Nam Quan Yêu Yêu

Cướp tình

Tổng giám đốc ác ma rất dịu dàng

Editor : Puck

www.DiendanLeQuyDon.com
© 2003-2016

Mục lục

Chương 1+1: Mở Đầu

Chương 1+2: Trên Trời Rớt Xuống Một Cái “Bánh Nhân Thịt” Bự (1)

Chương 2: Trên Trời Rớt Xuống Một “Bánh Nhân Thịt” Bự (2)

Chương 3: Chuyến Đi Hongkong, Dạo Chơi Ban Đêm Ở Cảng Victoria

Chương 4: Gặp Gỡ Hoàng Tử, Cơn Ác Mộng Bắt Đầu

Chương 5: Bánh Nhân Thịt Rơi Xuống Thành Một Cái Hố To

Chương 6: Bá Chủ Hai Nhà Hắc Bạch

Chương 7: Trở Thành Công Cụ Ấm Giường Cho Ác Ma

Chương 8: Hiện Trường Trình Diễn Cảnh Nóng Sao

Chương 9: Ác Ma Muốn Np?

Chương 10: Np? Đại Chiến Đẫm Máu?

Chương 11: Ác Ma Cũng Có Bạn

Chương 12: Mèo Nhỏ Răng Sói Dài (1)

Chương 13: Mèo Nhỏ Răng Sói Dài (2)

Chương 14: Ân Oán Hắc Bang

Chương 15: Quyến Rũ Như Ẩn Như Hiện

Chương 16: Bị Ác Ma Xxx (1)

Chương 17: Bị Ác Ma Xxx (2)

Chương 18: “Luyện Công Buổi Sáng” Tàn Nhẫn

Chương 19: Quan Hệ Anh Em Tinh Tế

Chương 20: Phi Phi Mất Tích (1)

Chương 21: Phi Phi Mất Tích (2)

Chương 22: Không Có Lệnh Của Tôi, Em Tuyệt Đối Không Thể Chết

Chương 23: Nhất Định Phải Kiên Cường Sống Tiếp

Chương 24: Thích Ứng Với Cuộc Sống “Mới”

Chương 25: Chiến Tranh Ngầm Giữa Phụ Nữ

Chương 26: Lạc Đường Dẫn Đến Một Loạt Chuyện Mất Mặt

Chương 27: Trừng Phạt Mãnh Liệt (1)

Chương 28: Trừng Phạt Mãnh Liệt (2)

https://thuviensach.vn

Chương 29: Trừng Phạt Mạnh Mẽ (3)
Chương 30: Thức Ăn Ngon Hấp Dẫn
Chương 31: Vô Duyên Bỏ Qua
Chương 32: Thói Quen Là Tốt Rồi
Chương 33: Tâm Tư Của Chử Tuyết Luân
Chương 34: Trò Chuyện Với Nhau Thật Vui, Không Quên Tìm Người (1)
Chương 35: Trò Chuyện Với Nhau Thật Vui, Không Quên Tìm Người (2)
Chương 36: Thư Ký Toàn Năng Diêm Dúa Lẳng Lơ
Chương 37: Truy Tìm Nguồn Gốc – Tìm Người
Chương 38: Đi Ra Ngoài Mua Đồ
Chương 39: Khổ Sở Cầu Khẩn
Chương 40: Đạt Được Ước Muốn
Chương 41: Cuộc Khẩu Chiến
Chương 42: Thư Đại Công Tử Dịu Dàng Đa Tình
Chương 43: Anh Em Gặp Mặt Lần Nữa
Chương 44: Em Gái Thư Tử Nhiễm
Chương 45: Tiểu Thuyết Tình Yêu Của Nhà Họ Thư
Chương 46: Kế Hoạch Chạy Trốn
Chương 47: Tôi Cứ Muốn Đi, Cô Ngăn Được Tôi Sao
Chương 48: Bị Bắt
Chương 49: Em Cứ Muốn Rời Đi Như Vậy?
Chương 50: Dẫu Có Chết Cũng Không Làm Chim Hoàng Yến
Chương 51: Tôi Cứ Muốn Ràng Buộc Em Cả Đời
Chương 52: Đột Nhiên Xuất Hiện Sinh Mệnh Nhỏ
Chương 53: “Vui Mừng” Không Ngờ
Chương 54: Cũng Không Phải Anh Làm Chủ
Chương 55: Say Rượu Ở Quán Bar
Chương 56: Nhớ Lại Chuyện Cũ Ở Quán Bar
Chương 57: Tình Yêu Chết Yểu Của Lang
Chương 58: Giá Lớn Của Tự Do
Chương 59: Ngay Cả Trong Không Khí Cũng Tràn Ngập Mùi Vị Tự Do
Chương 60: Ngay Cả Trong Không Khí Cũng Tràn Ngập Mùi Vị Tự Do

https://thuviensach.vn

Chương 61: Trời Xui Đất Khiến
Chương 62: Vô Duyên Bỏ Qua
Chương 63: Biệt Thự Ở Nông Thôn
Chương 64: Đối Xử Y Hệt Công Chúa
Chương 65: Tâm Tư Khác Biệt
Chương 66: Thời Kỳ Mang Thai
Chương 67: Ghé Thăm Âm Thầm Lúc Nửa Đêm
Chương 68: Vén Ra Mây Mù
Chương 69: Mùa Xuân Đau Buồn Nhất
Chương 70: Cơm Tất Niên Đoàn Viên Đầu Tiên
Chương 71: Nhất Kiến Như Cố (1)
Chương 72: Nhất Kiến Như Cố (2)
Chương 73+1: Nhảy Vào Hoàng Hà Cũng Rửa Không Sạch (1)
Chương 73+2: Nhảy Vào Hoàng Hà Cũng Rửa Không Sạch (2)
Chương 74: Trong Lúc Chờ Sinh
Chương 75: Bé Cưng Đáng Yêu
Chương 76: Hiệp Nghị Đã Nói, Sinh Xong Đứa Bé Sẽ Cho Tôi Tự Do
Chương 77: Hy Vọng Tan Biến, Tâm Như Tro Tàn
Chương 78: Dường Như Đã Có Mấy Đời, Về Nhà (Canh 1)
Chương 79: Cuộc Sống Không Liên Quan Đến Nhau
Chương 80: Tôi Không Phải Người Lương Thiện Gì
Chương 81: Làm Bạn Gái Của Anh Được Không
Chương 82+1: Tiểu Thiếu Gia Lucus (1)
Chương 82+2: Tiểu Thiếu Gia Lucus (2)
Chương 83+1: Hai Mẹ Con Gặp Mặt Lần Đầu Tiên (1)
Chương 83+2: Hai Mẹ Con Gặp Mặt Lần Đầu Tiên (2)
Chương 84+1: Show Tân Lục Viên
Chương 84+2: Show Tân Lục Viên (2)
Chương 85+1: Không Cách Nào Xóa Sạch Tình Mẹ Co (1)
Chương 85+2: Không Cách Nào Xóa Sạch Tình Mẹ Con (2)
Chương 86+1: Tất Nhiên Lại “Gặp” (1)
Chương 86+2: Tất Nhiên Lại “Gặp” (2)

https://thuviensach.vn

Chương 87+1: Tình Yêu Không Cho Được (1)
Chương 87+2: Tình Yêu Không Cho Được (2)
Chương 88+1: Gợn Sóng Vào Đêm Trước Đính Hôn (1)
Chương 88+2: Gợn Sóng Vào Đêm Trước Đính Hôn (2)
Chương 89+1: Gặp Mặt Bất Ngờ Trong Tiệc Đính Hôn (1)
Chương 89+2: Gặp Mặt Bất Ngờ Trong Tiệc Đính Hôn (2)
Chương 90+1: Thời Gian Cách Năm Năm, Nụ Hôn Đầu Tiên (1)
Chương 90+2: Thời Gian Cách Năm Năm, Nụ Hôn Đầu Tiên (2)
Chương 91+1: Kiên Định Quyết Tâm Theo Đuổi Em Một Lần Nữa (1)
Chương 91+2: Kiên Định Quyết Tâm Theo Đuổi Em Một Lần Nữa (2)
Chương 92+1: Bắt Đầu Tấn Công Tình Yêu (1)
Chương 92+2: Bắt Đầu Tấn Công Tình Yêu (2)
Chương 93+1: Âm Thầm Nảy Sinh Tình Cảm Khó Hiểu (1)
Chương 93+2: Âm Thầm Nảy Sinh Tình Cảm Khó Hiểu (2)
Chương 94+1: Lucus Bị Ai Mang Đi? (1)
Chương 94+2: Lucus Bị Ai Mang Đi? (2)
Chương 95+1: Sự Kiện Bắt Cóc, Chân Tướng Hiện Ra
Chương 95+2: Sự Kiện Bắt Cóc, Chân Tướng Hiện Ra (2)
Chương 96+1: Chỉ Treo Mành Chuông, Đạn Bay
Chương 96+2: Chỉ Treo Mành Chuông, Đạn Bay (2)
Chương 97+1: Rốt Cuộc Đạn Bay Đi Đâu
Chương 97+2: Rốt Cuộc Đạn Bay Đi Đâu (2)
Chương 98+1: Mèo Nhỏ, Thì Ra Em Nhiệt Tình Như Vậy
Chương 98+2: Mèo Nhỏ, Thì Ra Em Nhiệt Tình Như Vậy (2)
Chương 99+1: Không Có Việc Gì, Tất Cả Đều Có Tôi Đây
Chương 99+2: Không Có Việc Gì, Tất Cả Đều Có Tôi Đây (2)
Chương 100+1: Trái Tim Mê Hoặc
Chương 100+2: Trái Tim Mê Hoặc (2)
Chương 101+1: Phát Triển Địa Bàn Mới (1)
Chương 101+2: Phát Triển Địa Bàn Mới (2)
Chương 102+1: Vui Mừng Ngoài Ý Muốn Khi Du Lịch Thụy Sĩ (1)
Chương 102+2: Vui Mừng Ngoài Ý Muốn Khi Du Lịch Thụy Sĩ (2)

https://thuviensach.vn

Chương 103+1: Kích Tình Điên Cuồng Đêm Giáng Sinh (1)
Chương 103+2: Kích Tình Điên Cuồng Đêm Giáng Sinh (2)
Chương 104+1: Trứng Thúi! Tôi Không Muốn! Anh Lại Muốn.. (1)
Chương 104+2: Trứng Thúi! Tôi Không Muốn! Anh Lại Muốn.. (2)
Chương 105+1: Một Mình Em Ở Đây, Anh Không Yên Lòng (1)
Chương 105+2: Một Mình Em Ở Đây, Anh Không Yên Lòng (2)
Chương 106+1: Người Nào Giở Trò Sau Lưng?
Chương 106+2: Người Nào Giở Trò Sau Lưng?
Chương 107+1: Thì Ra Sai Vẫn Luôn Là Mình...
Chương 107+2: Thì Ra Sai Vẫn Luôn Là Mình.. (2)
Chương 108+1: Bị Tình Cảm Dịu Dàng Của Ác Ma Giết Đến (1)
Chương 108+2: Bị Tình Cảm Dịu Dàng Của Ác Ma Giết Đến (2)
Chương 109+1: Có Yêu Còn Lâu Mới Hối Hận
Chương 109+2: Có Yêu Còn Lâu Mới Hối Hận 2
Chương 110+1: Là Anh Không Rời Xa Được Em
Chương 110+2: Là Anh Không Rời Xa Được Em 2
Chương 111+1: Ít Nhất Còn Sống
Chương 111+2: Ít Nhất Còn Sống (2)
Chương 112+1: Cẩn Thận Đó! Phi Phi Nguy Cơ Tứ Phía (1)
Chương 112+2: Cẩn Thận Đó! Phi Phi Nguy Cơ Tứ Phía (2)
Chương 113+1: Hai Người Bị Lửa Giận Làm Choáng Váng Đầu Óc
Chương 113+2: Hai Người Bị Lửa Giận Làm Choáng Váng Đầu Óc (2)
Chương 114+1: Dấu Hiệu Báo Trước Gặp Nhau Một Lần Nữa (1)
Chương 114+2: Dấu Hiệu Báo Trước Gặp Nhau Một Lần Nữa (2)
Chương 115+1: Cô Lại Dám Ăn Mặc Hấp Dẫn Khơi Lửa Như Vậy! (1)
Chương 115+2: Cô Lại Dám Ăn Mặc Hấp Dẫn Khơi Lửa Như Vậy! (2)
Chương 116+1: Chẳng Lẽ Mình Thật Sự Yêu Anh Sao? (1)
Chương 116+2: Chẳng Lẽ Mình Thật Sự Yêu Anh Sao? (2)
Chương 117+1: Hoắc Nhĩ Phi, Em Đừng Trốn Tránh Thực Tế! (1)
Chương 117+2: Hoắc Nhĩ Phi, Em Đừng Trốn Tránh Thực Tế! (2)
Chương 118+1: Thư Yến Tả, Em Vẫn Muốn Bám Lấy Anh (1)
Chương 118+2: Thư Yến Tả, Em Vẫn Muốn Bám Lấy Anh (2)

https://thuviensach.vn

Chương 119+1: Chủ Động Xuất Kích, Yêu Chính Là Anh (1)

Chương 119+2: Chủ Động Xuất Kích, Yêu Chính Là Anh (2)

Chương 120+1: Trước Hoa Dưới Trăng, Bộc Bạch Nội Tâm Không Tính Là Lãng Mạn (1)

Chương 120+2: Trước Hoa Dưới Trăng, Bộc Bạch Nội Tâm Không Tính Là Lãng Mạn (2)

Chương 121+1: Lucus Nói: Con Cũng Cảm Thấy Mẹ Là Một Bảo Bối (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian)

Chương 121+2: Lucus Nói: Con Cũng Cảm Thấy Mẹ Là Một Bảo Bối (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian) (2)

Chương 122+1: Xuân Sắc Vô Biên Ở Trường Đua Ngựa (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 2)

Chương 122+2: Xuân Sắc Vô Biên Ở Trường Đua Ngựa (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 2)

Chương 123+1: Thư Yến Tả, Cứu Mạng! Em Bị Vây Đánh Rồi! (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 3)

Chương 123+2: Thư Yến Tả, Cứu Mạng! Em Bị Vây Đánh Rồi! (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 3)

Chương 124+1: Không Có Việc Gì, Hôn Một Cái Là Tốt Rồi (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 4)

Chương 124+2: Không Có Việc Gì, Hôn Một Cái Là Tốt Rồi (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 4)

Chương 125+1: Tối Nay... Anh Mặc Em Túm Lấy (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 5)

Chương 125+2: Tối Nay... Anh Mặc Em Túm Lấy (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 5)

Chương 126+1: Mèo Nhỏ, Em Bằng Lòng Gả Cho Anh Không (Đại Kết Cục 1)

Chương 126+2: Mèo Nhỏ, Em Bằng Lòng Gả Cho Anh Không (Đại Kết Cục 1)

Chương 127: Mèo Nhỏ, Em Bằng Lòng Gả Cho Anh Không (Đại Kết Cục 2)

Chương 128: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới

Chương 128+2: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (2)

Chương 128+3: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (3)

https://thuviensach.vn

Chương 128+4: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (4)

Chương 128+5: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (5)

Chương 128+6: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (6)

Chương 128+7: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (7)

Chương 128+8: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (8)

Chương 128+9: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (9)

Chương 128+10: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (10)

Chương 128+11: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (11)

Chương 128+12: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (12)

Chương 128+13: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (13)

Chương 128+14: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (14)

Chương 128+15: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (15)

Chương 128+16: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (16)

Chương 128+17: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (17)

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 1+1: Mở Đầu

Trong phòng lớn như thế, chỉ nghe tiếng thở dốc nặng nề của đàn ông và tiếng rên rỉ nũng nịu phóng đãng của phụ nữ, hai người vận động kịch liệt trên giường lớn rất lợi hại, chân dài của người phụ nữ bị người đàn ông nâng lên thô bạo, để thuận tiện cho anh ta ra vào.

Đôi môi người đàn ông gặm cắn mạnh trên nụ hoa ở bộ ngực người phụ nữ, người phụ nữ không chịu nổi giống như phát ra tiếng thét chói tai, hay tay muốn bám lấy người đàn ông, lại không dám, không thể làm gì khác hơn là bám chặt ga giường, vừa hưởng thụ lại khó khăn thừa nhận đụng chạm nặng nề lần lượt của người đàn ông.

Dường như dục vọng của người đàn ông cực kỳ tràn đầy, muốn một lần lại một lần, mồ hôi hột đầy trên lưng đang kêu gào anh ta ra sức vận động cỡ nào.

Người phụ nữ sắp bị anh ta chơi đùa không xong, phát ra tiếng thở dốc rên rỉ "Ừ a a", bị giày vò biến đổi đủ các tư thế mê người trên người đàn ông tìm niềm vui, chất lỏng ở chỗ kín không ngừng chảy dọc ra.

Cho đến khi hoàn toàn thỏa mãn rồi, người đàn ông không chút lưu tình lui ra khỏi người phụ nữ, nhìn cũng không nhìn lại người phụ nữ trên giường một lần, thân thể trần truồng tiến vào phòng tắm bên cạnh.

Người phụ nữ nằm ở trên giường thở dốc, cô cảm thấy mình sắp ngất đi, nhưng vẫn mạnh mẽ chống đỡ ý chí, chỉ có điều không muốn bị ném ra ngoài. Cô biết thói quen của nhị thiếu, trước nay luôn là người làm choáng váng phụ nữ rồi nhẫn tâm ném ra, chưa bao giờ lưu lại phụ nữ qua đêm,

https://thuviensach.vn

phát tiết xong dục vọng rồi phải đi, nhưng cô không cam lòng, cô muốn thử một lần, cho dù làm công cụ ấm giường vĩnh viễn cô đều không quan tâm.

Chờ người đàn ông đi ra từ phòng tắm, vẫn thân thể trần truồng, dường như đã thành thói quen, thấy người phụ nữ nằm trên giường, hình như rất kinh ngạc, lập tức, tròng mắt uy nghiêm, băng giá lạnh lùng bắn về phía người phụ nữ không mảnh vải che thân nằm trên giường, “Cút!”

“Nhị thiếu, để cho em trở thành công cụ ấm giường của ngài đi!” Ánh mắt người phụ nữ nhìn thẳng vào vóc người tráng kiện không chút thịt dư thừa của người đàn ông, vội vàng bò khỏi giường, quỳ gối bên chân nhị thiếu, ôm chân anh, hy vọng nhị thiếu có thể đồng ý.

Nhưng Thư nhị thiếu chưa bao giờ là người thương hương tiếc ngọc, anh chỉ là một ma quỷ khát máu, chưa bao giờ có ý tưởng quan tâm cũng như yêu cầu công cụ ấm giường, “Cút!” Có một cơn gió báo hiệu giông bão thô bạo sắp đến.

Người phụ nữ biết không đi nữa, kết quả nhất định sẽ rất thảm, vì vậy quần áo cũng không dám lấy, cứ như vậy bò ra.

Lập tức có nữ giúp việc từ ngoài cửa đi vào, rất lưu loát lấy áo ngủ và quần lót trong phòng thay quần áo ra mặc vào giúp nhị thiếu, không dài dòng dây dưa, hình như đã thành thói quen lâu dài.

Mặc xong, lập tức thay mới ga giường trên giường lớn, khom người lui ra.

Thư nhị thiếu rời khỏi phòng ngủ, nằm trên ghế dựa phòng ngoài, gọi một cú điện thoại, ngay lập tức có một người đàn ông áo đen chừng bốn mươi đi vào, khom người, khiêm nhường nói: “Nhị thiếu.”

“Chú Đinh, người phụ nữ hôm nay đừng bao giờ xuất hiện trước mặt tôi nữa, về sau cũng không cần tìm những người phụ nữ như vậy tới đây,

https://thuviensach.vn

nên tìm kiểu gì chắc hẳn trong lòng các người đều biết.” Thư nhị thiếu nâng trán, tròng mắt xanh lạnh lùng.

“Nhị thiếu, ngài yên tâm, chuyện này cứ giao cho tôi, tôi sẽ dặn dò người dưới đi tìm người phụ nữ hơi đặc biệt tới đây, mặt khác mấy ngày nữa đại thiếu gia từ nước Anh trở lại, cần phái người đi đón không?” Đinh Thận đáp khôn khéo.

“Chính chú nhìn mà làm!”

“Dạ, thuộc hạ hiểu.” Dứt lời khom người lui ra.

Thư nhị thiếu, Thư Yến Tả, bá chủ hắc bạch đạo Hongkong, sau khi cha qua đời, anh cả Thư Phiến Hữu không có lòng tiếp quản sự nghiệp gia tộc, nên vứt xuống trên người anh, quả thật anh có tư cách này, lấy tác phong quản lý mạnh mẽ vang dội trước sau như một của mình, cho dù hắc đạo hay bạch đạo đều lăn lộn thuận buồm xuôi gió, không ai không phục.

Người ngoài nghe đồn Thư nhị thiếu là ma vương khát máu, khuôn mặt lộ ra vẻ yêu mị chúng sinh, mắt xếch hẹp dài nghiêng nghiêng, mũi thẳng, môi mỏng mím chặt. Nói chung là gương mặt lạnh lùng, làm cho lòng người sinh ra sợ hãi, nhất là khi nổi giận, càng làm cho lòng người run sợ. Không ai dám làm trái với ý nguyện của anh, người phản bội anh, chỉ có con đường chết.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 1+2: Trên Trời Rớt Xuống Một Cái “Bánh Nhân Thịt” Bự (1)

Sáng sớm, tia sáng mặt trời đầu tiên chiếu vào cửa sổ, chiếu lên từng vầng hào quang vàng nhạt, nhưng người trên giường vẫn liều mạng như cũ, tiếp tục trùm chăn ngủ nướng.

Đột nhiên, một tiếng chuông reo đột ngột, trong buổi sáng yên tĩnh, cực kỳ đinh tai nhức óc, từ trong chăn truyền ra một tiếng gào to: “Là đứa nào đáng chém ngàn đao đấy! Không muốn sống!” Theo đó là một cánh ty trắng nõn thò ra, sờ loạn đầu giường một lúc, cuối cùng mò được, ấn nút nghe.

“Không thể gọi trễ hơn sao? Sáng sớm làm phiền người khác nghỉ ngơi.”

(Xin hỏi, cô là Hoắc Nhĩ Phi tiểu thư sao?) Người bên kia hiển nhiên không ngờ tới đụng phải khách hàng có thái độ không tốt như vậy, ngay cả giọng nói cũng sợ hãi.

“Đúng, chị là ai?” Hoắc Nhĩ Phi không ngờ là một giọng nữ trong trẻo dễ nghe, hơn nữa không phải bạn bè cô biết, không khỏi kỳ quái sao người ta có thể có số điện thoại của cô.

(Là như vậy, tuần trước cô ở trung tâm thương mại chúng tôi tiêu tiền tích lũy điểm rút thăm trúng thưởng, rút trúng giải nhì du lịch Hongkong năm ngày, không biết lúc nào cô có thể đến đây hoàn thiện giấy tờ và làm thủ tục nhận thưởng, nếu như cô không có hứng thú, cũng có thể không cần tới.)

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi quả thật bị tin vui này làm sợ ngây người, cô nhớ tuần trước đi cùng bạn tốt Chử Tuyết Nghê đến trung tâm thương mại mua đồ thì Tuyết Nghê cà thẻ mấy vạn đồng, lúc tính tiền vị tiểu thư kia nhiệt tình hỏi các cô có muốn rút thưởng không, nói trung tâm thương mại của họ đang có hoạt động, hễ là khách hàng tiêu từ năm vạn đồng trở lên đều có cơ hội rút thưởng, giải nhất là du lịch đảo Bali hai người năm ngày; giải nhì là du lịch Hongkong năm ngày; giải ba là du lịch đảo Hải Nam năm ngày.

Chử Tuyết Nghê là thiên kim nhà giàu, dĩ nhiên không có hứng thú với mấy cái này, nhưng Hoắc Nhĩ Phi không giống vậy, gia đình cô bình thường, vẫn thích du lịch, nhưng cũng biết điều kiện gia đình mình không cho phép, nên nhẫn nhịn, nay có cơ hội tốt như vậy, sao cô có thể bỏ qua, nên ở bên cạnh vận động bạn tốt Tuyết Nghê: “Dù sao hôm nay cậu đã tiêu phí đủ năm vạn, thử một chút đi, lỡ như trúng!”

“Được rồi, cậu đã cảm thấy hứng thú như vậy, cậu tự lấy phiếu rút thăm đi, điền tên tuổi điện thoại của cậu vào, đừng điền của tớ đấy.” Sao Chử Tuyết Nghê lại không biết tâm sự của cô, nên có lòng thành toàn cho cô.

Hoắc Nhĩ Phi quả thật cao hứng trông mong, vui vui vẻ vẻ cầm phiếu rút thăm tiểu thư thu tiền đưa, điền tên họ, điện thoại và phương thức liên lạc.

“Cám ơn ngài hợp tác, về kết quả rút thưởng chúng tôi sẽ gọi điện thoại liên lạc với ngài sau một tuần, mong ngài kiên nhẫn chờ.”

“Hả! Không phải rút thăm bây giờ sao?” Giọng Hoắc Nhĩ Phi thất vọng rõ ràng.

“Không phải vậy, đây là do máy tính may mắn rút ra, ngài yên tâm, chỉ cần ngài trúng giải, nhất định sẽ thông báo cho ngài.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi còn rơi vào trong ký ức bị giọng nói ở đầu điện thoại bên kia cắt đứt: Hoắc tiểu thư? Hoắc tiểu thư? Nếu cô không muốn đi chúng tôi có thể hủy tên cô.

“Không, đương nhiên tôi muốn đi, buổi chiều qua hoàn thiện giấy tờ được không?” Hoắc Nhĩ Phi vội vàng trả lời, chỉ sợ người nọ thay đổi.

“Có thể, trong hai ngày này tới đây là được.”

“Vậy thì được, buổi chiều tôi qua.”

“Vâng, đã quấy rầy, hẹn gặp lại.”

“Không quấy rầy, không quấy rầy.”

Sau khi cúp điện thoại, Hoắc Nhĩ Phi hơi sững sờ, hình như chưa hoàn hồn, tiếp theo lăn lộn trên giường một lúc, đá chân, hoa tay múa chân vô cùng cao hứng.

Đột nhiên sực nhớ ra cái gì, vội vàng gọi một cú điện thoại cho bạn tốt Chử Tuyết Nghê, lại quên mất lúc này mình đang làm phiền người khác nghỉ ngơi.

(Muốn chết, sáng sớm đã gọi điện thoại cho tôi.) Chử Tuyết Nghê ở bên kia cũng tức giận mắng.

“Tuyết Nghê, trên trời thật sự rơi xuống bánh nhân thịt rồi.”

(Rơi bánh nhân thịt thì cậu đi nhặt! Nói với tớ làm gì?)

“Thật ra thì, cái đó rơi xuống vốn là của cậu.”

(Gì của cậu, của tớ? Hoắc Nhĩ Phi, sáng sớm đã rùm beng người ta thức dậy, không nói rõ ràng cho tớ, tớ sẽ không để yên cho cậu!) tác phong rời giường của Chử Tuyết Nghê bên kia hiển nhiên nặng hơn.

https://thuviensach.vn

“Tuyết Nghê, cậu đừng tức giận! Chính là chuyện rút thăm trúng thưởng tuần trước, tớ lại có thể trúng giải nhì! Không phải trời sập thì là gì?” Hoắc Nhĩ Phi mặt mày hớn hở.

(Tuần trước? Rút thưởng? Giải nhì? Trúng thì trúng, phải ngạc nhiên như vậy sao?)

“Tớ chính là muốn nói cho cậu biết! Du lịch Hongkong năm ngày, cậu thật sự không đi?”

(Tớ đã đi Hongkong nhiều lần, còn đi làm gì? Muốn đi tự cậu đi.) Cơn tức của Chử Tuyết Nghê rất lớn.

“Vậy tớ đi, Hongkong là nơi tớ đã muốn đến từ lâu, cuối cùng ước mơ sẽ thành hiện thực.” Giọng Hoắc Nhĩ Phi rất hưng phấn.

Chử Tuyết Nghê dứt khoát cúp điện thoại, tiếp tục ngủ rồi.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Trên Trời Rớt Xuống Một "Bánh Nhân Thịt" Bự (2)

Sau khi cúp điện thoại, Hoắc Nhĩ Phi tung tăng nhảy nhót một lúc, bổ nhào không dứt trên giường, ôm Đường Bảo của cô (Chú thích: Đường Bảo là con chó phốc cô nuôi) hôn mạnh một lúc, đáng tiếc Đường Bảo không hiểu phong tình, nghiêng đầu không để ý đến cô. Tránh thoát khỏi ngực cô, chạy đi như một làn khói.

Hoắc Nhĩ Phi không hề bị Đường Bảo ảnh hưởng, bò dậy khỏi giường, mặc quần áo tử tế, vừa ngâm nga bài hát vừa đánh răng rửa mặt trong toilet.

Ở bên cạnh, mẹ dùng ánh mắt kỳ quái nhìn cô, "Phi Phi, sao hôm nay vui mừng thế!"

"Mẹ, con trúng giải." Hoắc Nhĩ Phi nhổ bọt, vui mừng nói.

"Trúng thưởng cái gì, bây giờ rất nhiều trúng thưởng đều là gạt người! Con không thể tin tưởng!" Mẹ Hoắc nghiêm túc nói.

"Mẹ, không phải gạt người, chính là tuần trước con và Tuyết Nghê cùng nhau đến trung tâm thương mại kia, sao có thể gạt người, vừa rồi còn gọi điện thoại nói chiều nay con đến điền giấy tờ, con đi xem một chút chẳng phải sẽ biết."

"Vậy cũng được, đi xem một chút mới biết thật giả, nhất định phải biết rõ, đừng bị lừa." Mẹ Hoắc bán tín bán nghi.

Sau khi rửa mặt xong, Hoắc Nhĩ Phi ôm bả vai mẹ, làm nũng: "Mẹ, nếu con thật sự rút trúng thưởng du lịch Hongkong năm ngày, mẹ và cha

https://thuviensach.vn

không thể không cho con đi! Đây là miễn phí, con vẫn rất muốn đi Hongkong."

"Nếu là thật, mẹ với cha chắc chắn không phản đối, vừa đúng bây giờ con đang nghỉ hè, ở nhà cũng không có việc gì, đi ra ngoài chơi cũng tốt." Bà và chồng luôn yêu thương con gái bảo bối duy nhất này vô hạn, biết con gái thích ra ngoài chơi, nhưng thu nhập đi làm bình thường của bà và chồng mà nói, chỉ có thể gánh vác một năm đi du lịch một lần, dù sao con gái vừa lên đại học, cần tốn tiền. Còn có sau này… Ôi!

Hoắc Nhĩ Phi thấy mẹ đồng ý, không khỏi hoan hô một tiếng, hôn "Chụt" một cái lên mặt mẹ, sau đó nhảy nhảy nhót nhót ra phòng ăn ăn bữa sáng.

Trên mặt mẹ Hoắc viết đầy cưng chiều, "Cũng sắp là con gái lớn mười chín tuổi rồi, còn cả ngày nôn nôn nóng ngóng, tương lai ai dám lấy con."

"Không ai cưới tốt nhất, con có thể vĩnh viễn ăn bám cha mẹ rồi." Hoắc Nhĩ Phi ăn bánh quẩy, không hề để ý nói.

"Con bé này, nói điềm xấu gì đâu, con gái trưởng thành vẫn phải lập gia đình."

Hoắc Nhĩ Phi uống ngụm sữa đậu nành, lẩm bẩm trong miệng: "Mẹ, mẹ cứ trông mong con vội vàng lập gia đình như vậy à! Vậy mẹ và cha ở nhà rất nhàm chán!"

Mẹ Hoắc ngồi bên cạnh con gái, hơi cảm thán, quả thật như thế, gả con gái cho người sau không thể nào ở nhà cả ngày rồi, đúng là không dám tưởng tượng!

Hoắc Nhĩ Phi thấy dáng vẻ đau lòng của mẹ, "Mẹ, còn rất sớm! Con mới mười chín tuổi, tối thiểu phải qua mười năm nữa."

https://thuviensach.vn

Mẹ Hoắc cưng chiều sờ tóc con gái, “Đứa ngốc, qua mười năm nữa con đã già rồi.”

Hoắc Nhĩ Phi nghịch ngợm le lưỡi một cái với mẹ, tiếp tục ăn bánh quẩy của cô.

Buổi chiều, lúc Hoắc Nhĩ Phi ra cửa, mẹ còn ngàn căn vạn dặn muốn cô nhất định phải cẩn thận, không thể bị lừa.

Hoắc Nhĩ Phi vẫy tay chào mẹ, ý bảo sẽ không, cô cũng không phải đứa trẻ ba tuổi, sao có thể?

Buổi chiều, khi Hoắc Nhĩ Phi tới quầy tiếp tân ở trung tâm thương mại, đã có mấy người ở đó vùi đầu điền giấy tờ, cô kéo một nhân viên tiếp tân dáng dấp vui vẻ ra hỏi: “Thật sự để cho tôi tới đổi quà sao? Không phải gạt người.”

Tiểu thư tiếp tân lộ ra giọng nói nụ cười ngọt ngào, “Chào cô, xin hỏi có gọi điện thoại thông báo cho cô sao? Nếu vậy, mời lấy ra giấy tờ chứng minh, để chúng tôi đối chiếu.”

Hoắc Nhĩ Phi liên tục móc chứng minh thư ra, tiểu thư tiếp tân nhận lấy chứng minh thư của cô đối chiếu vào máy vi tính, “Tiểu thư Hoắc Nhĩ Phi, cô trúng giải du lịch Hongkong năm ngày, mời cô đến bên đây điền giấy tờ.”

Thái độ thật tốt! Hơn nữa cô nhìn những người bên cạnh cũng ở đó điền giấy tờ, không giống giả, vì vậy lòng tràn đầy vui vẻ làm thủ tục.

Lúc gần đi, cô còn hỏi nhiều lần, cô thấy mặt tiểu thư tiếp tân sắp cười đến biến dạng, nên ngượng ngùng không hỏi nữa, sợ người ta tức giận không để cho cô đi.

https://thuviensach.vn

Bốn giờ chiều thứ hai bay, còn có bốn ngày, thật tốt quá! Hoắc Nhĩ Phi vui vui vẻ vẻ ra khỏi cửa chính trung tâm thương mại, gọi điện thoại cho bạn tốt Chử Tuyết Nghê và Tiêu Dĩnh Tư, ba người hẹn gặp mặt nhau ở quán cà phê quen.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Chuyến Đi Hongkong, Dạo Chơi Ban Đêm Ở Cảng Victoria

Cô và Tiêu Dĩnh Tư là bạn thân nối khố lớn lên từ nhỏ, quen biết Chử Tuyết Nghê khi học cấp ba. Khi đó cô ấy là tiểu thư nhà giàu cao cao tại thượng, bởi vì tính tình mạnh mẽ lại tùy hứng, gần như không ai nguyện ý làm bạn với cô ấy, nhưng Hoắc Nhĩ Phi thiếu đầu óc lại đánh bậy đánh bạ trở thành bạn tốt, sau chính là bạn học chung lớp ban năm. Chử Tuyết Nghê vô cùng quý trọng người bạn này, có gì ăn tốt chơi hay cũng lấy ra chia sẻ.

Tiêu Dĩnh Tư và Chử Tuyết Nghê cũng không phải quen thuộc như vậy, nhưng bởi vì quan hệ với Hoắc Nhĩ Phi, ba người dĩ nhiên quen.

Anh trai Chử Tuyết Luân của Chử Tuyết Nghê tác phong nhanh nhẹn, ôn tồn nho nhã lại vừa thấy đã yêu Hoắc Nhĩ Phi, hơn các cô năm tuổi, luôn mượn cớ đến trường học thăm em gái, sau đó nhân tiện thăm Hoắc Nhĩ Phi.

Hiển nhiên Hoắc Nhĩ Phi không có cảm giác gì với tình ý của Chử Tuyết Luân, hồ đồ lờ mờ, mỗi lần Tuyết Nghê sẽ giễu cợt cô, “Khó có được anh trai tớ có tình ý thật sâu với cậu, cậu lại dáng vẻ ngốc nghếch, thật là…”

Hoắc Nhĩ Phi lơ đễnh dẩu môi, nghĩ thầm: Anh cậu không thổ lộ với tớ.

Đợi hai bạn vừa đến, Hoắc Nhĩ Phi đã bắt đầu liến thoắng không ngừng rồi, “Tuyết Nghê, Tiêu Tiêu, nói với các cậu, thứ hai tớ đã có thể đến thiên đường mua sắm Hương Cảng rồi! Chỉ nghĩ thôi đã vui vẻ, còn có công viên Disney, thật hoàn mỹ!”

https://thuviensach.vn

“Nhìn cậu không có tiền đồ kìa, chỗ tốt hơn Hongkong còn rất nhiều.” Chử Tuyết Nghê rất tao nhã nhấp một ngụm cà phê.

“Vậy cậu đi chơi đi, một mình phải chú ý an toàn, đừng lạc đường.” Tiêu Dĩnh Tư dịu dàng nói.

Hoắc Nhĩ Phi ôm cánh tay Tiêu Dĩnh Tư, “Chỉ biết Tiêu Tiêu tốt nhất rồi, tớ sẽ mang niềm vui về cho bạn.”

Chử Tuyết Nghê bất mãn chu mỏ lại, “Đừng đùa điên nữa!”

Ba người cười nói sau một tiếng đồng hồ, chuẩn bị rời đi.

“Tối nay có khiêu vũ, hai người có đi không, tuyệt đối có thể gặp rất nhiều trai đẹp!” Chử Tuyết Nghê hấp dẫn hai cô.

“Không đi, tớ còn có chút việc, đi trước.” Tiêu Dĩnh Tư từ chối rất dứt khoát.

Đợi sau khi cô ấy đi, Tuyết Nghê cau mày nói: “Sao cậu ấy luôn lạnh như băng vậy.”

“Tiêu Tiêu là kiểu người trong nóng ngoài lạnh, tớ cảm thấy cô ấy rất tốt!” Hoắc Nhĩ Phi nháy mắt nói.

“Ờ, vậy mặc kệ cậu ấy đi, hai chúng ta đi, tối nay anh tớ cũng ở đó!”

“A! Tớ muốn về trước, mẹ vẫn chờ tớ, Tuyết Nghê, lần sau đi, cậu nói xin lỗi với anh Tuyết Luân dùm tớ, ngày mai tớ muốn cùng cha mẹ đến nhà chú hai thăm ông bà nội, chắc chờ sau khi tờ từ Hongkong về mới có thời gian tìm các cậu chơi.” Hoắc Nhĩ Phi rất xin lỗi mà nói ra. Lại không biết, lần từ biệt này là một năm.

“Vậy hả! Cũng được, cậu đến Hongkong thì gọi điện thoại cho tớ.”

https://thuviensach.vn

“Ừ, dĩ nhiên, vậy tớ đi trước.” Hoắc Nhĩ Phi vẫy tay với bạn, gọi một chiếc tắc xi đi.

Sau khi về đến nhà, Hoắc Nhĩ Phi nói tỉ mỉ quá trình một lượt cho cha mẹ, cha Hoắc và mẹ Hoắc vừa nhìn cảm thấy rất chân thật, hơn nữa trung tâm thương mại kia cũng vô cùng nổi danh ở thành phố L, đều là chỗ con em quý tộc có tiền tiêu pha.

Vì vậy đồng ý, nhưng dặn dò thêm một lần nữa một mình con gái đến Hongkong phải chú ý an toàn, không thể tùy tiện tin người xa lạ, có chuyện gì phải nhanh chóng gọi điện thoại về nhà.

Hoắc Nhĩ Phi không nhịn được nói: “Cha mẹ, con cũng không phải đứa trẻ ba tuổi, bây giờ thế giới tốt như vậy, coi trọng luật pháp, không có chuyện gì.” Cô lại không ngờ, luôn có vài người có thể lấy tiền một tay che trời.

Thứ hai đến, cả ngày Hoắc Nhĩ Phi rất hưng phấn, cho đến khoảnh khắc lên máy bay, cô mới cảm nhận được chân thật như vậy.

Khoảnh khắc khi máy bay cất cánh, Hoắc Nhĩ Phi hoan hô một tiếng trong lòng: Hongkong, tôi tới!

Cô nhắm mắt lại ước mơ tốt đẹp chính là chuyến đi Hongkong, chờ đợi có thể gặp được một ngôi sao lớn ở Hương Cảng trong cửa hàng nào đó, ví dụ như: Cổ Thiên Lạc, Ngô Ngạn Tổ, Thư Kỳ, v.v…, suy nghĩ một chút cũng đều cảm thấy rất hưng phấn rất kích thích.

Máy bay hạ cánh, Hoắc Nhĩ Phi nhảy nhảy nhót nhót suốt đường đi, khiến nhiều người đi đường chung quanh quay đầu nhìn, cô lại không quan tâm, dù sao tâm tình tốt, dù sao mấy người không nhận ra tôi, sợ cái gì?

Ba ngày trước, cô đều đi Tiêm Sa Chủy, Vượng Giác * một lần, mua một đống quần áo nhãn hiệu nổi tiếng, giày và váy, còn có quà tặng cho cha

https://thuviensach.vn

mẹ, bạn tốt, tốn một đống máu lớn!

(*) Tiêm Sa Chủy, Vượng Giác: là khu vực hành chính thuộc quận Du Tiêm Vượng, tây Cửu Long, Hongkong. Là khu vực mua sắm lớn.

Còn ăn ngon không ít, quả nhiên không uổng công! Tối ngày cuối cùng, dạo chơi ở cảng Victoria Hongkong.

Nữ sinh cùng đi ở đó hưng phấn líu ríu, nói các cô số hên gặp được buổi khiêu vũ quý tộc trên du thuyền hào hoa, nói không chừng có thể gặp gỡ một hoàng tử, ít nhất không cần khổ cực chiến đấu.

Hoắc Nhĩ Phi cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, đeo đồ trang sức trang nhã, mặc váy ngắn mới mua, đường cắt đơn giản hào phóng, thoáng hiện màu vàng nhạt, mặc trên người cô càng lộ vẻ thanh xuân xinh đẹp, nổi bật lên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn càng thêm trong trắng lộ hồng, không bôi phấn má hồng càng thêm hồng.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Gặp Gỡ Hoàng Tử, Cơn Ác Mộng Bắt Đầu

Lên du thuyền, cô bắt đầu nhàm chán, một người cũng không biết, cô không có kinh nghiệm tham gia tiệc tùng. Nghĩ đến nếu Tuyết Nghê ở đây thì tốt, cậu ấy chắc chắn sẽ ứng phó rất tốt, không giống cô, cũng chỉ là cô bé lọ lem mà thôi.

Cô len lén chạy vào chỗ khiêu vũ, ăn điểm tâm uống nước, cũng cảm thấy đúng là không tệ, ít nhất còn có ăn có uống! Hơn nữa, mùi vị rất tốt. (cười trộm)

Chà! Cái bánh ngọt này ăn thật ngon đó! Cô không để ý hình tượng đứng đằng kia mãnh liệt ăn, vừa đúng lúc chưa ăn cơm tối.

“Tiểu thư, cô có thể từ từ ăn, không cần ăn vội vã như vậy.” Sau lưng đột nhiên vang lên tiếng cười ranh mãnh.

Hoắc Nhĩ Phi vội vàng xoay đầu lại, một người đàn ông trẻ tuổi mặc âu phục màu trắng, bề ngoài thanh nhã, đường nét ngũ quan sắc sảo, trong tròng mắt đen thoáng hiện ý cười nhạt, khóe môi khẽ nhếch, vô cùng phong lưu phóng khoáng.

Cô ngây người một lúc, bánh ngọt nghẹn trong cổ họng, sặc đến cô ho khụ khụ không ngừng. Người đàn ông kia vội đưa một ly thức uống cho cô.

Hoắc Nhĩ Phi nhận lấy ực một cái uống cạn, vỗ ngực, nhìn chằm chằm người đàn ông kia, “Này! Anh có biết dọa người rồi không, hù chết người!”

Người đàn ông kia hiển nhiên không ngờ cô sẽ nói như vậy, dù sao anh cũng coi như là “Ân nhân cứu mạng” của cô đi! Cô gái này không

https://thuviensach.vn

những không nói cám ơn còn nói anh dọa người!

Quả thực là… Người phụ nữ rất thú vị!

Không khỏi cười nói, “Tiểu thư, tôi chỉ có lòng tốt nhắc nhở cô mà thôi.”

“Vậy anh cũng không đứng sau lưng tôi, đột nhiên lên tiếng! Làm tôi hoảng sợ!” Hoắc Nhĩ Phi quệt mồm, bất mãn trừng mắt nhìn người đàn ông, hoàn toàn quên vừa rồi người ta vẫn còn rất tốt bụng đưa thức uống cho cô.

“Được rồi, là lỗi của tôi, vậy tôi có vinh hạnh mời tiểu thư xinh đẹp nhảy một bản không?” Người đàn ông trước mặt mang cười, khom lưng làm một động tác xin mời rất tao nhã.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn nụ cười của người đàn ông, lúc tròng mắt đen nhánh kia nhìn mình, hình như bị anh đầu độc, không tự chủ đưa tay ra.

Đợi đến khi cô kịp phản ứng, đã bị người đàn ông mang vào sàn nhảy rồi.

Lúc này cô không khỏi thấy may mắn Tuyết Nghê đã từng kéo cô đi tham gia câu lạc bộ khiêu vũ gì đó, rồi sau đó học khiêu vũ một năm, bằng không giờ phút này nhất định cô đã thất bại rồi.

Cô không để ý, đã dẫm vào chân người đàn ông trước mặt, mặt đỏ ửng lên, quá mất mặt!

Nhìn thấy hai gò má đỏ ửng của cô, Thư Phiến Hữu không khỏi định trêu cô một chút, lại gần bên tai cô cười nhẹ, “Em đạp chân tôi.”

Hoắc Nhĩ Phi vốn cảm thấy ngượng ngùng, kết quả người này còn cố ý nói ra, thật đáng ghét, không khỏi tức giận nhìn chằm chằm người nào đó.

https://thuviensach.vn

Thư Phiến Hữu luôn là hoa hoa công tử chơi bụi hoa, anh không có hứng thú với sự nghiệp trong nhà, chỉ muốn làm kiến trúc mình thích và chu du thế giới, nhìn người đẹp các quốc gia. Hiện giờ đang là kiến trúc sư thiết kế tạm giữ chức ở viện thiết kế nổi danh nước Anh, trong công việc rất có danh tiếng. Nhưng lần này trở về, cũng chuẩn bị giúp em trai chia sẻ một phần nhỏ sự nghiệp gia tộc, tiếp quản ảnh thị * giải trí Á Ninh, tối thiểu cái này vẫn tốt hơn công ty buôn bán buồn tẻ vô vị bên ngoài hay máu tanh hắc bang, ít nhất mỗi ngày có thể gặp được đủ loại người đẹp!

(*) ảnh thị: điện ảnh và truyền hình

Nhìn cô gái trước mắt, chỉ cảm thấy cô thẳng thắn đáng yêu, không kệch cỡm như các cô gái khác, không khỏi hơi híp mắt lại, nhếch miệng lên nở nụ cười đoạt tâm phách người ta.

Mặc dù trong miệng Hoắc Nhĩ Phi đang mắng anh ta, nhưng trong lòng không thể không thừa nhận dung mạo người đàn ông này rất đẹp trai, rất hợp mắt, rất câu người! Cười tiếp nữa, cô sợ rằng mình sẽ không kiềm chế được rồi…

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Bánh Nhân Thịt Rơi Xuống Thành Một Cái Hố To

Đúng lúc này, một cô gái dáng dấp quyến rũ, ăn mặc khêu gợi đi tới, ôm cánh tay Thư Phiến Hữu, nũng nịu nói: “Hữu, sao anh lại chạy đến đây, người ta tìm anh thật lâu.” Nói xong không thân thiện liếc nhìn Hoắc Nhĩ Phi, có lẽ cảm thấy cô không đủ để uy hiếp mình, gương mặt miễn cưỡng được cho là xinh đẹp, nhưng vóc người đúng là chưa ra hình dáng gì! Ánh mắt lúng liếng đưa tình nhìn Thư đại công tử của cô.

Thư Phiến Hữu luôn là người đa tình, với em trai anh Thư Yến Tả quả thật là hai người hoàn toàn khác biệt, một dịu dàng đa tình, một lạnh lùng vô tình.

Hoàn toàn không có chuyện không để ý đến phụ nữ đưa tới cửa, vì vậy quyến rũ cười một tiếng với người phụ nữ kia, khẽ hôn lên má cô ta, “Qua bên kia chờ anh một chút, xong ngay đây.”

Người phụ nữ kia nhìn chằm chằm Hoắc Nhĩ Phi không thuận theo, Thư Phiến Hữu nhìn theo ánh mắt cô ta lộ vẻ dịu dàng như nước, giống như muốn hòa tan cô ta, cô ta biết ý mà lắc mông đi.

Người nào không biết khi Thư đại công tử thâm tình đưa mắt nhìn người nào đó lộ vẻ dịu dàng, vậy cũng nói rõ đó là điềm báo anh sắp nổi giận, cho nên gần như không ai dám khiêu khích, nếu không, đừng nghĩ lăn lộn.

Hoắc Nhĩ Phi vốn có ấn tượng tốt với anh, lại phát hiện thì ra anh là hoa hoa công tử *, không khỏi tỏ ra chán ghét, vì vậy xoay người chuẩn bị rời đi.

https://thuviensach.vn

(*) hoa hoa công tử: play boy, lăng nhăng.

“Tiểu thư xinh đẹp, em còn chưa cho anh biết tên em đấy?” Thư Phiến Hữu cười đến rất quyến rũ.

Hoắc Nhĩ Phi quay đầu làm mặt quỷ bắt nạt người với anh, sau đó không quay đầu lại đi luôn.

Thư Phiến Hữu chỉ cảm thấy cô gái này sao thật đáng yêu! Về tên! Anh nhất định sẽ tra được.

Mà hai người áo đen đứng ở trong góc hiển nhiên thấy rõ ràng màn này, hai người nói thầm.

“Người ngay cả đại công tử cũng cảm thấy hứng thú, chắc hẳn nhị thiếu nhất định sẽ thích hơn, không phải Đinh gia để cho chúng ta tìm một phụ nữ đặc biệt chút sao? Tôi vừa thấy người kia thật đặc biệt, nếu không…” Một người trong đó nói.

Một người khác hơi trầm ngân, “Tôi thấy được, gần đây khẩu vị của nhị thiếu quá lớn, một đêm mấy lần, hơn nữa không thích lặp lại, cô ta đi, xem xét thêm mấy người khác.”

Vì vậy hai người theo sát Hoắc Nhĩ Phi ra ngoài, thừa dịp cô đi tới chỗ rẽ cầu thang thưa thớt người, đánh từ sau lưng cho cô bất tỉnh, sau đó ôm lên rời đi.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy có người đánh lén sau lưng cô, gõ đầu cô một cái, sau đó cô không còn tri giác. Ngay cả điện thoại cầm trong tay cũng lặng lẽ rơi xuống, nằm trên đất không biết do người “Tốt bụng” nào lấy đi rồi.

Khi cô tỉnh lại lần nữa thì phát hiện bên trong nhà có mấy nữ sinh không lớn hơn cô bao nhiêu, phản ứng đầu tiên của cô là bị bắt cóc tống

https://thuviensach.vn

tiền rồi, sẽ không phải nhập cư trái phép chứ! Cô cũng không muốn! Hu hu hu…

Giương mắt nhìn hoàn cảnh chung quanh phòng một vòng, chỉ cảm thấy gian phòng rất lớn, thiết bị lắp đặt rất tinh xảo, đồ đạc cũng đầy đủ, mấy cô gái bên cạnh thấy cô tỉnh, vội đưa mắt hỏi thăm qua, hình như cũng rất mê man.

Hoắc Nhĩ Phi khẽ lắc đầu, cô quả thật không biết chuyện gì xảy ra, sờ sờ túi, phát hiện ngay cả điện thoại cũng không thấy rồi. Mấy cô gái khác cũng tỏ vẻ điện thoại di động đều bị mất. Cô thật sự không nghĩ ra lúc bị đánh cho bất tỉnh làm rơi hay bị thu lại.

Cô vuốt vuốt cái gáy còn mơ hồ đau, đứng lên đi đến bên cửa, dùng sức đấm cửa, “Mở cửa! Các người đây là xâm phạm quyền lợi công dân, còn có vương pháp không! Tại sao có thể làm chuyện như vậy!”

Ngoài cửa không có phản ứng, Hoắc Nhĩ Phi tức giận đạp mạnh mấy cái, vẫn không cảm thấy hả giận.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Bá Chủ Hai Nhà Hắc Bạch

Gần tối, một chiếc Hummer màu đen dừng nơi hòn non bộ trước khu nhà cao cấp, lập tức có người áo đen đi tới mở cửa xe, một đôi giày da màu đen đánh sáng bóng lộ ra, tiếp theo từ trên xe xuống một người đàn ông trẻ tuổi cao 1m85, toàn thân âu phục màu đen, ngũ quan hoàn mỹ giống như điêu khắc, đôi mắt xếch hẹp dài, lại không nhìn ra chút cợt nhả nào, trong tròng mắt chỉ lộ ra uy nghiêm và lạnh lùng, môi mỏng mím chặt, cả người nhìn qua đều lạnh lẽo.

Anh chính là Thư Yến Tả vừa mới làm việc ở bên ngoài xong về nhà, ma vương khát máu trong tin đồn.

Thư nhị thiếu sải bước vào trong nhà, lập tức có nữ giúp việc đi lên cởi âu phục xuống cho anh, cởi cà vạt, mở nước trong bồn tắm, phục vụ anh tắm rửa thay quần áo. Còn có nữ giúp việc giúp anh đấm lưng, xoa bóp, dĩ nhiên, những việc này không chứa chút sắc dục nào, chỉ xoa bóp thuần túy, để cho anh yên tâm thả lỏng thân thể, cả người chậm rãi thả lỏng xuống.

Anh luôn luôn là người theo quy luật rõ ràng, nên làm cái gì thì làm cái đó, chức vụ không phải của mình thì cũng đừng vọng tưởng, nếu không, kết quả rất thảm. Cho nên nữ giúp việc của anh phải không ôm mảy may ý muốn không an phận với anh, nếu bị anh phát hiện, ném thẳng ra chặt tay.

Nửa giờ sau, người mặc áo ngủ tơ tằm màu đen, cổ áo khẽ mở, Thư Yến Tả cứ như vậy đi ra khỏi phòng tắm, tóc đã được khăn lông lau khổ, chỉ còn dư lại chút giọt nước ở ngọn tóc đung đưa, bởi vì vừa mới tắm

https://thuviensach.vn

xong, cả người cũng tản ra phong cách mê hoặc nhẹ nhàng, hơi lộ ra lồng ngực vẫn còn dính giọt nước, theo cơ ngực đi xuống.

Anh nằm vắt hai chân trên ghế quý phi bằng da thật, mắt phượng hơi khép.

Đinh Thận từ bên cửa hông đi tới, "Nhị thiếu, Trần Tam lần trước chạy trốn khỏi bang Viêm Ưng chúng ta đã phát hiện được tại sòng bạc Macao sáng nay."

"Làm gọn gàng một chút, đừng để lại đầu mối cho cảnh sát." Giọng nói lạnh lẽo không có chút nhiệt độ.

"Dạ, thuộc hạ nhất định sẽ xử lý sạch sẽ, nhị thiếu yên tâm."

"Tôi tin tưởng chú."

Thấy Đinh Thận còn chưa đi, Thư Yến Tả không khỏi mở mắt, khẽ liếc ông, "Có chuyện gì sao?"

"Không biết ngày hôm qua mang về năm phụ nữ, nhị thiếu có không…" Đinh Thận đáp cẩn thận, mặc dù ông đi theo nhị thiếu vài chục năm rồi, nhưng ông vẫn cẩn thận từng bước, dù sao với cá tính khát máu của nhị thiếu, chắc sẽ không nói bất kỳ tình cảm nào, có tác dụng cậu ấy sẽ dùng, vô dụng cậu ấy sẽ không lưu tình vứt bỏ, cho dù đi theo cậu ấy bao nhiêu năm.

Nhưng có điểm, nhị thiếu vẫn nói nghĩa khí rất rõ ràng, tất cả các bang lớn nhỏ trong bang Viêm Ưng không ai không phục cậu ấy.

"Tối nay đưa ba người đến phòng tôi." Giọng nói vẫn lạnh lùng như cũ.

"Vậy thuộc hạ cáo lui." Dứt lời khom người rời đi.

https://thuviensach.vn

Đinh Thận ngồi vị trí thứ hai trong bang Viêm Ưng, ông luôn cẩn thận khôn khéo, cũng hiểu được thu lòng người, vì vậy danh tiếng trong bang rất tốt, nhưng quá hiểu lòng người cũng không phải chuyện tốt, vì vậy sẽ khiến người len lén làm chút chuyện khiến người ta chán ghét. Nhưng cho dù nói thế nào, ông vẫn trung thành và tận tâm với nhà họ Thư, là người được ông cụ Thư (tức ông nội Thư Yến Tả) một tay đề bạt lên. Bây giờ cũng là một trong những trợ thủ đắc lực nhất của Thư Yến Tả, có thể nói là quân sư, người ta gọi Đinh tam gia.

Ngồi ghế thứ ba là Diêm Tứ Hải là người hung dữ, có chút thủ đoạn, là người không khôn khéo như Đinh Thận, nhưng trung thành nhất quán với nhà họ Thư. Trừ bang Viêm Ưng ra, trên bạch đạo nhà họ Thư cũng không thiếu tài sản, tập đoàn Thư Á có hai công ty lớn: Một xuất khẩu thương mại nước ngoài; hai trên phương diện ăn uống, ngoài ra dưới cờ nhà họ Thư còn có một ảnh thị giải trí Á Ninh.

Bởi vì có hai người Đinh Thận và Diêm Tứ Hải trấn giữ bang Viêm Ưng, mỗi đêm báo cáo tình hình với anh, nên anh không cần đi. Anh dồn phần lớn tinh thần và thể lực lên công ty, sau khi cha qua đời, lưu lại một đống cục diện rối rắm ở công ty cho anh, anh cần tốn tinh thần và thể lực đi xử lý. Theo ý tưởng của anh để ảnh thị giải trí Á Ninh cho đại ca anh quản lý, một mình anh thật sự không thể phân thân, anh đã nói ý nghĩ này cho đại ca, lần này anh ấy trở lại, cũng coi như chính thức tiếp quản.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Trở Thành Công Cụ Ấm Giường Cho Ác Ma

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy cuối cùng có người tới mở cửa rồi, người đến là một phu nhân chừng bốn mươi tuổi, thấy họ, ánh mắt rất khinh thường, "Ba người ra ngoài."

Nhưng không ai động đậy, Hoắc Nhĩ Phi nhìn bốn cô gái bên cạnh, vì vậy mở miệng hỏi, "Đi ra ngoài làm gì? Thả chúng tôi đi sao?"

"Thả các cô đi! Đừng có nằm mộng, trừ phi nhị thiếu chơi chán rồi." Giọng của người phụ nữ kia rất lạnh lùng.

"Chơi chán? Các người muốn làm gì? Chẳng lẽ ở Hongkong không có vương pháp sao?" Hoắc Nhĩ Phi kích động kêu lớn.

Người phụ nữ thấy cô om sòm như vậy, dặn bảo người kéo cô ra ngoài, "Mang cô ta tới phòng nhị thiếu trước, xem cô ta còn kêu không."

Hoắc Nhĩ Phi thét chói tai một lúc, nhưng cô là một cô gái yếu đuối sao địch nổi hai người đàn ông to lớn kèm hai bên, xách cô đi giống như xách gà con.

Còn sót lại bốn nữ sinh càng thêm vô cùng sợ, chỉ có một người dung mạo rất xinh đẹp vóc người không tệ chủ động đứng dậy, bởi vì cô biết, phản kháng cũng không được, nếu bị bắt tới sưởi ấm giường, còn không bằng toàn lực lấy lòng nhị thiếu, nhìn trận thế này, chắc hẳn cũng không phải nhà bình thường, nếu lấy lòng nhị thiếu, ít nhất cuộc sống sau này vô lo, từ đó sống cuộc sống quý tộc, có gì không thể? Dù sao cũng tốt hơn cuộc sống nghèo rớt mồng tơi trước kia.

https://thuviensach.vn

Người phụ nữ kia chính là vú Thư quản gia nhà họ Thư, từng hầu hạ ông và Thư lão gia cho tới bây giờ là nhị thiếu, cho nên ỷ vào thân phận của mình luôn hơi xem thường người khác. Thấy hiếm có người thức thời như vậy, không khỏi cười nói: “Coi như cô thức thời, nếu để cho nhị thiếu vui lòng, sau này vinh hoa phú quý sẽ hưởng không hết, tên là gì?”

“Tôi tên An Tinh Hủy.”

Vú Thư nhìn cô, rất hài lòng, để cho cô đi ra ngoài. Người cuối cùng rất dễ dàng, bà tùy tiện kéo một người như con chim nhỏ nép vào, rồi khép cửa phòng lại.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy hai cổ tay sắp bị hai người đàn ông dã man này bóp gẫy, không khỏi quát: “Buông tôi ra, tôi tự đi!”

Hai người kia thấy cô hợp tác lập tức buông cô ra, dù sao nhị thiếu thích trên người sạch sẽ không có vết sẹo, hai người bọn họ cũng không muốn bởi vì lực lớn của bọn họ mà tạo ra dấu đỏ trên cổ tay cô ta, điều này không tốt.

Dẫn cô đến một gian phòng lớn, hai người lập tức đi, cô ngồi dưới đất quan sát căn phòng này một lần, chỉ có ba màu đen trắng xám tro, nhìn một cái cũng biết chủ nhân căn phòng này có bao nhiêu biến thái, cô không khỏi nhếch khóe môi, lộ ra vẻ khinh bỉ, hoàn toàn quên mất giờ phút này mình sắp sửa lưu lạc thành công cụ ấm giường cho chủ nhân phòng ngủ này.

Chờ An Tình Hủy và một cô gái khác Lăng Nguyệt kiểu người như chim nhỏ nép vào người khác bị mang vào thì Hoắc Nhĩ Phi đã rất nhàn nhã tùy ý đi lại trong phòng.

“Không nhìn ra, cô thật nhàn nhã!” An Tình Hủy nói lời mỉa mai.

“À! Tôi đang tìm xem có chỗ nào có thể chạy đi.” Hoắc Nhĩ Phi hơi sửng sốt, nhanh chóng đáp lại.

https://thuviensach.vn

Một cô gái khác lập tức chạy tới, hưng phấn hỏi, “Đã tìm được chưa?”

“Nếu cô ta tìm được, còn chờ ở đây, còn không sớm chạy.” Một câu của An Tình Hủy đâm trúng trọng điểm.

“Tôi phát hiện cô rất thông minh!” Hoắc Nhĩ Phi cười nịnh.

An Tình Hủy nhìn cô, khóe miệng hừ lạnh.

Đột nhiên, cửa mở ra, ba người đồng thời xoay người sang chỗ khác, ba người phụ nữ trẻ tuổi mặc đồ nữ giúp việc đi vào.

“Mời ba vị theo chúng tôi tới đây tắm rửa thay quần áo.”

Hoắc Nhĩ Phi nói thật to, “Tắm rửa thay quần áo? Các người cho rằng đây là phục vụ Hoàng thượng!”

Chân mày ba nữ giúp việc kia cũng không hề động, “Mời ba người đi theo chúng tôi.”

An Tình Hủy rất tự giác đi tới, ký lai chi tắc an chi *, dù sao cũng không trốn thoát được, xem như tình một đêm cũng không tồi.

(*) Ký lai chi tắc an chi: đã tới nơi này rồi thì cứ yên phận.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Hiện Trường Trình Diễn Cảnh Nóng Sao

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy tâm muốn chết đều có rồi, nếu như có thể, cô tình nguyện chưa bao giờ tới Hongkong, vẫn bị mẹ nói đúng rồi, quả thật tự nghĩ thế giới này quá tốt đẹp, cho rằng xã hội hiện tại sẽ không xuất hiện loại chuyện như vậy, nhưng chưa từng nghĩ thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân *, chắc chắn sẽ có chút chuyện làm cho người ta không nghĩ tới.

(*) Thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân: Nghĩa là, trên trời còn có trời, trên người còn có người. Tương đương Vỏ quýt dày có móng tay nhọn

Ba người bị đưa đến hồ bơi nước nóng bên ngoài, ba người nữ giúp việc đóng cửa lại giúp các cô, rồi đi ra ngoài.

Sau khi ba người tắm xong, phát hiện không có bất kỳ quần áo gì để mặc, chỉ có một chiếc khăn tắm màu trắng.

Đang chuẩn bị ra ngoài thì mơ hồ nghe thấy ba nữ giúp việc đang nói gì đó.

“Gần đây nhu cầu của nhị thiếu thật lợi hại, một tuần này có ba buổi tối đều đòi ba người, hơn nữa mỗi lần ba người đều bị làm đến hôn mê mà ném ra, trên người xanh đỏ chất chồng, quả thật thê thảm không nỡ nhìn.”

Một người khác nói tiếp: “Đúng thế! Tính khí nhị thiếu lại cổ quái, mỗi một lần đều yêu cầu bọn họ thay đổi đủ loại tư thế thuận tiện cho cậu ấy làm điều đó...” Nói xong lời cuối cùng còn cười trộm một lần.

https://thuviensach.vn

“Có lúc tôi đứng bên ngoài cũng nghe thấy được, âm thanh kia, thật mê người, mỗi lần tôi nghe được cũng sắp đứng không vững.” Người nữ giúp việc cuối cùng nói.

“Chẳng lẽ cô cũng muốn leo lên giường của nhị thiếu?” Người nữ giúp việc đầu tiên cười nhạo.

“Tôi không dám, tôi tình nguyện làm nữ giúp việc, còn tận lực ngày ngày thưởng thức dáng người tráng kiện của nhị thiếu, thực sự nghĩ cũng làm cho người ta chảy nước miếng!” Giọng nữ giúp việc cuối cùng lại vang lên.

Ba người đứng trong cửa nghe được sắc mặt trắng bệch, Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy trong lòng run rẩy một trận, dù bình thường cô tùy tiện cỡ nào, tính tình sáng sủa, giờ phút này cũng bị hù sợ, dù sao cô mới chỉ là thiếu nữ mười chín tuổi, chỉ có một mối tình đầu ngắn ngủi ở trường, còn chưa hưởng thụ tuổi thanh xuân tốt đẹp, lại xui xẻo như vậy bị bắt tới làm công cụ ấm giường cho một ác ma.

Lăng Nguyệt đã sợ đến chân run run, gần như sắc mặt tái nhợt ngồi trên đất, cử động này tự nhiên bị ba nữ giúp việc ngoài cửa nghe thấy.

Cửa lập tức bị mở ra, ba nữ giúp việc kia đã thu lại sắc mặt, vẻ mặt bình tĩnh, bình thản nhìn ba người bọn họ.

An Tình Hủy cũng nghe được sắc mặt tái nhợt, ngón tay nắm chặt thành quyền, mắt quét về phía ba nữ giúp việc, trong lúc lơ đãng thoáng vẻ giận dữ, lúc ba nữ giúp việc xoay người thì nâng lên nụ cười lạnh.

Sau đó nhấc bước rời đi, dù cho các cô ta nói là sự thật, thì phải làm thế nào? Cũng không thay đổi được sự thật cô sắp thành công cụ ấm giường.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi đỡ Lăng Nguyệt chân vẫn còn run run, cô cũng không biết an ủi cô ấy như thế nào, chính trong lòng cô cũng loạn.

An Tình Hủy không thể không thừa nhận khoảnh khắc khi nhìn thấy Thư Yến Tả, trong lòng cô là tươi đẹp, nếu như đêm đầu của cô tặng cho một người đàn ông xuất sắc như vậy, cô cam tâm tình nguyện.

Vì vậy, cô rất chủ động cởi khăn tắm xuống, nằm ở trên giường, mặc cho Thư Yến Tả đòi lấy, gần như không có bất kỳ dạo đầu gì, Thư Yến Tả đã thô bạo vọt vào, gần như dã thú rong ruổi trên người An Tình Hủy, không hề vì cô ta còn là xử nữ mà đối đãi dịu dàng.

An Tình Hủy chỉ cảm thấy thân dưới tê liệt khó chịu, cô cảm giác phía dưới mình sắp rách ra, nhưng cô chỉ có thể chịu đựng, cô nắm chặt ga giường, khẽ nhếch môi đỏ mọng, cố gắng để cho mình có dáng vẻ hưởng thụ, trong cổ họng thỉnh thoảng nũng nịu mà phát ra mấy tiếng rên rỉ đau đớn và vui vẻ.

Mà Hoắc Nhĩ Phi và Lăng Nguyệt ở bên cạnh nghe đã sớm mặt đỏ tới mang tai, hai cô đều là xử nữ chưa biết mùi đời, cảnh nóng hoạt sắc sinh hương trình diễn ngay trước mắt hai cô như vậy, thật sự làm cho người ta không chịu nổi.

An Tình Hủy cảm giác mình sắp không chịu nổi, cả người giống như bị chướng ngại vật đè nát. Làm sao còn chưa kết thúc, dục vọng của người đàn ông này quả nhiên không phải mạnh bình thường, đòi cô đến ba lượt rồi, sao còn chưa ngừng, bên cạnh còn có hai người, chẳng lẽ đáng đời cô xui xẻo!

Cô dùng ngón cái bấu chặt vào ngón trỏ, hy vọng mình tỉnh táo, ngàn vạn lần đừng hôn mê, bằng không tất cả đều toi công.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Ác Ma Muốn Np?

Thư Yến Tả khó có được cảm thấy người phụ nữ hôm nay không tệ lắm, mặc dù là xử nữ, không có kinh nghiệm gì, nhưng phía dưới khít khao đến mất hồn, để cho anh muốn ngừng mà không được, chờ sau khi phát tiết xong, anh rời khỏi bên trong, nói không mang theo chút nhiệt độ: “Đi ra ngoài.”

An Tình Hủy chống tay, cắn răng bò dậy từ trên giường, nhặt khăn tắm trên đất, vây quanh người, lúc đứng lên cô thiếu chút nữa ngã xuống, nhưng vẫn cắn răng đứng lên, khó khăn đi về phía cửa, vừa ra đến cửa liếc mắt nhìn Hoắc Nhĩ Phi và Lăng Nguyệt co rúc trong góc thật sâu.

Thư Yến Tả dựa trên giường, nhìn hai người phụ nữ núp trong góc, mày nhíu lại rất sâu, mặc dù sắc dục của anh rất nặng, mỗi đêm không thể thiếu được phụ nữ, nhưng cũng không thích phụ nữ không chủ động, nếu như vậy sẽ ít đi chút niềm vui thú, vẫn là đôi bên tình nguyện tốt hơn.

Lăng Nguyệt bị sợ đến nước mắt chảy ròng ròng, rúc ở đó nức nở, mắt Thư Yến Tả bén nhọn nhìn hai cô, nhặt gối đầu ném tới, “Đứng lên!”

Sau đó tiện tay cầm khăn tắm quấn lấy bên hông, sắc mặt lạnh lùng đi về phía hai cô.

Hoắc Nhĩ Phi không biết mình lấy dũng khí ở đâu ra, vụt đứng dậy, dang hai cánh tay che chở Lăng Nguyệt ở sau lưng, há miệng run rẩy nói: “Anh... Anh... Không được bắt nạt cô ấy.”

Lần đầu tiên Thư Yến Tả thấy có người ngốc như vậy, bản thân khó đảm bảo còn muốn ra mặt thay người khác, thật buồn cười!

https://thuviensach.vn

Anh đưa tay nắm cằm Hoắc Nhĩ Phi, “Cô cho rằng cô là ai?”

Hoắc Nhĩ Phi không biết lấy dũng khí ở đâu, một quyền đánh qua, từ nhỏ cha cô đưa cô đi học Taekwondo, nói cho oai thì con gái phải học để bảo vệ mình tốt hơn, học một chút thuật phòng thân trăm lợi không có hại. Vì vậy, cô vẫn học đến bây giờ, đã đến bậc đai đỏ, năng lực công kích vẫn đủ mạnh.

Hiển nhiên Thư Yến Tả không ngờ cô còn chiêu thức đó, không đề phòng bị cô đánh cho một quyền, đánh thẳng vào mắt, đau rát.

Từ nhỏ đến lớn, gần như không có ai dám đánh anh, cũng không có ai đánh thắng được anh, không ngờ sống hai mươi lăm năm, lại bị một con nhóc thúi đánh cho một quyền.

Hé mở tròng mắt, tàn ác nhìn cô, có một uy nghiêm khiến cho người ta không rét mà run.

Cũng giống như Hoắc Nhĩ Phi lúc này, nhìn người đàn ông ác ma trước mắt bị cô đánh tím bầm con mắt trái, rất muốn cười nhưng không dám, ánh mắt anh ta thật đáng sợ!

Còn Lăng Nguyệt thì dứt khoát hôn mê bất tỉnh, Thư Yến Tả hét lớn một tiếng ra ngoài cửa, “Người đâu, kéo cô ta đi ra ngoài cho tôi.”

Lập tức có người đi vào, lôi Lăng Nguyệt đã ngất đi ra ngoài, hai nữ giúp việc càng nhanh chân lẹ tay mà thay ga giường nhuốm máu.

Sau đó nhanh chóng lui ra ngoài, đóng cửa lại, trong lòng đều cảm thán vì Hoắc Nhĩ Phi: Kết quả chắc chắn rất thảm, người phụ nữ dám đánh nhị thiếu đúng là không tồn tại.

Trong phòng, hai người vẫn còn nhìn nhau chằm chằm, Thư Yến Tả là bí mật mang theo tức giận giống như mưa to gió lớn, Hoắc Nhĩ Phi thì như

https://thuviensach.vn

một con thú nhỏ phòng vệ trước mắt ác ma, đôi mắt trừng đến tròn xoe.

Thư Yến Tả nín nhịn tức giận, "Đừng thách thức cực hạn của tôi! Tới đây!"

Hoắc Nhĩ Phi mắt điếc tai ngơ với lời của anh, bất động, ánh mắt lại không hề chớp nhìn anh chằm chằm, chỉ sợ anh làm ra hành động gì quá khích.

Thư Yến Tả không có kiên nhẫn, đưa tay muốn túm lấy cô, nhưng Hoắc Nhĩ Phi cũng không ngồi không, đưa tay giữ chặt cổ tay anh, muốn ném anh qua vai, nhưng vóc người cô 1m65 lấy đâu ra lay động được Thư Yến Tả 1m85.

Huống chi Thư nhị thiếu cũng không phải ngồi không, vừa rồi bị một quyền chỉ vì không đề phòng mà thôi, thân thủ của anh xưa nay luôn khá tốt, khi Hoắc Nhĩ Phi giữ chặt cổ tay anh, anh đã nhanh nhẹn lật ngược lại.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Np? Đại Chiến Đẫm Máu?

Hoắc Nhĩ Phi ý thức được anh cũng không phải đèn đã cạn dầu, vội thay đổi phương pháp, dùng cả tay chân, đùi tiến về phía trước, định ôm chân anh, lại không ngờ tới, Thư Yến Tả đè chân cô lại, hai người hơi mất thăng bằng, ngã xuống mặt đất.

"Rầm" một tiếng, Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy đầu đập trên đất, đau chết! Hơn nữa người đàn ông ác ma kia còn đè trên người cô, đôi môi lại cắn lấy môi cô, cô không khỏi trợn tròn mắt, huơ tay múa chân đẩy người đàn ông trên người.

Thư Yến Tả lại không để ý tới cô xô đẩy, đuôi mặt lại là lần đầu tiên thoáng qua vẻ cười nhạt, đôi môi càng thêm dùng sức cắn, gần như chiếm đoạt giống như gặm cắn, mút. Tay cũng không nhàn rỗi, thô lỗ sờ về phía lưng Hoắc Nhĩ Phi, bầu ngực nhỏ, ngón tay càng thêm trừng phạt bằng cách vuốt ve trên nụ hoa một hồi.

Trong đầu Hoắc Nhĩ Phi loạn như bột nhão nhoét, trong lòng lại lạnh lẽo: Không ngờ cô xui xẻo bị người ăn đâu hũ rồi! Lấy hơi sức của cô hoàn toàn không lay động được người đàn ông ác ma trên người.

Nếu không có biện pháp thay đổi sự thật, không bằng... Cho anh ta chút dạy dỗ.

Vì vậy, cô cắn mạnh một cái lên môi Thư Yến Tả, hai người gần như không có quy tắc gì mà cắn với cắn, máu tươi chảy xuôi theo khóe miệng.

Thư Yến Tả thầm nghĩ người phụ nữ này tuyệt đối cầm tinh con chó, chưa từng có người phụ nữ nào dám giở quyền cước ra với anh, lại càng

https://thuviensach.vn

không nói tới cắn chặt anh không buông, anh đều cảm thấy đôi môi đau rát, chắc hẳn người phụ nữ kia cũng mạnh mẽ không ít.

Anh gần như thô bạo tháo chướng ngại vật trên người phụ nữ kia, một tay vuốt ve bộ ngực xinh xắn, một tay mò xuống dưới.

Lúc này Hoắc Nhĩ Phi vừa thẹn vừa cáu, không hoàn toàn không ngăn được tay người đàn ông ác ma kia, vì vậy die end anl equ ydon ngón tay cũng để cho hả giận cào mạnh trên lưng người đàn ông, tạo ra từng vết cào đỏ máu.

Thư Yến Tả nổi giận, anh còn không tin hôm nay không thu thập được người phụ nữ này! Lại dám khiêu chiến quyền uy của anh, quả thực không muốn sống!

Vì vậy, lửa giận tràn ngập rút lui khỏi người cô, đứng lên, nhìn cô từ trên cao.

Hoắc Nhĩ Phi không ngờ tới ác ma lại thả cô, nhưng còn chưa kịp vui mừng, đã bị người đàn ông kia xách lên ném lên giường lớn.

Cô xoa mông bị té đau của mình, trong mắt bắn ra ánh mắt giống như giết người, độc ác mà nhìn chằm chằm Thư Yến Tả, dáng vẻ phòng bị như thú nhỏ đó ở trong mắt Thư Yến Tả, chỉ thấy rất đã cười.

Anh tiến lên từng bước, cười quỷ dị mà nhếch miệng, máu tươi nhuộm đầy miệng môi dưới của anh, xem ra càng có vẻ khát máu.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn anh chăm chú, khoảnh khắc khi anh đến gần, gào to một tiếng nhảy lên, bám lấy người anh, hàm răng cắn cổ anh không chút lưu tình, nhanh chóng cô cảm thấy máu tanh trong miệng mình, nhưng không nhả ra.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả chỉ cảm thấy cổ truyền đến đau đớn khoan tim, đáng chết! Anh vung tay, mạnh mẽ đấm Hoắc Nhĩ Phi một quyền.

Lập tức, Hoắc Nhĩ Phi như lá rơi bay ra ngoài, ngã mạnh trên đất, phát ra tiếng "Rầm", cũng bởi vì một quyền của Thư Yến Tả hoàn toàn dùng sức mà má trái sưng to, nhưng cô vẫn quật cường ngẩng đầu lên, ánh mắt như con thú nhỏ hung hăng mà nhìn anh chằm chằm, không khóc cũng không náo loạn.

Hào hứng của Thư Yến Tả đột nhiên mất sạch, anh cảm thấy thịt chỗ cổ sắp cắn rớt, xem ra người phụ nữ này không phải chó, mà là sói, hàm răng còn sắc bén hơn răng sói!

Anh gọi một tiếng ra phía ngoài, lập tức có nữ giúp việc đi vào. Họ đều nghe được cảnh đánh nhau bên trong, chỉ ở bên ngoài cầu nguyện cho người phụ nữ gan lớn, đừng để nhị thiếu ném ra ngoài cho sói ăn.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Ác Ma Cũng Có Bạn

“Dẫn cô ta ra ngoài.”

“Dạ, nhị thiếu, là muốn ném ra ngoài cho sói ăn sao?” Người giúp việc kia lớn mật hỏi.

“Người nào nói cho cô biết muốn ném ra ngoài cho sói ăn, vậy thì cô sống đủ rồi!” Thư Yến Tả nhướn mày, tức giận càng lớn.

Người giúp việc kia bị sợ đến quỳ xuống, đầu cúi trên đất run lẩy bẩy, không dám nói nữa, sợ mình bị ném ra ngoài cho sói ăn.

“Nhốt riêng cô ta một phòng, không có lệnh của tôi không cho phép người nào tới thăm, đưa cơm một ngày babữa bình thường.” Giọng Thư Yến Tả lạnh lùng mà uy nghiêm.

Hoắc Nhĩ Phi cũng cho rằng mình sắp chết, không ngờ một lần tới Hongkong thì đi thiên đường, thật không biết nên cười hay nên khóc, nhưng khi nghe người đàn ông ác ma kia nói không phải ném cô ra ngoài cho sói ăn thì ngây ngẩn cả người. Chỉ nghĩ thoáng qua, nói không chừng có thể người đàn ông ác ma kia muốn dùng phương pháp khác hành hạ cô. Trong lòng đau đớn tình nguyện chết đi!

Lập tức có hai người nữ giúp việc đỡ Hoắc Nhĩ Phi té xuống đất ra ngoài, nữ giúp việc khác vào phục vụ Thư Yến Tả tắm rửa, nhìn mắt phải anh như mắt gấu mèo, thịt chỗ cổ và máu nơi khóe miệng chảy ra còn có vết cào sau lưng, quả thực nhìn thấy mà ghê! Trong lòng đều toát mồ hôi vì cô gái kia: Lá gan cũng quá lớn, đây là lần đầu tiên nhị thiếu bị phụ nữ đánh thành như vậy, đoán chừng cô gái kia sống không lâu, bây giờ không

https://thuviensach.vn

kéo ra ngoài cho sói ăn, chỉ sợ nhị thiếu định dùng cách lợi hại hơn hành hạ cô ấy.

Tiền đồ đáng lo ngại!

Thư Yến Tả chịu đựng đau đớn trên lưng và cổ tắm xong, rồi kêu người giúp việc gọi bác sỹ kiêm bạn tốt duy nhất của anh Đoạn Tử Lang đi vào.

Đoạn Tử Lang và Thư Yến Tả là anh em lớn lên cùng nhau từ nhỏ, có thể nói là hiểu rõ anh, cậu ta từng cảm khái die enda nle equ ydon mình tuyệt đối lên nhầm thuyền giặc, sao lúc đầu lại nghĩ đến học y, sau đó bị Yến cưỡng chế và dụ dỗ làm bác sỹ riêng, ôi! Đúng là thất sách!

Khi Đoạn Tử Lang nhìn thấy Thư Yến Tả bị đánh thành mắt gấu mèo, còn có đầy vết cào, thân thể cắn bị thương thì không khỏi chậc chậc thành tiếng, “Thật khó có, quá hiếm, lại còn có người đánh cậu thành ra thế này, ngàn đời có một! Cậu chắc chắn cậu thật sự là Yến? Không phải giả mạo?”

Thư Yến Tả lạnh lùng nhếch mắt phượng, “Cậu nói nhảm quá!”

“Này! Yến, người ta cũng quan tâm cậu! Cậu xem dáng vẻ bây giờ của cậu, thật thảm!” Đoạn Tử Lang lại tiếp tục thêm dầu thêm dấm.

Thư Yến Tả hoàn toàn hiểu rõ tính tình Đoạn Tử Lang, hai người từ nhỏ cùng cởi truồng mà lớn lên, đến bây giờ đã hai mươi lăm năm, nhiều khi vô cùng ăn ý, đó là bạn bè chân chính, chỉ có trước mặt bạn bè, anh mới thật sự buông lỏng, không cần lo lắng cái gì.

“Tôi đây đau sắp chết rồi, nhanh bôi thuốc cho tôi.” Thư Yến Tả chỉ vào chỗ bị cắn trên cổ nhìn mà giật mình.

Đoạn Tử Lang vừa chép miệng vừa lấy nước thuốc trong hòm thuốc theo người ra, giúp Thư Yến Tả rửa sạch miệng vết thương, cười híp mắt

https://thuviensach.vn

nói: “Xem ra răng sói của cô gái kia quá dài, trái lại rất hợp khẩu vị của tôi.”

Thư Yến Tả trợn mắt giận dữ nhìn bạn, “Đừng... Động tâm với cô ấy, cô ấy chỉ có thể thuộc về tôi.”

Đoạn Tử Lang cười đến bỉ ổi, “Yến, cậu quả thật thích bị người ngược đãi, hạ miệng ác như vậy, cậu vẫn duy trì như thế, không giống phong cách trước kia của cậu! Nên là... Để cho người ném cô ta cho sói ăn!”

“Cậu dài dòng quá!”

“Cậu mới phát hiện à! Mỗi ngày tôi đều dài dòng, cậu cũng không phải mới biết tôi ngày đầu tiên.”Đoạn Tử Lang cười rất du côn, tay không nhàn rỗi, rất chuyên nghiệp đắp thuốc lên cổ Thư Yến Tả.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Mèo Nhỏ Răng Sói Dài (1)

Thư Yến Tả đau đến hít vào một ngụm khí lạnh, lại cắn răng không phát ra tiếng nào, từ nhỏ anh chính là một đứa bé vô cùng mạnh mẽ, cha biết đại ca không có lòng với sự nghiệp gia tộc, từ nhỏ huấn luyện anh nghiêm khắc, anh ăn đủ loại khổ sở rồi, khi còn bé anh rất hận đại ca, tại sao lại đẩy hết lên người anh, tại sao không hỏi ý kiến của anh.

Đại ca dẫu có chết cũng không chịu thừa kế sự nghiệp gia tộc, thậm chí không tiếc đoạn tuyệt quan hệ với cha, kiên trì sống cuộc sống anh ấy muốn. Em gái bị dì nhỏ mang tới nước Anh, trải qua cuộc sống công chúa hoàn toàn không lo lắng gì. Cũng chỉ có anh, phải thừa nhận tất cả, không ai hỏi anh có nguyện ý hay không, thậm chí ngay cả phản kháng anh cũng không có, năm ba tuổi đã bị ép nhận huấn luyện nghiêm khắc, anh không biết mình nên hận ai, hoặc nói bao nhiêu năm qua, anh đã quên đi.

Năm anh năm tuổi mẹ bị bệnh qua đời, cho nên từ nhỏ anh đã vô cùng thiếu hụt tình thương yêu của cha mẹ, là người không được chào đón trong nhà. Đại khái bởi vì dung mạo ba anh em anh cực kỳ giống mẹ, vì vậy cha càng không muốn gặp anh, càng tay đổi biện pháp huấn luyện anh, thường để cho anh thừa nhận gánh nặng huấn luyện hoàn toàn không đúng độ tuổi. Cũng bắt đầu từ đó, ngay trong tâm hồn còn thơ ấu, anh đã có ý hận cha.Cho đến năm mười tám tuổi cha anh bị hại qua đời, anh tiếp quản công ty và bang Viêm Ưng dưới cờ nhà họ Thư, mới biết cha khổ tâm, muốn làm dieendaanleequuydonn bá chủ hai nhà hắc bạch, không đủ hung ác tàn nhẫn, không đủ cường đại tuyệt đối không được. Cũng chính từ lúc đó, cá tính khát máu của anh càng trở nên lợi hại! Còn hung dữ gấp mấy lần cha mình!

https://thuviensach.vn

Bao nhiêu năm như vậy, ở bên cạnh anh cùng anh tiếp nhận huấn luyện chỉ có Lang, Lang là trẻ mồ côi cha nhặt về, từ nhỏ ở cùng với anh, là bạn tốt hiếm có của anh, bạn tốt, anh em tốt.

“Yến, thật ra có lúc cũng có thể kêu đau.”Đoạn Tử Lang cười đến ngây thơ, khóe miệng nhếch lên lộ ra nụ cười ấm áp.

“Cậu cho rằng tôi là cậu? Cả ngày huyên náo!” Thư Yến Tả ngồi trên ghế mây, một tia ranh mãnh thoáng qua trong mắt.

“Cũng chỉ cậu hiểu rõ tôi nhất, ôi! Kẻ sĩ chết vì người tri kỷ!”Đoạn Tử Lang thở dài, chuyển ra sau lưng bạn, giúp cậu ấy xử lý những vết cào sau lưng, trong miệng càng không ngừng lảm nhảm, “Chà! Móng vuốt con mèo nhỏ này thật sắc bén, có răng sói, có vuốt mèo, xem ra bắt lại không dễ, cũng không biết người nào đó có sút vào gôn không...”

Thư Yến Tả ném cái ly lên bàn trà, ánh mắt phóng hỏa, “Cậu vẫn còn chưa xong!”

Đoạn Tử Lang vẫn cười hì hì như cũ, không hề bị cơn giận của anh dọa sợ, chỉ có điều rất nhanh chóng thu dọn hòm thuốc, chuẩn bị lách người dù sao bây giờ anh cũng không muốn đánh nhau, hơn nữa lấy thân thể yếu đuối nho nhã của anh đánh sao lại Yến! Cho nên, vẫn chạy là hơn, ừm! Tiện thể đi nhìn xem con mèo nhỏ có răng sói.

Kể từ sau khi Hoắc Nhĩ Phi bị đưa vào gian phòng ngủ này giam lại, đã không nhịn được, ngồi dưới đất ôm chân khóc hu hu.

Mặc dù cô phải con gái nhà có tiền, nhưng cha mẹ rất thương cô, cô muốn gì được nấy, săn sóc che chở đủ điều, sao chịu được cư xử như vậy, quả thật còn không bằng đầy tớ cổ đại. Nếu như cha mẹ biết, còn không biết sẽ cuống lên thành dạng gì! Mà điện thoại di động lại không thấy, người đàn ông thúi đáng ghét, nguyền rủa anh ta! Nguyền rủa anh ta!

https://thuviensach.vn

“Hu hu hu hu...” Cô càng nghĩ càng uất ức, càng khóc lớn tiếng, chỉ cảm thấy không ai xui xẻo hơn cô, sao lại có thể gặp hạn như vậy, sớm biết không nên ham du lịch miễn phí này, đánh chết cô về sau cũng không đón bánh bao nhân thịt miễn phí từ trên trời rớt xuống nữa, quả nhiên không phải đồ gì tốt, lại đập ra hố to, để cho cô rớt vào.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Mèo Nhỏ Răng Sói Dài (2)

Vuốt gò má trái sưng, đôi môi cũng bị người đàn ông ác ma kia cắn rách, máu tươi đọng lại khóe miệng, nước mắt cứ theo khóe mắt chảy xuống, dáng vẻ hết sức đáng thương.

Cái mông cũng rất đau, hơi sức người đàn ông ác ma kia quá lớn, cô cảm giác cái mông mình cũng sắp té thành hai rồi.

Đột nhiên, khóa cửa vang lên, cô cảnh giác rúc ở trong góc, không phải người đàn ông ác ma kia phái người giết cô chứ.

Một người đàn ông chừng hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi ló đầu vào, lộ ra khuôn mặt tuấn tú nho nhã mê người, tròng mắt đen giấu dưới gọng kính viền vàng cười híp mắt nhìn cô, khóe miệng cong lên, rất giống như đang quan sát động vật nào đó.

Cảm giác này khiến Hoắc Nhĩ Phi vô cùng căm tức!

Không khỏi trợn tròn cặp mắt, tức giận theo dõi anh, ánh mắt kia giống như con mèo nhỏ tức giận.

Khóe miệng Đoạn Tử Lang càng mở rộng, trong ánh mắt cũng lấp lóe ánh sáng khác thường, hình như càng ngày càng thú vị.

“Mèo nhỏ, đừng nhìn anh như vậy, anh là bác sỹ, tới xem vết thương giúp em.”Đoạn Tử Lang có cảm giác mình giống như tới lừa con nít.

Ánh mắt Hoắc Nhĩ Phi nhìn anh rất quái lạ, người đàn ông ác ma kia sẽ tốt bụng phái người tới kiểm tra vết thương cho cô như vậy.

https://thuviensach.vn

Đoạn Tử Lang thấy hình như cô không tin, lập tức mở hòm thuốc của mình ra, để cho cô nhìn, cũng lấy rượu thuốc, bông băng và thuốc mỡ ra, đi về phía cô.

Hoắc Nhĩ Phi thấy hình như anh ta không nói láo, hơn nữa anh ta cũng không cần thiết lừa mình, nên ngoan ngoãn mặc cho anh ta bôi cồn i-ốt sát trùng trên mặt mình, đau đến cô vẫn hít hà, lại cắn răng không lên tiếng.

“Mèo nhỏ, không nhìn ra em rất kiên cường! Hơi tương tự Yến, không trách được cậu ấy lại xuống tay lưu tình với em, chẳng qua anh vẫn khuyên em đừng đi khiêu chiến cực hạn của Yến, nếu không...”Đoạn Tử Lang lại gần bên tai cô nhỏ giọng nói, “Kết quả nếu mà biết thì rất thê thảm.”

Hoắc Nhĩ Phi không vui nói: “Tôi không phải mèo nhỏ, tôi có tên! Tôi tên là Hoắc Nhĩ Phi. Còn nữa, tại sao anh phải nhắc nhở tôi, chẳng lẽ anh không theo chân họ đều hy vọng tôi bị ném đi cho sói ăn sao?”

Mặt cô tràn đầy nghi ngờ nhìnĐoạn Tử Lang.

“Bởi vì em rất thú vị! Cho nên không hy vọng em bị ném cho sói ăn! Mùi vị đó không dễ chịu, bé gái đáng yêu die end danl eequ ydon như mèo nhỏ vậy vẫn không nên thì tốt hơn. Ặc, Hoắc Nhĩ Phi đúng không, anh nhớ kỹ rồi.”Đoạn Tử Lang cười đến như ma quỷ, làm cho người ta không phân biệt được nụ cười của anh là thật hay giả.

“Cám ơn anh.” Hoắc Nhĩ Phi nói rất chân thành, mặc dù người đàn ông này nói chuyện không đứng đắn, nhưng cô cảm thấy anh ta thật sự vì tốt cho cô, mà không giống như những người khác, nhìn cô như trò cười.

“Cũng đừng cám ơn anh, anh không giúp gì được cho em, chỉ nhắc nhở em, Yến không phải người dễ chọc, em phải thích hợp chịu thua, ký lai chi tắc an chi, phải học được thay đổi, nói không chừng sẽ có kỳ tích xảy ra.”Đoạn Tử Lang nói rất uyển chuyển tinh tế.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi nghe thấy rất kỳ quái, nhíu mày, không hiểu nhìn anh. Dẩu môi hồng hơi sưng, giọng điệu vẫn rất cứng rắn, “Tại sao tôi phải chịu thua, tôi tuyệt đối không chịu thua người đàn ông ác ma kia.”

“Có đôi khi giữ được mạng quan trọng hơn bất kỳ cái gì, em cần gì phải gây khó dễ cho bản thân, tự biến mình thành một thân thương tích, rất dễ chịu sao? Mèo nhỏ, anh cảm thấy em có thể suy nghĩ một chút lời đề nghị của anh. Anh đi trước, những thuốc này để lại cho em, em phải bảo vệ tốt cho mình.”Đoạn Tử Lang lưu lại chút thuốc, cầm hòm thuốc của anh rồi rời đi.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn theo bóng lưng rời đi của anh, ôm chân, kinh ngạc mà ngây ngốc.

Chẳng lẽ bên cạnh ác ma vẫn có người tốt sao? Hay chỉ cố ý đến dò xét cô? Còn có mục đích khác?

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Ân Oán Hắc Bang

Buổi tối, trong nhà chính nhà họ Thư, Đinh Thận cảm thấy có điềm báo giông bão sắp tới.

Nhìn ra được trong mắt nhị thiếu vẫn rất tức giận, ông đã nghe nói về chuyện cô gái tối hôm qua, vốn cho rằng nhị thiếu sẽ không chút lưu tình mà ném cô bé đó đi cho sói ăn, nhưng không ngờ lại nhốt lại. Thậm chí ngay cả bác sỹ riêngĐoạn Tử Lang của nhị thiếu còn đi kiểm tra vết thương cho cô bé, hơn nữa hình như nhị thiếu cũng không truy cứu việc này, khó hiểu!

“Tôi có kêu mấy người đi bắt cóc phụ nữ sao?!” Tức giận ngấm ngầm của Thư Yến Tả sắp sửa bùng nổ.

“Là thuộc hạ làm việc không tốt, kính xin nhị thiếu trách phạt.” Đinh Thận lập tức nhận trách nhiệm.

“Tôi rất rõ ràng cách làm của chú. Nhưng mà, thủ hạ của chú còn cần dạy bảo cẩn thận! Chuyện này coi như mộtlần dạy dỗ, lần sau xảy ra chuyện như vậy, nên làm gì, chú tự hiểu.” Thư Yến Tả nói ân huệ và hình phạt rõ ràng.

“Dạ, nhị thiếu dạy rất đúng, sau khi trở về thuộc hạ nhất định nghiêm khắc dạy dỗ.”

“Được rồi, chú đi xuống đi.” Thư Yến Tả phất tay.

Đinh Thận khom người, quay người đi, lúc đi ra tới cửa, lại bị nhị thiếu gọi lại.

https://thuviensach.vn

“Trừ cô gái đi ra từ phòng tôi tối hôm qua và người bị tôi giam lại, còn lại thả đi, nên xử lý như thế nào, chính chú làm, đừng gây ra phiền toái cho tôi.”

“Dạ, thuộc hạ hiểu.” Đinh Thận biết nhị thiếu luôn không thích phụ nữ rắc rối, ông cũng không nghĩ lần này thuộc hạ của mình gây ra sai lầm lớn như vậy, thật sự đáng chết!

Sau khi Đinh Thận rời đi, Thư Yến Tả lập tức nghĩ tới người phụ nữ móng vuốt của mèo răng của sói, khóe miệng không tự chủ nhếch lên.

Rất tốt, rất tốt! Vậy thì tôi chơi với cô.

Ngày hôm sau, bên trong phòng làm việc của tổng giám đốc tầng bảy mươi tòa nhà tập đoàn Thư Á, Thư Yến Tả die end danl eeq uyd don mặc bộ âu phục màu đen, ngồi trên ghế bằng da thật, chăm chỉ nghiêm túc liếc nhìn bản báo cáo tiêu thụ thư ký trình lên, “Đi, đi gọi tổng giám đốc tiêu thụ Steven đến.”

Thư ký Monica gật đầu ra cửa, chỉ chốc lát sau Steven đã tới, “Tổng giám đốc, ngài tìm tôi.”

“Mời ngồi.” Thư Yến Tả tựa trên ghế ngồi, nhìn người đàn ông tiến vào.

Steven theo lời ngồi xuống, anh tới tập đoàn Thư Á không lâu, nhưng cũng nghe nói tới tiếng xấu của Thư nhị thiếu, chí có điều trên tác phong làm việc, anh vẫn rất bội phục.

Thư Yến Tả đẩy bản báo cáo tiêu thụ tới trước mặt Steven, ý tứ trong mắt rõ ràng.

“Tổng giám đốc, ý của ngài là thành tích tiêu thụ tháng này không được như ý.” Steven hiểu ý Thư nhị thiếu trong nháy mắt.

https://thuviensach.vn

“Quả nhiên là cậu rất thông minh, vậy tôi không cần nói nhiều, mặc dù so sánh với thành tích tiêu thụ mấy tháng trước đã tăng cao nhiều lần, nhưng vẫn không đạt đến yêu cầu của tôi.” Thư Yến Tả cũng tương đối thưởng thức tổng giám đốc tiêu thụ mới tới này, luôn nhanh chóng hiểu ý đồ của anh, điểm này làm cho anh cực kỳ hài lòng. Chính vì vậy, anh mới yêu cầu cậu ta cao hơn.

“Cám ơn tổng giám đốc nâng đỡ, Steven nhất định không phụ sự kỳ vọng của tổng giám đốc.” Sao Steven không hiểu ý định của Thư nhị thiếu, cũng hiểu đây tán thưởng anh, tự nhiên muốn làm ra thành tích tốt hơn.

“Được, vậy cậu đi nhanh lên.”

Steven đứng dậy cáo từ.

Thư Yến Tả tiếp tục liếc nhìn bản thiết kế mới nhất mà phòng kế hoạch đưa lên, đột nhiên chuông điện thoại di động reo vang, “Chú Diêm, có chuyện gì?”

“Nhị thiếu, trên đường hôm nay người bang Lôi Thần ác chiến với bang Viêm Ưng chúng ta, náo loạn đến đồn cảnh sát, nói chúng ta đánh chết một người của bọn họ, yêu cầu một câu trả lời hợp lý.”

“Lão gia hỏa * Lôi Nhất Hàng kia năm đó dám bắn lén cha tôi, nên nghĩ đến có ngày hôm nay, không cần cho câu trả lời gì, chú đi xử lý, làm đẹp đẽ một chút, bên đồn cảnh sát, chuẩn bị thỏa đáng một chút.” Thư Yến Tả nhếch miệng lên lộ ra nụ cười lạnh khát máu.

(*) lão gia hỏa: cách gọi khinh miệt người khác.

Lôi Nhất Hằng! Một ngày nào đó tôi sẽ tự mình trả thù cho cha! Náo loạn nhỏ bé này tính là gì! Ông cứ chờ mà nhìn đi.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Quyến Rũ Như Ẩn Như Hiện

Khi An Tình Hủy được gọi vào làm ấm giường phòng nhị thiếu thì đã là buổi tối cách một ngày, ngày trước đó cô đã khiêm tốn học vú Thư giống như quản gia, như thế nào mới có thể lấy lòng nhị thiếu tốt hơn.

Vú Thư thấy An Tình Hủy là một người phụ nữ rất thức thời, hơn nữa không bị nhị thiếu ném ra ngoài, tiếp tục lưu lại nhà họ Thư, nói không chừng có thể trở thành nhân tình của nhị thiếu, như vậy mình không cần phải gây khó dễ với cô ta.

Vú Thư luôn là người biết nhìn sắc mặt nghe lời người khác, rất khéo đưa đẩy, biết nên nịnh bợ ai lấy lòng người nào, bằng không cũng không trụ lại đến bây giờ, ngay cả nhị thiếu cũng gọi bà một tiếng vú Thư. Cho nên bà chỉ hơi chỉ điểm cho An Tình Hủy mấy câu, cũng cảnh cáo cô ta nên biết thức thời, không cần si tâm vọng tưởng, giữ bổn phận là tốt nhất.

An Tình Hủy đương nhiên biết ý bà ta, nhưng sao cô có thể không si tâm vọng tưởng, nếu đã đến đây ai không muốn trở thành người phụ nữ của nhị thiếu.

Buổi tối, Thư Yến Tả phát tiết tất cả tức giận với Lôi Nhất Hằng vào ban ngày lên thân thể người phụ nữ dưới người, ở trên người cô ta không chút lưu tình gặm nuốt, vuốt ve, đụng chạm, mang theo tức giận điên cuồng.

An Tình Hủy cũng cảm thấy nhị thiếu phát tiết tức giận lên người mình, chỉ có thể yên lặng thừa nhận, bởi vì cô biết mình chỉ là công cụ ấm giường mà thôi, không có tư cách nói không.

https://thuviensach.vn

Khi tự mình không thể làm gì thì chỉ có thể nhịn, chờ đợi thời cơ, đây là nguyên tắc làm người của cô.

Sau khi Thư Yến Tả phát tiết xong, cũng cảm thấy biến hóa của người phụ nữ này, hình như lần trước của cô ta là lần đầu tiên, đặc biệt trẻ trung. Mà đêm nay, thay đổi hoàn toàn, quyến rũ rất nhiều, cũng rất lấy lòng anh, để cho anh thoải mái.

Anh luôn luôn thích người thông minh, phụ nữ cũng không ngoại lệ.

“Cô rất thông minh.” Khoảnh khắc khi Thư Yến Tả rời giường, từ trên cao nhìn xuống nói.

“Cám ơn nhị thiếu khích lệ, làm công cụ ấm giường, tôi hiểu rõ nên làm như thế nào mới là bổn phận của tôi trong chuyện này.” An Tình Hủy vội nằm trên giường nhún nhường trả lời.

Thư Yến Tả có thâm ý khác nhìn cô ta, hình như tương đối hài lòng, “Cô có thể nghĩ như vậy là tốt nhất, tôi luôn thích người thông minh, cho nên, đừng làm chuyện ngu xuẩn!” Nói xong, vào phòng tắm bên cạnh.

Nằm ở trên giường, An Tình Hủy run rẩy, ngực phập phồng.

Đừng làm chuyện ngu xuẩn! Đừng làm chuyện ngu xuẩn! Cô sẽ không ngu như vậy, cô luôn có thể đợi đến dieendaanleequuydonn ngày đó, nghĩ tới đây, vẻ mặt của cô tốt hơn chút, nhặt khăn tắm trên đất, quấn kỹ thân thể đi ra ngoài.

Thư Yến Tả từ phòng tắm ra ngoài, thấy phòng ngủ không một bóng người, ánh mắt bình tĩnh, quả nhiên là người phụ nữ thông minh!

Nằm ở trên giường, anh đột nhiên nghĩ đến con mèo nhỏ kia, hai ngày không nhìn thấy cô, cũng không biết có thu liễm lại chút nào không, nghĩ tới đây, hứng thú của anh lại tới, đứng dậy đi ra ngoài cửa.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi thấy hai ngày nay người đàn ông ác ma kia không tới tìm mình, trái lại rất vui mừng, yên tâm tối thiểu hai ngày. Hơn nữa một ngày ba bữa đều có người đưa cơm tới cho cô, nhưng mà không để cho cô ra ngoài, sắp buồn chết cô! Thuốc của bác sỹ tên Đoạn Tử Lang đó cũng thật có tác dụng, ít nhất khóe miệng, mặt của cô tốt hơn nhiều, mặc dù còn hơi đau, nhưng không sưng lên như lúc đầu.

Tối nay, theo thường lệ cô ăn cơm tắm rửa sớm hơn một chút rồi đi ngủ, không ngủ được cũng không có chuyện gì làm, còn không bằng bổ sung giấc ngủ, bồi dưỡng thêm sức lực.

Lúc Thư Yến Tả đi vào chính là thấy một bức tranh như vậy: Đầu tóc người phụ nữ kia rối bời, mặc váy ngủ hai dây bằng tơ tằm, bả vai hơi lộ ra, bởi vì nghiêng người, làn váy vén lên đến bắp đùi, quần lót màu trắng bên trong như ẩn như hiện.

Anh chỉ cảm thấy một trận khí huyết dâng trào, em trai vừa rồi đã được thỏa mãn lại đang ầm ĩ, nhỏ giọng mắng một tiếng: Đáng chết! Rồi đi về phía giường.

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác Đường Bảo nhà cô lại đang liếm cô, thật nhột! Đường Bảo biết cắn người khi nào, hơn nữa còn cắn cổ cô, ngứa chết!

“Đường Bảo, tránh ra đi, thật nhột.” Hoắc Nhĩ Phi nhắm mắt quơ quả đấm, định đuổi Đường Bảo đang cắn liếm loạn trên người cô, khóe môi nhếch lên nụ cười nhẹ hạnh phúc.

Thư Yến Tả đã gặp vẻ mặt này của cô, còn gọi ra “Đường Bảo”, tức giận lập tức tới, gần như quát: “Đường Bảo là ai?”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Bị Ác Ma Xxx (1)

Hoắc Nhĩ Phi đang mơ giấc mộng đẹp, trong mộng mẹ cho cô ăn sườn chua ngọt thích nhất, nhưng Đường Bảo kia cũng thích ăn, muốn giành ăn với cô, ăn được ngon lành thì bị gầm lên giận dữ dọa tỉnh.

Mở mắt thấy người đàn ông ác ma kia thì trong lòng hồi hộp, lập tức trợn tròn mắt, trở về vẻ mặt đề phòng của thú nhỏ.

“Nói, Đường Bảo là ai?” Thư Yến Tả cũng không kiên nhẫn như vậy, đôi tay bóp chặt cổ Hoắc Nhĩ Phi, hung tợn nói.

“Khụ... Khụ... Anh buông tôi ra.” Hoắc Nhĩ Phi cảm giác mình sắp không thở nổi, đôi tay dùng sức đẩy tay người đàn ông đang bóp cổ cô, nhưng sức anh quá lớn, hoàn toàn không lay chuyển được, sao anh biết Đường Bảo, hỏi Đường Bảo làm gì?

“Đường Bảo là ai?” Tiếp tục ép hỏi, ánh mắt hung dữ nhìn người phụ nữ phía dưới, anh cũng không biết mình làm sao, nghĩ đến người phụ nữ này bị người đàn ông khác nhúng chàm, anh vô cùng khó chịu! Rất muốn giết người đàn ông kia.

“Anh... Không buông tôi ra, sao... Nói thế nào! Đường Bảo... là con chó Phốc nhà tôi!” Hoắc Nhĩ Phi cảm giác mình sắp tắt thở.

“Chó Phốc? Một con chó?” Thư Yến Tả cũng rất kinh ngạc, tay bóp cổ cô cũng buông lỏng ra.

“Chó Phốc là chó cảnh, tôi đặt tên nó Đường Bảo, có vấn đề gì không?” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy người đàn ông ác ma này rất kỳ quái.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả đột nhiên cảm thấy rất tức cười, anh thế này là sao rồi, sao lại đi so tài với một con chó!

Tròng mắt đen không hề chớp mà nhìn Hoắc Nhĩ Phi chằm chằm, mơ hồ lộ ra vẻ mê người, cúi người, cúi đầu, gặm cắn một trận ở cổ Hoắc Nhĩ Phi, tay càng không hề nhàn rỗi.

Hoắc Nhĩ Phi đấm loạn lên người anh, "Buông tôi ra, buông tôi ra, lưu manh! Lưu manh!"

"Vậy thì để tôi cho cô biết cái gì mới là lưu manh chân chính!" Thư Yến Tả gần như hung tợn nói, hai chân cố định hai bên Hoắc Nhĩ Phi, không để cho cô phản kháng, tay cũng không nhàn rỗi, kéo quần áo của cô, "Roẹt" một tiếng, váy ngủ bị anh xé nát ném trên đất.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy trước ngực đột nhiên lạnh, kêu lên một tiếng, một quyền lập tức đi lên.

Thư Yến Tả một phát tóm được tay cô, "Cô cho rằng bị cô đánh một lần sẽ có lần thứ hai sao?" Nói xong cắn một cái die enda anle equu ydonn lên nụ hoa đứng thẳng của cô, bú, gặm cắn, gần như không chút lưu tình.

"Anh đồ lưu manh! Ác ma! Biến thái! Hãm hiếp là phạm pháp, tôi muốn kiện anh!"

"Kiện tôi! Thật buồn cười! Cô có năng lực gì mà kiện tôi!" Thư nhị thiếu hung tợn nói, luật pháp có thể làm gì anh, người phụ nữ này quả thực quá ngây thơ rồi.

"Chờ ngày tôi có năng lực, tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho anh!" Hoắc Nhĩ Phi rất kiên định cứng rắn nói.

"Cô cho rằng sẽ có một ngày như vậy sao? Xem ra hai ngày nay cô không hề học được nghe lời, vẫn còn trong mộng đẹp!" Ánh mắt Thư nhị

https://thuviensach.vn

thiếu toát ra vẻ khát máu không kiềm chế được.

Anh một phát cởi quần áo cản trở trên người xuống, tóm chặt lấy người phụ nữ vẫn lộn xộn dưới người anh.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy xấu hổ không chịu nổi, liều mạng giãy dụa, lại không biết càng không ngừng uốn éo, càng kích thích thú tính của đàn ông.

“A! A!” Thứ kia chính là đồ của đàn ông sao? Sao lại lớn vậy, quá dọa người!

Thư Yến Tả hoàn toàn không để ý đến cô thét chói tai, chỉ cắm đầu cắm cổ gặm cắn bộ ngực ưỡn thẳng của cô, tay cũng không nhàn rỗi, công thành chiếm đất.

Trong đầu Hoắc Nhĩ Phi đã nghĩ đến chết rồi, thật sự bị XXX rồi! Mặc dù tay cô bấu mạnh lên người đàn ông kia, nhưng anh giống như thờ ơ.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Bị Ác Ma Xxx (2)

Thư Yến Tả cảm thấy phía dưới của mình đã căng đến khó chịu, thở hổn hển... (lược bớt...)

Hoắc Nhĩ Phi lập tức cảm thấy một cơn đau tê tâm liệt phế, thật khó chịu, đau chết! Trong tiểu thuyết ngôn tình đều nói khi đàn ông và phụ nữ làm cái đó sẽ rất thoải mái, đều là gạt người! Đau chết, đặc biệt là cái đó của người đàn ông này còn lớn như vậy, quá dọa người!

Đau chết!! Hoắc Nhĩ Phi đau đến nước mắt trào ra.

Cô khó chịu, càng thêm không thuận theo mà giãy giụa, đôi tay cào loạn lên lưng anh, từng vết máu chưa hoàn toàn tốt lại hiện ra, còn tăng thêm không ít vết thương mới.

Nhưng hình như Thư Yến Tả không có cảm giác, chỉ ra vào ở đó, thấy người phụ nữ này uốn éo không ngừng, khàn giọng quát: “Đừng lộn xộn!” Nói xong nâng mông cô lên, để anh đi vào tốt hơn.

Hoắc Nhĩ Phi bị giọng nói khàn khàn của anh hù sợ, cô thật sự không dám lộn xộn, cô cầu nguyện trong lòng nhanh kết thúc một chút, sau đó người đàn ông này mau chóng rời đi, cô sợ mình lộn xộn sẽ chọc người đàn ông này hết lần này đến lần khác, vậy cô còn không bằng chết đi cho xong!

Thư Yến Tả chỉ cảm thấy Hoắc Nhĩ Phi quá chặt, chặt quá mức, kẹp chặt anh hơi đau, không khỏi đưa tay... (bởi vì vấn đề mạng kiểm duyệt, chỗ này lược bỏ đi một số chữ, các bạn tha lỗi...)

https://thuviensach.vn

Có lẽ thật sự bởi anh đột nhiên dịu dàng lây tới Hoắc Nhĩ Phi, khi anh thuần thục vuốt ve, cô cũng dần tỉnh táo lại, Hoắc Nhĩ Phi rất mất thể diện với phản ứng thành thục của thân thể mình, sao bị XXX lại còn có phản ứng đó! Thật sự mắc cỡ gì đâu! Mắc cỡ chết người!!

Thư Yến Tả chỉ cảm thấy cô buông lỏng... (chỗ này lược bỏ vài chữ...) rung động mạnh mẽ, khi nghe Hoắc Nhĩ Phi phát ra tiếng nũng nịu khó nhịn thì chỉ cảm thấy dường như cổ vũ càng thêm mãnh liệt mà ra vào.

Hoắc Nhĩ Phi muốn cắn miệng mình, âm thanh như vậy mà cô cũng phát ra, sao lại nũng nịu như vậy! Hơn nữa người đàn ông ác ma kia đụng trên người cô nặng hơn, cô cảm thấy mình die ndda nle equ ydd oon sắp đau chết, lần đầu tiên không phải là một dạng khó chịu... Hơn nữa còn lấy phương thức này, thật bi ai...

Mồ hôi hột lẫn máu từ vết cào lưng Thư Yến Tả cùng chảy xuống, anh chỉ cảm thấy cực kỳ thoải mái, cảm giác mang đến cho anh hoàn toàn khác bất kỳ những người phụ nữ nào trước kia.

Sau khi xong chuyện, hai người đều mồ hôi đầm đìa, Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy xương toàn thân sắp tan ra, ngay lúc người đàn ông ác ma rời khỏi thân thể cô thì cô mơ màng ngất đi.

Thư Yến Tả híp mắt nhìn vẻ mặt khi ngủ của cô, chỉ cảm thấy rất thỏa mãn, tối hôm nay anh cũng quả thật mệt mỏi, vì vậy ôm Hoắc Nhĩ Phi cứ ngủ như vậy.

Sáng sớm hôm sau, khi ánhmặt trời chiếu vào gian phòng, chiếu lên thân thể hai người đang ôm nhau ngủ, rất ấm áp.

Đầu Hoắc Nhĩ Phi chôn trong ngực Thư Yến Tả, một chân vắt lên người Thư Yến Tả.

https://thuviensach.vn

Còn Thư Yến Tả thì ôm chặt Hoắc Nhĩ Phi, giống như chỉ sợ cô chạy mất.

Khi Hoắc Nhĩ Phi mở mắt, cảm thấy cả người chua xót đau đớn, định lật người, nhưng không được, giống như có người đang ôm chặt cô, cô không khỏi nghiêng đầu sang.

Khi nhìn thấy Thư Yến Tả ngủ bên cạnh cô, thét lên "A!" một tiếng, cô nghĩ tới hành vi man rợ tối hôm qua của người đàn ông này, không khỏi tức giận khác thường. Đang chuẩn bị đấm một cú sang.

Lại bị người bắt được, Thư Yến Tả vốn đang ngủ ngon giấc, đột nhiên bị tiếng thét chói tai của người phụ nữ này đánh thức, anh không khỏi nhíu mày, nhìn chằm chằm người phụ nữ không thức thời này.

Hoắc Nhĩ Phi phát hiện chân mình vắt lên người đàn ông ác ma kia, vội bỏ xuống, một cước đạp tới, một đạp này khiến cho cô thở dốc vì kinh ngạc, đau quá! Quả nhiên lần đầu tiên chính là đau!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 18: “Luyện Công Buổi Sáng” Tàn Nhẫn

Thư Yến Tả đưa tay giữ chặt tay lộn xộn của Hoắc Nhĩ Phi, hai chân cố định cô trước mặt mình, nhếch miệng lên cười xấu xa.

Dĩ nhiên hơi sức của Hoắc Nhĩ Phi không lớn như của anh, bị kẹp chặt hai chân không thể động đậy, tay còn bị giữ chặt, không khỏi tức giận trừng mắt nhìn Thư Yến Tả, “Biến thái! Buông tôi ra!”

“Xem ra cô còn rất có sức sống đó!” Giọng Thư Yến Tả quái lạ.

Bởi vì hai người đều không mảnh vải che thân, Hoắc Nhĩ Phi đương nhiên cảm thấy vật nào đó dưới thân người đàn ông này chống lên mình, không khỏi sinh lòng chán ghét, sáng sớm đã như vậy, không trách được mỗi đêm muốn nhiều phụ nữ như thế, thật ghê tởm!

“Biến thái! Lợn giống! Ma quỷ! Buông tôi ra, anh đã XXX tôi, còn muốn như thế nào?” Hoắc Nhĩ Phi cắn răng nghiến lợi kêu.

“Vãi! Tôi còn tưởng rằng cô rất hưởng thụ, không ngờ cô còn chưa hưởng thụ đủ, tôi không ngại thêm một lần nữa.” Mắt phượng của Thư Yến Tả nheo lại, chợt hiện tín hiệu nguy hiểm.

“Hưởng thụ cái rắm! Anh đồ biến thái này!” Hoắc Nhĩ Phi phẫn nộ bùng phát chửi tục liên tiếp.

“Nếu cô đã có sức sống như vậy, tôi không ngại luyện công buổi sáng.” Nói xong đè lên người Hoắc Nhĩ Phi, đẩy hai chân cô, không có bất kỳ dạo đầu nào đi thẳng vào, hai người cùng phát ra tiếng kêu rên.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy nơi đó sắp rách ra, ác ma này, sao lại có thể như vậy với cô!

Thư Yến Tả bị khít khao kẹp chặt của cô làm cho khó chịu khác thường, ngón tay không chút lưu tình giày xéo trên người cô, đụng chạm lấy người phụ nữ phía dưới từng phát một, ngọn lửa vô danh trong lòng tăng lên kịch liệt, chỉ có thể dựa vào phát tiết dục vọng để giải quyết tức giận trong lòng.

Hoắc Nhĩ Phi cắn chặt hàm răng, không để cho mình phát ra âm thanh làm người ta xấu hổ, nước mắt không ngừng chảy theo khóe mắt, trong lòng tràn đầy căm hận với người đàn ông này.

Sau khi Thư Yến Tả phát tiết xong, mặc áo ngủ không chút lưu tình rời đi, nếu nói tối hôm qua anh còn có chút dịu dàng với người phụ nữ này, vậy thì sáng sớm nay đã bị thái độ của cô làm dâng lên tức giận tràn đầy, thật sự không biết điều!

Hoắc Nhĩ Phi như búp bê vải nằm trên giường, ánh mắt trống rỗng, nước mắt không ngừng chảy theo khóe mắt.

Nữ giúp việc thấy nhị thiếu đóng cửa phòng nhốt Hoắc Nhĩ Phi ra ngoài, trong lòng kinh ngạc khác thường, phải biết rằng dieendaanleequuydonn mỗi đêm cho dù nhị thiếu không thiếu được phụ nữ, nhưng chưa bao giờ lưu lại người ta qua đêm, cho tới giờ chưa có ai phá lệ, lại bị người phụ nữ tên Hoắc Nhĩ Phi kia phá lệ, thật sự làm cho người ta mở rộng tầm mắt!

Nhưng khi mọi người nhìn thấy dáng vẻ đùng đùng tức giận của nhị thiếu lúc sáng sớm, từng người bị sợ đến không dám thở mạnh, lặng lẽ phục vụ anh tắm rửa thay quần áo, mặc xong ngay cả bữa sáng nhị thiếu cũng không ăn mà đi công ty ngay.

https://thuviensach.vn

Lúc An Tình Hủy đi ngang qua sảnh chính, vừa đúng lúc nghe mấy người nữ giúp việc đang ở đó bàn luận xôn xao.

“Tối hôm qua nhị thiếu thật sự qua đêm trong phòng người phụ nữ bị nhốt sao?” Một nữ giúp việc nhỏ giọng hỏi.

“Còn không phải sao? Tôi tận mắt thấy.” Một nữ giúp việc khác nói.

“Đây thật sự là chuyện lạ, nhị thiếu chưa bao giờ lưu phụ nữ qua đêm, hơn nữa không phải tối hôm qua gọi người phụ nữ An Tình Hủy kia đi ấm giường sao? Chính tôi ở bên ngoài nghe thấy bọn họ giằng co hơn nửa đêm.” Lại một giọng nữ giúp việc khác vang lên.

“Đúng vậy, bằng không cũng sẽ không để cô ta rời đi!” Sau đó nhẹ giọng nói: “Hơn nữa coi như không thỏa mãn, cũng sẽ để người mang người phụ nữ kia tới, tại sao đi phòng của cô ta chứ?”

“Chính là thế! Hơn nữa, các cô thấy không, buổi sáng vẻ mặt nhị thiếu tức giận, dáng vẻ giống như muốn chết người, hù chết tôi.” Nữ giúp việc thứ hai lại nói.

“Khụ khụ...” Nữ giúp việc thứ nhất hắng giọng nháy mắt, bởi vì cô vừa nhìn thấy An Tình Hủy.

Hai nữ giúp khác lập tức câm miệng không nói, dù sao người có thể sống ở nhà họ Thư, bản lĩnh nhìn sắc mắt vẫn phải có. Hơn nữa mọi người đều có dự cảm xấu với người phụ nữ An Tình Hủy này, cứ có cảm giác dường như cô ta rất có tâm kế, cho nên vẫn cẩn thận một chút thì tốt hơn.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Quan Hệ Anh Em Tinh Tế

An Tình Hủy không thể không thừa nhận, khi mình nghe thấy cuộc đối thoại của mấy nữ giúp việc, tâm tình rất không tốt, cô không thể ngờ mình ra sức lấy lòng nhị thiếu, lại còn không bằng được Hoắc Nhĩ Phi cái gì cũng không hiểu. Tại sao cô ta có thể lọt vào mắt xanh của nhị thiếu, phải nói, cô ta không xinh đẹp bằng cô, vóc người cũng không tốt hơn cô, càng không khiến nhị thiếu vui lòng.

Trong mắt cô dâng lên vẻ thù hận, ngón tay xoắn chặt vào nhau, móng tay đâm thật sâu vào lòng bàn tay, nhếch môi cười lạnh, Hoắc Nhĩ Phi, vậy tới chờ xem!

Hoắc Nhĩ Phi cứ nằm vậy đến hai ba tiếng, mới chậm rãi bò vào phòng tắm, chỉ cảm thấy dưới thân vô cùng đau đớn, giống như bị xé rách.

Cô chịu đựng đau nhức mở nước nóng, ngồi chồm hổm trên mặt đất lặng lẽ khóc, vòi nước nóng chảy từ trên đầu cô xuống, hòa lẫn với nước mắt. Cô nhìn mình trong gương, chỉ cảm thấy tàn tạ không chịu nổi, rất muốn liều mạng, nhưng trong đầu lập tức nghĩ tới cha mẹ hai bên tóc mai đã dần bạc trắng, nếu như bọn họ biết mình chết như vậy, nhất định rất đau lòng.

Đột nhiên nghĩ đến lời bác sỹ kia đã nói với mình, có lúc thích hợp phải chịu thua, còn sống dù sao cũng tốt hơn chết, còn sống thật sự tốt hơn chết sao? Hay bởi vì cô không bỏ qua được trách nhiệm và tình thân.

Cô ngồi chồm hổm trên mặt đất, mặc cho nước nóng xối lên người, cắn khóe môi khóc nức nở, chỉ cảm thấy trong lòng đau thương.

https://thuviensach.vn

Trong tòa nhà cao tầng tập đoàn Thư Á, trong phòng làm việc của tổng giám đốc, Thư Yến Tả ngồi trên ghế dựa như có điều suy nghĩ, anh phát hiện trong đầu mình lại thoảng qua bóng dáng cô gái kia, nhận thức này làm cho anh rất khó chịu, tức giận gạt bỏ một xấp tài liệu trên bàn làm việc.

Thư ký Monica chỉ cảm thấy hôm nay tổng giám đốc không giống trước kia, hình như rất tức tối, ngay cả tài liệu cũng vứt rồi, cô nơm nớp lo sợ đi vào, "Tổng giám đốc, có vị Thư tiên sinh tự xưng là đại ca của ngài, nói ở phòng cà phê lầu hai chờ ngài."

"Biết rồi, cô ra ngoài đi."

"Vâng." Monica đáp một tiếng, vội vàng khom người rời khỏi, chỉ sợ tổng giám đốc sơ ý một chút trút giận lên người cô.

"Chờ một chút." Thư Yến Tả gọi cô lại.

Monica chỉ cảm thấy trong lòng hồi hộp, xoay người lại.

"Nhặt tài liệu trên đất lên, dọn dẹp xong đặt trên bàn làm việc cho tôi." Nói xong đứng dậy rời đi.

Lầu hai tập đoàn Thư Á là nơi nhân viên nghỉ ngơi, dùng làm phòng cà phê.

Bên trong phòng VIP, có hai người đàn ông kiểu hoàn toàn khác biệt ngồi đối mặt, tao nhã uống cà phê.

"Chuẩn bị lúc nào thì chính thức tiếp nhận Á Ninh." Mở miệng nói chuyện là người đàn ông có đôi mắt phượng hẹp dài, ngũ quan hoàn mỹ, vẻ mặt mê hoặc chúng sinh.

https://thuviensach.vn

Anh chính là chủ tịch tập đoàn Thư Á kiêm lão đại bang Viêm Ưng, bá chủ hai nhà hắc bạch, người ta gọi là ác ma khát máu Thư Yến Tả.

“Lúc nào cũng có thể.” Nói chuyện là một người đàn ông nhếch miệng lên nở nụ cười xao xuyến, tự có một vẻ tự nhiên khác, trong tròng mắt đen chợt hiện ánh sáng rực rỡ chói mắt.

Anh chính là anh trai ruột của Thư Yến Tả, dịu dàng đa tình hoa hoa công tử Thư Phiến Hữu. Cho dù ở đâu, luôn nở nụ cười die end anl eeq uyd on câu hồn kiểu chiêu bài, mặc dù diện mạo không mê hoặc chúng sinh như em trai, nhưng có một khí chất tuấn lãng khác, càng có kiểu cố chấp không kiềm chế được, cũng mê hoặc rất nhiều phụ nữ thét chói tai ái mộ anh, diện mạo di truyền từ cha nhiều hơn.

Thư Yến Tả bưng cà phê lên, uống một ngụm, để xuống, “Vậy thì tót, xé chiều nay tới phòng làm việc của em, làm thủ tục bàn giao.”

“Không thành vấn đề, em trai thân ái của anh, đã lâu không gặp, em chính là lạnh như băng vậy.” Thư Phiến Hữu cười đến vô hại.

“Anh hơi quản quá nhiều rồi.” Mắt phượng của Thư Yến Tả híp lại.

“Ôi! Em không thể phối hợp với anh một chút sao, nhất định lạnh như băng vậy.” Thư Phiến Hữu cười đến rất bất đắc dĩ.

“Em còn có chuyện, đi trước.” Thư Yến Tả lạnh lùng đứng dậy, cũng không quay đầu đi luôn.

Thư Phiến Hữu nhìn bóng lưng em trai rời đi, cười đến rất khổ sở, đúng vậy! Tiểu Tả quả thật quá cực khổ, nó hận mình cũng là việc nên làm, nếu không phải bởi vì anh không muốn đón nhận công ty nhà mình, tiểu Tả cũng sẽ không sống khổ cực từ nhỏ như vậy.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Phi Phi Mất Tích (1)

Rõ ràng Phi Phi nói chơi năm ngày sẽ trở lại, nhưng hômnay đã là ngày thứ bảy rồi, còn chưa thấy bóng người, hơn nữa điện thoại cũng không gọi được, không trong khu vực phục vụ, đây không phải là tín hiệu tốt, sẽ không xảy ra chuyện gì chứ! Mẹ Hoắc ngồi trong nhà tinh thần hơi không tập trung mà thầm nghĩ.

Hơn nữa mí mắt trái luôn nháy không ngừng, điện thoại của Phi Phi còn không thông, bà thật sự không biết nên đi hỏi ai, gấp đến độ đứng ngồi không yên, ngay cả học trò vào lớp cũng không yên.

Sau khi tan học, bà bấm số điện thoại của Tiêu Tiêu, đứa nhỏ này chơi chung với Phi Phi từ nhỏ đến lớn, chuyện gì cũng biết gốc rễ, bây giờ chỉ có thể hỏi con bé.

Tiêu Dĩnh Tư đột nhiên nhận được điện thoại của mẹ Phi Phi – dì Thu, hơi cảm thấy kỳ quái, “Dì Thu.”

“Tiêu Tiêu à, Phi Phi con bé có liên lạc với cháu không? Cho đến giờ nó vẫn chưa trở lại, dì gọi điện thoại cho nó die end dan lee quy ddo on cũng không gọi được, sắp vội đến chết.” Thu Linh nói xong đã nghẹn ngào, bà chỉ có một con gái bảo bối như vậy, nếu xảy ra chuyện gì, bà còn tiếp tục sống được sao?

“Cái gì? Phi Phi còn chưa trở lại, điện thoại cũng không gọi được, không phải chứ, mấy ngày hôm trước chúng cháu còn liên lạc, cậu ấy nói chơi rất vui vẻ, nói mua rất nhiều quà trở lại. Dì Thu, dì đừng vội, chuyện của Phi Phi cứ giao cho cháu, cháu nhất định sẽ đưa cậu ấy trở lại.” Tiêu

https://thuviensach.vn

Dĩnh Tư cũng ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, cô biết Phi Phi là sinh mạng của dì Thu, nếu như Phi Phi xảy ra chuyện gì, dì Thu và chú Hoắc nhất định sẽ không chịu được.

“Tiêu Tiêu, cháu và Phi Phi là bạn bè tốt nhất, bây giờ dì hoàn toàn không có chủ kiến gì, chỉ có thể nhờ cháu, Phi Phi vốn qua loa, bị gạt cũng không biết.” Nói xong lại khóc.

“Dì Thu, ngài đừng vội, có lẽ điện thoại di động của Phi Phi bị rớt hoặc bị trộm rồi, đang nghĩ cách về không chừng, cháu lập tức gọi điện thoại cho Tuyết Nghê, cháu và cậu ấy ra siêu thị kia hỏi một chút, có tin tức cháu lập tức gọi điện thoại cho dì.”

“Tiêu Tiêu, dì tin tưởng cháu, dì Thu trông cậy vào cháu.” Tiêu Tiêu cũng do bà nhìn từ nhỏ mà lớn lên, tương đương với một cô con gái khác.

Sau khi Tiêu Dĩnh Tư cúp điện thoại lập tức gọi điện thoại sang cho Chử Tuyết Nghê.

(Tiêu Tiêu)

“Tuyết Nghê, Phi Phi có liên lạc với cậu không?”

(Mấy ngày trước còn có liên lạc, hai ngày nay không có, tớ còn đang nghĩ có phải cô nàng chết tiệt này mải chơi đến điên rồi, trở lại cũng không gọi tớ đi chơi.)

“Có thể Phi Phi mất tích.” Sắc mặt Tiêu Dĩnh Tư nặng nề.

(Cái gì? Mất tích? Không thể nào, cậu ấy một người lớn sống sờ sờ ra đó sao đột nhiên mất tích! Có phải điện thoại di động dieendaanleequuydonn bị trộm rồi, cho nên tạm thời không liên lạc được với cậu, nếu không chúng ta đến siêu thị hỏi một chút, chỗ bọn họ sẽ phải có ghi chép.)

https://thuviensach.vn

“Được, chúng ta gặp ở siêu thị.”

Hai mươi phút sau, hai người gặp mặt ở cửa siêu thị, chạy thẳng tới quầy rút thăm trúng thưởng lần trước.

“Xin hỏi, nhóm khách hàng đi du lịch Hongkong đợt trước chỗ các cô đã trở về chưa?” Chử Tuyết Nghê hỏi.

“Ngài chỉ nhóm khách hàng may mắn trúng chuyến du lịch Hongkong đi từ thứ hai tuần trước sao?” Tiểu thư tiếp tân rất thân thiện đáp.

“Đúng, làm phiền cô kiểm tra giúp tôi một chút xem trong đó có phải có một cô gái tên Hoắc Nhĩ Phi không.”

“Được, ngài chờ.” Tiểu thư tiếp tân mở máy tính ra bắt đầu kiểm tra.

Lúc sau, “Có, xin hỏi hai vị có chuyện gì?” Tiếp tục cười thật đẹp thật ngọt ngào.

“Tôi muốn biết bạn của tôi Hoắc Nhĩ Phi có phải đã về không, chỗ các cô phải có ghi chép.”

“Được, ngài chờ.” Một lúc sau, tiểu thư tiếp tân khẽ nhíu mày, hình như hơi không thể tin được. “Không có ghi chép tiểu thư Hoắc Nhĩ Phi đã về.”

“Không có ghi chép đã trở về, vậy những người khác thì sao!” Chử Tuyết Nghê hơi kích động.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Phi Phi Mất Tích (2)

“Những người khác trở lại, chỉ có Hoắc tiểu thư không biết đi đâu, nhân viên cơ quan du lịch hợp tác với chúng tôi ở Hongkong cũng cố gắng liên lạc, điện thoại không có ai nhận, cho nên...” Tiểu thư tiếp tân nói rất vô tội.

“Không phải các người lừa cô ấy đi chứ!” Chử Tuyết Nghê chất vấn.

“Tiểu thư, ngài có thể hiểu lầm, siêu thị chúng tôi có chữ tín, rút thưởng lần trước cũng vì báo đáp khách hàng đã tin tưởng chúng tôi, tuyệt đối không tồn tại bất kỳ hành động lừa gạt nào, hơn nữa, khách hàng khác đều bình an trở về, chỉ có tiểu thư Hoắc Nhĩ Phi không có, tôi nghĩ có thể cô ấy cảm thấy chơi ở Hongkong rất vui, nên lưu lại vài ngày cũng không chừng, ngài có thể gọi điện thoại hỏi cô ấy.” Tiểu thư tiếp tân vội vàng giải thích.

“Nếu tôi liên lạc được với cô ấy, còn tới tìmcác người làm gì?” Chử Tuyết Nghê hoàn toàn mất hết hình tượng thục nữ.

“Tiểu thư, chúng tôi cũng bó tay.” Tiểu thư tiếp tân nói rất khó khăn.

“Cho dù như thế nào, người theo các cô đi Hongkong mất tích, các cô phải chịu hoàn toàn trách nhiệm! Nếu bạn tôi không an toàn trở lại, tôi nhất định sẽ kiện các cô.” Chử Tuyết Nghê hoàn toàn nổi giận.

Tiêu Dĩnh Tư vội nói tiếp: “Tiểu thư, làm phiền các người kiểm tra giúp chúng tôi, liên lạc với nhân viên cơ quan du lịch hợp tác với các người ở Hương Cảng, hy vọng sớm cho chúng tôi câu trả lời chắc chắn, đây là điện thoại của tôi, có tin tức mau sớm liên lạc với chúng tôi, được không?”

https://thuviensach.vn

Nói xong lấy một tờ giấy nhỏ trong giỏ xách ra viết số điện thoại và tên họ đưa cho tiểu thư tiếp tân.

Tiểu thư tiếp tân nhận lấy tờ giấy, “Được, về chuyện của Hoắc tiểu thư, tôi cũng rất xin lôi.”

Tiêu Dĩnh Tư nói một tiếng “Cám ơn” rồi kéo Chử Tuyết Nghê cùng đi.

“Tiêu Tiêu, tớ lập tức gọi điện thoại dieendaanleequuydonn cho anh trai tớ, để anh ấy giúp một tay tìm Phi Phi, cậu nói với dì Thu và chú Hoắc, để cho bọn họ đừng quá lo lăng, quan hệ giao thiệp và năng lực của anh trai tớ không phải vấn đề.”

“Ừ, tớ hiểu rõ, cũng chỉ có thể như vậy.”

Hai người chia tay nhau ở cửa siêu thị, về nhà mình, chuyện của Phi Phi quả thật rất kỳ quặc, nhưng gấp cũng không gấp được, chỉ có thể về nhà chờ tin tức.

Tiêu Dĩnh Tư gọi một cú điện thoại cho dì Thu, để cho bọn họ đừng lo lắng, nhất định sẽ tìm được Phi Phi.

Thu Linh và chồng Hoắc Kỳ ở nhà vô cùng lo lắng, hai người chỉ có một con gái bảo bối như vậy, nếu xảy ra chút chuyện, còn có để cho bọn sống nữa không!

Ngược lại kiếm mấy người bạn đi tìm, chỉ mong mỏi có thể sớm tìm được con bé Phi Phi.

Tiêu Dĩnh Tư theo chân bọn họ bảo đảm, nhất định sẽ nghĩ cách tìm Phi Phi về. Thật ra thì trong lòng cô cũng hoang mang, nhưng vừa nghĩ tới dáng vẻ lo lắng của dì Thu và chú Hoắc, cô không tự chủ được mà bảo đảm

https://thuviensach.vn

với bọn họ. Dù sao, Phi Phi là bạn tốt nhất của cô, hai người lớn lên cùng nhau từ nhỏ, là bạn tốt không có gì giấu nhau.

Năm lớp mười một, cha cô bị tai nạn xe cộ qua đời, cô và mẹ cảm thấy toàn bộ thế giới cũng sụp xuống, là Phi Phi ở cùng cô mỗi ngày, còn có chú Hoắc và dì Thu trợ giúp nhà cô, cả đời cô thậm chí còn không quên ân tình này.

Sau khi về đến nhà, mẹ Từ Lan hỏi: "Tiểu Tư à, Phi Phi rốt cuộc thế nào đây? Hôm nay ở dưới lầu mẹ gặp dì Thu của con, nhìn dì ấy rất đau lòng, chắc là lo lắng cho Phi Phi."

"Mẹ, chuyện của Phi Phi mẹ không cần quá lo lắng, lúc rảnh rỗi mẹ đến nhà dì Thu ngồi một chút, tâm sự với dì ấy, phân tán sự chú ý của dì."

"Ừ, Phi Phi là một đứa bé ngoan, ông trời sẽ phù hộ con bé." Từ Lan khẽ thở dài.

"Mẹ, mẹ đi ngủ đi, không còn sớm, có tin tức gì con sẽ nói với mẹ." Tiêu Tiêu ôm vai mẹ, cùng đi vào phòng ngủ.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Không Có Lệnh Của Tôi, Em Tuyệt Đối Không Thể Chết

Thư Yến Tả đã có một ngày không đi xem con mèo quật cường kia rồi, mặc dù buổi tối nằm dưới người anh là người phụ nữ khác, nhưng anh đều nghĩ đến cô, nghĩ đến cảm giác mình ở bên trong cô.

Vừa nghĩ đến cảm giác đó, rung động của anh càng mãnh liệt, người phụ nữ dưới thân phát ra tiếng thét yêu kiều chói tai, để cho anh cảm thấy càng thêm kích thích, mạnh mẽ co rút, chọc đến người phụ nữ dưới thân run rẩy một trận.

Sau khi Thư Yến Tả tắm xong, nằm trên giường chỉ cảm thấy phiền muộn, cảm xúc phiền muộn đó để cho chính anh cũng không giải thích được, nghĩ tới buổi tối nay vú Thư nói với anh người phụ nữ đã một ngày không ăn cơm rồi, anh lại cảm thấy đáng hận!

“Người phụ nữ đáng chết! Muốn chết, không dễ dàng như vậy!”

Nghĩ tới đây, lập tức mặc áo ngủ đi ra ngoài, mở cửa phòng mèo nhỏ đang đóng, không nhìn thấy người, anh không khỏi kỳ quái, nhíu mày hơi không dám tin: chẳng lẽ chạy?

Tròng mắt đen lập tức nhuốm một tầng tức giận, đi nhanh ra cửa sổ, không phát hiện ra bất kỳ dấu hiệu chạy trốn, trong căn phòng không có bất kỳ chỗ nào có thể giấu người.

Đột nhiên, liếc mắt vào phòng tắm, sải bước đi tới, quả nhiên ở chỗ này.

https://thuviensach.vn

Mèo nhỏ trong phòng tắm, đầu tóc rối bời, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt trống rỗng, môi thâm mà ngồi dưới đất, không nhúc nhích, gần như là con búp bê gỗ không còn sinh khí.

Tức giận tràn ngập trong mắt Thư Yến Tả, đi tới nhéo cổ cô, cắn răng nghiến lợi nói: “Không có lệnh của tôi, em tuyệt đối không thể chết! Nghe không, đáng chết! Em tỉnh lại cho tôi, em càng muốn chết, tôi càng phải để cho em còn sống.”

Nhưng mặc kệ anh lắc như thế nào, vỗ như thế nào, Hoắc Nhĩ Phi vẫn như búp bê gỗ không cảm giác, ánh mắt trống rỗng, giống như ngây ngốc.

Thư Yến Tả ôm lấy cô, đặt trên giường lớn trong phòng, gào lớn một tiếng, “Người đâu.”

Ngoài cửa lập tức có người giúp việc đi vào, “Nhị thiếu.”

“Đi gọi Lang tới cho tôi, mặc kệ là trên giường của ai đều kéo tới đây cho tôi.” Thư Yến Tả tức giận nói.

Người giúp việc lập tức nhận lệnh die end dan lee quyd doon đi ra ngoài, Đoạn Tử Lang đáng thương đang trong dịu dàng triền miên khó rời, lại bị Yến ép buộc kêu đến, lên xe bắt đầu oán thán dậy đất, quá bá đạo, thật ác độc!

“Yến, cậu cũng quá không phúc hậu! Hôm nay người phụ nữ kia, chà... Tư vị đó, thật sự mất hồn rã rời! Tôi còn chưa thỏa thuê!” Còn chưa kịp đến cửa, giọng nói oang oang của Đoạn Tử Lang đã truyền đến.

“Mau để cho cô ấy sống lại cho tôi, cậu muốn người phụ nữ nào tôi đều đi tìm cho cậu, nếu không sống được, cậu cũng đừng nghĩ có đàn bà!” Thư Yến Tả rất tức giận.

“Yến, cậu... Uy hiếp tôi!” Đoạn Tử Lang giả bộ khóc thút thít.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả nhìn ánh mắt cậu ta, sát khí bắn ra bốn phía.

Khi Đoạn Tử Lang đi tới mép giường, đã đổi thành vẻ mặt rất nghiêm túc, nhìn kỹ bệnh tình Hoắc Nhĩ Phi, vẻ mặt nghiêm túc.

“Chậc chậc chậc, Yến, cậu thật sự xuống tay à!” Đoạn Tử Lang khoa trương kêu lên.

Trên mặt Thư Yến Tả không có biểu cảm gì, ánh mắt lạnh lùng.

“Cậu nhìn dáng vẻ mèo nhỏ không muốn sống này, nhất định đã bị kích thích rất lớn! Nếu muốn cứu cô ấy, trừ phi...” Đoạn Tử Lang cố ý dừng lại một chút.

“Trừ phi cái gì?” Thư Yến Tả vội kêu lên.

“Cậu có thể bảo đảm sau khi tôi nói ra sẽ không đánh tôi không?” Đoạn Tử Lang hỏi cẩn thận.

“Nếu cậu không nói, tôi không dám bảo đảm.” Thư Yến Tả lạnh lùng nói.

“Nếu cậu có thể rời khỏi căn phòng này, giao cô ấy cho tôi, đoán chừng hiệu quả sẽ tốt hơn nhanh hơn.” Đoạn Tử Lang lưu manh cười nói.

“Không được.” Thư Yến Tả không chút do dự cự tuyệt.

“Cô ấy chính là vì có sợ hãi với cậu, cho nên mới tiêu cực như vậy, cậu còn tiếp tục ở đây, không phải càng thêm kích thích cô ấy sao, trong tiềm thức của cô ấy cũng sẽ không nguyện ý tỉnh táo lại.”

Thư Yến Tả liếc mắt nhìn Hoắc Nhĩ Phi nằm trên giường, biết Lang nói rất có đạo lý, trong lòng phiền muộn, sải bước đi ra ngoài, trước khi ra cửa giọng kiên định nói: “Cho cậu một ngày, tôi muốn cô ấy hoạt bính loạn khiêu *.”

https://thuviensach.vn

(*) hoạt bính loạn khiêu: vui vẻ, tràn đầy sinh lực, nhảy nhót tưng bừng

Đoạn Tử Lang nhìn bóng dáng Yến rời đi, vẻ mặt rất bất đắc dĩ, một ngày! Tỉnh lại không thành vấn đề, chỉ có điều có hoạt bính loạn khiêu không, anh thật sự không dám bảo đảm, dù sao nếu người ta không muốn nhảy (bính) không muốn nhót (khiêu), anh cũng không thể ép buộc!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Nhất Định Phải Kiên Cường Sống Tiếp

Sau khi Thư Yến Tả rời đi, trong phòng chỉ còn một mình Đoạn Tử Lang, anh châm cho Hoắc Nhĩ Phi một châm an thần, rồi nằm trên ghế sa lon bên cạnh nghỉ ngơi một lúc, ôi! Yến này...

Sáng hôm sau, theo thường lệ anh truyền nước cho cô, mớm thuốc, rất nhàn nhã tự tại, sau đó ngồi bên giường thao thao bất tuyệt.

“Tôi nói mèo nhỏ này, sao cô lại cứ bướng bỉnh như vậy! Biết rõ không thể làm mà còn làm, không phải cô định cầm trứng gà đi đập tảng đá sao, nhất định bể đầu chảy máu.”

“Ôi! Tính tình Yến cực kỳ mạnh mẽ, chỉ cần cậu ấy thích, sẽ không chút lưu tình cướp đoạt lại, khó tránh khỏi sẽ coi thường cảm nhận của người khác, nói như thế nào đây! Nếu cô đã đến đây, thì nên biết chuyện sắp xảy ra, làm người sao! Nên linh hoạt một chút, không nên quá cố chấp.”

“Tôi thấy người phụ nữ An Tình Hủy kia cũng rất biết điều, biết làm thế nào mới có lợi cho mình nhất, sao mèo nhỏ không thể học tập người ta một chút, chẳng lẽ sống không tốt hơn chết?”

...

Nói thẳng suốt một buổi trưa, Đoạn Tử Lang lại không cảm thấy miệng khô, còn chưa uống miếng nước nào.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ không muốn nói chuyện, không muốn động đậy, trong tiềm thức không muốn tỉnh lại. Nhưng cô vẫn biết chuyện xảy ra

https://thuviensach.vn

chung quanh, ví dụ như bác sỹ tên Đoạn Tử Lang này, quả thật còn kinh khủng hơn vẹt, lảm nhảm ở bên tai cô đến tận trưa, cô quả thật sắp phiền chết được!

Đoạn Tử Lang quyết định thay đổi sách lược, “Có lẽ giờ phút này cha mẹ cô đang toàn lực đi tìm cô, chẳng lẽ cô không nhớ bọn họ sao? Thật sự định liều mạng như vậy? Nếu cô tự bạo tự khí * như vậy không phải phụ lòng cha mẹ sắp tuổi già sao? Cô thật sự mất đi hy vọng với sinh mệnh? Tôi vẫn cho rằng cô là con mèo nhỏ kiên cường, khó khăn và sụp đổ cũng không thể đánh ngã, xem ra tôi sai rồi.”

(*) tự bạo tự khí: tự hại mình tự vứt bỏ mình.

Khi Hoắc Nhĩ Phi đang nằm ở trên giường nghe Đoạn Tử Lang nói đến cha mẹ người nhà, khóe mắt bắt đầu chảy nước mắt, cha mẹ, con rất nhớ hai người, con biết rõ nhất định cha mẹ đang tìm kiếm con khắp nơi, đều là con gái bất hiếu, không nên náo loạn muốn tới Hongkong du lịch.

Càng nghĩ càng khiến Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy khó chịu trong lòng, không nhịn dcc nức nở nghẹn ngào thành tiếng: “Mẹ, cha...” Trong miệng vẫn luôn lẩm bẩm hai chữ này.

Đoạn Tử Lang thấy hiệu quả die.enda/nle equy.ydon đã đạt tới, vội đưa mặt nạ thân thiết, “Khóc đi, khóc lên là được.” Dừng một chút, nhẹ giọng thở dài nói: “Mèo nhỏ, còn sống chắc chắn sẽ có hy vọng.”

Hoắc Nhĩ Phi nức nở rầu rĩ khóc to một trận, về sau càng khóc hơi thở càng không thuận, nức nở rầu rĩ ở đó hít mũi.

“Khóc cũng khóc đủ rồi, ăn một chút gì đi, phải có hơi sức mới được!” Đoạn Tử Lang đưa tới một đĩa bánh bao.

Hoắc Nhĩ Phi cầm lấy cái đĩa, ăn không có hình tượng chút nào, nước mắt dính đầy trên gương mặt nhỏ nhắn, khóe miệng còn dính mẩu vụn

https://thuviensach.vn

bánh, cặp mắt trong suốt đen bóng lộ ra kiên định trước nay chưa từng có.

“Tôi phát hiện mèo nhỏ cô thật thú vị, vừa rồi còn nửa sống nửa chết, bây giờ tinh thần như vậy. Cô nói cô, là một phụ nữ sao? Ăn gì mà thô lỗ như vậy, Yến lại có thể biết cảm thấy hứng thú với cô! Thật đúng là chuyện lạ!” Đoạn Tử Lang nhếch mỏ thở dài.

Hoắc Nhĩ Phi đang ăn đồ bị câu nói “Yến lại cảm có thể biết cảm thấy hứng thú với cô.” của Đoạn Tử Lang làm cho ngây ngẩn cả người, trong miệng đầy vụn bánh nói lầm bầm: “Anh nói cái gì?”

Đoạn Tử Lang dẩu môi, “Không có gì?” Anh cảm thấy chuyện như vậy không nên nói ra thì tốt hơn, có phải Yến nhất thời hứng thú hay không thì anh còn chưa biết! Hơn nữa, anh cảm thấy để cho hai người tự giải quyết mới tốt.

Hoắc Nhĩ Phi uống một ngụm sữa tươi Đoạn Tử Lang đưa tới, “Không nói thì thôi!” Ác ma kia sẽ có hứng thú với mình, sao có thể? Tuyệt đối không thể nào! Coi như có, chắc chỉ muốn hành hạ cô, nghĩ đến đây, cô lại rùng mình.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Thích Ứng Với Cuộc Sống "Mới"

"Không phải anh nói sống còn tốt hơn chết sao! Tôi không muốn lưu lại hơi sức đi đối phó với người đàn ông ác ma kia, tôi còn muốn sống để nhìn thấy cha mẹ! Bọn họ chắc chắn rất lo lắng cho tôi..." Hoắc Nhĩ Phi càng nói càng nhỏ tiếng, ngay cả trong âm thanh cũng mang theo nghẹn ngào.

"Ặc, cô có thể nghĩ như vậy là được rồi, làm người phải học được cách thay đổi." Đoạn Tử Lang cười đến phơi phới.

"Ý của anh là muốn tôi chấp nhận sao? Để cho tôi vui vẻ làm công cụ ấm giường sao? Xin thứ cho tôi không làm được!" Giọng Hoắc Nhĩ Phi rất cứng rắn.

"Cô chưa từng nghe một câu nói sao? Gọi là thích giả sinh tồn *, răng nhọn móng sắc của cô dưới cái nhìn của Yến, chỉ là chút mới mẻ mà thôi, dần dà, cậu ấy nhất định sẽ chán nản, sau đó... Giết chết cô." Đoạn Tử Lang khẽ híp mắt, nói từng câu từng chữ.

(*) thích giả sinh tồn: kẻ thích ứng được sẽ tồn tại.

"Tôi ghét anh ta có hứng thú như vậy với tôi." Giọng Hoắc Nhĩ Phi rất ấm ức.

"Chính vì bản tính tự nhiên ngây thơ của kiểu người như cô, mới dẫn tới hứng thú của cậu ấy. Với Yến mà nói, cô là một thể nghiệm hoàn toàn mới..." Lời còn chưa dứt, đã bị tức giận trách móc rồi.

https://thuviensach.vn

“Thể nghiệm hoàn toàn mới? Thì ra tôi chính là một món hàng!” Hoắc Nhĩ Phi cười lạnh.

Đoạn Tử Lang đầy vạch đen, “Sự thật thì cô quả thật khơi lên hứng thú của Yến, để cho cậu ấy có ham muốn chinh phục cô, tính tình của Yến vốn luôn rất khát máu bá đạo, chỉ cần người cậu ấy nhìn trúng, ngay cả tư cách chết cũng không có, hơn nữa cho dù cô chạy trốn tới đâu, cậu ấy cũng không tiếc giá nào đoạt cô lại. Cho nên mèo nhỏ, cô nhất định phải kiên cường sống tiếp, chỉ có sống mới có hy vọng.”

“Chẳng lẽ Hongkong không sử dụng die nda nle equ ydo n luật pháp sao? Không ai kiện anh ta?” Hoắc Nhĩ Phi rất thắc mắc.

“Luật pháp? Mèo nhỏ, nó không phải không gì làm được.” Đoạn Tử Lang cười đến rất câu người.

“Cho nên tôi nên tự nhận xui xẻo, sau đó chấp nhận làm công cụ ấm giường cho ác ma kia?”

Đoạn Tử Lang nhún nhún vai, “Nghĩ như vậy cũng được, có đôi khi cần chấp nhận, sống như thế nào có lợi cho mình thì sống, xã hội này chính là như vậy.”

“Mời anh ra ngoài, tôi muốn một mình yên lặng một chút.” Hoắc Nhĩ Phi cúi mắt xuống.

“Mèo nhỏ, nghỉ ngơi cho khỏe.” Đoạn Tử Lang cười híp mắt đóng cửa đi ra ngoài.

Hoắc Nhĩ Phi nằm trên giường suy nghĩ rất nhiều, Đoạn Tử Lang nói những điều này thật ra đều vì tốt cho cô, đến nơi này, nhất định không trốn thoát được, cũng không có biện pháp liên lạc với bên ngoài. Biện pháp duy nhất chính là lấy lòng chủ nhân ở đây, sau đó tùy thời tìm cách liên lạc với

https://thuviensach.vn

Tuyết Nghê, lấy quan hệ nhà cô ấy cứu cô ra ngoài, nhưng vừa nghĩ tới lấy lòng ác ma kia, cô đã cảm thấy cả người không được tự nhiên.

Cô hơi phiền muộn đấm đấm giường, lăn qua lăn lại cũng không có chủ ý gì, tâm tình càng ngày càng phiền não, không khỏi định đứng dậy ra ngoài đi dạo.

Vặn cửa, lại không khóa, trên mặt cô kinh ngạc, chẳng lẽ người đàn ông ác ma kia cho phép cô tự do đi lại, sẽ có lòng tốt như vậy sao? Nhưng khi thấy hai người đàn ông đứng ở cửa thì không khỏi chán ghét, đàn ông thúi! Đại ác ma! Lại phái người giám thị cô, cô là phạm nhân sao? Tức chết cô!

Nhấc chân đi ra ngoài, cũng không biết đi đâu, nên đi loạn lung tung, trên đường đi ngược lại không nhìn thấy ai, chỉ có mấy nữ giúp việc dọn dẹp vệ sinh, cô đi dọc theo hành lang, trong lòng cảm thán: Nhà người có tiền chính là lớn, giống như mê cung.

Ghét nhất là hai người phía sau theo cô như hình với bóng, phiền chết được!

“Các anh có thể không đi theo tôi không, tôi không chạy được!” Hoắc Nhĩ Phi rất tức giận, cảm giác bị người giám thị thật khó chịu.

Hai người này giả câm không nói lời nào, vẫn đi theo cô.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Chiến Tranh Ngầm Giữa Phụ Nữ

Hoắc Nhĩ Phi đi, đi tới phát hiện một sân, còn khá lớn, trong vườn hoa trồng đầy các loại hoa cỏ, không khỏi bĩu môi: Ác ma biết thưởng thức sao?

Ánh sáng lúc chạng vạng nhuộm lên cả vườn, cực kỳ sặc sỡ nhiều màu.

Cô ngồi trên ghế đu bằng dây mây và dây leo, nhắm mắt lại hít thở không khí mới mẻ bên ngoài, hưởng thụ sự đẹp đẽ trong thoáng chốc. Chỉ cảm thấy có thể tạm thời quên mất sự thật mình đã trở thành nô lệ.

Đột nhiên, một giọng nói rất không thân thiện vang lên sau lưng cô, “Tôi còn tưởng rằng cô đã chết rồi, thì ra vẫn còn sống rất tốt.”

Hoắc Nhĩ Phi xoay đầu lại, đang suy nghĩ dường như cô không biết ai cũng không đắc tội người nào, lại thấy An Tình Hủy mặt cười lạnh nhìn mình, chỉ cảm thấy nổi trận lôi đình, “Tôi chết hay chưa thì mắc mớ gì đến cô!”

“Mặc dù không liên quan đến tôi, nhưng tôi rất ghét nhìn thấy cô.” An Tình Hủy nói thẳng thừng.

“Tôi và cô có thù oán sao? Chúng ta cùng bị bắt tới, sao không thể hợp tác, ngược lại giống như kẻ thù.” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy không nghĩ ra cách nghĩ của người phụ nữ An Tình Hủy này.

“Hợp tác? Thật buồn cười, vì sao tôi phải hợp tác với cô? Tôi ghét nhất là hạng người như cô vậy, dáng vẻ không rành việc đời, cố ý đùa bỡn

https://thuviensach.vn

một chút thủ đoạn hấp dẫn sự chú ý của đàn ông!” Lời An Tình Hủy nói rất ác độc.

“An Tình Hủy! Cô xong chưa, tôi xem cô cùng bị bắt tới với tôi nên có chút ấn tượng tốt với cô, sao cô lại có dáng vẻ như thâm thù đại hận với toi! Thật buồn cười!” Hoắc Nhĩ Phi chưa bao giờ coi mình là người lương thiện, mặc dù bình thường cô hơi tùy tiện, không đi làm ác với người, nhưng cũng không có nghĩa rằng cô sẽ không nổi giận, chọc tới cô sẽ đánh người! Chó nóng nảy còn nhảy tường, huống chi là người!

“Không buồn cười chút nào, Hoắc Nhĩ Phi, đại tiểu thư lớn lên không buồn không lo như cô vĩnh viễn sẽ không rõ...” An Tình Hủy nói còn chưa dứt lời, đã bị người trách móc rồi.

“Chà! Đây là thế nào? Còn cãi vã die nda nle equ ydo n ở đây, coi đây là chợ bán thức ăn!” Giọng nói bén nhọn của vú Thư vang lên.

An Tình Hủy lập tức ngậm mồm, đổi vẻ mặt nịnh họt, “Vú Thư, vú cũng ra ngoài giải sầu.”

“Không đi ra, sao có thể nghe thấy đối thoại đặc sắc như thế!” Vú Thư nhìn hai cô cười lạnh.

“Vú Thư, tôi đi cùng vú một lúc đi, mỗi ngày vú quan tâm vì cái nhà này, quá cực khổ, ban ngày nhị thiếu đều bận rộn ở bên ngoài, nhà này phải dựa vào vú lo liệu, cần phải chú ý thân thể đó, về sau mỗi ngày sau khi ăn xong tôi đều đi ra ngoài một lúc với vú. Ít ngày trước vú nói đau thắt lưng, trước kia tôi thường xoa bóp cho mẹ, về sau tôi xoa bóp cho vú, bảo đảm thoải mái.” An Tình Hủy thân thiết kéo vú Thư cùng đi, cô nhất định sẽ suy đoán lòng người, đúng lúc đúng chỗ sẽ nói đến đáy lòng người khác.

“Phiền cô có lòng này...” Vú Thư lập tức mặt mày hớn hở.

https://thuviensach.vn

Cả đời này bà không lập gia đình, kể từ khi mười sáu tuổi đến nhà họ Thư, từ một hầu gái vô danh tiểu tốt đến bây giờ, không thể nói không gian khổ. Bởi vì tính nết của bà, luôn có rất ít người của mình tương đối tri kỷ, mà An Tình Hủy lại rất hiểu ý của bà, luôn có thể khiến cho bà vui vẻ, để cho bà rất thích.

Giọng nói hai người từ xa truyền vào trong tai Hoắc Nhĩ Phi, cô chỉ cảm thấy buồn nôn, An Tình Hủy này thật sự là người nịnh bợ! Khi cô khinh bỉ An Tình Hủy, vừa đúng lúc An Tình Hủy nghiêng người lườm cô, độc ác lộ ra trong ánh mắt khiến Hoắc Nhĩ Phi không rét mà run.

Cô lập tức mất hứng ngồi lại, không khỏi lại có người nào đó chạy tới gây gổ với cô, đứng dậy đi về phía gian phòng, lại phát hiện mình lạc đường, cái gì chứ! Không một dấu hiệu, các phòng xây dựng giống như mê cung, thật lãng phí!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Lạc Đường Dẫn Đến Một Loạt Chuyện Mất Mặt

Không tìm được đường thì không tìm, coi như tham quan miễn phí một vòng cũng không tồi, nghĩ như vậy, cô đi dạo lung tung trong khu nhà cao cấp, hai người đàn ông sau lưng theo như hình với bóng, Hoắc Nhĩ Phi coi bọn họ như không khí.

“Anh nhanh lên một chút! Phía dưới người ta đã rất ướt, anh sờ một cái xem!” Một giọng nữ mềm mại truyền vào trong tai Hoắc Nhĩ Phi, để cho cô tê dại, quá quyến rũ.

“Bảo bối, em đừng vội, nào, cưỡi lên trên người anh.” Một giọng nam rất quen thuộc, trừ bác sỹ lưu manh Đoạn Tử Lang ra thì có thể là ai.

Người phụ nữ cười híp mắt cưỡi trên thân người đàn ông, tiếp theo nghe được tiếng rên rỉ và tiếng va chạm làm người ta tim đập mặt đỏ, sao Hoắc Nhĩ Phi lại không biết xảy ra chuyện gì, cố ý ác độc “Khụ” hai tiếng.

Bên kia lập tức truyền đến một loạt âm thanh huyên náo, sau đó Đoạn Tử Lang mặt tối tăm mà đi ra, thái độ lập tức đổi thành lưu manh trước sau như một, nhếch miệng lên.

“Tôi nói là nữ giúp việc nào gan to, lại dám trắng trợn ho khan, thì ra là mèo nhỏ!” Đoạn Tử Lang cười đến phơi phới.

“Tôi đây tốt bụng nhắc nhở anh, nếu như bị đại ma đầu phát hiện anh vụng trộm với phụ nữ của anh ta ở đây, anh ta sẽ xử trí anh như thế nào.” Vẻ mặt Hoắc Nhĩ Phi nghiêm chỉnh.

https://thuviensach.vn

“Tốt bụng nhắc nhở tôi, mèo nhỏ em thật đúng là rất tốt bụng, quấy rầy tôi làm việc, để cho tôi chưa thỏa mãn dục vọng, ảnh hưởng tới hạnh phúc nửa người dưới của tôi, món nợ này tính như thế nào?” Đoạn Tử Lang cười híp mắt nói, vừa nói vừa lại gần Hoắc Nhĩ Phi.

Nói nhỏ bên tai cô, “Nếu như em muốn tắt lửa giúp tôi, tôi rất vui lòng.”

Hoắc Nhĩ Phi nghe những lời này thì mắt trợn trừng tròn xoe, đạp xuống một cước, hét lớn một tiếng: “Muốn chết, tôi tiêu diệt anh trước!”

“Yến ở phía sau em.” Đoạn Tử Lang âm trầm nói.

"Yến ở tại ngươiphía sau." Đoạn Tử Lang âm trầm nói.

“Mèo nhỏ, lần sau gặp! Tôi phải đi tìm người tắt lửa rồi, bằng không hạnh phúc nửa người dưới của tôi sẽ không được bảo vệ, ôi! Em lại nợ tôi một món nợ ân tình.” Giọng nói làm người ta đáng ghét truyền đến.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn Đoạn Tử Lang đi xa, trong lòng khinh bỉ: Đàn ông đều cùng đức hạnh, thật là!

Rốt cuộc nên đi đâu! Cô bất đắc dĩ! Đột nhiên nghe thấy có tiếng bước chân vang lên, tiếp theo một giọng nói uy nghiêm die.enda/nle equy.ydon lạnh lùng truyền đến, chết! Lại đụng phải người đàn ông ác ma kia.

“Hàng bên Đông Nam Á bây giờ như thế nào? Có liên hệ được với chủ hàng bên kia không?”

“Nhị thiếu, người bang Lôi Thần cũng đang chuẩn bị mở rộng buôn bán ở Đông Nam Á, xem ra lần này bọn họ cố ý ngăn trở chúng ta, muốn phá hư uy tín của bang Viêm Ưng chúng ta.” Giọng Diêm Tứ Hải thô lỗ tức giận. Ở bang Viêm Ưng ông có danh hiệu là Diêm tứ gia.

https://thuviensach.vn

“Tứ gia nói rất có đạo lý, tôi xem ra lần này tám phần là bang Lôi Thần đang âm thầm giở trò quỷ.” Đinh Thận vẫn trầm ổn như trước.

“Nếu lão Lôi Nhất Hằng kia muốn đấu với tôi, tôi tuyệt đối sẽ theo đến cùng, thị trường Đông Nam Á vẫn là địa bàn của bang Viêm Ưng chúng ta, ông ta muốn giành với tôi, lần này tôi muốn ông ta mất hết cả vốn!” Thư Yến Tả hung dữ nói, dừng lại một lúc, “Chú Đinh chú mang mấy anh em khổ cực đi Đông Nam Á một chuyến, xử lý thỏa đáng chuyện bên đó. Chú Diêm chú trấn giữ trong nhà, có chuyện gì toàn lực gánh vác, tùy thời phối hợp với chú Đinh. Ngày mai tôi muốn đi một chuyến đến châu Âu, tiên sinh Peter thành viên hội đồng quản trị của tập đoàn Slater muốn hợp tác lâu dài với tập đoàn Thư Á chúng ta, tôi phải đi qua bàn luận công việc hợp tác.”

Thư Yến Tả biết Đinh Thận làm việc luôn chững chạc cẩn thận, chuyện Đông Nam Á giao cho chú ấy làm có thể tuyệt đối an tâm, mà Diêm Tứ Hải ăn nói tương đối lỗ mãng, để cho chú ấy trấn giữ bang Viêm Ưng ngược lại là một lựa chọn không tồi.

Hai người đều tự nhận lệnh đi về, Đinh Thận dĩ nhiên vui mừng, dù sao nhị thiếu có thể giao chuyện lớn như vậy cho ông, nói rõ tín nhiệm và tin tưởng ông, nhưng ông không lộ vẻ mặt gì, bởi vì ông rất hiểu tính toán lòng người, nếu như bây giờ ông hớn hở ra mặt chỉ càng chọc giận Diêm Tứ Hải thêm.

Diêm Tứ Hải cũng hiểu rõ mình có bao nhiêu phân lượng, ông không dám có ý khác với sắp xếp của nhị thiếu, bởi vì quả thật Đinh Thận thích hợp hơn ông. Hơn nữa ông cũng hiểu rõ Đinh Thận là hạng người gì, đó chính là tuyệt đối sẽ không để lộ vẻ hài lòng trước mặt ông, để cho ông khó chịu, điểm này khiến cho ông rất hài lòng, mặc dù Đinh Thận ít tuổi hơn ông, nhưng ông không thể không thừa nhận, Đinh Thận có năng lực hơn ông.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Trừng Phạt Mãnh Liệt (1)

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác hôm nay mình thật xui xẻo, không phải bắt gặp Đoạn lưu manh đang làm chuyện đó thì chính là nghe chuyện không nên nghe, cô quả thật vô cùng bất đắc dĩ!

"Người nào nghe lén ở đó, lăn ra đây!" Giọng Thư Yến Tả lạnh lùng, lộ ra uy nghiêm khiếp người.

Hoắc Nhĩ Phi bị dọa đến vội vàng lộ đầu ra, nhếch khóe miệng, cười cứng đờ nói: "Tôi không cố ý nghe lén, tôi vừa đúng lúc đi qua chỗ này, sau đó..."

Thư Yến Tả thấy là cô, tức giận trong lòng hơi hạ xuống, "Tới đây." Giọng nói lạnh lùng không mang theo chút nhiệt độ.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy ngày chết của mình sắp tới, chân cũng run run, run rẩy nức nở: "Sẽ không phải muốn giết tôi chứ."

Đinh Thận bên cạnh và Diêm Tứ Hải tự giác lui ra, người phụ nữ này! Tự cầu nhiều phúc đi! Nhị thiếu ghét nhất là người nghe lén! Nói như vậy, trừng phạt rất nặng.

Chân hai người đàn ông đi theo Hoắc Nhĩ Phi càng run không ngừng, người phụ nữ này đúng là sao chổi, lần này, có thể thảm! Còn không biết có thể có mạng sống không.

Quả nhiên, ánh mắt uy nghiêm của Thư nhị thiếu quét lên hai người, "Tự mình đi lãnh phạt!"

https://thuviensach.vn

Hai người không ngừng vội vàng chạy, chỉ hy vọng giữ được mạng nhỏ là tốt rồi.

Thấy hai người bị hù dọa thành như vậy, Hoắc Nhĩ Phi có dự cảm vô cùng xấu, ánh mắt hai đại ca xã hội đen vừa rồi lúc gần đi nhìn cô, hình như đang nhìn con cừu non bị giết thịt, thật khủng khiếp!

Thư Yến Tả sải bước đi qua, nhốt Hoắc Nhĩ Phi trong hai cánh tay mình, mắt nhìn xuống cô.

Mặc dù Hoắc Nhĩ Phi cúi đầu, cũng cảm thấy hơi thở của người đàn ông ác ma kia phả lên mặt mình, chỉ cảm thấy run rẩy một trận, mặc dù cô biết nghe lén người khác nói chuyện là không tốt, nhưng cô không cố ý! Sẽ không vì lý do này mà ‘rắc rắc’ cô chứ! Đều do Đoạn lưu manh kia làm hại, nguyền rủa anh ta! Nguyền rủa anh ta! Một hoa hồ điệp tiêu chuẩn, hồ ly lừa gạt!

Thư Yến Tả cảm thấy vẻ mặt cô gái nhỏ trước mắt rất phong phú, sợ, vô tội, buồn bã, tức giận... Đổi tới đổi lui, để cho anh cảm thấy rất thú vị.

Ngón tay anh nâng cằm Hoắc Nhĩ Phi lên, ép cô nhìn thẳng anh, hai người mắt to trợn to mắt.

Thư Yến Tả đột nhiên cắn lấy cái miệng nhỏ mềm mại của Hoắc Nhĩ Phi, trằn trọc mút vào, công thành chiếm đất, đầu lưỡi xâm chiếm cả khoang miệng Hoắc Nhĩ Phi trong giây lát.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy khó thở, sao người đàn ông ác ma này lại hôn cô! Hơn nữa, cũng không phải muốn cô ở đây chứ! Run rẩy một trận.

Cô cảm thấy trong đầu mình bắt đầu thiếu dưỡng khí rồi, thật choáng váng, còn hơi đứng không vững... Thân thể cũng theo đó mà mềm nhũn, may mà có một bàn tay có lực ôm lấy, hơn nữa đôi tay kia còn đưa về phía

https://thuviensach.vn

cô... (bởi vì mạng kiểm duyệt, chỗ này lược bớt một số chữ, các bạn tha lỗi...)

Áo lót đáng chết sao không cởi xuống được! Thư Yến Tả rất căm tức loay hoay móc cài áo lót phía sau của Hoắc Nhĩ Phi, thật sự muốn giật nó xuống, anh dứt khoát vén áo sơ mi rộng thùng thình của cô lên, chui đầu vào trước ngực cô gặm cắn, mút mạnh thỏa thích quả hạnh hồng phấn này.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy có một luồng nóng chảy qua, trước ngực cũng bị người đàn ông ác ma kia cắn đến khó nhịn khác thường, nóng quá... Phản ứng này để cho cô cảm thấy rất xấu hổ, tại sao lại có phản ứng mắc cỡ như vậy! Chẳng lẽ cô thật sự muốn theo cách Đoạn lưu manh nói sao? Thói quen bị người đàn ông ác ma này gọi thì tới đuổi thì đi, thích ứng cuộc sống như thế, ngoan ngoãn làm một công cụ ấm giường?

Cô cảm giác khóa kéo quần jean của mình bị kéo ra, sau đó tay kia của người đàn ông ác ma đưa vào cô... (bởi vì mạng kiểm duyệt, chỗ này lược bớt mười mấy chữ) một cảm giác không thoải mái cuốn sạch toàn thân cô, đầu óc cũng mơ hồ, cô khó nhịn kẹp chặt hai chan... (lần nữa lược bớt một số chữ, các bạn tha lỗi...)

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Trừng Phạt Mãnh Liệt (2)

“Mèo nhỏ, phía dưới của em thật ướt, thân thể của em còn thành thật hơn miệng của em.” Thư Yến Tả cắn lỗ tai Hoắc Nhĩ Phi cười nói mê hoặc, bật hơi liên tiếp bên tai cô.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy run rẩy một trận, giống như có dòng điện trượt qua toàn thân, để cho cô rất khó chịu...

Lúc thần trí của cô còn ở bên ngoài, tâm tư bay múa, đột nhiên cảm thấy mát mẻ một trận... Cúi đầu mới phát hiện không biết quần jean của mình bị người đàn ông ác ma cởi bỏ lúc nào, rớt dưới chân, lập tức, trong lòng buồn bã...

“A! Anh làm gì thế! Thả tôi xuống!” Người đàn ông ác ma kia lại có thể một tay nhấc cô lên, cả người cô hoàn toàn treo trên người anh, giống như cô cưỡi lên người anh vậy, quả thực mắc cỡ chết người!

Hơn nữa, cái kia của anh vừa đúng chống đỡ lấy, cứng quá! Cô không khỏi khó nhịn giãy dụa trên người anh, nhưng thế nào cũng không thoải mái, còn càng lúc càng khó chịu...

Thư Yến Tả vỗ một phát lên mông nhỏ của cô, giọng khàn khàn nói nhỏ: “Đừng động, mèo nhỏ, động nữa em tự gánh lấy hậu quả!”

Hoắc Nhĩ Phi bị giọng nói khàn khàn của anh hù sợ, không dám làm một cử động nhỏ nào, chỉ có cảm giác mình... (bởi vì mạng kiểm duyệt, nơi này lược bỏ một số chữ, các bạn tha lỗi...) đôi tay vội vàng ôm chặt cô Thư Yến Tả, sợ mình té xuống. Trước ngực cũng bị ác ma này gặm cắn đến

https://thuviensach.vn

nóng như lửa, cô có thể cảm nhận được nụ hoa trước ngực mình trở nên cứng, khó nhịn hừ hừ.

Phản ứng này khiến cho cô khinh bỉ bản thân, thật sự muốn cắn miệng mình!

Âm thanh rên rỉ quyến rũ này không thể nghi ngờ càng thêm kích thích ham muốn mà Thư Yến Tả chưa phóng thích được... (kiểm duyệt à kiểm duyệt, ở đây lược bớt mười mấy chữ...) cầm tay Hoắc Nhĩ Phi đặt lên thứ kia của mình.

“Mèo nhỏ, cảm nhận được sao?” Giọng nói tràn ngập trần trụi và cám dỗ vang lên bên tai Hoắc Nhĩ Phi.

Tay Hoắc Nhĩ Phi bị ép đặt lên phía trên đồ hơi nóng... Bị sợ đến rút tay về, khóc không ra nước mắt, ác ma chính là ác ma, không chơi chỉnh người như vậy...

Thư Yến Tả thở hổn hển thô lỗ cởi quần lót của Hoắc Nhĩ Phi ra... (bởi vì mạng kiểm duyệt, lược bỏ mười mấy chữ...)

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy phía dưới lập tức bị lấp đầy rồi, quá... Quá lớn, căng đến cô khó chịu, cô không yên mà uốn éo, lại bị ác ma kia... (lần nữa lược bớt mười mấy chữ... Kiểm duyệt à kiểm duyệt)

Mang theo tiếng khóc nức nở: “Tôi không muốn ở chỗ này... Có thể vào phòng không?” Nếu bị người khác nhìn thấy, cô thật sự không muốn sống, hu hu... Ác ma! Biến thái! Lại muốn ở bên ngoài...

Mặc dù bản thân gây họa, không nên nghe lén chuyện của bọn họ, nhưng cô cũng không phải cố ý, ai nói bọn họ không vào trong phòng kín đáo mà nói, lại còn giọng oang oang vừa đi vừa nói, thật là!

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả biết cô thẹn thùng, một tay nâng mông cô, kéo quần áo của cô xuống, vừa lúc che cái mông... (tiếp tục lược bớt một số chữ...) anh cố ý đi từ từ, có lúc còn cố ý đẩy lên khiến Hoắc Nhĩ Phi thở gấp liên tiếp.

Hoắc Nhĩ Phi chôn chặt đầu vào trước ngực Thư Yến Tả, chỉ sợ trên đường gặp phải người nào, hai chân kẹp thật chặt hông Thư Yến Tả, sợ rớt xuống, cứ như vậy càng thêm dễ dàng động tác ác ý của Thư Yến Tả, cô chỉ cảm thấy đoạn đường này đặc biệt dài, ác ma này! Ừ... A... Ừ... Đẩy lên khiến cô sắp chịu không nổi.

Thật ra thì Thư Yến Tả cũng rất khó chịu, anh chỉ muốn đặt người phụ nữ này dưới thân giày xéo một trận.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Trừng Phạt Mạnh Mẽ (3)

Tiến vào phòng, anh không kịp chờ đợi cởi áo sơ mi của Hoắc Nhĩ Phi xuống, sau đó đặt cô từ trên người mình xuống, bắt đầu cởi chướng ngại vật trên người mình.

Hoắc Nhĩ Phi bị buông xuống chỉ cảm thấy toàn thân mềm nhũn không có chút hơi sức, lập tức ngồi phịch xuống đất... (Bởi vì vấn đề mạng kiểm duyệt, chỗ này lược bớt một số chữ...)

Thư Yến Tả nhanh chóng cởi bỏ chướng ngại vật trên người, một phát ôm lấy Hoắc Nhĩ Phi ngồi trên đất, để cho cô tiếp tục dạng chân trên người mình... (Lần nữa vì vấn đề kiểm duyệt mạng, lược bớt một số chữ...)

Tiếng thở dốc nặng nề của đàn ông xen lẫn vào tiếng rên rỉ đè nén thật nhỏ của người phụ nữ, ở trong phòng hát lên hai khúc ca nặng nề, thật sự làm cho người ta mặt đỏ tới mang tai, tim đập rộn lên.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy hơi sức toàn thân cũng bị mất, hai chân đang kẹo hông Thư Yến Tả cũng buông xuống, buông lỏng hai chân dán lên người anh, hoàn toàn dựa vào anh nâng mông mình mới không té xuống.

Sau khi xong chuyện, Thư Yến Tả chỉ cảm thấy thoải mái không nói ra được... Lại nhìn thấy cô ngước cổ, cánh môi khẽ nhếch dáng vẻ gợi cảm, không khỏi cổ họng căng thẳng, thứ gì đó vừa mới được buông thả mà mềm đi lại cứng rắn, anh gầm lên một tiếng, ôm Hoắc Nhĩ Phi lên ném lên giường, theo đè lên.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, vừa rồi phần lưng ma sát cửa, đau quá... Cuối cùng chạm đến giường chiếu mềm mại. Trong đầu cô còn hơi mơ hồ, sao ác ma này còn không buông tha cô, "Gặp quỷ! Thể lực tốt như vậy! Tại sao không đi chạy marathon! Hả hả!" Cô buồn bã mắng trong lòng.

"A..." Cô đè nén kêu một tiếng, bị đẩy cả người lên, không nắm chặt ga giường, thừa nhận hết đợt này đến đợt khác va chạm trầm trọng của người đàn ông ác ma kia.

Cho đến khi sắp sáng, Thư Yến Tả die nda nle equ ydo n mới cảm thấy thỏa mãn, nhìn người phụ nữ phía dưới đã sớm ngất đi, chỉ cảm thấy rất sảng khoái.

Hoắc Nhĩ Phi đáng thương chỉ có cảm giác xương cốt toàn thân mình cũng sắp rã rời, trong mơ mơ màng màng nhớ đến không phải ác ma kia nói ngày mai đi châu Âu sao? Sao không nghỉ một chút! Muốn chết! Không chơi giày vò như vậy!

Trong hỗn loạn cô cảm giác người đàn ông ác ma kia ôm cô đi toilet, giúp cô tắm rửa đơn giản, cô đã không cảm thấy xấu hổ, da mắt đã sớm đánh nhau, buồn ngủ, toàn thân mềm nhũn không một chút sức lực.

Khi ánh mặt trời chiếu vào, chiếu lên giường. Hoắc Nhĩ Phi vẫn ôm ga giường ngủ đến trời đất mù mịt, cô lật người, chép miệng, đói quá! Mơ mơ màng màng mở mắt, đây là đâu!

Đang định bò dậy, lại phát hiện chân cũng sắp gãy, đau quá! Nghĩ tới, tối hôm qua... Tên ác ma chết tiệt kia, giằng co cô một đêm, nhất định chính là đầu lợn giống! Nguyền rủa anh chết không yên lành!

Cô phát hiện mình không mặc cái gì, vội bọc cái mền từ từ đi vào toilet bên cạnh, soi vào gương phát hiện toàn thân mình từ cổ đến ngực tất cả đều là vết hôn đỏ tím, a a a !!! Thế nào làm sao ra ngoài gặp người! Cô

https://thuviensach.vn

mở nước thật nóng, ngồi dưới đất, mặc cho nước nóng xối lên người mình, không biết bao lần tắm dơ bẩn trên người, chỉ cảm thấy bây giờ mình đã tàn phá không chịu nổi.

Thư Yến Tả ngồi trên máy bay, nhắm mắt dưỡng thần, nhớ tới tối hôm qua dáng vẻ mèo nhỏ yếu ớt mặc co anh đòi hỏi, bụng không khỏi căng thẳng, nếu không phải hôm nay có việc gấp phải đi châu Âu, anh tuyệt đối không dễ dàng bỏ qua cho cô như vậy.

Chỉ có điều rốt cuộc Lang đã dùng cách gì, khiến cho mèo nhỏ có răng sói lập tức trở nên hiền dịu! Có cơ hội phải hỏi kỹ Lang, không để cảm giác lo lắng trong lòng anh.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Thức Ăn Ngon Hấp Dẫn

Khi đêm tối lại tới, Hoắc Nhĩ Phi mới từ từ tỉnh lại, mơ màng mở mắt, liếc nhìn bốn phía, giống như không phải phòng của cô! Gãi gãi đầu, chậm rãi nhớ lại: Buổi sáng cô bò dậy tắm rửa sạch sẽ, sau đó phát hiện buồn ngủ không chịu được nên bò lên giường tiếp tục ngủ, sau đó... Nằm ngủ đến bây giờ.

Lần nữa liếc nhìn gian phòng xa hoa lộng lẫy đen trắng cách điệu, lập tức bị dọa sợ, đang chuẩn bị nhảy dựng lên, mới phát hiện chân mình đã sớm không phải của mình!

A a! Đau chết ông đây! Hành hạ vô nhân đạo! Cô không nhịn được nói tục.

Chịu đựng hai chân không thoải mái, bò dậy bọc cái mền chuẩn bị trở về phòng của mình.

Khi cô mở cửa, ngoài cửa đã có hai nữ giúp việc chờ, vừa thấy cô lập tức đưa lên một bộ quần áo mới tinh.

Mặt Hoắc Nhĩ Phi ửng hồng, ngượng ngùng nhận lấy quần áo, đóng cửa lại, thay, điều chỉnh tâm tình, rồi đi.

“Hoắc tiểu thư, mời đi theo chúng tôi dùng cơm, đây là dặn dò của nhị thiếu lúc sáng, bảo đảm đều là thức ăn ngon phương nam ngài thích.” Người nữ giúp việc bên phải nói rất khiêm nhường.

Hoắc Nhĩ Phi sờ bụng, đúng là rất đói, cũng không nhăn nhó, dù sao ai cũng biết rồi, dứt khoát hào phóng một chút, hơn nữa kể từ lúc tới nơi này

https://thuviensach.vn

ăn đồ ăn đều do nữ giúp việc đưa tới, mùi vị tới, ký ức thật sự vẫn còn mới mẻ! Cô thật sự đúng là rất thèm những món ăn ngon kia! Vì vậy đi theo hai nữ giúp việc đến phòng ăn dùng cơm.

Wow! Ngay cả một phòng ăn cũng hào hao như vậy, thật lãng phí, một mình cô ngồi trước bàn ăn to như vậy, thức ăn muôn màu muôn vẻ đầy bàn, chỉ nhìn thôi cũng khiến cô hoa mắt, cô nuốt một ngụm nước bọt, dường như đã lâu không ăn thức ăn ngon như vậy!

“Hoắc tiểu thư, đây là đầu bếp phương nam nhị thiếu cố ý mời về làm món ăn phương nam cho ngài, có vị ngọt cũng có vị cay, ngài có thể tha hồ hưởng thụ.” Một nữ giúp việc khác ngọt ngào nói.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thán trong lòng: chẳng lẽ tối hôm qua thay đổi vận mệnh của cô, thật đúng là rất buồn cười. Sao người đàn ông ác ma kia lại đột nhiên trở nên tốt như vậy! Còn nghĩ chu đáo die end dan lee quy ddo on như thế, hơn nữa thái độ của nữ giúp việc cũng thay đổi 180 độ, thật sự làm cho người ta khó có thể chấp nhận! Mặc kệ, có thức ăn ngon ngay trước mắt không biết hưởng thụ mới là kẻ ngu!

Nghĩ đến đây, cô nhanh chóng cầm đũa lên, nhìn món ăn ngon đầy bàn: sườn chua ngọt, gân khô, thịt kho tàu, đậu hũ cay, tôm cay, sườn nướng, cá nướng cay Trùng Khánh, cổ vịt cay, chân giò sốt, cá hương sốt thịt bằm... Thèm ăn đến nước miếng của cô cũng chảy ra.

Gần như không có hình tượng ăn mãnh liệt, một ngày chưa ăn cơm, thật đúng là đói! Nhiều món ăn ngon như vậy, cô không biết nên ăn cái gì thì tốt! Ăn càng về sau, vẫn chưa thỏa thuê mà bụng lại no, rất rối rắm!

Làm bộ tội nghiệp hỏi: “Có thể gói lại không?”

Nữ giúp việc kia rõ ràng ngẩn ngây người, chỉ có điều ngay sau đó phản ứng kịp, “Hoắc tiểu thư, ngài chưa ăn no sao? Ngày mai còn có thể

https://thuviensach.vn

thay đổi làm cho ngài, những thứ này đều là đồ ăn thừa rồi, không thể gói lại.”

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy rất, thật là! Khiến cho cô giống như một kẻ nhà quê chưa từng thấy bộ mặt thành phố.

Cô cầm khăn giấy, lau miệng, đứng dậy, “Ăn no, tôi muốn đi vòng vòng, các cô sẽ không định theo tôi chứ!”

“Hoắc tiểu thư, ngài hiểu lầm rồi, chúng tôi sợ ngài lạc đường, để tránh lại đi nhầm chỗ.” Một nữ giúp việc trong đó dường như rất tốt bụng nói.

Hoắc Nhĩ Phi bĩu môi, lạc đường! Không phải là biến tướng của theo dõi sao! Thật là, nói đường hoàng như vậy.

Dường như người nào đó đột nhiên quên mất ngày hôm qua mình lạc đường xảy ra một loạt chuyện xấu.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Vô Duyên Bỏ Qua

Cô chống bụng đi từ từ trên hành lang, chán đến chết, cuộc sống cầm tù như vậy rốt cuộc còn phải kéo dài bao lâu đây! Cô là người, không phải động vật, chẳng lẽ phải chấp nhận, bị giam cầm như vậy cả đời sao?

Hoặc là theo ý tứ của Đoạn lưu manh, toàn lực lấy lòng ác ma kia, để cho anh ta chơi chán mình, sau đó bỏ rơi, cô có thể lấy lại tự do!

Cũng không biết hiện giờ cha mẹ thế nào, còn có bạn tốt Tiêu Tiêu và Tuyết Nghê, cô ngồi trên ghế dài nơi hành lang lượn vòng, nhếch hàm nhìn ra xa, chỉ cảm thấy sầu lo rối loạn.

Trong sảnh chính nhà họ Thư, hoàn toàn náo nhiệt, một đám phụ nữ bao quanh lấy một người đàn ông trẻ tuổi mặc âu phục màu trắng, diện mạo người đàn ông kia thanh nhã tuấn tú, tướng mạo ngày thường rõ ràng rất nghiêm chỉnh lại cứ chọc hao đào khắp nơi, là một chủ nợ đa tình! Khóe môi khẽ nhếch lên, nở nụ cười mê người.

Còn có thể là ai, dĩ nhiên là đại công tử dịu dàng đa tình Thư Phiến Hữu.

Người được hoan nghênh quá mức nhất trong cả nhà họ Thư chính là vị Thư đại công tử này, dịu dàng đa tình không nói, còn rất bình dị và gần gũi, cho nên nữ giúp việc trong nhà này die nda nle equ ydo n đều rất thích Thư đại công tử trở lại, ai lại không thích mình có một chủ nhân dịu dàng như hoàng tử chứ!

“Đại công tử, nghe nói lần này cậu trở về sẽ sống lâu dài ở Hongkong không đi, là thật sao?” Một nữ giúp việc kích động nói.

https://thuviensach.vn

“Em hy vọng tôi đi sao?” Giọng Thư Phiến Hữu rất hấp dẫn mê người.

Người giúp việc kia hét lên một tiếng, thiếu chút nữa ngất đi, mới vừa rồi đại công tử cười với cô, rất hấp dẫn!

Nữ giúp việc bên cạnh đẩy cô ta ra, cũng chen chúc tới, vây Thư Phiến Hữu nước chảy không lọt.

“Đại công tử, cậu thật sự không đi sao? Vậy cậu sẽ về ở sao?” Lại một nữ giúp việc quan tâm hỏi.

“Hongkong là nhà tôi, tôi đương nhiên thường trú rồi.” Thư Phiến Hữu cười híp mắt nói, hoàn toàn không trả lời vào trọng điểm, nhưng đáp rất rõ ràng.

Chọc cho một đám phụ nữ thét chói tai: Wow! Đại công tử thật sự không đi!

“Đều không cần làm để sống có phải không, vây ở nơi này làm gì, chờ nhị thiếu trở lại sẽ cho các cô dễ chịu!” Giọng vú Thư the thé.

Nữ giúp việc vây quanh Thư Phiến Hữu lập tức nhanh chóng tản đi, nếu như bị vú Thư kiện cáo đến nhị thiếu, còn mạng sao! Không khỏi cúi đầu chạy ra.

“Vú Thư, vú vẫn như cũ, một chút cũng không thay đổi đấy.” Trong lời nói của Thư Phiến Hữu một câu hai nghĩa, vừa tán dương vú Thư vẫn trẻ trước sau như một vừa gián tiếp nói bà vẫn lớn lối ương ngạnh như vậy.

Vú Thư nhếch khóe miệng, cười đến rất vui mừng, “Đại công tử khó có được một lần trở về, không ở thêm mấy ngày, phòng của cậu còn ở đây, mỗi ngày tôi đều phái người quét dọn.”

https://thuviensach.vn

“Vậy thật làm phiền vú lo lắng, tôi tới tìm tiểu Tả, cậu ấy còn chưa trở lại sao?”

“Đại công tử cậu không biết sao? Hôm nay nhị thiếu đi châu Âu rồi, chắc phải chừng mấy ngày nữa mới có thể trở về.”

“Đi châu Âu rồi, vậy cũng tốt, tôi đi mấy ngày trở lại” Vẻ mặt Thư Phiến Hữu lướt qua chớp mắt, rất ôn hòa cáo từ.

Thì ra tất cả mọi người đều biết, chỉ có anh không biết, xem ra thành kiến của tiểu Tả với anh rất sâu! Thoáng qua trong mắt vẻ cô đơn, anh phải làm gì, mới có thể xóa bỏ thành kiến của tiểu Tả với mình!

Nhớ khi còn bé, thằng bé tiểu Tả kia cứ dính lấy anh! Cả ngày anh dài anh ngắn theo sát sau mông anh, nhưng từ sau khi được cha chọn làm người nối nghiệp, thì không thân cận với anh nữa, từ lúc đó trở đi, tiểu Tả chỉ có ý hận anh.

Anh bất đắc dĩ cười khổ, đúng là phiền toái!

Hoắc Nhĩ Phi vẫn ngồi trên hành lang ngây ngô, hai nữ giúp việc đứng sau lưng từ xa xa

Đột nhiên một bóng lưng thoáng qua trước mắt cô, hai nữ giúp việc lập tức kích động kêu lên: “A! Đó không phải là đại công tử sao? Cậu ấy lại trở lại, nhưng sao đi nhanh như vậy!”

“Đúng! Tôi thật sự hy vọng đại công tử có thể vĩnh viễn ở nơi này là tốt nhất.”

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy hai cô cũng quá kích động đi! Đại công tử? Anh trai ác ma kia? Chẳng phải là một ác ma lớn hơn sao? Vì cái gì mà kích động thành ra như vậy? Háo sắc!

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, không khỏi cảm thấy bóng lưng kia rất đáng ghét.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Thói Quen Là Tốt Rồi

Hoắc Nhĩ Phi nằm mơ cũng sẽ không nghĩ đến Thư đại công tử vừa rời đi từng có một duyên phận với cô, cũng chính vào đêm cô bị bắt, là hoa hoa công tử cô gặp trên du thuyền Victoria hào hoa. Nếu biết là anh, cô nhất định sẽ bất chấp tất cả thỉnh cầu anh cứu cô ra ngoài – thoát khỏi ác ma.

Cho dù rất có thể mình vì hoa hoa công tử này mới rơi vào ngày hôm nay, nhưng chút kia đều không quan trọng, quan trọng là muốn trốn thoát khỏi nơi này, nhưng mà, bỏ qua chính là bỏ qua. Cho đến sau này khi cô hiểu biết rõ chân tướng thì chỉ cảm thấy ông trời giống như đùa cợt cô.

Thư Phiến Hữu cũng không ngờ ngày đó mình vô tâm đã thay đổi số mạng của Hoắc Nhĩ Phi, sau khi anh biết được, anh từng cực kỳ hối hận, xúc động thật lâu.

Sau ba ngày khi Thư nhị thiếu trở về từ châu Âu, Hoắc Nhĩ Phi đã tiêu dao ba ngày rồi, chỉ cảm thấy mấy ngày nay cực kỳ thoải mái, giống như con heo lười ăn rồi ngủ, ngủ rồi ăn, cô cảm giác mình đều là thịt, buồn bực...

Buổi tối xử lý xong công việc, Thư nhị thiếu lập tức tới phòng của Hoắc Nhĩ Phi, nhào thẳng lên người đang ngủ trên giường, đôi tay dao động trên tay cô một lúc, váy ngủ nhanh chóng bị cởi ra quăng trên đất.

Hoắc Nhĩ Phi đang ngủ cảm thấy có người đè trên người cô, chờ khi phản ứng kịp thì đã trần truồng! Mỗi một chỗ trên làn da, móng vuốt ma quỷ đến đâu, lửa cháy lan ra đồng cỏ...

https://thuviensach.vn

Ba ngày không chạm vào cô, Thư Yến Tả đã sớm không chịu nổi, không có bất kỳ dạo đầu..., động tác mãnh liệt thô lỗ, Hoắc Nhĩ Phi bị đụng vào cũng sắp không chịu nổi.

Lại là một trận "Chiến đấu" dài, vẫn muốn cô bốn lần, Thư Yến Tả mới thấy thỏa mãn, ôm cô tắm rửa đơn giản một chút, rồi ngủ.

Cuộc sống như thế vẫn kéo dài ba tháng, Hoắc Nhĩ Phi bị hành hạ sắp chết rồi, gần như mỗi đêm ác ma này đều muốn cùng cô cái đó, hơn nữa luôn chơi đùa đến khi cô hôn mê mới dừng tay, trừ mấy ngày cô gặp nguyệt sự, anh mới đi tìm người phụ nữ An Tình Hủy kia trút dục vọng.

Vì vậy, mỗi lần An Tình Hủy thấy cô, đều là ánh mắt giống như muốn giết người, điều này khiến cho cô die nda nle equ ydo n rất bất đắc dĩ, cũng không phải cô cứ chiếm cứ ác ma không thả, cô còn ước gì ác ma kia đi "Này nọ í e" với An Tình Hủy!

Đảo mắt, chính là đầu mùa đông, cuối tháng mười một Hongkong vẫn rất ấm áp, điều này khiến cho Hoắc Nhĩ Phi rất không thích ứng, cũng biến thành càng thêm đau lòng, không đi học, trường học có thể đuổi học cô không, còn có cha mẹ có cho rằng cô đã xảy ra điều gì ngoài ý muốn chết rồi không, có phải ngay cả bài vị cũng đã có rồi không.

Nghĩ đến đây, cô không khỏi cười lên, miệng há to hít một hơi, có một giọt nước mắt chảy xuống theo khóe mắt.

"Hoắc Nhĩ Phi, mày đồ xui xẻo này!" Cô tự nhủ trong lòng.

Mặc dù ba tháng qua, ác ma kia coi như không tệ với cô, trừ không để cho cô ra cửa và liên lạc với ngoài nhà, gần như cái gì cũng thỏa mãn cô, về nhu cầu vật chất vĩnh viễn không thỏa mãn được nhu cầu tinh thần. Ở điểm này, cô giống như một con rối gỗ không có ý thức, thuần túy là một công cụ ấm giường, cũng chỉ cao cấp hơn đầy tớ một chút! Chủ nhân nói gì cô phải làm đó, hoàn toàn không có tự do.

https://thuviensach.vn

Có lúc cô cũng để ý, quan sát địa hình, phát hiện rất khó chạy đi, khắp nơi đều có máy theo dõi, hơn nữa cửa còn có người canh giữ, có thể nói canh phòng nghiêm ngặt, cô chỉ có thể cầu nguyện ác ma kia có thể sớm chán nản mình.

Cả người trong nhà họ Thư đều cảm thấy ba tháng qua tâm tình nhị thiếu tự dưng tốt hơn nhiều, tối thiểu sẽ không động một chút là lên cơn, hơn nữa nhị thiếu luôn không giữ phụ nữ ngủ chung, lại ngủ chung giường chung gối với người phụ nữ tên Hoắc Nhĩ Phi suốt ba tháng, tại sao lại không khiến người ta kỳ quái! Chẳng lẽ người phụ nữ tên Hoắc Nhĩ Phi đó thật sự có thể đi vào lòng nhị thiếu, hoặc có thể nhị thiếu chỉ là vui mừng nhất thời! Nhưng theo lý thuyết, thời gian dài như vậy, nhị thiếu cũng nên chán ghét!

An Tình Hủy càng hận Hoắc Nhĩ Phi thấu xương, ba tháng qua, trừ phi cô ta gặp nguyệt sự, nhị thiếu gần như sẽ không gọi đến cô, mấy đêm ít ỏi nhị thiếu cũng chưa bao giờ lưu cô lại qua đêm, cô cảm thấy hết sức uất ức, tại sao người phụ nữ kia có thể, cô lại không thể!

Tiếp theo ngay cả người nhà họ Thư đều có ánh mắt khinh bỉ với cô, vú Thư luôn quan hệ thân thiết với cô cũng xa cách rất nhiều, thật sự là mụ già đáng hận! Kẻ nịnh hót!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Tâm Tư Của Chử Tuyết Luân

Tại thành phố L xa xôi, mẹ Hoắc càng là ngày lấy nước rửa mặt, Phi Phi đã mất tích ba tháng, không hề có một chút tin tức nào, vậy phải làm sao bây giờ! Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn...

Cha Hoắc cũng than thở, con gái bảo bối! Thật sự không khiến người ta yên tâm, ba tháng, không hề có tin tức nào, báo cảnh sát lâu như vậy cũng không có tin tức.

Đứa bé Tuyết Nghê kia cũng lấy quan hệ ở Hongkong để điều tra, nhưng vẫn không có tin tức, một người sống sờ sờ sao có thể nói biến mất là biến mất, điều tra được địa điểm cuối cùng Phi Phi xuất hiện là trên du thuyền hào hoa ở cảng Victoria, sau đó không biết đi về đâu, thật đúng là kỳ quái.

Nghe Tiêu Tiêu nói, anh trai Tuyết Nghê lần này đặc biệt đi Hongkong, chính là muốn điều tra chuyện Phi Phi mất tích, để cho bọn họ không cần lo lắng, ôi! Có thể không lo lắng sao! Thời gian đã dài như vậy, thật ra trong lòng ông đã sớm có dự tính xấu nhất.

Bất động sản Sở viên của nhà họ Chử ở thành phố L là công ty lớn số một số hai, Chử Tuyết Luân tốt nghiệp đại học xong đã tiếp quản công ty nhà mình, dựa vào đầu óc buôn bán độc đáo của chính anh và thủ đoạn sấm sét, nhanh chóng ngồi lên vị trí tổng giám đốc, là kim cương vương lão ngũ trẻ tuổi nhất thành phố L, cũng là bạch mã hoàng tử trong lòng rất nhiều nữ sinh.

https://thuviensach.vn

Tính tình Chử Tuyết Luân ôn hào, tướng mạo tuấn tú, đối với bất kỳ ai đều tao nhã lịch sự, cũng rất ít có tin đồn tình cảm, gần như là hoàng tử hoàn mỹ. Chỉ cần tin đồn không chọc tới giới hạn của anh, anh vẫn rất dễ nói chuyện.

Anh chỉ có một cô gái duy nhất là đối tượng trong lòng, đó chính là Hoắc Nhĩ Phi bạn tốt của em gái, một cô gái đơn thuần lương thiện, tùy tiện không chút tính toán, nhưng cô lại mất tích, anh gần như vận dụng hết tất cả sức lực vẫn không tìm được cô, không khỏi để cho anh rất thất bại, anh tới tới lui lui Hongkong nhiều lần, nhưng mỗi lần đều không công mà lui.

Chẳng lẽ bị hắc bang bắt cóc hoặc bị người hãm hại rồi? Hay là...

Anh hơi không dám tưởng tượng, một cô gái tươi sáng như ánh nắng sao lại xui xẻo như vậy, ngược lại anh biết một chút về hắc bang ở Hương Cảng, chỉ có điều chưa từng quen biết, anh cũng ít nhiều die end anl equ ydo n nghe thấy về Thư nhị thiếu Thư Yến Tả bá chủ hai nhà hắc bạch ở Hongkong, anh đã từng nghĩ tới tìm anh ta giúp một tay, nhất định sẽ làm chơi mà ăn thật, nhưng anh thật sự không có cách nào dính dáng đến anh ta, công ty hai nhà hoàn toàn không thuộc cùng một loại hình, không có biện pháp hợp tác cũng không dễ dàng kết giao bạn bè với anh ta.

Nhưng mà anh cũng biết ảnh thị giải trí Á Ninh là một trong các sản nghiệp của nhà họ Thư, nghe nói ảnh thị giải trí Á Ninh tiến hành đổi tổng giám đốc là Thư đại công tử, người kia, có thể dễ tiếp xúc hơn Thư nhị thiếu nhiều.

Bạn tốt của anh Âu Dã Sâm là tổng giám đốc điều hành mới nhậm chức của giải trí Âu Kỳ thành phố L, cái gọi là quan mới nhậm chức ba tầng lửa, đương nhiên muốn làm ra một thành tích để chứng minh năng lực của mình.

https://thuviensach.vn

Nếu như có thể hợp tác với công ty giải trí nào đó nổi danh ở Hương Cảng, đúng là cực kỳ có lợi cho tương lai của công ty, vì vậy anh lập tức khuyến khích Âu Dã Sâm.

Âu Dã Sâm cũng suy tính sâu kỹ, đồng ý với đề nghị của bạn tốt Chử Tuyết Luân, mặc dù bây giờ danh tiếng của Á Ninh chưa phải rất lớn, nhưng rất có liềm lực, hậu thuẫn cũng tương đối vững chắc.

Anh nhanh chóng liên lạc với Thư Phiến Hữu tổng giám đốc điều hành ảnh thị giải trí Á Ninh Hongkong, bàn luận ý tưởng không mưu mà hợp, rất có ý chỉ hận không gặp nhau sớm. Đêm đó, Âu Dã Sâm và Chử Tuyết Luân lập tức mang theo hợp đồng tiến về Hongkong, chuẩn bị đàm phán ký kết công việc.

Máy bay hạ cánh, xe riêng của Thư Phiến Hữu đã tới đón bọn họ, buổi tối bày yến tiệc thịnh soạn tiếp đãi bọn họ ở khách sạn hoàng gia Thái Bình Dương Hương Cảng.

Trong bữa tiệc, mấy người trò chuyện với nhau thật vui, đều vô cùng coi trọng tiền đồ hợp tác của công ty hai nhà, Âu Dã Sâm và Thư Phiến Hữu lại mới gặp lần đầu mà như đã quen thân từ lâu, ký hiệp ước tại chỗ.

Bữa cơm này, chủ khách ăn đều vui mừng, ba người uống đến say khướt.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Trò Chuyện Với Nhau Thật Vui, Không Quên Tìm Người (1)

Khi ba người gặp lại lần nữa vào hôm sau thì đã là ba giờ chiều, ba người rất nhàn nhã ngồi uống cà phê trong quán cà phê ở khách sạn VIP, đưa đến không ít thiếu nữ quay đầu nhìn, phải biết ba người bọn họ đúng là nhân tài kiệt xuất trong đàn ông, không chỉ bề ngoài đẹp trai, sự nghiệp lại càng thành công, thật sự hiếm có.

“Thư tổng, thật ra lần này chúng tôi tới đây còn có một việc muốn nhờ anh giúp một tay.” Âu Dã Sâm nói rất chân thành.

“Nói giúp một tay đã quá khách khí, mời Âu tổng nói, có thể giúp, Thư tôi đương nhiên dốc hết toàn lực.” Tròng mắt đen của Thư Phiến Hữu lóe sáng.

“Thật ra thì chúng tôi muốn tìm một người.” Chử Tuyết Luân mở miệng nói.

Thư Phiến Hữu vẫn cho rằng anh ta là một nhân viên cấp cao ở giải trí Âu Kỳ, chỉ có điều nhìn phong cách của anh ta lại có vẻ không giống.

“Đều tại tôi, còn chưa giới thiệu với anh, vị này là bạn thân của tôi Chử Tuyết Luân, tổng giám đốc bất động sản Sở viên, tuy nói thừa kế gia nghiệp, nhưng vô cùng ghê gớm, dựa vào năng lực bản thân mà thuyết phục mọi người.”

“Thì ra là Chử tổng, thất lễ thất lễ, đều tại mắt tôi vụng về.” Thư Phiến Hữu rất xấu hổ nói, bất động sản Sở viên vẫn rất có danh tiếng ở trong nước, trước kia anh làm kiến trúc, biết sơ sơ.

https://thuviensach.vn

“Không dám nhận, Thư tổng khách khí.” Chử Tuyết Luân vội vàng nói, Thư đại công tử này cũng là người không đơn giản.

“Này! Hai người cũng đừng khách khí tới khách khí lui, nói theo tôi đi, ba chúng ta đừng gọi tổng này tổng kia, rất xa lạ! Anh và tiểu Luân gọi tôi a Sâm là được.” Âu Dã Sâm vội vàng cắt đứt cuộc đối thoại của hai người.

“A Sâm đúng là một sảng khoái, tôi thấy tôi lớn hơn hai người, hai người gọi tôi một tiếng Thư đại ca đi!” Thư Phiến Hữu nói rất chân thành.

“Được! Tính khí của Thư đại ca quả nhiên rất hợp khẩu vị của em, khi nào tới thành phố L, đừng quên nói cho em và tiểu Luân biết, bảo đảm anh chơi không muốn đi.” Âu Dã Sâm cảm thấy die enda anle equ ydo n tới Hongkong lần này rất đáng giá, không chỉ thành công ký được hợp đồng, ngoài ra quan hệ với Thư Phiến Hữu gần thêm không ít.

“Em cảm thấy ý tưởng của a Sâm rất tốt, Thư đại ca, cám ơn anh nhiệt tình chiêu đãi lần này. Em muốn tìm một cô gái tên Hoắc Nhĩ Phi, cô ấy mất tích ở Hongkong, ba tháng rồi, người nhà của cô ấy rất sốt ruột, cũng không có đầu mối, cho nên muốn cầu xin anh giúp một tay.”

“Hoắc Nhĩ Phi? Mất tích ở Hongkong? Ba tháng rồi? Có thể nói cụ thể thêm một chút không?” Thư Phiến Hữu vẫn cảm thấy hơi mê hoặc.

Chử Tuyết Luân nói toàn bộ quá trình Hoắc Nhĩ Phi trúng thưởng tới Hongkong du lịch một lần, cũng nói rõ địa phương xuất hiện cuối cùng của cô là trên du thuyền hào hoa ở cảng Victoria.

Thư Phiến Hữu nhíu mày suy nghĩ một chút, “Theo lý thuyết, chuyện như vậy không thể xảy ra, tình hình trị an ở Hương Cảng vẫn rất tốt, hơn nữa một người lớn sống sờ sờ nói không thấy thì không thấy tăm hơi, trừ phi...”

https://thuviensach.vn

“Trừ phi cái gì?” Chử Tuyết Luân lo lắng nói tiếp.

“Trừ phi là bị người bắt đi hoặc là..., cậu cũng biết, hắc bang ở Hương Cảng cũng không ít, luôn có một vài tiểu đệ không có việc gì tự tung tự tác khắp nơi, tự chủ trương lặng lẽ bắt một vài phụ nữ xinh đẹp thùy mị, đưa cho lão đại bọn họ làm ấm giường, nếu là như vậy, thì hơi không dễ làm!” Vẻ mặt Thư Phiến Hữu rất nghiêm túc, chuyện như vậy chính người dưới của em trai đã làm, lại càng không nói tới bang phái khác.

“Cái gì? Còn có chuyện như vậy, chẳng lẽ cảnh sát ở Hương Cảng không để ý sao?” Chử Tuyết Luân rất kích động.

“Chuyện như vậy cũng không thường có, cũng có rất nhiều cô gái nghèo tự nguyện đi, bởi vì như vậy có thể kiếm được một khoản khả quan, cho nên cũng không tuân theo luật pháp, hơn nữa rất nhiều chuyện, luật pháp không thể quản đến được.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Trò Chuyện Với Nhau Thật Vui, Không Quên Tìm Người (2)

“Tiểu Luân, cậu cũng không cần quá gấp, Thư đại ca nói là dự tính xấu nhất, có lẽ chuyện không phát triển thành như vậy.” Âu Dã Sâm vội vàng an ủi bạn tốt, anh biết tiểu Luân vẫn thích Hoắc Nhĩ Phi.

“Hoắc tiểu thư này chẳng lẽ là bạn gái của cậu?” Thư Phiến Hữu hỏi.

“Là cô gái tiểu Luân thích.” Âu Dã Sâm trả lời thay bạn tốt.

“Vậy anh càng dốc toàn lực tìm kiếm rồi, chắc hẳn vị tiểu thư kia nhất định không giống người khác.” Thư Phiến Hữu cười nói.

“Đúng, quả thật không bình thường.” Âu Dã Sâm cũng nghĩ đến Hoắc Nhĩ Phi kia, không tim không phổi, tùy tiện, đã cảm thấy đường tình của bạn tốt rất nhấp nhô!

“Thư đại ca, em nhờ anh, em thật sự không quen thuộc Hongkong. Cô ấy là bạn tốt nhất của em gái em, cũng là cô gái em thích, là cô gái rất tốt, em hy vọng cô ấy có thể không có việc gì.” Chử Tuyết Luân nói rất chân thành.

“Yên tâm đi, anh nhất định sẽ dốc hết toàn lực đi tìm, trừ phi cô ấy không có ở Hongkong, chỉ cần ở Hongkong, luôn có thể tìm được.” Lại nghĩ tới cái gì, “Đúng rồi, có thể cho anh một tấm hình không?”

Chử Tuyết Luân vội lấy một tấm hình từ trong ví tiền ra, chỉ vào nữ sinh tóc ngắn bên phải nói: “Chính là người này.”

https://thuviensach.vn

Đây là hình chụp chung của Hoắc Nhĩ Phi và Tuyết Nghê năm lớp mười hai, lúc đó cô vẫn là học sinh cấp ba trẻ trung, để tóc ngắn, mặc đồng phục học sinh rất bình thường, ngược lại dáng vẻ rất xinh đẹp.

Thư Phiến Hữu nhìn cô gái trong hình, chỉ cảm thấy rất quen mặt, ngược lại không nghĩ ra đã gặp ở đâu, nên không nói ra, nếu không để cho hai cậu ấy vui mừng hụt, không tốt lắm.

Thật ra thì anh đã từng thấy, chính là đêm Hoắc Nhĩ Phi mất tích, trên du thuyền hào hoa ở cảng Victoria, lúc ấy anh còn mời Hoắc Nhĩ Phi nhảy một bản, chỉ có điều quên hỏi tên tuổi cô, sau đi thăm dò cũng không biết cô tên gì, nên thôi. Khi đó tóc Hoắc Nhĩ Phi đã dài, hơn nữa vén lên, trang điểm trang nhã, mặc váy xinh đẹp, làm sao anh có thể cho rằng cô gái xinh đẹp lại thú vị đó và học sinh cấp ba trẻ trung trong hình là cùng một người!

“Thư đại ca, đây là hình năm lớp mười hai của Phi Phi, dáng vẻ ngược lại không thay đổi, chỉ có điều tóc dài die nda nle equ ydo n một chút, với lại không giống học sinh cấp ba, năm nay lên đại học năm hai, dáng vẻ không giống tuổi hai mươi.” Chử Tuyết Luân vội vàng giải thích.

“Không có hình gần đây sao?” Dáng vẻ như vậy rất khó nhận ra, Thư Phiến Hữu cảm thấy.

“Không có, bởi vì Phi Phi không thường chụp hình, hình này đã coi như là gần đây.” Chử Tuyết Luân cười khổ nói.

Không giống em gái Tuyết Nghê của anh, hình một đống lớn ở nhà, không trang điểm không ra khỏi cửa. Phi Phi cũng không thích trang điểm, luôn ăn mặc giống như học sinh cấp ba.

“Không có việc gì, chỉ cần dáng vẻ không thay đổi là được, hai người cũng không cần quá lo lắng, có bất kỳ tin tức gì anh sẽ phái người báo cho hai người biết.”

https://thuviensach.vn

Âu Dã Sâm và Chử Tuyết Luân đều là nhân viên cấp cao của công ty, dĩ nhiên không thể rời đi quá lâu, nếu Thư đại ca đã nói như vậy, còn có gì không yên lòng. Hơn nữa, ở đây gấp gáp cũng không giúp được gì, chỉ có thể trở về chờ tin tức.

Hai người ngồi máy bay trở về thành phố L trong đêm đó.

Ngồi trong phòng làm việc, hai tay Thư Phiến Hữu chống cằm, càng nhìn cô gái trong hình càng cảm thấy quen mắt, mất tích trên du thuyền ở cảng Victoria tối ngày 10 tháng 8, ngày 10 tháng 8! Ngày đó anh cũng trên du thuyền hào hoa đó tham gia một bữa tiệc, chẳng lẽ trong đêm đó?

Anh cầm điện thoại bàn lên, bấm số thư ký George, “Kiểm tra giúp tôi tối ngày 10 tháng 8, danh sách tất cả khách trên du thuyền hào hoa ở cảng Victoria, mau sớm báo cho tôi.”

George nhận được điện thoại cảm thấy không thể giải thích được, Thư đại công tử đây là thế nào! Danh sách tất cả khách! Trời ạ! Tìm đâu ra! Cố ý làm khó anh sao! Nghe giọng điệu của cậu ấy không giống như đang nói giỡn, thật sự cảm nhận sâu sắc làm cấp dưới không dễ dàng!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Thư Ký Toàn Năng Diêm Dúa Lẳng Lơ

Hai ngày sau, khi Thư Phiến Hữu họp xong trở về phòng làm việc, George cầm một xấp tư liệu thật dày dựa ở cửa ra vào, cặp mắt nhỏ dài xếch quyến rũ nhìn anh.

Thư Phiến Hữu đang uống nước thiếu chút nữa phun ngụm nước ra ngoài, “Tôi sẽ cho rằng cậu yêu tôi.”

Không thể không thừa nhận George là một người đàn ông rất mê hoặc lẳng lơ quyến rũ, có một đôi mắt xếch làm người ta mê mẩn, đôi môi nhỏ xinh, ngũ quan tỉ mỉ, dung nhan xinh đẹp tuyệt trần, hơi giống nữ. Mà cậu ta cũng cố tình ăn mặc như nhân yêu *, mang bông tai bằng đá kim cương đỏ, mặc đồ theo trào lưu rất cổ quái, trên người luôn mang theo một đống đồ trang sức, nói cho oai thì đây là Fashion!

(*) nhân yêu: gay, nam giả nữ

Dáng đi cũng rất quái lạ, thích vặn eo lắc mông, ngón tay không tự chủ ra thế lan hoa chỉ *.

(*) lan hoa chỉ: thế chỉ tay của thái giám, ngón cái đặt vào ngón giữa.

Dáng vẻ kia khiến Thư đại công tử quanh năm sống ở nước ngoài tặc lưỡi! Lần đầu tiên nhìn thấy thư ký toàn năng năng lực mạnh nhất trong làng giải trí này thì anh vẫn thật sự sợ hết hồn, chỉ có điều ba tháng chung đụng, anh phát hiện ngoài việc quần áo hành đông kỳ quái, George là người vô cùng thân thiện, hơn nữa năng lực làm việc cực mạnh, để cho anh rất hài lòng.

https://thuviensach.vn

Trong làng giải trí cũng có rất nhiều người ăn mặc theo xu thế mới, dần dần anh cũng mắt điếc tai ngơ rồi.

“Christ, người ta sùng bái anh thật.” George lắc lắc mông quăng một lan hoa chỉ, ném một ánh mắt quyến rũ lẳng lơ tới. (Christ là tên tiếng Anh của Thư Phiến Hữu.)

Thư Phiến Hữu khẽ liếc mắt nhìn cậu ta, bình tĩnh nói: “Lấy ra.” Anh biết George tới tìm anh, nhất định đã có kết quả.

George bất mãn trừng mắt liếc anh, đặt xấp tài liệu cầm trong tay ở trước mặt Thư Phiến Hữu.

“Quả nhiên rất nhanh.” Tâm tình Thư Phiến Hữu quả nhiên rất tốt, mới vừa rồi trong cuộc họp thường kỳ die end anl equ ydon anh đã chính thức tuyên bố muốn hợp tác với giải trí Âu Kỳ thành phố L, mấy vị quản lý cấp cao cũng tỏ vẻ đồng ý, dù sao cứ như vậy cũng phát triển thị trường trong nước, một công đôi việc.

Anh liếc nhìn danh sách, tìm tên Hoắc Nhĩ Phi.

“Christ, anh làm cái này làm gì?” George đặt mông ngồi trên bàn làm việc của Thư Phiến Hữu, không hề cảm thấy có gì không ổn, anh luôn luôn là người rất tùy ý, thích không bị gò bó, cuộc sống tự do tự tại.

“Tìm người.” Thư Phiến Hữu trả lời rất đơn giản.

“Tìm ai?”

“Một phụ nữ.”

“Phụ nữ này có sức quyến rũ bao lớn, mà khiến Thư đại công tử tốn nhiều công sức như vậy đi tìm.” Giọng George tràn đầy ghen tức.

Thư Phiến Hữu liếc nhìn cậu ta, “Cậu dài dòng quá!”

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, anh đang đếm ngược từ tờ thứ hai phía dưới thì phát hiện ra tên Hoắc Nhĩ Phi, đi theo một đoàn du lịch tới, xem ra Chử Tuyết Luân nói không sai, anh nhớ kỹ tên đoàn du lịch này – công ty du lịch Thịnh Huy.

“George, cậu đi liên lạc với người phụ trách công ty du lịch Thịnh Huy, mời người ta đến phòng khách gặp tôi một chuyến. Chuyện về Hoắc Nhĩ Phi mà tổng giám đốc Âu của giải trí Âu Kỳ nhờ tôi nhất định phải tìm được.” Thư Phiến Hữu nói quan hệ rõ ràng.

George chép miệng, lắc mông đi, nếu Âu tổng chỉ đích danh người muốn tìm đương nhiên phải cố hết sức, hiện giờ Á Ninh và Âu Kỳ có quan hệ hợp tác.

Công ty du lịch Thịnh Huy chỉ là công ty cấp trung ở Hương Cảng, sau khi ông chủ Trần tiên sinh nhận được điện thoại của thư ký cao cấp George tiên sinh của tổng giám đốc ảnh thị và giải trí Á Ninh mời tới, chỉ cảm thấy được sủng mà kinh sợ, vội vàng đi đến rồi.

Khi nhìn thấy tổng giám đốc điều hành Thư Phiến Hữu của ảnh thị và giải trí Á Ninh, Trần tiên sinh chỉ cảm thấy xấu hổ, ngay cả tay chân cũng không biết đặt chỗ nào rồi.

“Chào ngài, Trần tiên sinh đúng không, tôi là Thư Phiến Hữu.” Kiềm chế của Thư Phiến Hữu rất tốt.

“Chào Thư tổng.” Trần tiên sinh vừa mừng lại lo nói.

“Là như vậy, xin hỏi khoảng ngày 10 tháng 8 công ty du lịch của ngài có đón một đoàn du lịch từ thành phố L trong đại lục tới không?”

Trần tiên sinh suy nghĩ một chút, trả lời rất khẳng định: “Không có.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Truy Tìm Nguồn Gốc – Tìm Người

Thư Phiến Hữu rất kỳ quái với khẳng định của ông ta, “Ông xác định không nhớ lầm?”

“Ngày 10 tháng 8, ba tháng trước, thật sự không có đoàn du lịch tới đây.” Thư Phiến Hữu rất nghi vấn.

“Thư tổng, tôi xác định không có.” Trần tiên sinh rất nôn nóng.

Thư Phiến Hữu tựa lên ghế ngồi bằng da thật màu đen, vắt chân, rất nghiêm túc nói: “Nhưng tôi điều tra được danh sách khách mời trên du thuyền hào hoa ở cảng Victoria, quả thật có đoàn du lịch của ông.”

“Danh sách khách mời trên du thuyền hào hoa...” Trần tiên sinh ngẫm nghĩ thật lâu, “Ồ! À! Thư tổng, tôi nhớ ra rồi, tháng 8 công ty du lịch chúng tôi có hợp tác làm một hoạt động du lịch với siêu thị thương mại ở thành phố L, ngày 7 tháng 8 có một nhóm khách hàng trúng giải tới Hongkong du lịch, buổi tối ngày 10 đúng là đi cảng Victoria. Không biết Thư tổng hỏi cái này có việc gì không?”

“Có người mất tích không?” Thư Phiến Hữu hỏi rất trực tiếp.

Trần tiên sinh lập tức bối rối, anh vốn tưởng rằng người mất tích chỉ là một sinh viên tầm thường ở trong nước, không nghĩ tới ngay cả Thư đại công tử cũng quan tâm, chỉ bị sợ đến trán đổ mồ hôi liên tục.

“Có... Nghe nói có một nữ sinh đại học mất tích.” Trần tiên sinh lắp bắp.

https://thuviensach.vn

“Mất tích thế nào?”

“Chúng tôi cũng không biết, chỉ biết đêm đó cô ta đi cùng đoàn lên du thuyền, sau đó lúc trở lại đã không thấy tăm hơi, tiếp đó chúng tôi cũng đi tìm, còn tìm người hỏi thăm, nhưng không có bất cứ tin tức gì, giống như đột nhiên biến mất.” Trần tiên sinh sợ mình phải gánh trách nhiệm, vội vàng giải thích.

“Đột nhiên biến mất? Vậy hành lý và giấy tờ của cô ấy?”

“Hành lý đã gửi đến nhà cô ta, giấy tờ cô ta mang theo trên người, chúng tôi không thấy.”

“Không có dữ liệu gì khác? Hoặc là không có người nghe nói cô ấy đã đi đâu sao? Hoặc có bạn bè gì đó ở đây...”

“Cái này, cũng không biết, có thể nữ sinh ở chung phòng với cô ta biết, nhưng đã lâu như vậy, chúng tôi cũng không liên lạc được với người.”

Thư Phiến Hữu quan sát ông ta một lúc, cảm thấy không giống nói láo, cứ như vậy xem ra, khả năng bị người bắt đi tương đối lớn, sẽ là ai chứ!

Lúc Trần tiên sinh đi ra anh vẫn còn nhíu mày ngẫm nghĩ, George đi vào, đưa cho anh một ly cà phê, “Supremo, anh thích nhất.”

“Cám ơn.” Anh bưng cà phê lên uống một ngụm, “Chẳng lẽ thật sự bị người xã hội đen bắt đi?”

“Không phải nhà anh là hắc bang die nda nle equ ydo n sao, để nhị thiếu điều tra giúp anh một chút không được sao.” George nói giống như rất vô ý.

https://thuviensach.vn

Thư Phiến Hữu gấp văn kiện lại, “Ừ, cậu đúng là nhắc nhở tôi. Đúng rồi, nghệ sỹ Coral mới ký tháng trước không phải hôm nay chuẩn bị vào phòng thu thử giọng sao, nghe nói giọng cô ta không tồi.”

“Ừ, tôi cảm thấy cô ta rất có tiềm chất, mặc dù dáng dấp không phải rất đẹp, nhưng thoạt nhìn rất thoải mái, tôi nghĩ để nhà trang điểm qua, tuyệt đối sẽ cho anh một ngạc nhiên.” George rất đắc ý nói, phải biết Coral (Tạp Lạc Nhi) này do anh phát hiện trong lúc vô tình.

“Tôi tin tưởng ánh mắt của cậu.” Thư Phiến Hữu vẫn cực kỳ tán thành với ánh mắt của George, mặc dù cậu ta là người hơi diêm dúa lẳng lơ, nhưng năng lực rất mạnh, hơn nữa giỏi về khám phá nhân tài, do anh lương cao thuê tới, mặc dù chức vụ của cậu ta là thư ký cao cấp, cũng kiêm luôn cố vấn nghệ thuật cho công ty.

Hai người sóng vai đi về phía phòng thu âm, xuyên qua cửa kính có thể nhìn thấy người dáng dấp thanh tú đứng bên trong, nữ sinh tuổi chừng hai mươi, rất tập trung tinh thần đeo tai nghe ca hát ở đây.

Giọng hát của cô trong sạch sẽ trong suốt lộ ra nỗi cô đơn sâu thẳm, làm cho người ta không tự chủ được bị giọng hát của cô hấp dẫn, quả nhiên là một nhân tài!

Thư Phiến Hữu ôm cánh tay chống cằm ngẫm nghĩ, xoay người đi ra giữa ghế sa lon bên ngoài, George vội vàng đi theo, “Cũng không tệ lắm phải không?”

“Ừ, rất có tiềm lực, cần bồi dưỡng cho tốt.” Thư Phiến Hữu nghiêng chân, để tay dọc theo ghế sa lon, dáng vẻ rất thả lỏng.

“Đó là đương nhiên.” George rất tự tin nói.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Đi Ra Ngoài Mua Đồ

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác gần đây mình có khuynh hướng nhiều thịt, cả ngày ăn rồi ngủ, ngủ rồi ăn, có thể không mập ra sao! Ôi! Ngày sâu gạo thật gian nan...

Trải qua ba tháng ngăn cách với cuộc sống, thật sự muốn chết!

Buổi tối, Hoắc Nhĩ Phi nằm trên ngực Thư Yến Tả, giọng ngọt ngào: "Em sắp buồn chết, anh để cho em ra ngoài vui đùa một chút nha, em sớm thèm thuồng với cửa hàng miễn thuế ở Hương Cảng đã lâu rồi." Ngón tay không an phận vẽ vòng tròn trên ngực người nào đó.

Thư Yến Tả cảm thấy tối nay mèo nhỏ cực kỳ mê người, không chỉ có giọng nói ngọt ngào, hơn nữa còn cực kỳ phối hợp, quả thật để cho anh muốn ngừng mà không được, thứ vừa mềm xuống dưới bàn tay nhỏ bé trêu chọc của cô lại bắt đầu có phản ứng.

Anh gầm nhẹ một tiếng đè Hoắc Nhĩ Phi phía dưới, hăng hái co rút, Hoắc Nhĩ Phi bám thật chặt lưng anh, trong mắt die enda anle equu ydonn lóe ra vẻ chán ghét, ngay sau đó biến mất.

Đúng, cô chỉ có thể dựa vào làm nũng để lấy cơ hội đi ngoài một lần duy nhất, cô nhất định phải nắm lấy cho thật chắc.

Cha mẹ, Phi Phi nhất định nghĩ cách liên lạc với hai người.

Ngày hôm sau, Thư Yến Tả để tài xế của mình đưa Hoắc Nhĩ Phi đến siêu thị thương mại nào đó ở Hương Cảng, cũng để cho nữ thư ký duy nhất

https://thuviensach.vn

của mình Monica đi theo cô, dặn dò hai vệ sỹ tin tưởng đi theo từ xa, cố gắng không quấy rầy họ.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy hai vệ sỹ phía sau này rất phiền, tuy nhiên không thể làm gì, chỉ có thể thân thiết nắm tay Monica vào siêu thị, đập vào mắt đều là nhãn hiệu quốc tế, Chanel, Louis Vuitton, Versace... Đều là nhãn hiệu lớn cô thèm thuồng rất lâu, ánh mắt sáng rõ của cô của hơi hoa, có một cảm giác dường như đã mấy đời, giống như đã lâu thật lâu chưa từng nhìn thấy hàng hóa rực rỡ muôn màu như vậy!

Trong tay cầm thẻ tín dụng Thư Yến Tả vừa mới đưa cho cô, nói có thể tùy tiện quẹt, muốn mua gì cũng có thể, chỉ cần cô vui mừng. Nói nghe thật cảm động! Nhưng một chút đều không phải điều cô muốn, ai nguyện ý làm con chim nhỏ sống trong lồng son!

“Cô lần đầu tiên đến Hongkong sao? Ở chỗ này có thể mua được hàng hiệu toàn thế giới, đúng là một chọn lựa không tồi.” Monica rất thân thiện nói.

Mặc dù cô không hoàn toàn rõ quan hệ của cô gái này với boss lớn, chỉ nhìn ra được boss lớn rất cưng chiều cô, cô cũng từng nghe nói tới cuộc sống riêng của boss lớn, nhưng sẽ không đi dieendaanleequuydonn bát quái. Bởi vì cô rất rõ vị trí chức trách của mình, sở dĩ vẫn tiếp tục ở tập đoàn Thư Á, một là bởi vì tiền lương rất cao; hai là bởi vì boss lớn là người công tư phân minh, mặc dù tính tình thô bạo, rất khát máu, cuộc sống riêng cũng rất phong phú, nhưng là người rất gò bó, lúc làm việc rất nghiêm túc, càng không nhúng chàm thư ký, điểm này để cho cô có cảm giác rất an toàn. Vẫn còn nhớ năm vừa mới tốt nghiệp ra ngoài thực tập, bởi vì rất xinh đẹp, thiếu chút nữa bị ông chủ vô lễ, chuyện này vẫn lưu lại sợ hãi trong lòng cô, cho nên lúc chọn công việc cô sẽ chú ý xem ông chủ mới là hạng người như thế nào.

https://thuviensach.vn

Tuy thỉnh thoảng boss lớn sẽ phát giận, nhưng tóm lại không có tật xấu khác, cũng không có cử chỉ quá đáng với cô, cho cô chế độ cũng rất hậu hĩnh, để cho cô không có bất kỳ lý do gì muốn rời khỏi.

Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi đang làm tính toán nhỏ nhặt, cô không hiểu rõ Monica là hạng người gì, cũng không dám lờ mà lờ mờ cầu xin người ta giúp một tay, cô ấy là thư ký của ác ma kia, chắc nghiêng về ông chủ của mình, nhưng cô chỉ có thể gửi gắm hy vọng duy nhất lên người cô ấy.

Bị Monica kéo đi thử vài bộ quần áo, cô gần như đều không yên lòng, vì vậy tất cả đều mua, dù sao dùng cũng không phải là tiền của cô, hơn nữa cảm giác tùy ý quẹt thẻ thật vô cùng thoải mái! Ngay cả giá tiền cũng không cần nhìn, cứ “Xoẹt xoẹt xoẹt” như vậy, làm người có tiền thật tốt!

Bởi vì thẻ miễn phí, cho nên Hoắc Nhĩ Phi cũng giúp Monica quẹt vài bộ quần áo, giày, cho dù Monica từ chối nữa, nhưng Hoắc Nhĩ Phi quá nhiệt tình khiến cho cô thật sự khó có thể hưởng thụ, hơn nữa luôn giành trước cô.

Cô cũng biết đó là thẻ do boss cho, suy nghĩ một chút cũng không sao, ông chủ có tiền như vậy, sẽ không quan tâm chút tiền lẻ này.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Khổ Sở Cầu Khẩn

Trong tay hai người đầy túi lớn túi nhỏ, từ đầu đến chân đều là đồ hàng hiệu quốc tế, gần như mua đầy đủ hết, thật sự thoải mái! Vài chục vạn cứ không còn như vậy, ngẫm lại vẫn cảm thấy rất hoang phí.

Monica đi giày chín phân, cùng đi dạo một vòng chỉ cảm thấy bắp chân đau nhức, nên ngồi trên ghế sa lon nghỉ ngơi, quả nhiên đi dạo phố tương đối mệt mỏi!

“Hoắc tiểu thư, tôi muốn đi toilet, cô chờ tôi ở đây hay đi cùng tôi.”

“Cô gọi tôi Phi Phi là được rồi, Hoắc tiểu thư quá xa lạ!” Hoắc Nhĩ Phi cười híp mắt nói.

“Ừ, Phi Phi, nếu không cô ở đây chờ tôi, đồ nhiều quá.” Monica nói xong lập tức đứng dậy đi phòng rửa tay.

“Monica, tôi cũng muốn đi toilet, nếu không để đồ ở đây, dù sao bên kia có người đi theo chúng ta, chắc chắn không ai dám cầm.” Hoắc Nhĩ Phi chỉ vào hai người đứng cách đó không xa.

Monica mím mím môi, cười nói: “Được rồi.”

Hai người để đồ xuống rồi đi tới phòng rửa tay, hai người ở nơi xa vội nháy mắt, một người đi theo hai cô. Một người ở lại giữ đồ.

Trong phòng rửa tay, Hoắc Nhĩ Phi vẫn tự cân nhắc trong lòng rốt cuộc nói hay không nói, tâm thần vô cùng thấp thỏm, nghe sát vách truyền đến tiếng xả nước, cô mới giật mình nếu không nói sẽ không kịp.

https://thuviensach.vn

Cô vội giật nước, mở cửa đi ra ngoài, mặt gấp gáp đứng trước mặt Monica, vẻ mặt muốn nói lại thôi.

“Phi Phi, có chuyện gì sao?” Monica cảm thấy rất kỳ quái.

“Monica, tôi... Tôi... Cô... Có thể...” Hoắc Nhĩ Phi ấp úng, cô thật sự không biết nên mở miệng như thế nào mới được, đối với chuyện này, cô thật sự rất thiếu kinh nghiệm.

“Cô có chuyện gì cứ nói thẳng ra.”

Người qua đường ra ra vào vào bên cạnh cũng dùng ánh mắt kỳ quái nhìn hai cô, Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy die nda nle equ ydo n cực kỳ lúng túng và bất đắc dĩ, lại không thể kéo thời gian quá dài.

“Monica, cô... Có thể cho tôi mượn điện thoại di động của cô không?”

Monica giật mình nhìn cô, cô không có quyền can thiệt vào cuộc sống riêng của boss, cô chỉ là một nhân viên nhận tiền lương mà thôi.

Trước khi đi boss cố ý giải thích cho cô một số chuyện, trong đó bao gồm không thể cho Hoắc tiểu thư mượn điện thoại di động.

Hoắc Nhĩ Phi biết chắc chắn cô ấy sẽ không dễ dàng cho cô mượn, nhưng bây giờ nhiều người như vậy, cô chỉ có thể bằng bất cứ giá nào, Monica thật xin lỗi, tôi thật sự không cố ý như vậy, hy vọng cô có thể hiểu tôi.

“Vừa rồi lúc đi dạo phố điện thoại di động và ví tiền của tôi bị trộm rồi, cô cũng biết, hiện giờ chắc chắn sẽ có một số người xấu có ý đồ sẽ lợi dụng chút xíu khe hở này gọi điện thoại cho cha mẹ tôi lừa tiền gì đó, Monica, cô cho tôi mượn điện thoại gọi về nhà báo tin bình an được không, tôi chỉ nói một câu, một câu thôi...” Hoắc Nhĩ Phi giả bộ tội nghiệp nói, còn

https://thuviensach.vn

hợp với tình hình rớt vài giọt nước mắt, càng tăng thêm vẻ điềm đạm đáng yêu.

Người qua đường bên cạnh đều rất kỳ quái nhìn hai cô, đều bất bình thay Hoắc Nhĩ Phi, bạn bè gì chứ, thật đúng là độc ác! Không phải gọi cho cha mẹ báo bình an sao? Yêu cầu đơn giản như vậy mà cũng không chịu!

Hoắc Nhĩ Phi thấy Monica vẫn thờ ơ, không khỏi gấp đến độ nước mắt chảy xuống, tội nghiệp nhìn Monica. Cô khóc cũng không phải giả bộ, là thật sự rất muốn báo tin bình an cho cha mẹ, thời gian dài như vậy, bọn họ chắc chắn lo lắng gần chết.

Monica thấy dáng vẻ Hoắc Nhĩ Phi không giống giả vờ, hơn nữa cô ấy rất thông minh, không nói ra sự thật, chỉ rất uyển chuyển biểu đạt ý của mình. Nhưng mà, cô thật sự không thể làm gì được.

Nghĩ tới đây, không khỏi xoay người đi ra ngoài. Lại bị Hoắc Nhĩ Phi một phát bắt được cánh tay, hai mắt đẫm lệ nhìn mình, chỉ thiếu không quỳ xuống, “Monica, chỉ báo tin bình an, cũng không được sao? Van cô!”

Bên cạnh có một dì không nhìn nổi, lấy giọng phổ thông nói: “Cô gái nhỏ nói đáng thương như vậy, không phải chỉ gọi điện thoại báo tin bình an thôi sao? Này, tôi cho cô mượn.” Vừa nói vừa lấy điện thoại di động của mình ra đưa cho Hoắc Nhĩ Phi, nhân tiện khinh bỉ liếc mắt nhìn Monica.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Đạt Được Ước Muốn

Monica chỉ cảm thấy người phụ nữ này thật sự gây tai họa! Cứng rắn nữa chỉ sợ sẽ dẫn đến càng nhiều người vây xem, dáng vẻ kia lại càng không tốt, vì vậy đưa điện thoại di động ra, giọng lạnh lùng, “Chỉ một lần này.”

Hoắc Nhĩ Phi thật tâm nói cám ơn dì nhiệt tình bên cạnh, “Cám ơn ngài, thật sự cám ơn ngài, bạn tôi chẳng qua chỉ cảm thấy tôi hơi chuyện bé xé ra to, thật ra thì cô ấy là người tốt.”

Dì kia nghe cô nói như vậy, càng cảm thấy cô tâm địa rất hiền lành, vẻ mặt cảm thán, “Tâm địa cô gái nhỏ thật lương thiện, bạn bè của cô đối xử với cô như vậy, cô còn nói chuyện vì người ta.” Nói xong rời đi.

Sau khi người ngoài đều đi ra ngoài, Monica lấy điện thoại di động ra, “Nhanh lên một chút, quá lâu sẽ khiến hoài nghi.”

“Monica, thật lòng cám ơn cô.” Hoắc Nhĩ Phi nói rất chân tành, nhận lấy điện thoại di động bấm liên tiếp mấy con số rất nhuần nhuyễn.

“Reng, reng, reng reng...” Âm thanh vang lên.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy tim nhảy “Thịch, thịch”, mẹ, mẹ mau nghe điện thoại!

Đã kết nối, bên kia truyền đến một giọng nói quen thuộc lại thân thiết, (Alô, ai vậy?)

“Mẹ, con là Phi Phi, con rất khỏe, mọi người không cần lo lắng.”

https://thuviensach.vn

(Phi Phi, Phi Phi, thật sự là con sao? Con bé này, muốn cha mẹ sốt ruột chết sao? Lâu như vậy còn chưa về nhà, con chạy đi đâu! Mau trở lại đi, cha mẹ đều lo lắng sắp chết!) Mẹ Hoắc rõ ràng die enda anle equu ydon kích động, lúc đầu không thể tin càng về sau lại bàng hoàng, ngay cả giọng nói cũng mang theo chút nghẹn ngào.

“Mẹ, bây giờ con còn chưa thể về, nhưng mà một ngày nào đó con sẽ về, mọi người không cần lo lắng cho con, con rất khỏe, con thật sự vô cùng tốt.” Hoắc Nhĩ Phi cố nén kích động muốn khóc.

(Không thể trở về, Phi Phi, con xảy ra chuyện gì! Mau nói cho mẹ!)

Hoắc Nhĩ Phi đang chuẩn bị nói gì, lại bị Monica giật lấy điện thoại di động nhấn nút tắt, tiện thể tắt máy, thừa dịp không ai chú ý lấy thẻ sim ra, bẻ gãy ném vào thùng rác bên cạnh.

“Nếu không đi ra người bên ngoài sẽ sinh lòng nghi ngờ, tôi đi ra ngoài trước, cô lau nước mắt đi, đừng để cho bọn họ nhìn ra.” Nói xong cũng không quay đầu lại mà đi ra ngoài.

Hoắc Nhĩ Phi cắn môi không để cho mình khóc lên, đúng! Mục đích ra ngoài hôm nay đã đạt được, không phải đủ rồi sao?

Hai phút sau, Hoắc Nhĩ Phi rửa mặt, điều chỉnh lại tâm tình của mình, soi gương bày ra một nụ cười tự cho là không tệ, đi ra ngoài.

Monica nhìn thấy cô đi ra ngoài, lập tức đứng dậy đi, Hoắc Nhĩ Phi vội bước nhỏ chạy tới, “Monica, mới vừa rồi thật có lỗi, còn nữa, vô cùng cám ơn cô, cô thật sự là một người tốt.”

“Tôi đã quên chuyện mới vừa rồi, hy vọng cô không cần đề cập tới nữa, boss là hạng người gì, chắc hẳn cô rõ ràng hơn tôi, còn nữa, hy vọng về sau cô không cần có suy nghĩ khác nữa, nếu không cũng sẽ không có

https://thuviensach.vn

vận tốt như hôm nay! Sau khi bị phát hiện, kết quả sẽ rất thê thảm đấy.” Monica lạnh lùng nói.

Sao Hoắc Nhĩ Phi không hiểu, cô đã từng chứng kiến tính tình thô bạo kinh khủng của ác ma kia.

Cho đến khi ngồi lên xe trở lại nhà họ Thư, Hoắc Nhĩ Phi vẫn thể hiện thật bình tĩnh, rất biết điều.

Phía Thu Linh đang nói chuyện điện thoại, đột nhiên không có âm thanh đáp lại, đợi đến khi bà gọi lại đã truyền đến, “Xin lỗi, số điện thoại ngài gọi tạm thời không trong khu vực phục vụ, mời ngày gọi lại sau.”

Bà chỉ cảm thấy cực kỳ lo lắng, vội vàng gọi điện thoại cho chồng nói rõ tình huống.

Hoắc Kỳ về đến nhà lúc trưa, hai người ngồi một chỗ ngay cả cơm cũng không có tâm tư để ăn, suy nghĩ mãi cũng không nghĩ ra lý do, chẳng lẽ Phi Phi bị bắt cóc tống tiền rồi sao? Không thể nào! Nhà hai người cũng không phải là nhà giàu có gì, huống chi cũng không nhận được thư tống tiền hay điện thoại gì cả!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Cuộc Khẩu Chiến

“Chẳng lẽ Phi Phi bị lừa vào nhóm người bán hàng đa cấp! Bây giờ rất nhiều người làm công bị lừa vào, hơn nữa nghe nói đi vào không đi ra được, vậy phải làm sao bây giờ?” Thu Linh lo lắng nói.

Hoắc Kỳ nhíu chặt chân mày, bởi vì chuyện của Phi Phi, tóc mai hai bên cũng bạc đi nhiều, đã lấy không ít quan hệ, nhưng không tiến triển chút nào.

Chử Tuyết Luân anh trai Tuyết Nghê cũng vẫn giúp tìm người một tay, Chử Tuyết Nghê là tổng giám đốc bất động sản Sở viên ở thành phố L, giao thiệp rất rộng, nghe Tiêu Tiêu nói mấy ngày trước còn đặc biệt đi Hongkong một chuyến, bởi vì tìm Phi Phi.

Ông và vợ đều rất cảm động, thằng bé Chử Tuyết Luân kia quả thật không tệ, mặc dù là con nhà giàu có, nhưng một chút kiêu ngạo cũng không có, rất bình dị gần gũi, đối đãi với người khác luôn tao nhã lịch sự, hơn nữa lần này còn toàn lực trợ giúp bọn họ tìm Phi Phi, thật sự là một đứa bé ngoan hiếm thấy, đối xử với Phi Phi thật sự không lời để nói.

“Tiểu Linh, bà không cần đoán mò, Phi Phi bất ngờ gọi điện thoại trở lại báo bình an, nhất định là sợ chúng ta lo lắng, hơn nữa thằng bé Tuyết Luân đã nhờ bạn ở Hongkong tìm rồi, chúng ta sẽ nhanh chóng có đầu mối.” Hoắc Kỳ an ủi vợ.

Thu Linh nức nở nói: “Phi Phi chắc chắn sống không tốt, mặc dù con bé cố đè nén tâm tình của mình để cho tôi bớt buồn, nhưng tôi là mẹ con bé! Có thể nghe không hiểu sao? Đứa con gái số khổ của tôi... Hu hu hu...”

https://thuviensach.vn

Hoắc Kỳ vỗ vỗ lưng vợ, không nói lời nào, Phi Phi cũng là thịt trong lòng ông!

--- ---------- -----

Trở lại nhà họ Thư, Hoắc Nhĩ Phi lập tức trở thành đối tượng được tất cả phụ nữ hâm mộ, thành cái đinh trong mắt. Nhất là An Tình Hủy, càng thêm dồn hết sức châm chọc cô, "Quả nhiên rất có thủ đoạn! Không chỉ khiến nhị thiếu sủng ái hàng đêm, còn có thể đi dạo phố, mua một đống đồ hiệu trở lại. Dáng vẻ cũng không có gì đặc biệt! Xem ra chính là công phu trên giường rất cao sao! Thật sự nhìn không ra! Mỗi ngày giả bộ ngây thơ trong sáng động lòng người như vậy, thì ra lên giường chính là yêu tinh chuyển thế, đồ đàn bà phóng đãng! Cuốn lấy nhị thiếu mỗi đêm đều không rời ra được." Trong ánh mắt lộ ra vẻ ác độc khiến Hoắc Nhĩ Phi sợ hãi trong lòng.

Những công cụ ấm giường khác của Thư nhị thiếu cũng cùng khinh bỉ nhìn Hoắc Nhĩ Phi, đều coi cô là hạng đàn bà phóng túng ở trên giường.

Từ nhỏ đến lớn Hoắc Nhĩ Phi còn chưa từng bị người mắng mỏ như vậy, hơn nữa mắng đến không chịu nổi, cô cố nén kích động muốn đánh người, tay phải nắm thật chặt thành quả đấm giấu ở sau lưng.

Coi như không nghe thấy đi! Nếu như có chuyện gì cũng phải đánh nhau, vậy sao tiếp tục sống được, hơn nữa cho dù họ nói có đúng hay không, kết quả vẫn vậy. Đại ác ma Thư nhị thiếu đó quả thật "Sủng ái" cô hàng đêm, điểm này, ngay cả chính cô cũng không thông, cô có lý do gì đi thuyết phục người khác!

Cô lạnh lùng liếc An Tình Hủy, ban đầu vẫn nghĩ không ra tại sao người phụ nữ này có lòng thù địch với cô ngay từ khi bắt đầu, thì ra bởi vì ghen, bởi vì không chiếm được cưng chiều của nhị thiếu, thật buồn cười! Muốn có được nhị thiếu sủng ái thì trên giường nên phát huy tất cả vốn

https://thuviensach.vn

liếng khiến ác ma kia vui lòng! Tìm cô làm chi! Quả thực không giải thích được!

“Cô có bản lĩnh thì trên giường lộ ra tiềm chất dâm loạn của cô! Không chiếm được yêu thích của nhị thiếu cô nên tìm nguyên nhân trên chính bản thân mình, mà không cần chạy tới đây ăn nói lung tung! Cô không cảm thấy cô rất buồn cười sao! Từ lúc vừa bắt đầu cô đã nhằm vào tôi, tôi còn cho rằng tôi đắc tội gì đó với cô, thì ra nhị thiếu khiến cho cô không vui lòng, tìm tôi có ích lợi gì? Nhưng mà, nếu cô dụ dỗ tôi cao hứng, nói không chừng tôi sẽ thổi chút gió thoảng bên gối giúp cô?” Hoắc Nhĩ Phi cười lạnh.

An Tình Hủy quả thực giận đến toàn thân phát run, đôi môi cũng cắn sắp chảy máu, móng tay bấu chặt vào trong lòng bàn tay.

Hoắc Nhĩ Phi hừ lạnh một tiếng, cô cũng không phải ngồi không! Xoay người rời đi.

Nơi này để cho cô thay đổi rất nhiều, nếu là lúc trước khẳng định cô sẽ không nói ra lời cay nghiệt như vậy. Cô luôn luôn chủ trương nguyên tắc người không phạm ta, ta không phạm người, nếu người chọc ta thì ta cũng chọc người, có lúc mềm yếu quá chỉ khiến bị người bắt nạt, trước khi chưa gặp cha mẹ, cô nhất định phải sống thật tốt.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Thư Đại Công Tử Dịu Dàng Đa Tình

Sau khi Chử Tuyết Luân nghe nói Hoắc Nhĩ Phi gọi điện thoại về nhà, cảm thấy đây là một đầu mối rất quan trọng, anh lập tức tìm người thăm dò số kia, cho thấy là Hương Cảng. Nhưng tối hôm đó, số kia đã xóa bỏ rồi, đầu mối lập tức mất hết.

Anh vội gọi điện thoại cho Thư đại công tử ở Hương Cảng, hy vọng anh có thể giúp một tay điều tra tư liệu về chủ số điện thoại này.

Thư Phiến Hữu cũng cảm thấy manh mối này rất quan trọng, cứ như vậy xem ra, Hoắc Nhĩ Phi còn là một cô gái rất kiên cường, ở trong bước đường cùng còn có thể nghĩ ra một biện pháp báo bình an như vậy.

Chỉ có điều dựa vào một số điện thoại vẫn rất khó tìm được người, hơn nữa chủ nhân số điện thoại rất thông minh, lập tức đến công ty di động xóa bỏ số rồi, thật sự rất khó tìm đầu mối gì.

Cứ như vậy xem ra, rất có thể Hoắc Nhĩ Phi bị giam ở một nơi nào đó, hơn nữa canh chừng rất nghiêm.

Sẽ là ai chứ? Thư Phiến Hữu đỡ trán trầm tư.

Giơ tay lên nhìn đồng hồ: 10 giờ 20, tiểu Tả chắc còn ở công ty, hỏi hành trình tiểu Tả chỗ Monica trước, tránh cho một chuyến tay không.

Cầm điện thoại gọi qua, tiếng phổ thông rất tiêu chuẩn truyền đến: Xin lỗi, số điện thoại ngài gọi không tồn tại, mời ngài kiểm tra lại rồi gọi.

Thư Phiến Hữu cảm thấy rất kỳ quái, Monica lại có thể biết đổi số?

https://thuviensach.vn

Đứng dậy, mặc âu phục, ra cửa, vẫn đi một chuyến

Cũng trong lúc đó, bên trong phòng làm việc tòa nhà tập đoàn Thư Á, Đinh Thận rất bất ngờ ngồi trên ghế dựa đối diện Thư Yến Tả.

Hai người đang bàn chút chuyện về bang Viêm Ưng.

“Được, theo lời chú làm. Mặt khác, chú đi điều tra gia đình Hoắc Nhĩ Phi, bí mật tiến hành, chỉ có chú và tôi biết.” Thư Yến Tả đang lật xem bản kế hoạch tiêu thụ, nói đến đây ngẩng đầu liếc nhìn Đinh Thận.

Đinh Thận thấy chuyện đã nói xong rồi, nên đứng dậy từ biệt, nói như vậy ông rất ít khi đến tòa nhà tập đoàn Thư Á, có chuyện gì đều đến thẳng nhà họ Thư báo cáo cho nhị thiếu.

Đột nhiên nghe được nhị thiếu để cho mình thăm dò cô gái bị bắt tới, chẳng lẽ nhị thiếu thật lòng để ý đến cô ta? Nhưng mà chuyện này ông không được phép hỏi tới, chỉ có thể làm việc theo dặn dò.

“Nhị thiếu yên tâm, thuộc hạ sẽ đi điều tra ngay.” Dứt lời, đứng dậy chuẩn bị cáo từ.

Một chiếc xe thể thao Lamborghini màu trắng kiểu mới nhất dừng trước tòa nhà tập đoàn Thư Á, cửa xe mở ra, Thư Phiến Hữu mặc bộ âu phục màu xám bạc xuống xe, ngẩng đầu nhìn mấy chữ to “Tập đoàn Thư Á”, đã bao lâu rồi không tới! Không nhớ rõ...

“Wow! Đó là ai vậy! Rất đẹp trai nha!” Một nữ nhân viên Giáp ôm tài liệu kêu lên.

https://thuviensach.vn

Đồng nghiệp bên cạnh vội nhỏ giọng nói: “Đúng vậy! Cô thấy chiếc xe thể thao Lamborghini kia không? Kiểu mới nhất đó! Đẹp trai ngây người!”

Toàn bộ ánh mắt của không ít nhân viên nữ ra vào đều tập trung đến trên người Thư Phiến Hữu.

Ngược lại Thư Phiến Hữu đã thành thói quen, rất thân thiết đáp lại bọn họ bằng một nụ cười xán lạn.

Lập tức khiến các cô kêu lên sợ hãi, “Wow! Anh ấy lại cười với tôi! Đại soái ca thật bình dị gần gũi! Cũng không biết là công tử tập đoàn nhà nào.”

Thư Phiến Hữu đến gần một nữ nhân viên, cười híp mắt hỏi, “Xin hỏi, thang máy ở đâu?”

Gò má nhân viên nữ kia ửng đỏ, ấp úng: “Đi về phía trước, sau đó, quẹo phải, chỗ rất nhiều người đã có thể thấy thang máy rồi.”

“Cám ơn cô.” Khóe môi Thư Phiến Hữu khẽ nhếch lên, đi về phía trước.

Tầng 17, ra khỏi thang máy, Thư Phiến Hữu lập tức đi thẳng tới phòng làm việc của tổng giám đốc.

Monica bưng cà phê từ phòng uống nước ra vừa đúng lúc nhìn thấy Thư Phiến Hữu, vội chào hỏi, “Thư tổng, anh tới tìm boss sao?”

Cô cũng bởi vì xử lý chút công việc liên quan đến Á Ninh mới biết vị Thư đại công tử này, khi biết anh là đại ca của boss thì cảm thấy rất khó tin, chẳng những hai anh em có dáng dấp không giống nhau, ngay cả tính cách hoàn toàn khác nhau.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Anh Em Gặp Mặt Lần Nữa

"Monica, cô đổi số?" Thư Phiến Hữu hỏi rất đột ngột.

Monica sửng sốt một lúc, ngay sau đó phản ứng kịp, "Đúng, đúng vậy, mấy ngày trước đi dạo phố bị trộm mất điện thoại di động rồi, lại đổi điện thoại mới." Cô giơ điện thoại di động Blackberry kiểu mới nhất trên tay lên, cười hì hì nói.

"À, hóa ra là như vậy, xem ra bây giờ ăn trộm đúng là ngông cuồng! Về sau có thể phải chú ý một chút. Đúng rồi, cô đưa số mới cho tôi."

"Được, tôi lập tức gửi cho anh, đúng rồi, boss đang nói chuyện với Đinh tam gia ở bên trong, thời gian rất lâu, nói không muốn người khác quấy rầy." Monica chỉ chỉ cửa phòng làm việc đóng chặt của tổng giám đốc, mặt bất đắc dĩ nói.

Đang nói, cửa mở ra, Đinh Thận vẻ mặt quang minh chính đại mà thẳng bước đi ra ngoài, nhìn thấy Thư Phiến Hữu, hình như rất bất ngờ, chỉ có điều nhanh chóng bình tĩnh lại, "Xin chào đại công tử."

"Chú Đinh, đã lâu không gặp, chú và tiểu Tả nói xong rồi."

"Ừ, nhị thiếu ở bên trong, tôi đi trước."

Thư Phiến Hữu bưng cà phê Monica đặt ở bên cạnh, ngửi một cái, mùi Cappuccino rất quen thuộc, "Khẩu vị của tiểu Tả quả nhiên vẫn không thay đổi."

Bưng lên, khóe môi hơi vểnh, "Tôi cầm vào."

https://thuviensach.vn

Monica mỉm cười gật đầu, chỉ có điều vì mình cầu nguyện trong lòng, hy vọng tâm tình của boss bây giờ rất tốt.

Thư Yến Tả nghe thấy tiếng gõ cửa cho là thư ký Monica bưng cà phê vào, vẫn vùi đầu nhìn báo cáo trong tay như cũ, “Đi vào.”

Mùi vị Cappuccino quen thuộc nhẹ nhàng bay tới, anh đang chuẩn bị bưng lên uống một ngụm, lại phát hiện Monica còn chưa đi ra ngoài, không khỏi ngẩng đầu lên, ngây ngốc.

“Anh vào bằng cách nào?” Chân mày ngọn núi nhướn lên.

“Đi vào.” Thư Phiến Hữu nói rất tự nhiên, bình tĩnh ngồi đối diện với Thư Yến Tả.

Thư Yến Tả lạnh lùng nhìn đại ca mình, “Có chuyện gì sao?”

“Không có chuyện gì thì không thể tới tìm em tâm sự một chút sao?” Thư Phiến Hữu cười đến rất vô tội.

“Em rất bận.” Tiếp tục cúi đầu nhìn báo cáo của mình.

Lệnh đuổi khách rất rõ ràng.

Thư Phiến Hữu giả bộ như không nghe thấy, “Ảnh thị và giải trí Á Ninh chuẩn bị tiến quân vào trong nước, ca sỹ Coral mới ký với chúng ta rất có tiềm lực, chuẩn bị toàn lực bồi dưỡng cô ấy die end anl equ ydon đi trong nước phát triển, giải trí Âu Kỳ hợp tác với chúng ta cũng có ý này.”

“Ảnh thị và giải tri Á Ninh đã là của anh, quyết định như thế nào hoặc bồi dưỡng ai, lại hợp tác với người nào, chính anh quyết định là được rồi, không cần đến nói cho em biết. Lại nói, không phải anh đã quyết định xong rồi sao?” Thư Yến Tả lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

“Ha ha, bị em phát hiện nữa!” Thư Phiến Hữu cười đến rất bất đắc dĩ, anh chỉ muốn tìm một cớ để đến đây thôi, tiểu Tả đúng là không hề đáng yêu chút nào, haizzz! Nhanh như vậy đã chọc thủng anh.

Thư Yến Tả cảm thấy người đại ca này của anh đúng là rất kỳ quái, từ năm mười lăm tuổi sau khi đi nước Anh học, vẫn không trở về, trừ năm cha qua đời, anh ấy, em gái còn có một nhà dì nhỏ cùng trở về. Sau tang lễ, bọn họ cũng cùng rời đi, có lúc anh cảm thấy căn nhà này chỉ có một mình anh thôi, đại ca và em gái anh đều là người ngoài.

Em gái Thư Tử Nhiễm ra đời, ngày hôm sau mẹ bệnh qua đời, cha nhịn đau đưa em gái đi nhà dì nhỏ ở nước Anh xa xôi, anh hiểu được ý định của cha, ông hy vọng em gái có thể bình anh, vui vẻ mà lớn lên, cách xa những tranh cãi vô vị này.

Cũng bởi vì thế, anh và em gái gần như không có bất kỳ quan hệ nào nữa, tách ra từ nhỏ, sau khi lớn lên càng không liên lạc gì đó, anh cũng không có tâm tư dư thừa đi quan tâm em gái.

Trừ ngày giỗ của cha mẹ hàng năm, cô và dì nhỏ sẽ trở về một hai lần ra, còn lại hoàn toàn không trở về.

Mà người đại ca này của anh cũng vậy, mười năm nay vẫn ở bên ngoài, bây giờ lại trở lại, còn chủ động yêu cầu tiếp quản ảnh thị và giải trí Á Ninh, mới đầu quả thật làm cho anh rất ngạc nhiên, phải biết ở nước Anh, anh ấy có tiếng tăm lừng lẫy trong ngành kiến trúc, rất nhiều viện thiết kế nổi danh cũng muốn lương cao thuê anh ấy, thật sự không nghĩ đến anh ấy hoàn toàn rút lui khỏi ngành kiến trúc.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Em Gái Thư Tử Nhiễm

Sau khi Thư Phiến Hữu trở lại nhà trọ, cởi âu phục ra, nới lỏng cà vạt, cởi ai nút áo sơ mi, lộ ra lồng ngực thon gầy, nhìn căn phòng trống trải, chỉ cảm thấy rất tịch mịch, lạnh lẽo, không có chút sức sống nào.

Anh thở dài một hơi, chán nản té trên ghế sa lon, ngước đầu nhắm mắt dưỡng thần, bây giờ Á Ninh chỉ mới vào quỹ đạo, rất nhiều chuyện còn cần hao tâm tổn sức đi xử lý, lần này hợp tác với giải trí Âu Kỳ, quả thật có trợ giúp rất lớn cho công ty, trong nước là thị trường rất lớn, rất có triển vọng phát triển, anh hy vọng lần này có thể làm cho Á Ninh triệt để phấn chấn lên.

Á Ninh để tiếp diễn ước mơ của mẹ, dù mẹ không có ở đây, làm con anh hy vọng có thể hoàn thành tâm nguyện lúc còn sinh thời của mẹ.

Đột nhiên, tiếng chuông "baby" quen thuộc vang lên, Thư Phiến Hữu đang nhắm mắt dưỡng thần nhếch miệng lên nụ cười ấm áp, ấn nút nghe, đây là tiếng chuông dành riêng cho một người.

(Đại ca, chừng nào anh trở lại, Nhiễm Nhiễm rất nhớ anh.) Đầu điện thoại bên kia truyền đến một giọng nữ hoạt bát ngọt ngào.

"Em trở về Hongkong không được sao." Thư Phiến Hữu trêu ghẹo, cô em gái này của anh, tính cách cực kỳ tinh quái, là bảo bối trong nhà, cũng là của quý báu nhất của anh, anh đã đồng ý die.end anl.equ,ydon với cha nhất định để Nhiễm Nhiễm vui vui vẻ vẻ lớn lên, không chịu bất cứ ảnh hưởng gì của gia đình.

https://thuviensach.vn

(Đại ca, người ta còn chưa được nghỉ đâu, anh quyết định thật sao?" Thư Tử Nhiễm bĩu môi, rất không đồng ý với ý nghĩ của đại ca.

"Ừ, anh muốn hoàn thành tâm nguyện của mẹ, cũng coi như chia sẻ một phần nhỏ cho tiểu Tả." Thư Phiến Hữu nói thật bình tĩnh.

(Nhị ca quả thật rất vất vả, nhưng em hy vọng hai anh có thể...)

"Nhiễm Nhiễm, đại ca hiểu. Xuân năm nay anh hy vọng ba anh em chúng ta có thể ở cùng nhau, sau khi nghỉ em trở về Hongkong đi."

(Vâng, được, auntie và uncle đều rất nhớ anh.)

"Anh cũng nhớ bọn họ, em thay anh gửi lời chào hỏi hai người."

(Vâng, đại ca, anh...) Thư Tử Nhiễm ở đầu điện thoại bên kia muốn nói lại thôi.

"Được rồi, còn nhỏ tuổi mà cứ nói lảm nhảm như vậy, về sau ai dám lấy em!" Thư Phiến Hữu trêu ghẹo.

(Đại ca, anh còn biết nói giỡn, em đã có bạn trai!) Thư Tử Nhiễm gắt giọng.

"Cái gì? Em có bạn trai? Người nước ngoài?" Thư Phiến Hữu đột nhiên cảm thấy bảo bối của mình bị người khác cướp.

(Đại ca, anh phân biệt chủng tộc, không phải uncle cũng là người Anh sao? Hơn nữa anh không cảm thấy ánh mắt die nda nle equ ydo n của bọn họ rất đẹp sao? Em đặc biệt thích.) Thư Tử Nhiễm nói lầm bầm, cô cũng không nên nghe đại ca, chuyện tình cảm nhất định phải do mình làm chủ, hơn nữa auntie và uncle cũng không phản đối.

"Vậy mùa xuân dẫn về xem một chút, đại ca nhất định phải nghiêm ngặt cửa ải, em gái bảo bối của anh cũng không thể tùy tùy tiện tiện giao

https://thuviensach.vn

cho người khác.” Thư Phiến Hữu giả bộ nghiêm túc nói.

(Chúng em còn chưa đến mức kia! Anh ấy là một học trưởng năm hai đại học chúng em, có cơ hội em sẽ dẫn đến cho anh xem.) Thư Tử Nhiễm ngọt ngào nói, với người đang đắm chìm trong tình yêu cuồng nhiệt, đương nhiên hết sức ngọt ngào.

“Nhiễm Nhiễm à, mặc dù tập tục ở nước ngoài tướng đối cởi mở, nhưng đại ca vẫn hy vọng em có thể nắm chặt chừng mực nhất định.” Thư Phiến Hữu “Khụ” một tiếng.

(Đại ca, có vài người nói anh là hoa hoa công tử, em thấy anh chính là ông già cổ hủ!) Thư Tử Nhiễm cáu giận nói.

“Ha ha... Bây giờ bên đó là buổi sáng, em còn chưa đi học.”

(Ưmh, lập tức đi ngay! Vậy em cúp đây.)

Sau khi cúp điện thoại, Thư Phiến Hữu nằm ngửa trên ghế sa lon, tự nhủ trong lòng: kiên trì một chút, chờ sau khi Á Ninh chính thức lên quỹ đạo tất cả đều tốt.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Tiểu Thuyết Tình Yêu Của Nhà Họ Thư

Bên trong gian phòng chỉ có ba màu đen trắng xám, đồ gỗ đàn hương chỉ một màu đen, rèm cửa sổ hai màu đen xám phối hợp, tự dưng trang trọng nghiêm túc.

Thư Yến Tả rất nghiêm túc liếc nhìn tài liệu Đinh Thận mới lấy: Bên trong gần như tất cả mọi chuyện từ nhỏ đến lớn của Hoắc Nhĩ Phi, bao gồm cả những bạn tốt và mối tình đầu trẻ trung ngắn ngủi với bạn học cấp ba.

Khi thấy đoạn bạn trai mối tình đầu kia của cô thì chân mày Thư Yến Tả nhíu lại rất sâu.

Đinh Thận cảm thán trong lòng, sau khi nhị thiếu chạm tới người phụ nữ này, rõ ràng càng thêm vui giận bất thường, ôi!

“Chuyện ngày mai đã sắp xếp xong xuôi chưa?” Trầm mặc một lúc Thư Yến Tả đột nhiên hỏi.

“Đã sắp xếp ổn thỏa, năm nay là đầy năm đại ca chết, trong lòng mọi người đều nén tình cảm, hy vọng một ngày kia Có thể báo thù rửa hận cho đại ca.” Đinh Thận phản ứng rất nhanh, gần như thuận miệng lên tiếng.

Cha Thư Yến Tả Thư Á Kinh là anh kết nghĩa của Đinh Thận.

“Chú Đinh, chú cực khổ, chuyện ngài mai chú và chú Diêm còn phí chút tâm sức nhiều hơn, bảo đảm an toàn tuyệt đối, nếu người bang Lôi Thần dám khơi mào lên vụ gì vào ngày hôm đó, Thư Yến Tả cháu có bản lĩnh diệt sạch bọn chúng!” Giọng hung dữ.

https://thuviensach.vn

“Thuộc hạ tuyệt đối không thoái thác.” Đinh Thận nói như đinh chém sắt.

“À, cái đó... chú điều tra bối cảnh gia đình Hoắc Nhĩ Phi rất cặn kẽ, vô cùng tốt, chờ qua ngày giỗ của cha chú phái người đón cha mẹ của cô ấy, nói là tham gia hôn lễ con gái họ.” Thư Yến Tả nói rất tùy ý.

Lại làm cho Đinh Thận giật nảy người, kết hôn! Nhị thiếu muốn kết hôn với người phụ nữ tên Hoắc Nhĩ Phi đó?

Thấy vẻ mặt hoảng hốt của Đinh Thận, Thư Yến Tả hơi nhíu mày, “Có vấn đề gì không?”

“Thuộc hạ cảm thấy hơi không ổn.” Đinh Thận đánh bạo nói.

“Nói ý tưởng của chú một chút.” Về mặt sinh hoạt, Thư Yến Tả vẫn tương đối tôn kính Đinh Thận, dù sao ông cũng là em kết nghĩa của cha, sau khi cha qua đời, cũng chỉ có hai người vai trên là ông và chú Diêm. Hơn nữa Đinh Thận nhìn anh lớn lên từ nhỏ, vô cùng hiểu rõ anh.

“Lai lịch Hoắc tiểu thư rất bình thường, cha chẳng qua chỉ là nhân viên kiểm sát bình thường, mẹ là giáo viên cấp một. Hơn nữa nhà cô ta ở xa trong nước, thêm vào đó cô ta... Tôi sợ cô ta đối xử với cháu không thật tâm.” Đinh Thận lo lắng cũng có đạo lý.

“Chú Đinh, không phải chú không biết, nhà họ Thư chúng ta luôn không chú trọng dòng dõi, ông nội và bà nội chính là tay không dựng nên sự nghiệp, ông nội sáng lập bang Viêm Ưng, bà nội sáng lập tập đoàn Thư Á, hai người giúp đỡ lẫn nhau, tình vững hơn vàng, tất cả mọi người đều rõ chuyện này như ban ngày. Hơn nữa cha cháu và mẹ cháu, hai người cũng tự do yêu, trước khi mẹ biết cha cũng chỉ là cô gái mang mơ ước ca hát đơn thuần, lúc đó cha đã là bang chủ bang Viêm Ưng, lần đầu tiên trong lúc vô tình gặp gỡ đã vừa thấy đã yêu, sau đó sử đủ các chiêu theo đuổi mẹ, cho

https://thuviensach.vn

đến khi mẹ nhận lời cầu hôn của cha thì thôi, chắc những chuyện này chú Đinh rõ ràng hơn cháu.”

Trong đầu Đinh Thận lập tức nổi lên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần của Ninh Như Thanh, dù cách xa bao nhiêu năm ông vẫn không thể quên vẻ kinh ngạc khi gặp gỡ bà ấy lần đầu tiên, thế cho nên khắc sâu trong đầu vĩnh viễn không thể quên. Ông chỉ cảm thán bản thân chậm một bước, nên trong lòng chỉ có thể chúc phúc cho bà và người anh kết nghĩa Thư Á Kinh bạch đầu giai lão.

“Khi đó ông ấy và phu nhân đúng là một đôi người Hongkong ao ước, cha và mẹ cháu là một đôi trời tác thành, đàn ông nhà họ Thư đều chung tình đến tận xương, chung tình đến đáng sợ.” Đinh Thận cười nói.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Kế Hoạch Chạy Trốn

“Chỉ tiếc mẹ qua đời quá sớm, thật ra đáy lòng cha cũng chờ đợi sớm đi gặp mẹ một chút.” Thư Yến Tả đột nhiên bùi ngùi.

Trong trí nhớ mẹ là người rất hoạt bát cởi mở, luôn chơi đùa với bọn họ, có lúc anh cảm thấy mẹ còn giống con nít hơn anh. Vì làm tròn mơ ước ca hát lúc trẻ của mẹ, cha và bà nội khích lệ mẹ đi khai sáng sự nghiệp của mình, ảnh thị và giải trí Á Ninh chính do mẹ sáng lập, kinh doanh không tới hai năm, mẹ mắc bệnh qua đời, khoảng thời gian đó cha rất sa sút, nhưng ông biết mình không thể ngã xuống, bà xã không còn ở đây, còn có ba đứa con còn nhỏ và cha mẹ già, không để cho ông buồn phiền.

Mà từ lúc đó ảnh thị và giải trí Á Ninh bị gác lại, mặc dù đổi không ít tổng giám đốc điều hành, nhưng vẫn không có khởi sắc lớn, cho tới bây giờ do đại ca đón lấy mới dần đi lên quỹ đạo.

“Tôi nghĩ đại ca và chị dâu ở bên kia cũng sẽ rất tốt.” Đinh Thận nói thật lòng, ông cũng không ngờ Ninh Như Thanh sẽ mắc bệnh không trị được đó, thật đúng là hồng nhan bạc mệnh.

“Chú Đinh, cứ làm theo lời cháu nói đi, cháu muốn cho cô ấy một ngạc nhiên.” Trên mặt Thư Yến Tả hiếm thấy nổi lên niềm hạnh phúc.

“Tính tình Hoắc tiểu thư có chút ít tương tự với mẹ cháu, chú cũng hy vọng Hoắc tiểu thư có thể hiểu nỗi khổ tâm của nhị thiếu.”

“Có vài phương diện trái lại rất tương tự, nhưng cô ấy xem ra còn dã man hơn mẹ nhiều lắm, Lang nói cô ấy là con mèo nhỏ móng vuốt dài, cháu thấy thật giống.” Thư Yến Tả nói đến người phụ nữ mình thích thì

https://thuviensach.vn

khóe môi nhếch lên ý cười nhạt, ngay cả lạnh lùng trước sau như một trong tròng mắt đen cũng mang theo chút dịu dàng.

Đinh Thận thấy dáng vẻ của cậu ấy, biết cậu ấy yêu cô gái kia thật sâu rồi, thậm chí muốn kết hôn với cô ta, nhưng không biết vì sao trong lòng ông luôn có một dự cảm xấu.

Ông hy vọng đây chỉ là ảo giác của mình.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy hôm nay nhà họ Thư có yên tĩnh không giống mọi khi, cô chạy một vòng, cũng không phát hiện ra mấy người, khẽ cong môi đỏ mọng lên, nhàm chán xé lá cây ven đường, trong đầu xoay thật nhanh.

Thấy một nữ giúp việc vội vã đi ngang qua, không khỏi đi lên trước kéo lấy cô ta hỏi: “Hôm nay có chuyện gì không?”

“Hôm nay là ngày giỗ của cha nhị thiếu, tất cả mọi người đều đi dâng hương cho lão gia, nhị thiếu không nói cho cô sao?” Nữ giúp việc kia liếc nhìn cô, kỳ quái nói.

“Hóa ra là như vậy, cám ơn cô!” Hoắc Nhĩ Phi cười nói.

Ngày giỗ cha anh ta, nói cách khác hôm nay trong nhà rất ít người, canh chừng không nghiêm ngặt như vậy? Sau khi người nữ giúp việc kia rời đi, ánh mắt Hoắc Nhĩ Phi khẽ xoay một vòng, chớp lên sáng rỡ khác thường.

Xoay người đi ra sau nhà, thời gian hơn ba tháng này, cô gần như đi dạo hết cả nhà họ Thư. Vẫn phải cảm ơn ác ma đó, nếu không phải được sự cho phép của anh ta, có thể đi lại tự do trong sân, cô cũng không biết sau nhà có một chỗ tốt như vậy.

https://thuviensach.vn

Cô liếc nhìn sau lưng, không phát hiện ai, hơn nữa rõ ràng hôm nay canh chừng ít hơn trước kia nhiều, quả nhiên là một cơ hội trời cho khó gặp, xem ra trời cũng giúp cô!

Sau nhà có một căn phòng hoang phế, bởi vì lâu dài không người ở, đã siêu vẹo sắp đổ. Có một lần sấm chớp đùng đùng làm đổ, nhưng bởi vì cách nhà chính khá xa, cũng không ai quản lý, vẫn chất đống tại đó.

Có một lần Hoắc Nhĩ Phi nhàm chán mới đi dạo đến đo, cô phát hiện sau căn phòng sụp đổ, giẫm lên đống gạch kia, cách ngoài tường rất gần...

Bằng bản lĩnh của cô hoàn toàn có năng lực trèo ra, chỉ có điều bình thường chỗ nào cũng có người canh chừng, mà hôm nay, hiển nhiên không có ai.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Tôi Cứ Muốn Đi, Cô Ngăn Được Tôi Sao

Cô hít một hơi thật sâu không khí mới mẻ, nhìn tường rào gần trong gang tấc này, chỉ cảm thấy cách tự do rất gần, khóe miệng tràn ra nụ cười ngọt ngào lại tự tin.

Lần nữa xác nhận, không ai.

“A! Rốt cuộc được tự do!” Hơn ba tháng nay lần duy nhất Hoắc Nhĩ Phi vui mừng đến nhảy lên.

Bởi vì căn phòng đột nhiên sụp đổ, gạch chất đống trên đất rất loạn, Hoắc Nhĩ Phi chỉ có thể cẩn thận đi ở phía trên, tránh ngã xuống.

Lúc cô đang chuẩn bị leo tường, một giọng nói rất quen thuộc vang lên sau lưng.

“Tôi nói cô lén la lén lút chạy tới đây làm gì, nói ngắm hoa, cũng chỉ có chút cỏ dại; nói ngắm phong cảnh, cũng chỉ là một đống hoang tàn.” An Tình Hủy ở sau lưng cô âm trầm nói.

Có đánh chết Hoắc Nhĩ Phi cũng không nghĩ tới An Tình Hủy lại theo dõi mình tới đây, quay đầu lại vẻ mặt đề phòng nhìn An Tình Hủy, người phụ nữ này! Sao lại như oan hồn không siêu thoát, luôn gây khó dễ cho cô!

“Tôi muốn không ở đây, không đúng khẩu vị của cô sao? Sao cô không giả bộ như không nhìn thấy tôi.” Hoắc Nhĩ Phi chỉ hy vọng mình có thể thuyết phục được cô ta.

https://thuviensach.vn

“Đúng là như vậy, tôi vô cùng hy vọng nhị thiếu có thể đuổi cô đi, nhưng tôi cũng không hy vọng cô có thể dễ dàng trốn thoát như vậy.” An Tình Hủy cười đến rất không có ý tốt.

Nghe hai câu trước của cô ta, trong lòng Hoắc Nhĩ Phi thật sự vui mừng, cho rằng cô ta sẽ làm như không thấy mình, nhưng sau khi nghe câu phía sau thì biết rõ người phụ nữ An Tình Hủy này không tốt bụng như vậy, cô ta muốn thấy trò cười của mình.

Vì vậy, thay đổi chiến lược, “Rốt cuộc cô muốn thế nào, dù sao hôm nay tôi tuyệt đối phải đi, tôi cho rằng cô là người thông minh, thì ra không gì hơn cái này. Tôi đi chỉ có tốt cho cô, không phải cô vẫn muốn trở thành chuyên sủng của ác ma kia sao? Sau khi tôi đi, cơ hội của cô đến rồi.”

“Cô nói ngược lại nghe diễn kịch còn tốt hơn, hôm nay nếu cô chạy, chúng tôi còn sống nổi sao? Nhị thiếu sẽ phát tiết tất cả tức giận lên người chúng tôi, có lẽ, tôi sẽ bị ném ra ngoài ngay lập tức, ngay cả đường chống lại cũng không có.” An Tình Hủy cười lạnh, quả nhiên canh chừng Hoắc Nhĩ Phi không sai, cô đã cảm thấy kỳ quái, sao gần đây cô ta khéo léo như vậy, hơn nữa thích đi dạo lung tung trong sân, thì ra mưu đồ đã lâu.

“Thật ra thì, chúng ta có thể cùng nhau chạy trốn, chẳng lẽ cô không khát vọng tự do sao?” Nếu như vậy cũng không thông thì chỉ có thể dùng tự do tới hấp dẫn cô ta.

“Tự do? Tự do là thứ gì? Có thể coi như cơm ăn? Hay có thể coi như quần áo? Hoặc là có thể coi như nhà ở?” Giọng An Tình Hủy mang theo giễu cợt, trong mắt hoàn toàn lạnh lẽo.

Hoắc Nhĩ Phi cũng bị giọng nói của cô ta làm tắc nghẹn, ngay cả tự do cũng không muốn? Rốt cuộc An Tình Hủy cô ta sinh ra như thế nào, mới có thể để cho cô ta tiêu cực với cuộc sống như thế?

Hoắc Nhĩ Phi thật sự không hiểu, “Cô không có người thân sao?”

https://thuviensach.vn

“Người nhà? Bản thân ra đời, cũng chưa từng có khái niệm người nhà!” An Tình Hủy nói rất thản nhiên.

“Cô là trẻ mồ côi?”

“Tôi không cần cô đồng tình, coi như tôi là trẻ mồ côi cũng có thể sống rất khá, cuộc sống như thế nào có lợi cho mình thì làm thế đó, luôn là nguyên tắc làm người của tôi. Mà hôm nay, tôi cũng nhất định không để cho cô chạy trốn, thứ cô càng khát khao, tôi càng không để cho cô có được.” An Tình Hủy cười đến rất lạnh lùng.

Mới vừa rồi Hoắc Nhĩ Phi còn có chút đồng tình với An Tình Hủy, nhưng khi nghe đến câu cuối cùng của cô ta thì tan thành mây khói, cô thật sự nghĩ không thông, sao ý tưởng của người phụ nữ này lại quái dị như thế!

“Tôi cứ muốn đi, cô ngăn được tôi sao?” Giọng Hoắc Nhĩ Phi rất quật cường, nói xong định leo tường.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Bị Bắt

An Tình Hủy vội vàng nhào tới, một phát kéo tay cô, hai người vật lộn thành một đống, bóp véo lẫn nhau.

Khi hai người đánh nhau khó phân thăng bại, vú Thư đã mang người tới, quát lên: “Hai người đang ở đây làm gì?”

“Vú Thư, Hoắc Nhĩ Phi định chạy trốn, bị tôi phát hiện rồi.” An Tình Hủy lập tức tố cáo.

“Mau kéo họ xuống cho tôi.” Vú Thư quát, mấy nữ giúp việc bên cạnh lập tức xông lên.

Hai tay Hoắc Nhĩ Phi không thể địch nổi với bốn tay, dĩ nhiên bị bắt qua, sát khí trong ánh mắt cô nhìn An Tình Hủy bắn ra bốn phía.

An Tình Hủy coi như không nhìn thấy ánh mắt như giết người của cô. Chỉ ra vẻ theo sát vú Thư kể lại chuyện vừa xảy ra, cũng bao gồm cả chuyện Hoắc Nhĩ Phi dụ dỗ cô cùng chạy trốn, như vậy tỏ rõ cô hoàn toàn trung thành với nhà họ Thư.

Vú Thư nghe An Tình Hủy nói không giống là giả, hơn nữa nếu muốn chạy trốn thì vừa rồi đúng là cơ hội tốt, cũng sẽ không bị đánh thành dạng kia.

“Đồ bỉ ổi này, uống công nhị thiếu đối xử tốt với mày như vậy, mày lại định chạy trốn!” Giọng vú Thư hung ác.

https://thuviensach.vn

Tóc Hoắc Nhĩ Phi bị An Tình Hủy kéo tới xốc xếch không chịu nổi, trên tay đầy vết do An Tình Hủy bóp tím, quả thực nhìn thấy mà ghê, chỉ có điều bị giấu trong ống tay áo, không ai nhìn thấy mà thôi.

Dĩ nhiên An Tình Hủy cũng không tốt hơn là bao, trên mặt bị Hoắc Nhĩ Phi kéo mấy đường tạo thành vết đỏ, tóc cũng bị kéo thành như kẻ điên.

Hoắc Nhĩ Phi ghét nhất người ta mắng cô, ánh mắt nhìn vú Thư chằm chằm càng thêm hung dữ.

Khí thế này khiến vú Thư trải đời đã lâu cũng không khỏi giật mình nơi đáy lòng, nhưng bà vẫn mắng như cũ, "Đồ bỉ ổi! Thật sự không biết điều! Để xem khi nhị thiếu trở lại sẽ thu thập mày như thế nào!"

Hoắc Nhĩ Phi hung ác phun bà ta ngụm nước bọt, lập tức, tất cả mọi người hoảng sợ khựng lại, Hoắc Nhĩ Phi này, lá gan cũng quá lớn!

Nét mặt già nua của vú Thư không nén được giận, lại bị một cô gái nhỏ phun một ngụm nước bọt, quả thực không để cho bà sống.

Lập tức, một cái tát bay tới, khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoắc Nhĩ Phi nhanh chóng sưng đỏ.

Cô cố nén nước mắt của mình, mình không thể khóc trước mặt đám người này, không để cho họ xem chuyện cười của mình, quay mặt qua chỗ khác cắn chặt môi dưới, trong mắt tràn đầy hận.

An Tình Hủy vẫn đứng bên cạnh lạnh lùng nhìn tất cả, cảm thấy vô cùng đặc sắc!

"Giải con đĩ này về, xem cô ta còn có thể đắc ý bao lâu!" Vú Thư điên cuồng quát.

https://thuviensach.vn

Trước mộ bang chủ bang Viêm Ưng nhiệm kỳ trước Thư Á Kinh, một đám người đông nghẹt đứng đó, mọi người mặc âu phục màu đen, vẻ mặt nghiêm túc và trang trọng, lần lượt tiến lên dâng hương cho bang chủ nhiệm kỳ trước đã qua đời.

Chờ sau khi tất cả nghi thức đã tiến hành xong, có một tiểu đệ dáng người trẻ tuổi đi tới bên cạnh Đinh Thận, ghé vào bên tai ông nói thầm mấy tiếng.

Đinh Thận sáng tỏ gật đầu, phất tay ý bảo cậu ta đi xuống.

“Nhị thiếu, mới vừa rồi Tối Tân báo lại, hình như hôm nay bang Lôi Thần cực kỳ yên tĩnh, không có bất kỳ die end anl equ ydon động tĩnh gì.” Đinh Thận đến gần bên cạnh Thư Yến Tả, ghé vào lỗ tai nói.

“Lão già Lôi Nhất Hằng kia lại giữ bình thản, nếu bọn họ không động, chúng ta cũng không động, xem ai nhịn được ai!” Khóe môi Thư Yến Tả nhếch lên vẻ khát máu.

Thư Phiến Hữu đứng bên cạnh cũng vô cùng lo lắng, anh không hiểu rõ lắm về Lôi Nhất Hằng kia, nhưng nhất định có chút thủ đoạn, anh lo lắng tiểu Tả sẽ bị thương, cha đã rời xa bọn họ, anh không hy vọng tiểu Tả vì báo thù mà lại bị thương, oan oan tương báo như vậy bao giờ mới kết thúc! Coi như tiểu Tả giết Lôi Nhất Hằng vì muốn báo thù cho cha, vậy con của Lôi Nhất Hằng cũng sẽ vì cha mình mà báo thù, tiếp tục như vậy, vĩnh viễn không tháo gỡ.

Lúc cha hấp hối, nguyện vọng chính là anh em ba người bọn họ có thể sống thật tốt, chỉ có điều anh phải mở miệng như thế nào với tiểu Tả? Lấy tư cách gì đây?

Anh thở dài thật dài, trong lòng chỉ cầu nguyện vì tiểu Tả, cũng hy vọng cha mẹ trên trời có linh thiêng phù hộ tiểu Tả.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Em Cứ Muốn Rời Đi Như Vậy?

Trở lại nhà họ Thư, Thư Yến Tả đã không kịp chờ đợi muốn đi gặp mèo nhỏ của mình, cô ấy giống như một cảng ấm áp, để cho anh rất muốn dừng sát trong khuỷu tay của cô.

Song khi anh vừa xuống xe đã phát hiện chỗ không bình thường, còn có một nữ giúp việc đứng chờ ở cửa nói đầu đuôi chuyện xảy ra ngày hôm nay cho anh.

Anh chỉ cảm thấy không dám tin, mèo nhỏ lại muốn chạy trốn? Anh rất hy vọng tất cả đều do bọn họ bịa ra để lừa anh, tuyệt đối không phải thật.

Khi nhìn thấy mèo nhỏ đầu bù tóc rối, quần áo rối loạn, gương mặt sưng đỏ thì chỉ cảm thấy lửa giận sôi trào, “Ai đánh?”

Không ai dám lên tiếng, cũng bị nhị thiếu gầm lên giận dữ bị sợ đến nơm nớp lo sợ, cũng đều cầu nguyện vì mình trong lòng: May mà không phải mình đánh.

Vú Thư cũng bị nhị thiếu tức giận đến giật mình, lắp bắp nói: “Là... Là vú... Đánh. Nhị thiếu, không thể trách vú! Là cô ta muốn chạy trốn, còn cào mặt An Tình Hủy thành như vậy, còn nhổ nước bọt lên mặt vú, mặt già này của vú! Còn có chỗ để sao? Vú ở nhà họ Thư nhiều năm như vậy còn chưa bao giờ bị ai sỉ nhục như vậy... Vú đây là vì cái gì!” Nói xong đặt mông ngồi lên đất, nức nở thu được đồng tình.

Dù sao bà vẫn có ơn chăm sóc nhị thiếu, vì nhà họ Thư hiện giờ tuổi đã cao còn chưa kết hôn, ít nhiều trong lòng Thư nhị thiếu còn có chút áy

https://thuviensach.vn

náy với bà, hơn nữa lời bà vừa nói cũng là sự thật.

“Chỉ một lần này, lần sau không chiếu theo lệ này nữa!” Cứng rắn khiến lòng người run sợ, mèo nhỏ là người phụ nữ của anh, ai cũng không thể chấm mút!

Vú Thư gật đầu như giã tỏi, không ngừng vội vã đứng dậy từ trên đất, nói như vậy, nhị thiếu sẽ không truy cứu trách nhiệm của bà rồi.

Thư Yến Tả chăm chú nhìn sắc mặt quật cường của mèo nhỏ, trong tròng mắt đen thoáng qua chút phức tạp.

Đây tất cả đều nói rõ một chuyện: Thì ra tất cả đều là thật, thì ra mèo nhỏ của anh thật sự không thương anh.

Anh phất phất tay, để cho mọi người đều đi ra ngoài, chỉ còn lại anh và mèo nhỏ.

Thư Phiến Hữu tiến vào sau theo em trai mình, đầu tiên khi anh nhìn thấy cô gái quật cường vẻ mặt sưng đỏ kia thì chỉ cảm thấy rất quen mắt, nhưng làm thế nào cũng không nhớ ra được đã gặp ở đâu.

Đáng tiếc không đợi anh nhìn kỹ, đã bị tiểu Tả cưỡng chế tất cả đi ra ngoài, anh đương nhiên cũng không ngoại lệ, chỉ đành phải mang theo tràn đầy nghi vấn đi ra ngoài.

Đoạn Tử Lang cũng nhìn thấy gương mặt sưng đỏ của mèo nhỏ, nói thật, anh rất lo lắng cho cô. Sao anh lại không nhìn ra ý định của Yến, Yến là người không đạt mục đích sẽ không bỏ qua, hơn nữa cậu ấy không giỏi biểu đạt bản thân, chỉ biết dùng thủ đoạn cứng rắn thuộc về mình để đi đoạt lấy, mà thường làm như vậy sẽ bị ngược lại hoàn toàn, ôi!

Nếu vào lúc bình thường, nói không chừng Yến còn có thể nghe anh mấy câu, nhưng dưới tình huống này, cậu ấy tuyệt đối không nghe lọt tai

https://thuviensach.vn

bất kỳ lời nào, đã bị mèo nhỏ chọc giận hoàn toàn, ôi... Anh cũng chỉ có thể cầu nhiều phúc vì mèo nhỏ nơi đáy lòng!

Hai người này! Thật sự là duyên phận oan nghiệt!

Trong gian phòng trống không, chỉ còn hai nam nữ không yếu thế nhau.

Một tay Thư Yến Tả nâng cằm Hoắc Nhĩ Phi lên, ép cô nhìn mình.

“Em cứ muốn rời đi như vậy?” Anh cắn răng nghiến lợi nói từng câu từng chữ.

Hoắc Nhĩ Phi quay mặt sang chỗ khác, cắn chặt môi dưới, không muốn nói chuyện.

Nhưng sao Thư Yến Tả lại dễ dàng buông tha cô như vậy, tay giữ cằm cô càng lúc càng chặt, “Nói, nói đi!”

“Giờ phút nào tôi cũng muốn rời đi, rời khỏi cái lồng vàng này!” Hoắc Nhĩ Phi nhìn thẳng mắt Thư Yến Tả, không chút sợ hãi lớn tiếng nói.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Dẫu Có Chết Cũng Không Làm Chim Hoàng Yến

“Cái lồng vàng? Em nói nơi này là cái lồng vàng? Tôi đối xử với em chưa đủ tốt sao? Làm phụ nữ của Thư Yến Tả tôi để cho em chán ghét như vậy!”

“Chẳng lẽ mỗi ngày nhốt tôi ở đây chính là rất tốt với tôi? Không để cho tôi ra cửa, không để cho tôi liên lạc với trong nhà, hạn chế tất cả tự do của tôi, coi tôi như một người làm ngày ngày hầu hạ anh, đây chính là đối xử tốt mà anh nói! Anh từng hỏi tôi có nguyện ý hay không chưa? Có hỏi ý nghĩ của tôi chưa? So sánh với cuộc sống bị nhốt trong lồng vàng này, tôi vẫn hướng tới tự do, hơn nữa còn có cha mẹ người nhà, tại sao anh lại không để cho tôi liên lạc với bọn họ, tại sao anh lại quyết định tất cả! Anh là ác ma! Tôi hận anh! Tôi hận anh chết đi được!” Cảm xúc của Hoắc Nhĩ Phi rất kích động, gần như thổ lộ tiếng lòng của bản thân suốt hơn ba tháng nay.

Trong tròng mắt đen của Thư Yến Tả hiện đầy tơ máu, nhìn có vẻ càng thêm khát máu, anh híp nửa tròng mắt, nhìn chăm chú người phụ nữ trước mắt, một tầng đau thương nhàn nhạt hiếm thấy mở ra.

Thì ra mình làm theo tất cả ý cô đều là sai, anh vẫn cho rằng ba tháng nay mèo nhỏ ngoan ngoãn vì thích mình, lại không nghĩ rằng tất cả đều là giả, chỉ có mình đơn phương mà thôi, thật đúng là buồn cười! Anh là bá vương hai nhà hắc bạch không gì không làm được, lại thua trong tay môt phụ nữ.

Khóe môi anh từ từ cong lên, đau xót trong mắt đột nhiên lóe lên, thêm mấy phần khát máu lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi nhìn ánh mắt của anh, không biết vì sao đột nhiên cảm thấy ngực cứng lại, có một cảm xúc nói không rõ ràng. Không thể nào, cô tuyệt đối sẽ không thích ác ma này! Cô chưa từng căm thù đến tận xương tủy một người! Cô chỉ tràn đầy ý hận với anh!

“Tôi định làm gì còn cần hỏi cô có nguyện ý hay không sao? Cô cho rằng cô là ai? Cô chỉ là công cụ ấm giường của tôi mà thôi, cho nên cưng chiều cô như vậy, cũng chỉ bởi vì công phu trên giường của cô có thể khiến cho tôi thỏa mãn mà thôi!” Thư Yến Tả cười đến gian ác, gian ác khiến người ta nhìn không rõ tình cảm trong mắt anh.

“Cô đã muốn rời khỏi tôi như thế, vậy thì tôi cố tình không để cho cô như ý nguyện, cho dù là nhốt, tôi cũng die nda nle equ ydo n muốn nhốt cô cả đời!” Anh cười càng tàn nhẫn khát máu.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy đáy lòng run lên, nếu như cả đời đều bị người đàn ông ác ma này nhốt, làm công cụ ấm giường của anh ta, cô tình nguyện liều mạng!

“Anh giết tôi đi!” Hoắc Nhĩ Phi nói vô cùng dứt khoát.

“Giết chết cô? Cô cho rằng chết là được rồi? Không dễ dàng như vậy! Sao tôi lại có thể dễ dàng bỏ qua cho cô như vậy! Chờ tôi chơi đã, chơi chán rồi, nhìn cô đến chán ghét mới thôi, tôi sẽ suy nghĩ lại một chút.”

Hoắc Nhĩ Phi không thể tin nhìn người đàn ông ác ma này, chỉ cảm thấy chết cũng là xa xỉ với cô.

“Người đâu, giam cô ta lại trước.” Nói xong tức giận đùng đùng rời đi.

Thư Yến Tả vừa rời đi, Hoắc Nhĩ Phi lập tức ngồi sụp trên đất khóc nức nở, vết tạt tai trên mặt của vú Thư đến giờ vẫn còn đau rát, cằm cũng bị ác ma siết thành vết đỏ rất sâu, vết thương trên hai cánh tay do người phụ nữ An Tình Hủy kia cào ra, chỉ có điều không ai biết mà thôi.

https://thuviensach.vn

Bọn họ đều chỉ nhìn thấy mấy dấu đỏ trên mặt An Tình Hủy, nhưng không biết thật ra cô cũng bị thương, không sao, cô không cần đồng tình của những người đó.

Đau xót đầy người cũng không bù được đau thương nơi đáy lòng cô, cô cứ nằm trên đất như vậy, im lặng chảy nước mắt, mười chín năm qua cô chảy nước mắt cũng không nhiều bằng ba tháng nay, có lẽ, ông trời đang trừng phạt cô.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Tôi Cứ Muốn Ràng Buộc Em Cả Đời

Đinh Thận không ngờ dự cảm xấu đó của mình thành sự thật, nhìn nhị thiếu bị chôn trong lửa giận đau đớn, ông chỉ có thể cảm thán trong lòng: Mỗi người đàn ông nhà họ Thư đều si tình! Từ ông cụ đến đại ca rồi đến nhị thiếu, gần như đều cùng một dạng! Thật sự không biết điều này tốt hay không tốt.

“Để cho người chụp vài bức hình của cha mẹ cô ấy rồi lập tức gửi tới.” Giọng Thư Yến Tả như băng lạnh lùng.

“Vậy... Còn cần mời cha mẹ cô ấy tới đây không?” Đinh Thận hỏi cẩn thận.

“Không cần, chụp mấy tấm hình là được. Mặt khác ngày mai chuẩn bị máy bay tư nhân cho tôi, đi Las Vegas, mang theo chứng minh của cô ấy.

Trong mắt Đinh Thận thoáng qua không thể tin, ngay sau đó bình phục, “Vâng.”

Cô đã muốn rời khỏi tôi như thế, vậy thì tôi càng phải buộc cô thật chặt, Las Vegas, là thiên đường kết hôn nổi danh toàn thế giới! Nếu dễ dàng như thế, vậy thì tôi chơi với cô! Trong mắt Thư Yến Tả hiện lên hơi thở lạnh lùng như địa ngục.

Khi sáng sớm còn hỗn loạn, Hoắc Nhĩ Phi bị người ép buộc mang lên máy bay tư nhân của Thư nhị thiếu thì trong lòng vô cùng kinh ngạc, ác ma này quả nhiên có tiền, lại còn có máy bay tư nhân, chỉ có điều anh ta muốn mang mình đi đâu? Chẳng lẽ muốn ném cô vào Thái Bình Dương? Mang theo tràn đầy nghi vấn cô ngồi lên máy bay.

https://thuviensach.vn

Trừ khoảnh khắc khi Hoắc Nhĩ Phi lên máy bay, Thư Yến Tả liếc nhìn cô một lần, vẫn nhắm mắt dưỡng thần ở đó.

Hoắc Nhĩ Phi thấy anh ta không để ý đến mình, cũng mừng rỡ nhàn hạ, chỉ nhìn quanh nơi này, dù sao cũng trốn không thoát, cô chỉ có thể tiếp nhận.

Suốt dọc đường hai người không nói chuyện, cho đến sau mười mấy tiếng bay dừng ở sân bay nào đó ở Las Vegas, Hoắc Nhĩ Phi mơ mơ màng màng bị người lay tỉnh, chỉ cảm thấy eo mỏi lưng đau.

Vừa xuống máy bay, đã nhìn thấy một chiếc Rolls-Royce màu đen đừng ở ven đường, Hoắc Nhĩ Phi nhìn xung quanh bốn phía hoàn toàn xa lạ, đều thống nhất xây dựng theo phong cách châu Âu, cảm giác đầu tiên: Đây nhất định là quốc gia nước ngoài nào đó.

Cô còn chưa kịp nhìn đủ, đã bị Thư Yến Tả ngang ngược kéo lên chiếc Rolls-Royce kia.

“Nhị thiếu, đến thẳng sao?” Tài xế hỏi.

“Đến thẳng.” Thư Yến Tả trả lời rất gọn gàng, lại làm cho Hoắc Nhĩ Phi mê man, đến thẳng thì sao?

Chờ đến nơi thì Hoắc Nhĩ Phi nhìn thấy từng đôi cả trai lẫn gái hạnh phúc, vui rạo rực đứng xếp hàng chờ cầm giấy chứng nhận nào đó thì cô lập tức hiểu ra, cho dù chưa từng tới Las Vegas, cô cũng được nghe nói đây là nơi kết hôn nhanh chóng và tiện lợi nhất thế giới.

Cô hơi không dám tin, rốt cuộc ác ma này muốn làm gì? Kết hôn với cô? Tại sao có thể? Khi tài xế đưa giấy chứng nhận và lệ phí vào cửa cho nhân viên thu phí thì Hoắc Nhĩ Phi hét to: “Tôi không đồng ý! Tôi không đồng ý!! Anh ác ma này, dựa vào cái gì mà quyết định cuộc đời tôi! Dựa vào cái gì mà ép tôi kết hôn với anh! Khốn kiếp!!!”

https://thuviensach.vn

“Cô không có quyền lợi nói không?” Thư Yến Tả cười đến khát máu, nói xong lấy ra vài tấm hình trong cặp hồ sơ bên cạnh.

Hoắc Nhĩ Phi lập tức giật lấy, đây không phải cha mẹ cô sao? Tại sao ác ma này lại có hình của cha mẹ? Chẳng lẽ...

“Anh đồ ác ma này! Ma quỷ! Anh làm gì cha mẹ tôi? Anh mà dám làm tổn thương cha mẹ tôi một phần một hào nào, tôi thành quỷ cũng sẽ không buông tha cho anh!” Hoắc Nhĩ Phi gần như phát điên.

Cô thừa dịp Thư Yến Tả không để ý, cắn một phát lên cổ tay anh, không chút lưu tình, gần như độc ác tuyệt tình muốn uống máu anh ăn thịt anh.

Thư Yến Tả đau đến trán toát mồ hôi, không chút lưu tình vung tay tới, quả thật là mèo nhỏ răng sói dài, vĩnh viễn không đổi được tật xấu cắn người.

Má trái Hoắc Nhĩ Phi bị một tát của anh mà sưng lên, dấu năm ngón tay rõ ràng, hòa lẫn với dấu tay còn chưa mất bên má phải.

Vốn là khuôn mặt nhỏ nhắn gầy yếu, giờ phút này sưng đỏ giống như hai cái bánh bao lớn, ngay cả mắt cũng chỉ nhìn được một kẽ hở, hết sức đáng thương...

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Đột Nhiên Xuất Hiện Sinh Mệnh Nhỏ

Trên môi Hoắc Nhĩ Phi dính đầy máu tươi trên tay trái Thư Yến Tả, cô nhếch môi cười đến thê thảm, trên răng trắng tinh mang theo mùi máu tanh, phối hợp với hai gò má sưng lên như bánh bao lớn, có một vẻ đẹp khổ sở.

Cười, cười, cô lại khóc, khóc đến đau xé cõi lòng, ruột gan đứt từng khúc.

Tài xế trước mặt cũng không nhịn được cau mày, ôi! Thật đáng thương...

Nhìn dáng vẻ nàng, Thư Yến Tả chỉ có cảm giác động trong lòng mình càng lúc càng sâu, ngực âm ỉ đau, anh quay mặt sang chỗ khác không đành lòng nhìn tiếp, chỉ có điều tự nhủ hết lần này đến lần khác trong lòng: cô ta đáng đời đấy! Tự làm tự chịu! Không đáng đồng tình!

Dọc theo đường đi chỉ nghe thấy tiếng kêu gào đau xé cõi lòng của Hoắc Nhĩ Phi, cũng không ai lên tiếng ngăn cản cô.

Khóc đến về sau, Hoắc Nhĩ Phi cũng hơi khó thở rồi, ngất xỉu luôn.

Thư Yến Tả ánh mắt phức tạp nhìn cô, vệt nước mắt ràn rụa, đôi mắt nhỏ khóc đến như quả đào, còn có gương mặt sưng đỏ như bánh bao, trong lòng anh không khỏi đau xót!

Thì ra, anh vẫn quan tâm người phụ nữ này, thật ra chỉ cần cô chịu thua, anh nhất định sẽ tha thứ cho cô, nhưng con mèo nhỏ cá tính, sẽ chịu thua sao?

https://thuviensach.vn

Anh hít vào một hơi thật sâu, quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, chỉ cảm thấy lòng loạn như ma.

Trở lại biệt thự ở Las Vegas, anh ra lệnh mời một bác sỹ, kiểm tra vết thương cho Hoắc Nhĩ Phi, vốn cho rằng vết thương của cô chỉ ở trên mặt, không ngờ phát hiện trên hai cánh tay cô đầy vết cào nhìn thấy mà hoảng, máu tươi đã đọng lại.

Trong mắt Thư Yến Tả nhuốm tức giận, cái này nhất định là kiệt tác của con đàn bà An Tình Hủy kia, vết thương trên mặt cô ta so với vết thương trên cánh tay Hoắc Nhĩ Phi, thật sự không thấm vào đâu!

Anh chỉ cảm thấy buồn bực một trận, nói một tràng tiếng Anh lưu loát với bác sỹ kia: “Bất kể dùng thuốc gì, nhất định phải chữa khỏi vết thương trên mặt và cánh tay cô ấy, không cho phép lưu lại một vết sẹo!”

“Tiên sinh, tôi nhất định làm hết sức,” John đáp.

“Tôi không muốn hết sức, tôi muốn nhất định!” Giọng Thư Yến Tả không cho phép người khác từ chối.

John chỉ đành gật đầu nói được, bày tỏ nhất định sẽ chữa khỏi vết thương cho vị tiểu thư này.

Vừa chữa trị vừa cảm thán ai lại ra tay ác độc như vậy, lại có thể ra tay tàn ác với cô gái nhỏ xinh đẹp dễ thương như thế.

“Sao cô ấy còn chưa tỉnh lại?” Thư Yến Tả cảm thấy rất kỳ quái, cũng năm, sáu giờ rồi, sao mèo nhỏ còn chưa tỉnh lại.

John vội kiểm tra cho cô, đột nhiên nhíu mày, hình như hơi không dám tin, lại kiểm tra lần nữa, rồi tự lẩm bẩm: “Mang thai? Vị tiểu thư này mang thai?”

https://thuviensach.vn

“Ông nói cái gì? Mang thai? Ông nói cô ấy mang thai?” Thư Yến Tả hoàn toàn không dám tin tưởng, đôi tay lắc bả vai John.

“Tiên sinh, ngài lắc đến đầu tôi choáng váng rồi, chẳng lẽ ngài không phải là ông xã tiểu thư xinh đẹp này sao? Ngài không biết cô ấy đã mang thai sao? Nhưng mà, tình trạng thân thể của cô ấy vô cùng không tốt, rất có thể không giữ đứa bé được.” Giọng của John không được tốt.

Thư Yến Tả hoàn toàn bị tin tức này chấn động đến hôn mê, mèo nhỏ mang bầu đứa bé của anh? John vừa nói cái gì? Có thể không giữ được đứa bé? Không được, tuyệt đối không được! Nhất định phải giữ được đứa bé!

“Không quan tâm dùng biện pháp gì, nhất định phải giữ được đứa bé, dùng thuốc tốt nhất, cách thức điều trị tốt nhất cho tôi!” Thư Yến Tả đỏ mắt nói.

“Tiên sinh, vị tiểu thư này mang thai đã sắp ba tháng rồi, hai người lại không phát hiện ra sao? Thể chất của cô ấy vốn không tốt, hơn nữa gần đây hình như cảm xúc của cô ấy rất không ổn định, thật ra thì tôi đề nghị, trước tiên có thể không cần đứa bé này, dù sao hai người cũng còn trẻ, còn có rất nhiều cơ hội.” John tốt bụng đề nghị.

“Không được, nhất định phải sinh ra được, ông nghe cho tôi, không trị được hết cho cô ấy, tôi muốn ông đền mạng!”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 53: “Vui Mừng” Không Ngờ

John khó xử nhìn Thư Yến Tả, “Tiên sinh, ngài không thể như vậy.”

Khi ông nhìn thấy cặp mắt khát máu của Thư Yến Tả thì sợ không dám nói chuyện nữa, chỉ đành ngập ngừng nói: “Tiên sinh, mời chuyển phu nhân đến bệnh viện đi, ở chỗ này không cách nào điều trị tốt nhất được.”

Thư Yến Tả nghiêm túc suy tính một lúc, “Được.”

Khi Hoắc Nhĩ Phi tỉnh lại lần nữa, đã là sáng sớm ngày hôm sau rồi, nhìn gian phòng xa lạ, khắp nơi đều trắng tinh, chẳng lẽ mình tới Thiên đường sao?

Giật giật cổ tay, phát hiện có gì không đúng, mới thấy trên tay đang truyền dịch, từng chút một! Thấy không phải Thiên đường, người đàn ông ác ma kia còn tốt như vậy, lại còn trị bệnh cho cô.

Đang chuẩn bị đứng dậy, cửa mở ra, Đoạn Tử Lang vẫn dáng vẻ lưu manh kia, “Mèo nhỏ, tỉnh rồi.”

Cô hơi kỳ quái sao Đoạn lưu manh lại ở đây, đây là đâu? Cô hy vọng tất cả những gì liên quan tới hôm qua chỉ là cơn ác mộng của mình.

“Đây là đâu? Sao anh lại ở đây?”

“Đây là bệnh viện không nghi ngờ chút nào, về phần tôi, là ngày hôm qua Yến gọi cuộc điện thoại đoạt mệnh giục tôi tới, haizzz! Tôi đáng thương nha!” Đoạn Tử Lang ngồi bên giường thở dài.

https://thuviensach.vn

“Ngày hôm trước? Ý của anh là tôi ngủ hai ngày rồi hả?” Hoắc Nhĩ Phi kinh ngạc hỏi, sao cô lại không biết mình có thể ngủ n hư vậy?

“Đúng vậy! Cô quả thật ngủ hai ngày rồi, thiếu chút nữa gấp chết người nào đó! Haizzz...” Đoạn Tử Lang có điều ngụ ý.

Hoắc Nhĩ Phi tự động bỏ quên câu nói phía sau của anh, chỉ đang nghĩ sao mình lại ngủ lâu như vậy, cô nhìn quanh phòng bệnh, chỉ cảm thấy thiết bị ở đây đầy đủ hết, dường như rất cao cấp.

“Tôi còn ở Las Vegas?” Cô dần nhớ lại tất cả mọi chuyện, nhớ lại ác ma kia ép cô lãnh giấy hôn thú ở đây, nhớ lại mình cắn cổ tay ác ma, nhớ lại ác ma đánh mình một bạt tai...

Hoắc Nhĩ Phi tự động bỏ quên phía sau hắn một câu nói, chỉ là đang nghĩ mình tại sao ngủ lâu như vậy, nàng nhìn quanh một cái gian phòng này phòng bệnh, chỉ cảm thấy thiết bị rất là đầy đủ hết, dường như rất cao cấp bộ dạng.

Cô lấy bàn tay không cắm kim truyền lên từ từ sờ gò má mình, đã không sưng lên, chuyện gì xảy ra?

Đoạn Tử Lang rất thân thiết đưa một chiếc gương tới, “Thật sự không sưng lên, không tin, tự cô xem.”

Hoắc Nhĩ Phi nhận lấy gương, rất nghiêm túc xem, phát hiện mặt mình không bị sưng lên, cũng không đau, lại nhanh như vậy, chẳng lẽ do Đoạn lưu manh chữa khỏi.

Nghĩ tới đây, cô ngước mắt lên, nhìn Đoạn Tử Lang, rất chân thành nói: “Cám ơn anh.”

“Cám ơn tôi cái gì? Mặt của cô không phải do thuốc của tôi chữa khỏi, là thuốc bệnh viện này.” Đoạn Tử Lang cười đến vô tội.

https://thuviensach.vn

“Cho dù như thế nào, tôi vẫn muốn cám ơn anh, ở đây, chỉ có mình anh đối tốt với tôi.”

“Mèo nhỏ, thật ra thì...”

Cửa đột nhiên bị mở ra, bác sỹ John đi vào, nhìn Hoắc Nhĩ Phi tỉnh, hình như rất vui mừng, nước bọt bắn tung tóe mà nói với cô một đống tiếng Anh.

Chỉ thấy Hoắc Nhĩ Phi nghi ngờ, mặc dù tiếng Anh của cô không tệ lắm, nhưng bác sỹ nói quá nhanh, thật sự không theo kịp tiết tấu của ông ấy, nhưng hiểu ý tứ của ông ấy: Đó chính là cô tỉnh, thật tốt.

“Thank you.” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy vị bác sỹ này rất nhiệt tình.

“You don’t thank me, your husband do for you a lot, you should thank him. Also, you’re pregnant, pay more attention to the body.” John rất vui vẻ nói. (Cô không cần phải cám ơn tôi, ông xã cô làm rất nhiều vì cô, cô nên cám ơn cậu ấy. Còn nữa, cô mang thai, phải chú ý thân thể nhiều hơn.)

Lần này Hoắc Nhĩ Phi hoàn toàn nghe rõ, mang thai? Nói cô mang thai? Trong đầu cô lập tức loạn thành bột nhão, hoàn toàn bỏ quên từ “Ông xã” kia.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Cũng Không Phải Anh Làm Chủ

“I’m pregnant? Are you sure?” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy rất khó tin. (Tôi mang thai? Ông chắc chứ?)

“Yes, ofcourse.” John đáp rất khẳng định.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy thế giới lập tức trở nên mờ mịt, tại sao lại đúng dịp như vậy? Tại sao mang thai đứa bé của ác ma kia? Kiên quyết không muốn.

“I think out the child.” Cô nói rất kiên quyết. (Tôi muốn bỏ đứa bé này.)

“Why? The child is innocent, he is also a small life.” John hơi không thể hiểu nổi. (Tại sao? Đứa bé vô tội, bé cũng là sinh mệnh nhỏ.)

Đoạn Tử Lang ở bên cạnh chau mày nghe đối thoại của bọn họ, anh biết sau khi mèo nhỏ biết sẽ có phản ứng này, cho nên mới không biết nói ra khỏi miệng như thế nào.

“I can’t the child.” Giọng Hoắc Nhĩ Phi vô cùng kiên quyết. (Tôi không cần đứa bé này.)

“Mèo nhỏ, cô tỉnh táo trước đã.” Đoạn Tử Lang mở miệng đúng lúc, giành nói trước John.

“Đoạn lưu manh, anh cũng biết đúng không?”

“Tôi cũng mới biết, cô đã mang thai ba tháng, nhưng tình trạng thân thể cô không tốt, cần điều dưỡng thật tốt mới được.” Đoạn Tử Lang cau

https://thuviensach.vn

mày, nghiêm trang nói.

“Ba tháng? Sao tôi không phát hiện.” Hoắc Nhĩ Phi tự lẩm bẩm, rốt cuộc cô ý thức được hình như sắp hai tháng die nda nle equ ydo n cô không có cái kia, lại sơ ý không phát hiện, cô chỉ cảm thấy hết sức hối tiếc.

“Đoạn lưu manh, tôi không thể giữ đứa bé này.” Hoắc Nhĩ Phi cầu cứu Đoạn Tử Lang.

“Mèo nhỏ, chuyện này tôi thật sự không thể ra sức, Yến, cậu ấy đã biết, hơn nữa cậu ấy yêu cầu chúng tôi nhất định phải giữ đứa bé này, cho nên...”

Hoắc Nhĩ Phi giãy giụa định đứng lên, Đoạn Tử Lang vội đè thân thể đang lộn xộn của cô, “Mèo nhỏ, cô định làm gì? Vô dụng, bây giờ cô cần phải làm là điều dưỡng tốt thân thể.”

John nhìn hai người, lắc đầu, đi ra ngoài, ông thật sự không hiểu nổi quan hệ ba người này.

Thư Yến Tả từ bên ngoài đi vào, nhìn thấy chính là Hoắc Nhĩ Phi đang nổi điên, “Ai cho phép em lộn xộn.”

Hoắc Nhĩ Phi hung dữ nhìn anh chằm chằm, “Tôi kiên quyết không cần đứa bé này.”

“Cũng không phải do em làm chủ!” Thư Yến Tả bá đạo tuyên bố.

Đoạn Tử Lang thức thời đi ra ngoài, đóng kín cửa, chuyện giữa bọn họ vẫn do chính bọn họ giải quyết tốt.

“Tôi có thể tuyệt thực!” Hoắc Nhĩ Phi không cam chịu yếu thế.

“Tôi có biện pháp để cho em ăn gì đó.” Lực lượng die enda nle equu ydonn ngang nhau, ai cũng không rõ bại bởi ai.

https://thuviensach.vn

“Trừ phi anh phái người giám thị tôi 24 giờ mỗi ngày, để cho tôi nửa bước khó đi, bằng không cuối cùng tôi sẽ nghĩ tới biện pháp sinh non, cho dù tự hại mình, tôi cũng không tiếc phá bỏ nó!” Ánh mắt Hoắc Nhĩ Phi lộ ra vẻ dứt khoát.

“Em, hận, tôi, vậy, sao!” Thư Yến Tả khẽ híp mắt, nói từng câu từng chữ.

“Tôi chưa từng hận ai như vậy, chỉ mong mỏi có thể mau sớm thoát khỏi móng vuốt của anh, từ đó đời đời kiếp kiếp không hề gặp nhau nữa, nhìn thấy anh một lần, tôi chỉ biết là cơn ác mộng!” Trong mắt Hoắc Nhĩ Phi tràn đầy đau đớn dứt khoát.

Thư Yến Tả không hề chớp mắt nhìn cô chằm chằm, rất tốt! Rất tốt!! Không phải anh luôn cho rằng, mèo nhỏ, cho tới bây giờ cũng chưa bao giờ yêu anh, có, chỉ là hận với anh.

Nhưng mà, anh không cam lòng, không cam lòng chỉ như vậy...

Hai người cứ trừng mắt nhìn nhau như vậy, đều mang dứt khoát khát máu.

Lần đầu tiên Thư Yến Tả thua trận, anh biết cuối cùng mình không nhẫn tâm, anh chỉ rất muốn đứa bé này, sao cô ấy lại cứ độc ác như vậy!

Gần như tức giận sập cửa rời đi.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Say Rượu Ở Quán Bar

Thư Yến Tả phiền não suốt hai ngày, cô gái kia thật sự không bớt lo, đã dáng vẻ đó rồi, còn không chịu yên tĩnh.

Ngày hôm qua, nghe nói náo loạn không chịu tiêm, thừa dịp y tá không chú ý lập tức rút kim ra, như thế, lặp đi lặp lại cả ngày, hai bên mu bàn tay cô cũng sưng thành bánh màn thầu rồi...

Hôm nay không chịu ăn cơm, bảo là muốn tuyệt thực... Ngay cả Lang khuyên cũng vô dụng, gần đây không phải cô rất nghe lời Lang nói sao?

Sau anh để cho người ta ép cô ăn chút cháo loãng, cho cô uống thuốc an thần, bằng không không biết sẽ còn náo loạn ra chuyện gì khác!

Tàn thuốc chất đống trên đất càng nhiều, người đàn ông đứng trước cửa sổ hút hết điếu này đến điếu khác, hút đến mãnh liệt, từng vòng khói mù tràn ngập trước mắt anh, làm cho người ta không rõ ánh mắt vẻ mặt anh.

Có người đẩy cửa đi vào, thấy cảnh tượng này, không khỏi cau mày, “Yến!”

“Cô ấy ngủ.” Thư Yến Tả phả ra một ngụm khói, Lang tới lúc này, nhất định bởi vì cô ấy ngủ.

“Ừ, đoán chừng cũng mệt mỏi, tính tình con mèo nhỏ này không phải kiên cường bình thường, thật sự không ép buộc cô ấy nổi.” Đoạn Tử Lang cầm bao thuốc lá trên bàn, rút ra một điếu, đốt lửa.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả không nói lời nào, chỉ nhìn ra ngoài cửa sổ ngẩn người.

“Đi ra ngoài uống một chén đi, rất lâu không cùng uống rồi.” Đoạn Tử Lang phả ra một vòng khói, cười nói.

“Được.” Thư Yến Tả dập điếu thuốc còn chưa hoàn toàn hút xong, vứt bỏ, cầm áo khoác lên, đi ra ngoài cửa.

Đoạn Tử Lang cũng dập tắt điếu thuốc trong tay, đi theo.

Tính toán ra, hai người đã có năm năm không đi quán bar uống rượu, còn nhớ rõ năm lên đại học ở Newyork, hai người thường xen lẫn trong quán bar, làm chút chuyện tương đối tự do tự tại, tùy theo ý mình. Bởi vì bọn họ biết, cuộc sống tùy ý này thật sự rất trân quý.

Hai người lái xe đeén một quán bar rất có danh tiếng ở Las Vegas, ánh đèn lờ mờ, lần lượt thay phiên chiếu rọi, sáng rõ khiến người hơi mở mắt không ra; âm nhạc điếc tai nhức óc, trong sàn nhảy lắc lư đong đưa cả nam lẫn nữ, đều tràn ngập bầu không khí xa hoa lãng phí điên cuồng.

Thư Yến Tả vẫn thích Johnnie Wallker Black Label, Đoạn Tử Lang đổi sang Jim Beam Bourbon (1) thêm đá.

Bởi vì dáng vẻ hai người thật sự quá xuất sắc, vừa mới ngồi xuống, đã có không ít người đẹp ngoại quốc ăn mặc khêu gợi đi tới gần bọn họ, hy vọng có cơ hội cùng khiêu vũ hoặc cùng một đêm.

Thư Yến Tả đều mặt lạnh với lời mời nhiệt tình của các cô nàng đi tới, còn Đoạn Tử Lang cười hì hì chào hỏi các người đẹp, cũng tiếc nuối bày tỏ mình là gay, chỉ thích người đàn ông quyến rũ mờ ám bên cạnh.

Mấy người đẹp tiếc rẻ liếc mắt nhìn hai người bọn họ, trong lòng cảm thán: Thật đúng là xứng với nhau, một quyến rũ mờ ám mê người, một lịch

https://thuviensach.vn

sự tuấn tú, thật đáng tiếc! Sao cõi đời này nhiều trai đẹp đều là gay như vậy, từng người không khỏi mất hứng rời đi.

Thư Yến Tả cũng không tỏ vẻ bất mãn với cách nói của Đoạn Tử Lang, trước kia khi anh và Lang học đại học cũng từng làm những chuyện tương tự, dù sao lấy tình anh em hai mươi mấy năm qua của bọn họ, ăn ý đó không cần nói cũng biết.

Đoạn Tử Lang nhìn cái ly của Yến sắp nhìn thấy đáy, không khỏi trêu ghẹo: “Cậu coi như uống cola hả!”

Thư Yến Tả không để ý đến cậu ta, lông mi thật dài rủ xuống, tạo thành bóng mờ, tối nay anh không phải là bá chủ tung hoành hai nhà hắc bạch, chỉ là một cậu trai bất lực...

“Yến...” Đoạn Tử Lang cảm thấy lúc này Yến rất chân thật.

“Lang, tôi không sao.”

Ba ly Black Label xuống bụng, Thư Yến Tả có tửu lương khá hơn, đỏ ửng cũng lặng lẽ dâng lên mặt, nằm trên quầy bar, ánh mắt mơ màng.

(1) Johnnie Wallker: Là một nhãn hiệu rượu Whisky Scotland sở hữu bởi Diageo có xuất xứ từ Kilmarnock, Ayshire, Scotland.

Black Label (nhãn đen) là loại rượu được phối chế từ 40 loại whisky, mỗi loại như vậy phải có tuổi ủ tối thiểu là 12 năm. Theo lời kể của William Manchester đây là loại thức uống Scotch được ưa thích nhất của Winston Churchill. Nồng độ cồn 40% (80 độ proof). Hương vị đến từ mùi si-rô của cây gỗ thích, mùi gia vị và mù tạt, vị chua chua của axit nhưng không phải là vị chua của dấm. Có người còn mô tả như thế này: một chút khô của khói, một chút nóng của gia vị, một chút ngọt của mạch nha, một chút béo của vani. Loại nhãn đen này được giới thiệu lần đầu tiên dưới cái tên 'Extra Special Old Highland' và sau đó được đổi tên thành Johnnie

https://thuviensach.vn

Walker Black Label vào năm 1909. Đây là dòng sản phẩm bán chạy nhất trong các cửa hàng miễn thuế trên khắp thế giới.

Whiskey Mỹ được sản xuất từ lúa mạch đen, bắp, lúa mạch hay hiếm hơn là lúa mì, thành phần của các loại ngũ cốc khác nhau tùy theo vùng.

Bourbon là loại Whiskey phải được sản xuất từ ít nhất là 51% bắp, thường được dùng là một thành phần bắp khoảng 65% đến 75% trong nước ủ rượu. Ngoài ra còn có thời gian lưu trữ được quy định theo pháp luật là 2 năm trong những thùng mới từ gỗ sồi trắng, bên trong được đốt thành than. Việc sử dụng thùng gỗ sồi mới mang lại một phần lớn vị ngon cho Bourbon thật ra không được dùng vì lý do khẩu vị mà là vào đầu thế kỷ 20 chính phủ muốn giúp đỡ kinh tế cho những vùng kém phát triển có nhiều rừng (thí dụ như Arkansas). Bourbon Whiskey có được độ chín mùi chỉ sau vài năm nhờ vào gỗ mới của thùng và điều kiện khí hậu của vùng sản xuất. Tên gọi xuất phát từ quận Bourbon ở Kentucky.

Rye Whiskey hay đơn giản chỉ là Rye là anh em của Bourbon được nhiều người sành điệu diễn tả là mạnh hơn và thơm hơn, nước ủ rượu của Rye phải chứa ít nhất là 51% lúa mạch đen. Rye là Whisky khởi đầu trên toàn Bắc Mỹ. Chỉ đến cuối thời kỳ cấm rượu Rye mới bị Bourbon hay Tennessee Whisky vượt qua về mức độ ưa chuộng và ngày nay gần như là một loại hiếm.

Jim Beam là một nhãn hiệu của Bourbon dòng Rye.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Nhớ Lại Chuyện Cũ Ở Quán Bar

“Lang, tôi thật sự làm sai sao?” Thư Yến Tả khàn giọng nói.

“Chuyện tình cảm, không có ai có lỗi với ai, cho dù vào lúc đúng gặp sai người hoặc thời gian sai gặp đúng người, đều không phải là duyên phận tốt.” Tròng mắt ẩn sau gọng kính viền vàng của Đoạn Tử Lang càng lộ vẻ thâm thúy.

“Duyên phận! Duyên phận là gì!” Thư Yến Tả hừ lạnh.

Trong mắt Đoạn Tử Lang thoáng qua tia bất đắc dĩ, uống một ngụm nhỏ, thật ra tính tình Thư Yến Tả giống như một đứa bé, không biết vòng vo, chỉ biết trước sau như một mạnh mẽ chiếm đoạt lấy.

Hai người cứ lặng lẽ uống rượu như vậy, hình như âm nhạc điếc tai nhức óc và đám người ồn ào hỗn loạn bị ngăn cách bên ngoài bọn họ rồi, chỉ hưởng thụ thế giới tư tưởng thuộc về mình.

“Yến, tình yêu không phải chiếm đoạt và cưỡng chế đoạt lấy, mà là hấp dẫn lẫn nhau sau đó mến mộ lẫn nhau.” Đoạn Tử Lang cảm thấy cần thiết phải đánh thức bạn tốt.

Thư Yến Tả đang uống rượu khẽ dừng lại, rất mê hoặc mà hỏi, “Phức tạp vậy? Thế yêu một người là cảm giác gì?”

“Yêu một người sao, sẽ không tự giác mà nghĩ tới giọng nói và dáng điệu, khuôn mặt tươi cười của cô ấy, sẽ không tự giác mà đi quan tâm cô ấy, muốn biết từng cử động của cô ấy... Còn có ham muốn giữ lấy rất mạnh, chỉ hy vọng cô ấy chỉ thuộc về một mình mình.” Đoạn Tử Lang uống rượu,

https://thuviensach.vn

tròng mắt đen nhìn về phía trước, rất mông lung, hình như nhớ lại chuyện cũ gì đó.

Thư Yến Tả rất nghiêm túc suy nghĩ một chút, cảm thấy những điều Lang nói rất đúng với cảm giác của anh về mèo nhỏ, chẳng lẽ mình thật sự yêu cô ấy! Không thể nào, cô chỉ hơi giống mẹ, hơi khác những người khác mà thôi! Anh lắc đầu, tình yêu là vật gì? Với Thư Yến Tả anh mà nói, hoàn toàn không tồn tại!

Hai người nghĩ tới ý định của mình, rượu là thuốc độc xuyên ruột, từng ly xuống bụng, thiêu đốt lòng của họ, càng thêm hỗn loạn.

“Lang, năm năm trước rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Đây là điều Thư Yến Tả vẫn muốn hỏi, vẫn nhớ thời gian vui vẻ năm ấy cùng Lang lên đại học ở NewYork, chỉ tiếc tiệc vui chóng tàn, anh bị buộc dùng thời gian hai năm học xong toàn bộ chương trình học rồi trở về Hongkong tiếp quản sự nghiệp gia tộc, mà Lang vì học y nên nán lại một năm, từ nhỏ đến lớn, cũng ở năm mười bảy tuổi ấy tách ra suốt một năm với Lang.

Năm mười tám tuổi cha qua đời, Lang học xong trở về nước, mặc dù một người chưa nói, một người chưa hỏi, nhưng anh có thể cảm thấy trên người Lang nhất định xảy ra chuyện gì, anh sẽ không ép buộc Lang tự nói với mình, nhưng biết một ngày nào đó cậu ấy sẽ nói.

“Tôi gặp được một cô gái, một cô gái rất tốt.” Đoạn Tử Lang nói rất tùy ý, tròng mắt đen giấu dưới gọng kính viền vàng nhuộm lên tầng đau thương nhàn nhạt.

“Cũng chính trong buổi tối sau ngày cậu về nước, tôi cùng hai người Frankie, Jayson đi quán bar ‘Langdon’ như ngày thường. Ngay lúc đó cô ấy ngồi trên đài cao hình tròn trong quán bar, rất yên tĩnh vừa đàn ghita vừa hát, phải nói là giọng hát của cô ấy hấp dẫn tôi, kiểu tĩnh mịch biến hóa

https://thuviensach.vn

khôn lường, tiếng ca trong vắt xuyên thấu lập tức hấp dẫn tôi, khoảnh khắc đó, lòng của tôi tự dưng bình tĩnh lại.”

“Toàn bộ ba ngày, tôi giống như ma nhập nghe cô ấy ca hát, tôi cảm giác mình vừa thấy cô ấy đã yêu, thật ra thì dung mạo cô ấy không phải rất đẹp, nhưng nhìn làm cho người ta thấy thoải mái, có một phong thái sạch sẽ. Frankie và Jayson đều nhìn ra tâm tư của tôi, nên khích lệ tôi theo đuổi cô ấy. Tối ngày thứ năm, tôi uống chút rượu thêm can đảm, chặn cô ấy ở cửa ra vào, thổ lộ với cô ấy. Ngay lúc đó cô ấy vẫn chỉ là cô gái nhỏ mười sáu, mười bảy tuổi, đại khái bị trận thế của tôi hù sợ, ôm đàn ghita cúi đầu, vẻ mặt ngượng ngùng.” Nói tới đây, trong mắt Đoạn Tử Lang hiện lên ý cười nhàn nhạt.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Tình Yêu Chết Yểu Của Lang

“Sau đó, tôi mới biết, cô ấy là sinh viên đại học năm hai ngay cạnh chúng ta, nghe nói thành tích đặc biệt tốt, thậm chí mới năm hai, đã được cử tới nhóm sinh viên hàng đầu, bởi vì gia nhập câu lạc bộ âm nhạc trường học của cô ấy, nên thường hay đi theo người câu lạc bộ tới ‘Langdon’ cổ động giúp vui. Khoảng thời gian đó, tôi triển khai thế tiến công nhiệt liệt với cô ấy, tôi gần như dùng hết đủ kiểu lãng mãn, chỉ vì chiếm được nụ cười của cô ấy. Cũng vì vậy mà chuyện này truyền đi xôn xao giữa hai trường.”

“Một tháng sau, cuối cùng cô ấy đồng ý tôi theo đuổi, thời gian đó là thời gian hạnh phúc nhất trong cuộc sống của tôi, tôi như thằng nhóc mới biết yêu, vì cô gái mình yêu mến mà bất chấp tất cả, luôn làm chút chuyện mà ngay cả bản thân cũng không nghĩ đến. Còn cô ấy, là một nữ sinh đặc biệt đơn giản đơn thuần, có chấp nhất và nhiệt tình với ca hát, để cho tôi đặc biệt mê muội.”

“Thời gian đi chung ngọt ngào của chúng tôi tổng cộng kéo dài chín tháng lẻ tám ngày. Tối lễ Giáng sinh, là sinh nhật mười tám tuổi của tôi, cô ấy tặng bản thân cho tôi, tôi hưng phấn không biết vì sao, cảm giác mình là người đàn ông hạnh phúc nhất cõi đời này, khoảnh khắc kia tôi thề trong lòng sẽ đối xử tốt cả đời với cô ấy, cả đời không xa không rời, đến già không rời.” Đoạn Tử Lang nhếch khóe môi, cười đến khổ sở.

“Sau đó thì sao...” Thư Yến Tả cau mày.

“Cho tới nay, chúng tôi vẫn là một đôi người hâm mộ, tôi cũng từng cho rằng chúng tôi là một đôi hạnh phúc nhất. Nhưng mà, buổi sáng khi tôi

https://thuviensach.vn

tỉnh lại, cô ấy đã không thấy tăm hơi, tôi chỉ cho rằng cô ấy đi ra ngoài mua bữa sáng hoặc làm gì đó. Nhưng sau đó, tôi phát hiện tất cả những gì thuộc về cô ấy ở trong phòng trọ nhỏ đã không thấy, vết máu trên giường nhìn thấy mà giật mình, tôi chỉ cảm giác trời cao chơi tôi một vố lớn. Một tháng này, tôi điên cuồng tìm cô ấy, nhưng cô ấy lại cố tình giống như biến mất khỏi thế gian, tìm thế nào cũng không tìm ra, tới địa chỉ nhà cô ấy ở trong nước cũng không có hiệu quả. Tất cả những người biết cô ấy đều không biết cô ấy đi đâu? Cũng không có ai biết cô ấy xảy ra chuyện gì, trong một đêm, cô ấy hoàn toàn biến mất như vậy...”

“Mùa đông năm ấy là thời gian tôi sa sút khủng hoảng nhất, tôi lập tức ở trên đường bị đánh rơi đến tận cùng địa ngục, chỉ có cảm giác mình thật buồn cười, lại bị một nữ sinh nhỏ lừa, lừa triệt để như vậy. Sau khi suy nghĩ lại một chút, đêm trước khi mất tích, hành động của cô ấy thật sự rất khả nghi, chẳng qua khi đó tôi đã bị hạnh phúc làm choáng váng đầu óc, hoàn toàn không nghĩ đến phương diện kia, cho tới... Thành trò cười của tất cả mọi người.” Đoạn Tử Lang hít vào một hơi thật sâu, môi mỏng mím chặt.

Thư Yến Tả sẽ không nói lời an ủi, anh bưng ly lên khẽ đụng, ý tứ không cần nói cũng biết.

“Tôi không sao, nhiều năm như vậy, tôi cũng nghĩ thông suốt, có lúc thoải mái buông tay cũng là một kiểu không cố chấp.” Đoạn Tử Lang uống một ngụm rượu, cay đến đáy lòng.

“Buông tay cũng là một kiểu không cố chấp....” Thư Yến Tả lặp lại lời này, việc này cần bao nhiêu dũng khí đây!

Hai người hết ly này đến ly khác vào bụng, thời gian bất tri bất giác đã qua, quầy bar đã gần đóng cửa.

Waiter (Phục vụ nam) thấy hai người vẫn còn uống, rất lo lắng sợ rằng bọn họ không thể quay về, nên có lòng tốt đề nghị: “Hai vị tiên sinh có cần

https://thuviensach.vn

gọi điện thoại để bạn đến đón không? Say rượu lái xe quá nguy hiểm.”

“Cám ơn, chúng tôi không có việc gì.” Đoạn Tử Lang cười nói.

Waiter thấy người ta đã từ chối ý tốt của mình rõ ràng như vậy, nên rời đi.

“Không say không về.”

“Không say không về.”

Hai người cùng nâng chén, nhìn nhau cười, đây chính là anh em, cả đời sẽ không thay đổi tình nghĩa.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Giá Lớn Của Tự Do

Kết quả đương nhiên của say rượu là đầu đau muốn nứt, tối hôm quay hai người gần như chạy như bay suốt dọc đường về nhà, liên tiếp vượt qua nhiều đèn đỏ, thật đúng là thoải mái ngây người! Đã lâu không có hành động tùy ý như vậy!

Song khi Thư Yến Tả mở mắt ra, cảm nhận được ánh mặt trời sặc sỡ nhiều màu sắc ngoài cửa sổ thì phản ứng đầu tiên trong đầu óc anh là: Mèo nhỏ thế nào đây?

Hoắc Nhĩ Phi rất tức giận, tại sao người đàn ông ác ma kia luôn có thể để người tiêm cho cô, không để cho cô biết, không phát hiện đã ngủ, chẳng lẽ không phạm pháp sao! Tức chết!

Sáng sớm, cô yên vị trên giường nổi nóng, vứt tất cả đồ có thể vứt bên tay, nếu ai dám đi vào, cô lập tức cầm bất kỳ đồ gì trong tay ném qua, cho dù là vật nặng có thể đập chết người, cô cũng không quan tâm, cô tình nguyện ngồi tù cũng còn tốt hơn sống bên cạnh ác ma đó nhiều.

Lúc Thư Yến Tả đi vào, Hoắc Nhĩ Phi không hề nghĩ ngợi cầm một ly trà bên cạnh ném tới, gần như dùng hết hơi sức toàn thân, với một người đạt tới cấp đai đỏ Taekwondo mà nói, sức lực tuyệt đối có.

Máu tươi lập tức chảy xuống từ trán Thư Yến Tả, kết hợp với lạnh lùng trong mắt anh, có một kiểu khát máu khác biệt.

“Em, chán, sống, rồi!” Anh cắn răng nặn từng câu từng chữ.

Hoắc Nhĩ Phi hừ lạnh một tiếng, quay mặt qua chỗ khác.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả sải bước đi tới, dùng lực mạnh quay đầu cô lại, hung hăng nhìn cô chằm chằm, ánh mắt ấy, giống như muốn ăn tươi nuốt sống cô.

Nhưng Hoắc Nhĩ Phi không phải ngồi không, ai người cứ hung dữ nhìn nhau chằm chằm như vậy, ai cũng không chịu yếu thế.

Cứ như vậy sau năm phút.

“Tôi muốn em bình yên sinh đứa bé này.”

“Tôi không muốn!”

“Em không có quyền từ chối!”

“Tôi dù chết cũng không cần!”

“Chỉ cần em bình yên sinh đứa bé này, tôi, sẽ để cho em tự do.” Thư Yến Tả giống như suy tính thật lâu, mới nói ra một câu tiếp theo.

Hoắc Nhĩ Phi hơi không dám tin nhìn anh ta, anh ta vừa mới nói cái gì? Cho cô tự do? Ác ma cũng sẽ tốt bụng như vậy?

“Tôi không tin lời anh, phải có chứng từ chứng minh.” Cô quật cường nói.

“Chứng từ? Chứng minh? Lời của tôi chính là chứng minh có hiệu lực nhất, em không cần khiêu chiến tính nhẫn nại của tôi!” Thư Yến Tả trong cơn giận dữ, người phụ nữ này, cũng quá không biết điều! Anh đã làm nhượng bộ lớn như vậy, rốt cuộc cô còn muốn như thế nào!

“Sao tôi biết được sẽ không giở quẻ, ngộ nhỡ sau khi tôi sinh đứa bé, anh lại không cho phép tôi rời đi, vậy tôi phải làm sao?” Hoắc Nhĩ Phi kiên trì ý nghĩ của mình.

https://thuviensach.vn

“Em! Quả thật không biết sống chết!” Lồng ngực Thư Yến Tả phập phồng kịch liệt, anh hít vào một hơi thật sâu, khẽ híp nửa tròng mắt, không hề chớp mắt nhìn chằm chằm vào người phụ nữ gan lớn này.

Hoắc Nhĩ Phi vẫn không chịu yếu thế, sao có thể tin tưởng lời ác ma, mặc dù cô rất ngốc, nhưng không thể lại bán chính mình một lần! Cô phải kiên cường.

“Rầm!” Tủ đầu giường bị một quyền của Thư Yến Tả đập thành vết nứt, máu tươi lẫn vào bụi gỗ rơi xuống.

Ánh mắt anh phức tạp liếc mắt nhìn Hoắc Nhĩ Phi, “Rầm” một tiếng sập cửa rời đi.

Hoắc Nhĩ Phi mím chặt môi, vừa rồi bị ánh mắt kia của ác ma làm cho rung động, thở dài một hơi, sao có thể!

Tự do! Nếu quả thật chỉ cần cô sinh đứa bé này ra mà có thể đổi lấy tự do, như vậy, cô đồng ý.

Buổi tối chừng chín giờ, Đoạn Tử Lang mệt mỏi đi vào, tròng mắt dưới kính viền vàng hiện đầy tia máu.

Không nói một lời ngồi trên ghế sa lon, đưa bản thỏa thuận cho Hoắc Nhĩ Phi.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Ngay Cả Trong Không Khí Cũng Tràn Ngập Mùi Vị Tự Do

Hoắc Nhĩ Phi cầm bản thỏa thuận lên, rất cẩn thận nhìn qua một lần, phía trên viết rất rõ ràng: Chỉ cần cô bình yên sinh đứa nhỏ ra, thì có thể rời đi, từ đó Thư Yến Tả sẽ không bao giờ quấy nhiễu tất cả cuộc sống của cô.

Từ ngày sinh đứa bé ra, cô hoàn toàn tự do.

Phía dưới còn có chữ ký của đích thân ác ma.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy rất hài lòng, tự do, cuối cùng cô đã chờ đến được.

Cô nhắm mắt lại hít vào một hơi thật sâu, chỉ cảm thấy ngay cả trong không khí cũng tràn ngập mùi vị tự do.

“Vui vẻ đến khóc.” Đoạn Tử Lang vắt chéo hai chân nghiêng người dựa vào ghế sa lon, trước sau như một lưu manh.

Hoắc Nhĩ Phi hít mũi một cái, lau sạch nước mắt, mím miệng cười nói, “Tôi nghe thấy mùi vị tự do.”

Đoạn Tử Lang không nói chuyện nữa, cười rất nhạt nhẽo.

Có lẽ, làm như vậy mới là tốt nhất với mèo nhỏ, Yến có thể làm ra quyết định này, thật sự không dễ dàng. Chuyện tình cảm, đúng là không có ai đúng ai sai.

Sau đó mấy ngày, Hoắc Nhĩ Phi cực kỳ phối hợp với điều trị của bác sỹ, khiến John rất kinh ngạc, sao cô gái này lại lập tức nghĩ thông suốt, thật

https://thuviensach.vn

đúng là chuyện tốt.

Hoắc Nhĩ Phi là người đơn giản hơi cố chấp, cô chỉ kiên trì cho mình là đúng, cho dù máu tươi đầm đìa, cô cũng sẽ cắn chặt hàm răng chịu đựng.

Đã mấy ngày không thấy người đàn ông ác ma kia, Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy rất kỳ quái, dĩ nhiên, không phải cô muốn nhìn thấy anh ta, chỉ có lòng hiếu kỳ thuần túy quấy phá.

Đoạn Tử Lang cũng nhìn thấu nghi vấn của cô, không khỏi trêu ghẹo nói, “Nhớ Yến rồi hả?”

“Có quỷ mới nhớ anh ta, tôi kỳ quái anh ta lại không đến chọc tôi?” Hoắc Nhĩ Phi bĩu môi, phồng má.

“Oh! Thì ra cô thích ngược đến điên.” Đoạn Tử Lang như vỡ lẽ hiểu ra.

Hoắc Nhĩ Phi cầm gối đầu ném tới, “Anh mới thích ngược đến điên, cùng dính vào ác ma kia cả ngày.”

Đoạn Tử Lang nâng gọng kính suýt nữa bị Hoắc Nhĩ Phi đập trúng, híp mắt, âm trầm nhìn người nào đó.

Người nào đó chỉ đảo tròn mắt, rất vô tội bĩu môi, phối hợp cười khúc khích hai tiếng.

“Xem ra thân thể cô đã khôi phục không sai rồi, chúng ta cũng có thể trở về Hương Cảng.”

“A! Đoạn lưu manh, anh không thể mang thù như vậy! Có thể ở đây không, tôi không muốn về Hongkong.” Một câu cuối cùng, Hoắc Nhĩ Phi nói như chém đinh chặt sắt.

https://thuviensach.vn

“Đây là dặn dò trước khi đi của Yến, chỉ cần thân thể cô khôi phục, sẽ dẫn cô trở về Hongkong yên tâm dưỡng thai.” Đoạn Tử Lang nói rất vô tội.

“Tôi... Thân thể tôi còn chưa khôi phục, tôi không muốn trở về, sau khi về tâm tình của tôi sẽ trở nên kém, cũng không sinh đứa bé ra được.” Hoắc Nhĩ Phi dẩu môi, vẻ mặt rất nghiêm túc.

“Phì.” Đoạn Tử Lang thiếu chút nữa phì cười, con mèo nhỏ lấy cớ cũng quá sứt sẹo đi, tâm tình không tốt, không sinh đứa bé được, cái này cũng coi là lý do?

Hai tay anh nhét trong túi quần, “Hai ngày sau, chúng ta trở về Hongkong.”

Không đợi Hoắc Nhĩ Phi nói chuyện, đã đóng cửa đi ra ngoài.

“A...” Hoắc Nhĩ Phi nhào lên giường thét chói tai, Hongkong đã thành cơn ác mộng của cô, cô thật sự không muốn trở về cái lồng vàng kia, cô không thích tất cả ở đó, cho dù là người hay đồ vật, cô đều ghét!

Nằm thẳng trên giường, cô vuốt bụng vẫn bằng phẳng của mình, nơi này, thật sự có một cục cưng nhỏ rồi sao? Sao cô lại hoàn toàn không có cảm giác gì chứ?

Nhưng vừa nghĩ tới là đứa bé của người đàn ông ác ma, cô đã cảm thấy không được tự nhiên, rất muốn phá bỏ nó, nhưng khi John cho cô nhìn hình bé cưng trong bụng thì cô đột nhiên không hạ quyết tâm được, bé cưng, con vô tội.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Ngay Cả Trong Không Khí Cũng Tràn Ngập Mùi Vị Tự Do

Hoắc Nhĩ Phi cầm bản thỏa thuận lên, rất cẩn thận nhìn qua một lần, phía trên viết rất rõ ràng: Chỉ cần cô bình yên sinh đứa nhỏ ra, thì có thể rời đi, từ đó Thư Yến Tả sẽ không bao giờ quấy nhiễu tất cả cuộc sống của cô.

Từ ngày sinh đứa bé ra, cô hoàn toàn tự do.

Phía dưới còn có chữ ký của đích thân ác ma.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy rất hài lòng, tự do, cuối cùng cô đã chờ đến được.

Cô nhắm mắt lại hít vào một hơi thật sâu, chỉ cảm thấy ngay cả trong không khí cũng tràn ngập mùi vị tự do.

“Vui vẻ đến khóc.” Đoạn Tử Lang vắt chéo hai chân nghiêng người dựa vào ghế sa lon, trước sau như một lưu manh.

Hoắc Nhĩ Phi hít mũi một cái, lau sạch nước mắt, mím miệng cười nói, “Tôi nghe thấy mùi vị tự do.”

Đoạn Tử Lang không nói chuyện nữa, cười rất nhạt nhẽo.

Có lẽ, làm như vậy mới là tốt nhất với mèo nhỏ, Yến có thể làm ra quyết định này, thật sự không dễ dàng. Chuyện tình cảm, đúng là không có ai đúng ai sai.

Sau đó mấy ngày, Hoắc Nhĩ Phi cực kỳ phối hợp với điều trị của bác sỹ, khiến John rất kinh ngạc, sao cô gái này lại lập tức nghĩ thông suốt, thật

https://thuviensach.vn

đúng là chuyện tốt.

Hoắc Nhĩ Phi là người đơn giản hơi cố chấp, cô chỉ kiên trì cho mình là đúng, cho dù máu tươi đầm đìa, cô cũng sẽ cắn chặt hàm răng chịu đựng.

Đã mấy ngày không thấy người đàn ông ác ma kia, Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy rất kỳ quái, dĩ nhiên, không phải cô muốn nhìn thấy anh ta, chỉ có lòng hiếu kỳ thuần túy quấy phá.

Đoạn Tử Lang cũng nhìn thấu nghi vấn của cô, không khỏi trêu ghẹo nói, “Nhớ Yến rồi hả?”

“Có quỷ mới nhớ anh ta, tôi kỳ quái anh ta lại không đến chọc tôi?” Hoắc Nhĩ Phi bĩu môi, phồng má.

“Oh! Thì ra cô thích ngược đến điên.” Đoạn Tử Lang như vỡ lẽ hiểu ra.

Hoắc Nhĩ Phi cầm gối đầu ném tới, “Anh mới thích ngược đến điên, cùng dính vào ác ma kia cả ngày.”

Đoạn Tử Lang nâng gọng kính suýt nữa bị Hoắc Nhĩ Phi đập trúng, híp mắt, âm trầm nhìn người nào đó.

Người nào đó chỉ đảo tròn mắt, rất vô tội bĩu môi, phối hợp cười khúc khích hai tiếng.

“Xem ra thân thể cô đã khôi phục không sai rồi, chúng ta cũng có thể trở về Hương Cảng.”

“A! Đoạn lưu manh, anh không thể mang thù như vậy! Có thể ở đây không, tôi không muốn về Hongkong.” Một câu cuối cùng, Hoắc Nhĩ Phi nói như chém đinh chặt sắt.

https://thuviensach.vn

“Đây là dặn dò trước khi đi của Yến, chỉ cần thân thể cô khôi phục, sẽ dẫn cô trở về Hongkong yên tâm dưỡng thai.” Đoạn Tử Lang nói rất vô tội.

“Tôi... Thân thể tôi còn chưa khôi phục, tôi không muốn trở về, sau khi về tâm tình của tôi sẽ trở nên kém, cũng không sinh đứa bé ra được.” Hoắc Nhĩ Phi dẩu môi, vẻ mặt rất nghiêm túc.

“Phì.” Đoạn Tử Lang thiếu chút nữa phì cười, con mèo nhỏ lấy cớ cũng quá sứt sẹo đi, tâm tình không tốt, không sinh đứa bé được, cái này cũng coi là lý do?

Hai tay anh nhét trong túi quần, “Hai ngày sau, chúng ta trở về Hongkong.”

Không đợi Hoắc Nhĩ Phi nói chuyện, đã đóng cửa đi ra ngoài.

“A...” Hoắc Nhĩ Phi nhào lên giường thét chói tai, Hongkong đã thành cơn ác mộng của cô, cô thật sự không muốn trở về cái lồng vàng kia, cô không thích tất cả ở đó, cho dù là người hay đồ vật, cô đều ghét!

Nằm thẳng trên giường, cô vuốt bụng vẫn bằng phẳng của mình, nơi này, thật sự có một cục cưng nhỏ rồi sao? Sao cô lại hoàn toàn không có cảm giác gì chứ?

Nhưng vừa nghĩ tới là đứa bé của người đàn ông ác ma, cô đã cảm thấy không được tự nhiên, rất muốn phá bỏ nó, nhưng khi John cho cô nhìn hình bé cưng trong bụng thì cô đột nhiên không hạ quyết tâm được, bé cưng, con vô tội.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Trời Xui Đất Khiến

Mấy ngày nay trong đầu Thư Phiến Hữu cứ hiện lên cô gái gương mặt sưng đỏ, nhất là ánh mắt quật cường đó, để cho trí nhớ anh khắc sâu.

Nhưng chuyện gần đây rất nhiều, khiến suy nghĩ của anh rất hỗn loạn, không nghĩ ra rốt cuộc đã gặp ở đâu.

Về chuyện tìm Hoắc Nhĩ Phi, anh cũng không nhàn rỗi, chỉ có điều đáng tiếc vẫn không có bất kỳ tin tức gì, để cho anh cảm thấy không có gì tốt để giải thích cho tiểu Luân, cậu ấy và a Sâm tin tưởng anh như vậy, mà bây giờ cũng hơn một tháng, còn không có bất kỳ tin tức gì.

Bây giờ mỗi ngày anh đều loay hoay sứt đầu mẻ trán, lá bài chủ chốt Coral công ty chuẩn bị đã lâu chuẩn bị phát hành album mới rồi, anh có thể tưởng tượng giọng hát của cô sẽ đưa tới bao nhiêu phản ứng, tuyệt đối không thể khinh thường.

Sau khi phát hành xong album, sẽ bắt đầu công việc quảng cáo thời gian dài, trừ tuyên truyền ở Hongkong, còn phải vào trong nước, bởi vì quan hệ hợp tác với giải trí Âu Kỳ, Coral sẽ có nền tảng rất tốt để phát triển.

Anh thật sự không thể phân thân, mà George vì chuyện của Coral, gần đây cả ngày cũng loay hoay quay tít mù, nhất định không trông cậy gì được vào cậu ta.

Đột nhiên nghĩ đến một người: Chú Đinh. Lấy quan hệ và địa vị nhiều năm ở Hongkong như vậy, hơn nữa chú còn là người đứng thứ hai trong bang Viêm Ưng, muốn tìm một người tuyệt đối dễ như trở bàn tay.

https://thuviensach.vn

Đinh Thận rất bất ngờ không biết đại công tử tìm mình có chuyện gì, nhưng vẫn đồng ý hẹn đi uống trà.

“Chú Đinh, tôi muốn nhờ chú tìm giúp một người.” Thư Phiến Hữu đi thẳng vào vấn đề.

“Người nào?”

“Cô ấy tên Hoắc Nhĩ Phi, đại khái chừng mười chín tuổi, là du khách trong nước tới Hongkong du lịch, mất tích chừng ba tháng trước rồi, địa điểm mất tích trên du thuyền hào hoa ở cảng Victoria, cũng chính vào đêm tôi trở về, tôi làm khách trên du thuyền đó, chỉ có điều hai bên không biết nhau mà thôi.” Thư Phiến Hữu nói đại khái tình huống.

Đinh Thận nghe đến cái tên Hoắc Nhĩ Phi thì trong lòng hồi hộp, đại công tử biết cô ấy từ lúc nào, sẽ không phải trùng hợp như vậy chứ!

Trong đầu không ngừng chuyển động, chỉ có điều ngoài mặt vẫn không biến sắc, quả nhiên gừng càng già càng cay.

“Không biết vị Hoắc Nhĩ Phi tiểu thư này có quan hệ như thế nào với đại công tử?”

“Thật ra thì tôi cũng không biết cô ấy, chỉ được một người bạn nhờ vả mà thôi.” Thư Phiến Hữu dĩ nhiên không nhìn ra suy tính trong lòng Đinh Thận.

“Nhờ vả của bạn bè? Đại công tử có thể nói kỹ lưỡng hơn một chút không? Chỉ dựa vào lời vừa rồi của cậu thật sự rất khó tìm ra.”

Đinh Thận thầm nghĩ trong lòng: Ông đã rất rõ ràng lai lịch của Hoắc Nhĩ Phi rồi, không thể có người bạn hay người thân nào có thể liên hệ với đại công tử! Sẽ là người bạn nào đây?

https://thuviensach.vn

Thư Phiến Hữu nói toàn bộ chuyện n tổng giám đốc giải trí Âu Kỳ - Âu Dã Sâm – cầu xin anh, cũng lấy hình Hoắc Nhĩ Phi ra, hy vọng Đinh Thận có thể nhanh chóng giúp anh tìm được Hoắc Nhĩ Phi.

Nhưng anh không nói ra người thật sự lo lắng cho Hoắc Nhĩ Phi nhất là tổng giám đốc bất động sản Sở Viên – Chử Tuyết Luân, bỏ qua đoạn về Chử Tuyết Luân.

Đinh Thận nhìn ảnh thì đã xác nhận trăm phần trăm, quả nhiên không sai, ông thử dò xét: “Chính là giải trí Âu Kỳ hợp tác cùng Á Ninh?”

“Đúng thế, hơn nữa tôi đã đồng ý với Âu tổng rồi, mà hiện giờ tôi không thể phân thân, tìm một tháng cũng không có tiến triển gì, cho nên chỉ có thể nhờ chú Đinh, lấy mạng lưới quan hệ của chú ở Hương Cảng, tôi nghĩ không thành vấn đề.” Thư Phiến Hữu chân thành khen tặng.

Nếu như muốn tìm người không phải tên Hoắc Nhĩ Phi, Đinh Thận có thể không chút do dự mà nhận, cũng hứa nhất định có thể tìm được. Nhưng mà người này lại là Hoắc Nhĩ Phi, lại là người phụ nữ mà nhị thiếu cưng chiều nhất, chuyện này thật khó làm.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Vô Duyên Bỏ Qua

“Chú Đinh?” Thư Phiến Hữu thấy Đinh Thận hơi thất thần, không khỏi kỳ quái.

“À, tôi đang nghĩ nên bắt tay vào tìm từ phương diện nào.” Đinh Thận nhanh chóng khôi phục như thường, khiến người ta không nhìn ra chút sơ hở nào.

“Vậy thì chú làm ơn, hy vọng có thể mau sớm có tin tức, bởi vì mất tích càng lâu, nhất định sẽ càng nguy hiểm, cha mẹ người nhà cô ấy hiện giờ chắc chắn lo lắng gần chết. Quan trọng nhất là Âu Kỳ sẽ hợp tác lâu dài với công ty chúng ta, chuyện Âu tổng nhờ vả tôi nhất định phải làm xong mới được.” Thư Phiến Hữu nói rõ quan hệ lợi hại.

“Đại công tử cậu yên tâm, tôi nhất định sẽ dốc toàn lực tìm được vị Hoắc tiểu thư này, chỉ có điều như lời cậu nói, mất tích lâu như vậy, chỉ sợ... Hơi khó khăn.” Đinh Thận cố ý nói dự tính xấu nhất ra.

“Cái này, tôi cũng nghĩ tới, nếu quả thật như vậy, chúng ta cũng không có cách nào, nhưng ít ra phải có chứng cứ.”

“Được, tôi hiểu, đại công tử, vậy tôi cáo từ trước, có tin tức tôi sẽ lập tức gọi điện thoại cho cậu.” Đinh Thận nói xong lập tức đứng dậy cáo từ.

“Vậy làm phiền chú Đinh rồi.” Thư Phiến Hữu cười đến rất chân thành.

Sau khi Đinh Thận trở lại bang Viêm Ưng, lập tức gọi điện thoại cho nhị thiếu, nói một lần chuyện vừa rồi đại công tử nhờ ông tìm người, ông

https://thuviensach.vn

luôn biết cân nhắc thiệt hơn, cái gì nên nói cái gì không nên nói.

Quả hiên, sau khi Thư nhị thiếu nghe điện thoại của Đinh Thận xong, hơi trầm ngâm, “Chờ mèo nhỏ sinh đứa bé xong, tôi sẽ để cô ấy tự do, sao tổng giám đốc giải trí Âu Kỳ lại biết mèo nhỏ, chuyện này chú đi tra một chút, chú Đinh, chú phí công nhiều.”

“Thuộc hạ đương nhiên dốc hết toàn lực, đại công tử nói ra tên tuổi Hoắc tiểu thư thì trong lòng tôi hồi hộp, chỉ không ngờ chuyện lại đúng dịp như vậy, nhị thiếu yên tâm, chỗ đại công tử tôi sẽ cho cậu ấy một câu trả lời hài lòng, chỉ có điều ngày sau Hoắc tiểu thư về nhà...” Đinh Thận nói ra nghi ngờ của mình.

Thư Yến Tả đương nhiên biết ông chỉ cái gì, sau này mèo nhỏ về nhà, tất cả mọi chuyện sẽ rõ ràng trước mắt, chỉ sợ đến lúc đó đại ca sẽ không tiện báo lại với Âu tổng của giải trí Âu Kỳ.

“Chuyện sau này thì sau này nói, mấy tháng nay tôi không muốn có người đi quấy rầy mèo nhỏ.” Giọng Thư Yến Tả rất kiên định.

“Rõ, tôi hiểu.” Đinh Thận sáng tỏ.

Hai ngày sau, bên trong bệnh viện ở Las Vegas.

“Mèo nhỏ, chuẩn bị đi thôi.” Đoạn Tử Lang đẩy cửa ra, nói với Hoắc Nhĩ Phi đang nằm trên giường say sưa ngon lành ăn vặt xem ti vi.

“Đi đâu?” Hoắc Nhĩ Phi vừa nhét popcorn vừa hỏi, khóe miệng một vòng màu trắng.

“Trở về Hongkong.”

“Không về.” Hoắc Nhĩ Phi không nhúc nhích, tiếp tục ăn.

https://thuviensach.vn

Đoạn Tử Lang đi tới, tắt ti vi, đoạt lấy popcorn trong tay người nào đó, cau mày quát lên: “Ai cho cô ăn những thứ trụng dầu này?”

“Tôi...” Hoắc Nhĩ Phi mím môi, cô đã ba bốn tháng chưa ăn đồ này, thèm chết cô.

“Cho cô mười phút, tôi ở ngoài cửa chờ cô.” Đoạn Tử Lang liếc nhìn cô, đóng cửa đi ra ngoài.

Hoắc Nhĩ Phi nhe răng nhếch miệng sau lưng Đoạn Tử Lang, tức giận bò dậy, sờ đông sờ tây một chút, cũng không gì tốt để dọn dẹp, dù sao đồ vật riêng tư của cô không ở đây, quan trọng nhất là bản hiệp ước, nhất định phải mang theo.

Sân bay quốc tế Hongkong, Hoắc Nhĩ Phi chậm rãi đi theo sau lưng Đoạn Tử Lang, sau lưng còn hai vệ sỹ.

Đột nhiên, trước mặt xôn xao, hình như ngôi sao nào đó đến sân bay, dẫn tới một loạt xôn xao, phóng viên còn có một đám fans hâm mộ vây cực kỳ chặt chẽ.

Đoạn Tử Lang kéo mèo nhỏ đang chậm rì rì, sợ cô bị người ta đẩy ra.

Hai vệ sỹ cũng đến gần thêm, đứng sau lưng che chở cho bọn họ chu toàn.

Khi bọn họ nghiên người đi qua, Thư Phiến Hữu, George và Coral ba người đang bị đám fans hâm mộ vây tới nước chảy không lọt, cự ly ngay gang tấc, lại hình như cách ngàn ngàn vạn vạn người, vô duyên bỏ qua.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Biệt Thự Ở Nông Thôn

Sau khi ra đến sảnh chính sân bay, thì có một chiếc Lincoln phiên bản dài màu đen chờ ở dó, lên xe, Hoắc Nhĩ Phi bắt đầu lầm bầm: "Vừa rồi có nữ ngôi sao, anh cũng không để tôi xem thử, ngộ nhỡ là Trương Bách Chi, nhóm Twins gì đó, bỏ lỡ rất đáng tiếc!"

Đoạn Tử Lang cực kỳ khinh bỉ nhìn cô, "Nếu là ngôi sao lớn, trận thế còn mãnh liệt gấp mấy lần vừa rồi, cô có thể có chút tiền đồ không! Còn theo đuổi ngôi sao!"

Hoắc Nhĩ Phi dẩu mồm trừng mắt giả bộ muốn tát tai người phá hoại nào đó.

Đoạn Tử Lang nhắm mắt lại tựa vào chỗ ngồi, "Tôi không so đo với phụ nữ có thai."

Hoắc Nhĩ Phi nhìn tòa nhà cao đứng sừng sững dọc đường, chỉ cảm thấy xúc động rất lâu, kinh ngạc phát ra ngây ngô, không nói thêm gì nữa.

Cho đến khi trước mắt xuất hiện một mảnh xanh biếc tràn trề, Hoắc Nhĩ Phi mới giật mình, đây là muốn đi đâu?

Đoạn Tử Lang vẫn nhắm mắt nghỉ ngơi, ra vẻ thành công.

"Này, đây là định đi đâu?" Tròng mắt như nai con ngơ ngác của Hoắc Nhĩ Phi nhìn chằm chằm, chọc người nào đó đang giả vờ ngủ say.

Không động đậy, không có phản ứng.

"Đoạn lưu manh!" Cất cao âm lượng.

https://thuviensach.vn

“Ầm ĩ chết được! Quấy rầy nữa tôi sẽ cho xe quay đầu, trở về nhà họ Thư.” Hoàn toàn uy hiếp.

“Ý của anh là, tôi không cần trở về nhà ác ma?” Hai mắt Hoắc Nhĩ Phi sáng long lanh, chớp chớp hưng phấn sáng rỡ.

“Nếu như cô muốn trở về, cũng có thể, cửa chính lúc nào cũng sẵn sàng mở rộng vì cô.” Đoạn Tử Lang miễn cưỡng nói.

“Dĩ nhiên không! Đây muốn đi đâu?” Hoắc Nhĩ Phi không hề nghĩ ngợi cự tuyệt.

“Một tòa biệt thự ở quê Yến.” Nhưng thật ra là biệt thự tư nhân ở quê của mẹ Yến, vẫn bỏ trống nhiều năm, chỉ có điều Yến kêu anh không được nói cho mèo nhỏ.

“Chẳng lẽ sau này chỉ một mình tôi ở đây?” Hoắc Nhĩ Phi hiển nhiên quan tâm nhất vấn đề này.

“Là vậy không sai, trong thời gian này tôi sẽ phụ trách tất cả ăn uống cuộc sống thường ngày của cô, làm bác sỹ, cô chỉ có thể nghe tôi.” Đoạn Tử Lang cười đến mê người.

Hoắc Nhĩ Phi khoa trương, vẻ mặt đưa đám ngã ngồi tại chỗ, “Tại sao? Tại sao chứ!”

Đoạn Tử Lang không để ý đến cô, tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Trong mắt là một vùng cỏ xanh biếc, một con dốc thoai thoải, một ngôi biệt thự hai tầng gạch xanh ngói đỏ tọa lạc chính giữa bãi cỏ xanh, bàn đá xanh đường nhỏ, cây cổ thụ che trời, hàng rào gỗ, bồn hoa cỏ, ghế dây mây, bàn đá, còn có một vòng thực vật không biết tên bên tường quanh biệt thự, nở đáo hoa vàng, hết sức thanh nhã. Cảnh trí như vẽ từ xa đến gần tô điểm trong thiên nhiên rộng lớn.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy tâm tình mình dự dưng khá hơn, chính là bị cảnh trí mê người này đầu độc rồi.

Cô lập tức hoan hô, vui mừng hớn hở mà chạy về phía cửa.

“Cô có thể đừng kích thích trái tim tôi không! Đứng lại cho tôi!” Đoạn Tử Lang ở sau lưng quả thật sắp bị cô tức chết rồi, đó là động tác mà người mang bầu nên có sao?

Hoắc Nhĩ Phi quay đầu làm mặt quỷ nghịch ngợm với anh, nhìn trái nhìn phải thăm dò ở cửa ra vào, vô cùng sung sướng.

Đoạn Tử Lang nhét hai tay vào túi, nhàn nhã mà đi đến, nghiêng người dựa vào bên cửa, tròng mắt đen dưới kính viền vàng tràn đầy hài hước, “Chạy nhanh như vậy sao, không có chìa khóa cô chính là không vào được.”

Nói xong tay phải móc chìa khóa từ trong túi tiền ra, treo trên ngón giữa, chính là không muốn cho mèo nhỏ rất muốn vào nhà.

Hoắc Nhĩ Phi định nhảy dựng lên giành, Đoạn Tử Lang thấy động tác của cô, vội vàng chặn thân thể cô lại, vẻ tươi cười vụt tắt, nghiêm trang nói: “Cô phải nhớ cô là phụ nữ có thai rồi, về sau không được làm động tác nguy hiểm như thế.”

“Điều này không thể làm, điều kia không thể làm, rất không có ý tứ!” Hoắc Nhĩ Phi dẩu môi, rất không vừa lòng.

“Bởi vì sức khỏe của cô quá kém, đứa bé khó khăn lắm mới giữ được, hơn nữa, vì để nhanh chóng tự do, cô cũng nên bảo vệ nó, cho đến ngày nó bình yên ra đời.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Đối Xử Y Hệt Công Chúa

“Tôi biết rồi, từ một công cụ ấm giường vinh dự trở thành công cụ sinh con, thật đúng là bay vọt về chất! Cũng cám ơn anh ta, cuộc sống của tôi có cải thiện, có thể thoải mái dễ chịu ở biệt thự như vậy, hơn nữa, chỉ cần sinh hạ đứa bé, thì tôi có thể về nhà. Tôi nhất định sẽ chăm sóc nó thật tốt, vì nó là chỗ trông cậy duy nhất của tôi!”

Hoắc Nhĩ Phi mím môi, cười đến rất chua xót, tự giễu trong mắt nhìn không xót một chút gì. Ngay sau đó, nở nụ cười sáng lạn, nhận lấy chìa khóa từ trong tay Đoạn Tử Lang, trong miệng còn ngâm nga “Một ngày hoàn mỹ” của Tôn Yến Tư, rung đùi đắc chí mà vào nhà.

Tôi muốn một căn phòng lớn có cửa sổ chạm sàn rất lớn

Ánh mặt trời rơi vãi trên sàn nhà cũng ấm áp cuộc đời tôi...

Đoạn Tử Lang dựa nghiêng bên cửa sổ, thoáng trong mắt là sáng rỡ khó hiểu. Cũng đi theo Hoắc Nhĩ Phi vào phòng, thấy cô giống như Già Lưu thăm đại quan viên * ngó chỗ này một tí, liếc chỗ kia một chút, sống rất chân thật, một chút cũng không giả bộ.

(*) Đại Quan Viên của già Lưu: Già Lưu là một nhân vật trong tiểu thuyết Hồng Lâu Mộng của tác giả Tào Tuyết Cần, cá tính trong sáng, sức sống tràn đầy, còn có tác dụng tô điểm cho sự khắc hoạ đặc trưng tính cách của những nhân vật khác trong tác phẩm, làm cho những hình tượng nghệ thuật ấy phong phú hơn, phức tạp hơn và nổi bật hơn.

Đại Quan Viên là khu vườn giữ cho đám con gái được cách biệt với thế giới bên ngoài (lời tác giả Tào Tuyết Cần), hy vọng bọn họ ở lại trong

https://thuviensach.vn

vườn đó, sống tháng ngày tiêu dao vô ưu vô sầu, không nhuốm mùi bẩn thỉu của lũ đàn ông. Đại Quan Viên chính là toà thành giữ gìn cho các cô. Ý của câu này tương tự câu "Nhà quê lên tỉnh".

Vào nhà cũng thấy thiên nhiên tươi mát phả thẳng vào mặt, đồ gỗ cao cấp hạng sang toàn một màu trắng ngà, điêu khắc và chế tạo thủ công thuần khiết; tạo hình tao nhã, đường cong tỉ mỉ và sơn quét hạng sang, không chỗ nào không tỏa ra hơi thở cuộc sống thong dong trang nhã, thật sự làm cho lòng người mênh mông, mơ tưởng viển vông...

Đây hoàn toàn không giống như phong cách của ác ma! Vừa vào phòng anh ta chỉ có ba màu đen trắng xám, cũng biết tài nghệ thưởng thức của anh ta... Hơn nữa, nhà này không giống như đã bỏ trống từ lâu! Sạch sẽ như vậy...

Hoắc Nhĩ Phi nhìn sàn nhà bằng gỗ thật hạng sang màu xám nhạt xếp thành bậc thang hình xoắn ốc, rất có ý muốn đi lên, lúc cô bước tới hai bước lên bậc cầu thang thì giọng nói đáng ghét của người nào đó vang lên, "Cô ở lầu một, ừ, đi vào hành lang bên phải này, phòng lớn nhất ở giữa là phòng ngủ của cô."

Thật là! Không đi thì không đi, có gì đặc biệt hơn người! Dữ dội như vậy làm gì!

Hoắc Nhĩ Phi vừa đi xuống, trong miệng lẩm bẩm, thái độ rất căm phẫn.

"Phụ nữ có thai ở lầu một tương đối an toàn." Lúc Hoắc Nhĩ Phi đi qua bên cạnh Đoạn Tử Lang, anh ung dung mở miệng.

Hoắc Nhĩ Phi vẫn lẩm bẩm, từ từ dạo bước đến căn phòng ngủ Đoạn Tử Lang nói.

https://thuviensach.vn

Đẩy cửa ra, cô lập tức bị hình vẽ đóa hoa xinh xắn mềm mại, tao nhã lịch sự hấp dẫn, từ rèm cửa sổ, ghế sa lon, vỏ chăn, ga giường đến giấy dán tường, hoa lớn hoa nhỏ, nồng đậm, cùng nở rộ ngay trước mắt, sinh động hoạt bát.

Thật sự là gian phòng ấm áp lãng mạn, từ đèn đóm tới sàn nhà, không có chỗ nào không có giá đắt chết người, thật đúng là chế độ công chúa! Khăn phủ giường bằng sa mỏng viền tơ phóng khoáng, trên giường còn đặt mấy con búp bê, thật sự coi cô như con nít, Hoắc Nhĩ Phi dẩu môi nghĩ thầm.

“Nơi này trừ cô và tôi ra, tổng cộng có ba người giúp việc và một người làm vườn, đặc biệt phụ trách ăn uống của cô là vú Ngô, đặc biệt phụ trách cuộc sống thường ngày và sinh hoạt của cô là vú Trần, còn một người khác phụ trách vệ sinh cả tòa nhà này. Người làm vườn bác Trần chủ yếu phụ trách hoa cỏ ở vườn sau, phong cảnh chỗ ấy rất đẹp, thiết kế rất độc đáo, sau bữa cơm chiều cô có thể đi cùng vú Trần đi tản bộ. Còn cô muốn ăn gì hoặc nhu cầu gì trong phương diện cuộc sống cũng có thể nói với vú Trần, có cái gì không thoải mái nhất định phải kịp thời nói với tôi.” Đoạn Tử Lang đứng sau lưng cô nói một hơi.

“Không ngờ có một ngày tôi có thể sống cuộc sống y hệt công chúa, còn có đầu bếp chuyên môn, bác sỹ, bảo mẫu... Đều vì một mình tôi mà phục vụ, woa! Cảm giác này thật sự thoải mái! Thoải mái ngây người!” Hoắc Nhĩ Phi hớn hở mặt mày nói.

Đoạn Tử Lang rất yên tĩnh nhìn cô, nhìn cô kiên cường lạc quan như vậy, nhưng thật ra bản thân đã chôn giấu không vui vẻ rồi, anh có thể trải nghiệm cảm giác này.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Tâm Tư Khác Biệt

“Bây giờ vẫn còn sớm, cô nghỉ ngơi một chút trước đi, phòng của tôi ở ngay bên cạnh, buổi tối chừng sáu giờ ăn cơm tối.”Đoạn Tử Lang nhìn đồng hồ, tự nhiên nói ra.

“Biết.” Hoắc Nhĩ Phi buồn buồn đáp, ngay sau đó “Rầm” một tiếng đóng cửa lại, nhào lên giường, mặt úp xuống, giường thật mềm, chăn cũng rất mềm, ngửi đều là hương thơm, thật thoải mái...

Đầu cũng mơ hồ theo, buồn ngủ quá, từ Las Vegas bay về, thời gian thật dài, toàn thân chua xót đau đớn...

Đoạn Tử Lang ngồi trên ghế mây ở vườn sau như có điều suy nghĩ, vú Trần đi tới, “Đoạn thiếu gia, ngài tìm tôi?”

“Vú Trần, vú cũng ngây người chừng hai mươi năm rồi, lúc phu nhân còn trên đời thì vú hầu hạ phu nhân, điểm này tôi tin tưởng vú nhất định có thể làm được rất tốt, chỉ cần vị Hoắc tiểu thư kia có bất kỳ nhu cầu gì về vật chất vú đều phải dốc hết toàn lực thỏa mãn cô ấy, dĩ nhiên cũng phải đề phòng cô ấy định gọi điện thoại ra ngoài..., để tâm là được, chắc nhị thiếu cũng giải thích rõ ràng cho vú.”

“Nhị thiếu nói cô ấy là thiếu phu nhân...” Vú Trần cảm thấy rất kỳ quái, sao nhị thiếu và Đoạn thiếu gia nói không giống nhau.

“Gọi cô ấy là thiếu phu nhân, cô ấy có thể mất hứng, cố gắng đừng kích thích cô ấy là được, thân phận của cô ấy rất đặc biệt, cho nên vú phải cực kỳ để tâm, vú và bác Trần đã ngây người ở đây hơn hai mươi năm, rất nhiều chuyện hai người cũng hiểu.” Đoạn Tử Lang nói rất rõ ràng.

https://thuviensach.vn

“Đoạn thiếu gia yên tâm, tôi biết rõ nên làm thế nào?” Vú Trần vội vàng nói, sao bà có thể không biết Thư nhị thiếu? Bà nhìn cậu ấy ra đời, hơn nữa vị Đoạn thiếu gia này cũng không phải đèn đã cạn dầu, nếu hai vị thiếu gia đều dặn dò phải tử tế thế rồi, bà nhất định sẽ chăm sóc thật tốt vị Hoắc tiểu thư trong nhà kia.

“Ừ, vú đi xuống đi.”

Sau khi vú Trần đi, Đoạn Tử Lang ngồi một mình trên lan can hành lang ở vườn sau, nghĩ tới rất nhiều chuyện, chỉ cảm thấy bỏ thì thương mà vương thì tội...

Lấy điện thoại di động ra gọi cho Yến...

Lúc này Thư Yến Tả đang ngồi trong phòng làm việc tầng thứ mười bảy tập đoàn Thư Á, sau khi cúp điện thoại xong, anh nhíu mày đứng bên cửa sổ, nhìn người xe đi đường đi qua đi lại, tâm tình rất phức tạp.

Anh sống năm thứ hai mươi ba, lần đầu tiên nảy sinh tình cảm với phụ nữ ấm giường, nhưng người phụ nữ kia lại cố tình không mua tài khoản của anh, càng muốn làm trái lại anh!

Còn nói đây là cái lồng vàng?

Chẳng lẽ như Lang nói, tình yêu thật sự không thể chỉ dựa vào chiếm đoạt và ép buộc?

Bực bội đốt một điếu thuốc, anh ở văn phòng luôn không hút thuốc, nhưng hôm nay lại phá lệ, thật ra anh cảm thấy gần đây mình phá lệ rất nhiều, chỉ có điều... Để mèo nhỏ ở trong biệt thự của mẹ, thật ra thì anh có lòng riêng, anh hy vọng mèo nhỏ có thể nhìn mặt mũi đứa nhỏ, sẽ lưu lại, anh nguyện ý chờ, nguyện ý cho cô chút thời gian.

https://thuviensach.vn

Thành phố L trong nước, Chử Tuyết Luân đợi một tháng vẫn không có tin tức của Phi Phi, chỉ cảm thấy cực kỳ nóng nảy, trong lòng cũng nảy sinh lo lắng, không phải anh không tin năng lực xử lý công việc của Thư đại ca, chỉ có điều ngay cả anh ấy cũng không tìm được người, còn có ai có thể tìm được đây? Uổng công anh còn dõng dạc bảo đảm với chú Hoắc và dì Hoắc nhất định sẽ tìm Phi Phi trở về, anh chỉ cảm thấy rất kiệt sức, gần đây chuyện ở công ty rất nhiều, loay hoay khiến đầu óc anh choáng váng.

“Anh, Phi Phi vẫn không có tin tức gì sao?” Mỗi chủ nhật về nhà, Chử Tuyết Nghê thấy anh trai ngồi dựa trên ghế sa lon, dáng vẻ cau mày, cũng biết chắc chắn còn chưa tìm được Phi Phi.

“Nghê Nghê, em nói có phải anh trai rất vô dụng không, đã bốn tháng rồi.” Chử Tuyết Luân cau mày, thở dài.

“Anh, chúng em biết anh đã cố gắng hết sức, em cũng nghe anh Âu nói rồi, các anh vì tìm Phi Phi mà hợp tác với ảnh thị và giải trí Á Ninh ở Hương Cảng, em sẽ nói rõ cho chú Hoắc và dì Hoắc.” Chử Tuyết Nghê nắm tay anh trai cô an ủi, mặc dù cô cũng rất lo lắng cho Phi Phi, nhưng bốn tháng nay, lo lắng của anh trâi không thua kém gì mọi người.

“Hợp tác cùng Á Ninh là công ty a Sâm, cũng không hoàn toàn vì Phi Phi mà theo chân bọn họ hợp tác, chỉ có thể coi như là một nhân tố trong số đó mà thôi.”

“Em hiểu rõ, anh, anh nói Phi Phi cậu ấy... Có thể... Đã không...” Vẻ mặt Chử Tuyết Nghê đưa đám, ấp úng nói.

“Sẽ không.” Chử Tuyết Luân kiên định nói, “Nhất định sẽ tìm được.”

Chử Tuyết Nghê liếc mắt nhìn anh mình, cô biết anh vẫn luôn thích Phi Phi, chỉ có điều không ngờ lại yêu sâu đến như vậy, nếu như có một ngày Phi Phi có thể trở thành chị dâu của cô, cô cũng rất vui mừng, nhưng mà, Phi Phi, rốt cuộc cậu ở đâu?

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Thời Kỳ Mang Thai

Mang thai đến tháng thứ tư, Hoắc Nhĩ Phi rõ ràng cảm giác bụng mình nổi lên, hơn nữa gần đây ăn gì ói cái đó, nghe vị thịt đã không muốn ăn gì rồi, chỉ muốn ói, ói đến ngay cả mật đắng cũng sắp phun ra.

Nhưng Đoạn lưu manh và vú Trần luôn ép cô ăn này ăn kia, nói muốn ăn thức ăn có nhiều dinh dưỡng, tốt cho bé cưng trong bụng, phiền chết được!

Ban ngày cô luôn rất sung sướng, không nhìn ra chút khác thường nào. Chỉ có đến buổi tối, trở về trong phòng, cô mới có thể tháo bỏ tất cả đề phòng, cuộn tròn mình ngồi trên giường khóc nức nở, gần đây phản ứng nôn nghén đặc biệt lợi hại, cô cảm thấy mình sắp không chịu nổi, nằm không thoải mái, ngồi xuống cũng khó chịu, cô cảm thấy mình sắp hỏng mất...

Mỗi khi đêm tối phủ xuống, cô sẽ nhớ cha mẹ, nhớ nhà, nhớ đến tất cả ở thành phố L...

Hongkong tháng mười hai, vẫn không cảm thấy mùa đông, lúc ăn cơm tối, Hoắc Nhĩ Phi nhìn thịt cá đầy bàn, chỉ cảm thấy một chút khẩu vị cũng không có, cô ép mình định bới vài miếng cơm, rồi một mình đi vườn sau.

Cô biết ở phía đông có một bể bơi hình bầu dục, đáy bể trải gạch men trang trí đầy màu sắc, màu xanh, màu lam đan xen trải ra, khiến nước bể bơi càng thêm trong suốt.

Nhưng cô thích chỗ phía tây hơn, nền gỗ, cầu nhỏ, nước chảy, lùm cây, cây cọ, đường lót đá hoa văn làm nổi bật lên cảnh trí xinh đẹp của mẹ

https://thuviensach.vn

tự nhiên, như một bức tranh sơn dầu xâm nhập lòng người, có một vẻ đẹp mông lung ấm áp.

Đi thẳng dọc theo hành lang, tầm mắt sẽ càng trống trải, toàn cảnh là xanh um tùm, các loại hoa cỏ thực vật màu sắc sặc sỡ, còn có một hồ sen xanh, chân thật như thế ngoại đào nguyên thanh tịnh và đẹp đẽ.

“Thải cúc đông ly hạ, du nhiên kiến nam sơn” của Đào Uyên Minh *. Hình như càng làm nổi bật cảnh như vậy.

(*) Đây là hai câu trích trong bài “Ẩm tửu” (uống rượu kỳ 5) của Đào Uyên Minh – Đào Tiềm:

Hái cúc dưới giậu đông

Thơi thới nhìn núi nam

Hoắc Nhĩ Phi ngồi trên tảng đá die end anl eeq uyd onn bên hồ sen, kinh ngạc nhìn lá sen xanh biếc kia mà ngẩn người.

Đoạn Tử Lang mới từ bên ngoài trở về, nhìn thức ăn đầy bàn gần như không động, nhíu mày, “Vú Ngô, ngày mai thay đổi hình thức, làm chút chua hoặc hơi cay, nếm thử các loại mùi vị mới có thể biết Hoắc tiểu thư ăn được mùi vị gì, những thứ này, những thứ này đều quá tanh rồi, gần đây Hoắc tiểu thư nôn nghén gay gắt, mọi người phải tốn chút tâm tư, mỗi ngày cô ấy đều ăn ít như vậy sao?”

“Hai ngày trước Hoắc tiểu thư nói muốn ăn chút bánh màn thầu, uống chút chè...” Vú ngô nơm nớp lo sợ nói. Vị Hoắc tiểu thư này nôn nghén thật sự lợi hại, mặc kệ bà làm thanh đạm cỡ nào, vẫn ói rối tinh rối mù.

“Bánh màn thầu, chè?” Chân mày Đoạn Tử Lang nhíu càng sâu, anh chỉ rời đi ba ngày thôi, sao cô lại ăn bánh màn thầu, thứ không có giá trị dinh dưỡng đó.

https://thuviensach.vn

“Hoắc tiểu thư đâu?”

“Cô ấy nói muốn đi sau vườn một chút, không để cho tôi theo.” Vú Trần vội vàng nói.

Đoạn Tử Lang nhấc chân đi tới vườn sau, anh chỉ vốn định nói Hoắc Nhĩ Phi, tại sao có thể chỉ ăn chút bánh die nda nle equ ydo nn màn thầu, nhưng khi thấy dáng vẻ ngồi ngẩn người ở đó của cô thì tất cả những lời định nói đều không ra khỏi miệng được. Chân mày nhíu chặt cũng dần thả lỏng, môi mỏng vẫn mím chặt, tròng mắt đen dưới kính viền vàng khẽ híp, không hề chớp mắt mà nhìn vào sườn mặt cô.

Ánh nắng chiều tối chạng vạng hắt lên người Hoắc Nhĩ Phi, nhuộm ra từng vòng sáng nhàn nhạt, Đoạn Tử Lang đứng ở xa xa, không đành lòng quấy nhiễu phần tốt đẹp đó.

Vú Trần theo thường lệ mười giờ mỗi đêm gọi điện thoại cho Thư nhị thiếu, nói cho anh biết tình hình cuộc sống mỗi ngày của Hoắc Nhĩ Phi. Cũng ví dụnhư ần đầy Hoắc Nhĩ Phi nôn nghén gay gắt, luôn không ăn vô bất kỳ thứ gì, hơn nữa ăn cái gì ói cái đó.

Thư Yến Tả gần như cau mày nghe vú Trần báo cáo xong, nhất là nghe nói buổi tối mèo nhỏ còn len lén núp trong phòng khóc, tim của anh lập tức quặn đau, từng điếu thuốc rút ra càng thêm mãnh liệt.

Kể từ sau khi mèo nhỏ rời đi, anh đột nhiên mất hứng thú với những người phụ nữ khác, thả tất cả phụ nữ trong nhà, nhưng người gọi An Tình Hủy kia lại cố tình sao cũng không chịu đi, vú Thư ở bên cạnh cũng không giúp, nói đã nhận cô ta làm con nuôi, hy vọng cô ta có thể lưu lại.

Nể mặt vú Thư nhiều năm cần cù chăm chỉ vì nhà họ Thư như vậy, anh nhất thời mềm lòng đồng ý, nhưng cảnh cáo An Tình Hủy nhất định phải giữ bổn phận, nếu không đừng trách anh không nể mặt!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Ghé Thăm Âm Thầm Lúc Nửa Đêm

Hai ngày nay Thư Yến Tả hơi đứng ngồi không yên, nhắm mắt lại, trong đầu lập tức hiện ra khuôn mặt nhỏ nhắn quật cường của mèo nhỏ, nhất là sau khi biết gần đây cô nôn nghén lợi hại, càng thêm lo lắng, ngay cả chính anh cũng không nói rõ ràng cảm giác khó hiểu này.

Xử lý xong chuyện công ty đã gần mười giờ, anh lái ô tô chạy thẳng đến biệt thự nông thôn.

Kể từ sau khi mẹ qua đời lúc năm tuổi, chỗ đó đã trở thành nỗi đau trong lòng anh, anh từng thề sẽ không bao giờ đặt chân đến đó nữa.

Nhưng tối nay, anh vì một người phụ nữ mà phá bỏ lời thề của mình.

Bởi vì trước đó đã thông báo cho vú Trần và Lang, cũng không khóa cửa, anh lặng yên không tiếng động mở cửa vào nhà, quen cửa quen nẻo đi tới căn phòng của mèo nhỏ.

Lúc này, đêm nồng đậm, ban đêm ở nông thôn luôn cực kỳ yên tĩnh, chỉ có cỏ, côn trùng đồng ruộng, tiếng ếch kêu “Ộp ộp” vui mừng, ánh trăng xuyên qua cửa sổ chiếu vào.

Thư Yến Tả nhìn người nằm chỏng quèo * ngửa mặt đang ngủ say, khóe mắt xẹt qua nụ cười nhợt nhạt.

(*) nguyên gốc: 四仰八叉

Khi ngủ cô có vẻ đẹp dễ thương, lông mi thật dài hơi vểnh lên, khom thành hình trăng lưỡi liềm, khóe mắt như có vệt nước mắt chưa khổ, đôi

https://thuviensach.vn

môi trề ra, ngủ say “khò khò”.

Nửa tháng không thấy cô, chỉ cảm thấy thời gian trôi thật lâu, gương mặt cũng gầy đi.

Anh ngập ngừng vươn tay, muốn sờ khuôn mặt khi ngủ của cô, khi đầu ngón tay chạm đến gương mặt mèo nhỏ, chỉ nghe thấy cô lẩm bẩm một tiếng: “Đại ác ma, tránh ra!”

Thư Yến Tả bị sợ đến vội vàng thu tay lại, cho rằng cô tỉnh, lại phát hiện cô chỉ nói mơ, chép chép miệng nhỏ nhắn, lật người, ngủ tiếp rồi.

Ngay cả nằm mơ cũng nói ghét anh, xem ra mèo nhỏ thật sự hận anh thấu xương.

Chua xót nơi khóe miệng Thư Yến Tả nhanh chóng tràn ra, xoay người đi ra ngoài, nhẹ nhàng đóng kỹ cửa phòng.

Ánh trăng nhàn nhạt chiếu lên âu phục màu đen trên người Thư Yến Tả, gần như hòa nhập vào với màn đêm thành một thể.

Anh tựa vào xe, đốt một điếu thuốc, nhìn phía trước, không biết suy nghĩ gì.

Đoạn Tử Lang mặc áo ngủ bằng tơ tằm màu đen còn buồn ngủ mà thẳng bước đi tới, chạm vào Thư Yến Tả đang dựa vào xe, trên tay anh cầm lấy một điếu thuốc, châm lửa, đốt.

Hai người cùng nhả ra một vòng khói nhàn nhạt, khói mù ngập tràn trước mắt, làm cho người ta không nhìn rõ chân thật.

“Tôi cho rằng cả đời này cũng sẽ không tới đây.” Thư Yến Tả rít một hơi thật sâu, chậm rãi nói ra.

“Ai cũng sẽ thay đổi, chuyện của tương lai không ai nói rõ được.”

https://thuviensach.vn

“Tôi nhớ khi còn bé nhìn mẹ mang thai Nhiễm Nhiễm thì không phải như thế.” Thư Yến Tả cau mày.

“Thể chất mỗi phụ nữ là khác nhau, phản ứng như vậy cũng bình thường, qua tháng này là tốt rồi. Lại nói khi đó phu nhân mang thai thứ ba rồi, dĩ nhiên tốt hơn một chút.” Tay trái Đoạn Tử Lang ôm ngực, tay phải phủi bụi thuốc.

“Tháng sau không có việc gì rồi?” Hình như Thư Yến Tả rất kỳ quái.

Đoạn Tử Lang bật cười, “Yến, lần đầu tiên tôi phát hiện cậu rất có tế bào hài hước.”

Thư Yến Tả rất bình tĩnh bĩu môi, xem thường Lang nhạo báng, “Tôi không học y.”

“Ai nói chỉ học y mới biết.” Đoạn Tử Lang cảm thấy tối nay Yến thật đáng yêu, rất chân thật.

“Tôi đi đây, mèo nhỏ nhờ cậu.” Thư Yến Tả dập đầu thuốc lá trong tay, mở cửa xe, chuẩn bị đi về.

Anh mới không cần tiếp tục thảo luận chuyện có học y hay không với Lang, rất hạ thấp bản thân, ai nói anh không biết, anh chỉ thấy kỳ quái thôi.

Đoạn Tử Lang nhìn chiếc hummer màu đen dần đi xa, khẽ thở dài, quả nhiên Yến thay đổi rất nhiều, tình yêu quả thật có thể làm mờ đầu óc người ta, chỉ có điều giữa Yến và mèo nhỏ, thật sự...

Xoay người trở về phòng, bóng đêm đang nồng đậm.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Vén Ra Mây Mù

Khi Thư Phiến Hữu tìm Đinh Thận lần nữa, đã là một tháng sau rồi, trong một tháng này anh gần như không có một ngày nhàn rỗi, gần tới mùa xuân, anh chỉ muốn mau chóng làm trọn vẹn công việc, sau khi Nhiễm Nhiễm trở lại, anh hy vọng anh em ba người có thể gặp mặt nhiều hơn.

Hai người vẫn hẹn nhau ở quán cà phê lần trước.

“Chú Đinh, chuyện lần trước nhờ chú điều tra như thế nào rồi? Còn có một tháng nữa đến mùa xuân, tôi muốn tìm được Hoắc tiểu thư trước đó.” Thư Phiến Hữu tựa vào ghế salon, ý tứ rất rõ ràng.

“Tôi đi điều tra, không có tin tức Hoắc tiểu thư, tôi nghĩ có thể đã rời khỏi Hương Cảng rồi không hoặc là...” Đinh Thận nói rất bình tĩnh.

“Chú nói cũng không phải không có khả năng, Hongkong lớn như vậy, bằng vào bản lĩnh của chú Đinh, muốn tìm một người thật sự không phải việc khó gì.” Thư Phiến Hữu cười nói, anh cũng không phải khen tặng, lấy địa vị hắc bang ở Hongkong hiện giờ của bang Viêm Ưng, muốn tìm ra một người, thật sự dễ như trở bàn tay.

“Đại công tử nói quá lời, Hongkong nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, các thế lực lần lượt thay đổi. Nói muốn tìm một người dễ dàng như vậy, nhưng có thể thấy được Hoắc tiểu thư là một ngoại lệ, tôi cũng cảm thấy rất có lỗi, cũng không biết có ảnh hưởng đến quan hệ hợp tác giữa Á Ninh và Âu Kỳ không.” Đinh Thận nói rất tế nhị.

“Không đến nỗi, Âu tổng cũng không phải người không hiểu chuyện, nhưng dù có thế nào, chuyện về Hoắc tiểu thư vẫn làm phiền chú Đinh tiếp

https://thuviensach.vn

tục bận tâm, sống phải thấy người chết phải thấy xác, chúng ta nhất định phải cho người ta một câu trả lời hợp lý.”

“Đại công tử yên tâm, tôi sẽ phái thêm người thăm dò chuyện này, tuyệt đối sẽ cho cậu một câu trả lời hài lòng.”

“Vậy thì cực khổ chú Đinh rồi.” Thư Phiến Hữu rất tao nhã uống một ngụm cà phê.

Hai người ngồi hàn huyên một lúc, rồi trở về phòng làm việc của mình, cuối năm là thời điểm bận rộn nhất, thật sự rất khó thoát thân.

Sau khi ngồi lên xe, Đinh Thận chỉ cảm thấy chuyện này thật sự rất khó giải quyết, một bên là nhị thiếu, một bên là đại công tử, thật đúng không dễ làm.

Một chiếm giữ không buông, một đang tìm khắp nơi, haizzz...

Đều do người dưới tay ông gây họa, sao cố tình lại là Hoắc Nhĩ Phi!

Còn nhớ đêm đó Cảnh Lục nói mang về từ trên du thuyền ở cảng Victoria, ông nhớ đêm đó Cảnh Lục đi đón đại công tử theo dặn dò của ông, sao lại...

Chẳng lẽ?

Hoắc tiểu thư biết đại công tử?

Sẽ không, không thể đúng lúc như vậy.

Không được, ông phải hỏi thằng nhóc Cảnh Lục kia, đều do cậu ta làm việc không hiệu quả!

Lúc này Cảnh Lục đang cùng mấy anh em hưởng thụ người đẹp mát xa, đột nhiên nhận được điện thoại của Đinh tam gia, sợ đến mức giật nảy

https://thuviensach.vn

mình, vội xua tay để cô gái xoa bóp lui ra.

“Tam gia? Ngài có dặn dò gì?” Giọng điệu cực kỳ nhún nhường, nếu không phải tam gia chứa chấp anh, chỉ sợ đến giờ anh vẫn là tên lưu manh nhỏ, cả ngày mặc không đủ ấm ăn không đủ no, hiện giờ, anh đi theo tam gia, cũng coi như lăn lộn được thuận buồm xuôi gió rồi.

“Còn nhớ đêm đại công tử về nước vào tháng tám không? Tôi kêu cậu đến du thuyền ở cảng Victoria đón cậu ấy.”

Cảnh Lục ngẫm nghĩ, sao tam gia lại hỏi về chuyện này? Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?

“Nhớ, không rõ tam gia ngài...”

“Đêm đó sao người đi theo cậu lại mang theo cô gái mười tám mười chín tuổi về?”

“Cô gái mười tám mười chín tuổi... À... Tôi nhớ ra rồi, khi đó không phải nhị thiếu nói muốn một cô gái đặc biệt chút sao? Lúc tôi đang ở sảnh chính tìm đại công tử, lại nhìn thấy đại công tử trò chuyện rất vui vẻ cùng một cô gái, còn muốn mời cô ta nhảy một bản, tôi nghĩ chắc nhị thiếu cũng thích như vậy, nên...” Cảnh Lục nói rất đắc ý.

“Cho nên cậu tự chủ trương đưa cô ấy về?” Giọng Đinh Thận rất lạnh.

Cảnh Lục rất ít khi thấy tam gia nổi giận như vậy, hơi bị dọa sợ, “Tam gia, trước kia không phải như vậy sao?”

Đinh Thận không ngờ chuyện lại khéo như vậy, Hoắc Nhĩ Phi lại bởi vì đại công tử mà mới bị bắt về, sở dĩ giải trí Âu Kỳ lựa chọn hợp tác với Á Ninh, chắc hẳn cũng vì gia thế của đại công tử, muốn lợi dụng đại công tử tìm Hoắc tiểu thư, tất cả... Sao lại trùng hợp như vậy.

https://thuviensach.vn

Cảnh Lục bị cúp điện thoại cảm thấy tâm thần thấp thỏm, chuyện đã qua thời gian dài như vậy, sao lại...

Một đường trở lại trụ sở bang Viêm Ưng, Đinh Thận vẫn nhíu mày, chuyện này tạm thời không nói cho nhị thiếu là tốt nhất, gần đây cậu ấy vì chuyện của Hoắc tiểu thư mà tâm thần hơi không tập trung, thật sự không phải dấu hiệu tốt! Ông phải nghĩ biện pháp vẹn toàn đôi bên, xử lý tốt chuyện này mới được.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Mùa Xuân Đau Buồn Nhất

Lúc năm tháng, hiện tượng nôn nghén của Hoắc Nhĩ Phi cuối cùng yên ổn, cũng không khó chịu giống như lúc trước.

Khẩu vị cũng khá hơn rất nhiều, hơn nữa thích đồ ăn chua, vì thế vú Trần mua cho cô không ít ô mai táo chua... Đồ ăn vặt, vú Ngô cũng làm vị hơi chua, đều theo khẩu vị Hoắc Nhĩ Phi, điều này khiến cho cô cảm thấy cũng không tệ lắm.

Cứ cách một tuần Đoạn Tử Lang lại kiểm tra cho cô, có thể nói săn sóc che chở đủ điều. Vậy mà tất cả chỉ là đứa nhỏ trong bụng cô, cô nhếch khóe môi, chỉ cảm thấy rất buồn cười!

“Tôi muốn uống nước ô mai, sữa chua, còn có sơn tra, cà chua, anh đào, dương mai, hải đường, lựu, nho, còn có dưa chua, vú Ngô, buổi trưa vú làm cá nấu cải chua ăn, thêm cay chút nha.” Hoắc Nhĩ Phi dựa trên ghế sa lon, nhàn nhã chọn món ăn.

“Được, Hoắc tiểu thư, chỉ có điều dưa chua...”Vú Ngô cảm thấy phụ nữ có thai ăn dưa chua hình như không được tốt.

“Dưa chua không thể ăn, thực phẩm die enda anle equu ydonn ướp gia vị đó ăn không tốt.” Đoạn Tử Lang cất bước ngồi trên ghế sa lon đối diện Hoắc Nhĩ Phi.

“Tôi chỉ nghĩ nếm thử, cũng sẽ không ăn nhiều.” Hoắc Nhĩ Phi lẩm bẩm, bất mãn nói.

https://thuviensach.vn

“Vú Ngô, dưa chua mua loại tốt nhất, không thể quá nhiều, cá nấu cải chua không cần làm quá cay.” Đoạn Tử Lang cảm giác càng ngày mình càng có xu hướng trở thành một bà lão càu nhàu.

Hoắc Nhĩ Phi hung hăng trợn mắt nhìn một kẻ rất đáng ghét, đứng dậy đi ra ngoài cửa.

Tản bộ sau vườn thì bé cưng trong bụng đột nhiên đá cô một cái, mặc dù biên độ rất nhỏ, nhưng cô vẫn cảm thấy, cô hơi không dám tin dán tay lên. Chỉ vào giờ khắc này, cô mới cảm thấy mình sắp trở thành mẹ, mới không chán ghét cục cưng không nên tới này, thì ra làm mẹ, chính là cảm giác như vậy, rất kỳ diệu...

Thoáng cái cũng sắp tới mùa xuân, khí hậu nơi này khiến cho cô không cảm thấy một chút xíu không khí của mùa xuân, nếu không phải trên lịch chứng tỏ thời gian, cô cũng không biết ngày tháng năm nào rồi.

Buổi tối đêm ba mươi, cô nhìn cao lương mỹ vị rực rỡ muôn màu, sắc thái tươi đẹp đầy bàn, chỉ cảm thấy vô vị tẻ nhạt, một mình làm cái gì, ăn cái gì cũng không có ý nghĩa, huống chi tối này hàng năm cô đều cùng cha mẹ, năm nay...

Cũng không biết cha mẹ thế nào? Chắc cũng giống như cô, vô vị tẻ nhạt...

Đúng như cô đoán, hai người cha Hoắc và mẹ Hoắc nhìn về một bàn đầy đồ ăn, thật sự không gợi dậy nổi không khí vui vẻ của mùa xuân năm trước, năm nay trong nhà gần như không chuẩn bị gì, cũng không có tâm tình đi chuẩn bị, con gái mất tích hơn năm tháng rồi, còn không hề có một chút tin tức gì, có thể không làm cho người ta lo lắng sao?

Tiêu Tiêu và mẹ Từ Lan ăn xong cơm tất niên lập tức đi nhà họ Hoắc, bón người ngồi chung một chỗ tán gẫu câu được câu chăng, cũng không ai nhắc tới Phi Phi.

https://thuviensach.vn

Khi bốn người vừa nói chuyện vừa nhìn die nda nle equ ydo nn bàn tiệc cuối năm, có người gõ cửa, Tiêu Tiêu biết ngay là Tuyết Nghê và anh trai cậu ấy đến.

Chử Tuyết Luân thể hiện là người rất biết kiềm chế và lễ phép, khiến cha Hoắc mẹ Hoắc hết sức hài lòng, ân cần thăm hỏi bọn họ cũng đồng thời cam kết chắc chắn với bọn họ nhất định sẽ tìm Phi Phi về, cũng nói gần đây đã có tin tức cho thấy Phi Phi không ở Hương Cảng, hình như bị mang về trong nước, chỉ có điều trong lúc này không thể điều tra ra được là bị ai mang đi, đi chỗ nào, hy vọng chú Hoắc dì Hoắc không nên quá lo lắng, anh lập tức đăng báo trong cả nước, dĩ nhiên phải tìm Phi Phi về.

Tin tức này dĩ nhiên do Đinh Thận lộ ra, có thể nói ông tốn quá nhiều tâm tư, đã làm một phần tài liệu giả về Hoắc Nhĩ Phi, đặt trong danh sách đoàn đội nào đó, rời khỏi Hongkong.

Lời nói này của Chử Tuyết Luân không nghi ngờ khiến hai người nhà họ Hoắc rất cảm động, người trẻ tuổi này là phú nhị đại *, lại chất phác chân thành, không quen không biết nhà bọn họ lại chu đáo như vậy, làm được toàn diện như vậy.

(*) phú nhị đại: đời nhà giàu thứ hai, chỉ cậu ấm cô chiêu, con nhà giàu.

Đứa nhỏ Phi Phi này thật sự có phúc, chỉ có điều...

Haizzz...

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Cơm Tất Niên Đoàn Viên Đầu Tiên

Sân bay quốc tế Hongkong, người đến người đi, Thư Phiến Hữu khoanh hai tay đứng ở lối ra, rất kiên nhẫn nhìn hành khách đang đi tới.

Thư Phiến Hữu mỉm cười nhìn cô gái đi từ xa tới, bộ trang phục màu tím nhạt lọt vào mắt anh, người cũng như tên, cô em gái Thư Tử Nhiễm yêu thích quần áo màu tím nhạt, tóc dài quăn đen nhánh, phối với áo dệt kim màu tím nhạt, quần da bó sát màu đen, giày cao gót hoa văn màu đen, phía trước viền màu trắng. Có một vẻ dí dỏm đáng yêu tươi đẹp, hút mắt người.

“Đại ca.” Thư Tử Nhiễm nũng nịu kêu lên, nhiệt tình lao tới.

Diện mạo em gái trung hòa cả cha mẹ, xinh đẹp nhưng không mất đi tao nhã, bởi vì liên tục sinh hoạt ở nước ngoài, tính cách cởi mở, tinh thần phấn chấn rạng rỡ.

Thư Phiến Hữu ôm lấy cô em gái thua mình tám tuổi này, trong lòng tràn đầy ấm áp.

“Không dẫn người khác về.” Thư Phiến Hữu trêu ghẹo.

“Đại ca, anh trêu em, em còn muốn một chị dâu đấy.” Thư Tử Nhiễm không hề yếu thế chút nào.

“Cái này sao! Cái này sao... Còn sớm.” Thư Phiến Hữu pha trò.

“Đi thôi, em ngồi máy bay mười lăm tiếng cũng quá mệt mỏi, đi về nhà.”

https://thuviensach.vn

“Nhị ca không tới đón em.” Thư Tử Nhiễm bĩu môi.

“Tiểu Tả nói buổi tối đón gió cho em, hiện giờ nó đang xử lý một vài chuyện của bang Viêm Ưng, cuối năm là thời điểm bận rộn nhất.”

“Các anh toàn người bận rộn.” Thư Tử Nhiễm chu môi.

Thư Phiến Hữu cưng chiều siết chặt mặt em gái, “Đừng chu mỏ nữa, mặt cũng phồng lên rồi, rất giống một động vật...”

“Đại ca...” Thư Tử Nhiễm hờn dỗi.

Thư Phiến Hữu cười híp mắt ôm bả vai em gái đi tới bãi đậu xe.

“Lamborghini cửa cắt kéo nha! Anh, sinh nhật em anh phải tặng em một chiếc Porsche.” Thư Tử Nhiễm ôm lấy cánh tay anh cả, cười hì hì nói.

“Không thành vấn đề, Nhiễm Nhiễm muốn cái gì cũng được.” Thư Phiến Hữu tuyệt đối cưng chiều cô em gái này.

“Nguyên Tân” là một nhà hàng Trung Tây đơn giản, là một trong các sản nghiệp của nhà họ Thư, dùng kiểu cách trang trí độc đáo và món ăn ngon giữ lấy một phần thị trường trong ngành sản xuất ẩm thực thuộc về mình ở Hương Cảng.

Vào cửa, đập vào mắt chính là sàn gỗ tối màu, kính thủy tinh hình lá cây màu đen tạo thành hình lốm đốm; rèm cửa diêm dúa màu đỏ, mành thủy tinh vàng nhạt, lộ ra ánh đèn sáng nhạt, vách sắt nghệ thuật chia phòng rất khác biệt, đánh sâu vào thị giác người ta.

Trong sảnh chính, cây đào và cây khô màu trắng thiết kế xen kẽ, tường đá đỏ trong phòng lịch sự tao nhã, tất cả mọi nơi đều có thể nhìn thấy những bút họa của Trung Quốc cổ đại (cung đình, tranh hoa và chim) treo tường; đồ sứ bằng ngọc, hiện ra vầng sáng dịu dàng; tranh sơn thủy vẽ tỉ

https://thuviensach.vn

mỉ, tranh hoa chim, nhân vật, không chỗ nào không sống động, lay động lòng người.

Nói cho cùng, trong lòng Thư Yến Tả còn chưa phải quá mức thân cận với đại ca và cô em gái này của mình, vĩnh viễn có một khoảng cách, không cách nào vượt qua.

Thư Tử Nhiễm thấy nhị ca lạnh lẽo như vậy, tự nhiên cũng ít đi gần gũi, không tự do tự tại như đại ca, chỉ đứng ở đó cười híp mắt gọi một tiếng: “Nhị ca.”

Đây là lần đầu tiên ba anh em ăn cơm giao thừa trong phòng VIP nhà hàng, bên trong phòng trang trí hoa đăng theo yêu cầu, làm nổi bật yên tĩnh riêng tư.

Phần lớn là lão đại và lão tam nói, lão nhị về cơ bản hỏi một câu đáp một câu. Hai người cho dù khơi lên không khí như thế nào cũng không thể chiếm được một nụ cười của Thư nhị thiếu, vĩnh viễn là vẻ mặt lạnh lẽo.

“Nhị ca, em khó có được về Hongkong một chuyến, anh theo em đi, đã là lễ mừng năm mới rồi, cũng nên thu xếp đi.” Thư Tử Nhiễm hờn dỗi, cô vẫn luôn hy vọng đại ca và nhị ca hòa hảo như lúc ban đầu, không muốn bọn họ vẫn tiếp tục hiểu lầm, hai người anh của cô đều là người tốt, cũng là hai người thân nhất trên đời này của cô, hơn nữa đại ca anh ấy...

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Nhất Kiến Như Cố (1)

(*) Nhất kiến như cố: Tuy mới gặp lần đầu mà như đã thân quen từ bao giờ.

Thư Yến Tả không biết vì sao, trong đầu đột nhiên hiện lên bóng dáng mèo nhỏ, cô cũng từng làm nũng như vậy với mình, chỉ có điều chỉ gạt người!

Nghĩ như vậy, tâm tình của anh đột nhiên không tốt.

“Nhị ca, em muốn đến biệt thự của mẹ ở quê.” Thư Tử Nhiễm chưa từ bỏ ý định tiếp tục nói, ban đầu cô không dám đi biệt thự kia, bởi vì mẹ sinh cô ở đó, cũng ở nơi đó bị bệnh qua đời, cô sợ tìm được bóng dáng mẹ ở chỗ nào đó, cô cảm thấy hổ thẹn với mẹ.

“Không được.” Thư Yến Tả không hề nghĩ ngợi ngăn cản, mèo nhỏ ở đó, anh không hy vọng bất kỳ ai đến quấy rầy cô, kể cả người nhà của anh.

Thư Phiến Hữu rất kinh ngạc với câu trả lời của tiểu Tả, nhưng ngay sau đó thoải mái, khúc mắc của tiểu Tả dĩ nhiên chưa cởi bỏ, dáng dấp ba anh em họ cực kỳ giống mẹ, cũng bởi vì thế, cha đối với anh, luôn...

“Nhị ca.” Thư Tử Nhiễm hơi khó hiểu, thấy nhị ca không để ý tới mình, ngay sau đó chuyển hướng sang đại ca, “Đại ca”.

Nhưng lần này, Thư Phiến Hữu cũng bất lực rồi, anh không có quyền yêu cầu tiểu Tả cái gì.

https://thuviensach.vn

Thấy hai anh đều không để ý đến mình, Thư Tử Nhiễm hơi thất vọng, cô không phải cô gái nói không cho đi thì không cho đi, chẳng lẽ cô không có chân sao! Nghĩ tới đây, tâm tình cô cũng tốt lên chút ít, ăn từng miếng ngon lành.

Như thế, bữa cơm tất niên này không được vui vẻ lắm, đến cuối cùng, ba người họ ai cũng có tâm tư riêng, vĩnh viễn là anh em không cách nào bình thường không có khúc mắc gì được, vui vẻ chè chén, từ nhỏ không sống cùng nhau đã khiến cho bọn họ lạnh nhạt không ít. Nhất là Thư Yến Tả, là người không quen biểu đạt, với đại ca và em gái mình, anh không cách nào đối đãi với họ như với Lang.

Mùng hai năm mới, sáng sớm Thư Tử Nhiễm đã phát hiện không thấy hai anh trai, hỏi vú Thư mới biết đều ra cửa, trong lòng vui vẻ: Cơ hội tới.

Cô mặc xong quần áo, ăn bữa sáng dì Cầm chuẩn bị, lái chiếc Lamborghini thể thao màu trắng mà đại ca chuẩn bị die nda nle equ ydo nn cho để đi, nói thật cô thật sự không nhớ đường đi như thế nào, lại không thể hỏi đại ca và nhị ca, không thể làm gì khác hơn là dựa vào GPRS hướng dẫn.

Khó khăn lắm mới đến nông thôn, GPRS không còn tác dụng, cô chỉ có thể xuống xe hỏi đường, quanh đi quẩn lại thật lâu, mới tìm được biệt thự nhà mình ở đây.

Cô biết có người tên vú Trần và bác Trần ở nơi này, phụ trách vệ sinh biệt thự và quản lý vườn hoa, cho nên không cần lo lắng không có chìa khóa mở cửa.

Hoắc Nhĩ Phi lười biếng ngồi trên ghế mây trước sân, cũng không biết vì sao, mấy ngày nay bé cưng trong bụng đá cô thật hung dữ, sau khi ra ngoài nhất định là một quỷ nghịch ngợm.

https://thuviensach.vn

Nghiêng đầu nhìn những bồn hoa cỏ kia, mùa đông ở đây khá tốt, vẫn có thể nhìn thấy những đóa hoa xinh đẹp kia, cô phát hiện gần đây lòng mình bình tĩnh không ít, đại khái chính là vì trong khoảng thời gian này, mỗi ngày tiếp xúc với hoa cỏ ở đây đi.

“Chị rất thích những đóa hoa này?” Một giọng nữ xa lạ trong trẻo vang lên bên tai cô.

Đột nhiên lên tiếng dọa Hoắc Nhĩ Phi giật mình, may mà cô vẫn đang ngồi, bằng không có thể thảm, quay đầu nhìn lại, nói chuyện chính là một cô gái tóc quăn chừng mười bảy mười tám tuổi mặt mũi vui vẻ, một bộ váy voan bằng len màu tím nhạt, cổ váy, ống tay áo, vạt váy viền ren, tăng thêm một chút công chúa đáng yêu.

“A, xin lỗi, em không biết chị có thai, hù dọa chị rồi.” Cũng bởi vì Hoắc Nhĩ Phi quay đầu lại nên Thư Tử Nhiễm mới phát hiện cô có thai, không khỏi xin lỗi, phụ nữ có thai không thể bị hù sợ, lỡ xảy ra chuyện gì, cô không thể đảm nhận nổi.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Nhất Kiến Như Cố (2)

Hoắc Nhĩ Phi thấy cô ấy không phải cố ý, hơn nữa rất chân thành nhận lỗi với mình, dễ tính, đáp lại cô gái nhỏ bằng một nụ cười, “Cũng may, chị không sao.”

Thư Tử Nhiễm cảm thấy chị này thật đẹp mắt, đặc biệt là khi cười lên, mắt cong cong, giống như trăng lưỡi liềm.

Không tự chủ được bật thốt lên, “Chị, chị cười lên thật đẹp mắt, mắt cong cong.”

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy cô gái nhỏ này còn thẳng thắn hơn mình, có cái gì nói cái đó không hề làm bộ, không hỏi hơi thích.

“Chị, có phải mang thai rất vất vả không, mấy tháng rồi?” Hình như Thư Tử Nhiễm đã quên mục đích ban đầu khi mình tới đây, hoàn toàn bị cục cưng trong bụng Hoắc Nhĩ Phi hấp dẫn, quấn quýt lấy cô hỏi cái này cái kia.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy cô bé này hơi quen thuộc, rõ ràng là hai người xa lạ, mới lần đầu tiên gặp mặt lại tỏ vẻ thân quennhư vậy, thật sự không biết tốt hay xấu.

“Ừ, sáu tháng rồi, lúc mới đầu thật sự khó chịu, nôn nghén nghiêm trọng, giày vò chết chị rồi. Hiện giờ thì tốt hơn nhiều, chỉ cần bé không đá chị, thì không có cảm giác gì, nhưng mà hành động hơi bất tiện, giống như trái cầu vậy.” Hoắc Nhĩ Phi dẩu môi nói, thật ra cô cũng là người thẳng thắn, chỉ có điều cảnh ngộ mấy tháng qua thật sự khiến cô rất dồn nén,

https://thuviensach.vn

không có một người bạn chân chính, mà đột nhiên xuất hiện một cô gái khiến cô có cảm giác bạn bè, làm cô không tự chủ muốn thổ lộ tiếng lòng.

"A! Mang thai khổ cực như vậy sao, làm phụ nữ chính là không tốt, bé còn có thể đá chị, đau không?" Hai mắt Thư Tử Nhiễm sáng long lanh hỏi, cô vẫn rất tò mò với việc mang thai, ở ben cạnh cô còn chưa bao giờ được tiếp xúc như vậy, từ nhỏ cô đã sống trong nhà dì, làm bạn với cô chỉ có anh họ hơn năm tuổi, cộng thêm hai anh trai, cô rất muốn có một chị gái! Thấy Hoắc Nhĩ Phi, cô cảm thấy có cảm giác thân thiết.

Ngay khi hai người trò chuyện đến vui sướng thì Đoạn Tử Lang đi ra, anh vốn đang làm việc ở thư phòng lầu hai, đột nhiên nghe thấy giọng nói bên ngoài, mới đầu cho rằng vú Trần đang nói chuyện phiếm với mèo nhỏ, sau thấy giọng không giống, anh vội vàng buông việc công trong tay, xuống lầu.

"Nhiễm Nhiễm?" Đoạn Tử Lang liếc nhìn Thư Tử Nhiễm một chút lập tức nhận ra cô.

"Anh Lang? Sao anh lại ở đây?" Thư Tử Nhiễm liếc nhìn anh, lại nhìn Hoắc Nhĩ Phi ngồi trên ghế mây, mặt ngỡ ngàng.

"Sao em lại tới đây, nhị ca em biết không?" Chân mày của Đoạn Tử Lang cau lại, bà cô kia, rõ ràng một mình chạy đến, Yến chắc chắn không biết.

"Anh Lang, để em hỏi anh trước, không trách được nhị ca không cho em đến, thì ra anh và chị dâu ở đây." Thư Tử Nhiễm cười hì hì.

Hoắc Nhĩ Phi rất kỳ quái khi nghe hai người nói chuyện, thì ra bọn họ biết nhau, cô gái này không phải đi nhầm vào, lúc ý thức được, cô đột nhiên mất hứng nghe tiếp, đứng dậy đi vào trong nhà.

"Chị, chị đừng đi!" Thư Tử Nhiễm vội vàng nói.

https://thuviensach.vn

“Nhiễm Nhiễm, em đi theo anh.” Không đợi Hoắc Nhĩ Phi trả lời, Đoạn Tử Lang kéo cánh tay Thư Tử Nhiễm, kéo cô đi ra ngoài hàng rào.

“Chị, em sẽ tới tìm chị chơi, chị phải chờ em đó...” Giọng Thư Tử Nhiễm truyền tới từ xa xa.

Hoắc Nhĩ Phi bĩu môi, nghĩ dáng vẻ sốt ruột vừa rồi của Đoạn lưu manh, chẳng lẽ anh ấy thích cô gái này, bị bắt tại chỗ, hì hì! Rất thú vị, khóe môi nhếch lên, tròng mắt híp lại thành hình trăng lưỡi liềm, thầm nghĩ: Sao suy nghĩ của mình càng ngày càng ranh ma...

Vào nhà, rót ly sữa tươi, lại ra ngoài, quản anh ta làm chi, sao cô phải tránh!

Mặc dù cô gái kia rất hợp lòng cô, nhưng mà cùng đường với tụi Đoạn lưu manh, vậy coi như xong, cô chỉ hy vọng mau sinh đứa bé ra, sau đó sớm rời đi, cả đời không cần có bất kỳ dây dưa gì với bọn họ.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 73+1: Nhảy Vào Hoàng Hà Cũng Rửa Không Sạch (1)

Đoạn Tử Lang gần như nửa kéo Thư Tử Nhiễm đi thẳng một mạch đến dưới bóng cây cách rất xa căn phòng, rồi mới buông tay.

Thư Tử Nhiễm thấy cuối cùng anh đã dừng, lập tức hất mạnh tay nắm chặt cổ tay mình, nhíu mày không vui nói: “Anh Lang, anh làm gì vậy! Đau chết em!”

“Nhiễm Nhiễm, xin lỗi, anh không cố ý.” Đoạn Tử Lang nhìn cổ tay Nhiễm Nhiễm bị mình bóp đỏ, nói xin lỗi.

Thư Tử Nhiễm không vui nhìn anh chằm chằm, “Không phải anh kim ốc tàng kiều * chứ.”

(*) Kim ốc tàng kiều: Nhà vàng cất người đẹp.

“Khụ.” Đoạn Tử Lang bị sặc, che miệng ho khụ khụ không ngừng.

“Anh Lang, anh không cần xin lỗi, bị em phát hiện cũng không phải chuyện mất mặt gì, hơn nữa em cũng thích chị ấy, cảm thấy chị ấy đặc biệt thân thiết, sao anh phải lén lén lút lút như vậy, nếu thích người ta thì nên lấy người ta! Còn giấu đi, chị ấy cũng mang thai rồi, sao anh có thể làm như vậy!” Thư Tử Nhiễm cực kỳ khó chịu chỉ trích.

Đoạn Tử Lang than thở trong lòng: hiểu lầm kia! Cũng quá sâu! Thật sự nhảy vào sông Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

“Không phải như em nghĩ.” Đoạn Tử Lang chỉ có thể nói úp úp mở mở.

https://thuviensach.vn

“Vậy là như thế nào! Em đi nói với nhị ca, để anh ấy đại diện cho anh, anh ấy đã đưa căn biệt thự này cho hai người ở, nhất định đã tán thành.” Thư Tử Nhiễm nói xong lập tức chuẩn bị lái xe đi.

Đoạn Tử Lang kéo cô lại, “Nhiễm Nhiễm, em đừng nhúng tay vào chuyện này, cũng đừng nói gì với nhị ca em, hiểu chưa?”

Tính tình bà cô này thật sự gọn gàng linh hoạt, nếu cô ấy nói cho Yến, Yến nhất định sẽ giận dữ, anh không cần nghĩ cũng biết, Yến vốn không để cho ai ngoài anh đến đây, haizzz....

Thư Tử Nhiễm kỳ quái nhìn anh, cô nhất định hiểu được xem xét thời thế, đây được luyện thành khi cô chung đụng với nhị ca, “Được rồi, em muốn đi về, em còn có thể tới tìm chị ấy chơi không?”

“Không được.” Đoạn Tử Lang cự tuyệt rất dứt khoát.

Thư Tử Nhiễm cong môi lên, rất không hài lòng, lẩm bà lẩm bẩm lái Lamborghini thể thao của cô đi.

Đoạn Tử Lang nhìn theo bóng dáng xe rời đi, thở phào nhẹ nhõm, may mà hôm nay Nhiễm Nhiễm không lôi kéo theo đại ca của cô, nếu không... Thật sự khó làm rồi.

Vẫn phải nói một câu với Yến, Nhiễm Nhiễm thật lợi hại, vài chục năm không tới, lại có thể bị cô tìm được!

Quả nhiên sau khi Thư Yến Tả nghe một mình em gái chạy tới biệt thự ở nông thôn, mặt âm trầm dọa người, cô em nhỏ này thật sự không đặt lời nói của anh vào trong tai!

Hoắc Nhĩ Phi nhàn nhã uống sữa tươi, nhìn thấy Đoạn lưu manh ủ rũ cúi đầu trở lại, nhưng không thấy cô bé vừa rồi, nói một câu lành lạnh: “Cô gái nhỏ bị anh chọc tức bỏ đi rồi?”

https://thuviensach.vn

“Ừ.” Đoạn Tử Lang đáp, Nhiễm Nhiễm đúng là tức giận.

“Tôi thấy cô bé rất tốt, anh phải giải thích rõ ràng với cô ấy, phiền muộn không vui có gì tốt!” Hoắc Nhĩ Phi nói rất chân thành.

Đoạn Tử Lang kinh ngạc mà nhìn cô, hôm nay tạo ra hiểu lầm thật lớn, Nhiễm Nhiễm hiểu lầm mèo nhỏ và anh, mèo nhỏ cho rằng anh thích Nhiễm Nhiễm, anh đầy vạch đen rồi...

Hoắc Nhĩ Phi thấy dáng vẻ ngây ngốc của anh, còn tưởng rằng anh đau lòng rồi, bị chính cô gái mình yêu mến hiểu lầm, hơn nữa hình như cô gái kia vốn không phải tình yêu thắm thiết với anh, chậc chậc chậc... Đoạn lưu manh cũng sẽ thầm mến?

“Không phải anh thầm mến người ta chứ! Hiện giờ không lưu hành thầm mến, thích thì phải lớn mật thổ lộ!” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy cần thức tỉnh anh.

“Nếu biểu hiện này của em là ghen, tôi sẽ rất vui mừng.” Đoạn Tử Lang đột nhiên cười xấu xa mà nói.

“Phụt!” Hoắc Nhĩ Phi bất ngờ không đề phòng phun một ngụm sữa tươi ra ngoài, “Khụ, khụ, khụ... Tôi là phụ nữ có thai, anh nói chuyện có thể nhìn tình huống một chút không!”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 73+2: Nhảy Vào Hoàng Hà Cũng Rửa Không Sạch (2)

Hoắc Nhĩ Phi dẩu môi bất mãn oán trách, nhưng khi cô nhìn thấy trên kính gọng viền vàng của Đoạn lưu manh dính đầy sữa tươi màu trắng thì tâm tình lập tức rất tốt, đỡ bụng cười "Ha ha ha".

Vẻ mặt Đoạn Tử Lang lập tức tối sầm, tròng mắt híp lại, hít vào một hơi thật sâu, không thể so đo với phụ nữ có thai được, ngay sau đó, xoay người, đi vào trong nhà.

Hoắc Nhĩ Phi vẫn cười không ngừng, "Ha ha ha..." Hôm nay quả nhiên là một ngày tốt.

Buổi tối Thư Tử Nhiễm về đến nhà, đã bị nhị ca ngăn ở sảnh chính, "Hôm nay em đi biệt thự ở nông thôn?"

Đoạn Tử Lang sao đáng ghét vậy! Nhanh thế đã tố cáo chỗ nhị ca. Thư Tử Nhiễm thầm nghĩ trong lòng. "Vâng, nơi đó có ký ức về mẹ, em muốn đi xem một chút không được sao?" Cô bĩu môi nói.

Nhắc tới mẹ, Thư Yến Tả nhìn cô em gái duy nhất, quả thật không có lý do gì ngăn cản con bé đi, chỉ có điều tình huống bây giờ đặc biệt, nếu không phải mèo nhỏ ở đó, anh cũng sẽ không để cho con bé đi.

"Chỉ một lần này, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa!" Hôm nay là mùng hai Tết, anh cũng không muốn truy cứu nhiều.

Thư Tử Nhiễm lại không sợ chết tiếp tục nói: "Nhị ca, bởi vì anh Lang kim ốc tàng kiều ở đó nên anh mới không cho em đi đúng không?"

https://thuviensach.vn

“Kim ốc tàng kiều?” Thư Yến Tả tạm thời không kịp tiêu hóa.

“Đúng vậy! Hôm nay em thấy có một chị ở đó, mang thai đã sáu tháng, chẳng lẽ chị ấy không phải là kiều mà anh Lang giấu?”Thư Tử Nhiễm úp mặt lên bàn, hai tay chống cằm, mắt trừng tròn xoe.

Đầu chân mày Thư Yến Tả nhíu lại, theo như Lang nói, Nhiễm Nhiễm hiểu lầm, nhưng cũng tốt. “Em không cần die nda nle equ ydo nn hỏi rõ ràng như vậy, dù sao từ nay về sau không cho phép nữa.”

“Nhưng mà em đồng ý với chị ấy sẽ tới tìm chị ấy chơi, hơn nữa em cảm thấy chị ấy rất tốt, đặc biệt thân thiết.” Thư Tử Nhiễm vểnh môi lên, làm nũng.

“Hai người trò chuyện rất nhiều?” Thư Yến Tả cảm thấy rất khó tin.

“Vâng vâng.” Thư Tử Nhiễm gật đầu không ngừng, cô hy vọng nhị ca dễ nói chuyện lơn anh Lang, cho phép cô tớimấy lần nữa.

“Trò chuyện những gì?”

“Hoa cỏ, sau đó là chuyện phụ nữ!”

“Chuyện phụ nữ?”

“Vâng, nhị ca, anh cũng biết, em vẫn muốn có chị gái, em cảm thấy chị ấy rất giống chị gái em.” Thư Tử Nhiễm lắc lắc tay nhị ca làm nũng.

Thư Yến Tả lại không ngờ tới em gái vào mèo nhỏ lại chung đụng hài hòa như vậy, hơn nữa em gái còn thích cô ấy, chỉ có điều đại ca vẫn đang tìm mèo nhỏ, anh không hy vọng xảy ra rắc rối gì, tất cả vẫn cứ chờ sau khi mèo nhỏ sinh đứa bé xong rồi nói.

“Không được, phụ nữ có thai cần di1enda4nl3equ21d0on yên tĩnh nghỉ ngơi, về sau sẽ có cơ hội.” Giọng của anh cũng mềm mỏng đi.

https://thuviensach.vn

“Nhị ca...” Tiếp tục làm nũng.

“Không được là không được.” Trả lời như đinh chém sắt.

Dứt lời, không để ý đến cô em gái dây dưa nữa, trở về thư phòng, anh cũng không muốn cố gắng của chú Đinh thành uổng phí.

Thư Tử Nhiễm nhìn theo bóng lưng nhị ca rời đi, môi trề ra.

Buổi tối, đại ca vừa về đến, cô lại bắt đầu oán trách, nói toàn bộ sự tình đã xảy ra một lần.

Thư Phiến Hữu cũng cảm thấy khó tin, Lang lại có thể kim ốc tàng kiều, hơn nữa đã mang thai sáu tháng, thật sự là chuyện hiếm có.

Vì vậy, cái danh Đoạn Tử Lang kim ốc tàng kiều đã lan truyền nhanh chóng rồi, tất cả người nhà họ Thư đều biết, số ít người biết chuyện cũng đều chấp nhận tình huống này, dù sao nhị thiếu cũng không giải thích, ai dám tự tiện nói xấu, vậy cũng chỉ có một con đường chết!

Chuyện này cũng không giải quyết được gì, chỉ có Thư Tử Nhiễm mỗi lần đều ca thán: Nhị ca thật bá đạo!

Ngày nghỉ xuân thoáng cái đã qua, hết Tết nguyên tiêu, Thư Tử Nhiễm lại trở về nước Anh, lần này đại ca và nhị ca của cô đều ra sân bay tiễn, để cho cô rất hài lòng, có anh trai chính là như vậy, hơn nữa còn đều rất đẹp trai!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Trong Lúc Chờ Sinh

Đông đi xuân tới, thời tiết Hương Cảng gần như không thay đổi gì, bụng Hoắc Nhĩ Phi lại như trái cầu ngày một lớn, thời tiết càng ngày càng nóng bức, thời kỳ chờ sinh cũng ngày càng gần.

Khó khăn lắm mới chờ đến tháng sáu, Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy mừng rỡ như điên, cách tự do chỉ còn chút nữa thôi.

Mấy ngày chuyển dạ, Hoắc Nhĩ Phi luôn dễ dàng mất ngủ, cô cảm thấy nhất định do mình hưng phấn quá mức, vừa nghĩ tới sinh đứa bé xong thì có thể rời khỏi nơi quỷ quái này, cô vui vẻ đến chỉ muốn khóc.

Mấy ngày đó Đoạn Tử Lang càng dốc lòng kiểm tra cho mèo nhỏ, bảo đảm đề phòng rủi ro, không thể đi bệnh viện, chỉ có thể sinh trong biệt thự, còn mời một bác sỹ khoa phụ sản có kinh nghiệm tới đây.

Thân hình mèo nhỏ hơi gầy, nếu không phải mấy tháng này mỗi ngày ăn rồi ngủ ngủ rồi ăn, nuôi cho hơi béo chút, chỉ sợ càng nguy hiểm.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy mình thật thê thảm, bây giờ còn ai sinh con ở nhà, sao chuyện gì cũng bị cô dính lấy, sẽ không thể như mẹ của ác ma, sinh xong đứa bé sẽ mất chứ, cô nghe được tin tức này từ miệng vú Trần khi thừa dịp Đoạn lưu manh không có ở đây, cô bị sợ đến gần chết, thì ra trong căn biệt thự này từng có người chết, lại còn để cho cô ở đây, có khủng bố như vậy không!

Vú Ngô còn nói, mặc dù phu nhân bị bệnh qua đời ở đây, nhưng không ai thấy sợ, bởi vì phu nhân là người đặc biệt hiền lành lương thiện, mọi người chỉ có nhớ nhung và cám ơn phu nhân. Căn biệt thự này do lão

https://thuviensach.vn

gia mời nhà thiết kế đặc biệt thiết kế vì phu nhân, từng cọng cây ngọn cỏ đều do phu nhân phí tâm đi chọn, đồ trong nhà cũng thế. Hơn nữa lầu một đã sửa chữa toàn bộ, lầu hai là phòng ngủ của phu nhân và phòng ngủ của hai thiếu gia và tiểu thư, cho nên không sửa đổi.

Điều này làm cho Hoắc Nhĩ Phi thấy may mắn vì mình thật sự không lên lầu hai, bằng không thấy những vật cũ kia, cô nhất định sẽ gặp ác mộng, từ khi biết những chuyện này, buổi tối cô không dám tắt đèn ngủ, cứ có cảm giác yên tĩnh, rất đáng sợ.

Đoạn Tử Lang vì vậy mà khiển trách vú Trần một trận, nói bà không nên nói lung tung, làm phụ nữ có thai sợ thì sẽ thế nào.

Vú Trần vâng vâng dạ dạ đáp ứng về sau không bao giờ nói lung tung nữa.

Mỗi lần khi Hoắc Nhĩ Phi ngồi trong cảnh trí đẹp đẽ như vẽ, cô sẽ không tự chủ mà nghĩ đến vị phu nhân trong miệng vú Trần, cô cảm thấy rất nghi ngờ, nếu quả thật như lời vú Trần, một người mẹ lương thiện hiền lành như vậy sao có thể sinh ra một đại ác ma chứ? Thật sự làm cho người ta nghĩ không ra...

Cha đại ác ma cũng đủ thâm tình, còn đặc biệt mời nhà thiết kế thiết kế một căn biệt thự ấm áp lãng mạn như vậy, có tình cảm như vậy, sao đại ác ma đó lại không di truyền ưu điểm của cha mẹ!

Sau khi Thư Yến Tả biết mèo nhỏ sắp sinh, tâm tình cực kỳ kích động, luôn muốn đi thăm cô, nhưng lại không dám, sợ chọc cho cảm xúc của mèo nhỏ thêm kích động, không có lợi cho việc sinh con của cô. Cũng chỉ có nửa đêm vắng vẻ không người, anh mới không ngại vất vả chạy chiếc Land Rover việt dã tới len lén thăm cô, sờ khuôn mặt khi ngủ của cô, thậm chí khẽ hôn lên trán cô. Cũng chỉ trong nháy mắt như vậy, anh sẽ lặng lẽ rời đi.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm tỉnh lại, có lúc Hoắc Nhĩ Phi sẽ cảm thấy buồn bực, sao tối hôm qua mình lại mơ thấy ác ma kia, còn dịu dàng hôn trán mình như vạy, ảo giác! Đúng là ảo giác!

Vú Trần càng đảm bảo với cô, trừ bọn họ giúp việc và bác sỹ Đoạn, sẽ không có ai tới đây. Chẳng lẽ mình có khuynh hướng thích bị ngược? Bậy bậy bậy... Sao có thể?

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Bé Cưng Đáng Yêu

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác mình sắp chết, sao sinh con lại khổ sở như vậy! Cứ nói để cho cô dùng sức, dùng sức thế nào! Bây giờ toàn thân cô không có lực, hơn nữa đau đến sắp bất tỉnh, mồ hôi trên trán càng không ngừng đổ ra.

Bác sỹ phụ sản trung niên ở bên cạnh nắm chặt cổ tay cô, “Không được bất tỉnh, dùng sức, lập tức đi ra rồi.”

“A! Tôi... A! Không chịu nổi... A!!” Hoắc Nhĩ Phi đau đến toát mồ hôi lạnh, cô cảm thấy giờ khắc này rất gần cái chết.

Vú Trần ở bên cạnh cực kỳ sốt ruột, cầm khăn tay không ngừng lau mồ hôi cho Hoắc Nhĩ Phi, trong miệng liên tục nói thầm, hy vọng ông trời phù hộ cho thiếu phu nhan bình an sinh đứa bé ra.

Đoạn Tử Lang ở bên ngoài cũng cực kỳ nóng nảy, không ngờ thể chất của mèo nhỏ lại kém như vậy, Yến đang trên đường chạy tới rồi, hy vọng mẹ tròn con vuông....

Khi anh đang do dự không xác định thì trong phòng truyền đến một tiếng kêu thảm thiết thê lương, “A!” Anh khẽ run, chẳng lẽ xảy ra chuyện gì đó!

Tiếp theo đó lại truyền đến một tiếng khóc vang “Oa oa oa...” Anh hít vào một hơi thật sâu! May mắn!

Vú Trần mừng rỡ như điên chạy tới, “Đoạn thiếu gia, thiếu phu nhân sinh rồi, là một cậu nhóc mập mạp.”

https://thuviensach.vn

“Còn Hoắc tiểu thư? Cô ấy như thế nào?”

“Thiếu phu nhân bị ngất, chỉ có điều bác sỹ Trương nói nghỉ ngơi một chút sẽ ổn, không nguy hiểm tính mạng.” Vú Trần vội vàng nói.

Đoạn Tử Lang sải bước lớn đi vào, “Tôi đi nhìn một chút.”

Hoắc Nhĩ Phi trên giường mặt mũi tái nhợt, hơi thở yếu ớt.

“Bác sỹ Trương, cô ấy thật sự không nguy hiểm đến tính mạng?” Đoạn Tử Lang cho rằng nhìn mèo nhỏ trên giường như thế nào cũng thấy rất yếu đuối.

“Thân thể của cô ấy suy yếu, cho nên lập tức không chịu nổi, đợi cô ấy tỉnh lại là được, một tháng này nhất định phải điều dưỡng cho tốt, sau khi phụ nữ sinh con, phải dựa vào ở cữ để khôi phục, nhất định không thể chậm trễ!” Bác sỹ Trương nói rất nghiêm túc.

“Cám ơn bác sỹ Trương, đứa bé có khỏe không?”

Bác sỹ Trương đã ôm đứa bé được bọc kỹ, “Bé cưng rất khỏe mạnh, dáng dấp cũng thật xinh đẹp, cậu nhìn ánh mắt bé, còn sáng hơn trân châu đen.”

Đoạn Tử Lang liếc mắt nhìn bé cưng, cảm thấy thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng có thể cho Yến một khai báo hoàn mỹ.

Khi Thư Yến Tả chạy tới biệt thự, hai mẹ con Hoắc Nhĩ Phi vẫn đang ngủ, Thư Yến Tả đi vào phòng liếc nhìn hai người đang ngủ, chỉ cảm thấy lòng tràn đầy ấm áp khó nói, nhưng vừa nghĩ tới mình đã đồng ý với mèo nhỏ, đợi sau khi cô ấy sinh đứa bé ra sẽ để cho cô tự do, đáy lòng lại đau.

Nhìn khuôn mặt bé nhỏ của mèo nhỏ tái nhợt không chút máu, chân mày Thư Yến Tả nhíu chặt, trong lòng không ngừng giãy giụa...

https://thuviensach.vn

Bé cưng ngủ một mình trong giường trẻ nít bên cạnh nhàm chán khua chân múa tay, trong miệng còn “Ê ê a a” lầm bầm không ngừng, thành công đưa tới lực chú ý của cha mình.

Thư Yến Tả đi đến, cúi người nhìn bé cưng trong giường trẻ nít không chớp mắt, trong mắt tràn đầy dịu dàng.

Thằng nhóc thấy cuối cùng cũng có người để ý đến mình rồi, miệng nhỏ nhắn toét ra, chép chép môi cười, đôi mắt vốn nhỏ chỉ nhìn thấy một đường thẳng, giờ phút này càng cong thành đường cong hình bầu dục, tay bé nhỏ múa loạn, bắp chân cũng đạp loạn, hình như rất muốn người ôm.

Mà người nào đó hiển nhiên không hiểu được lời nói vô nghĩa và hành động của bé, chỉ ngơ ngác nhìn bé.

Cậu nhóc không chịu, miệng méo xẹo, “Oa oa...” khóc lớn lên.

Thư Yến Tả lập tức hoảng hồn, vú Trần vội chạy từ ngoài cửa vào, ôm lấy tiểu thiếu gia đang “Oa oa” khóc không ngừng, rất có kinh nghiệm dỗ dành.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Hiệp Nghị Đã Nói, Sinh Xong Đứa Bé Sẽ Cho Tôi Tự Do

Editor: Puck

“Sao thằng bé lại khóc, mới vừa rồi còn tốt.” Chân mày Thư Yến Tả nhíu chặt.

“Nhị thiếu, cục cưng nhất định đói bụng, tôi đi pha sữa bột cho bé uống.” Nói xong muốn đưa cục cưng cho Thư Yến Tả ôm.

Thư Yến Tả sao biết ôm em bé, gần như vụng về ôm ngang con trai.

Đúng lúc này, người trên giường khẽ phát ra tiếng kêu rên. Thư Yến Tả vội vàng kín đáo đưa đứa bé cho vú Trần, quay mặt đi, không nói một lời đi ra ngoài cửa.

Đoạn Tử Lang nhìn thấy anh đi ra ngoài, “Thấy mèo nhỏ và đứa bé.”

“Ừ.” Thư Yến Tả lấy gói thuốc từ trong bóp ra, rút một cây, dốt.

“Yến, đừng hút, gần đây cậu hút nhiều lắm rồi.” Đoạn Tử Lang bóp đầu thuốc của anh, cười nói: “Tôi suy nghĩ vì đứa bé.”

Thư Yến Tả nghe những lời này, khẽ dừng lại, cũng theo cậu ta.

Bé con vẫn khóc không ngừng ở trong phòng đột nhiên ngừng khóc, có lẽ vì vú Ngô vừa mới đút sữa vào.

Hoắc Nhĩ Phi vốn đang mơ mơ màng màng, còn tưởng rằng mình thật sự đi đời nhà ma rồi, nhưng không ngờ bị tiếng khóc trẻ nít đánh thức, mở mắt hồi lâu, mới ý thức được mình đã sinh đứa bé.

https://thuviensach.vn

Vú Trần bên cạnh mắt tinh, thấy cô tỉnh, vội ôm đứa bé lại gần, “Thiếu phu nhân, cô nhìn xem, dáng dấp tiểu thiếu gia thật đáng yêu!”

Hoắc Nhĩ Phi ghét nhất mỗi lần vú Trần gọi cô là thiếu phu nhân, cô phản đối vô số lần, luôn không có hiệu quả, cô liếc mắt nhìn cục cưng đang “Chùn chụt chùn chụt” bú sữa bò, do dự có muốn ôm thằng bé một cái không, đột nhiên nghĩ ra cái gì, “Có phải ác ma kia tới rồi không?”

Vú Trần ngẩn người, mới hiểu được ác ma trong miệng cô chính là nhị thiếu, do dự gật gật đầu.

Hoắc Nhĩ Phi vừa tỉnh lại ngay cả quần áo cũng không kịp đổi vội chạy ra ngoài, hai người vú Trần và vú Ngô có ngăn cản cũng không được.

“Anh có thể thả tôi rời đi.” Thư Yến Tả đang nói chuyện cùng Đoạn Tử Lang không ngờ Hoắc Nhĩ Phi thình lình thốt ra tiếng từ phía sau, ngây ngốc đi qua là lửa giận, người phụ nữ này có biết phân chuyện nặng nhẹ không, kéo theo thân thể còn yếu đuối như vậy, định đi đâu, thật sự không muốn sống nữa!

“Em không thể chờ đợi được như vậy!” Trong lời nói chứa lửa giận như vẻ mặt.

“Tôi thực hiện lời hứa của tôi, anh cũng có thể tuân thủ lời hứa của anh.” Hoắc Nhĩ Phi tái mặt, giọng nói vô cùng kiên định.

“Lời hứa! Thư nhị thiếu tôi còn ở đây, không thể thực hiện được!” Giọng điệu lạnh lùng.

“Anh đồ khốn kiếp! Ác ma! Sao anh có thể nói chuyện không tính toán gì hết! Chúng ta đã ký hiệp nghị!” Cảm xúc của Hoắc Nhĩ Phi rất kích động.

https://thuviensach.vn

“Hiệp nghị! Em cũng quá ngây thơ đi! Em cho rằng chỉ mấy tờ giấy trắng như vậy thì em có thể được thả tự do?”

“Anh...” Giọng Hoắc Nhĩ Phi run rẩy, thì ra ác ma này vẫn luôn gạt cô, hiệp nghị rách nát gì chứ! Đều là lời nói dối!

Đang nói, vú Trần ôm đứa nhỏ mới sinh ra tới, “Thiếu phu nhân, người xem dáng dấp đứa bé này thật đáng yêu! Ngài còn chưa ngắm nghía cẩn thận bé đó.”

Hoắc Nhĩ Phi độc ác xoay mặt qua chỗ khác, không muốn nhìn đứa bé vú Trần ôm trong tay.

Thư Yến Tả nhìn dáng vẻ của cô, ánh mắt lạnh lẽo thô bạo trong nháy mắt, Hoắc Nhĩ Phi! Cô quả nhiên nhẫn tâm! Ngay cả đứa bé mình mới sinh ra cũng không thèm liếc nhìn một cái!

Vú Trần đông cứng tại chỗ, không biết phải làm sao mới phải, bà chỉ muốn ôm đứa bé ra ngoài, nói không chừng thiếu phu nhân sẽ mềm lòng, dù sao phụ nữ luôn dễ dàng mềm lòng với máu mủ ruột thịt của mình, nhưng chưa từng nghĩ tới tính tình thiếu phu nhân lại bướng bỉnh như vậy!

Đoạn Tử Lang cảm thấy thật nhức đầu, sao người phụ nữ này không biết lựa chọn thời cơ để nói, chẳng lẽ giờ phút này không thể yếu thế một chút, nhất định phải cãi vã tràn đầy mùi thuốc súng như vậy sao! Còn có Yến, rõ ràng đau lòng vì người ta muốn chết, lại cố tình làm ra vẻ mặt hung ác, luôn nghĩ một đằng nói ra một nẻo, chẳng lẽ cậu ta thật sự không định để cho mèo nhỏ tự do! Còn có tính toán khác?

Tròng mắt cục cưng chuyển trái chuyển phải ngó nghiêng, thấy chung quanh nhiều người như vậy, nhưng không ai để ý đến mình, lập tức lại một lần nữa “Oa” một tiếng khóc lớn lên, âm thanh rõ to, chấn động trời đất, khóc khiến cho người ta lo lắng đau xé cõi lòng.

https://thuviensach.vn

Vú Trần ôm dỗ dành mãi cũng không làm nên chuyện gì, gấp đến mức không biết nên làm sao bây giờ?

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Hy Vọng Tan Biến, Tâm Như Tro Tàn

Editor: Puck

“Thiếu phu nhân, ngài ôm bé một cái đi, dáng vẻ đứa nhỏ thật đáng yêu.”

Hoắc Nhĩ Phi vẫn xoay mặt đi, cô sợ đi nhìn đứa bé kia sẽ không nhịn được, cô chỉ có thể ép buộc mình không nhìn bé, coi bé là người không liên quan. Bé cưng, con đừng trách mẹ nhẫn tâm, mẹ biết con vô tội, nhưng mẹ sợ nhìn thấy dáng vẻ đáng yêu của con sẽ không bỏ được, xin tha thứ cho người mẹ ích kỷ lại không chịu trách nhiệm này.

Thư Yến Tả cau mày nhìn mọi việc đang diễn ra, chỉ cảm thấy ngực quặn đau, trong tròng mắt đen như phóng hỏa, “Đưa thằng bé cho tôi.”

Vú Trần nơm nớp lo sợ đưa đứa bé tới.

Nói cũng kỳ quái, đứa bé kia đến trong tay Thư Yến Tả, lại ngừng khóc, trên khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn nhúm còn mang nước mắt, tò mò nhìn người ôm bé, đôi mắt đen nhánh xoay chuyển, tay nhỏ bé vẫn còn cào loạn trên quần áo cha mình, cuối cùng túm được cà vạt, rất tò mò vuốt vuốt, còn đột nhiên nhét vào miệng liếm vài cái.

Thư Yến Tả vốn ngập đầy lửa giận, nhìn thấy đứa bé như vậy đột nhiên dâng lên một cảm giác rất đặc biệt, anh không biết ôm thằng bé như thế nào, chỉ có thể vòng cánh tay ôm chặt, chỉ sợ bé té xuống, cảm giác cả người bé mềm nhũn, sợ lực lớn bóp hư, lực nhẹ làm té thằng bé, chỉ có thể cực kỳ cẩn thận.

https://thuviensach.vn

Thấy đứa nhỏ không còn khóc, Hoắc Nhĩ Phi và vú Trần đều rất kỳ quái, nhưng Hoắc Nhĩ Phi đè lại lòng hiếu kỳ của mình, không đi nhìn.

Nhưng vú Trần không giống vậy, vội vui vẻ ra mặt nói: “Xem ra đứa nhỏ nhận ra được, vừa đến trong ngực nhị thiếu thì ngừng khóc.”

Thư Yến Tả lạnh lùng liếc mặt nhìn Hoắc Nhĩ Phi quay mặt qua chỗ khác, cả người lộ ra khí lạnh, ngay cả cục cưng bé nhỏ trong ngực cũng cảm thấy lạnh lẽo, bắp chân đạp loạn.

Sau khi Thư Yến Tả ôm đứa bé rời đi cùng Đoạn Tử Lang, Hoắc Nhĩ Phi ngồi tê liệt trên mặt đất, nước mắt lặng yên rơi xuống.

Mới vừa rồi lúc Thư ác ma gần đi nói một câu để cho cô lập tức tâm như tro tàn.

“Nếu như biểu hiện của em tốt một chút, nói không chừng ngày nào đó tôi vui mừng sẽ đồng ý thả cho em rời đi, nhưng em lại quá cứng đầu như thế, vậy cả đời đừng nghĩ tới rời khỏi đây!”

Thì ra tất cả đều là âm mưu, chỉ có cô đơn thuần cho rằng sau khi sinh xong đứa bé có thể rời đi, chỉ si tâm vọng tưởng mà thôi!

Cô ngồi dưới đất khóc không thành tiếng.

Vú Trần bên cạnh nhìn thấy dáng vẻ của cô như vậy, thở dài, “Thiếu phu nhân, ngài cần gì chứ? Haizzz! Mới vừa sinh, đừng ngồi dưới đất, quá lạnh, về giường nằm đi.”

Hoắc Nhĩ Phi mặc cho vú Trần đỡ nằm lại giường, nước mắt vẫn không tự chủ mà chảy xuống theo hai bên khóe mắt, thấm ướt áo gối.

Vú Trần thở dài một hơi, đóng cửa lại đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả ngồi trên xe rất kiên nhẫn ôm con trai, Đoạn Tử Lang mệt mỏi ngồi bên cạnh anh, trong hai mắt hiện đầy tia máu, mấy ngày nay bởi vì mèo nhỏ sinh con, anh đã suốt hai đêm không chợp mắt, chờ mãi đến lúc chuyện đã kết thúc rồi, mèo nhỏ lại còn bất chấp sống chết của mình đi khiêu chiến quyền uy của Yến, chẳng lẽ cô không biết thân thể của mình đã suy yếu thành dạng gì rồi sao? Hai người này...

Nhìn Thư Yến Tả lại có thể ôm thằng bé về, không khỏi cảm thán: Chẳng lẽ Yến chuẩn bị làm vú em rồi hả?

Bé cưng mải mê nô đùa trong ngực cha rồi "Vù vù" ngủ thiếp đi, Thư Yến Tả rất cẩn thận ôm bé, còn dặn dò tài xế lái chậm vững vàng chút, không được đánh thức tiểu thiếu gia.

Tài xế tiểu Lâm lập tức đổ mồ hôi lạnh, nhị thiếu lại có lúc dịu dàng như vậy, quá ly kỳ!

"Lang, cậu gọi điện thoại cho vú Thư, để cho bà nhanh chóng đi mua đủ bộ đồ dùng con nít, nhất định phải là loại tốt nhất, đắt tiền nhất, còn đặc biệt mời một bảo mẫu chăm sóc tiểu thiếu gia, tốc độ nhanh nhất."

Đoạn Tử Lang theo lời gọi điện thoại, Yến quả nhiên rất thích hợp làm vú em, nghĩ thật chu đáo.

Chỉ có điều mèo nhỏ, cậu ấy thật sự không có ý định thả cho cô ấy đi?

Hoắc Nhĩ Phi như con rối nằm trên giường không ăn không uống hai ngày, nước mắt không ngừng chảy theo khóe mắt, hai mắt sưng vù lên như hai trái đào lớn.

Gạt tôi! Gạt tôi... Hiệp nghị rách nát gì, chẳng qua chỉ là ngụy trang! Rõ ràng nói sinh xong đứa bé sẽ để tôi rời đi... Lại gạt tôi!

https://thuviensach.vn

Cô chỉ cảm thấy toàn thân nhẹ bẫng, không có chút hơi sức nào, chỉ có điều ý thức rất rõ ràng, mình bị lừa! Nếu không không thể về nhà, vậy sống còn ý nghĩa gì nữa chứ! Lại đi lấy lòng ác ma kia, không, cô không rảnh rỗi như vậy! Nếu có cơ hội, ngược lại cô hận không thể một đao đâm anh ta! Cảm giác suy nghĩ bay lượn trên không trung thật tốt đẹp, giống như sắp bay, giống như nhìn thấy thiên sứ, trắng trắng, thật đẹp!

Trong lúc mơ mơ màng màng giống như nhìn thấy thiên đường...

Mỗi lần vào phòng vú Trần đều nhìn thấy dáng vẻ đờ đẫn của thiếu phu nhân, gấp đến độ xoay quanh, lại không dám gọi điện thoại cho nhị thiếu, không thể làm gì khác hơn là cầu cứu Đoạn thiếu gia luôn dễ nói chuyện.

Đoạn Tử Lang nghe tình huống mèo nhỏ, môi mỏng mím chặt, đôi mày thanh tú nhíu chặt, tiếp tục như vậy, mèo nhỏ thật sự không sống nổi.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Dường Như Đã Có Mấy Đời, Về Nhà (Canh 1)

Editor: Puck

Đoạn Tử Lang chỉ biết mèo nhỏ nhất định không xảy ra chuyện gì, nếu không sẽ hối hận cả đời.

Cầm chìa khóa lên, lái chiếc Aston Martin màu xanh ngọc chạy đến biệt thự.

Chuyện đầu tiên chính là treo bình đường gluco cho mèo nhỏ, sau khi sinh cô vốn quá yếu đuối, hơn nữa hay ngày nay không dính một giọt nước, thân thể đã đến cực hạn.

Sau khi Thư Yến Tả nghe Lang nói tình huống của mèo nhỏ, đứng trước cửa sổ trầm tư hồi lâu.

Khói mù tràn ngập hết vòng này đến vòng khác, anh biết ngay từ khi mình ký hiệp nghị kia thì đã có lòng thả mèo nhỏ rời đi, chẳng qua khi ngày này đột nhiên đến thì anh không nỡ. Nhất là khi thấy mèo nhỏ không hề lưu luyến nơi này, nhìn cũng nhìn máu mủ ruột thịt của mình một cái thì lửa giận trong lòng tự dưng bốc cháy rừng rực, khoảnh khắc đó, anh quả thật có ý định bóp chết cô, nhưng đến cuối cùng thì nhịn được, giống như một vài lời hung ác, chỉ là nói nhảm mà thôi, cuối cùng, là đau lòng.

Lang nói đúng, hành hạ cô, đồng thời cũng hành hạ lòng mình, cần gì chứ!

Thôi... Để cô rời đi thôi.

https://thuviensach.vn

Khi Hoắc Nhĩ Phi tỉnh lại lần nữa thì ý thức không quá tốt, ngơ ngác sững sờ nhìn bốn phía chung quanh, trong lòng khó hiểu không phải mình đã đến Thiên đường ròi sao?

“Tỉnh rồi hả, uống chút cháo trước đi.” Giọng Đoạn Tử Lang được tán dương rất dịu dàng.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn anh ta, không nói lời nào, cũng không muốn để ý đến anh ta, anh ta và ác ma cùng một phe, đều lừa cô mà thôi...

“Vé máy bay mười một giờ trưa ngày hai mươi tháng sáu, Hongkong bay đi thành phố L, có thể húp cháo rồi chứ.” Đoạn Tử Lang chỉ liếc đã nhìn ra tâm tư của Hoắc Nhĩ Phi, rất trực tiếp móc vé máy bay đặt lên đầu giường.

Hình như Hoắc Nhĩ Phi nằm trên giường còn chưa kịp tiêu hóa hàm nghĩa của những lời này.

Vé máy bay? Hongkong bay đi thành phố L? Ngày hai mươi tháng sáu? Còn có mười ngày.

Ác ma kia đồng ý để cho cô rời đi?

Nước mắt của cô không hề có điềm báo trước rơi mãnh liệt, cha mẹ, đây là thật sao? Rốt cuộc con có thể gặp lại hai người sao?

Từ khóc sụt sùi âm thầm lúc ban đầu đến càng về sau càng gào khóc, khóc đến khàn cả giọng, hô hấp không thuận...

Cuối cùng, hôn mê bất tỉnh.

Buổi tối sau khi tỉnh lại, việc đầu tiên chính là Hoắc Nhĩ Phi xác nhận tính chân thật của vé máy bay, sau đó la hét đói bụng, muốn ăn cơm, vú Trần đã sớm theo dặn dò của Đoạn thiếu gia bưng một chén cháo tới.

https://thuviensach.vn

“Có cái khác không? Miệng tôi cũng sắp nhạt rồi, rất muốn ăn thịt.” Hoắc Nhĩ Phi đột nhiên khôi phục cá tính vốn có.

“Thiếu phu nhân, cô đã không ăn gì hai ngày rồi, chỉ có thể uống chút cháo trước làm trơn dạ dày, uống thêm canh táo đỏ gà đen, cô vừa mới sinh đứa bé xong, thân thể quá yếu đuối, nên bồi bổ thêm.” Vú Ngô ở bên cạnh đau lòng nói.

Cô theo lời uống xong chén cháo rồi một chén canh gà đen táo đỏ, sau khi uống xong bụng cũng no căng ra rồi, chỉ có điều cô biết mình nhất định phải thừa dịp mười ngày này bồi bổ cho tốt, sau khi về nhà không thể để cho cha mẹ nhìn ra.

Trước ngày hai mươi tháng sáu, Hoắc Nhĩ Phi trang điểm cho gò má tái nhợt của mình, cô hy vọng sắc mặt mình sẽ tốt hơn một chút.

Người gọi Đinh Tam gia bên cạnh ác ma cũng đã cảnh cáo cô, sau khi trở về nhất định không thể nói lung tung, nếu không công việc còn có sinh mạng của cha mẹ đều bị uy hiếp, chỉ cần cô quên tất cả mọi chuyện ở Hương Cảng, không nhắc tới với bất kỳ ai, như vậy cuộc sống của cô sẽ khôi phục như trước, từ đó Thư nhị thiếu và người dưới cũng sẽ không vào trong nước quấy rầy cuộc sống của cô, tất cả tới đó là hết.

Từ đó không liên quan đến nhau.

Hoắc Nhĩ Phi đồng ý không chút do dự, cô cũng hy vọng như thế, tất cả ở chỗ này giống như cơn ác mộng để cho cô hít thở không thông, nếu như cõi đời này có thuốc gì đó có thể quên tất cả nơi này, cô sẽ không chút do dự mà uống vào.

Đoạn Tử Lang lái xe đưa cô ra sân bay, đưa cho cô thẻ căn cước và vé máy bay, cũng giúp cô lấy thẻ lên máy bay.

https://thuviensach.vn

Trước khi qua cửa kiểm tra an ninh, Đoạn Tử Lang chỉ nói một câu, “Bảo trọng.”

Vẻ mặt Hoắc Nhĩ Phi phức tạp nhìn anh, tuy người này có nhiều lúc rất đáng ghét, nhưng có lúc cũng đối xử rất tốt với cô, vừa địch vừa bạn, chỉ có điều phút chốc khi cô lên máy bay, đã coi tất cả mọi thứ ở đây thành dấu chấm tròn rồi.

Tiếc nuối duy nhất chính là từ đầu đến cuối cô vẫn chưa liếc mắt nhìn bé cưng của mình, chỉ có thể nói với bé ở trong lòng: Cục cưng, con coi như không có người mẹ này đi, sẽ càng có nhiều người yêu thương con hơn.

Bên trong phòng làm việc của tổng giám đốc ở tầng mười bảy tòa nhà tập đoàn Thư Á, Thư Yến Tả đứng trước cửa sổ sát đất, nhìn máy bay càng lúc càng nhỏ, tâm tình rất phức tạp.

Cuối cùng, vẫn rời đi.

Khoảnh khắc khi máy bay hạ cánh, Hoắc Nhĩ Phi còn rất hoảng hốt, người trong khoang máy bay đi gần hết, dì ngồi bên cạnh thấy cô ngồi đó không nhúc nhích, không khỏi tốt bụng nhắc nhở, “Cô gái, đã đến thành phố L.”

Cô mới đứng lên, cầm giỏ xách đi theo dòng người ra khỏi khoang máy bay.

Nhìn tất cả quen thuộc, cô chỉ cảm thấy dường như đã có mấy đời, rốt cuộc có bao lâu đây?

Mười một tháng, mới rời đi mười một tháng thôi.

Cô không gọi điện thoại cho cha mẹ hay bất kỳ người bạn tốt nào, chỉ một mình dần đi ra khỏi sân bay, sau đó, bắt xe về nhà.

https://thuviensach.vn

Xe tắc xi dừng ở cửa chung cư Nhã Đình số 120 đường Lâm Tân, Hoắc Nhĩ Phi trả tiền xuống xe, ngẩng đầu nhìn cửa vô cùng quen thuộc này, chỉ có cảm giác mình giống như đang nằm mơ.

Ngũ tiên sinh gác cửa nhìn thấy Hoắc Nhĩ Phi đứng ở cửa, không khỏi kêu lên, “Phi Phi? Cháu là Phi Phi đúng không? Đứa nhỏ này, cuối cùng cũng trở lại, cha mẹ của cháu đã gấp muốn chết! Tranh thủ về nhà đi.”

Nước mắt vòng quanh mắt Hoắc Nhĩ Phi nói: “Chú Ngũ, cám ơn chú còn nhớ cáu, cháu đã về.”

Thu Linh đã nghỉ việc, toàn tâm toàn ý điều tra tin tức con gái, kể từ sau tết, đăng thông báo tìm người thân trên báo chí, bà và ông xã cho rằng sắp có kết quả, nhưng ai có thể nghĩ đã bốn tháng trôi qua vẫn không có chút tin tức có ích nào, Phi Phi giống như bốc hơi biến mất rồi, thế nào cũng không tìm thấy, bà sầu lo gầy đi mười cân, ông xã cũng vậy, không chỉ người gầy đi, tóc mai hai bên bạc đi không ít.

Khi nghe chuông cửa vang lên, bà hơi kinh ngạc, ai đến giờ này? Ông xã đang đi làm, chẳng lẽ mẹ Tiêu Tiêu ở bên cạnh đến.

Khoảnh khắc khi mở cửa, bà hoàn toàn ngây dại.

Hoắc Nhĩ Phi mím môi nhào vào trong ngực mẹ, giọng nghẹn ngào, “Mẹ, mẹ, con đã trở về.”

Thu Linh chỉ cảm thấy không dám tin, giống như nằm mơ, con gái mình ngày nhớ đêm mong thật sự trở lại, không hề có chút xíu báo trước nào đã bình an trở lại.

Đóng cửa lại, hai mẹ ôm nhau khóc.

Sau khi khóc, Thu Linh lập tức gọi điện thoại cho ông xã Hoắc Kỳ, kích động đến giọng run rẩy, “Ông xã, Phi Phi của chúng ta trở lại.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi cũng kêu một tiếng, “Cha, con đã trở về.”

Ở đầu bên kia, Hoắc Kỳ đang đi làm lập tức báo cáo lãnh đạo xin nghỉ, vui mừng đến tột đỉnh, Phi Phi, cuối cùng Phi Phi đã về nhà.

Một nhà ba người gặp mặt, đương nhiên ôm nhau mà khóc, sau khi khóc, cha Hoắc mẹ Hoắc bắt đầu hỏi con gái thời gian một năm này đi đâu? Sao ngay cả một cú điện thoại cũng không có? Gấp gáp chết người!

Hoắc Nhĩ Phi nói buổi tối ngày mình định về đó bị người trong quán bar lừa vào nhóm người bán hàng đa cấp, ở trong đó bị tịch thu điện thoại di động và giấy tờ, trông coi cũng rất nghiêm, không chạy ra được, lần này bởi vì người lừa cô đi vào thả cô ra ngoài, có lẽ cảm thấy có lỗi với cô, cho nên làm việc tốt một lần.

Thu Linh lập tức nói tiếp: “Tôi đã nói Phi Phi bị lừa vào bán hàng đa cấp, ông còn không tin.”

Hoắc Kỳ nửa tin nửa ngờ với lời con gái, nếu nói bán hàng đa cấp, thằng bé Chử Tuyết Luân kia cũng tra xét không ít chỗ, đều không có! Nhưng cũng không loại trừ không điều tra được.

“Phi Phi, con biết tư liệu kỹ càng của người lừa con không, chúng ta đi báo án, không thể tiện nghi cho hắn, còn có nhóm người bán hàng đa cấp nhốt con kia nữa.” Thu Linh tức giận nói.

“Mẹ, cõi đời này người trùng tên trùng họ quá nhiều, không bắt được, hơn nữa hắn ta thả con ra, con không muốn nhắc lại nữa.” Hoắc Nhĩ Phi yếu ớt nói.

“Tôi cảm thấy Phi Phi nói cũng đúng, hay là thôi đi, con gái trở về quan trọng hơn bất cứ điều gì.” Hoắc Kỳ thở dài.

https://thuviensach.vn

Cơm tối, Thu Linh chuẩn bị một bàn món ăn toàn món Phi Phi thích ăn nhất, Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy rất hạnh phúc, đứa bé quả nhiên là bảo bối của cha mẹ.

Sau khi tan làm, mẹ Tiêu Tiêu biết được Phi Phi trở lại, vừa hỏi han ân cần, rồi gọi điện thoại cho Tiêu Tiêu đang trên đại học thành phố M, nói cho con gái một tin tức tốt.

Phi Phi và Tiêu Tiêu nói chuyện điện thoại, Tiêu Tiêu ở đầu bên kia rõ ràng rất kích động, “Phi Phi, cuối cùng cậu đã về nhà, chúng tớ nhớ cậu muốn chết rồi, là anh Tuyết Luân tìm được cậu về sao?”

“Tự tớ về, Tiêu Tiêu, chờ cậu nghỉ trở lại nói tỉ mỉ đi.” Hoắc Nhĩ Phi cười nói.

Tiêu Tiêu nghe giọng Phi Phi bình thản, cảm thấy dường như Phi Phi không giống trước, nhưng rốt cuộc không giống ở đâu, cô cũng không nói ra được.

“Phi Phi, con gọi điện thoại cho Tuyết Luân đi, nói cho cậu ấy biết con đã bình an về nhà, kể từ sau khi con mất tích, cậu ấy quan tâm chuyện của con không ít, đứa nhỏ này thật sự không tồi.” Sau bữa cơm tối, cha Hoắc nói với con gái.

“Đúng vậy, đứa nhỏ Tuyết Luân kia thật sự không tồi, cũng quan tâm không ít.” Mẹ Hoắc nói theo.

Hoắc Nhĩ Phi khép mắt, anh Tuyết Luân đúng là người tốt, chỉ có điều cô bây giờ đã tàn phá không chịu nổi, với cô mà nói, tình yêu quá xa xỉ!

Chử Tuyết Luân cho rằng chú Hoắc gọi điện thoại tới hỏi tình huống Phi Phi, đang lo đến chân mày không giãn ra!

https://thuviensach.vn

“Anh Tuyết Luân, cám ơn anh, em đã về nhà.” Hoắc Nhĩ Phi nói rất chân thành.

Chử Tuyết Luân rõ ràng ngây ngẩn cả người, Phi Phi, cô ấy đã về nhà?

“Phi Phi, là em sao?”

“Vâng, là em.”

“Em về nhà thế nào?”

“Ngồi xe về nhà.”

“Phi Phi, em biết anh không hỏi cái này?” Vẻ mặt Chử Tuyết Luân rất nghiêm túc, sao Phi Phi có thể nói giỡn!

Hoắc Nhĩ Phi lập tức nói lại lời mình bịa ra để giải thích cho cha mẹ, Chử Tuyết Luân nghe xong chau mày, cứ có cảm giác không phải như vạy, nhưng cũng không có bất kỳ lý do gì đi hoài nghi.

Sau khi cúp điện thoại xong, điện thoại của Tuyết Nghê gọi tới, đổ ập xuống chính là mắng cô một trận, sau đó nghẹn ngào khóc: “Phi Phi thối, cuối cùng cậu đã về nhà, gấp sắp giết chúng tớ! Một năm nay rốt cuộc cậu đã đi đâu? Kẻ khốn kiếp không biết sống chết nào bắt cóc cậu! Tớ nhất định phải ra cơn tức này thay cậu!”

...

Nghe giọng nói oán trách quen thuộc của Tuyết Nghê, khóe môi Hoắc Nhĩ Phi tràn ra một nụ cười ấm áp, các bạn của cô, vẫn chờ cô, thật tốt...

Buổi tối, Thu Linh nhất định ngủ chung với con gái, chỉ sợ lần này giống như nằm mộng, ngày hôm sau tỉnh lại, sẽ không thấy con gái.

https://thuviensach.vn

Thật ra Hoắc Nhĩ Phi rất sợ ngủ chung cùng mẹ, bụng cô còn chưa hoàn toàn xẹp hết, cô sợ bị mẹ phát hiện, mà cô sợ nhất cơn ác mộng buổi tối, làm mẹ sợ.

Chờ sau khi vợ và con gái ngủ, Hoắc Kỳ ngồi trên ghế sa lon xem ti vi, vẫn hơi không yên lòng, rốt cuộc là lạ ở chỗ nào, lại không nói ra được, lần này trở về, rõ ràng Phi Phi hơi thay đổi, không hoạt bát như trước kia.

Có lẽ do bị giam một năm, khiến trong lòng Phi Phi lưu lại bóng ma, haizzz! Đứa nhỏ này...

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Cuộc Sống Không Liên Quan Đến Nhau

Editor: Puck

Sau khi về nhà, Hoắc Nhĩ Phi gần như mỗi ngày đều không ra cửa, chỉ ở trong nhà ngây ngô, ăn ngủ, ngủ ăn, nói cũng không nhiều.

Thật ra cô biết thân thể của mình còn rất yếu, theo lý mà nói cô bây giờ còn trong giai đoạn ở cữ, cho nên bồi dưỡng tốt thân thể mới quan trọng nhất.

Việc này nhìn trong mắt cha Hoắc và mẹ Hoắc, chỉ cảm thấy một năm nay con gái thật sự chịu khổ, nói cũng ít đi, Phi Phi xưa nay tùy tiện ngược lại trở nên trầm ổn hơn nhiều, không nôn nôn nóng nóng giống như lúc trước.

Cha Hoắc mẹ Hoắc sợ Phi Phi còn không tìm thấy lối ra khỏi bóng ma bị giam, nên không nhắc tới chuyện không vui trước kia trước mắt con gái, chỉ ra sức khuyên con gái đi chơi, nhưng mà Phi Phi hoàn toàn không muốn ra ngoài chơi, thầm nghĩ nghỉ ngơi cho khỏe, không phải cô không biết suy nghĩ của cha mẹ, nhưng cô không thể nói cho bọn họ biết tình hình thực tế, cũng không có tâm tư đi chơi.

Chủ nhật khi Tiêu Tiêu và Tuyết Nghê về nhà, đã là một tuần sau rồi, hai cô trở về chuyện chính là đến thăm Phi Phi, ba chị em gặp mặt, ôm khó tránh khỏi, càng có chuyện nói không hết.

Hoắc Nhĩ Phi cũng từ chối được ý tốt của hai bạn tốt, bị hai cô kéo ra đi ăn cơm, đi dạo phố, hát karaoke, ở cùng một chỗ với hai cô ấy, Hoắc Nhĩ Phi cảm giác mình trở lại như trước, tiếng cười cũng cởi mở.

https://thuviensach.vn

Cuộc sống như vậy, cuối cùng trở lại.

Ba người đi quán cà phê thường hay ngồi, uống cà phê, trà sữa, bàn luận chủ đề giữa các cô gái.

“Phi Phi, cậu thật sự bị lừa vào đội bán hàng đa cấp hả?” Tiêu Tiêu cảm thấy thật khó tin.

“Ừ, lúc đó tớ cũng không biết, sau khi vào, mới phát hiện không ra được, sau đó đợi cho đến hai ngày trước mới đi ra được.” Hoắc Nhĩ Phi nói qua loa.

“Phi Phi thân ái, cậu nhất định chịu khổ.” Tuyết Nghê kéo tay Phi Phi, vẻ mặt đau lòng.

“Lúc bị giam, thức dậy thật khó chịu, luôn muốn trốn về, chỉ có điều cũng may, rốt cuộc về nhà.” Hoắc Nhĩ Phi nói sơ qua cảm nhận chân thật của mình.

“Phi Phi, bọn họ không bắt nạt cậu chứ.” Tiêu Tiêu quan tâm hỏi.

“Ừmh, cũng may.” Phi Phi không muốn bạn thân lo lắng, cô không nguyện nhắc lại những kinh nghiệm ở Hongkong, chỉ yên tĩnh uống trà sữa.

“Phi Phi đáng thương, chắc chắn bị bắt nạt trong đó, không hoạt bát như trước kia rồi.” Tuyết Nghê dẩu môi nói.

“Cũng may.” Hoắc Nhĩ Phi bị vẻ mặt của Tuyết Nghê chọc cười.

Ba người vừa ăn vừa uống vừa nói chuyện, suốt một buổi chiều đã trôi qua rồi.

Buổi tối, Chử Tuyết Luân nói muốn mời các cô ăn cơm, Tuyết Nghê và Tiêu Tiêu dĩ nhiên không có ý kiến. Hoắc Nhĩ Phi biết hôm nay mình

https://thuviensach.vn

không thể tránh rồi, hơn nữa quả thật nên nói trực tiếp một tiếng với anh Tuyết Luân: Cám ơn.

Nghe nói anh Tuyết Luân vì tìm cô, đã nghĩ rất nhiều cách phí rất nhiều tâm tư, còn có anh Âu, vì tìm cô rõ ràng đã hợp tác cùng giải trí ảnh thị Á Ninh Hongkong, nói cho cùng, cô rất cảm động, có nhiều người bạn luôn quan tâm mình như vậy.

Có một số việc thật sự không thể làm gì được, chỉ sợ ở Hongkong, người có thể chống lại đại ác ma còn không có mấy người, anh Tuyết Luân muốn tìm cô, xác suất cực kỳ bé nhỏ.

Chỉ có điều thật lâu sau khi cô biết Thư tổng của Á Ninh chính là anh cả của ác ma thì cô cảm thấy tất cả rất không thể tưởng tượng nổi, cũng không thể làm gì.

Nếu như không có gặp mặt trên du thuyền sang trọng ở cảng Victoria lúc ban đầu, sẽ không xảy ra một loạt sự tình sau đó đâu! Cuộc sống thật sự như một vở kịch, luôn làm cho người ta trở tay không kịp.

Buổi tối, Chử Tuyết Luân và Âu Dã Sâm mời ba cô đến nhà hàng Kinh Hoa nổi danh nhất thành phố L ăn cơm, năm thanh niên tuổi tác xấp xỉ nhau, chủ đề trò chuyện không khác xa lắm.

Ăn xong, năm người lại đi KTV ca hát, nói nếu tối nay không vui không về, nhất định phải chơi HIGH.

Trên đường trở về, Hoắc Nhĩ Phi ngồi trên ghế ngồi phía trước của xe anh Tuyết Luân, hơi không yên lòng, cô đã không còn là đứa nhỏ, sao cô không rõ chuyện tình cảm?

Mấy lần anh Tuyết Luân mời cô đã dùng đủ lý do để từ chối rồi, anh là người tốt, tốt đến khiến cho cô không gì báo đáp, cũng chính vì vậy, cô sợ hãi rồi.

https://thuviensach.vn

“Phi Phi, làm sao vậy? Không thoải mái sao?”

“Không sao, có thể do uống chút rượu.” Hoắc Nhĩ Phi cười cười, tỏ vẻ bản thân rất tốt.

“Từ nay về sau đừng uống rượu, anh uống thay em là được.”

“Anh Tuyết Luân, cám ơn anh.”

“Bé ngốc, còn nói lời cám ơn gì, đến rồi, nhanh lên di, chú với dì sẽ lo lắng.” Bên môi Chử Tuyết Luân mang theo ý cười dịu dàng, đôi mắt chứa tình.

“Vâng, em đi đây, anh về đi.”

Nhìn bóng lưng Phi Phi dần xa, Chử Tuyết Luân khởi động xe dần rời đi.

Mặc dù đáy lòng hơi mất mát với có ý vô ý từ chối của Phi Phi, nhưng anh vẫn rất khéo hiểu lòng người mà thông cảm cho Phi Phi, đều nói người trong đó đi ra ngoài đều không muốn đề cập đến chuyện xảy ra trong đó, tâm tình cũng mất một khoảng thời gian ngắn uất ức, anh có thể hiểu được, cũng có thể đợi, đợi đến ngày Phi Phi bằng lòng mới thôi.

Tiết trời thu tháng chín, đứng ở cửa ra vào đại học Z xa cách một năm, Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy tâm trạng dâng trào khác thường, cô còn là một sinh viên, thật tốt.

Bởi vì cô mất tích, cha cô lấy lý do thân thể cô không thoải mái xin cho cô tạm nghỉ học một năm. Vì vậy, cô thấp hơn Tiêu Tiêu và Tuyết Nghê một năm, một số vốn là bạn học thấy cô trở lại, đều rất nhiệt tình hỏi thăm thân thể cô có tốt không, làm cô rất cảm động.

https://thuviensach.vn

Ba người học chung một đại học, nhưng không phải cùng chuyên ngành, Hoắc Nhĩ Phi học ngành quảng cáo, Tiêu Tiêu học ngành luật, Tuyết Nghê học báo chí phát thanh truyền hình.

Tới trường lần nữa, Hoắc Nhĩ Phi rõ ràng an phận nhiều hơn, không oanh oanh liệt liệt như trước, trước kia, cô, Tiêu Tiêu, còn có Tuyết Nghê ba người nổi danh là "Tam kiếm khách" ở trường học, trước giờ luôn như hình với bóng, càng thích bênh vực kẻ yếu, cả đại học Z, gần như không ai không biết, cộng thêm ba cô là ba người đẹp hoàn toàn khác biệt, tự nhiên càng được các bạn học ưu ái.

Tiêu Tiêu cho người ta cảm giác hơi lạnh, không thích nói cười, tuy nói rằng không thể đặc biệt xinh đẹp, nhưng ngũ quan thanh tú càng tăng thêm khí chất thanh nhã thoát tục, rất khó khiến người ta quên lãng.

Tuyết Nghê có vẻ đẹp kiều diễm, đi tới đâu cũng là điểm sáng, ngũ quan xinh xắn, cá tính thẳng thắn, mang một thân hàng hiệu, phong cách lẫn cử chỉ tao nhã, cộng thêm gia thế hiển hách, được đại học Z công nhận là hoa khôi giảng đường, nhưng nghe đồn đại tiểu thư cô nóng nảy không làm gì được, duy chỉ mềm mại với hai bạn thân, những người khác không bàn nữa!

Hoắc Nhĩ Phi là đáng yêu tự nhiên, có một vẻ đẹp long lanh, khi cười lên hai tròng mắt khom thành mảnh trăng non, càng tăng thêm phần hiền hòa, tính cách thẳng thắn, tùy tiện, là kẻ dở hơi, phổi bò trong suy nghĩ của mọi người.

Nhưng bây giờ tất cả mọi người cảm thấy cô thay đổi, hai đầu chân mày luôn nhàn nhạt vương lên một tầng không vui, vì thế Tiêu Tiêu và Tuyết Nghê còn từng nói chuyện riêng, nhưng thế nào cũng không cạy được miệng Phi Phi, các cô cũng biết Phi Phi không muốn nhớ tới chuyện ở nơi đó, các cô cũng không thể ép cậu ấy, chỉ có thể cố hết sức để cậu ấy vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi biết mình không thể nào lấy lại không tim không phổi như trước kia, nhìn thấy hai bạn thân hao tâm tổn trí trêu chọc mình mở lòng như vậy, cô thật sự rất cảm động.

Xin lỗi, Tiêu Tiêu, Tuyết Nghê, mình thật sự không thể nói, thật sự không thể nói.

Đã ba tháng qua, mỗi tối nằm trên giường nhắm mắt lại, Hoắc Nhĩ Phi đều sợ đây không phải là thật, thế cho nên đầu giường cô phải đặt một chiếc đèn để bàn, cô sợ hãi, hơn nữa mỗi tối cô đều gặp ác mộng, có đôi khi còn có thể mơ thấy đứa nhỏ vừa mới sinh, tiếng khóc của thằng bé, vẫn luôn trở lại trong tâm trí cô, làm tim cô đập nhanh.

Có đôi khi nửa đêm tỉnh lại, cô cuộn tròn thân mình, ôm búp bê trên giường, lạnh run, thật lâu không thể bình tĩnh.

Hongkong, nhà họ Thư.

“A Liên, mau lấy tã cho tiểu thiếu gia, lại đái...”

“A Linh, tiểu thiếu gia đói rồi, mau đi pha sữa tươi, không thể quá nóng, nhiệt độ phải vừa phải.”

“A Sinh, mau lấy đồ chơi của tiểu thiếu gia ra.”

“A Sở, ôm tiểu thiếu gia ra sau vườn đi dạo.”

...

Từ sau khi Thư nhị thiếu ôm bảo bối bé nhỏ về nhà họ Thư, bé được tất cả mọi người cưng chiều, còn có một cái tên tiếng Anh dễ nghe: Lucus.

Khi Thư nhị thiếu bá đạo khát máu nhìn thấy con trai thì con người rắn rỏi cũng hóa thành mềm mại, nhà họ Thư từ trên xuống dưới, không ai

https://thuviensach.vn

không biết trình độ cưng chiều của nhị thiếu dành cho tiểu thiếu gia, gần như nâng trong lòng bàn tay sợ vỡ, ngâm trong miệng sợ tan.

Cũng kỳ quái, mỗi khi tiểu thiếu gia khóc không ngừng, ai dỗ dành đều không được, chỉ cần nhị thiếu lại gần bé, bé sẽ ngừng khóc, còn "Khanh khách" cười không ngừng, tất cả mọi người hơi hiểu biết chuyện này đều đầy vạch đen, quả nhiên vỏ quýt dày có móng tay nhọn!

Mặc dù nhị thiếu không nói mẹ tiểu thiếu gia là ai, nhưng mọi người cũng loáng thoáng đoán được, chỉ có điều không ai dám đi buôn dưa lê, bởi vì ngay sau ngày tiểu thiếu gia tới, có một nữ giúp việc không biết sống chết buôn dưa lê, nhắc tới cái tên cấm kỵ Hoắc Nhĩ Phi, đêm đó, đã bị nhị thiếu ném ra ngoài, nghe nói kết cục rất thảm! Thế cho nên cuối cùng không ai dám nhắc tới cái tên đó, cũng không ai dám đi bát quái lung tung bất cứ chuyện gì về tiểu thiếu gia, ai không muốn sống tốt, nhất định phải chạy vào chỗ chết.

Lúc bảy tháng, a Sở ôm tiểu thiếu gia ra ngoài đi dạo, không cẩn thận bị cảm lạnh rồi, sau khi nhị thiếu biết thì mặt đen sì, a Sở bị hù sợ ngất tại chỗ, cho rằng mình chết chắc rồi, nếu không phải một câu của Đoạn thiếu gia, "Yến, trẻ con bị cảm lạnh là bình thường, không có chuyện gì, mời một bác sỹ nhi về là được." thì cô đã chắc mình không thể sống nổi, vì vậy cảm động đến rơi nước mắt với Đoạn thiếu gia!

Sau khi Lucus ngủ, Thư Yến Tả đứng trước cửa sổ sát đất trong thư phòng, sương mù vây từng vòng quanh anh, tàn thuốc trên đất cũng chồng chất càng nhiều, bởi vì Lucus, đã lâu anh không hút nhiều thuốc như vậy rồi, chỉ có điều, hôm nay chú Đinh nói chút chuyện về mèo nhỏ cho anh, anh lại hơi không khống chế nổi.

Thì ra chân chính muốn tìm mèo nhỏ không phải là Âu tổng của giải trí Âu Kỳ, mà là Chử tổng của bất động sản Sở Viên.

https://thuviensach.vn

Chử Tuyết Luân, anh trai Chử Tuyết Nghê, là anh trai bạn tốt nhất của mèo nhỏ, vẫn yêu thích mèo nhỏ, theo đuổi cô có tăng không giảm, thật sự là một người đàn ông si tình!

Anh hơi phiền não gõ tàn thuố, đôi tay nhét vào túi, nhìn bóng đêm, kinh ngạc ngẩn người.

Về sau anh không bao giờ muốn biết bất cứ chuyện gì liên quan đến mèo nhỏ nữa, như đã thả cho cô rời đi, vậy thì đường ai nấy đi, không liên quan tới nhau!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Tôi Không Phải Người Lương Thiện Gì

Editor: Puck

Cha Hoắc mẹ Hoắc cảm thấy sau khi con gái đi học, rõ ràng đã hoạt bát lên nhiều, càng lúc càng giống Phi Phi thẳng thắn đáng yêu lúc trước rồi.

Học kỳ này, Hoắc Nhĩ Phi từ chối tham gia chức vụ xã đoàn và hội học sinh, chỉ toàn tâm toàn ý học tập, giết thời gian trong thư viện, hoặc vùi mình ngủ trong ký túc xá, lên mạng, hoàn toàn không muốn tham gia chút hoạt động giải trí nào, hoàn toàn mất hết hào hứng nghĩ tới những chỗ đi chơi trước kia, luôn cảm thấy làm gì cũng lười, cạn sạch sức lực.

Vì thế, thủ lĩnh học tập Tiêu Tiêu và thủ lĩnh văn nghệ Tuyết Nghê kia luôn cằn nhằn cô biến thành lười biếng rồi, bớt chút tình cảm mãnh liệt, càng ngày càng có xu thế phát triển thành một loài động vật nào đó.

Cô cũng mặc kệ, vẫn lười biếng mà ôm một quyển sách, ngồi trên sân thượng, phơi nắng trời, bày một tư thế tự cho là rất thoải mái, nghiêm trang mà bắt đầu xem.

Cô vô tình phát hiện được chỗ bí mật này, rất yên tĩnh, rất thoải mái, rất thích hợp để đọc sách.

Mỗi lần Tuyết Nghê đều thở dài: Phi Phi, cậu đổi thành thùy mị rồi, tớ nên làm cái gì bây giờ đây!

Hoắc Nhĩ Phi liếc nhìn cô ấy, hài bước nói: “Không phải cậu chính là thùy mị tiêu chuẩn sao, tớ đang định bắt chước theo cậu!”

https://thuviensach.vn

Chử Tuyết Luân xắn tay áo lên, chuẩn bị thọc lét bạn tốt, phải biết rằng đây chính là một trong những nhược điểm lớn nhất của Phi Phi, trăm lần đều trúng.

Hoắc Nhĩ Phi cười rộ lên vứt sách đi, rồi trốn sau lưng Tiêu Tiêu, ba người lập tức cười đùa ầm ĩ náo loạn thành đoàn, quanh quẩn thật lâu trong hành lang.

Mùa đông thành phố M cực kỳ lạnh, lạnh lẽo, Hoắc Nhĩ Phi sớm khoác áo bông lên, ăn mặc giống như con gấu ngốc xuyên qua giữa phòng học, nhà ăn, ký túc xá, thư viện.

Tiệc lễ Giáng sinh, tiệc Tết Nguyên đán theo nhau mà tới, Hoắc Nhĩ Phi cảm giác bản thân đã mất hứng thú, nếu là lúc trước, những việc này đều do cô chuẩn bị, xưa nay cô thích cổ vũ những việc này, bản thân cũng không thích tham gia, bởi vì cô cảm giác ở phương diện nghệ thuật mình ít nền móng nhất, không giỏi ca múa như Tuyết Nghê, vĩnh viễn đều là tiêu điểm dưới ánh đèn chiếu.

Ít nhất bản thân mình rất may mắn, có hai người bạn tốt xuất sắc như vậy.

Gần nửa năm rồi, Hoắc Nhĩ Phi mới cảm giác mình dần tỉnh lại từ trong mộng, giống như một năm kia ở Hongkong chỉ là cơn ác mộng, cô gần như cho rằng mình chưa bao giờ đi Hongkong, vẫn là Hoắc Nhĩ Phi tùy tiện, không tim không phổi trước kia.

Nhưng mà trải qua thời gian một năm dài dằng dặc mà khổ sở, cô cảm giác mình không trở về được, giống như một cái nhọt sinh trưởng trong đầu cô, cắt cũng cắt không xong.

Cho dù cô nỗ lực muốn quên đi, muốn dùng sung sướng để quên, nhưng mà mỗi đêm khuya thanh vắng, nhắm mắt lại, cô sẽ không tự chủ mà nhớ lại tất cả.

https://thuviensach.vn

Thời gian như thoi đưa, thời gian lặng yên chạy đi khỏi kẽ tay, không kịp nhìn lại.

Đảo mắt, quá khứ đã trôi qua hai lần xuân hạ thu đông, Hoắc Nhĩ Phi vẫn duy trì tâm trạng khiêm tốn yên lặng trước sau như một, sống hai năm đại học bình bình ổn ổn, vừa nhìn các đàn anh đàn chị tạm biệt trường học, đồng thời nhìn hết nhóm này đến nhóm khác gương mặt mới xuất hiện tại mỗi ngóc ngách của trường học, khiến người ta không tự chủ than thở thời gian dễ dàng trôi đi.

Hai năm qua, Hoắc Nhĩ Phi vẫn luôn không có bạn trai, trong trường học, nam sinh theo đuổi cô thật sự không thiếu, nhưng mỗi lần cô đều rất uyển chuyển từ chối những nam sinh kia thổ lộ, tỏ vẻ hiện giờ mình vẫn chưa muốn nói lời yêu thương, chỉ muốn nghiêm túc học tập.

Nguyên một đám nam sinh thất vọng bỏ đi, lại có người không có ý tốt ở sau lưng mắng Hoắc Nhĩ Phi ra vẻ thanh cao, thậm chí lời khó nghe hơn cũng có, không liên quan, cô coi như không nghe thấy, chỉ cần không nói trước mặt cô là được.

Tiêu Tiêu và bạn trai Lạc Vũ Hàng vẫn luôn dẫu lìa ngó ý còn vương tơ lòng, hai người chia tay rồi hợp lại hai lần. À không, mới vừa chia tay hơn một năm gần đây lại tốt hơn rồi, hơn nữa càng ngọt ngào hơn trước kia, cả ngày đều nhàm chán ở một chỗ, chỉ thiếu không đi ra ngoài ở chung thôi.

Mặc dù Hoắc Nhĩ Phi và Chử Tuyết Nghê đều cảm thấy Lạc Vũ Hàng không xứng với Tiêu Tiêu, nhưng mà thế giới tình yêu không có xứng với không xứng, một khi đã yêu, thì không có bất kỳ lý do gì.

So sánh mà nói, trong ba người các cô, thế giới tình cảm của Chử Tuyết Nghê là phong phú nhất, bạn trai lui tới với cô quả thực đếm không xuể, từ cấp ba đến giờ, đoán chừng không dưới hai mươi rồi, đủ loại trai

https://thuviensach.vn

đẹp con nhà cán bộ, phú nhị đại*, không có một ai có thể lọt vào mắt thần của Chử đại tiểu thư trong thời gian dài, hẹn hò không vượt quá ba tháng, chia tay chấm dứt.

(*) phú nhị đại: thế hệ nhà giàu thứ hai = con nhà giàu.

Nhưng những người đàn ông kia cũng rất thưởng thức Tuyết Nghê gọn gàng dứt khoát, không ướt át bẩn thỉu, thích là thích, không thích chính là không thích.

Giữa trưa thứ tư, tan học, ba người Hoắc Nhĩ Phi hẹn nha cùng đi nhà ăn ăn cơm trưa, nói muốn trải nghiệm xếp hàng gọi cơm đã lâu.

Cũng rất khéo, trong hàng ngay phía trước ba cô có hai nữ sinh vẫn luôn thảo luận về ba người bọn họ.

“Tớ nói Hoắc Nhĩ Phi kia chắc chắn không phải bị bệnh, cô ta đâu có vẻ bị bệnh! Không chừng đi làm gì đó!” Một nữ sinh dáng vẻ tiểu thư nói.

“Đúng vậy, cậu nhìn dáng vẻ cô ta xem, hoàn toàn như biến thành người khác, tỏ vẻ có bao nhiêu thanh cao, nhìn thì chán ghét.” Một nữ sinh khác vội vàng phụ họa.

“Cũng không chỉ có thế! Hai người bên cạnh cô ta cũng giống vậy, một tự cho rằng trong nhà có tiền thì rất giỏi, thay đàn ông như thay áo, thật sự rất bừa bãi! Người khác nghe nói lại tốt với Lạc Vũ Hàng rồi, đúng là đê tiện!”

Nữ sinh bên cạnh đang chuẩn bị nói tiếp, khóe mắt đột nhiên liếc phía về ba người Hoắc Nhĩ Phi đang đứng sau lưng mình, vội vàng kéo ống tay áo nữ sinh kia.

“Kéo tớ làm gì? Họ lại không tới đây ăn cơm, kể cả có tới, tớ cũng không sợ, cậu nói Hoắc Nhĩ Phi xinh đẹp ở chỗ nào, còn có nhiều nam sinh

https://thuviensach.vn

đuổi theo cô ta như vậy, thật sự mắt bị mù!”

Nữ sinh bên cạnh không nói gì, chỉ ra sức nháy mắt, “Mắt cậu bị rút gân à! Nháy không ngừng, chẳng lẽ sau lưng tớ có trai đẹp sao!” Nữ sinh đang nói chuyện liếc mắt nhìn về phía sau lưng, rồi tự giác im miệng luôn rồi.

“Nói đi, tại sao không nói, tôi cảm thấy cực kỳ đặc sắc!” Khóe môi Hoắc Nhĩ Phi mang theo ý cười, giọng nói lạnh lùng.

Hai nữ sinh này không nói thêm gì nữa, nhận lấy khay cơm dì nhà ăn đưa, chuẩn bị tìm bàn ăn cơm.

Chử Tuyết Nghê nào chịu được bị người ta mắng cho như vậy! Tiến lên định xé nát miệng hai cô ta, vẫn là Hoắc Nhĩ Phi giữ cô lại.

“Miệng sạch sẽ một chút cho tôi đi, cô có tư cách gì mà thuyết tam đạo tứ * về chúng tôi!” Tiêu Dĩnh Tư là người tỉnh táo nhất cũng không phải là người thích gây chuyện nhất trong ba người, điều kiện đầu tiên là đừng ức hiếp trên đầu cô.

(*) thuyết tam đạo tứ: 1. Nói chuyện linh tinh; góp ý bậy bạ | 2. chỉ trích; phê bình; nói này nói nọ.

Nữ sinh dáng vẻ tiểu thư trong hai người rất khinh thường mà nhìn cô, “Lạc Vũ Hàng vừa bị tôi đá, không nghĩ tới nhanh như vậy đã tìm được an ủi từ cô! Có ít người, thật sự là đê tiện!”

“Nói năng có đạo đức chút đi! Mình là kẻ đê tiện thì cũng thôi đi, lại còn vu oan lên đầu người khác, mặt đúng là lớn!” Chử Tuyết Nghê hoàn toàn bất chấp hình tượng thùy mị của mình.

Nữ sinh kia quăng khay cơm xuống, “Chử Tuyết Nghê, cô cho rằng mình là gì! Ngoài mặt giả bộ thục nữ, vụng trộm làm những gì, tự mình

https://thuviensach.vn

biết!”

“Thẩm Lỵ, cô không phải là một tiểu thư con quan chức sao! Còn phách lối như vậy! Trong mồm bị lở loét mưng mủ rồi, trở về ngây ngô đi, đừng phun khắp nơi, ảnh hưởng bộ mặt thành phố!” Chử Tuyết Nghê nổi giận.

“Phía dưới mày mới mưng mủ lở loét, lăng nhăng!” Nữ sinh kia rõ ràng không biết sống chết mà nói một câu.

“Không biết xấu hổ, mày mắng ai đó! Nói mày mồm lở loét mưng mủ đúng là có lợi cho mày, ác độc như vậy!” Chử Tuyết Nghê hoàn toàn mất hết hình tượng tốt đẹp thường ngày, cô vẫn luôn là chúa tể mạnh mẽ.

“Tụi mày mới không biết xấu hổ!” Thẩm Lỵ hoàn toàn điên rồi, xông tới định đánh nhau.

Bạn học hết vòng này đến vòng khác vây chung quanh thờ ơ nhìn, toàn bộ ôm thái độ xem kịch vui.

“Làm người làm việc phải lưu lại cho người khác một con đường sống, cũng phải lưu lại cho mình con đường lui, đừng phá hỏng đường! Cô không rõ đạo lý này sao?” Hoắc Nhĩ Phi lạnh lùng thốt ra một câu.

Ngay trước khi Thẩm Lỵ như con mụ chanh chua xông tới thì cô đã rất lưu loát kéo tay lại, nắm lấy bả vai Thẩm Lỵ, không chút lưu tình ném cô ta qua vai.

Lập tức, một tiếng kêu thảm thiếu như giết heo vang vọng khắp nhà ăn, “A! Cứu mạng với! Tay của tôi bị gãy! Tao muốn kiện mày đánh người!”

“Cô có thể đi kiện, nhưng tôi cảnh cáo hai cô, đừng để tôi nghe thấy những lời như hôm nay một lần nữa, nếu không, lần sau sẽ không có

https://thuviensach.vn

chuyện dễ dàng như vậy! Sỉ nhục người khác cũng phải suy nghĩ đến chính bản thân mình, đừng như chó điên, thấy ai lập tức cắn loạn! Thói quen này thật sự không tốt!" Giọng Hoắc Nhĩ Phi giống như đến từ địa ngục, lạnh lẽo không mang theo chút nhiệt độ nào.

Mỗi người đều có giới hạn thấp nhất của mình, Hoắc Nhĩ Phi cô cũng có, nếu có ai dám ngay mặt mắng hoặc sỉ nhục cô và bạn bè của cô, vậy cũng đừng trách cô không khách sáo, cho tới bây giờ cô cũng không phải là người tốt lành gì!

Tục ngữ nói: Người không phạm ta ta không phạm người, nếu người chọc ta thì ta cũng chọc người!

Nói ra, cô còn muốn cám ơn người phụ nữ An Tình Hủy kia, nếu không phải cô ta gây khó dễ nhiều lần với cô, cũng sẽ không khiến cô phát triển được nhanh như vậy, có đôi khi thật sự cần phải cho người khác nhìn một chút nhan sắc thích hợp.

Đám bạn học vây xem lập tức giải tán không còn một mảnh, đều đang cảm thán: Hoắc Nhĩ Phi nổi giận quả nhiên rất đáng sợ! mà Tuyết Nghê và Tiêu Tiêu là bạn thân, quả thật thêm chút kính trọng Phi Phi, quả nhiên giỏi lắm! vì bạn bè giúp bạn không tiếc mạng sống, có chuyện thì lên...!

"Phi Phi, tớ quá cảm động, ở trong lòng tớ cậu thoáng cái đã thăng lên làm nữ thần rồi!" Mắt Chử Tuyết Nghê rưng rưng nói, vừa rồi nữ sinh kia đúng là miệng chó không mọc được ngà voi, cô đang chuẩn bị tặng cho họ cái tát, không ngờ động tác của Phi Phi nhanh hơn cô, không hổ là đai đỏ Taekwondo! Lợi hại!

Sau khi náo loạn một trận như vậy, ba người lập tức không có hào hứng dùng cơm ở nhà ăn, vẫn đi ra nhà hàng, dù sao cũng không thể bởi vì hai con chó điên làm ảnh hưởng tới ngon miệng của các cô!

Cơm, vẫn phải ăn.

https://thuviensach.vn

Sau khi xảy ra sự kiện ở nhà ăn, Hoắc Nhĩ Phi lần nữa trở thành danh nhân đại học Z, có người sùng bái cô không thôi, có người lại khinh bỉ cô không dứt, chỉ có điều những thứ kia với Hoắc Nhĩ Phi mà nói, chỉ là râu ria, nhiều chuyện ở trên người khác, cô không khống chế được.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Làm Bạn Gái Của Anh Được Không

Editor: Puck

Tiêu Tiêu và Tuyết Nghê chào tạm biệt năm tư ở trên tiệc khiêu vũ, Hoắc Nhĩ Phi hoàn toàn bị hai cô cứng rắn kéo qua, bị ép mặc một chiếc đầm màu vàng nhạt, tóc dài uốn lại, nhiều thêm vẻ trí thức và tao nhã.

Đại học Z vốn khá chú trọng tiệc khiêu vũ chia tay của sinh viên năm tư, đều hy vọng lưu lại cho nhóm sinh viên sắp rời khỏi trường một ký ức tốt đẹp.

Hoắc Nhĩ Phi ngồi trong góc nhìn bóng dáng xoay tròn của các đôi trong vũ trường, chỉ cảm thấy hết sức vớ vẩn, bản thân mình lại không ưa mấy thứ này, haizzz...

Chống cằm uống nước trái cây hết ly này đến ly khác, bụng sắp căng trướng rồi.

Vừa rồi Tuyết Nghê còn tỏ vẻ thần bí nói sẽ cho cô một bất ngờ, lại không chịu nói cho cô biết rốt cuộc là gì? Làm hại cô vẫn luôn không yên.

Đột nhiên, cửa ra vào vang lên xôn xao ầm ĩ, thật nhiều nữ sinh thét chói tai liên tiếp, đều nhường ra một lối đi đến đây.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn một người thanh niên dịu dàng như ngọc từ xa đi tới, chỉ cảm thấy có phải uổng phí đôi mắt.

Chử Tuyết Luân mặc một bộ âu phục màu trắng cắt vừa người, phong độ lịch lãm mà đi tới, bên cạnh là hoa hoa đại thiếu Âu Dã Sâm mặc bộ âu

https://thuviensach.vn

phục màu đen, hai người một tĩnh một động, một trắng một đen, hết sức hút mắt, nữ sinh trong sảnh kêu lên: Wow! Đại soái ca có quy mô lớn!

Chử Tuyết Luân đứng trước mặt Hoắc Nhĩ Phi, rất tao nhã làm một tư thế mời, khóe môi mỉm cười.

Hoắc Nhĩ Phi hơi ngượng ngùng, đầu mơ hồ, tay đã đặt lên rồi, sau đó bị Chử Tuyết Luân kéo vào sàn nhảy.

Chung quanh vang lên tiếng ồn ào liên miên không dứt, Âu Dã Sâm hoa hoa đại thiếu kia đã sớm thông đồng với một nữ sinh nhỏ, đang thân mật dán mặt mà nhảy với một người đẹp.

“Không sao, có anh đây.” Giọng nói mềm mại quyến rũ của Chử Tuyết Luân vang lên bên tai Hoắc Nhĩ Phi, tay vòng trên eo cô cũng rất có lực, khiến cho trái tim vốn đang náo nhiệt không yên của cô lập tức ổn định lại.

Chử Tuyết Nghê đứng từ đằng xa nhìn cảnh này, chỉ cảm thấy đặc biệt tuyệt vời, đã nói mà! Phi Phi nhất định thích anh trai, từ chối lời thổ lộ của nhiều nam sinh ưu tú như vậy, nói cho cùng, rất xứng đôi!

Tiêu Tiêu tựa vào trong ngực bạn trai Lạc Vũ Hàng, cũng rất vui vẻ, ở phương diện tình cảm Phi Phi vẫn luôn rất rành mạch, có anh Tuyết Luân người chững chạc như vậy, thật sự rất phù hợp.

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác trong đầu mình hoàn toàn mơ hồ, không phải cô không thích anh Tuyết Luân, chỉ có điều sau khi trải qua một năm kia, cô hơi sợ hãi, cô gái nào lại không từng ước mơ có một người đàn ông như bạch mã hoàng tử tốt với mình, thích mình.

Xong một điệu, Hoắc Nhĩ Phi xoay đầu đến hôn mê, quả nhiên, tế bào vận động của cô vô cùng thiếu thốn.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, tiếng nhạc dừng lại, tất cả mọi người ngừng lại, Hoắc Nhĩ Phi mới phát hiện mình và Tuyết Luân hai người đang đứng giữa đám đông, lập tức hơi ngượng ngùng, rất thẹn thùng...

Tay Chử Tuyết Luân giấu ở sau lưng đột nhiên biến ra một bó hoa hồng lớn màu hồng phấn.

“Trời ạ! 999 đóa hồng đó!” Trong đám người có người kêu lên.

“Thật lãng mạn!”

“Nếu hiện giờ có ai đưa cho tôi chín đóa hồng, tôi lập tức đồng ý làm bạn gái của người đó.”

...

“Phi Phi, làm bạn gái của anh được không?” Chử Tuyết Luân cực kỳ thâm tình nói, hai tròng mắt đắm đuối đưa tình mà nhìn cô gái mình yêu mến.

“Trời ạ! Hoắc Nhĩ Phi thật hạnh phúc nha! Lại được một trai đẹp cực phẩm như vậy thổ lộ trước mặt mọi người!” Lại có người khác khoa trương kêu lên.

Hoắc Nhĩ Phi hơi ngây người, anh Tuyết Luân thổ lộ với cô?

Dáng vẻ ngỡ ngàng của cô lập tức dẫn tới bất mãn của rất nhiều nữ sinh và nam sinh chung quanh, đồng loạt kêu lên: “Đồng ý anh ấy, đồng ý anh ấy, đồng ý anh ấy...”

Chử Tuyết Luân vẫn luôn thâm tình mà nhìn người nào đó đang ngây người, khóe môi nhếch lên nụ cười nhẹ nhàng vui vẻ, thật ra trong lòng anh hơi không nắm chắc, lơ mơ nhỏ bé kia...

https://thuviensach.vn

“Đồng ý anh ấy, đồng ý anh ấy, đồng ý anh ấy...” Toàn bộ người chung quanh ồn ào.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy trong đầu vang lên “Ong ong”, có muốn đồng ý hay không? Có muốn đồng ý hay không?

Không phải anh Tuyết Luân vẫn là hình mẫu mà mình thích hay sao?

Nhưng bây giờ mình còn xứng với anh Tuyết Luân sao?

Cô nhìn người thanh niên dịu dàng như ngọc trước mặt, chỉ cảm thấy tâm trạng rối rắm.

“Phi Phi, nếu em cảm thấy ngại, hiện giờ có thể không trả lời.” Chử Tuyết Luân nói rất thân mật, anh rất sợ Phi Phi từ chối, cũng nhìn ra Phi Phi do dự, cho nen anh giả bộ không sao cả.

Chử Tuyết Nghê đứng xem bên cạnh lo lắng, “Phi Phi, chúng tớ đều ủng hộ cậu.”

“Phi Phi, cứ theo lòng chính mình đi.” Tiêu Tiêu rất khéo hiểu lòng người nói.

Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi hiện lên chút đau đớn, mềm mại và săn sóc như anh Tuyết Luân, anh đều có thể vì mình mà nghĩ chu đáo đến như vậy, sao mình lại có thể để cho anh khó xử trước mặt nhiều người, huống chi, mình thích anh ấy, không phải sao?

Ngay khi Chử Tuyết Luân sắp bỏ cuộc.

“Được.” Hoắc Nhĩ Phi nhếch môi nở nụ cười dịu dàng, gò má đỏ bừng.

Chử Tuyết Luân thề rằng mình đã nghe thấy tiếng nói động lòng người nhất, gần như không chút do dự ôm chặt lấy Phi Phi, như đang muốn hòa

https://thuviensach.vn

cô vào trong xương.

“Hôn môi, hôn môi, hôn môi...” Tiếng ồn ào vang lên sau đó, giống như tất cả mọi người đều thấp thỏm chờ mong.

Gò má Hoắc Nhĩ Phi đỏ bừng mà chôn đầu trong ngực anh Tuyết Luân, mắc cỡ chết người gì đâu!

Những người này thật sự không thôi.

Chử Tuyết Nghê bất ngờ ẩm ướt hốc mắt, cuối cùng anh trai và Phi Phi đã trở thành đôi rồi, thật tốt.

Tiêu Tiêu cười đến rất vui vẻ, Phi Phi đáng được một người tốt như anh Tuyết Luân.

Âu Dã Sâm ở bên cạnh cũng vui mừng thay bạn tốt, tình yêu trường kỳ cuối cùng cũng bước ra bước gian nan đầu tiên, thật sự không dễ dàng!

Chử Tuyết Luân ôm lấy Phi Phi với gương mặt đỏ ửng đi ra ngoài cửa, vốn không để ý tới những sinh viên giễu cợt bậy kia, tiếp tục náo loạn, anh sợ Phi Phi sẽ trở mặt, đây chính là báu vật của anh, anh không nỡ.

Mọi người thấy nhân vật chính đều đã đi hết, khó tránh khỏi hăng hái hơi sứt mẻ, tiệc khiêu vũ chào từ biệt của sinh viên năm tư lần này, thật sự mới mẻ khác thường, phải biết rằng đại học là nơi buôn dưa lê nhất, gần như lập tức, bạn học Hoắc Nhĩ Phi được một trai đẹp cực phẩm thổ lộ trong bữa tiệc lan truyền nhanh chóng, gần như truyền khắp trên diễn đàn trường học và trên mạng online của trường, càng có đệ tử buôn dưa lê vụng trộm chụp được cảnh tượng cảm động này, truyền lên mạng, lượt truy cập web! Thật sự cao đến dọa người.

Vì vậy, nam sinh lúc trước theo đuổi Hoắc Nhĩ Phi bị từ chối cũng hiểu ra, thì ra có người tốt hơn, khó trách! So sánh với người ta, quả thật

https://thuviensach.vn

vẫn chênh lệch.

Năm tư, lần thứ ba Hoắc Nhĩ Phi trở thành một trong nữ sinh phong vân của đại học Z, ai bảo cô có một người bạn trai phong cách như vậy, quả thật lãng mạn đến tận cùng.

Thế cho nên sau khi tốt nghiệp, cô vẫn thường cảm thán cuộc sống đại học của mình thật sự biến đổi bất ngờ, cũng đáng.

Sau khi chính thức hẹn hò, Chử Tuyết Luân vì cô gái mình yêu mến, dĩ nhiên chạy hai nơi, hai người thấy mặt mỗi tuần một lần, dù sao cách hai thành phố, hơn nữa Chử Tuyết Luân làm công ty cấp cao, thật sự không có cách nào thường xuyên lui tới.

Hai chỗ cách xa nhau, khó tránh khỏi sẽ có chút tương tư khó gửi, nấu cháo điện thoại là khó tránh khỏi, mấy nữ sinh trong phòng ngủ đều cười Hoắc Nhĩ Phi là cô gái nhỏ cuồng nhiệt trong tình yêu, cả ngày hoa đào đầy mặt.

Hoắc Nhĩ Phi mới không để ý đến các cô ấy, các cô ấy đây là không ăn được nho mới nói nho chua.

Một năm này, Hoắc Nhĩ Phi quả thật rất hạnh phúc, những cơn ác mộng kia cũng dần dần cách xa cô, chỉ thỉnh thoảng mới có thể nhớ tới.

Cô vẫn có thói quen gọi anh Tuyết Luân, giống như gọi kiểu khác đều không quen, luôn cảm thấy rất không tự nhiên, Chử Tuyết Luân cũng không miễn cưỡng cô, từ từ sẽ đến, không vội.

Chung đụng ban đầu của hai người cũng chỉ là ăn một bữa cơm, đi dạo, tâm sự, sau đó nắm tay nhỏ bé gì đó.

Bởi vì gặp mặt rất ít, tình cảm của hai người tiến triển trái lại rất chậm rãi, không như rất nhiều nam nữ hiện giờ, tốc chiến tốc thắng.

https://thuviensach.vn

Đối với hai bọn họ hẹn hò, cao hứng quá mức nhất chính là cha mẹ Hoắc Nhĩ Phi rồi, quả thật thỏa mãn cực điểm với con rể đúng chuẩn này.

Cho nên sau khi Hoắc Nhĩ Phi tốt nghiệp, cha Hoắc mẹ Hoắc mãnh liệt yêu cầu cn gái về thành phố L tìm việc làm, nói cho oai là để gần nhà, thật ra muốn cặp tình nhân phát triển tốt hơn.

Chử Tuyết Nghê và Tiêu Tiêu cũng nghiêm lệnh không cho phép Hoắc Nhĩ Phi xa nhà, bởi vì hai cô đều trở về thành phố L, Tuyết Nghê làm việc ở một đài truyền hình thành phố L, phát triển theo hướng biên tập viên; Tiêu Tiêu cũng nhận lời mời làm luật sư ở một công ty luật, sự nghiệp cũng chỉ ở bước khởi đầu.

Hoắc Nhĩ Phi học chính là ngành quảng cáo, cô hy vọng từ nay về sau có phương hướng phát triển ở mặt truyền bá, lúc học năm nhất cô chính là thành viên hội học sinh bộ phận tuyên truyền, nên cô tương đối am hiểu.

Không đợi cô tìm việc làm, Âu đại ca đã tới tìm cô, nói công ty bọn họ vừa vặn có bộ phận kế hoạch, rất thấp thỏm chờ mong sự gia nhập của cô.

Nói thật, thật ra cô không phải rất bằng lòng, luôn cảm thấy đây dựa vào quan hệ bám váy, cô hy vọng dựa vào năng lực của mình đi tìm việc.

Âu Dã Sâm cũng nhìn ra lo ngại của cô, “Phi Phi, em đừng hiểu lầm! Cũng không phải tiểu Luân nhờ anh đến tìm em, anh chỉ cho em một cơ hội đến tự chứng minh bản thân, nếu em bằng lòng mang lý lịch đến bộ phận nhân sự của giải trí Âu Kỳ phỏng vấn, cũng sẽ không có chú ý đặc biệt cho em, em phải biết rằng, công việc ở đâu mà chẳng phải là công việc, hoàn cảnh chỗ anh không phải tốt sao? Hơn nữa bộ phận kế hoạch của công ty chúng ta vừa vặn khan hiếm nhân tài, đương nhiên, nếu như em cảm thấy không thể gánh vác anh cũng không miễn cưỡng.”

Hoắc Nhĩ Phi thấy anh nói rất có lý, hơn nữa làm việc ở đâu mà chẳng phải làm việc, Âu đại ca là người bận rộn như vậy sao có thể có dư thời

https://thuviensach.vn

gian đi đặc biệt chăm sóc mình, đi thử một chút cũng được.

Nghĩ tới đây, cô lại cảm thấy không có gì, "Âu đại ca, cám ơn anh, em bằng lòng đi thử một chút."

"Được, Phi Phi quả nhiên thẳng thắn, tám giờ sáng sớm mai em mang theo lý lịch đến thẳng bộ phận nhân sự Âu Kỳ phỏng vấn, không được trễ đó!" Âu Dã Sâm cười híp mắt nói.

"Vâng, em biết rõ."

Hoắc Nhĩ Phi vẫn ngọc rất vững chắc bài chuyên ngành đại học bốn năm, qua tuyển sơ loại đến thi vòng hai, người phỏng vấn cũng vô cùng hài lòng với cô, sau khi xem đề án đơn giản cô đưa ra đều rất hài lòng, gần như không hề lo lắng nộp đơn lên.

Nhận lời mời thành công, năm người tập trung lại một chỗ, nói ăn mừng Phi Phi tìm được một công việc tốt.

Sau khi Hoắc Nhĩ Phi nhận viện, lại bận rộn, điều này làm cho Chử Tuyết Luân rất buồn bực, sao bạn gái mình không có lúc nào nhàn rỗi, vì thế còn luôn oán trách bạn tốt a Sâm, để cho cậu ấy đừng làm Phi Phi mệt mỏi.

Âu Dã Sâm cũng kêu to oan uổng, cậu không biết Phi Phi là liều mạng Tam Lang*! Cô ấy cũng không phải thư ký của tôi, không thuộc quyền quản lý của tôi, thứ lỗi cho khó nghe lời được! Chỉ có điều, bản thân cậu có thể đi nói với Phi Phi nhà cậu.

(*) Liều mạng Tam Lang: biệt hiệu của nhân vật Thạch tú trong Lương Sơn Bạc | 1. chỉ người dũng cảm gan dạ, không sợ chết | 2. chỉ người mẫn cán với công việc

https://thuviensach.vn

Sau khi Phi Phi làm việc rõ ràng tăng thêm vẻ đẹp trí tuệ, khiến Chử Tuyết Luân càng coi như báu vật.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 82+1: Tiểu Thiếu Gia Lucus (1)

Editor: Puck

Thoáng một cái, Hoắc Nhĩ Phi đã làm việc được hai năm rồi, trong hai năm qua cũng coi như cô lăn lộn thuận buồm xuôi gió trong Âu Kỳ, hoàn thành công tác thăng chức lên quản lý.

Ba năm qua yêu xa giữa cô và Chử Tuyết Luân cũng dần có tiến triển mới, dĩ nhiên, ôm ôm ấp ấp và hôn môi giữa cặp tình nhân không thể tránh được, chỉ có điều Chử Tuyết Luân thủy chung tuân thủy nghiêm ngặt tầng phòng tuyến cuối cùng kia, động tình mạnh mẽ thì anh cũng chỉ ôm chặt Phi Phi, để cho lòng xao động của mình bình tĩnh lại.

Điểm này khiến cho Hoắc Nhĩ Phi rất cảm động, ít nhất nói rõ anh Tuyết Luân quý trọng mình.

Cha mẹ hai nhà cũng hy vọng hai người sớm định xuống, Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy mình còn trẻ, tạm thời không có tính toán kết hôn, hơn nữa cô vẫn còn có bóng mờ với chuyện năm năm trước, mặc dù cô đã có thể làm được không nghĩ đến nữa, nhưng nhắc tới chuyện kết hôn, cô khó tránh khỏi biết sợ.

Chử Tuyết Luân cho rằng Phi Phi cảm thấy tuổi còn nhỏ, hơi sợ hãi hôn nhân, cho nên anh tình nguyện chờ.

Mỗi tuần sau khi xong việc, ba người bạn tốt tụ họp ít nhất hai ba lần, gần như không có gì giấu nhau, tình cảm, cuộc sống là đề tài vĩnh viễn.

https://thuviensach.vn

Có buổi tối Tiêu Tiêu gọi điện thoại hẹn hai cô ra ngoài, mắt sưng đỏ, vừa nhìn đã biết vừa khóc.

“Tiêu Tiêu, có phải vì thằng khốn Lạc Vũ Hàng kia.” Giọng Chử Tuyết Nghê hung ác.

Tiêu Dĩnh Tư cúi đầu không đáp, vừa nhắc tới cái tên đó, nước mắt của cô lại không thể nhịn được.

“Tiêu Tiêu, cậu vẫn luôn là người lý trí, sao vừa gặp phải Lạc Vũ Hàng thì cậu trở nên không giống bản thân như vậy! Chuyện tình cảm không phải từ một phía, tại sao cậu vẫn dung túng anh ta! Anh ta tưởng anh ta là ai, Tiêu Tiêu cậu thiếu anh ta còn không sống nổi!” Hoắc Nhĩ Phi tức giận nói.

“Đúng thế! Không phải điều kiện của Tiêu Tiêu cậu không tốt, chỉ cần cậu chịu, người theo đuổi cậu có một bó to, cần gì phải treo cổ trên một gốc cây.” Chử Tuyết Nghê cũng nghĩ không ra, cô và Phi Phi đều không thích Lạc Vũ Hàng kia, vừa keo kiệt lại cân nhắc nhiều, lằng nhằng dây dưa đâu giống đàn ông!

Mỗi lần nói mời ba người các cô ăn cơm, thì thực hiện một hai lần, không phải đi ăn đồ ăn không ngon thì cũng là chỗ rất tầm thường. Đúng vậy, điều kiện nhà Lạc Vũ Hàng anh ta rất tốt, có tư cách tiêu xài phóng khoáng, nhưng mà anh ta cũng đã hai mươi tư rồi, tâm tính cũng nên có chút tíc cực chứ, cả ngày không có lý tưởng như vậy cũng được hả!

Tiêu Tiêu cũng thầm hiểu Phi Phi và Tuyết Nghê vì tốt cho mình, chỉ có điều chuyện tình cảm sao có thể nói buông là buông.

“Tớ nói chia tay với anh ấy rồi, anh ấy đã đồng ý.” Tiêu Tiêu nhỏ giọng sụt sùi.

“Rất tốt, tớ ủng hộ cậu.” Chử Tuyết Nghê rót một ly rượu đưa tới.

https://thuviensach.vn

“Như vậy là tốt, chúng ta cùng cạn ly rượu này, sẽ để cho tất cả qua đi, bắt đầu từ ngày mai, Lạc Vũ Hàng anh ta chỉ là một người xa lạ với Tiêu Tiêu, chúng ta tìm người còn tốt hơn anh ta gấp vạn lần!” Hoắc Nhĩ Phi khí thế hào hùng nói.

“Ừ, để cho Lạc Vũ Hàng anh ta cút đi!” Tiêu Tiêu nén lệ khí phách cao ngất nói.

Ba người nâng ly rượu, uống một hơi cạn sạch.

Khi ba người đang uống say đến lảo đảo, điện thoại của Tiêu Tiêu vang lên, vừa nhìn hiển thị cuộc gọi đến, nước mắt của cô lại ào ào đổ xuống, ở đó do dự có nhận hay không.

Chử Tuyết Nghê giật lấy di động của cô, ấn nút nghe, “Lạc Vũ Hàng tên khốn kiếp kia, đi xa chừng nào tốt chừng đó! Tiêu Tiêu đã quăng anh, không cần chết lại mặt dày mày dạn quấn lấy cô ấy! Cô ấy không yêu anh!”

Nói xong cúp máy, tắt nguồn.

Tiêu Tiêu nhìn hành động của Tuyết Nghê, đột nhiên bật cười, “Đúng, tớ không yêu anh ta, tớ muốn tìm một người tốt hơn.”

Ba người lại uống tiếp, đều uống đến say khướt, cuối cùng vẫn là Chử Tuyết Luân tới đưa các cô về từng nhà.

Hongkong. Nhà họ Thư.

“Tiểu thiếu gia, tiểu tổ tông, cậu ở đâu?” Vú Thư lo lắng gọi.

Tiểu tổ tông này! Quả thật muốn cái mạng già này của bà rồi, không biết gần đây sao lại thích chơi trốn tìm, luôn trốn khiến cho người của cả nhà họ Thư đi tìm, đã thế lại còn trốn chỗ đặc biệt, không một ai có thể tìm được, mỗi lần huyên náo đến gà bay chó chạy! Haizzz

https://thuviensach.vn

“A Sinh, cậu xem tiểu thiếu gia đi hướng nào? Nhanh đi tìm! Nhị thiếu cũng sắp trở lại, nhìn thấy dáng vẻ bẩn thỉu của thiếu gia, các cậu chờ bị mắng đi!” Vú Thư lớn tiếng khiển trách.

Người hầu nam tên a Sinh không ngừng chạy đi mà tìm tiểu tổ tông của nhà họ Thư – tiểu thiếu gia Lucus.

Phía sau hành lang nào đó ở vườn hoa, một bé trai chừng bốn năm tuổi, phấn điêu ngọc trác, trên khuôn mặt nhỏ nhắn có một đôi mắt to tròn xoe linh hoạt, tròng mắt như hai viên trân châu đen chớp động ánh sáng thông minh, cái miệng nhỏ nhắn mềm mại chu lên, phủi bụi trên tay, nhìn vẫn không thấy bóng người bốn phía, thở thật dài, “Haizzz....”

“Thật là đần chết rồi, ngay cả nơi này cũng không tìm ra.” Bĩu môi đi về.

Cũng không biết cha trở lại chưa, còn có cha nuôi, bác cả đều không chơi cùng cậu.

Vú Thư thấy thân hình bé nhỏ đi từ xa tới, vội chạy nhanh đến, ôm bé, “Tiểu tổ tông của vú, rốt cuộc con đi ra rồi, thật sự làm cho chúng ta khó tìm!”

“Bà Thư, bà mau buông cháu ra, nghẹt chết cháu rồi!” Bé trai không thuận theo, lớn tiếng kêu lên.

Vú Thư vội vàng buông bé ra, cẩn thận kiểm tra xem bé có bị thương không.

“Cha trở lại chưa, điện thoại di động của cháu đâu, mau cầm tới cho cháu!” Lucus tuyệt đối là tiểu bá vương, tính khí cáu kỉnh náo loạn không ai làm gì được bé, ngay cả cha bé cũng phải nhường bé ba phần.

https://thuviensach.vn

“A Liên, mau lấy điện thoại của tiểu thiếu gia tới.” Vú Thư quát lớn, tiểu tổ tông này!

Lucus cầm điện thoại di động lên, ấn liên tiếp mấy con số rất quen thuộc, trong điện thoại di động truyền lên tiếng “Tu tu”.

Thư Yến Tả ngồi trong trụ sở chính của bang Viêm Ưng, vẻ mặt nghiêm nghị, mấy ngày trước người dưới và bang Lôi Thần lại mạo phạm nhau, có thể bị đánh cho đầu đầy bụi đất trở lại, mặt mũi của anh để ở đâu?

Năm năm qua bang Lôi Thần coi như thức thời, rất ít khi nảy sinh chuyện phiền nhiễu, không ngờ gần đây liên tiếp khiêu khích, quả thực khiêu chiến quyền uy của anh, Thư Yến Tả anh cũng không phải ngồi không, dám trêu anh thì có can đảm ăn vào trong bụng đi!

Đinh Thận và Diêm Tứ Hải đều cau chặt mày, chuyện này đúng là do bọn họ chủ quan, bị mắng là chuyện đương nhiên.

Thư Yến Tả mím chặt môi, toàn thân cũng tỏa ra lửa giận, lạnh lùng trong án mắt càng khiến cho người ta không rét mà run.

Đúng lúc này, một tiếng chuông “Reng reng reng reng” đột ngột vang lên, mọi người nín thở trầm ngâm, không dám thở mạnh, quả thực là điện thoại cứu mạng!

Thư Yến Tả vốn đang tức giận nghe thấy tiếng chuông này thì vẻ mặt hòa hoãn đi nhiều, ấn nút nghe.

“Cha, sao cha chưa trở lại, Lucus rất nhớ cha.” Đầu điện thoại bên kia là một giọng con nít mềm mại khả ái truyền đến.

Nếu như nói ai là xương sườn mềm của thư nhị thiếu, ngoài Lucus con trai anh ra thì không có người thứ hai, không ai vượt được địa vị của bé ở trong lòng Thư nhị thiếu, đối với năm năm trước tự dưng tòi ra một đứa bé,

https://thuviensach.vn

người biết không có mấy ai, hơn nữa mọi người đều rất biết điều giữ kín như bưng, người còn lại cũng không ai dám ngông cuồng tự suy đoán, ai lại không sợ uy nghiêm của Thư nhị thiếu chứ!

Nghe được tiếng con nít mềm mại của con trai, nơi nào đó trong lòng Thư Yến Tả mềm mại, ôn tồn nói: “Hiện giờ cha rất bận, rất trễ mới có thể trở về, Lucus ngoan, chơi một mình, được không?”

Lucus không thuận theo, “Không cần, con muốn cha chơi với con, bọn họ quá ngu ngốc!”

“Cha thật sự rất bận, nếu không con tìm cha nuôi đi, so sánh thông minh với cha nuôi.” Thư Yến Tả chỉ có thể dụ dỗ con trai đi tìm Lang chơi, bây giờ anh thật sự không thể phân thân ra được.

Mặc dù Lucus tùy hứng, nhưng hiểu cha thật sự rất bận, miệng nhỏ nhắn méo xệch, không tình nguyện nói: “Được rồi, chỉ có điều lúc cha không bận rộn phải chơi cùng con một ngày, coi như bồi thường.”

Thư Yến Tả nghe được lời con trai, khóe miệng tràn ra nụ cười ấm áp, giọng dịu dàng: “Được.”

Nhìn thấy mà khiến người phía dưới rợn cả tóc gáy, quả nhiên vẫn là Lucus có thể chịu được!

Sau khi cúp điện thoại, Lucus rõ ràng hơi mất mát nho nhỏ, chu môi mềm mịn nõn nà, tròng mắt nheo lại, lông mi thật dài tạo thành bóng mờ trên khuôn mặt nhỏ, ngay sau đó lấy điện thoại di động ra bấm số liên tiếp.

Đoạn Tử Lang đang chìm trong dịu dàng thấy là điện thoại của Lucus gọi tới, đẩy người phụ nữ hấp dẫn trên người mình ra, nhận điện thoại.

“Cha nuôi, cha ở đâu, con tìm cha chơi.” Giọng nói con nít mềm dẻo của Lucus truyền đến.

https://thuviensach.vn

“Lucus ngoan, ở nhà chờ cha nuôi là được, mười phút.”

Nói giỡn, có thể để cho Lucus đến đây sao? Nếu Yến biết được còn không phải móc súng giết anh!

Vì vậy vội vàng rời giường mặc quần áo, ném cho người đẹp trên giường một tờ chi phiếu, “Anh có việc đi trước.”

“Lang, lần sau tìm người ta đó!” Người đẹp nằm nghiêng trên giường, bầu ngực mở nửa, mềm mại vứt đôi mắt quyến rũ.

Sau khi Lucus cúp điện thoại xong, khóe miệng nâng lên nụ cười thắng lợi, khi cười hai con mắt đẹp như hai vầng trăng khuyết, người không biết nhất định sẽ bị dáng vẻ dễ thương của bé mê hoặc, thật ra bé chính là quỷ tinh nghịch thêm quỷ nghịch ngợm.

Cha nuôi nhất định đang ôm ấp người đẹp, có một lần trong lúc vô tình bé bắt gặp cha nuôi và một chị xinh đẹp trần trụi ôm nhau trên giường, không biết đang làm gì ở đây? Bé còn rất lấy làm lạ đi hỏi cha, kết quả ngay lúc đó mặt cha đen sì, nói đó là cha nuôi háo sắc, là thói quen xấu, không thể học tập cha nuôi. Sau đó, bé không nhìn thấy nữa, đoán chừng chắc cha nói cha nuôi, không thể dạy hư con trai, hì hì! Vẫn là cha mới tốt.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 82+2: Tiểu Thiếu Gia Lucus (2)

Editor: Puck

Lucus vừa nhìn thấy chiếc Aston Martin màu xanh ngọc, cũng biết cha nuôi trở lại, bé nhận ra xe cha, chỉ một màu đen, không phải Land Rover cũng chính là Hummer, vẫn là xe của cha có khí phách.

(Đoạn Tử Lang ai oán trong lòng: Quả nhiên cha nuôi không bằng được cha ruột! Ngay cả xe cũng thiên vị.)

Vừa thấy cha nuôi xuống xe, Lucus lập tức nhiệt tình nhào tới, Đoạn Tử Lang ôm bé trai đáng yêu kia, đi đến sảnh chính.

Thấy hai tròng mắt cười cong cong của thằng nhóc, trong đầu Đoạn Tử Lang lại thoáng qua hình ảnh người kia, nếu như cô ấy nhìn thấy con trai mình có thể nhận ra hay không? Chỉ có điều, thằng nhóc này ngoại trừ đôi mắt giống cô ấy ra, về phương diện ngũ quan lại di truyền từ Yến nhiều hơn, khuôn mặt cũng thật giống mẹ, đúng là tổng hợp di truyền từ dáng vẻ của cha mẹ.

Lucus bớt chút quyến rũ xấu xa của Yến, nhiều chút thân thiện, đáng yêu, gần như từ nhỏ đã mê hoặc một đám con gái, cả nữ giúp việc nhà họ Thư đều trở thành người ái mộ trung thành với bé, có sức hấp dẫn hơn cha bé, chỉ cần dẫn bé trên phố, tỉ lệ quay đầu đó! Quả thật kinh người, cho tới khi George nhìn thấy bé thì kêu lên bé không làm ngôi sao nhỏ thật sự đáng tiếc!

“Lucus ăn cơm tối chưa?” Đoạn Tử Lang đột nhiên hỏi.

https://thuviensach.vn

“Cha nuôi, hiện giờ đã tám giờ, con đã ăn xong cơm tối đi chơi trốn tìm trong sân với bọn họ, kết quả bọn họ không tìm ra con, ngốc hết biết!” Lucus oán trách.

“Ặc... Quá nhiên rất ngốc.” Đoạn Tử Lang trợ Trụ vi ngược *!

(*) Trợ Trụ vi ngược: giúp người xấu làm điều ác, tương đương “nối giáo cho giặc”.

“Cha nuôi, con vụng trộm hỏi cha một vấn đề, không cho phép cha nuôi nói với cha con!” Lucus đột nhiên ra vẻ thần bí, còn muốn ngoéo tay.

Đoạn Tử Lang không từ chối được bé, không thể làm gì khác hơn là đồng ý, “Được, cha nuôi đồng ý với con, tuyệt đối giữ bí mật.”

“Trông mẹ con như thế nào? Tại sao người khác đều có mẹ, con lại không có, bạn nhỏ ở nhà trẻ đều cười con, con không muốn đi nữa!” Lucus đột nhiên rất uất ức, bé ghét đi nhà trẻ rồi, ở đó bạn nhỏ nào cũng ngu hết biết, không có ai chơi thật vui.

Thật ra Thư Yến Tả vì để cho Lucus sống cuộc sống bình thường, không giống cuộc sống khi bé của anh, có thể nói là tốn quá nhiều tâm tư! Nhưng chưa từng nghĩ tới con trai không có mẹ sẽ bị những bạn nhỏ khác giễu cợt.

Đoạn Tử Lang đột nhiên đau lòng, Lucus vẫn luôn là đứa nhỏ ngoan hiểu chuyện, biết cha bé không hy vọng nhắc tới mẹ bé, nên bé không nói trước mặt cha nữa, cũng chưa bao giờ hỏi, nhưng có đứa nhỏ nào lại không muốn mẹ chứ, haizzz!

“Dáng vẻ mẹ con rất đẹp.”

“Cha nuôi, cha từng gặp mẹ con?” Lucus hưng phấn hỏi.

https://thuviensach.vn

“Ừ, cha nuôi từng gặp.”

“Vậy mẹ đi đâu rồi? Sao mẹ không cần Lucus nữa, bởi vì Lucus không ngoan sao?” Lucus hỏi rất cẩn thận.

“Không phải vậy, Lucus rất ngoan, mẹ con chỉ tạm thời bỏ nhà ra đi.”

“Bỏ nhà ra đi? Nhưng cô nói mẹ lên thiên đường?” Lucus trừng lớn mắt tròn trịa.

Nhiễm Nhiễm này, trí tưởng tượng thật quá phong phú! Thôi, dù sao cũng sẽ không trở lại, cũng không có gì khác.

“Ừ, cô của con nói không sai.”

“Thiên đường ở đâu? Con có thể đi tìm mẹ sao?”

Đoạn Tử Lang đột nhiên cảm thấy nói chuyện rõ ràng với đứa bé cần chút tâm lý khả năng chịu đựng, run run rẩy rẩy nói: “Không thể, bởi vì không có phương tiện giao thông đi chỗ đó.”

“Vậy mẹ đi như thế nào?” Lucus rất nghi ngờ.

“Ờ thì... Chúng ta cũng không biết, phương tiện giao thông đi nơi đó khi có khi không, có lẽ đợi ngày nào đó mẹ con trở về, Lucus đáng yêu như thế, sao mẹ con lại không thích con.” Đoạn Tử Lang rất xấu hổ, quả nhiên rất khó lừa đứa bé, nhất là đứa bé thông minh như Lucus.

Lucus tỏ vẻ nghi ngờ nhìn cha nuôi, trong đầu nhỏ nhanh chóng xoay chuyển, như đang nghĩ có thể cha nuôi đang lừa gạt mình không?

“Được rồi, cha nuôi chơi trò chơi điện tử với Lucus được không?” Dời đi lực chú ý của đứa bé cũng có thể xem là biện pháp tốt.

https://thuviensach.vn

“Cha nuôi, cha định dời lực chú ý của con đi.” Lucus phồng má rất không hài lòng.

Quả nhiên là con trai của Yến, cũng biết anh đang nghĩ gì...

“Lucus còn muốn biết gì nữa?”

“Cha và mẹ yêu nhau sao?” Lucus mở to mắt tròn xoe nhìn chằm chằm hỏi.

Đoạn Tử Lang chỉ cảm thấy đầu đầy mồ hôi, đây là ai dạy hả?

“Sao Lucus lại hỏi như vậy?”

“Phàm Phàm ở nhà trẻ nói cha mẹ cậu ấy rất yêu nhau, mỗi ngày ngủ cùng một phòng còn cùng đi làm, hơn nữa trong bóp tiền của cha cậu ấy còn có ảnh chụp của mẹ, trong nhà cũng có rất nhiều. Nhưng trong nhà chúng ta không có hình của mẹ, hu hu hu... Cha nhất định không thương mẹ, mẹ mới đi.” Lucus nói xong lập tức méo miệng nhỏ nhắn, khóc.

Đoạn Tử Lang cảm thán trong lòng: Nhà trẻ quả nhiên là chỗ đi không tốt, Phàm Phàm gì đó này, sao lại có thể nói như vậy trước mặt Lucus!

Đứa trẻ bây giờ, sao trưởng thành sớm như vậy!

“Lucus ngoan, không phải như vậy, không có hình của mẹ con, chỉ vì mẹ con không thích chụp hình, hơn nữa cha con rất yêu mẹ con, nếu cha con nghe được con nói như vậy, sẽ rất đau lòng, biết không?” Đoạn Tử Lang vội vàng dụ dỗ.

“Có thật không? Nhưng Phàm Phàm...” Trên mặt Lucus vẫn còn vương nước mắt, mím miệng như tin như không.

“Sao con có thể tin tưởng Phàm Phàm đó mà không tin cha nuôi chứ? Lại nói cha nuôi lừa gạt con khi nào, nếu như cha con không thương mẹ

https://thuviensach.vn

con, sao có thể có con chứ?”

“Vậy con ra ngoài như thế nào?”

Đoạn Tử Lang lần nữa đầy vạch đen, sao lại hỏi vấn đề sau còn trực tiếp hơn vấn đề trước, “Ờ thì... Bởi vì mẹ con xinh đẹp đáng yêu, cha con không nhịn được đụng ngã mẹ con, sau đó, thì có con.”

“Sau khi cha đụng ngã mẹ thì có con sao?” Lucus chớp đôi mắt nhỏ long lanh, rất không hiểu.

“Đúng vậy.” Đoạn Tử Lang nghiêm trang nói, anh không phải cố ý muốn dạy hư thằng bé, thật sự khó xử lý! Yến quả nhiên cho anh một vấn đề khó khăn.

“Cha nuôi, con thật sự vô cùng nhớ mẹ.”

“Lucus ngoan, mẹ con cũng rất nhớ con, nhưng bây giờ mẹ con không về được, trước hết chờ một chút được không?” Đoạn Tử Lang rất đau lòng nói, anh cũng chỉ có thể lừa gạt Lucus trước, về phần mèo nhỏ, thật sự có thể trở lại sao? Hy vọng rất mong manh...

“Được, cha nuôi không được nói với cha có được không, con sợ cha đau lòng.” Lucus rất khéo hiểu lòng người nói.

Đoạn Tử Lang sờ đầu nhỏ của Lucus, quả nhiên là một bé ngoan.

“Cha nuôi nhất định giữ bí mật, ngoéo tay.” Nói xong đưa ngón út của mình ra ngoéo lấy ngón út của Lucus, hai người nhìn nhau cười.

Hai người đi thẳng tới phòng chơi của Lucus, chơi trò chơi điện tử, vẫn chơi đến mười một giờ, Thư Yến Tả còn chưa trở lại, mắt Lucus đã sắp không mở ra được, nhưng còn nhất định chờ cha về ngủ chung, vẫn là Đoạn Tử Lang vừa dỗ lại vừa lừa bé dỗ bé ngủ.

https://thuviensach.vn

Nhìn khuôn mặt ngủ ngon lành của Lucus, Đoạn Tử Lang cũng cảm nhận được cảm giác làm cha của Yến.

Từ khi ra đời cho đến nay, đứa nhỏ này gần như ngủ chung một giường lớn với Yến hằng đêm, tình cảm của hai cha con tốt đến mức khiến cho anh người cha nuôi này có lúc cũng sẽ ghen.

Thư Yến Tả trở lại lúc hơn hai giờ sáng, vừa nhìn thấy con trai nằm trên giường ngủ ngon lành, chăn mền đá sang bên cạnh, vểnh mông lên, khóe miệng còn chảy nước miếng, chỗ nào đó trong lòng anh thật ấm áp.

Lật người giúp con, sau khi đắp kín chăn, anh mới ra phòng tắm bên ngoài tắm rửa.

Năm năm qua, cũng bởi vì có Lucus, trên giường của anh không xuất hiện người phụ nữ nào nữa, cũng gần như không chạm vào phụ nữ, mấy lần trùng hợp như vậy chỉ là vì trút dục vọng mà thôi.

Cô gái quật cường xinh đẹp trong trí nhớ, hình như càng ngày càng mơ hồ, năm năm qua, anh không để cho chú Đinh nghe ngóng bất cứ tin tức gì của cô, cũng không muốn biết, anh sợ mình sẽ không kiềm chế được, chỉ có không quan tâm đến cô, mới có thể diệt sạch tất cả tâm tư của mình.

Muốn cho mình quên cô, nhưng mỗi khi nhìn thấy mặt con trai, bóng dáng mèo nhỏ không tự chủ lại hiện lên trong đầu anh.

Anh chỉ có thể ép buộc mình quên đi.

Thời gian năm năm, quy mô phát triển của ảnh thị giải trí Á Ninh càng lúc càng lớn, trong lúc này, Thư Phiến Hữu tới tới lui lui giữa Hongkong và nước Anh, thời gian mỗi lần đi về đều dần tăng lên, lúc anh không ở đây, tất cả sự việc của Á Ninh đều giao cho George xử lý.

https://thuviensach.vn

Anh đã thương lượng xong với Nhiễm Nhiễm rồi, cho mình năm năm, năm nay là năm cuối cùng, hết năm nay Nhiễm Nhiễm sẽ chính thức tiếp quản Á Ninh.

Quan hệ partner giữa anh và George nhiều năm như vậy, đã thành lập tin tưởng và hiểu biết tốt đẹp với nhau, có cậu ấy hỗ trợ Nhiễm Nhiễm, anh rất yên tâm.

Từ ban đầu một tuần đến bây giờ mười tháng, thời gian anh đi nước Anh dạo chơi lần sau lâu hơn lần trước, điều này khiến cho tiểu Tả bất mãn, còn có cháu trai Lucus kia cũng oán trách anh, mặc dù nói không biết mẹ Lucus là ai, chỉ có điều những điều đó không quan trọng.

Lần này trở về anh chỉ có gần hai tháng, nói thật, anh không nỡ xa Lucus đáng yêu, mỗi lần gặp anh đều ngọt ngào gọi một tiếng "Bác".

Lucus và tiểu Tả khi còn bé quả thật là cùng một khuôn đúc ra ngoài, chỉ có điều dường như mắt giống mẹ bé, khi cười cong cong vành mắt, đặc biệt đáng yêu.

Sau khi trở về Hongkong, việc quan trọng đầu tiên chính là xử lý công việc công ty, việc quan trọng thứ hai chính là đi nhà họ Thư thăm Lucus, lâu như vậy không gặp, thật sự rất nhớ nhung.

Vú Thư vừa nhìn thấy đại công tử trở lại, lập tức vui vẻ ra mặt, như gặp cứu tinh, "Đại công tử, ngài trở lại rồi, tiểu thiếu gia đang náo loạn kỳ cục gì đâu, chúng tôi cũng không có cách nào dụ dỗ cậu ấy ra ngoài.'

"Lucus sao vậy?"

"Tiểu thiếu gia kêu nhàm chán, muốn đi ra ngoài chơi, ngài xem nhị thiếu và Đoạn thiếu gia đều không ở nhà, ai dám dẫn cậu ấy ra ngoài!" Vú Thư khó xử nói, dẫn Lucus ra ngoài là chuyện nhỏ, lỡ xảy ra điều gì ngoài ý muốn, mười bà cũng không cáng đáng nổi!

https://thuviensach.vn

“Thằng bé ở đâu?”

“Tự nhốt ở trong phòng không chịu ra ngoài, đang náo loạn! Đại công tử ngài tới quá kịp thời rồi.”

“Vú Thư vú đi làm việc đi, tôi đi tìm Lucus.” Thư Phiến Hữu cười nói.

Lucus đang tự nhốt mình trong phòng, giận dỗi không chịu đi ra ngoài, cha và cha nuôi đều là người xấu, mỗi ngày đều bận rộn việc của mình, không chơi cùng bé, hừ!

Bé vùi mình vào trong chăn, tức giận buồn bực, đột nhiên nghe thấy tiếng gõ cửa, “Lucus mau ra đây, bác dẫn cháu đi chơi.”

Lucus vừa nghe thấy giọng bác, lập tức lăn ra từ trong chăn, chân trần nhỏ chạy xuống giường, mở cánh cửa khóa trái, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hưng phấn, “Bác.”

Thư Phiến Hữu đưa tay ôm lấy eo cháu nhỏ đáng yêu, thấy chăn đệm xốc xếch trên giường, thằng nhóc này!

Lucus ôm lấy cổ bác, “Bác, bác về khi nào vậy, Lucus rất nhớ bác đó.”

“Bác cũng rất nhớ Lucus, nhanh chóng thay quần áo anh tuấn, chúng ta đi chơi.” Thư Phiến Hữu cưng chiều sờ tóc Lucus, ôm bé đến trước tủ quần áo, chọn quần áo giúp bé.

Sau khi thay xong quần áo, Thư Phiến Hữu cầm tay nhỏ bé của Lucus, vui mừng ra cửa.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 83+1: Hai Mẹ Con Gặp Mặt Lần Đầu Tiên (1)

Editor: Puck

Ngồi trên xe Lamborghini thể thao của bác, Lucus mới nhớ tới chưa gọi điện thoại cho cha, nếu cha không tìm được bé, sẽ lo lắng.

Thư Phiến Hữu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo của Lucus, rất thỏa mãn, tiểu Tả dạy đứa bé này rất tốt, hoàn toàn thoát khỏi phương thức giáo dục trước sau như một của nhà họ Thư bọn họ, đoán chừng tiểu Tả cũng hy vọng Lucus có một tuổi thơ tốt đẹp.

Lucus cầm điện thoại lên gọi cho người cha bé yêu quý nhất, “Cha, bây giờ con đang đi chơi cùng bác, cha không cần lo lắng cho con, con sẽ chăm sóc tốt cho mình.”

Thư Yến Tả rất vui mừng vì có một cậu con trai ngoan hiểu chuyện quan tâm như vậy, gần đây công việc quả thật quá nhiều, lão hồ ly bang Lôi Thần kia còn luôn khiêu khích đằng trước, thật sự quá không để anh vào trong mắt rồi!

Bên thị trường Đông Nam Á cũng bị phá hủy mất mấy chỗ, thật sự đang khiêu chiến sự nhẫn nại của anh!

Mà mình quả thật không có thời gian đi cùng con trai, anh cảm thấy rất có lỗi về điểm này. Đại ca biến mất hơn tám tháng cuối cùng cũng trở lại, thật sự không biết anh ấy đang làm gì! Năm năm gần đây luôn chạy tới chạy lui đến nước Anh, thời gian ngây ngô lần sau dài hơn lần trước, xem ý tứ của anh ấy chính là muốn cho Nhiễm Nhiễm tiếp quản Á Ninh, vậy ban đầu anh ấy cần gì phải trở lại quản lý Á Ninh chứ? Quả thật làm điều thừa!

https://thuviensach.vn

“Lucus nhất định phải nghe lời, không được chạy loạn biết không?” Anh vẫn không nhịn được càu nhàu mấy câu.

Lucus gật đầu liên tục, bày tỏ mình nhất định sẽ nghe lời.

Thư Phiến Hữu nhìn hai cha con nói chuyện, cảm thấy ấm áp khác thường, kể từ khi có Lucus, tiểu Tả thay đổi rất nhiều.

“Lucus muốn ăn gì?”

“Con muốn ăn KFC và Pizza Hut.” Lucus ngước khuôn mặt nhỏ nhắn lên, bình thường cha đều không cho bé ăn những món này, nói là đồ ăn không tốt cho sức khỏe, bây giờ cha không có ở đây, bé càng muốn nếm thử một chút.

Khóe miệng Thư Phiến Hữu nhếch lên cười, quả nhiên đứa bé đều thích ăn những thứ này.

Xe dừng trước cửa KFC, Thư Phiến Hữu dắt tay Lucus lên bục đặt món, người bên trong thật nhiều, khắp nơi đều là bạn nhỏ, chạy tới chạy lui, thật náo nhiệt.

Lucus hâm mộ mà nhìn những bạn nhỏ chạy tới chạy lui, chơi vui vẻ kia, cha đã nói, không thể chạy loạn.

Thư Phiến Hữu ôm Lucus, để cho bé chọn món ăn, cola, khoai tây chiên, gà viên, cánh gà nướng, bánh trứng đều là món Lucus thích, bác nói tất cả để cho bé ăn đủ, bé đương nhiên muốn có một bữa cơm no đủ!

Lucus vừa gặm cánh gà, vừa nói không rõ ràng: “Bác, sao cô vẫn chưa trở lại?”

“Lần này cô trở lại tham dự hôn lễ một người bạn tốt, sau đó tiện thể thăm bà cô và cha bà cô, còn có dượng tương lai của con nữa.”

https://thuviensach.vn

“À, vậy sao mấy người bà cô không đến Hongkong ở vậy?”

“Bởi vì nhà của bọn họ ở nước Anh, giống như nhà Lucus ở Hongkong vậy, là một đạo lý, mỗi người đều có nhà của mình, ở mỗi ngõ ngách trên thế giới này.”

Lucus cái hiểu cái không gật gật đầu, “Vậy khi nào cô quay lại?”

“Lucus nhớ cô rồi.” Mắt Thư Phiến Hữu mang ý cười.

“Vâng.” Lucus rất ngoan ngoãn gật đầu.

“Vậy buổi tối bác gọi điện thoại cho cô, để cô ấy sớm về, bây giờ cô còn đang ngủ.

Lucus lộ ra nụ cười đáng yêu, cầm một miếng gà viên chấm sốt cà chua nhét vào trong miệng, nhai đến ngon lành.

Sở dĩ bé thích cô bé như vậy, không chỉ bởi vì Thư Tử Nhiễm thật lòng yêu thương bé, mỗi lần đều mua cho bé một đống đồ ăn, đồ chơi, quần áo, lại còn dắt bé đi chơi, náo loạn điên khùng với bé. Tầng nguyên nhân rất lớn chính là bên người Lucus chỉ có một mình cô là người thân thuộc phái nữ, Lucus từ nhỏ lớn lên trong một nhóm đàn ông đương nhiên có phần tình cảm đặc biệt với cô, từ trong lòng đã coi cô như người thuộc phái nữ quan trọng thứ hai chỉ vẻn vẹn sau mẹ.

Kể từ sau khi Thư Tử Nhiễm biết nhị ca có một đứa trẻ, mỗi lần trở về Hongkong việc đầu tiên là đi thăm bé, nhất là sau khi biết bé do chị ở biệt thự kia sinh ra, càng yêu thương thêm, chỉ có điều cô vẫn kỳ quái sao ban đầu nhị ca lại muốn lừa cô anh Lang kim ốc tàng kiều ở đó! Cô hoàn toàn quên mất đây chính là do cô nói, mà Thư Yến Tả chỉ không phủ nhận mà thôi.

https://thuviensach.vn

Khi nghỉ hè trở về Hương Cảng cô còn từng len lén tới đó một lần, đáng tiếc khi đó Hoắc Nhĩ Phi đã đi rồi, cô đương nhiên không gặp được, khi cô hỏi nhị ca Hoắc Nhĩ Phi đi đâu thì Thư Yến Tả chỉ hời hợt nói chị ấy đã đi.

Hỏi vú Trần bọn họ cũng chỉ thở dài không nói lời nào, làm cho cô rơi vào sương mù, rất tự nhiên cho rằng chị ấy cũng giống như mẹ mình, đi thiên đường.

Bên Đông Nam Á nhiều lần truyền đến tin tức xấu, hang ổ đã bị hủy mất mấy chỗ, Thư Yến Tả anh làm sao có thể nuốt xuống cơn giận này! Lần này anh phải tự mình đi mới được, dự đoán phải đi chừng một tuần. Mà ngày hôm qua Lang lại đi châu Âu, nói tham gia một nghiên cứu và thảo luận y học có tiếng trên toàn thế giới, một tuần lễ sau mới có thể trở lại, thật vừa vặn.

Chỉ có điều như vậy sẽ khiến Lucus không ai chăm sóc, để cho anh rất không yên lòng, đám người trong nhà không quản được thằng bé.

Đinh Thận nhìn ra lo lắng của nhị thiếu, “Không phải đại công tử ở Hongkong sao? Tôi thấy Lucus cũng thật lòng thích cậu ấy.”

Thư Yến Tả chỉ chống cằm, chau mày, em gái Nhiễm Nhiễm nói đi nước Pháp tham gia hôn lễ một bạn tốt, tạm thời không về được. Cũng chỉ có đại ca anh ở Hongkong, mấy năm này, bởi vì có Lucus nên quan hệ của hai anh em đã hòa hoãn không ít.

Xem ra, cũng chỉ có vậy.

Tin tưởng đại ca sẽ chăm sóc tốt cho Lucus.

Buổi tối, Thư Yến Tả ăn cơm với con trai trước, cơm nước xong lại tự mình tắm cho bé, Lucus cười “Khanh khách” không ngừng trong bồn tắm, chơi với cha đến HIGH.

https://thuviensach.vn

Tắm xong, Thư Yến Tả cầm khăn tắm bao lấy con trai ướt nhẹp ôm lên giường, hai cha con náo loạn điên khùng trên giường hồi lâu, Lucus chơi được hưng phấn, đã lâu cha không ăn cơm tối với bé, tắm cho bé.

Chơi đến lúc không sai biệt lắm, “Lucus, cha có chuyện phải đi Đông Nam Á chừng một tuần lễ, một tuần lễ này con ở cùng bác, có được không.”

Lucus chu miệng nhỏ nhắn, nhìn cha chằm chằm, quả nhiên tối nay cha có mưu tính trước, không trách được!

Thư Yến Tả nhìn cái miệng nhỏ nhắn của con trai dẩu lên cao cao, không khỏi đưa tay nhéo khuôn mặt nhỏ của bé, “Cha phải đi làm việc, không phải đi chơi, chờ cha xong việc thời gian này rồi, sẽ dẫn Lucus đi chơi được không?”

“Cha gạt người, mỗi lần nói chơi với con, đều không thực hiện.” Lucus bĩu môi, tức giận nói, cha bắt nạt bé là con nít, mỗi lần đều lừa bé!

Thư Yến Tả cũng xấu hổ, tiếp tục như vậy nữa, khiến trong lòng con trai sinh ra ấn tượng xấu cũng không hay, vì vậy dịu dàng nói: “Lucus ngoan, lần này cha nhất định giữ lời, hơn nữa cũng bù lại cả trước kia, chờ xử lý xong chuyện lần này, Lucus muốn đi đâu, cha cũng dẫn con đi.”

Mắt to của Lucus vụt sáng, “Cha sẽ không lừa con chứ?”

“Cha dĩ nhiên sẽ không lừa gạt Lucus.” Thư Yến Tả nghiêm trang nói.

“Vậy cũng được, cha trở lại nhanh một chút, Lucus sẽ nhớ cha.” Giọng nói trẻ con mềm mại của Lucus hết sức uất ức.

“Ừ, cha cũng sẽ nhớ Lucus.” Thư Yến Tả ôm con trai, tắt đèn đầu giường, chuẩn bị đi ngủ.

https://thuviensach.vn

Nhưng trước khi ngủ, Lucus nói ra một yêu cầu nho nhỏ, đó chính là tuần lễ này bé không muốn ở trong nhà, muốn dọn đi ở chung với bác.

Thư Yến Tả suy nghĩ một chút, đồng ý rồi, chỉ có điều anh vẫn phái hai người thân tín thay phiên canh chừng gần nhà trọ đại ca, bất cứ lúc nào để đề phòng tình huống bất ngờ xảy ra.

Sáng sớm hôm sau, anh để cho tài xế lái xe, mình mang Lucus đến nhà trọ của đại ca, trong cốp xe đầy đồ dùng hàng ngày của Lucus và quần áo, đồ chơi.

Thư Phiến Hữu đang ngủ mơ mơ màng màng, đột nhiên nghe thấy chuông cửa vang, mới sáng sớm, ai tới quấy phá giấc mộng đẹp của anh!

Từ mắt mèo nhìn thấy Thư Yến Tả thì Thư Phiến Hữu kinh hãi đến ngây người, đây là lần đầu tiên tiểu Tả chủ động đến tìm anh.

Mở cửa, thấy tiểu Tả nắm tay Lucus đứng đó.

Lucus cười hì hì nói: “Bác, bác còn chưa rời giường à? Con heo lười.”

Thư Phiến Hữu hơi ngượng ngùng sờ sờ đầu, tỏ ý cam chịu với cháu trai nhạo báng.

“Em phải đi Đông Nam Á xử lý một số chuyện, đại khái cần thời gian một tuần lễ, Lucus nhờ anh chăm sóc.” Thư Yến Tả đi thẳng vào vấn đề.

“Ừ, tự chú phải cẩn thận.” Thư Phiến Hữu rất vui mừng tiểu Tả có thể tin tưởng anh.

“Lucus, cha đi trước, phải ngoan ngoãn nghe lời bác, biết không?” Thư Yến Tả cúi người dặn dò con trai.

“Vâng.” Lucus rất hiểu chuyện gật đầu.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả liếc mắt nhìn đại ca mình, xoay người rời đi.

Lucus lập tức dạo một vòng trong nhà, “Bác, phòng của bác thật nhỏ.”

“Bởi vì bác ở có một mình.” Thư Phiến Hữu nhìn căn phòng gần một trăm tám mươi mét vuông, cười nói.

“Vậy sao bác không dời đến ở cùng cha con con.” Lời con nít luôn ngây thơ chất phác không quỷ quái.

“Bởi vì, bác là người lớn rồi, cho nên muốn chuyển ra ngoài sống một mình.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 83+2: Hai Mẹ Con Gặp Mặt Lần Đầu Tiên (2)

Editor: Puck

“A, con chính là muốn trải nghiệm cuộc sống của bác, mới cầu xin cha dẫn con tới.” Tròng mắt Lucus cong cong, hoàn toàn là giọng con nít.

Trong lòng Thư Phiến Hữu rất cảm động, đứa bé nhỏ như thế, lại cẩn thận như vậy.

“Lucus ăn sáng rồi sao?”

“Cha cho con ăn.”

“Vậy Lucus chờ bác một chút, chúng ta đi Disney chơi.”

“Hu ra! Bác tốt nhất!” Lucus hoan hô.

Hai người chơi ở bên ngoài suốt một ngày rồi mới về, chơi đủ trò, ăn đủ món ngon, khiến Lucus sờ lên bụng nhỏ của mình nói: “Bác, con thật sự không ăn được, rất no!”

Sau khi trở lại nhà trọ, Thư Phiến Hữu và Lucus một lớn một nhỏ tắm xong, nằm trên giường ngủ, chơi một ngày này, thật sự mệt đến ngất ngư.

Đến ngày thứ ba, Thư Phiến Hữu mới ý thức được một vấn đề nghiêm trọng, một phần nguyên nhân lớn nhất mình phải trở về chính là đi giải trí Âu Kỳ ở thành phố L trong nước ký kết gia hạn, ngày hôm qua a Sâm đã gọi điện thoại nói ngày mai ký hợp đồng, công việc hạng mục cụ thể cũng đã thu xếp thỏa đáng, chỉ chờ anh qua. Hai năm qua Coral cũng vẫn luôn luôn phát triển bên kia, sự nghiệp ca hát và sự nghiệp diễn xuất đều không

https://thuviensach.vn

tệ. Lần này đi một mặt là ký kết gia ạn, mặt khác là bàn luận một số chuyện của nghệ sỹ khác, không có một tuần chắc hẳn không về được, nhưng Lucus ở đây, anh thật sự khó xử.

Bây giờ điện thoại của tiểu Tả vẫn không gọi được, luôn luôn không ở trong khu vực phục vụ, khiến cho anh rất nóng nảy.

Buổi tối, Lucus phát hiện tinh thần của bác không yên, “Bác, bác sao vậy?”

“Ngày mai bác phải đi trong nước một chuyến...”

Lời còn chưa dứt đã bị Lucus trách móc rồi, “Oa! Có thật không? Bác nhất định phải mang con đi! Cha đã bỏ con lại, chẳng lẽ bác cũng muốn bỏ con lại...” Nói đến sau cùng, giọng của bé càng ngày càng nghẹn ngào, cái miệng nhỏ nhắn chu lên buồn bã, khóe mắt còn treo hai giọt nước mắt, dáng vẻ thật đáng thương.

“Sao bác lại bỏ lại Lucus chứ...”

“Có thật không! Bác nói chuyện phải giữ lời, không thể lừa gạt Lucus.”

“Ừ, bác giữ lời.”

Lucus lập tức lộ ra nụ cười đáng yêu, cao hứng nhào tới, ôm cổ bác, “Con biết rõ hộ khẩu của con đặt ở đâu, bây giờ chúng ta đi về cầm.”

Thư Phiến Hữu toát mồ hôi, Lucus quả nhiên là thằng nhóc đặc biệt thông minh lanh lợi, cái này cũng biết.

Thật ra trong lòng anh cũng bối rối, không nói với tiểu Tả một tiếng, cảm giác không được tốt, nhưng anh lại không thể bỏ lại một mình Lucus ở

https://thuviensach.vn

nhà, hơn nữa đã đồng ý với Lucus rồi, không thể nói mà không giữ lời, haizzz! Coi như là một lần du lịch thôi.

Khi đặt xong vé máy bay, Lucus vẫn luôn rất hưng phấn, lớn bằng chừng này bé vẫn còn chưa rời khỏi Hongkong lần nào, cuối cùng có thể đi một nơi không giống vậy, bé có thể không vui sao.

Nhìn Lucus vui vẻ như vậy, Thư Phiến Hữu cảm thấy rất có giá trị, cho dù đến lúc đó bị tiểu Tả mắng cho một trận cũng không sao, điện thoại của nó và chú Đinh đều không gọi được, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ hy vọng bọn họ đều bình an vô sự là tốt rồi.

Sân bay, tay trái Thư Phiến Hữu dắt Lucus, tay phải kéo một va li hành lý đơn giản vào khu vực kiểm tra an ninh, suốt dọc đường Lucus cũng đặc biệt hưng phấn, ngó đông liếc tây, cái gì cũng đặc biệt hiếu kỳ, Thư Phiến Hữu quả thật là bé hỏi gì đáp nấy, hai bác cháu khiến cho tỷ lệ quay đầu được gọi là cao!

Một người đàn ông anh tuấn tao nhã dắt theo một bé trai phấn điêu ngọc trác như vậy, có thể không khiến cho người ta nhìn lâu mấy lần sao!

Sân bay thành phố L, Âu Dã Sâm đã sớm tự mình lái xe tới chờ, lần này Thư đại ca tới, nói gì cũng phải cẩn thận chiêu đãi một phen, năm năm qua, hai nhà cộng tác cũng vô cùng vui vẻ, lần này ký kết gia hạn, cũng vì phát triển tốt hơn.

Xa xa, đã thấy Thư đại ca dắt theo một bé trai chừng năm tuổi đi ra, Âu Dã Sâm cũng thấy kỳ quái trong lòng: Thì ra Thư đại ca đã kết hôn rồi, con trai cũng lớn như vậy, không trách được hàng năm muốn chạy sang nước Anh vài lần.

“Thư đại ca, dáng dấp con trai anh thật đáng yêu.” Âu Dã Sâm tươi cười rạng rỡ.

https://thuviensach.vn

Không đợi Thư Phiến Hữu trả lời, Lucus đã lầm bầm trước, “Chú, con là cháu của bác.”

“A, chú xin lỗi con, có được không, đều do mắt chú vụng về, không nhìn ra.” Âu Dã Sâm vội vã cười ha ha nói.

“Không có việc gì, người không biết không trách được!” Lucus nói như tiểu đại nhân.

Chọc cho Âu Dã Sâm cười ha ha, khen ngợi từ tận đáy lòng: “Thư đại ca, miệng đứa nhỏ này thật biết láu lỉnh, em trai và em dâu anh thật có phúc!”

Thư Phiến Hữu gật đầu nói phải, anh cũng không muốn làm rõ từ “Em dâu”, chuyện nhà của mình không cần thiết phải nói khắp nơi. Chỉ có điều may mắn do Lucus mang lại cho nhà bọn họ cũng không phải giả.

Trên xe, Âu Dã Sâm lại nói chuyện giết thời gian với Lucus, “Người bạn nhỏ, con còn chưa nói cho chú, con tên gì đó?”

“Con tên Lucus.”

“Lucus, Lucus muốn ăn gì, nói với chú.” Hình như Âu Dã Sâm cũng rất thích bé.

“Ưmh...” Lucus ngẩng đầu nhìn bác mình.

“Chúng ta mới tới thành phố L, cũng không quá hiểu rõ, a Sâm cậu chọn lựa đi là được rồi.” Thư Phiến Hữu cười nói.

Lúc ăn cơm, Âu Dã Sâm cũng gọi bạn tốt tiểu Luân tới, dù sao mọi người đều biết nhau, khó khăn lắm mới tụ họp được một lần.

Vốn Âu Dã Sâm định để cho Tuyết Nghê hoặc Phi Phi tới chăm sóc Lucus, nhưng Thư Phiến Hữu rất lịch sự từ chối, tỏ ý Lucus không quen để

https://thuviensach.vn

người lạ trông, hơn nữa bé rất nghe lời, không quan trọng.

Cứ như vậy, Âu Dã Sâm cũng thôi, vì vậy, bữa cơm này chính là ba đấng mày râu mang theo một đứa bé, nhìn thế nào cũng thấy quái dị.

Ở trước mặt người lạ, Lucus biểu hiện mình được nuôi dạy tốt đẹp như thế nào, nhìn thấy đàn ông không lớn hơn cha mình bao nhiêu đều mềm mại gọi một tiếng "Chú", nhìn thấy phụ nữ chính là "Dì", khiến Thư Phiến Hữu cực kỳ hài lòng.

Sau khi cơm nước xong, Âu Dã Sâm và Chử Tuyết Luân lập tức đưa hai bác cháu đến khách sạn nghỉ ngơi, tàu xe mệt nhọc dĩ nhiên cần nghỉ ngơi tốt.

Ngày hôm sau, Thư Phiến Hữu dẫn Lucus đến tổng công ty giải trí Âu Kỳ, chuẩn bị ký hợp đồng công việc, bởi vì phải gặp mấy nhân viên cao cấp của Âu Kỳ, mọi người cần mở một hội nghị hợp tác, anh không thể không để cho một mình Lucus ở trong phòng nghỉ.

Âu Dã Sâm cũng nhìn thấu lo lắng của anh, vội để cho thư ký của mình Lâm Nhiên chăm sóc bé, cũng dặn dò thư ký Lâm cần hết sức thỏa mãn yêu cầu của người bạn nhỏ này.

"Bác, cháu sẽ ngoan ngoãn." Lucus tỏ vẻ ngoan ngoãn.

Chờ sau khi bọn họ rời đi một lúc, Lucus đột nhiên nói muốn ăn kem, thư ký Lâm buồn bực, đi đâu mua kem cho vị Thái tử này chứ! Nghĩ đến Âu tổng nói phải hết sức thỏa mãn yêu cầu của cậu bé, không khỏi ngọt ngào nói: "Uống đồ uống được không."

"Không được." Lucus từ chối rất dứt khoát.

Thư ký Lâm khó khăn nhìn bé, nhìn dáng vẻ vị Thái tử này xem ra chính là con trai của Thư tổng ở Hongkong, sao mình có thể đắc tội!

https://thuviensach.vn

Chỉ đành phải để một mình bé ở trong phòng nghỉ, sau đó mình đi ra ngoài mua kem.

Lucus đi tới đi lui trong phòng nghỉ, lúc thì đi một chút, lúc lại chạy đến bên cửa sổ nhìn ngó, tóm lại chính là không thể tiếp tục nhàn rỗi, haizzz! Thật nhàm chán... Sao bác vẫn chưa ra.

Khi bé đang mím môi ngồi trên ghế sa lon thì cửa phòng nghỉ bị đẩy ra, bé cho rằng thư ký Lâm trở lại.

Hoắc Nhĩ Phi tới tìm thư ký Lâm có việc, nghe nói bị gọi vào phòng nghỉ nên tới đây, nhưng đẩy cửa ra mới phát hiện bên trong có một bé trai phấn điêu ngọc trác đang ngồi, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn, ngũ quan xinh xăn, môi nhỏ mềm mịn, mắt to đang không hề chớp nhìn chằm chằm vào mình!

Cô ngẩn người, ngay sau đó khôi phục tự nhiên, “Thư ký Lâm không có ở đây sao?”

“A... Dì đang nói tới chị Lâm sao? Chị ấy đi mua kem cho con rồi.” Lucus đáp lại rất lễ phép.

“Mua kem?” Hình như Hoắc Nhĩ Phi rất giật mình, thằng nhóc này rốt cuộc là ai? Sao nhìn kiểu gì cũng thấy quen thuộc, nhất là ngũ quan đó.

Lucus cũng rất hứng thú nhìn chằm chằm vào Hoắc Nhĩ Phi, khi hai người đang mắt lớn trừng mắt nhỏ, thư ký Lâm đã mang kem về, thấy Hoắc Nhĩ Phi, còn ngẩn người, “Chị Phi Phi, tìm em có việc à?”

“Ừ.” Hoắc Nhĩ Phi khẽ gật đầu, trong hai năm qua quan hệ đồng nghiệp của cô ở Âu Kỳ đặc biệt tốt, mặc dù đã lên quản lý, nhưng là người đặc biệt thân thiện, nhân viên mới cũ trong công ty đều vô cùng thích cô, cô cảm thấy xưng hô quản lý Hoắc rất không được tự nhiên, hơn nữa công

https://thuviensach.vn

ty giải trí không cần máy móc như vậy, vì vậy mới kêu công nhân viên đều gọi cô là “Chị Phi Phi.”

Thư ký Lâm và Hoắc Nhĩ Phi chào hỏi xong lập tức lấy kem ra cho Thái tử gia ngồi trên ghế sa lon.

Lucus cầm kem lên ăn say sưa ngon lành, vừa ăn vừa thỉnh thoảng ngó ngó hai người đang đứng nói chuyện ngoài cửa.

“Thư ký Lâm, ngày hôm qua lúc họp cô đã liên lạc xong với người phụ trách liên hệ với hội trường Tân Lục Viên chưa? Không phải bọn họ đồng ý cho chúng ta thuê một ngày à, còn có Thư tổng Á Ninh đã tới chưa?” Hoắc Nhĩ Phi hỏi một loạt, xưa nay cô theo đuổi chặt chẽ cẩn thận trong công việc, cẩn thận và tỉ mỉ.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 84+1: Show Tân Lục Viên

Editor: Puck

“Đã liên lạc được, chị Phi Phi yên tâm.” Sau khi nói xong thư ký Lâm lại dẩu môi về phía người bạn nhỏ đang ngồi trên ghế sa lon ăn kem, khẽ nói, “Đây chính là con trai của Thư tổng Á Ninh.”

Hoắc Nhĩ Phi không khỏi nhìn nhiều bé trai này vài lần, “Nói như vậy, Thư tổng và Âu tổng bọn họ đang họp?”

Thư ký Lâm gật đầu không ngừng, “Cho nên Âu tổng mới để em chăm sóc vị Thái tử gia này! Em thấy Âu tổng rất cưng chiều bảo bối này! Mà cũng phải, nếu em có một cậu con trai khéo léo dáng dấp đáng yêu như vậy, khẳng định cũng vô cùng cưng chiều.”

“Em mới bao lớn, đã muốn đứa bé rồi!” Hoắc Nhĩ Phi giễu cợt cô ấy.

Thư ký Lâm nghịch ngợm le lưỡi, năm nay cô mới tốt nghiệp, rất may mắn được trúng tuyển làm thư ký tập đoàn Âu Kỳ, đây cũng không phải khoác lác! Thư ký Âu tổng có ít nhất mười người, đều là người đẹp! Chia ra phụ trách các khu vực khác nhau, cho nên cũng không ngại nhiều.

“Em đưa tư liệu nơi đó cho chị.” Hôm qua Âu tổng mới tạm thời ném dự án này cho cô, nói là trong vòng hai ngày phải đưa ra phương án hoàn mỹ, dựa vào Thư tổng Á Ninh tự mình đến thăm lần này, đương nhiên phải cho người ta một câu trả lời chắc chắn hài lòng, cô cũng đã từng tiếp xúc với ca sĩ Coral của Á Ninh kia, thực lực cũng không tệ lắm, chỉ có điều làm người hơi đạm bạc.

https://thuviensach.vn

“Chị Phi Phi, vậy nhờ chị chăm sóc cho...”

Hoắc Nhĩ Phi khẽ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý. Thư tổng Á Ninh đã từng giúp tìm cô, mặc dù không tìm được, cũng coi như một ân tình.

Có lẽ vì nguyên nhân này, cô cảm thấy cậu nhóc này rất thân thiết.

Thư ký Lâm vừa đi, chỉ còn dư lại hai người Hoắc Nhĩ Phi và Lucus, Hoắc Nhĩ Phi đến gần ngồi bên cạnh Lucus, rất thân thiện hỏi: “Bé tên gì vậy?”

“Con tên Lucus, còn dì?” Lucus ngoẹo đầu nhỏ, nghiêm trang nói.

Hoắc Nhĩ Phi còn đang suy nghĩ tại sao gọi thư ký Lâm là chị, lại gọi mình là dì? Chẳng lẽ mình rất già!

“Dì tên Hoắc Nhĩ Phi.”

“Con nghe thấy chị Lâm gọi dì là chị Phi Phi, con gọi là dì Phi Phi có được không?”

“Được.” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy mình lập tức thích đứa nhỏ đáng yêu xinh đẹp này.

Lucus nghe Hoắc Nhĩ Phi nói xong, lập tức cong tròng mắt, cười đến rất vui vẻ.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn cặp mắt kia của bé, chỉ cảm thấy hơi hoảng hốt.

“Chị Phi Phi, lấy tài liệu ra rồi.” Đúng lúc ấy, thư ký Lâm đẩy cửa vào.

Hoắc Nhĩ Phi đứng lên nhận lấy tài liệu, dịu dàng cười nói: “Bye bye Lucus, dì đi trước.”

https://thuviensach.vn

“Bye bye dì Phi Phi.” Lucus có dáng có vẻ nói.Phòng họp bên kia, sau khi họp xong, Thư Phiến Hữu và Âu Dã Sâm sóng vai đi ra.

“Thư đại ca, anh còn nhớ rõ năm năm trước nhờ anh tìm một cô gái không?”

Thư Phiến Hữu suy nghĩ một chút, “Dĩ nhiên nhớ, sao vậy, không phải nghe nói đã quay về sao? Không biết cô ấy và tiểu Luân có vui mừng kết duyên lành không?”

“Nhanh thật, cũng ba năm yêu xa rồi, còn thiếu một hình thức như vậy.” Âu Dã Sâm cười ha hả nói.

“Vậy rất tốt, hôm nào ăn cơm chung.”

“Em muốn nói chính là chỗ này, anh biết không? Lần này người tổng phụ trách chỗ Tân Lục Viên chính là cô ấy, em chuẩn bị ngày mai chính thức giới thiệu hai người biết nhau.”

“Vậy thì tốt quá.” Thư Phiến Hữu cười nói, bản thân thật sự tò mò với cô gái tên Hoắc Nhĩ Phi kia.

Đẩy cửa phòng nghỉ ra, Lucus lập tức chạy nhanh tới, “Bác.”

Thư ký Lâm vẫn còn nhìn ngây người, cái gì? Bác? Cô cứ cho rằng là con trai của Thư tổng, thì ra là cháu! Hức...

“Thư ký Lâm, cám ơn cô, Lucus không làm khó cô chứ.” Giọng Thư Phiến Hữu êm ái.

“Không có, không có, Thư tổng quá khách khí.” Thư ký Lâm vội vàng xua tay, cô hoàn toàn quên mất vừa rồi mình mang tâm trạng ai oán đi mua kem, quả nhiên sức quyến rũ của mỹ nam là rất lớn! Cô hoàn toàn mất hết năng lực chống đỡ.

https://thuviensach.vn

Hai ngày nay Hoắc Nhĩ Phi tăng ca bận rộn chuẩn bị vụ Tân Lục Viên, mặc dù nói là một show nội bộ công ty bọn họ, nhưng ngày đó sẽ mời rất nhiều phóng viên đến, ngôi sao dưới trướng công ty cũng sẽ trình diện hết, còn có Âu tổng, Thư tổng Á Ninh, đều là nhân vật chính của show này.

Bạn bè trong nghề và vài phóng viên đều vô cùng chú ý tới việc công ty hai nhà lại hợp tác một lần nữa, cũng đặc biệt cảm thấy hứng thú với cuộc sống và sự phát triển sắp tới của nghệ sỹ dưới trướng, nhất là ca sĩ Carol ký hợp đồng với Á Ninh, thực lực không tầm thường, đĩa nhạc bán trong nước đặc biệt tốt, nhóm fan cũng rất nhiều. Tất cả mọi người đều vô cùng chú ý tới bộ phim cô sắp đóng, muốn ở show này biết rõ một chút tin tức nội bộ.

Mà show này không còn giống với buổi tiếp đãi phóng viên, ý nghĩa chính là tuyên truyền cho công ty hai nhà, đã phân phát vé mời cho các bên được mời, đến lúc đó đều dựa vào vé để vào sân, tránh tạo thành cục diện hỗn loạn.

Trước khi show Tân Lục Viên bắt đầu, Thư Phiến Hữu bớt chút thời gian đi nhìn Carol, tỏ vẻ thừa nhận thành tựu của cô, Carol vô cùng cảm kích ông chủ này, nếu không có anh và George hai Bá Nhạc để cho cô biểu hiện ra khả năng của mình, cho dù cô là Thiên Lý mã như thế nào cũng đều vô dụng thôi.

(*) Bá Nhạc và Thiên Lý mã: Năm (770 – 500 TCN), thời Xuân thu chiến quốc, ở Trung Hoa có một người họ Tôn tên Dương là bậc thầy am hiểu về ngựa, qua vóc dáng, ngoại hình có thể tìm kiếm và biết được đâu là Thiên Lý mã - loài ngựa có sức khỏe dẻo dai, chạy xa vạn dặm, nhưng nhẹ như lông hồng, chân không in dấu, nên người đời nể phục gọi là Bá Nhạc. (Nguồn: kienthuc.net.vn)

Bá Nhạc và Thiên Lý mã ý chỉ biết nhìn người.

https://thuviensach.vn

Cho nên với thành tựu của mình ngày hôm nay, cô vẫn luôn mang lòng cám ơn, lần này ông chủ đến, cô đương nhiên đi theo không thể chối từ, Lucus vừa nhìn thấy Carol, thì la hét muốn ký tên, còn ngọt ngào gọi người ta là "Chị Carol."

Carol dĩ nhiên tặng rất nhiều poster và CD có ký tên cho bé, cô tự nhiên cực kỳ thích Lucus đáng yêu, mua cho bé không ít đồ ăn ngon, chơi đùa vui vẻ.

Hai ngày nay vì nghĩ ra một phương án hoàn mỹ không tỳ vết, Hoắc Nhĩ Phi vắt hết óc, loay hoay ngày đêm không phân biệt được, bạn trai cô Chử Tuyết Luân oán trách, đi thẳng tới tìm boss nhà cô, hung hăng mà cắn nhằn một trận, sao cậu có thể hành hạ bà xã của tôi như vậy!

Âu Dã Sâm cũng chỉ có thể đập gãy răng nuốt vào bụng *, ai bảo đúng là anh đã ép buộc giao nhiệm vụ, haizzz!

(*) tương tự câu há miệng mắc quai

Mà trước đó đã nói mọi người họp mặt một lần, nhưng bởi vì Hoắc Nhĩ Phi quá bận, nên lùi lại sau show Tân Lục Viên.

Vì vậy Âu Dã Sâm dắt Thư Phiến Hữu và lucus đi lòng vòng khắp các danh lam thắng cảnh nổi tiếng ở thành phố L, ăn không ít đồ ăn ngon, khiến Lucus kêu to chơi vui, cho nên mỗi đêm Lucus vừa về khách sạn, nằm xuống ngủ luôn.

Liên tục mấy ngày không gọi được điện thoại cho tiểu Tả, luôn nằm ngoài khu vực phục vụ, khiến Thư Phiến Hữu rất lo lắng, hy vọng lần này đánh nhau với bang Lôi Thần không có thương vong (bị thương và chết) quá lớn.

Buổi show Tân Lan Viên, sáng sớm, liên tiếp có khách mời nhận lời mời đến, tất cả đều ăn mặc trang trọng, tuấn nam mỹ nữ đặc biệt bắt mắt,

https://thuviensach.vn

mỗi ngôi sao dưới trướng Âu Kỳ đều ăn mặc giống như tham dự liên hoan phim Cannes sáng chói động lòng người, thảm đỏ vẫn trải dài từ cửa ra vào, đồ ăn bày đầy trên bàn trải khăn trải bàn trong sân, phía trên bày điểm tâm đồ ngọt, salad, hoa quả và các món nguội, sữa tươi, sâm panh, rượu đỏ, hoa tươi, v.v...

Toàn bộ nhân viên trong sân thống nhất ăn mặc, nhìn một lần là có thể dễ dàng phân biệt khách mời và nhân viên phục vụ.

Hôm nay Hoắc Nhĩ Phi phá lệ mặc một chiếc váy màu trắng chéo vai dài đến đầu gối, tóc dài búi thành một búi tóc đơn giản sau gáy, giữa cổ đeo một dây chuyền đá quý màu đỏ do bạn trai Chử Tuyết Luân tặng, dưới ánh mặt trời soi rọi, càng lấp lánh, đoạt mắt người, cả người thanh lịch tươi mát mang theo chút quyến rũ khác.

Cô hơi bất đắc dĩ, anh Tuyết Luân hôm nay cố ý dặn dò muốn cô đeo, nói kể từ sau khi đưa cho cô, không thấy cô mang, ngay cả khi nói chuyện trong điện thoại cũng có thể cảm thấy uất ức của anh, khiến cho cô không có cách nào từ chối, không chỉ vậy, liên tiếp có mấy người hỏi cô về dây chuyền này! Chuyện này cũng quá khoe mẽ một chút...

Hết cách rồi, cô thật sự không muốn nhận náo nhiệt kia, nếu không phải Âu tổng nói cô phải có mặt, hơn nữa không thể không có mặt, cô thật sự không muốn đến nơi mệt chết người này đâu! Còn không thể ngồi xuống.

Âu đại ca đã nói, bảo là muốn giới thiệu Thư tổng Á Ninh cho cô biết, tính ra anh ấy cũng đã từng hỗ trợ đi tìm cô, cho dù có kết quả hay không, ít nhất cũng phải cám ơn người ta không phải sao!

Nhưng mà người đâu?

Cô bưng ly nước trái cây, ngồi ở một chỗ vắng vẻ nào đó trong hội trường, chán đến chết nghịch điện thoại di động.

https://thuviensach.vn

“Dì Phi Phi, dì chơi gì vậy?” Đột nhiên, một giọng con nít trong trẻo cắt đứt mạch suy nghĩ của cô, không khỏi ngẩng đầu lên, khi nhìn thấy là Lucus thì môi cô không tự chủ cong lên một đường cong nhàn nhạt.

“Sao một mình Lucus chạy tới đây?”

“Bác rất bận, rất nhiều người lôi kéo bác ấy nói chuyện, con không thích, nên con len lén chạy đi.” Lucus bĩu môi nhỏ nhắn, bất mãn nói.

“Bác? Bác của con cũng tới?” Hoắc Nhĩ Phi hơi mê man, sao lại thò ra một bác?

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 84+2: Show Tân Lục Viên (2)

Editor: Puck

Lucus chớp mắt to đen bóng, hơi không hiểu, “Còn có ai đến nữa?”

“Phi Phi, Phi Phi, cậu ở đâu?” Đột nhiên Tuyết Nghê cao giọng hô.

Hoắc Nhĩ Phi không thể làm gì khác hơn là lên tiếng, “Ở đây.”

Chử Tuyết Nghê đi qua một bồn cây cao ngang người, đi tới, nhìn thấy Phi Phi ngồi chung một chỗ với một bé trai xa lạ, rất hiếu kỳ.

“Wow! Dáng dấp người bạn nhỏ thật xinh đẹp đó.” Cô không nhịn được ngồi xổm xuống, rất hứng thú nhìn Lucus.

“Dì, cha nói rồi, bé trai không thể bị nói là xinh đẹp!” Lucus nói có bài có bản.

“A! Vậy dì xin lỗi con được không, chỉ có điều dáng dấp của con thật đáng yêu.” Chử Tuyết Nghê cười “Hì hì”.

“Cám ơn dì khen ngợi.” Lucus cười híp mắt, giọng trẻ con nói.

“Wow! Phi Phi, khi bé cười lên cong cong đôi mắt giống cậu đó! Không phải là con riêng của cậu chứ!” Chử Tuyết Nghê nói đùa.

Nhưng mà người nói vô tình, người nghe có ý, Hoắc Nhĩ Phi nhìn ngũ quan hoàn mỹ xinh xắn của Lucus, dường như hơi tương tự với tướng mạo người nào đó trong trí nhớ, đầu lập tức “Ong” một tiếng, hơi không dám tin.

https://thuviensach.vn

“Phi Phi, cậu sao vậy? Tớ chỉ đùa một chút thôi!” Nhìn thấy dáng vẻ Phi Phi ngây người, Chử Tuyết Nghê không khỏi lên tiếng.

Hoắc Nhĩ Phi vội vàng che giấu luống cuống vừa rồi của mình, cười nói: “Cõi đời này người có đôi mắt cười chỗ nào chẳng có, nói như cậu nếu bị mẹ của Lucus nghe được sẽ không tốt lắm.”

Không đợi Chử Tuyết Nghê nói chuyện, Lucus mím miệng nói: “Con chưa từng gặp mẹ.”

Hoắc Nhĩ Phi và Chử Tuyết Nghê hai người cùng kỳ quái nhìn về phía Lucus, cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi, chẳng lẽ cha mẹ bé ly hôn, haizzz! Bây giờ tỷ lệ ly hôn nhiều như vậy, rất không tốt cho việc giáo dục đứa nhỏ.

Nghĩ như vậy, Chử Tuyết Nghê nhất thời đau lòng đứa nhỏ, trong đầu Hoắc Nhĩ Phi thoáng hiện ra rất nhiều đoạn ngắn mơ hồ, vốn cho rằng đã quên mất, nhưng bé trai này xuất hiện, đột nhiên khiến cho trí nhớ của cô rõ ràng, năm năm trước cô quả thật sinh một bé trai, nhưng không thể nào lại xuất hiện ở đây?

Huống chi bé là con trai của Thư tổng Á Ninh, hoàn toàn không phù hợp.

Thư tổng? Không thể nào, cõi đời này người họ Thư quá nhiều, không thể nào có chuyện trùng hợp như vậy.

Khi hai người đuổi theo suy nghĩ khác nhau thì giọng tìm người của Thư Phiến Hữu truyền đến, “Xin hỏi cô có thấy một bé trai dáng dấp đáng yêu, cao chừng này không?”

Lucus vừa nghe thấy giọng bác, vội kêu: “Bác, con ở đây.”

https://thuviensach.vn

Thư Phiến Hữu đang nói chuyện phiếm với mấy người bạn a Sâm giới thiệu thì đột nhiên phát hiện không thấy Lucus đâu nữa, vội nói lời xin lỗi không tiếp được với bọn họ, vội vội vàng vàng đi tìm Lucus, phải biết rằng Lucus là bảo bối nhà bọn họ, không nói tiểu Tả sẽ không tha thứ cho anh, mà ngay cả chính anh cũng không qua được cửa này.

Sau khi nhìn thấy Lucus bình yên không có chuyện gì, tảng đá treo trong lòng anh cuối cùng rớt xuống đất, ôm Lucus, giọng nghiêm nghị nói, "Về sau không cho chạy loạn biết không? Khiến bác lo lắng chết mất! Chỗ này lớn như vậy, nếu không tìm được con thì làm sao?"

Lucus rất uất ức mím mím môi, "Con sẽ không chạy loạn, con chỉ nhìn thấy dì Phi Phi ngồi đây, sau đó tới đây nói chuyện với dì, con biết dì ấy." Sợ bác không tin, cuối cùng bé còn tặng thêm một câu.

Hoắc Nhĩ Phi cũng cảm thấy người "Bác" này hơi nghiêm khắc, nếu mang đứa bé này đến, vậy thì nên chơi cùng bé, bản thân đi xã giao với người khác, đứa bé dĩ nhiên nhàm chán.

Thư Phiến Hữu ngẩng đầu nhìn hai người phụ nữ bên cạnh, rất cảm kích nói: "Cám ơn hai người đã chăm sóc Lucus, bởi vì chúng tôi lần đầu tiên tới đây, chưa quen thuộc chỗ này."

Chử Tuyết Nghê hoàn toàn bị chấn động rồi, người đàn ông này, rất đẹp trai! Rất có phong độ! Quả thật mê chết người!

Hoắc Nhĩ Phi nhìn thấy người ta đã không khách khí như vậy, không tiện nói gì, cười cười, "Không có việc gì, tôi thấy Lucus rất ngoan, hai ngày trước còn gặp bé một lần ở trong phòng nghỉ, khó có được đứa nhỏ này còn nhớ tôi."

Chỉ có điều, sao người đàn ông này quen mặt như vậy, chẳng lẽ mình đã từng gặp anh ta ở đâu?

https://thuviensach.vn

“Ồ! Nói như vậy, em cũng là nhân viên Âu Kỳ... Chức vụ cũng không thấp!” Thư Phiến Hữu híp mắt nhìn cô gái trước mắt, chỉ cảm thấy càng nhìn càng quen mặt, rốt cuộc đã gặp ở đâu!

“Chị Phi Phi, Âu tổng kêu chị qua một chuyến.” Tiểu Tuyết ở bộ phận kế hoạch chạy tới.

“Được, chị qua liền.”

Hoắc Nhĩ Phi rất xin lỗi nhìn Thư Phiến Hữu và Lucus, “Xin lỗi, tôi không thể tiếp chuyện tiếp, Lucus, hẹn gặp lại.” Lôi kéo Chử Tuyết Nghê ngây ngốc đi theo.

“Hẹn gặp lại dì Phi Phi.” Lucus giơ tay nhỏ bé, trong mắt lộ vẻ không nỡ.

Thư Phiến Hữu rất hứng thú nhìn theo bóng lưng “Dì Phi Phi” đó, chỉ cảm thấy trong trí nhớ rõ ràng đã từng gặp cô, chỉ có điều ở đâu?

Chẳng lẽ năm năm trước?

Âu Dã Sâm tìm Hoắc Nhĩ Phi dĩ nhiên định giới thiệu cho cô biết Thư tổng Á Ninh – Thư Phiến Hữu, chỉ có điều hai người lại bỏ lỡ.

“Phi Phi, người đàn ông vừa rồi là ai vậy? Dáng dấp thật đẹp trai đó! Mê chết người ta, cực phẩm cực phẩm!” Chử Tuyết Nghê bị túm đi cuối cùng khôi phục thần trí rồi, kích động nói.

“Bác Lucus đó? Chắc là họ Thư.” Hoắc Nhĩ Phi suy nghĩ một chút, thư ký Lâm nói Lucus là con trai của Thư tổng, nếu gọi bác, vậy chắc chắn là họ Thư.

“Đúng rồi, hỏi Âu đại ca một chút chẳng phải sẽ biết sao, trời ạ! Tớ thật thông minh!” Chử Tuyết Nghê say mê tự nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi không còn gì để nói về mức độ hoa si của cô ấy, tốc độ Tuyết Nghê đổi bạn trai quả thật kinh người, nếu thật sự có thể để cho cô ấy gặp phải sát tinh trong đời, ngược lại tốt rồi.

Đợi đến khi cô tìm được Âu Dã Sâm, phát hiện anh đang tán tỉnh người đẹp, không hề có ý định tìm cô!

Đi tới, "Âu tổng, anh tìm em?"

"Phi Phi à, vốn định giới thiệu Thư tổng cho em biết, nhưng anh ấy lại đi tìm Lucus rồi, chờ một chút đi."

Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi đang nghĩ, chẳng lẽ người vừa rồi chính là Thư tổng? Không thể nào, thư ký Lâm nói Lucus là con trai của Thư tổng, người vừa rồi là bác của Lucus, đúng là khiến cô hồ đồ.

Đột nhiên, ngoài cửa mang tới rối loạn tưng bừng, Coral mặc một chiếc váy đuôi dài màu xanh ngọc đang đi vào trong vòng vây mọi người, phóng viên càng ùa lên.

"Tiểu thư Coral, xin hỏi vừa hát vừa diễn, cô cảm thấy cô có thể đảm nhiệm sao?"

"Tiểu thư Coral, nghe nói đạo diễn Phùng Chí Sinh cố ý để cho cô đóng vai nữ phụ trong phim xuyên không 'Thịnh thế đường ca' của ông ấy là thật sao?"

"Tiểu thư Coral, vai nữ phụ này, là ông chủ Á Ninh giúp cô giành được hay giải trí Âu Kỳ giúp cô giành lấy?"

"Tiểu thư Coral, kể từ khi bắt đầu sự nghiệp đến nay, cô chưa hề náo loạn một xì căng đan nào với nam minh tinh khác, bởi vì liên quan đến bạn trai mối tình đầu của cô sao? Cô vẫn thích anh ta sao? Xin hỏi lần này có

https://thuviensach.vn

thể cọ xát ra tia lửa không giống vậy với nam chính Vũ Triệt của ‘Thịnh thế đường ca’ không?”

...

Nhân viên công tác vội ngăn cản phóng viên liên tiếp hỏi tới, Jady – người đại diện của Coral thiếu chút nữa bị chen lấn làm rớt kính mát, “Các bạn phóng viên, tôi biết các bạn rất quan tâm cuộc sống của Coral, có thể ngồi sang bên kia trả lời không?”

Trên mặt Coral trước sau duy trì im lặng nụ cười tao nhã, cuộc sống trong làng giải trí năm năm này đã mài giũa cô đến không còn góc cạnh rồi, vẫn nhớ lúc mới ra mắt thì các phóng viên hỏi đời sống tình cảm của cô thì cô không hề suy nghĩ nói ra bản thân từng có bạn trai mối tình đầu, bởi vì yêu quá sâu cho nên bây giờ không muốn hẹn hò nữa.

Kết quả, ngày hôm sau báo Hương Cảng đưa tin trên diện rộng “Ca sỹ ngọc nữ Coral lúc thanh xuân bị bạn trai cũ vứt bỏ, một lần đã mất lòng tin ở tình yêu, từ đó chuyên tâm vào sự nghiệp ca hát.”, tựa đề và nội dung hoàn toàn xuyên tạc ý của cô, lúc ấy khiến cô tức phát khóc. Vẫn là George và người đại diện Jady an ủi cô, nói làng giải trí chính là như vậy, bạn không thể chân thành 100%, bạn nói từng câu từng chữ đều phải cân nhắc, không thể nghĩ gì nói nấy.

Sau lần đó, cô đã có nhiều kinh nghiệm, rất nhiều chuyện bị hỏi đến đều khéo léo trả lời, cũng không để cho người khác túm được nhược điểm cũng như làm cho người khác hài lòng.

Người đại diện Jady nói cô rất thông minh, trưởng thành rất nhanh, rất có tiềm lực.

Cũng chỉ trong đêm khuya yên tĩnh, lúc một mình cô mới có thể tháo bỏ toàn bộ đề phòng xuống, liếc nhìn ảnh chụp trong quá khứ nhớ lại đủ ngọt ngào đã trải qua, sau đó thất thanh khóc ầm lên...

https://thuviensach.vn

Thư Phiến Hữu nắm tay Lucus đứng đằng xa, nhìn Coral cười đến tao nhã, trong lòng cảm thán: “Cô gái nhỏ cuối cùng trưởng thành, có thể ứng phó thành thạo trong làng giải trí rồi.”

“Bác, con cảm thấy hình như chị Coral không vui vẻ lắm.” Lucus đột nhiên nói.

“Sao Lucus biết?” Thư Phiến Hữu cảm thấy tâm tư Lucus rất nhạy cảm.

“Không biết, chính là cảm giác, nếu con bị nhiều người vây quanh hỏi nhiều vấn đề như vậy, con cũng sẽ không vui.” Lucus nói như tiểu đại nhân.

Thư Phiến Hữu cưng chiều sờ đầu cháu trai, “Lucus rất biết nghe lời, chúng ta đi uống chút nước trái cây đi.” Nói xong dắt Lucus đến chỗ đặt bàn ăn.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 85+1: Không Cách Nào Xóa Sạch Tình Mẹ Co (1)

Editor: Puck

“Lucus, sao lại là con? A, Thư tiên sinh, chào ngài.”

“Dì Phi Phi, con cũng muốn ăn trái cây.” Giọng nói mềm mại của Lucus vang lên.

Hoắc Nhĩ Phi vội vàng dùng tăm xiên một miếng dưa hấu, đút vào trong miệng Lucus, động tác tự nhiên đến mức khiến Thư Phiến Hữu nhìn tặc lưỡi.

Anh vẫn nhìn “Dì Phi Phi” trước mắt này, cảm giác mình sắp nhớ ra.

Một giọng nói đáng yêu vang lên bên tai anh, “Thư tiên sinh, xin chào, tôi tên là Chử Tuyết Nghê, rất hân hạnh được biết anh.” Chử Tuyết Nghê khôi phục phong cách tao nhã của tiểu thư quý tộc, tự nhiên thoải mái đưa tay ra.

Thư Phiến Hữu ngẩn người, cũng đưa tay mình ra, cầm lại.

Cô gái này có vẻ đẹp kiều diễm sáng rỡ, hoàn toàn khác vừa rồi thấy mình lộ vẻ hoa si, thật là...

Hoắc Nhĩ Phi ở đó tự nhiên đút Lucus ăn trái cây, cô hoàn toàn ủng hộ bạn tốt chủ động ra trận, ai cũng có quyền theo đuổi hạnh phúc của mình.

Không biết lúc cô đút Lucus ăn gì đó ánh mắt quá hiền dịu hay do hình ảnh này quá ấm áp, cảnh này bị phóng viên thực tập cách đó không xa

https://thuviensach.vn

nhìn thấy chụp lại, anh chi tùy tiện đi dạo trong sân, cảm thấy hình ảnh nào không tệ thì tiện tay chụp lại, có lẽ nói không chừng ngày sau dùng tới.

“Phi Phi, Tuyết Nghê, Thư đại ca, mọi người biết nhau?” Âu Dã Sâm bưng ly rượu đỏ tới.

Hoắc Nhĩ Phi và Thư Phiến Hữu đồng thời nhìn đối phương, ánh mắt ngạc nhiên.

“Cô chính là Hoắc Nhĩ Phi.”

“Anh là Thư tổng Á Ninh, vậy Lucus...”

“Không trách được tôi cảm thấy Hoắc tiểu thư đặc biệt quen mắt, thì ra đã thấy qua hình, chỉ có điều trước kia chúng ta thật sự chưa từng gặp?” Thư Phiến Hữu nhếch miệng lên nở nụ cười mê người.

“Thư đại ca, anh cũng không thể đến gần Phi Phi như vậy, nếu như bị tiểu Luân nhìn thấy, sẽ cho rằng anh có ý gì khác...” Âu Dã Sâm cười ha hả trêu ghẹo.

“Thư tổng thật hài hước, sao chúng ta đã từng gặp được.” Thật ra Hoắc Nhĩ Phi cũng cảm thấy người đàn ông này rất quen mắt, nhưng trong miệng lại kiên định phủ nhận.

“Bác, bác và dì Phi Phi biết nhau sao?” Giọng con nít mềm mại của Lucus truyền đến.

“Đúng vậy, đã biết từ trước, chỉ có điều vẫn vô duyên không gặp được.” Thư Phiến Hữu cười đến mê người.

“Này, tất cả mọi người khó có được tụ tập một chỗ, tối nay chúng ta không say không về!” Hôm nay Âu Dã Sâm đặc biệt vui mừng.

https://thuviensach.vn

“Mấy người chỉ lo vui vẻ trò chuyện, đều không để ý đến người ta.” Chử Tuyết Nghê nũng nịu bất mãn.

“Thư đại ca, quên không giới thiệu một người đẹp cho anh, cô ấy là Tuyết Nghê em gái tiểu Luân.” Âu Dã Sâm lôi kéo Tuyết Nghê giới thiệu.

“Thì ra là em gái tiểu Luân, không trách được phong cách xuất chúng như vậy.”

Chử Tuyết Nghê chỉ cảm thấy trong lòng đặc biệt ngọt ngào, được người đàn ông này khen, tâm tình thật sự cực kỳ thoải mái! Đều không giống những người đàn ông đã từng lui tới với cô trước kia, trong lòng cô đột nhiên nảy sinh một ý tưởng, cô phải theo đuổi được anh!

Nghĩ tới đây, ánh mắt cô nhìn Thư Phiến Hữu đã có nhiều hơn sáng rỡ khác, ánh sáng chợt lóe lên sau đó bình thường lại, cô cũng không thể hù dọa anh, hơn nữa còn không biết anh có bạn gái không! Phải để Âu đại ca thăm dò giúp một tay mới được.

Mấy người lớn trò chuyện vui vẻ, còn Lucus quấn lấy Hoắc Nhĩ Phi khi thì muốn ăn trái cây, lúc lại muốn ăn đồ ngọt, khi lại muốn ăn salad, lúc thì muốn uống nước trái cây.

Hoắc Nhĩ Phi không hề ngại phiền toái với đủ loại yêu cầu của Lucus, vừa đúng lúc cô không muốn tham dự cuộc trò chuyện của ba người bọn họ.

Cô hoàn toàn vô thức làm chút chuyện tỉ mỉ dịu dàng, ví dụ như: Khóe miệng Lucus luôn dính chút mảnh vụn bánh ngọt, cô sẽ tỉ mỉ lấy khăn giấy ra lau giúp bé, trong ánh mắt tràn đầy dịu dàng.

“Dì Phi Phi, con muốn đi tiểu.” Cánh môi nõn nà hồng hào của Lucus hơi vểnh lên, dáng vẻ đáng yêu như vậy cho dù là ai cũng không thể từ chối.

https://thuviensach.vn

“Được, dì dẫn con đi.” Hoắc Nhĩ Phi vừa dứt lời lập tức định dắt tay Lucus đến phòng rửa tay.

“Bác dẫn con đi, sao có thể làm phiền dì Phi Phi.” Thư Phiến Hữu vội vàng nói.

Lucus chu miệng nhỏ nhắn, không muốn.

Hoắc Nhĩ Phi vội vàng nói: “Không có việc gì, tôi tương đối quen thuộc nơi này, tôi dẫn bé đi được.”

Nhìn bóng dáng một lớn một nhỏ rời đi, trong mắt Thư Phiến Hữu thoáng qua vẻ kỳ dị, trừ Nhiễm Nhiễm ra, cho tới giờ Lucus chưa từng dính một người phụ nữ nào như vậy, thật là chuyện lạ!Khi màn đêm buông xuống, người trên hội trường đã bắt đầu lục tục, còn lưu lại rất ít.

Show ngày hôm nay, cho dù ở trên phương diện nào, cũng coi như hoàn mỹ, các phóng viên coi như hài lòng với tin tức nội bộ lấy được hôm nay, đều tự vội vàng trở về sửa lại bản thảo, trang đầu các báo ngày mai khẳng định chính là hình ảnh show Tân Lục Viên.

Buổi tối, Âu Dã Sâm muốn mở tiệc mời tất cả nhân viên nội bộ công ty đã cực khổ trong ngày hôm nay, tất cả mọi người đều hoan hô, boss thật rất nhân đạo!

Ban ngày Chử Tuyết Luân không thể đến, buổi tối dĩ nhiên không thể vắng mặt.

Như vậy, trong phòng bao vip xa hoa chính là bảy người Âu Dã Sâm, Carol, Thư Phiến Hữu, Chử Tuyết Nghê, Lucus, Hoắc Nhĩ Phi, Chử Tuyết Luân.

Lucus nhất định ngồi chung bên cạnh Hoắc Nhĩ Phi, ngay cả bác cũng bỏ rơi, khiến cho Thư Phiến Hữu không ngừng cảm khái trong lòng, thằng

https://thuviensach.vn

nhóc này!

Trong bữa tiệc, Hoắc Nhĩ Phi tự nhiên gánh vác trách nhiệm nặng nề bón Lucus ăn cơm, giúp bé gắp thức ăn, gỡ xương cá, bóc vỏ tôm, bận rộn kinh khủng, nhìn thấy mà Chử Tuyết Luân cau mày, trong lòng thầm nghĩ: Thì ra Phi Phi thích đứa bé như vậy!

Mấy người vừa ăn vừa nói chuyện, không khí vô cùng hòa hợp, trừ một lớn một nhỏ hai người tập chung bón cơm, ăn cơm.

Sau khi ăn xong, mấy người lại đi KTV ca hát, mọi người thay phiên nhau hát, sao mọi người có thể bỏ qua cho một đôi tình nhân Chử Tuyết Luân và Hoắc Nhĩ Phi duy nhất trong nhóm, cũng hết sức yêu cầu bọn họ song ca bài tình ca, 'Người yêu tri tâm' dĩ nhiên là tình ca để chọn hát đầu.

Bản thân Carol làm ca sĩ, cô thích hát bài của Trương Huệ Muội, 'Cắt tình', 'Nghe biển', 'Tôi muốn vui vẻ'... Mỗi một bài đều hát đến thuận buồm xuôi gió.

Lucus không thuận theo, la hét bé cũng muốn ca hát, còn nói muốn hát với chị Carol, làm chọc cho mọi người cười ha ha, thật sự là một quỷ nhỏ đáng yêu.

Mọi người vừa uống bia, vừa ca hát, mặc dù số người không nhiều, nhưng chơi được tận hứng, càng chơi về sau, Lucus không duy trì nổi, ngã trong ngực Hoắc Nhĩ Phi ngọt ngào ngủ thiếp đi.

Vốn Thư Phiến Hữu định ôm Lucus, nhưng tay Lucus bám chặt vạt áo Hoắc Nhĩ Phi, vừa chạm vào bé, bé sẽ bất mãn bĩu môi, giống như vô cùng không tình nguyện.

Hoắc Nhĩ Phi tỏ ý không sao, chính cô cũng có cảm xúc không thể nói rõ ràng với Lucus, luôn không tự chủ muốn đối xử tốt với bé, có thể do cảm giác mình từng thiếu nợ một đứa bé.

https://thuviensach.vn

Thư Phiến Hữu chỉ có thể xin lỗi cười cười, thằng bé này...

Những người khác đều không cảm thấy gì, đứa bé mà! Đều như vậy.

Lúc trở về, Thư Phiến Hữu ép buộc ôm Lucus tới, lập tức, thằng nhóc bất mãn, "Oa" một tiếng khóc lên, âm thanh vang dội, đủ để chấn động lòng người.

Hoắc Nhĩ Phi hơi ngượng ngùng, Thư Phiến Hữu nhìn ra tâm tư của cô, vội vàng nói: "Không có việc gì, sau khi Lucus ngủ thì tính khí lớn nhất, bé đang trách tôi đánh thức nó, dỗ dành là được."

Lucus ở đó khóc đến đau lòng, Chử Tuyết Nghê vội vàng đưa khăn giấy, Thư Phiến Hữu vừa lau nước mắt giúp bé vừa dụ dỗ, "Lucus ngoan, vẫn là bác không tốt, chúng ta đi ngủ lại được không, lập tức tới rồi."

"Tuyết Nghê, xe của em đã chạy tới chưa, nếu không, em đưa Thư đại ca và Lucus đến khách sạn đi." Âu Dã Sâm nói.

"Được, Thư đại ca, em đưa hai người về." Chử Tuyết Nghê chỉ về chiếc Porsche thể thao màu đỏ như lửa.

Thư Phiến Hữu nói tạm biệt mọi người, ôm Lucus vẫn đang nức nở đi về xe, Chử Tuyết Nghê rất lịch sự đã mở cửa xe rồi.

Cho đến khi Porsche màu đỏ chạy đi, Hoắc Nhĩ Phi vẫn còn ngơ ngác, cảm giác nơi nào đó trong lòng ê ẩm đau.

"Phi Phi, anh đưa em về thôi, khuya lắm rồi, bác trai bác gái chắc đang nhắc."

"Vâng."

"A Sâm, chúng ta đi."

https://thuviensach.vn

“Âu đại ca, bye bye.”

Chử Tuyết Luân đương nhiên nhìn thấu nhiệt tình của em gái Tuyết Nghê với Thư đại ca, một đêm, hình như con bé cực kỳ hưng phấn, mặc dù Thư đại ca là người tốt, nhưng mà với Lucus, anh cảm giác trong lòng hơi mơ hồ không thoải mái, có lẽ vì bé vô cùng dính Phi Phi, khiến anh ghen.

Lúc nào thì anh biến thành để ý như vậy, xem ra bản thân phải nắm chặt bước chân, sớm ngày định ra với Phi Phi, nếu không trong lòng anh không yên.

Dọc theo đường đi Hoắc Nhĩ Phi đều nghĩ có phải Lucus còn khóc không, hay đã ngủ, cô cũng không biết mình làm sao...

Suốt đường đi, hai người đều theo đuổi tâm sự của mình.

Đến cửa nhà Hoắc Nhĩ Phi, Chử Tuyết Luân xuống xe trước, sau đó lịch sự mở cửa xe giúp Phi Phi.

Hoắc Nhĩ Phi đang chuẩn bị đi vào, giọng nói trầm thấp của Chử Tuyết Luân vang lên sau lưng cô.

“Phi Phi.”

Khi cô xoay người, bị Chử Tuyết Luân dùng sức ôm lấy, cô cảm thấy anh ôm rất chặt, dịu dàng hỏi: “Sao vậy?”

“Không có việc gì, anh chỉ muốn ôm em một cái.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 85+2: Không Cách Nào Xóa Sạch Tình Mẹ Con (2)

Editor: Puck

Hai người cứ yên tĩnh ôm nhau năm phút, Chử Tuyết Luân mới lưu luyến không rời buông người trong ngực ra, hơi cúi đầu khẽ hôn lên trán cô, “Phi Phi, ngủ ngon.”

Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi xẹt qua chút ngọt ngào, anh Tuyết Luân vẫn luôn là người dịu dàng, từ trước đến nay luôn che chở săn sóc cô đủ điều.

“Vâng, anh cũng thế, lái xe cẩn thận.” Giọng dịu dàng.

Chử Tuyết Luân nhìn hai gò má đỏ bừng của Phi Phi, chỉ cảm thấy yết hầu xiết chặt, rất muốn hôn lên, nhưng anh cố kiềm chế, “Em đi vào trước, anh nhìn em vào xong rồi đi.”

Hoắc Nhĩ Phi ngọt ngào xoay người đi vào trong hành lang.

Đợi sau khi bóng dáng của cô biến mất không thấy, Chử Tuyết Luân cho xe chạy rời đi.

Bên phía khách sạn, Thư Phiến Hữu dỗ Lucus một lúc lâu, cuối cùng đồng ý yêu cầu hơi rắc rối của bé, mới có thể dỗ bé ngủ thiếp đi.

Nhìn Lucus cuối cùng yên tĩnh ngủ say, Thư Phiến Hữu cũng cảm thấy kiệt sức, thể lực tiêu hao, quả nhiên vẫn không cầm cự được bao lâu...

Lục một bình nhỏ màu trắng ở trong va li hành lý, vặn mở nắp, đổ ba viên vào trong lòng bàn tay, rồi lấy ly nước đầu giường, uống vào.

https://thuviensach.vn

Sau đó, ngã xuống giường, ngủ say sưa, chỉ có điều không biết đồng ý yêu cầu kia của Lucus có tính làm cho người khác khó chịu không, cứ để mai rồi nói sau!

Quả nhiên, chuyện đồng ý với đứa bé chính là không có cách nào đổi ý, mới sáng sớm, Lucus đã lay tỉnh Thư Phiến Hữu còn đang trong giấc mộng rồi.

“Bác, tối hôm qua bác đã đồng ý với con.” Lucus dẩu môi nhỏ nhắn.

“Ừ, bác vẫn nhớ.” Thư Phiến Hữu còn buồn ngủ, giọng yếu ớt.

“Vậy chúng ta đi thôi.” Cặp mắt Lucus sáng lấp lánh.

Thư Phiến Hữu chống người ngồi dậy, dắt Lucus đi phòng vệ sinh đánh răng rửa mặt.Suốt dọc đường đến phòng làm việc, Hoắc Nhĩ Phi phát hiện những người ở phòng kế hoạch đều đang bàn tán xôn xao, cô đầy mặt nghi ngờ đẩy cửa phòng làm việc, phát hiện hai người đàn ông một lớn một nhỏ đang ngồi trên ghế sa lon ở khu vực nghỉ ngơi trong phòng làm việc của cô.

“Thư tổng, Lucus, hai người tìm tôi có việc?” Trong mắt Hoắc Nhĩ Phi viết đầy kinh ngạc.

“Dì Phi Phi, hôm nay dì có thể chơi với con một ngày không?” Lucus từ từ chạy đến bên cạnh Hoắc Nhĩ Phi, tay nhỏ bé kéo vạt áo cô, ngước đầu nhỏ tội nghiệp nói.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy hơi khó xử, nhưng cô không cách nào mở miệng từ chối ánh mắt khẩn cầu của Lucus.

“Dì Phi Phi, hôm nay bác không thoải mái, hơn nữa bác còn phải bàn công việc với chú Âu, Lucus không có chỗ nào để đi.” Lucus cắn môi dưới nõn nà, trong ánh mắt cực kỳ uất ức.

https://thuviensach.vn

“Khụ khụ...” Thư Phiến Hữu phối hợp ho khan hai tiếng, anh không hề dạy Lucus điểm không thoải mái này, đứa nhỏ này đúng là quan sát tỉ mỉ.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn sắc mặt Thư Phiến Hữu không giống giả vờ, “Nhưng mà...”

Lucus thấy cô không đồng ý, không khỏi cúi thấp đầu nhỏ xuống, tay nhỏ bé nắm thật chặt vạt áo Hoắc Nhĩ Phi cũng thả lỏng.

“Con biết ngay dì Phi Phi không thật sự thích Lucus mà, Lucus chính là một đứa bé không ai thương, bác, bác đưa con về khách sạn đi, một mình con ở trong phòng xem ti vi, sẽ không chạy loạn.” Lucus cúi đầu, giọng nói uất ức tới cực điểm.

Nghe thấy khiến lòng Hoắc Nhĩ Phi nhói đau.

“Hoắc tiểu thư, là như vậy, bởi vì ngài mai chúng tôi bay về Hương Cảng, Lucus thật sự thích cô, hy vọng cô có thể theo thằng bé một ngày, dù sao sau này có thể sẽ không gặp nữa rồi.” Thư Phiến Hữu ở bên cạnh giải thích.

Lucus vẫn cúi đầu, đứng bên cạnh bác mình, dáng vẻ lã chã chực khóc thật đáng thương.

“Được rồi, nhưng tôi phải đi xin phép Âu tổng nghỉ.”

Hoắc Nhĩ Phi cười cười, Thư tổng đã nói rõ ràng như thế rồi, mình nhăn nhăn nhó nhó nữa hình như quá không hợp tình người rồi, hơn nữa Á Ninh và công ty cô còn quan hệ hợp tác lâu dài, thật sự là...

Chủ yếu nhất là chính mình cũng thích Lucus, bằng không ai nói cũng vô dụng.

https://thuviensach.vn

“A! Dì Phi Phi đồng ý rồi!” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucus lập tức chuyển từ u ám sang sáng trong.

Hoắc Nhĩ Phi thấy vẻ mặt Lucus vừa rồi còn đáng thương đã lập tức vui vẻ, chỉ cảm thấy cảm xúc của đứa bé đúng là trời tháng sáu!

Âu Dã Sâm dĩ nhiên đồng ý với xin nghỉ phép của cô, sau khi case show Tân Lục Viên xong, nghỉ ngơi vài ngày cũng hợp lý.

Hoắc Nhĩ Phi ra khỏi cửa chính công ty lập tức gọi bạn tốt Tuyết Nghê cùng đi, mang theo Lucus đến khu vui chơi.

Hai người lớn một đứa bé gần như chơi tất cả các trò chơi ở khu vui chơi, tàu lượn siêu tốc, vòng đu quay đứng, đu quay dây văng, thám hiểm nhà ma, đu quay lộn đầu, giải trí trên nước, v.v...

Lucus vẫn luôn thể hiện đặc biệt hưng phấn, tròng mắt cong cong, khóe miệng toét ra.

Ba người thỉnh thoảng cười ha ha, khi lại thét chói tai, vẻ mặt có thể nói muôn màu muôn vẻ.

Chử Tuyết Nghê cầm máy chụp hình, chụp không ít hình cho Phi Phi và Lucus, trong đó có một hình ảnh đặc biệt ấm áp được Tuyết Nghê chụp lấy, trong hình Hoắc Nhĩ Phi và Lucus ngồi trên vòng đu quay đứng, đầu chạm đầu, mắt cười cong cong, Chử Tuyết Nghê ngồi ở đối diện “Tách” một tiếng, “Perfect!”

Đôi mắt của Lucus nhất định là phiên bản thu nhỏ của Phi Phi! Quả nhiên hết sức có duyên! Chử Tuyết Nghê thầm nghĩ trong lòng.

Nhờ người đi đường chụp cho ba người vài tấm, chơi đến hai giờ chiều mới đi Pizza Hut ăn cơm trưa.

https://thuviensach.vn

“Lucus, chơi vui vẻ không?” Hoắc Nhĩ Phi cười híp mắt hỏi.

“Vâng, rất vui vẻ, dì Tuyết Nghê, dì có thể đưa hình cho con làm kỷ niệm không?”

“Dĩ nhiên có thể, nhưng mà ngày mai con đã về rồi, có thể không kịp, Lucus có hộp thư không? Dì gửi cho con.”

“Hộp thư? Có ạ, con còn có MSN.” Tròng mắt đen của Lucus sáng ngời.

Chử Tuyết Nghê vội vàng lấy giấy ghi chú và bút ở trong giỏ xách ra, trao đổi hộp thư và MSN với Lucus.

Sau khi viết xong, hai mắt Lucus nhìn thẳng về phía Hoắc Nhĩ Phi, ý tứ không cần nói cũng biết.

Hoắc Nhĩ Phi cầm lấy tờ giấy trong tay Lucus, cũng viết MSN và hộp thư của mình lên, dịu dàng cười một tiếng.

Lúc này Lucus mới toét miệng nhỏ nhắn, cười đến vui vẻ.

Sau khi ăn chiều xong, hình như Lucus còn chưa đã ngứa, không chịu trở về.

Chử Tuyết Nghê thấy vậy, vội vàng nói: “Phi Phi, đã lâu chúng ta chưa đi trượt patin, không bằng mang theo Lucus đi.”

Không đợi Hoắc Nhĩ Phi trả lời, Lucus đã hoan hô, “Được.”

Bé rất hâm mộ các bạn nhỏ trượt patin, nhưng cha không cho bé học, nói chỗ trượt patin nhiều người quá nguy hiểm, luôn không cho phép bé đi.

Hoắc Nhĩ Phi dĩ nhiên không có đường từ chối, vì vậy, Chử Tuyết Nghê lái xe đến sân trượt patin.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Lucus không biết trượt, nhưng học cũng có da có thịt, té ngã là khó tránh khỏi, nhưng cũng may bên cạnh bé có hai cao thủ, lấy trí thông minh của bé, học tự nhiên thuận buồm xuôi gió, sau một tiếng có thể trượt tự nhiên rồi.

“Dì Phi Phi, có phải con học rất nhanh không?”

“Ừ, Lucus giỏi nhất.”

“Ha ha ha...”

...

Lúc đưa Lucus về, đã là bảy giờ tối rồi, trước khi lên lầu, Lucus quỷ sứ thông minh ghé bên tai Chử Tuyết Nghê thầm nói, nói xong gò má của Tuyết Nghê cũng ửng hồng.

Hoắc Nhĩ Phi vẫn còn thấy kỳ quái, đứa nhỏ này, nói gì vậy?

Thư Phiến Hữu mặc áo ngủ ngồi trong phòng xem ti vi, nhìn thời gian đã bảy giờ rồi, sao còn chưa về, đúng lúc chuông cửa “Reng reng”.

Nhìn qua mắt mèo, sau khi thấy là bọn họ, mới mở cửa phòng, “Phi Phi, Tuyết Nghê, cám ơn hai người, Lucus có thêm phiền cho hai người không.”

Lucus chu miệng nhỏ nhắn, “Bác, con rất ngoan.”

Ba người lớn đều cười, cười đến cưng chiều.

Trên đường về, Hoắc Nhĩ Phi phát hiện trên mặt Tuyết Nghê vẫn đỏ ửng, không khỏi trêu chọc cô ấy, “Lucus nói gì với cậu vậy, không phải là...”

“Phi Phi, cậu đúng là xấu chết rồi, biết rõ còn hỏi.”

https://thuviensach.vn

“A... Thật sự là vậy sao!”

“Thằng nhóc như quỷ sứ linh tinh, thật sự không biết mẹ nhóc là ai, sinh ra một quỷ nhỏ đáng yêu như vậy, có bé giúp một tay quyết tâm của tớ lại tăng thêm một bước dài.” Chử Tuyết Nghê nắm chặt tay thành nắm đấm, ánh mắt kiên định.

“Bé nói giúp cậu theo đuổi bác của bé?” Hoắc Nhĩ Phi coi như moi ra rồi.

“Cậu được đấy Phi Phi, moi hồi lâu, cậu bẫy tớ nói ra!” Chử Tuyết Nghê hiểu ra ngay sau đó, cắn răng nghiến lợi nói.

“Tớ không nghĩ như vậy, là cậu tự nói.” Hoắc Nhĩ Phi nhún nhún vai.

Chử Tuyết Nghê không thuận theo, đưa tay định đánh bạn.

“Nghiêm túc lái xe! Đây không phải trò chơi, nghe lời!”

“Nhóc thúi, trước bỏ qua cho cậu, chờ xem tớ thu thập cậu thế nào.”

Hai người cười đùa lái xe suốt dọc đường về, tối nay tâm tình của Chử Tuyết Nghê cực kỳ tốt!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 86+1: Tất Nhiên Lại "Gặp" (1)

Editor: Puck

Lúc Lucus tắm, điện thoại của Thư Phiến Hữu vang lên, hiện lên tiểu Tả gọi tới.

[Sao trễ vậy anh và Lucus còn chưa về? Em đang ở dưới lầu nhà anh.] Giọng Thư Yến Tả ở đầu điện thoại bên kia hơi hồi hộp.

"Tiểu Tả em đã về Hương Cảng rồi hả?" Thư Phiến Hữu đột nhiên ý thức được nếu tiểu Tả biết anh dẫn Lucus ra khỏi Hương Cảng, nhất định sẽ giận dữ.

[Vâng, vừa trở về.]

"Ít ngày trước điện thoại của em và chú Đinh vẫn không gọi được, chuyện bên kia thuận lợi chứ?"

[Nơi đó quá vắng vẻ, vẫn không có tín hiệu. Rất thuận lợi.] Thư Yến Tả hiển nhiên không quen đại ca đột nhiên quan tâm như vậy.

"Vậy thì tốt, an toàn là quan trọng nhất."

Lucus mới vừa tắm xong ra ngoài nghe thấy giọng cha, lập tức hưng phấn kêu lên: "Cha."

Thư Phiến Hữu đưa tay ôm bé ngồi lên người mình.

"Cha, là cha sao? Lucus rất nhớ cha."

https://thuviensach.vn

Nghe được giọng con trai bảo bối, giọng Thư Yến Tả lập tức trở nên dịu dàng hơn nhiều.

[Cha cũng nhớ con, mấy ngày nay có ngoan ngoãn nghe lời không, có phải len lén ăn nhiều đồ ăn không tốt cho sức khỏe không?]

Lucus nghịch ngợm le lưỡi, “Cha, không phải cha phái người len lén theo con chứ.”

Mặt Thư Yến Tả không đổi sắc, [Không có.]

Mặc dù anh có phái người vụng trộm bảo vệ con trai, nhưng vừa mới trở về còn chưa kịp tìm bọn họ hỏi han, hơn nữa anh chưa nói biết được từ trong miệng bọn họ, hoàn toàn chính là anh đoán.

“Cha, mấy ngày trước sao điện thoại di động của cha lại không gọi được?”

[Bởi vì cha ở chỗ vắng vẻ, tín hiệu không tốt.]

“À, cha trở về Hương Cảng rồi sao?” Giọng Lucus nâng lên một chút.

[Ừ, Lucus ở đâu, cha đón con về nhà.]

“Cha, bây giờ con không ở Hương Cảng, ngày mai mới có thể trở về.”

[Không ở Hương Cảng? Hai người ở đâu?] Trong giọng Thư Yến Tả có mấy phần kinh ngạc, mấy phần tức giận, sao đại ca lại không thông qua đồng ý của anh, đã tự tiện đưa Lucus ra khỏi Hương Cảng!

Nghe giọng cha hơi giận dữ, Lucus liếc nhìn bác, Thư Phiến Hữu ý bảo Lucus đưa điện thoại cho mình, Lucus suy nghĩ một chút, mình vẫn nên thẳng thắn với cha thì tốt hơn.

https://thuviensach.vn

“Cha, là như vậy, ngày thứ ba sau khi cha đi, bác phải tới thành phố L ký gia hạn hợp đồng với Âu Kỳ, con không muốn một mình ở nhà! Cho nên năn nỉ bác dẫn con cùng đi, con rất ngoan, không gây chuyện.” Lucus giả bộ đáng thương.

[Thành phố L, hai người đang ở thành phố L?] Trong lòng Thư Yến Tả nhất thời dâng lên một hình bóng nào đó nhiều năm không có tin tức, không phải nhà cô ấy ở ngay thành phố L sao?

“Cha, cha cũng đã tới thành phố L sao?” Lucus hưng phấn.

[Không có, đưa điện thoại di động cho bác của con.] Thư Yến Tả tỏ vẻ âm trầm nói.

Lucus hoảng sợ đưa di động qua, Thư Phiến Hữu sờ đầu bé, dùng ánh mắt tỏ ý không cần lo lắng.

[Bây giờ đã chín giờ, chuyến bay tối nay đi Hương Cảng chắc chắn không còn nữa, rất bất đắc dĩ cũng có thể lấy máy bay trực thăng của em.] Giọng Thư Yến Tả tuyệt đối có khí phách vương giả, không cho từ chối.

“Tiểu Tả...” Lời Thư Phiến Hữu còn chưa nói, đầu điện thoại bên kia đã truyền đến tiếng “Tút tút”.

Tiểu Tả đây là sao? Không phải chỉ mang Lucus ra ngoài chơi một chuyến thôi sao? Chẳng lẽ thành phố L có giấu diếm cái gì? Sao nó lại tức giận như vậy.

“Bác, cha nổi giận?”

“Ừ, nói để cho chúng ta về Hương Cảng trong tối nay.” Thư Phiến Hữu gật đầu cười.

https://thuviensach.vn

“A! Cha thật bá đạo! Con còn chưa nói lời từ biệt với dì Phi Phi, dì Tuyết Nghê, chú Âu, chú Chử đâu!” Lucus chu cái miệng nhỏ nhắn nói.

“Ngoan, đi thay quần áo khác, bác đặt vé máy bay trước.”

Thư Phiến Hữu gọi điện thoại đến hàng không Nam Phương, lấy thân phận khách quý VIP đặt hai vé máy bay chuyến mười một giờ tối đi Hương Cảng, sau đó hủy chuyến bay đã đặt xong của trưa mai.

Chờ anh đơn giản thu thập xong hành lý, phát hiện Lucus ngước khuôn mặt nhỏ nhắn, tha thiết nhìn mình.

“Lucus, sao vậy?”

“Bác, con muốn nói lời từ biệt với mấy người dì Phi Phi.”

“Khuya lắm rồi, nếu không Lucus viết giấy để lại quầy tiếp tân, họ sẽ thấy.”

“Bác, bác thật thông minh, sao Lucus không nghĩ ra!” Lucus tràn đầy hưng phấn, xoay người chạy đi cầm giấy bút, cúi đầu xuống bàn rất nghiêm túc viết một đống chữ.

Trước khi đi, Lucus còn rất nghiêm túc dặn dò tiểu thư lễ tân không biết bao nhiêu lần, chỉ sợ cô ấy làm mất hoặc quên đưa.

Tiểu thư lễ tân đó tươi cười đồng ý nhất định sẽ chính xác không lầm giao vào tay tiểu thư Hoắc Nhĩ Phi, để Lucus yên tâm.

Cuối cùng, lúc đi, Lucus vẫn lưu luyến, vẻ mặt không cam tâm tình nguyện.

Máy bay vừa hạ xuống, Lucus đưa tay nhỏ bé lên dụi mắt, “Bác, đã tới chưa?”

https://thuviensach.vn

“Ừ, đến rồi.” Nói xong giúp Lucus cởi dây an toàn ra, cầm tay bé đi về phía cửa ra khoang hành khách.

Thư Yến Tả tự mình chạy Land Rover tới sân bay chờ con trai, quả nhiên khi Lucus nhìn thấy cha ruột mình thì tương đối hưng phấn, lập tức nhào tới, con trai làm ra hành động nhiệt tình như vậy, làm cha sao có thể không vui, dĩ nhiên tiến lên một bước ôm lấy con trai một tuần không gặp...

Lucus vui vẻ ôm cổ cha, vẫy tay nói bye bye với bác!

Ngày hôm sau khi hai người dưới anh phái đi bảo vệ con trai báo cáo tình huống liên quan thì anh rất bình tĩnh vẫy tay để bọn họ lui xuống, con trai đã bình an trở về, anh cũng không muốn truy cứu cái gì.

Giữa trưa hôm sau Hoắc Nhĩ Phi đến khách sạn, khi được báo khách đã trả phòng rời đi, trong lòng rất kinh ngạc, ngày hôm qua Lucus còn cố ý dặn dò cô nhất định phải đến tiễn bé, có lẽ Thư tổng tạm thời có chuyện phải rời đi!

“Xin hỏi cô là tiểu thư Hoắc Nhĩ Phi sao?” Tiểu thư lễ tân cười thật đẹp thật ngọt ngào.

“Đúng, xin hỏi có chuyện gì sao?”

“Có người bạn nhỏ tên Lucus dặn đi dặn lại chúng tôi nhất định phải giao tờ giấy này cho cô.”

Hoắc Nhĩ Phi nghi ngờ nhận lấy tờ giấy, khóe miệng dần nhếch lên lộ ra nụ cười ấm áp.

‘Dì Phi Phi, con và bác về Hương Cảng trước, dì nhất định không thể quên Lucus đó! Sau khi trở về con sẽ thêm MSN của dì và dì Tuyết Nghê, con hy vọng còn có thể gặp lại mọi người.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng ký tên: Lucus.’

Hai ngày sau, buổi tối lúc Hoắc Nhĩ Phi lên mạng thì phát hiện MSN nhấp nháy báo có tin nhắn, mở ra nhìn, là một địa chỉ email LucusS@hotmail.com muốn thêm cô, đến từ Hương Cảng, trong mắt thoáng qua vẻ sáng tỏ, nhấn đồng ý thêm.

Bên kia lập tức nhảy ra một hộp thoại: {Dì Phi Phi, con là Lucus.}

‘Ừ, dì biết.’

Bên kia lại gửi tới một câu: {Dì Phi Phi, vừa rồi dì Tuyết Nghê gửi hình cho con, con thích nhất tấm chúng ta chụp chung trên xe cáp, hì hì ~}

Nói xong gửi hình sang cho cô, trong hình đầu hai người dựa sát, đều là mắt cười cong cong. Nếu người không biết sẽ ngộ nhận hai người là mẹ con, ánh mắt Lucus hoàn toàn là phiên bản thu nhỏ của Hoắc Nhĩ Phi.

Khi Hoắc Nhĩ Phi nhìn tấm hình kia, cũng hơi mơ hồ, cứ có cảm giác Lucus này rất thân thiết, mà cố tình bé lại họ Thư, nhưng cô không hy vọng chuyện đúng lúc như vậy, cô rất sợ phải cởi ra những ký ức phủ đầy bụi kia, nhưng gần đây cô luôn có một dự cảm xấu.

Lúc Thư Yến Tả đi từ phòng tắm ra, nhìn thấy con trai ngồi trên giường rất hưng phấn trò chuyện với ai đó, thật kỳ quái, trước kia Lucus chỉ chơi trò chơi, chưa bao giờ nói chuyện phiếm.

Anh cột áo ngủ, ngồi bên cạnh con trai, liếc mắt nhìn màn hình vi tính, chỉ một cái nhìn này, để cho anh ngây người trong nháy mắt, người phụ nữ trong hình dù hóa thành tro anh cũng sẽ không quên! Cô ấy có hình thân mật với con trai từ lúc nào?

Lucus thấy cha ngồi tới, cảm xúc dâng trào chỉ vào người trong hình nói: “Cha, dì ấy chính là dì Phi Phi con nói với cha, dì Tuyết Nghê còn nói

https://thuviensach.vn

mắt con và dì ấy rất giống nhau! Con cũng cảm thấy, nếu dì ấy là mẹ con thì tuyệt.”

Thư Yến Tả bị tấm hình rung động còn chưa trở lại bình thường, lại bị lời con trai chấn động khựng lại, trong tròng mắt đen tràn đầy không thể tin và ngạc nhiên.

Lucus hiển nhiên không ngờ cha lại có phản ứng như thế, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi ngẩn ra, hai mắt không hề chớp nhìn chằm chằm vào cha mình.

“Lucus rất thích... Dì này sao?” Thư Yến Tả che giấu sự khiếp sợ của mình.

Lucus rất khẳng định gật đầu.

“Rất hy vọng dì ấy là mẹ con?”

Lucus nhanh chóng kiên định gật đầu.

“Cha, nếu không cha theo đuổi dì Phi Phi đi!” Hai mắt Lucus mở to tròn trịa, lóng lánh hưng phấn.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 86+2: Tất Nhiên Lại "Gặp" (2)

Editor: Puck

"Lucus hy vọng cha làm vậy sao?" Thư Yến Tả cảm giác mình rất gian ác, không, anh vốn luôn gian ác, không chỉ lần này.

Lucus gật đầu như giã tỏi.

Thư Yến Tả yêu thương sờ đầu con trai, liếc nhìn avatar đã tắt đèn, "Đi ngủ trước."

"Nhưng mà, dì Phi Phi đã có bạn trai, cha, cha phải có cách." Lucus cau mày nói.

Trong lòng Thư Yến Tả xẹt qua vị chua, suy nghĩ một chút cũng phải, đã năm năm rồi, cô có bạn trai cũng rất bình thường.

"Không có việc gì, chỉ cần chưa kết hôn, thì có hy vọng. Chỉ có điều, trong quá trình theo đuổi dì Phi Phi, Lucus phải giúp cha đó."

"Vâng, vâng, cha tuyệt nhất!" Lucus vô cùng vui vẻ.

Sau khi Đoạn Tử Lang biết chuyện này, cảm thán thế giới thật nhỏ, lại vòng tới vòng lui, trở về điểm xuất phát, còn chế nhạo nói: Cậu có thể phải cám ơn đại ca cậu thật tốt, nếu không phải ban đầu anh ấy dự kiến hợp tác với giải trí Âu Kỳ, cũng sẽ không xảy ra chuyện trùng hợp như bây giờ.

Thư Yến Tả từ chối cho ý kiến với cách nói của cậu ta, quả thật như thế, nếu không phải đại ca mang Lucus đi đến thành phố L một chuyến, có lẽ anh sẽ tuân thủ theo hiệp nghị kia không đi quấy rầy cô, nhưng lần này là

https://thuviensach.vn

cô tham gia vào cuộc sống của anh và con trai trước, không thể trách anh nói chuyện không giữ lời, chỉ có thể trách ý trời trêu ngươi!

Đoạn Tử Lang là người đầu tiên đồng ý với việc Yến chuẩn bị theo đuổi mèo nhỏ một lần nữa, cũng đặc biệt hiếu kỳ cậu ấy sẽ chuẩn bị lấy cách gì, luôn đúng lúc trêu ghẹo cậu ấy, nhưng trong lòng vẫn thật cao hứng, Yến có thể đi ra một bước này nhất định đã hạ quyết tâm rất lớn, Lucus đương nhiên là là người có công đầu.

Buổi tối ngày nào đó, Lucus trò chuyện một chút với dì Phi Phi trên MSN, đã đổi thành cha bé.

{Lucus, con còn chưa đi ngủ sao?}

'Thằng bé đã ngủ rồi.' Thư Yến Tả nhìn chằm chằm vào avatar mèo nhỏ rất bình tĩnh gõ năm chữ gửi qua.

Người bên kia dừng lại một chút, gõ mấy chữ: {Anh là cha Lucus?}

'Đúng, tiểu thư Phi Phi quả nhiên thông minh.'

[Gửi một vẻ mặt ngượng ngùng] {Là Lucus nói cho tôi biết, bé nói vẫn ngủ cùng với cha.}

'Sau khi trở về Lucus vẫn nhắc về cô với tôi, nói rất thích cô.'

{Tôi cũng rất thích bé, bé thật ngoan.}

Lại đánh một hàng chữ: {Là anh làm cha giáo dục tốt.}

'Lucus ngoan từ nhỏ, bởi vì không có mẹ bên cạnh, cho nên hiểu chuyện hơn những đứa nhỏ cùng lứa một chút.'

{Anh ly hôn sao? Như vậy không tốt cho đứa nhỏ, từ nhỏ sẽ tạo thành bóng ma cho nó.}

https://thuviensach.vn

‘Không ly hôn, cô ấy chỉ giận tôi nên bỏ nhà đi.’

Thư Yến Tả thầm nghĩ: Đúng là không ly hôn, giấy đăng ký kết hôn của anh và cô ở Las Vegas vẫn còn để đằng kia!

{Nhưng mà, tôi nghe nói bé chưa bao giờ nhìn thấy mẹ.}

‘Ừ, năm Lucus ra đời cô ấy đã bỏ đi rồi, đã năm năm.’

{Vậy anh nhất định làm tổn thương lòng cô ấy, bằng không cô ấy sẽ không nhẫn tâm bỏ lại hai người mà rời đi thời gian dài như vậy.}

‘Cô nói đúng, tôi đúng là làm tổn thương cô ấy, nếu như cho tôi thêm một cơ hội, tôi bằng lòng theo đuổi cô ấy một lần nữa, cũng hy vọng cô ấy có thể cho tôi một cơ hội.’

{Xem ra anh rất có ý hối cải nhỉ! Vậy anh nên để cho cô ấy biết tiếng lòng anh, có lẽ sau khi cô ấy thấy Lucus đáng yêu, sẽ bằng lòng cho anh một cơ hội.} [Phía sau là một mặt che miệng cười]

‘Tiểu thư Phi Phi, nếu như cô... Cô bằng lòng cho tôi một cơ hội thì sao?’

Hoắc Nhĩ Phi hơi dừng lại, cô không ngờ cha Lucus sẽ hỏi như vậy, khuyên người khác có lẽ rất dễ dàng, nhưng áp dụng trên người mình lại không dễ dàng như vậy.

{Nói thật, tôi thật sự không biết, dù sao tôi chưa trải qua, không tiện đưa ra phán đoán.}

Thư Yến Tả ở máy vi tính bên kia chăm chú nhìn hàng chữ này hồi lâu.

‘Xin lỗi, tôi chỉ hơi nóng lòng, bởi vì hai người đều là phụ nữ, cho nên mới mạo muội hỏi cô, muốn tìm cho mình chút lòng tin.’

https://thuviensach.vn

{Không có việc gì, tôi có thể hiểu được tâm tình của anh, không còn sớm, tôi muốn nghỉ ngơi, ngủ ngon.} Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy không cần thiết nói tiếp về vấn đề này, dù sao đây là chuyện nhà người ta.

‘Ngủ ngon.’

Nhìn avatar bên kia tắt đèn đi, Thư Yến Tả nằm trên giường, cau mày trầm tư.

Anh hy vọng lần này có thể cho mèo nhỏ một ấn tượng tốt, chỉ có thể tiến từ từ, không thể hù cô chạy mất.

Cho dù nói thế nào, tối nay cũng có một thu hoạch không nhỏ.

Mấy ngày nay Chử Tuyết Nghê hơi buồn bực, đó chính là hình như Thư Phiến Hữu không thèm để ý đến sự theo đuổi của cô, coi cô như những cô gái nhỏ khác say mê anh, lại cho rằng cô chỉ đùa giỡn, không được! Nói gì tôi sẽ phải chứng minh cho anh thấy!

Trùng hợp sao, một kỳ chuyên mục du lịch của đài truyền hình đang chuẩn bị đến Hương Cảng lấy cảnh quay trước, Chử Tuyết Nghê xung phong ghi danh, các đồng nghiệp đài truyền hình đều nói đùa: “Khó có được Chử đại tiểu thư có hứng thú nồng nhiệt với Hương Cảng, lại ghi danh đầu tiên.”

Chử Tuyết Nghê không để ý đến bọn họ giễu cợt, bấm điện thoại của Phi Phi, nói cho cô ấy biết mình định đi Hương Cảng.

Hoắc Nhĩ Phi không ngờ Tuyết Nghê ra quyết tâm, từ trước tới nay cô ấy luôn ba phần nhiệt độ bảy phần mới mẻ với người khác, chẳng lẽ lần này là thật?

Mặc dù nói Thư Phiến Hữu quả thật có dáng dấp tuấn tú lịch sự, hơn nữa người cao quý sang trọng, làm cho người ta có một cảm giác rất thoải

https://thuviensach.vn

mái, chỉ có điều bạn trai cũ trước kia của Tuyết Nghê cũng không thiếu kiểu đàn ông thành thục như vậy, có thể là thiếu một chút phong cách như thế, nhưng sao có thể lại nghiêm túc với anh ta!

Chẳng lẽ trên đời này thật sự có vừa thấy đã yêu sao?

“Cậu nghiêm túc?” Thư Phiến Hữu là kiểu người gì, cô cứ có cảm giác không rõ, giống như một ẩn số.

“Ừ, tớ nhất định muốn bắt anh ấy lại!” Hình như Chử Tuyết Nghê nhất định phải có được.

“Anh ta không đơn giản giống như cậu tưởng, có lẽ nói không chừng anh ta đã kết hôn rồi.”

“Tớ biết rõ, anh ấy càng che giấu, tớ càng muốn đào bới ra, nếu như anh ấy thật sự đã kết hôn, tớ tuyệt đối sẽ không đi quấy rầy anh ấy nữa.” Chử Tuyết Nghê nói rất kiên định, trong tình yêu cô luôn cầm được thì cũng buông được, là một người dứt khoát rõ ràng.

“Tuyết Nghê, tớ hy vọng cậu có thể hạnh phúc.”

“Đó là dĩ nhiên, hai chúng ta đều giống nhau. Nhưng mà cậu đừng nói gì trước với anh tớ, chờ đến lúc tớ sẽ nói cho anh ấy.”

“Ừ, tới hiểu rõ.”

Khi Thư Phiến Hữu nhận được điện thoại của Chử Tuyết Nghê, nói cô đang ở sân bay Hương Cảng thì anh hơi sững sờ, cô gái nhỏ này...

“Thư đại ca, người ta lần đầu tiên tới Hương Cảng, dù sao anh cũng nên làm tròn tình nghĩa chủ nhà chứ!” Giọng Chử Tuyết Nghê ngọt ngán.

“Tôi có một cuộc họp phải mở ngay, sợ rằng không thể phân thân.” Thư Phiến Hữu nói qua loa lấy lệ.

https://thuviensach.vn

George ở bên cạnh không giải thích được nhìn anh, Christ lại có thể mở mắt nói dối, rõ ràng không có cuộc họp nào cả, nghe giọng nói đầu điện thoại bên kia, giọng rất ngọt, chẳng lẽ là người tình trước kia của anh ấy?

“Thư đại ca, anh quá không cho mặt mũi.” Giọng Chử Tuyết Nghê hơi mất mát.

“Tuyết Nghê, thật sự rất xin lỗi, tôi thật sự...” Lời còn chưa dứt đã bị Chử Tuyết Nghê ở đầu bên kia cắt đứt rồi.

“Lừa anh đó, thật ra em tới Hương Cảng công tác, chỉ muốn lừa anh một bữa cơm mà thôi, anh lại hẹp hòi như vậy!” Chử Tuyết Nghê che giấu mất mát của mình, giải thích. Cô xưa nay vẫn biết cách tự bào chữa ra sao, không để cho mình cũng không để cho người khác rơi vào tình cảnh ngượng ngùng, đặc biệt ở trước mặt người trong lòng cô, cô càng bảo vệ tôn nghiêm của mình.

“Xem ra Thư đại ca suy nghĩ nhiều, không phải là một bữa cơm thôi sao, chờ sau khi em hết bận việc, lại gọi điện thoại cho tôi.”Thư Phiến Hữu thở phào nhẹ nhõm, không trách được anh suy nghĩ nhiều, gần đây cô bé này luôn gửi vài tin nhắn mập mờ không rõ ràng với anh.

Hơn nữa tình thế này hơi lớn, không phải anh nhát gan, chỉ có điều bây giờ anh đã không có tư cách nói yêu, Tuyết Nghê là một cô gái tốt, anh đương nhiên không thể làm chậm trễ cô.

Trước kia anh vẫn luôn vui đùa trong bụi hoa, đã từng động lòng với một cô gái, nhưng anh vẫn kiềm chế tình cảm của mình.

Từng tự thầm nói với mình: Tôi chỉ vui đùa một chút với các cô ấy mà thôi, không thể cho là thật. Đã làm hoa hoa công tử tám năm trong miệng mọi người, năm năm trước anh mới bắt đầu dần thu liễm lại, sống cuộc sống trong sáng không ham muốn, mặc dù cũng có rất nhiều người kỳ quái,

https://thuviensach.vn

nhưng anh chỉ cười không nói, cũng chỉ cười trừ với những bình luận không tốt kia.

Sau khi cúp điện thoại, trên mặt Chử Tuyết Nghê tràn đầy mất mát, không phải nghe nói anh là hoa hoa công tử sao? Sao lại cứ thận trọng như vậy!

Trong đầu đột nhiên nổi lên một bóng dáng nhỏ, có rồi!

Lucus cảm thấy gần đây cha và dì Phi Phi nói chuyện vô cùng tốt, chính là cảm giác không giống như đang theo đuổi dì Phi Phi, giống như đang hỏi dì ấy làm thế nào để tìm mẹ bé về, thật kỳ quái! Không phải cô nói mẹ đi thiên đường sao? Cha biết rõ ràng còn nói không biết.

“Cha, không phải mẹ đi thiên đường sao? Sao cha lại lừa dì Phi Phi nói không tìm được mẹ ở đâu?” Lucus khó hiểu hỏi.

Thư Yến Tả co quắp mấy cái, thiên đường? Ai nói với Lucus?

“Lucus nghe ai nói mẹ đi thiên đường vậy?”

“Cô, cô nói là cha nói.”

Trí tưởng tượng của Nhiễm Nhiễm đúng là không phải phong phú bình thường, anh chỉ nói câu: Đã đi rồi.

Con bé có thể nghĩ đến đi thiên đường rồi, chắc vì con bé đang nghĩ đến giống mẹ năm đó lúc sinh con bé vì khó sinh mà chết.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 87+1: Tình Yêu Không Cho Được (1)

Editor: Puck

Thư Yến Tả thầm nghĩ: May mà Nhiễm Nhiễm không nói với Lucus mẹ thằng bé lúc sinh bị khó sinh mà chết rồi.

“Cô con nghĩ sai rồi, thật ra thì mẹ con chỉ tức giận cha nên bỏ nhà ra đi, cha đang nghĩ cách đoạt mẹ về.”

“Cái này có liên quan gì đến việc theo đuổi dì Phi Phi?” Lucus rất không hiểu lời giải thích của cha.

“Đương nhiên có liên quan.”

“Có liên quan gì?”

Thư Yến Tả cưng chiều sờ tóc ngắn của con trai, “Chờ sau này con sẽ hiểu.”

“Cha...” Lucus chu môi không chịu theo.

“Lucus đã đồng ý với cha phải phối hợp thật tốt.”

Đúng lúc ấy, trên MSN của Lucus có hình đầu nhấp nháy, Thư Yến Tả vội mở ra.

{Lucus, dì Tuyết Nghê tới Hương Cảng, mời con ăn cơm được không?}

‘Có thật không? Vậy dì Phi Phi cũng tới sao?’

https://thuviensach.vn

Lúc Lucus gõ hàng chữ này thì trong mắt Thư Yến Tả nhấp nháy một đám lửa nhỏ.

Bên kia gửi tới một mặt đau lòng {Lucus chỉ thích dì Phi Phi sao? Haizzz...}

'Không phải vậy, con cũng rất thích dì Tuyết Nghê, con để cha mời dì ăn cơm được không, kêu cả bác đi cùng.'

Thì ra cô không tới, cũng đúng, sao cô có thể tới đây, cô đã từng căm hận mình như vậy, tiếp đó cũng căm hận đất Hương Cảng này.

Chử Tuyết Nghê, một trong những người bạn tốt nhất của mèo nhỏ, cũng là em gái bạn trai cô, trong đầu Thư Yến Tả thoáng qua một luồng tin tức như thế.

Dù thế nào, nếu con trai đã hẹn thay anh rồi, anh đương nhiên phải đi đến nơi hẹn, ra tay từ bạn bên cạnh cô ấy cũng có thể coi như là biện pháp tốt, nhưng tại sao lại muốn gọi cả đại ca?

Trên MSN, Lucus đã hẹn cô ấy mười hai giờ trưa mai gặp mặt, Thư Yến Tả đầy bụng nghi vấn hỏi con trai: "Gọi bác con làm gì?"

"Bởi vì dì Tuyết Nghê thích bác! Con đã đồng ý giúp dì ấy theo đuổi bác." Lucus cười hì hì nói.

"Giúp cô ấy theo đuổi bác con?"

"Vâng, con cảm thấy như vậy rất tốt, nếu như dì Tuyết Nghê gả cho bác con rồi, vậy dì Phi Phi cũng có thể thường xuyên đến nhà chúng ta rồi." Lucus quả nhiên là quỷ nhỏ.

Thư Yến Tả cảm thấy con trai nói quả thật không sai, quả nhiên vẫn là quỷ nhỏ này thông minh.

https://thuviensach.vn

Sáng hôm sau, Lucus để tài xế đưa bé đến thẳng công ty Á Ninh, quen cửa quen nẻo chạy thẳng đến phòng làm việc của tổng giám đốc, trong công ty gần như không ai không biết bé, cũng không thiếu nhân viên nhiệt tình chào hỏi bé, Lucus một mực cười híp mắt đáp lại.

Thư Phiến Hữu luôn luôn cầu gì được nấy với yêu cầu của cháu trai, cũng ví dụ như hiện tại: Lucus giả bộ tội nghiệp nói buổi trưa muốn đi nhà hàng "Nguyên Tân" ăn cơm với bác.

Anh đương nhiên đồng ý, kết quả sau khi đi, mới biết thì ra không chỉ có hai người bọn họ.

Khi nhìn thấy Chử Tuyết Nghê, Thư Phiến Hữu đã cảm thấy rất giật mình, lúc nhìn thấy tiểu Tả, anh cảm thấy khiếp sợ, tiểu Tả lại trong lúc cấp bách rút ra chút thời gian tới dùng cơm.

Chử Tuyết Nghê không phủ nhận lần đầu tiên thấy cha Lucus thì hoàn toàn chấn động, thật sự là cực phẩm trong cực phẩm! Chỉ có điều không phải là gu của mình, thuần túy mang theo ánh mắt thưởng thức nhìn, hoàn toàn không có cảm giác tim đập thình thịch như khi nhìn thấy Thư Phiến Hữu.

Phong cách hai anh em nhà này hoàn toàn khác nhau! Không trách được dáng dấp Lucus đáng yêu như vậy, tướng mạo lại gần như hoàn toàn giống cha bé, sau khi lớn lên chắc chắn là một đại soái ca!

Bây giờ Thư Yến Tả không có quá nhiều cảm giác với phụ nữ, cô gái Chử Tuyết Nghê trước mắt quả thật rất xinh đẹp, đoạt mắt người, vừa nhìn đã biết là kiểu nhiệt tình cởi mở, hơi xứng với đại ca anh!

"Bác, dì Tuyết Nghê lần đầu tiên tới Hương Cảng, chúng ta đương nhiên phải làm tròn trách nhiệm chủ nhà rồi, cho nên bữa cơm hôm nay do cha con tính tiền, ngày mai bác tính tiền, ngày mốt con tính tiền." Lucus nghiêm trang nói.

https://thuviensach.vn

Chử Tuyết Nghê lập tức nói tiếp: “Ba ngày sau tôi mời lại mọi người.”

Nghe xong đối thoại của hai người, đầu Thư Phiến Hữu đầy vạch đen, còn tiểu Tả ở đối diện hoàn toàn không kinh ngạc, rất bình tĩnh uống trà.

Chử Tuyết Nghê đáp lại Thư Phiến Hữu bằng một nụ cười đặc biệt xán lạn, như một cô bé có cảm giác vui sướng vì thực hiện được mưu kế.

Trong bữa tiệc, chỉ nghe thấy giọng nói ríu rít của một cô gái và một đứa bé, hai người đàn ông ngồi đối diện nhau, đều rất bình tĩnh ăn thức ăn, uống trà, thỉnh thoảng đáp lại một đôi câu.

Ăn cơm trưa xong, Thư Yến Tả có việc đi trước, lúc gần đi còn cố ý để cho đại ca anh tiếp đãi chu đáo khách quý đường xa tới.

Thư Phiến Hữu rất không thể hiểu được câu nói kia của tiểu Tả, trước kia tiểu Tả không phải như thế. Sao cảm giác tiểu Tả càng ngày càng có tiềm chất của anh rồi, không chỉ dịu dàng với người khác, còn có thể hài hước!

Có Lucus ở đây, Thư Phiến Hữu đương nhiên không chạy đâu được, chỉ có thể ngoan ngoãn đi cùng một cô gái và một đứa bé dạo chơi ngắm cảnh.

Cuộc sống trôi qua hai ngày như thế, Thư Phiến Hữu thật sự hơi không chịu nổi, không phải Tuyết Nghê nói đi làm việc sao, sao không thấy cô đi làm, chỉ đi chơi thôi!

Chử Tuyết Nghê trả lời cho vấn đề này: Là tới công tác, nhưng không có quy định không thể chơi, lại nói đồng nghiệp nhiều như vậy, không thiếu một mình em! Không cần lo lắng.

Buổi tối, bình thường là Thư Yến Tả đến đón Lucus về nhà trước, cố ý để lại cho hai người cơ hội ở chung một chỗ.

https://thuviensach.vn

Thư Phiến Hữu coi như đã nhìn ra, em trai và cháu trai anh cũng muốn làm mai, chuyện như vậy cũng có thể trộn lẫn mù quáng.

Vì vậy, sang ngày thứ tư, anh quyết định nói rõ ràng với Tuyết Nghê, anh không muốn tạo thành ảo giác cho cô.

“Tuyết Nghê, thật ra tôi...”

“Thư đại ca, anh nghe em nói trước, được không?”

Thư Phiến Hữu không lên tiếng, tỏ ý ngầm cho phép.

“Có lẽ anh cảm thấy em rất đường đột, có lẽ ngay từ lần gặp mặt anh đầu tiên em đã bị anh hấp dẫn, mới đầu có thể là hứng thú hơi nhiều, nhưng sau thì ngay cả chính em cũng không biết tại sao sẽ thích anh, không cách nào tự kiềm chế. Vẫn cảm thấy anh là một người đàn ông như câu đố, để cho em có kích động muốn giải đố. Không phủ nhận, lúc trước em quả thật đã từng hẹn hò rất nhiều bạn trai, nhưng không có ai có thể mang tới cho em xúc động mãnh liệt, cho tới nay em đều tin rằng em sẽ gặp được người để cho Chử Tuyết Nghê em cam tâm tình nguyện vì anh ấy mà từ bỏ tất cả đàn ông, rất may mắn, gặp được anh.” Chử Tuyết Nghê rất chân thành thổ lộ.

“Tuyết Nghê, em là một cô gái tốt, đáng giá có được người đàn ông tốt hơn, nhưng mà, tôi không phải là người tốt.” Ngay từ ban đầu Thư Phiến Hữu đã nhìn ra tâm tư của cô gái nhỏ này, nhưng anh thật sự không có cách nào tiếp nhận.

“Anh đã kết hôn?”

“Không có.”

“Anh có bạn gái?”

https://thuviensach.vn

“Không có.”

“Vậy anh có người trong lòng rồi hả?”

“Không có.”

“Thế tại sao anh không thử thích em? Cái gì mà đáng giá được người đàn ông tốt hơn, đây đều là lấy cớ! Anh không thích thì nói không thích em, không thích em chính là không thích em, cần gì nói uyển chuyển như vậy!” Trong mắt Chử Tuyết Nghê mang lệ, cô không ngờ sẽ bị từ chối thẳng thắn như vậy, Chử Tuyết Nghê cô lớn như vậy, lần đầu tiên thật lòng muốn cùng một người đến già đầu bạc, sao lại khó như vậy chứ! Chẳng lẽ ông trời trừng phạt hành động trước kia của cô sao?

“Tôi không chán ghét em, thậm chí còn hơi thích em, nhưng không liên quan đến tình yêu.”

“Anh ghét bỏ em trước kia nhiều bạn trai sao? Cảm thấy hành vi của em không đứng đắn, không phải là một cô gái tốt sao? Mà em đã chia tay với bọn họ rồi, sẽ không có chuyện dây dưa không rõ.” Trong giọng nói của Chử Tuyết Nghê mang theo tiếng khóc nức nở nói.

“Trước kia tôi cũng có không ít phụ nữ, tôi không có tư cách đi ghét bỏ người khác.”

“Em hiểu, anh chính là không thích em.” Chử Tuyết Nghê lau nước mắt, quay người đi.

Thư Phiến Hữu nhìn bóng lưng cô rời đi, tâm tình rất phức tạp, có lẽ thời gian bọn họ gặp nhau không đúng. Nói ra cũng tốt, ít nhất cắt đứt suy nghĩ của cô, đều cho bất kỳ ai.

Đợi sau khi đi rất xa, Chử Tuyết Nghê với nức nức nở nở bật khóc, khiến cho người đi đường đều nhìn cô, chẳng lẽ cô bé này bị thất tình, khóc

https://thuviensach.vn

đến đau lòng như vậy.

Hoắc Nhĩ Phi đang nói chuyện phiếm với Lucus trên MSN, không cần Tuyết Nghê nói cho cô biết, cô có thể nắm rõ như lòng bàn tay về hành trình của cô gái nhỏ ở Hương Cảng mấy ngày nay, nghe nói tối mấy ngày nay cô ấy đều đi ra ngoài hẹn hò cùng một mình Thư đại ca, với nhiệt tình và thẳng thắn của Tuyết Nghê, chắc là nắm bắt được!

Nghe được tiếng chuông điện thoại vang lên, vừa nhìn hiển thị cuộc gọi đến, cô gái nhỏ cuối cùng chuẩn bị thú nhận thẳng thắn rồi!

“Như thế nào? Ngọt ngào vô cùng nhỉ.” Hoắc Nhĩ Phi cố tình chế nhạo cô ấy.

Bên kia không có âm thanh gì, đột nhiên một tiếng khóc nức nở nghẹn ngào truyền đến, dọa Hoắc Nhĩ Phi nhảy lên, thầm nghĩ không ổn!

“Tuyết Nghê, sao vậy? Sao lại khóc?”

“Phi Phi, tớ bị từ chối, hu hu hu...” Chử Tuyết Nghê ở đầu bên kia hút khí không thuận.

“Không phải chung đụng rất tốt sao?” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy kỳ quái, nghe giọng điệu Lucus và cha bé, rất hòa hợp mà, tại sao lại như vậy chứ!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 87+2: Tình Yêu Không Cho Được (2)

Editor: Puck

“Anh ấy chỉ thích tớ như thích em gái, không có tình yêu nam nữ với tớ.”

“Tình cảm có thể bồi dưỡng, chẳng lẽ không thể thử một chút sao? Anh ấy đã kết hôn hay đã có bạn gái?”

“Anh ấy chưa hề kết hôn cũng không có bạn gái, càng không có người trong lòng, nhưng anh ấy lại từ chối tớ, không hề có chút đường sống nào.”

“Vậy thì kỳ quái? Chẳng lẽ anh ấy có bệnh không tiện nói ra hoặc gì đó?”

“Người ta trước kia nổi danh là hoa hoa công tử...”

“Không phải nghe nói mấy năm nay sống trong sạch không ham muốn sao, cũng không phải không có khả năng...”

“Phi Phi, cậu buôn dưa lê từ đâu vậy!” Chử Tuyết Nghê sắp bị bạn tốt chọc cười.

“Cậu cũng biết, công ty giải trí chính là nơi bát quái nhất, kể từ sau khi Thư đại ca tới, gần như mỗi ngày tớ đều có thể nghe thấy nữ công chức hoặc nữ minh tinh bát quái về anh ấy ở bất cứ xó xỉnh nào! Cho nên, tớ không muốn biết cũng rất khó.” Hoắc Nhĩ Phi cũng rất bất đắc dĩ, cô chỉ không cần thận nghe thấy mà thôi.

https://thuviensach.vn

“Được lắm, những người này cũng quá không có khẩu đức * rồi, nói anh ấy có bệnh không tiện nói ra, nhưng mà, tớ không dám đi thăm dò, tớ sợ...” Giọng Chử Tuyết Nghê càng nói càng nhỏ.

(*) Khẩu đức: Đức (đạo đức) từ miệng. Không nói lời tổn thương từ miệng.

“Đồ ngốc, tớ kêu cậu đi thử thăm dò sao? Vậy không phải chúng ta đã sa vào sao! Cậu có thể nói bóng gió mà, điều kiện đầu tiên là cậu còn thích anh ấy.”

“Phi Phi, tớ thật sự yêu anh ấy, tớ không muốn buông tha, nhưng tớ sợ.”

“Cậu luôn là người dám yêu dám hận nhất trong ba người chúng ta, chỉ cần là người mình thích, phải cố gắng theo đuổi mới được, chỉ có thể thử mới không hối hận!”

Bạn tốt khích lệ khiến Chử Tuyết Nghê tìm về được tự tin, không phải bị từ chối sao! Chử Tuyết Nghê cô bất chấp những điều này, chỉ cần là người đàn ông cô nhìn trúng, thì nhất định phải bắt lại!

“Phi Phi, cám ơn cậu, tớ lại cho mình một cơ hội, nếu như lần này không thành công, vậy tớ nhận.”

“Ừ, chị em tốt, tớ ủng hộ cậu!”

Rạng sáng ngày hôm sau khi Thư Phiến Hữu bị tiếng chuông cửa đánh thức, nhìn thấy người phụ nữ bên ngoài cửa anh cho rằng mình hoa mắt.

“Thư đại ca, anh chuẩn bị để cho em cứ đứng ngoài cửa sao? Để cho người khác nhìn thấy không tốt.” Chử Tuyết Nghê nhìn giống như người không liên quan cười nói.

https://thuviensach.vn

“Em chắc chắn em không đi sai chỗ? Đây là nhà tôi.” Thư Phiến Hữu chỉ mặc một chiếc áo ngủ bằng tơ tằm màu đen, còn buồn ngủ dựa nghiêng trên cửa.

“Cũng bởi vì là nhà anh nên em mới tới, tối hôm qua em bị cướp bóc, điện thoại di động, chi phiếu, tiền đều bị mất, em sống ở Hương Cảng không quen, cho nên chỉ có thể tìm tới nương tựa vào anh.” Chử Tuyết Nghê nói rất đáng thương.

Nghe được khiến chân mày Thư Phiến Hữu nhíu chặt, đã bị cướp, còn có thể nói nhẹ nhàng như vậy, thế tối ngày hôm qua cô sống sao?

“Sẽ không hẹp hòi như vậy chứ, không phải vì tối hôm qua bị em thổ lộ chứ, em đây người bị từ chối còn không làm sao, anh lại tỏ vẻ không vui, anh là đàn ông sao!” Chử Tuyết Nghê chu mỏ giả bộ đáng thương, hai mắt đẫm lệ khóc lóc kể lể.

Buổi sáng đúng giờ cao điểm đi làm, có hàng xóm nhìn thấy một cô gái khóc lóc rối rít trước cửa không khỏi nhìn bọn họ mấy lần, ánh mắt kia thật sự làm cho người ta khó có thể tiếp nhận.

“Đi vào trước đi.” Thư Phiến Hữu cũng không muốn cho mình một tiếng tăm chấn động, cũng không biết trong lòng Tuyết Nghê có chủ ý gì, chỉ có thể đi một bước tính một bước rồi.

Khi Thư Phiến Hữu xoay người, Chử Tuyết Nghê lộ ra nụ cười thắng lợi, ngay sau đó biến mất, lại giả bộ đáng thương như trước.

“Em trước hết ở căn phòng kia, vừa đúng lúc bây giờ Nhiễm Nhiễm không có ở đây.”

“Nhiễm Nhiễm là ai?” Chử Tuyết Nghê cảm thấy mình hơi bốc lên vị chua.

https://thuviensach.vn

“Em gái tôi, mấy ngày nữa con bé sẽ trở lại, tôi nghĩ hai người có thể chơi được với nhau.” Nói xong rồi trở về phòng thay quần áo.

Em gái, em trai, thì ra anh là anh cả trong nhà! Chử Tuyết Nghê thầm nghĩ.

Sau khi biết được cô đã thành công vào ở nhà Thư Phiến Hữu, Hoắc Nhĩ Phi hăng hái khích lệ cô một lần, làm tốt lắm!

Sau khi Lucus biết được cũng rất vui mừng, dì Tuyết Nghê thật dũng cảm, chỉ có điều tại sao bác không thích dì Tuyết Nghê chứ? Bé cảm thấy nếu dì Tuyết Nghê trở thành thím của bé, bé sẽ rất vui vẻ.

Buổi tối, Lucus thảo luận với cha bé, “Cha, cha nói tại sao bác lại muốn từ chối lời thổ lộ của dì Tuyết Nghê chứ?”

“Con nít không cần biết quá nhiều chuyện của người lớn.”

“Nhưng cha còn nói muốn Lucus giúp cha theo đuổi dì Phi Phi mà!” Lucus vểnh môi lên, mất hứng.

“Khụ, khụ... Vậy không giống nhau, bác thích ai chúng ta không làm chủ được, nhưng Lucus và cha đều vô cùng thích dì Phi Phi, cho nên chúng ta phải đồng tâm hiệp lực!”

“Nhưng mà... Con bỗng nhiên rất muốn giúp dì Tuyết Nghê, con cảm thấy dì ấy rất dũng cảm.”

“Lucus đã hỗ trợ rồi, con xem đi, nếu không có Lucus, bác sẽ không thích ăn cơm với Tuyết Nghê, cũng sẽ không hẹn hò cùng cô ấy, cho nên nói công lao của Lucus vẫn rất lớn.”

“Có thật không?” Đứa bé đều rất thích được khen ngợi, nhất là được cha mẹ của chính mình khen.

https://thuviensach.vn

“Dĩ nhiên, con trai ngoan, đi ngủ.”

Ban ngày khi Thư Phiến Hữu đi làm, Chử Tuyết Nghê ở nhà anh quét dọn vệ sinh, dọn dẹp đồ đạc gì đó, về phần nấu cơm, cô thật sự không biết, sớm biết đã học mấy ngón nghề của Phi Phi và Tiêu Tiêu, haizzz!

Thư Phiến Hữu rất muốn hiểu rõ rốt cuộc khi nào Tuyết Nghê sẽ về, luôn ở nhà anh cũng là chuyện không hay!

Hơn nữa mấy ngày nay anh rõ ràng cảm thấy thân thể không được bình thường, không chống đỡ được mấy ngày, anh lập tức phải quay về nước Anh.

Buổi tối, Chử Tuyết Nghê dùng tiền Thư Phiến Hữu đưa đặt một bàn ăn phong phú dưới ánh nến, vui vẻ bố trí phòng ăn, rồi chờ Thư Phiến Hữu tan việc, muốn cho anh ngạc nhiên.

Mấy ngày nay cô ngậm miệng không nói chuyện tình cảm, chỉ thuần túy nương nhờ nhà anh không đi, thật ra thì chính cô cũng đang tìm một cơ hội như vậy, thổ lộ một lần nữa.

Vặn mở cánh cửa, bên trong tối đen như mực, Thư Phiến Hữu còn tưởng rằng Chử Tuyết Nghê đã đi rồi, trong lòng hơi mất mát, đột nhiên có ánh đèn lờ mờ sáng lên.

Tâm tình của Thư Phiến Hữu lập tức khá hơn, thì ra cô không hề rời đi.

Chử Tuyết Nghê mặc một bộ đậm màu xanh nhạt nhìn có vẻ cực kỳ mát mẻ động lòng người, cô cười híp mắt đi tới kéo Thư Phiến Hữu đi về phía nhà bếp.

Thấy bữa ăn tối phong phú đầy bàn, Thư Phiến Hữu không phải không động lòng, giọng nói cũng dịu dàng hơn, “Đây là em làm?”

https://thuviensach.vn

Chử Tuyết Nghê ngượng ngùng sờ sờ đầu, thẳng thắn nói: “Em không biết làm cơm, đây là em dùng tiền của anh đặt.”

Thư Phiến Hữu cười đến thật ấm áp, ba mươi năm qua, lần đầu tiên có một người phụ nữ vì anh chuẩn bị một bàn bữa tối phong phú, cho dù không phải do cô tự mình làm, mà đặt từ ngoài, cũng đủ đả động lòng anh.

Trong lòng Chử Tuyết Nghê dâng lên ngọt ngào, quả nhiên tối nay chuẩn bị đúng, anh quả nhiên cảm động, chỉ có điều đáng tiếc không phải do tự mình làm.

“Thư đại ca, đừng nhìn nữa, ngồi xuống ăn đi.”

“Tuyết Nghê, cám ơn em đã đặt một bàn thức ăn này, em tới Hương Cảng đã sắp mười ngày, cũng nên trở về, tôi đã đặt xong vé máy bay cho em rồi, chín giờ sáng mai bay thành phố L, tối nay em thu dọn đồ đạc đi.” Thư Phiến Hữu cảm động thì cảm động, nhưng lý trí vẫn phải có.

Chử Tuyết Nghê quả thật không thể tin nhìn anh, người này tâm địa sắt đá hay không có tim, chẳng lẽ mình làm những thứ này anh đều không nhìn thấy sao? Nhất định nhẫn tâm như vậy mới được, nhất định làm cô bị thương thương tích đầy mình mới được sao?

“Anh cứ không muốn gặp em như vậy sao? Nhất định đuổi em đi mới yên tâm, em ở đây làm phiền gì anh chứ! Em chỉ thích anh thôi, sao anh có thể nhẫn tâm chà đạp lòng tự ái của em như vậy?” Chử Tuyết Nghê cắn môi, từng giọt từng giọt nước mắt lăn xuống.

Thư Phiến Hữu cảm thấy trái tim co rút đau đớn, chính anh cũng không muốn làm cô bị tổn thương, nhưng cố tình vẫn làm tổn thương, biết rõ có thể như vậy, ban đầu nên nhẫn tâm hơn một chút, không cho cô đến nhà mình ở.

“Tuyết Nghê, xin lỗi.”

https://thuviensach.vn

“Em không muốn nghe!” Chử Tuyết Nghê bịt lỗ tai đi ra cửa.

Ngay khoảnh khắc khi cô kéo cửa, Thư Phiến Hữu lập tức đau đớn khó nhịn, cánh tay níu chặt cái ghế, mới không để bản thân ngã xuống.

Chử Tuyết Nghê rất nghi hoặc xoay người, gần như không hề nghĩ ngợi vọt tới, “Thư đại ca, anh sao vậy?”

“Giúp... Giúp tôi, đến... Tủ đầu giường trong phòng cầm lọ thuốc tới đây cho tôi.” Vừa nói vừa thở gấp kịch liệt.

Chử Tuyết Nghê theo lời chạy vào phòng anh, mở ngăn kéo ở tủ đầu giường ra, phát hiện trong này toàn là thuốc, trong mắt lập tức hiện lên ngạc nhiên, nhưng không có thời gian cho cô nghĩ lung tung, tùy tiện cầm vài lọ chạy ra ngoài.

Sau khi Thư Phiến Hữu uống mấy viên thuốc xong, rõ ràng tốt hơn nhiều, uống một ngụm nước Tuyết Nghê đưa, nằm trên ghế sa lon nghỉ ngơi.

“Thư đại ca, anh ngã bệnh? Hay là đi gặp bác sỹ đi!”

“Không có việc gì, chỉ là bệnh cũ mà thôi, uống thuốc sẽ hết chuyện.”

Thư Phiến Hữu không ngờ hôm nay mình đột nhiên phát bệnh trước mặt Tuyết Nghê, xem ra mình thật sự sắp không chịu được nữa rồi.

“Bệnh cũ, bệnh cũ gì mà lúc phát tác lợi hại như vậy, anh đã đi khám bác sỹ chưa?”

“Khám rồi, bác sỹ nói uống thuốc đúng giờ sẽ không có chuyện gì, Tuyết Nghê em không cần lo lắng.”

“Xin lỗi, Thư đại ca, lời em vừa nói quá vội vàng.”

https://thuviensach.vn

“Không liên quan đến em, cái này không phải ai cũng có thể khống chế.” Thư Phiến Hữu nở nụ cười với cô.

Ánh mắt Chử Tuyết Nghê phức tạp nhìn anh, trong đầu đột nhiên toát ra một ý nghĩ.

“Thư đại ca, anh vì vậy mới từ chối em sao?”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 88+1: Gợn Sóng Vào Đêm Trước Đính Hôn (1)

Editor: Puck

Thư Phiến Hữu bị lời của cô làm sặc, Chử Tuyết Nghê vội vàng đưa ly nước tới.

“Sao có thể chứ, tôi là người nông cạn như em sao?” Xin lỗi, Tuyết Nghê, tôi thật sự là người nông cạn, tôi không thể làm trễ nải tuổi thanh xuân của em.

Chử Tuyết Nghê hoài nghi nhìn vào mắt anh, hình như nửa tin nửa ngờ.

“Thư đại ca, em ở đây chăm sóc anh được không. Chờ anh khỏi em sẽ trở về, không bao giờ tới đây quấy rầy anh.” Chử Tuyết Nghê nói rất kiên định.

“Tôi không sao, uống thuốc xong là hết chuyện, vé máy bay đã đặt xong, em vẫn trở về vào ngày mai đi.”

Chử Tuyết Nghê cực kỳ uất ức trừng mắt liếc anh, đứng dậy đi vào phòng, “Rầm” một tiếng đóng cửa phòng.

Thư Phiến Hữu dựa vào ghế sa lon thoáng qua vẻ đau lòng trong mắt, rồi lập tức biến mất, về sau cô sẽ rõ ràng.

Sau khi từ Hương Cảng trở về, Chử Tuyết Nghê rõ ràng uất ức rất nhiều, Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy đau lòng, đồng thời cũng tiếc nuối vì Thư

https://thuviensach.vn

đại ca tâm địa sắt đá, vốn là hai người rất xứng đôi, tại sao không tới cùng nhau chứ?

Có lẽ, cuộc sống chính là như vậy, luôn có một nhịp không theo lẽ thường.

Gần đây, chính cô cũng có rối rắm hơi nhỏ, đó chính là cha của Lucus, có ý vô ý nói một số lời mập mờ không rõ ở trên mạng với cô, náo loạn khiến lòng cô rất lo lắng, cũng đã nói rất rõ rồi, mình có bạn trai, nhưng anh ta nói chỉ coi mình làm mẫu của bà xã anh ta mà thôi, thật sự không giải thích được! Nào có ai như vậy! Nhưng trừ điểm này ra, ngược lại không có bất kỳ hành động lỗ mãng nào, bằng không cô đã sớm không để ý đến anh ta rồi.

Có lúc mình cũng sẽ bị mối tình thắm thiết kia của anh ta cảm động, nếu quả thật như lời anh ta nói, chỉ cần anh ta chịu thật lòng thành ý nói xin lỗi, bà xã anh ta sẽ tha thứ cho anh ta.

Ngày nào đó, ba người bạn thân tụ tập một chỗ ăn cơm, trong lúc vô tình nói đến cha Lucus, Chử Tuyết Nghê thở dài nói, “Cha của Lucus tuyệt đối là cực phẩm trong cực phẩm, chỉ tiếc là danh hoa đã có chủ, haizzz!”

Hoắc Nhĩ Phi đang ăn canh thiếu chút nữa phun ra, còn là cực phẩm trong cực phẩm! Từ này dùng rõ là...

“Phi Phi cậu nói cậu xem, ăn canh thì ăn canh, lại còn kích động thành như vậy! Không phải là một người cực phẩm trong xã hội sao!” Chử Tuyết Nghê đã khôi phục tính tình đùa giỡn lẫn nhau giữa các cô lúc trước.

“Tiêu chuẩn cực phẩm trong xã hội như thế nào? Còn cực phẩm hơn Thư Phiến Hữu nhà cậu?” Tiêu Tiêu cũng cười nói.

Nhắc tới Thư Phiến Hữu, cảm xúc của Chử Tuyết Nghê hình như không tốt như vậy.

https://thuviensach.vn

“Tuyết Nghê, xin lỗi, tớ...” Tiêu Tiêu vội nói xin lỗi, một tháng này hai cô đều cố gắng không nhắc tới cái tên Thư Phiến Hữu trước mặt cô ấy.

“Không sao, tớ có mảnh mai như vậy sao? Chỉ có điều, anh em hai người bọn họ đúng là có khí chất hoàn toàn khác nhau, một quyến rũ kỳ lạ, một tao nhã lịch sự, đứng chung một chỗ hoàn toàn không tưởng tượng ra nổi hai người này là anh em.”

“Quyến rũ kỳ lạ, nghe thấy từ hình dung này cũng có thể tưởng tượng ra được người đàn ông này có bao nhiêu cực phẩm! Haizzz, đáng tiếc người ta đã là đàn ông có vợ rồi.” Tiêu Tiêu cười nói.

“Đúng rồi, Phi Phi, nếu không phải cậu sắp chân chính thành chị dâu của tớ, tớ cảm thấy cậu và người đàn ông kia rất xứng, cậu xem đi! Lucus thích cậu như vậy, gần đây cậu và cha bé còn nói chuyện đến vui vẻ.” Chử Tuyết Nghê cười đến xấu xa.

Nghe được mấy chữ quyến rũ kỳ lạ này thì trong đầu Hoắc Nhĩ Phi không tự chủ nổi lên bóng dáng ác ma, đột nhiên nghe thấy giải thích của Tuyết Nghê, hoàn toàn ngây ngẩn cả người, nhõng nhẽo nói: “Cái gì trò chuyện đến vui vẻ? Tuyết Nghê, cậu cũng đừng nói lung tung, mỗi lần người ta nói chuyện với tớ đều là chuyện của bà xã anh ấy, tôi chỉ tham khảo giúp anh ấy mà thôi.”

“Tiêu Tiêu, cậu có nghe thấy vị chua không?”

“Mặc dù có chút hiềm nghi nho nhỏ như vậy, nhưng mà tớ vẫn cảm thấy Phi Phi xứng với anh Tuyết Luân hơn.” Lời Tiêu Tiêu nói rất mạnh.

“Trời ạ, đó là đương nhiên, Phi Phi đã sớm là chị dâu chân chính của tớ rồi, ai cũng không cướp được, cho dù ai đó không phải đàn ông có vợ cũng không được.” Chử Tuyết Nghê vội gắp một miếng thịt kho, nhét vào miệng hai cô.

https://thuviensach.vn

“Ha ha...” Ba người nhất thời cười lăn cười bò.

Sau khi cười xong, Hoắc Nhĩ Phi đột nhiên đầy mặt thẹn thùng nói: “Anh cậu cầu hôn với tớ rồi, tớ...”

“Tính tính toán toán hai người đã biết nhau tám năm rồi, chính thức lui tới cũng ròng rã ba năm, có thể kết hôn.

“Vậy cậu đồng ý chưa?” Chử Tuyết Nghê tương đối quan tâm điều này.

“Tớ cảm thấy hơi sớm, các cậu cũng vẫn chưa kết hôn, tớ gấp gáp làm gì, chính là cha mẹ luôn lải nhải bên tai tớ.” Hoắc Nhĩ Phi chống cằm, rất buồn rầu.

“Ở nhà tớ cha mẹ cũng thúc giục anh tớ sớm định cậu xuống, haizzz...”

“Nếu không hai người đính hôn trước cũng được, ít nhất khiến người lớn hai nhà yên tâm!” Tiêu Tiêu đề nghị.

“Tớ thấy không tệ, cha mẹ tớ sẽ thật vui mừng.” Chử Tuyết Nghê vỗ tay.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy hai cô nói cũng hợp lý, đính hôn trước cũng được, tối hôm qua anh Tuyết Luân cầu hôn cô, khiến cho cô trở tay không kịp, cô thật sự chưa chuẩn bị xong, nhìn vẻ mặt tối hôm qua của anh Tuyết Luân, giống như thất vọng.

Chử Tuyết Luân không biết vì sao, gần đây luôn cảm thấy tinh thần hơi không tập trung, rất muốn sớm định xuống với Phi Phi, tối hôm qua tỉ mỉ sắp xếp bữa tối cầu hôn, lại bị từ chối, nói không thất vọng là giả, anh cứ có cảm giác Phi Phi có ý định gì đó mà anh không biết.

https://thuviensach.vn

Thấy là điện thoại của Phi Phi gọi tới, vội nhận.

“Anh Tuyết Luân, tối hôm qua, thật xin lỗi, em không phải không đồng ý, chỉ có điều chưa chuẩn bị xong mà thôi.”

“Anh biết rõ.”

“Nếu không, chúng ta đính hôn trước thôi.” Sau khi Hoắc Nhĩ Phi nói ra những lời này, trái tim còn nhảy thình thịch.

Chử Tuyết Luân ngẩn người, Phi Phi vừa nói cái gì, đính hôn!

“Được, ngày nào đó hẹn chú dì và cha mẹ anh ăn cơm chung một bữa, để cho bọn họ chọn ngày.

“Vâng.”

“Phi Phi, anh yêu em, anh sẽ đối xử tốt với em cả đời.” Đầu điện thoại bên kia giọng Chử Tuyết Luân khàn khàn.

“Em biết rõ, không còn sớm, anh nghỉ ngơi chút đi.” Nói xong cúp luôn điện thoại, nằm ở trên giường, tim Hoắc Nhĩ Phi vẫn nhảy thình thịch, cô lại mở miệng nói muốn đính hôn trước, mắc cỡ chết người đấy.

Cô đã sớm biết tâm ý của anh Tuyết Luân, từ quen biết ban đầu đến bây giờ, người đàn ông này vẫn đối xử rất tốt với mình, luôn vô tâm vô tư quan tâm mình, không để cho mình chịu chút xíu uất ức nào, tốt đến khiến cho cô cảm giác mình không xứng với anh, chuyện năm năm trước vĩnh viễn là bóng ma trong lòng cô, không cách nào tiêu diệt.

Cuối cùng hai nhà thảo luận xong đầu tháng tám cử hành tiệc đính hôn, Chử Tuyết Luân và Hoắc Nhĩ Phi dĩ nhiên không có ý kiến, vì vậy, chuyện này quyết định.

https://thuviensach.vn

Buổi tối tám chuyện với Lucus, Hoắc Nhĩ Phi nói tin vui này cho bé biết, kết quả Lucus bên kia mất hứng, nếu dì Phi Phi đính hôn, vậy cha bé làm thế nào? Bé làm thế nào?

Khuôn mặt nhỏ nhắn xụ xuống, nhìn về phía cha bé, “Dì Phi Phi muốn đính hôn rồi.”

Thư Yến Tả cũng chau mày, mèo nhỏ lại muốn đính hôn.

“Cha, cha mau nghĩ cách đi! Con không muốn dì Phi Phi đính hôn với người khác.” Giọng Lucus buồn buồn.

“Cha cũng không hy vọng dì ấy đính hôn với người khác, cho nên chúng ta phải nghĩ cách.”

“Cách gì?” Lucus cảm thấy hứng thú hỏi.

“Lucus muốn gặp dì Phi Phi không?” Trong long Thư Yến Tả đương nhiên có tính toán, vì con trai anh cũng muốn tranh thủ một lần.

“Ý tứ của cha là chúng ta đi tham dự tiệc đính hôn của dì Phi Phi sao?”

“Ừ, con và dì Phi Phi hàn huyên trước đi, hỏi dì ấy xem có mời chúng ta không.”

“A vâng!”

Trước đó Hoắc Nhĩ Phi vẫn rất do dự có muốn mời cha con Lucus không, dù sao trong lòng cô vẫn luôn không nắm chắc về người cha Lucus chưa từng thấy mặt.

Nhưng khi nhìn thấy giọng nói mong chờ như vậy của Lucus, cô không nói ra từ chối được.

https://thuviensach.vn

Bữa tiệc đính hôn, ý tưởng của cô và anh Tuyết Luân đều là mời mấy người bạn tốt thôi, không muốn phô trương quá mức, nhưng lấy thân phận hai người nào có thể khiêm tốn được!

Trên đường phố Hương Cảng, ngựa xe như nước, bên đường đủ loại biển quảng cáo, cái gì cần đều có, vài bức trai đẹp gái xinh minh tinh trải rộng phố lớn ngõ nhỏ, thời đại bây giờ, thật đúng không thể thiếu được làng giải trí.

Một chiếc Aston Martin màu xanh ngọc dừng ở ngã tư đường đèn xanh đèn đỏ, bên trong xe một lớn một nhỏ chính là Đoạn Tử Lang và Lucus, hai người mới từ trong tiệm Häagen Dazs ra, trong tay Lucus còn cầm một cây kem ăn chưa hết rất nghiêm túc gặm.

“Ah, đó không phải là chị Coral sao? Không ngờ mặc cổ trang là như vậy!” Lucus cắn kem, mắt nhìn chằm chằm màn hình tinh thể lỏng lớn ngoài cửa sổ xe, chậc chậc thành tiếng.

Đoạn Tử Lang thề nếu hôm nay không đi cùng Lucus, có lẽ cả đời này anh sẽ không chú ý tới trên biển quảng cáo bên cạnh, ven đường hoặc thương trường sẽ xuất hiện bóng dáng cô gái kia, cho tới nay đã thành thói quen để cho anh chưa bao giờ chú ý tới bất kỳ minh tinh nào.

Cho dù đã cách nhiều năm như vậy, Đoạn Tử Lang vừa liếc mắt đã nhận ra cô, mười năm trước cô vẫn chỉ là cô gái ngượng ngùng ngây ngô trong sáng, vậy mà hôm nay cô đã là người có tiếng thân kinh bách chiến trong làng giải trí, nhìn giới thiệu trên màn hình: Nghệ sỹ ba ngành điện ảnh truyền hình ca sỹ, quả nhiên là phát triển toàn diện!

“Cha nuôi, cha ngẩn người gì vậy! Đèn xanh sáng.” Giọng Lucus cắt đứt hồi ức của Đoạn Tử Lang.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 88+2: Gợn Sóng Vào Đêm Trước Đính Hôn (2)

Editor: Puck

Anh dời ánh mắt, tự chế giễu nhếch miệng: Thì ra em vẫn một mực dưới mắt anh, nhưng lại chưa bao giờ từng gặp, xem ra duyên phận quá cạn.

Một đi bên trái, một rẽ bên phải, từ đầu đến cuối đều không giao nhau tại một điểm.

Xe "Vèo" một tiếng rời khỏi chỗ, trên LCD nơi xa đổi một minh tinh khác.

"Cha nuôi, cha cũng thích chị Coral sao? Con thấy cha nhìn chằm chằm chị ấy thật lâu, lần trước đi thành phố L, con nhìn thấy chị Coral, chị ấy đưa cho con rất nhiều CD và poster có ký kên, cha có cần không?" Lucus vui mừng nói.

"Chỉ nhìn hơi quen mắt thôi, chắc nhận lầm người."

"A, thật ra thì cha nuôi có thể không nhận lầm, trước chị Coral vẫn luôn ở Hương Cảng, chị ấy là ca sỹ công ty bác, sau khi đi thành phố L mới phát triển phương diện điện ảnh và truyền hình."

"Có lẽ tại năm tháng nào ngày nào đó gặp ở đầu phố, thời gian trôi qua quá lâu, hơi mơ hồ." Đoạn Tử Lang giống như đang nói cho mình nghe.

https://thuviensach.vn

“Ưmh, giống như hơi cao thâm.” Mặt Lucus nghi ngờ, rất không hiểu được ý tứ trong lời cha nuôi nói.

“Lucus, cha con thật sự định dẫn con tham dự tiệc đính hôn của dì Phi Phi sao?” Đoạn Tử Lang hỏi sang chuyện khác.

“Vâng, cha tính toán như vậy.” Lucus lập tức bị vấn đề này hấp dẫn.

Chẳng lẽ Yến thật sự chuẩn bị theo đuổi mèo nhỏ lần nữa, nhưng đến thẳng bữa tiệc đính hôn của người ta, chẳng lẽ không sợ kích thích mèo nhỏ? Hay là có tính toán khác?

Anh đột nhiên cảm thấy tất cả trở nên thú vị, thành phố L, Hương Cảng, liên lạc quả nhiên mật thiết, cũng làm phiền giải trí Âu Kỳ tới tìm Á Ninh, hai nhà hợp tác đúng là dựng lên một nhịp cầu.

Coral, Lam Y Lạc, cái tên đã núp sâu trong đáy lòng anh mười một năm.

Thế gian lại có chuyện trùng hợp như vậy, quanh đi quẩn lại nhiều năm như thế, hóa ra mỗi người đều ở điểm xuất phát, chỉ có điều vật còn người mất mà thôi.Bên trong phòng họp của ảnh thị giải trí Á Ninh, Thư Tử Nhiễm mặc áo sơ mi trắng cổ bẻ, phía dưới là chân váy dài màu xám tro, tất chân màu đen, giày cao gót màu đen, điềm tĩnh ngồi ngay ngắn ở vị trí tổng giám đốc, yên tĩnh lắng nghe nhân viên cấp cao của công ty báo cáo công việc giai đoạn trước và kế hoạch giai đoạn tiếp theo, lộ rõ vẻ tao nhã và quyến rũ thành thục của phái nữ.

Trước khi đi họp, George đã tuyên bố cho mọi người kể từ hôm nay Thư Tử Nhiễm cô chính thức tiếp quản Á Ninh, tất cả mọi người nhao nhao tỏ ý nghi vấn, Thư đại công tử vừa mới phát triển Á Ninh theo hướng tốt hơn, nói như thế nào lại rời đi rồi?

https://thuviensach.vn

Đối với việc này, Thư Tử Nhiễm giải thích ban đầu đại ca tiếp nhận Á Ninh, một là muốn hoàn thành nguyện vọng của mẹ khi còn sống, hai là muốn giúp nhị ca chia sẻ một phần trách nhiệm. Vì thế anh bỏ qua nghề kiến trúc mình yêu thích, bây giờ Á Ninh đã dần phát triển thành một công ty giải trí có lực ảnh hưởng rất lớn, cũng coi như đạp lên một bậc thang lớn, cho nên đại ca quyết định quay lại nghề kiến trúc của mình lần nữa. Mà cô, vào năm năm trước đã bắt đầu làm quen Á Ninh, cho nên vô cùng tin tưởng di ien n#dang# yuklle e#q quiq on với lần chính thức đón nhận này, cũng hy vọng về sau mọi người có thể đồng tâm hiệp lực, vì Á Ninh phát triển tốt hơn mà cố gắng.

George là người đầu tiên vỗ tay trầm trồ khen ngợi, còn các vị cấp cao của công ty đương nhiên cũng không xa lạ gì vị Thư tiểu thư này, nếu Á Ninh họ Thư, ai là giám đốc có liên quan gì đâu?

Vừa nghĩ như thế, mọi người lập tức bình thường trở lại, cũng tự nhiên sinh lòng kính nể với Thư đại công tử.

George là người duy nhất trong công ty biết chuyện, do một lần nào đó đi công tác chung với Christ mới vô tình phát hiện, khoảnh khắc khi biết chân tướng anh hoàn toàn sợ ngây người, nhưng mà Christ lại thành tâm cầu khẩn anh giữ bí mật như vậy, anh không thể nói từ chối, chẳng qua là cảm thấy trời cao thật không công bằng, tại sao lại như vậy?

Sáu năm qua ngoài mặt anh và Christ là quan hệ cấp trên và cấp dưới, trên thực tế đã là đồng bọn thân mật khăng khít, có một kiểu ăn ý đã âm thầm nảy sinh.

Hiện nay ảnh hưởng của Á Ninh ở Hương Cảng đã không thể khinh thường, bên truyền thông đương nhiên theo đuôi đưa tin về lần thay thế tổng giám đốc này, vòng vây ở cửa ra vào công ty, đều hy vọng lấy được tin tức đầu tiên về tổng giám đốc mới.

https://thuviensach.vn

Thư Tử Nhiễm dứt khoát thoải mái tổ chức một buổi họp báo, trả lời từng vấn đề mà các bạn bè phóng viên đưa ra.

“Xin hỏi Thư Phiến Hữu tiên sinh rời đi vì có nguyên nhân đặc thù gì sao? Ví dụ như bệnh không tiện nói ra...?” Một nữ phóng viên mang mắt kính gọng đen the thé hỏi.

“Mọi người chắc hẳn đều biết, Á Ninh là công ty do mẹ tôi khi còn sống sáng lập, đây là một mơ ước khi còn trẻ của bà, mà đại ca vì giúp mẹ thực hiện mơ ước, tình nguyện buông tha nghề kiến trúc mình yêu thích nhất, năm năm rồi, anh đã thành công đưa Á Ninh bước lên một bậc thang mới. Đại ca tôi cảm thấy anh có thể yên tâm giao Á Ninh cho tôi, tiếp tục nghề yêu thích của mình. Về phần bệnh không tiện nói ra, tôi nghĩ chỉ có một vài người nhàm chán nghe nhầm đồn bậy thôi.”

“Lúc trước Thư đại công tử nổi danh là hoa hoa đại thiếu, mà năm năm qua, đột niên trở nên thanh tâm quả dục *, ít dính nữ sắc. Hơn nữa, nghe nói hàng năm đều bay về nước Anh nhiều lần, chẳng lẽ Thư đại công tử kim ốc tàng kiều ở nước Anh? Hay là thân bệnh tật không tiện nói ra cần đi nước Anh điều trị?” Quả nhiên vấn đề các phóng viên đưa ra càng lúc càng xảo quyệt hơn.

(*) thanh tâm quả dục: Sống trong sạch không ham muốn

“Hoa hoa công tử chỉ là danh hiệu mọi người trao cho anh ấy mà thôi, ngày nào đó anh ấy không muốn, dĩ nhiên gỡ xuống, chẳng lẽ việc này còn cần phải báo cáo lại với mọi người? Trên đời này người bị gọi là hoa hoa công tử nhiều lắm, chẳng lẽ một ngày nào đó không hoa tâm, chính là thành bệnh không tiện nói ra? Chuyện này không khỏi quá gượng ép rồi! Về phần có phải kim ốc tàng kiều hay không, tôi nghĩ thuộc về vấn đề riêng tư, tôi không tiện lộ ra.” Từ đầu đến cuối Thư Tử Nhiễm đều tươi cười rạng rỡ mà đáp trả từng vấn đề xảo quyệt của mỗi phóng viên.

https://thuviensach.vn

“Xin hỏi Thư tổng, sau này Á Ninh có kế hoạch phát triển lâu dài không?” Một phóng viên nam hỏi.

“Đây là sách lược của nội bộ công ty chúng tôi, tôi không tiện nói ra cho các bạn phóng viên, nhưng chúng tôi vô cùng thành khẩn mong các bạn phóng viên cùng chứng kiến phát triển sau này tốt hơn của Á Ninh, hy vọng chúng ta hợp tác vui vẻ, cám ơn!”

“Thư tổng, vẫn có tin đồn ba anh em cô không hòa hợp, không biết là thật hay giả?”

“Không ngờ các bạn phóng viên lại quan tâm đến chuyện nhà của chúng tôi như vậy, đại ca tôi có thể buông bỏ sự nghiệp mình yêu thích từ nước Anh trở lại đón nhận lấy Á Ninh, không chỉ vì mẹ tôi, cũng là vì giúp nhị ca san sẻ một phần công việc. Mà tôi, mặc dù vẫn sống ở nước ngoài, nhưng mà luôn kính yêu có thừa hai người anh trai, bởi vì các anh ấy yêu thương và bao dung tôi, tôi mới có dũng khí trở lại nơi khiến cho lúc nào tôi cũng nhớ tới cha mẹ.” Nói xong, nước mắt của Thư Tử Nhiễm rớt xuống.

“Thư tổng, xin lỗi, chạm đến chuyện đau lòng của cô rồi, xem ra tình cảm ba anh em nhà họ Thư đúng là tốt đẹp làm cho người ta hâm mộ.”

...

Chính lúc này, Thư Phiến Hữu nằm trong phòng bệnh cao cấp, nhìn trong vi tính phát trực tiếp em gái tổ chức họp báo, khóe miệng cong lên, cô em gái này quả nhiên không khiến anh thất vọng, giao cho con bé, rất yên tâm.

Thành phố L trong nước, trong phòng làm việc của tổng giám đốc giải trí Âu Kỳ, Âu Dã Sâm ngồi vắt chéo chân, nghiêng dựa trên ghế da, ngón tay chống cằm, nhìn phát sóng trực tiếp trên TV không chớp mắt.

https://thuviensach.vn

Thư Tử Nhiễm! Quả nhiên có chút năng lực! Trái lại rất mong đợi hợp tác với vị tổng giám đốc mới này! Chỉ có điều, Thư đại ca thật sự quay lại giới kiến trúc sao? Thật tiếc nuối! Haizzz...

Khi Thư Yến Tả nhìn thấy bài báo đưa tin đã là sáng ngày hôm sau rồi, chú Đinh đưa cho anh tờ báo, trên trang đầu có một tựa đề rất bắt mắt: Bài viết độc nhất vô nhị về tổng giám đốc mới của Á Ninh – Thư Tử Nhiễm tiểu thư.

Nghiêm túc nhìn xuống từng hàng, Nhiễm Nhiễm quả nhiên có chút khả năng, đáp trả rất tốt những vấn đề xảo quyệt mà phóng viên hỏi.

Để tờ báo xuống, cách làm của đại ca quả thật hợp tình hợp lý, khhi bản thân mình cần giúp một tay thì đúng lúc chìa tay giúp đỡ, nhưng mà hôm nay Á Ninh đi lên phương hướng phát triển tốt, anh lại cam tâm tình nguyện rút lui khỏi trở lại nghề kiến trúc, làm em trai, ngược lại anh hơi bội phục! Chỉ có điều anh cứ có cảm giác là lạ ở chỗ nào, chẳng lẽ đại ca và em gái có chuyện gì đó gạt anh?

Vẫn để tối về hỏi em gái đi, dù sao con bé ở trong nhà, cũng dễ dàng.

Thư Yến Tả nghĩ thông suốt một nửa, nhưng con trai anh hoàn toàn không nghĩ ra, luôn đuổi theo cô của bé hỏi cái này cái kia, ví dụ như: Có phải bác không thích Lucus rồi không, tại sao lại về nước Anh? Bác ở nước Anh kim ốc tàng kiều thật sao? Không trách được bác lại từ chối dì Tuyết Nghê; vậy sao bác lại lừa dì Tuyết Nghê nói bác không có người trong lòng...

Thư Tử Nhiễm cũng rất rối rắm với những vấn đề cháu trai hỏi, đại ca năm lần bảy lượt dặn dò cô không thể nói cho nhị ca và Lucus, nhưng mà cô sợ có một ngày sẽ không nhịn được nữa mà nói ra, hơn nữa, cuối cùng sẽ không gạt được...

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 89+1: Gặp Mặt Bất Ngờ Trong Tiệc Đính Hôn (1)

Editor: Puck

Nhất là khi nhị ca hỏi cô thì cô chỉ có thể cắn răng mặt không đổi sắc nói dối.

Nghe Lucus nói khi cô ở nước Anh, có một cô gái tên Chử Tuyết Nghê vẫn theo đuổi đại ca, chỉ có điều đại ca rất dứt khoát từ chối người ta, còn khiến cô gái kia đau lòng rời đi.

Vì vậy, chuyện này thành công khơi gợi hứng thú nồng đậm của cô, cô rất muốn nói chuyện một chút với cô gái dũng cảm này, nếu thật tâm với đại ca, cô cảm thấy có quyền nói chân tướng cho cô ấy biết.

Âu tổng giải trí Âu Kỳ vừa gửi thư mời cho cô, hy vọng đầu tháng tám có thể tới dự tiệc đính hôn của bạn tốt Chử Tuyết Luân và Hoắc Nhĩ Phi, vừa đúng mượn cơ hội này quen biết tổng giám đốc mới của Á Ninh, tiện thể gặp mặt các lãnh đạo cấp cao trong công ty, coi như tăng tiến hiểu rõ lẫn nhau.

Nghe đại ca nói Âu Dã Sâm và Chử Tuyết Luân là người không tệ, cô ngược lại rất mong đợi chuyến đi tới thành phố L lần này rồi, hơn nữa Lucus và nhị ca cũng được nữ chủ nhân Hoắc Nhĩ Phi mời tới tham dự tiệc đính hôn.

Theo như cách nói của Lucus dì Phi Phi là người mà cha bé muốn theo đuổi, cô nghĩ thầm: Chẳng lẽ nhị ca định đi cướp hôn sao? Chơi tốt như vậy sao? Cô vẫn thật nhanh chân đến xem thôi!

https://thuviensach.vn

Chử Tuyết Nghê, em gái Chử Tuyết Luân, là bạn tốt của Hoắc Nhĩ Phi, quan hệ rất thú vị đây!

Đầu tháng tám, còn có mười ngày.

Trong nước, thành phố L.

Nhà Hoắc Nhĩ Phi, một buổi sáng tinh mơ mẹ cô đã đánh thức cô dậy từ trong giấc mộng.

“Phi Phi à, hôm nay là ngày quan trọng như vậy mà con còn ngủ nướng, mau dậy đi!” Mẹ Hoắc hắng giọng quát, cô con gái này, đúng là không thể khiến cho bà bớt lo, không biết đời trước con bé tu được phúc phận gì mà lại tìm được một con rể tốt như vậy.

“Mẹ, mới bảy giờ mà!” Hoắc Nhĩ Phi nhắm mắt đã mò điện thoại di động, liếc nhìn, ai oán nói.

“Thật là đứa bé không bớt lo, bảy giờ còn sớm hả, con phải trang điểm trước, thử áo cưới! Tuyết Luân đã ngồi chờ con ở phòng khách từ lâu.”

Hoắc Nhĩ Phi bất đắc dĩ chui ra từ trong chăn, trong lòng buồn bã: Sao đính hôn còn phiền toái hơn cả kết hôn vậy! Sớm biết nên đề nghị Tuyết Luân chỉ mời cha mẹ hai bên, haizzz...

Trong phòng khách, hai người Chử Tuyết Luân và cha Hoắc tán gẫu thật vui, thấy Hoắc Nhĩ Phi mắt mịt mờ buồn ngủ đi ra ngoài, Chử Tuyết Luân dịu dàng cười cười, ý bảo cô không cần gấp gáp.

Chờ Hoắc Nhĩ Phi súc miệng xong, hai người từ biệt đi về phía tiệm áo cưới.

Về phần cha Hoắc và mẹ Hoắc, anh đã phái xe riêng chờ dưới lầu, đưa bọn họ đến thẳng khách sạn.

https://thuviensach.vn

Chử Tuyết Luân ngồi ngoài phòng nghỉ, chờ Phi Phi thử áo cưới, trang điểm.

Khi Phi Phi mặc áo cưới màu trắng lộ vai hơi ngượng ngùng đứng trước mặt anh, lông mi hơi nhếch lên, ánh mắt mê người như vòng xoáy, khuôn mặt nhỏ nhắn lớn chừng bàn tay, môi đỏ đầy đặn như son, đẹp khiến người ta lạc tâm trí.

“Đẹp không?” Hoắc Nhĩ Phi kéo kéo áo cưới trên người, hai má mắc cỡ đỏ ửng. Thật là, sao anh Tuyết Luân nhìn mình như vậy, làm hại mình thật khẩn trương!

“Đẹp khiến cho anh không cách nào hít thở.” Chử Tuyết Luân nhếch môi cười cưng chiều, chứa đầy tình cảm dịu dàng.

Hoắc Nhĩ Phi xấu hổ cúi đầu, tay trái nắm tay phải.

Chử Tuyết Luân từ từ đi đến gần cô gái mình yêu, nắm tay cô đang băn khoăn lo lắng đứng đó, “Phi Phi, hôm nay anh thật hạnh phúc, anh sẽ đối xử tốt một đời một thế với em.”

“Wow! Anh trai, anh thật buồn nôn đó!” Chử Tuyết Nghê mặc bộ đầm màu đỏ rượu quý phái kiểu mới nhất của H&M, tóc dài vén lên, bông tai kim cương màu xanh ngọc, xinh đẹp động lòng người, như cơn gió nhẹ nhàng đi vào.

“Phi Phi, thật hâm mộ nha, áo cưới này đặc biệt đặt nhà thiết kế nổi danh Milan làm theo yêu cầu, với phong cách lãng mạn, duy mỹ, mộng ảo trứ danh của ông ấy, cũng đều là tay nghề thủ công có kinh nghiệm làm ra, thật vừa người!” Chử Tuyết Luân vây quanh Phi Phi đi dạo một vòng, chậc chậc khen ngợi.

“Chờ lúc em kết hôn, anh tặng cho em mấy bộ.” Chử Tuyết Luân cưng chiều nói, anh chỉ có một cô em gái bảo bối như vậy, yêu bà xã, thương em

https://thuviensach.vn

gái cũng là chuyện đương nhiên.

“Đúng đấy, anh ấy chỉ có một mình cậu là em gái, không thương cậu thì thương ai.” Hoắc Nhĩ Phi gắt giọng.

“Nhanh vậy đã đứng cùng chiến tuyến với anh trai em rồi nha, chị dâu.” Chử Tuyết Nghê cố ý trêu ghẹo bạn tốt.

Hoắc Nhĩ Phi liếc bạn tốt, hai gò má ửng đỏ.

Chử Tuyết Luân biết da mặt Phi Phi mỏng, vội xen vào: “Thời gian không còn sớm, chúng ta nhanh đi qua, khách cũng dần kéo tới rồi.”

Hoắc Nhĩ Phi và Chử Tuyết Nghê ngồi ghế sau, vừa lên xe hai người lập tức bàn luận xôn xao.

“Phi Phi, hôm nay Lucus và cha bé sẽ thật sự đến sao?” Chử Tuyết Nghê giả bộ như vô ý hỏi.

“Chắc là vậy, sao thế?”

“Không có việc gì, tớ chỉ hỏi một chút.” Cô cười cười, quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, người kia không thể nào tới, mình si tâm vọng tưởng làm gì chứ?

Nhớ tới nửa tháng trước đọc được bài báo Á Ninh thay đổi tổng giám đốc, trong lòng đau xót, lại trốn triệt để như vậy, đi thẳng từ tổng giám đốc Á Ninh về nước Anh, xem ra thật sự chuẩn bị cả đời này không qua lại với nhau rồi.

Chết, cô đột nhiên nghĩ đến lần ở nhà Thư Phiến Hữu anh bất ngờ phát bệnh, còn có ngăn kéo đầy thuốc, ngay lúc đó mình hoàn toàn bị thất tình làm cho hôn mê, vốn không nghĩ đó là thuốc gì? Theo lý thuyết nào có ai

https://thuviensach.vn

khỏe mạnh mà chất đầy một ngăn kéo tủ đầu giường toàn thuốc? Còn có tình hình lúc anh phát bệnh, giống như lúc nào cũng có thể chết?

Năm năm qua, hàng năm đều đi nước Anh nhiều lần, hơn nữa lần sau thời gian dài hơn lần trước.

Chẳng lẽ, anh thật sự như truyền thông dự đoán, là có bệnh không tiện nói ra hoặc có nỗi niềm khó nói sao?

Nhưng em gái của anh nói anh chỉ trở về quay lại nghề kiến trúc mình yêu thích, rốt cuộc cái nào mới có thể tin tưởng đây?

Thuốc, lúc ấy cô sơ suất quá, sao không giấu một lọ cầm đi tiệm thuốc hỏi một chút...

“Tuyết Nghê, nghĩ gì thế? Xuống xe.” Hoắc Nhĩ Phi hươ huơ Tuyết Nghê còn đang ngẩn ra.

“A, đến rồi.” Chử Tuyết Nghê che giấu luống cuống vừa rồi của mình, khôi phục tao nhã trước sau như một.Sân bay, Âu Dã Sâm đã sớm chờ ở đó, giơ tay lên nhìn đồng hồ, chuyến bay đã đến.

Thư Tử Nhiễm vẫn trước sau như một thích mặc màu tím nhạt, nhưng mà lần này là váy dài thuần phong cách phương Đông, trang sức giống như thủy tinh khảm trước ngực, giống như thủy tinh khảm trên vòng tay kim loại, bông tai to kiểu cổ, đầu tóc dài quăn tùy ý rối tung trên vai, đeo mắt kính màu trà, chỉ lộ ra đôi môi đỏ mọng, cách ăn mặc chói mắt sành điệu lại mới lạ, hấp dẫn vô số quay đầu nhìn, tất cả mọi người đang ríu rít suy đoán, chửng lẽ là ngôi sao lớn nào?

Tay phải cầm túi xách Pippa Middleton mốt mùa mới nhất, tay trái dắt theo bé trai khoảng năm tuổi màu âu phục nhỏ màu đen, một lớn một nhỏ này, cực kỳ làm người khác chú ý.

https://thuviensach.vn

Âu Dã Sâm nhận ra Lucus, tự nhiên đoán được thân phận của người đẹp bên cạnh bé, rất lịch sự đi tới.

“Bộ váy dài kiểu Trung Quốc này của Thư tiểu thư thật đẹp đến kinh thiên động địa! Không hổ là giám đốc công ty giải trí, quả thật thời trang trước nhất, đầy đủ vẻ ngôi sao, rất có phong phạm!” Âu Dã Sâm từ trước đến nay rất biết khiến phụ nữ vui vẻ, nói ra hết lời lẽ sáo rỗng này đến lời khác.

Thư Tử Nhiễm nghiêng đầu tháo mắt kiếng, cười quyến rũ với Âu Dã Sâm, “Âu tổng chắc đã từng khen không ít phụ nữ nhỉ, đúng là rất dễ nghe!”

“Có thể chiếm được nụ cười của người đẹp, tất nhiên Âu mỗ cần như vậy.”

“Chào chú Âu.” Lucus cười híp mắt nói chen vào.

“Lucus thật sự càng ngày càng đẹp trai rồi, không phải nói cha con cũng tới sao? Sao không thấy người?” Âu Dã Sâm nhìn về phía sau hai cô cháu, không thấy người.

“Bởi vì cha có chút việc phải xử lý, cho nên con và cô tới trước.”

“A, như vậy sao, vậy chúng ta đi khách sạn trước.” Âu Dã Sâm mở cửa xe Volvo màu xàm bạc, rất lịch sự làm thế tay “Mời”.

Thư Yến Tả cũng không nghĩ tới chuyện lại có thể trùng hợp như vậy, nghệ sỹ Coral đang thành công hiện giờ của Á Ninh lại chính là người tình thuở ban đầu năm đó của Lang, hai người cùng sống một thành phố nhiều năm như vậy, lại chưa từng chạm mặt nhau một lần.

Đoạn Tử Lang cảm thấy nếu như không phải ngày đó Lucus để anh đến Á Ninh đón bé, ở trong phòng làm việc của Nhiễm Nhiễm, trong lúc vô

https://thuviensach.vn

tình nhìn thấy bài báo được cắt ra từ sáu năm trước, tựa đề bắt mắt phía trên hấp dẫn anh: “Ca sỹ Coral ngọc nữ lúc thanh xuân bị bạn trai cũ vứt bỏ, một lần đã mất lòng tin với tình yêu, từ đó dốc lòng vào sự nghiệp ca hát.”

Nội dung bên trong quả thật nói cô rất đáng thương, mà bạn trai cũ đó quả thật không phải người, mặc dù không chỉ mặt đặt tên, nhưng rõ ràng nói chính anh, anh không phải bạn trai cũ của cô sao? Hay nói trước anh còn có một người khác?

Bất thình lình, cảnh mười một năm trước tái hiện lại trước mắt anh, người phụ nữ này vì để mình nổi tiếng đã không tiếc nói ra lời nói dối trái lương tâm sao?

Khoảnh khắc kia, anh có một ý tưởng, nếu ở thành phố L, vậy thì không ngại đi một chuyến, cho cô “Vui mừng bất ngờ” cũng không tệ. Cũng tiện thể xem mèo nhỏ một chút.Bữa tiệc đính hôn của Chử Tuyết Luân và Hoắc Nhĩ Phi cử hành ở khách sạn năm sao Thành Duyệt sang trọng nhất thành phố L, hai người định khiêm tốn, nhưng bây giờ không có tư cách khiêm tốn. Chử Tuyết Luân thân là tổng giám đốc bất động sản Sở viên, thân phận này đã đủ làm cho người ta chú ý rồi, vợ chưa cưới còn là giám đốc kế hoạch của Âu Kỳ, lại thêm tổng giám đốc Âu Kỳ là bạn tốt của hai người.

Vì vậy, thành công đưa tới một số người bạn hâm mộ danh tiếng, ngay cả truyền thông cũng tới không ít, chỉ có điều Hoắc Nhĩ Phi đã đánh tiếng với họ trước, không cho phép chụp loạn, nếu không trực tiếp mời đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 89+2: Gặp Mặt Bất Ngờ Trong Tiệc Đính Hôn (2)

Editor: Puck

Suốt dọc đường Thư Tử Nhiễm dắt Lucus, đi theo Âu Dã Sâm vào khách sạn, lập tức đưa tới vô số quay đầu nhìn, nhìn ba người này như thế nào cũng giống người một nhà, tổng giám đốc khách sạn Thành Quyết – Quách Tam Hoàn – nói giỡn: "A Sâm, con riêng của cậu đã lớn như vậy, lúc này thì cưới một bà xã xinh đẹp như thế!"

"Thư tổng người ta có phong cách xuất chúng, xinh đẹp như hoa, tôi muốn đặt chút quan hệ cũng khó khăn, cậu hay thật đó, vừa đi lên đã chụp mũ lên đỉnh đầu người ta như vậy. Không phải tôi nói cậu lão Quách, gần đâu lão làm mối mù quáng, không có lần nào làm chuẩn, chọc người đẹp tức giận tôi không giúp cậu!" Qua quá trình Âu Dã Sâm điều tiết, không khí còn hơi xấu hổ vừa rồi lập tức không có, Thư Tử Nhiễm cũng không phải người nhỏ mọn như vậy, cô vẫn có thể tiếp nhận đùa giỡn kiểu này.

Vừa nói vừa tức giận trợn mắt mà nhìn bạn tốt, anh còn chưa thăm dò tính tình Thư Tử Nhiễm, tính khí thối của lão Quách thật sự không thay đổi được, vừa lên đã đùa giỡn loạn, nếu chọc giận người đẹp, cũng không tốt rồi!

"Thì ra là Thư tổng, hân hạnh hân hạnh, vừa rồi đúng là mắt vụng về, tôi đây há mồm, luôn không quản được, nếu có chỗ mạo phạm người đẹp, xin tha lỗi! Chỉ có điều đúng là tôi nhìn nhầm rồi, thằng nhóc a Sâm này đúng là không xứng với cô!" Quách Tam Hoàn rất lịch sự nói xin lỗi đồng thời tiện thể chèn ép người anh em a Sâm.

https://thuviensach.vn

lòng người, mắt tiện thể liếc sang phía Âu Dã Sâm đứng bên cạnh, ý tứ không cần nói cũng biết.

“Được rồi được rồi, hai người cũng đừng chèn ép tôi, chính thức giới thiệu hai người một chút.” Âu Dã Sâm cười ha hả giới thiệu: “Lão Quách là tổng giám đốc khách sạn Thành Duyệt, là lão đại của chúng tôi, người này cậu ấy rất thích nói đùa.”

“Lão Quách, Thư tiểu thư vô cùng xinh đẹp này là chủ tịch mới của Á Ninh, soái ca nhỏ bên cạnh là cháu của cô ấy.”

“Chú Âu, lần đầu tiên chú cho rằng con là con trai của bác cả, lần thứ hai bạn của chú cho rằng con là con trai của cô, dáng dấp của con có đại chúng như vậy sao?” Lucus vẫn đứng bên cạnh không lên tiếng nhếch khóe môi, quai hàm phình lên, đột nhiên thốt ra một câu.

Ba người lớn đều bị bé chọc cười rồi, một đường đi về phía sảnh chính tiệc đính hôn.

Thư Tử Nhiễm thấy nữ chủ nhân mặc áo cưới màu trắng từ xa xa, thoạt nhìn nghiêng mặt nhìn quen mắt như vậy, khi cô còn chưa kịp nghĩ ra, một dáng vẻ màu đỏ rượu tiến vào tầm mắt của cô.

“Lucus, đã lâu không gặp, có nhớ dì Tuyết Nghê không, vị này là?” Đột nhiên liếc sang bóng người mặc đồ tím nhạt.

“Dì Tuyết Nghê, đây là cô của con.” Lucus vội vàng giới thiệu.

Nghe được ba chữ “Dì Tuyết Nghê” thì Thư Tử Nhiễm đánh giá cô gái trước mắt, xem ra lớn hơn cô hai tuổi, nhưng rất thanh xuân hoạt bát, có một vẻ tinh thần sáng rỡ phấn chấn.

Phải nói, hơi thích hợp với đại ca.

https://thuviensach.vn

Chử Tuyết Nghê dường như cũng cảm thấy ánh mắt quan sát của đối phương, chỉ thờ ơ cười cười, “Xin chào, Thư tiểu thư.”

Hai người cầm tay lẫn nhau, đã có bước đầu quen biết lẫn nhau.

“Lucus ngoan, cô muốn trò chuyện với dì Tuyết Nghê một chút, con đi chơi với chú Âu trước được không?” Thư Tử Nhiễm sờ lên khuôn mặt nhỏ đáng yêu của cháu trai.

“À, được rồi, vậy con đi tìm dì Phi Phi chơi.” Lucus nói xong lập tức đi về phía Hoắc Nhĩ Phi đứng.

“Chử tiểu thư, chúng ta có thể nói chuyện một chút không?”

“Thư tiểu thư, chúng ta có thể nói chuyện một chút không?”

Hai người gần như trăm miệng một lời hỏi đối phương, sau đó nhìn nhau cười một tiếng, tìm luôn một phòng bao VIP.

“Chị Chử, chị gọi em là Nhiễm Nhiễm đi, chị muốn hỏi gì cứ hỏi, em bảo đảm hễ biết sẽ nói.”

“Nhiễm Nhiễm, em cứ nói trước đi.” Chử Tuyết Nghê cảm thấy vừa mở miệng đã hỏi chuyện thuốc thang thật sự không tốt.

“Chị yêu đại ca em sao?” Thư Tử Nhiễm luôn không thích quanh co lòng vòng.

Chử Tuyết Nghê hơi sững sờ, cảm thấy cô bé này rất thẳng thắn, không điệu bộ, trong lòng sinh ra vài phần ấn tượng tốt.

“Có yêu hay không có liên quan gì đâu, anh chị không thể nào.”

“Không thử một chút, sao chị biết không có khả năng?”

https://thuviensach.vn

“Chị từng thử, nhưng anh trai em vốn không cho chị bất cứ cơ hội nào, cho dù da mặt chị dày, cũng không còn dũng khí.” Chử Tuyết Nghê cười đến rất khổ sở.

“Chị Chử, em thật sự vô cùng thưởng thức chị, bằng không hôm nay cũng sẽ không cố ý tới tìm chị, có lẽ em không nên can thiệp chuyện riêng giữa anh chị, nhưng em rất hy vọng đại ca được hạnh phúc. Đại ca anh ấy luôn là kẻ ngốc, luôn lặng lẽ gánh vác tất cả, tuyệt đối không suy nghĩ vì mình, dù nhị ca hiểu lầm anh ấy, anh ấy cũng không hề giải thích; cho dù anh ấy thật sự yêu chị, anh ấy cũng sẽ không nói cho chị, sẽ chỉ ở sau lưng lặng lẽ chúc phúc cho chị tìm được một nơi chốn tốt hơn, anh ấy luôn suy nghĩ vì người bên cạnh, lại cô đơn lại chính anh ấy. Có lúc, em rất ghét tính cách không sao cả của anh ấy, nhưng hơn nữa là đau lòng đại ca, em vẫn hy vọng có một chị dâu có thể khiến đại ca hạnh phúc. Khoảnh khắc khi nhìn thấy chị Chử, em đã thích chị, em cảm thấy chị chính là người mà đại ca nhất mực chờ đợi.”

“Nhiễm Nhiễm, cám ơn em, đại ca em đã rất kiên định từ chối chị.”

“Có lẽ do em lớn lên từ nhỏ ở nước ngoài, cách tư duy không giống anh chị, trong mắt của em mỗi người đều bình đẳng, cũng có quyền lợi có được hạnh phúc, cho dù sau một khoảnh khắc sẽ phải đối mặt với cái chết, nhưng ít nhất giờ khắc này cũng muốn sống thật tốt. Chị cảm thấy thế nào?” Thư Tử Nhiễm tiếp tục nói.

Chử Tuyết Nghê càng nghe càng cảm thấy có thể lo lắng của mình là thật, giọng run rẩy, “Chẳng lẽ đại ca em anh ấy?”

“Đại ca anh ấy ngã bệnh, anh ấy không muốn liên lụy bất kỳ ai, dĩ nhiên sẽ không tiếp nhận tình cảm của chị rồi, em không biết cách làm bây giờ của em có đúng không, nhưng em không hy vọng khi chị hiểu biết rõ chân tướng sẽ hối hận, cũng không hy vọng đại ca cứ làm khổ mình như vậy, chị Chử, chị có thể cho rằng em ích kỷ, nói ra được trong lòng em dễ

https://thuviensach.vn

chịu hơn nhiều rồi, cho dù chị có đi tìm đại ca hay không, em đều không trách chị, bởi vì đây chính là lựa chọn của chị."

"Nhiễm Nhiễm, cám ơn em đã nói cho chị biết những chuyện này, chỉ có điều bây giờ chị rất loạn, em có thể để cho chị suy nghĩ được không?" Khi Chử Tuyết Nghê nghe anh bị bệnh, hoàn toàn đã hiểu, không cần nói cũng biết về đống thuốc trong ngăn kéo của anh, đã không cần hỏi rồi, nhất định là như vậy.

Nhưng mà, mình yêu anh sao? Yêu đến biết rõ anh sống không được bao lâu cũng muốn làm việc nghĩa không chùn bước sao?

Hay là vẫn cứ xem như không biết...

Thư Tử Nhiễm biết chị ấy cần suy nghĩ một chút, nên đứng dậy đóng cửa đi ra ngoài.

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Hoắc Nhĩ Phi gặp lại Lucus, tâm tình rất vui sướng, ba tháng không thấy, đúng là hơi nhớ nhung đó, mặc dù gần như mỗi đêm đều nói chuyện phiếm vài ba câu trên MSN, nhưng cho tới nay vẫn chưa chat video.

"Sao chỉ có một mình Lucus, cha con không tới sao?" Hoắc Nhĩ Phi kỳ quái sao chỉ có một mình Lucus.

"Dì Phi Phi cũng muốn gặp cha con sao?" Hình như Lucus rất hưng phấn.

"Quỷ nhỏ, cha con yên tâm để con tới đây một mình sao, dì thấy con chính là bảo bối của cha con!" Hoắc Nhĩ Phi cưng chiều nhéo mũi Lucus, không biết vì sao, cô chính là rất thích bé.

https://thuviensach.vn

Nói thật, cô cũng rất mong đợi gặp cha Lucus một lần, từ cảm giác nói chuyện phiếm trên mạng, giống như là một người đàn ông tốt, đứa bé được giáo dục rất tốt, cũng rất thâm tình với người vợ rời nhà ra đi.

“Phi Phi, đây là đứa nhỏ nhà ai, dáng dấp thật đáng yêu.” Mẹ Hoắc hiền từ sờ đầu Lucus.

“Mẹ, bé tên Lucus, một người bạn nhỏ.”

“Chào bà.” Lucus ngọt ngào gọi.

“Ôi! Miệng thật ngọt, bà dẫn cháu đi ăn cái gì đó.” Nói xong dắt Lucus đi về phía khu đồ ngọt.

Hoắc Nhĩ Phi cười cười vẫy tay với bé, mình phải tiếp đãi khách mời, để mẹ dẫn bé đi chơi cũng được, nhưng mà cha bé rốt cuộc đi đâu đây? Chẳng lẽ không sợ thất lạc con trai, lần trước Thư đại ca khẩn trương Lucus như vậy.

Khi bữa tiệc chính thức bắt đầu, tất cả mọi người rối rít nâng chén chúc phúc đôi cô dâu chú rể, đầu bạc răng long.

Lucus đứng bên cạnh chú Âu, hết nhìn đông tới nhìn tây, sao cô và dì Tuyết Nghê tán gẫu lâu như vậy còn chưa trở lại, hơn nữa sao cha còn chưa đến?

Khi mọi người đang rối rít chúc mừng hai người, cửa ra vào vang lên, mọi người đều nhìn ra, hai người đàn ông mang vẻ đặc biệt riêng một trái một phải sóng vai đi tới.

Người đàn ông bên phải mặc âu phục màu đen, mang kính gọng viền vàng, hào hoa phong nhã, chỉ có điều nhếch miệng lên cười, tự dưng thành cợt nhả.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông bên trái cũng âu phục màu đen, nhưng khí chất lại hoàn toàn khác biệt, mắt xếch hẹp dài chau lên, lỗ mũi thẳng, môi mỏng.

Nếu muốn dùng một từ để hình dung, đó chính là: Ma quỷ lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 90+1: Thời Gian Cách Năm Năm, Nụ Hôn Đầu Tiên (1)

Editor: Puck

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác mình nhất định đã hoa mắt, sao hai người kia lại tới nơi này, cô chỉ thấy trong đầu vang lên "Ong ong", cảm giác mình sắp đứng không vững, không phải nói từ nay đường ai nấy đi, sẽ không bao giờ quấy nhiễu cuộc sống của nhau sao? Tại sao lại đột nhiên xuất hiện ở nơi này? Còn cố tình chọn ở lễ đính hôn của cô?

Mà Coral mặc chiếc váy màu xanh dương nhạt ở nơi không xa hiển nhiên không ngờ thời gian trôi qua mười một năm, lại còn gặp được anh, có lẽ lúc trước trí nhớ quá khắc sâu, cho nên vừa liếc nhìn đã nhận ra.

Cô không biết là tình cờ hay cố ý an bài, trong lòng có chút mong đợi lại có chút sợ, cô sợ anh sẽ hỏi lý do trước kia cô bỏ đi không lời từ giã, sợ anh không nhận ra cô...

"Cha, cha nuôi." Mọi người còn không biết hai người đàn ông bắn sức quyến rũ ra bốn phía là ai thì Lucus vui mừng nhào tới.

Thư Yến Tả dắt tay con trai, từng bước từng bước đi về phía Hoắc Nhĩ Phi, tròng mắt vốn trong trẻo lạnh lùng trở nên hơi ấm áp.

"Tiểu thư Phi Phi, hôm nay cô thật xinh đẹp câu người!" Thư Yến Tả rất lịch sự cầm tay phải của Hoắc Nhĩ Phi lên, khẽ hôn, khóe miệng cong lên một đường cong xinh đẹp, giọng nói quyến rũ không nói ra được.

Dưới ánh nhìn của tất cả khách mời, rất nhiều người phương Tây khi gặp mặt cũng sẽ hôn tay đối phương, cho nên không cảm thấy có gì không

https://thuviensach.vn

ổn.

Hoắc Nhĩ Phi quả thật không thể tin cảnh trước mắt mình, cô thề vừa rồi mình nhất định bị hoảng sợ rồi, cho đến khi tay phải lại bị ác ma kia hôn, còn có Lucus, lại là con anh? Tại sao có thể như vậy!

Chẳng lẽ đây chính là âm mưu đã ngấm ngầm từ lâu sao? Chẳng lẽ chỉ có một mình cô giống như kẻ ngu bị lừa mà không hay biết gì? Còn khờ khạo hàn huyên trên mạng ba tháng với anh, tên lừa gạt! Tên lừa gạt! Tên lừa gạt! Ai là vợ anh!!!

“Ngưỡng mộ đại danh Thư nhị thiếu đã lâu, không ngờ hôm nay lại có thể mời được Thư nhị thiếu đến, thật sự vinh hạnh.” Chử Tuyết Luân rất thân thiện đưa tay, trực giác của anh người đàn ông này rất nguy hiểm, nhưng mà anh không nói rõ ràng được nguy hiểm ở đâu, cứ có cảm giác ánh mắt người đàn ông này nhìn Phi Phi có chứa vẻ xâm chiếm.

“Chử tổng khách khí, nếu không phải bởi vì Lucus thích tiểu thư Phi Phi như thế, tôi cũng sẽ không may mắn được gặp mặt người đẹp, nếu không phải ba tháng qua tiểu thư Phi Phi hết lòng khuyên bảo, tôi nghĩ tôi cũng sẽ không có dũng khí đứng ở đây.” Thư Yến Tả cũng hữu nghị đưa tay trái ra, chỉ có điều lúc nói, ánh mắt vẫn cứ nhìn Hoắc Nhĩ Phi.

Chậc chậc chậc! Nghe một chút xem, nói gì vậy! Nếu không phải ba tháng qua tiểu thư Phi Phi hết lòng khuyên bảo, tôi nghĩ tôi cũng sẽ không có dũng khí đứng ở đây. Hoắc Nhĩ Phi không thể tin nhìn chằm chằm vào Thư ác ma, càng ngày càng gian xảo!

Cô có ảo giác, người đàn ông ôn tồn nho nhã trước mặt chắc chắn chỉ có dung mạo tương tự ác ma mà thôi, sao có thể là cùng một người chứ! Chênh lệch cũng quá lớn, trong ấn tượng của mình, ác ma chưa bao giờ có vẻ mặt hiền lành như vậy, mỗi một lần đều mang theo khí phách khát máu, ánh mắt lạnh lùng; mà Thư nhị thiếu trước mắt, luôn khiêm tốn có thừa,

https://thuviensach.vn

ánh mắt dịu dàng có thể mê hoặc chết người, khóe miệng còn treo ý cười nhẹ nhàng, nhìn thế nào cũng không giống tác phong của ác ma.

“Phi Phi vẫn luôn rất hiền lành, đối với ai cũng như vậy.” Chử Tuyết Luân nói câu có hàm ý khác.

Thư Yến Tả quan sát người đàn ông trước mắt, nhìn có vẻ tao nhã lịch sự, thật ra không đơn giản, không trách được tuổi còn trẻ mà ngồi vững vị trí tổng giám đốc bất động sản Sở viên, thủ đoạn và mưu lược đều không tầm thường.

“Dì Phi Phi, có phải cha con rất tuấn tú không.” Giọng nói mềm nhũn của Lucus vang lên bên cạnh.

Hoắc Nhĩ Phi còn đang suy nghĩ Tuyết Luân và Thư ác ma tuyệt đối găng lên, ma mà Lucus xen vào đúng lúc.

Nhìn vẻ mặt ngây thơ trong sáng của Lucus, hơn nữa trước kia khi nói đến mẹ, cảm xúc đau lòng không lừa được người, như vậy, chắc chắn là Thư Yến Tả đang lợi dụng con trai...

“Lucus ngoan, dì Phi Phi nhất định không ngờ chúng ta tới thật, dì ấy quá vui mừng, con đi bưng ly sữa bò tới đây.” Thư Yến Tả dịu dàng nói với con trai.

Lucus luôn là đứa bé nghe lời, “Bịch bịch” chạy tới bưng một ly sữa tươi đến, đầu hơi ngẩng lên, hai mắt đen như trân châu đen không hề chớp mắt mà nhìn dì Phi Phi.

Rất nhiều khách mời trong sảnh chính đều kỳ quái nhìn cảnh này, phản ứng của cô dâu hơi kỳ quái, ngay cả cha mẹ hai bên cũng thế, không biết rốt cuộc hai cha con này có lai lịch ra sao.

https://thuviensach.vn

Chử Tuyết Luân cảm thấy không khí này hơi lúng túng, đưa tay ôm hông Phi Phi, dịu dàng nói bên tay cô: “Phi Phi.”

Hoắc Nhĩ Phi giống như bị kinh sợ, ngay sau đó phản ứng kịp đây là trường hợp nào, nên cúi đầu nhỏ giọng nói: “Anh Tuyết Luân, bụng em đột nhiên hơi không thoải mái, muốn đi vào toilet.”

“Ăn gì xấu bụng sao?”

“Chắc không phải, có thể tối hôm qua bị cảm lạnh rồi, không có chuyện gì.”

Đợi sau khi Hoắc Nhĩ Phi rời đi, Thư Yến Tả nhận lấy sữa tươi trên tay con trai, cầm tay bé đi đến chỗ Lang ngồi.

Âu Dã Sâm đang cùng Đoạn Tử Lang trò chuyện với nhau thật vui! Thấy Thư nhị thiếu, vội nhiệt tình đưa tay phải ra, tỏ vẻ mình rất hân hạnh, lại có thể thấy Thư nhị thiếu trong tin đồn, quả nhiên danh bất hư truyền! Không trách được Lucus còn nhỏ tuổi đã có phong thái của cha mình!

Thư Yến Tả mỉm cười chào hỏi với cậu ta, Lucus bĩu môi ngồi bên cạnh thầm nghĩ: Mỗi lần người lớn gặp mặt đều nói những thứ này, đúng là không có ý tứ, cha cũng thật là, sao không nghĩ kỹ theo đuổi dì Phi Phi như thế nào! Dì ấy đã đính hôn với người khác.

“Lucus, cô của con đâu? Sao lại để cho một mình con ở đây.” Thư Yến Tả kỳ quái Nhiễm Nhiễm đi dâu đây.

“Cô đi tìm dì Tuyết Nghê nói chuyện phiếm rồi, sau đó con lập tức đến tìm dì Phi Phi chơi.”

Nhiễm Nhiễm tìm Chử Tuyết Nghê nói chuyện phiếm, tán gẫu cái gì? Chẳng lẽ là đại ca, chẳng phải đại ca đã từ chối Chử Tuyết Nghê rồi sao?

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc Nhiễm Nhiễm định làm gì?Hoắc Nhĩ Phi nâng váy đi đến toilet, dọc theo đường đi cũng khẽ cúi đầu suy nghĩ.

Nếu như nói hôm nay cho cô niềm vui bất ngờ đã nhiều, vậy bây giờ cái âm thanh "Chị" này hoàn toàn để cho cô chết lặng.

Thư Tử Nhiễm gần như liếc mắt đã nhận ra cô chính là chị ở biệt thự nhà cô chờ sinh năm đó, không trách được vừa rồi nhìn từ xa thấy gò má quen mắt như vậy.

Hoắc Nhĩ Phi hơi ngây ngốc nhìn cô gái nhảy cẫng hoan hô trước mắt, mặc dù cách nhiều năm như vậy, nhưng âm thanh "Chị" kia vẫn kéo cô vào trong hồi ức, năm đó cô gái nhỏ này hào phóng, thẳng thắn từng khiến cho cô rất thích, nhưng rốt cuộc thân phận chân chính của cô ấy là ai? Sao hôm nay lại xuất hiện ở đây?

"Chị, thật là chị sao? Xin lỗi, em còn nói đi tìm chị chơi, nhưng nhị ca của em thật bá đạo, không để cho em đi, nói em sẽ ảnh hưởng đến chị, chỉ có điều năm sau em có đi tìm chị, nhưng khi đó chị không có ở đó, nhị ca cũng không nói sự thật cho em biết, hại em cho rằng chị..."

Lòng Hoắc Nhĩ Phi trầm xuống, nhị ca? Chẳng lẽ cô ấy là em gái Thư nhị thiếu?

"Đúng rồi, em tên là Thư Tử Nhiễm, chị, còn không biết tên chị đấy?" Hình như Thư Tử Nhiễm hoàn toàn không cảm thấy mình đang liến thoắng không ngừng, hoàn toàn mất hết vẻ trấn tĩnh mà tổng giám đốc Á Ninh nên có.

Thư Tử Nhiễm, quả nhiên không sai.

"Chị tên Hoắc Nhĩ Phi." Cô bé này vẫn giống như năm năm trước, thẳng thắn đáng yêu, để cho cô không có cách nào nói ra em nhận lầm

https://thuviensach.vn

người, huống chi Thư nhị thiếu và Đoạn lưu manh đang ngồi trong sảnh chính, sao có thể lừa mình dối người.

“Chị Phi Phi, chị có thấy một bé trai cao khoảng chừng này, dáng dấp đặc biệt đáng yêu người nhìn người thích không? Bé chính là con trai chị, hơn nữa nhị ca của em hôm nay cũng tới, năm đó hai người đã xảy ra chuyện gì? Tại sao chị sinh Lucus xong lập tức rời đi? Hơn nữa bây giờ còn đính hôn với người khác, chẳng lẽ nhị ca tới cướp hôn sao?”

Không trách được cô cứ cảm thấy Lucus thân thiết như vậy, không trách được khi thằng bé cười lên tròng mắt cong cong ấy sao giống mình quá, thì ra thật sự là đứa bé năm năm trước cô đã sinh ra, vốn cô còn tưởng rằng đây chỉ là trùng hợp, không ngờ lại khéo léo như vậy!

Xem ra sâu xa bên trong tự có trời định, nếu như ban đầu mấy người anh Âu không tìm Thư đại công tử, có lẽ Âu Kỳ và Á Ninh sẽ không hợp tác, như vậy tất cả sẽ không xảy ra, quả nhiên vẫn chạy không thoát.

“Chị, chị sao vậy? Không thoải mái sao?” Thư Tử Nhiễm nhìn sắc mặt chị ấy đột nhiên trở nên tái nhợt, không khỏi ân cần đỡ.

Vòng tới vòng lui, vẫn trở về điểm xuất phát.

“Nhiễm Nhiễm, em là một cô gái tốt, giữa chị và nhị ca em không phải như em nghĩ, còn có Lucus, bây giờ thằng bé một mực gọi chị là dì, chị cầu xin em tạm thời đừng nói sự thật với thằng bé có được không? Chị sợ bé sẽ không chịu nổi.” Hoắc Nhĩ Phi rất chân thành khẩn cầu.

“Chị Phi Phi, nếu Lucus biết rõ chị là mẹ bé thì bé nhất định sẽ rất vui mừng, từ nhỏ bé đã đặc biệt hâm mộ những bạn nhỏ có mẹ, luôn hỏi em dung mạo mẹ bé ra sao, tại sao không cần bé, bởi vì trong nhà đều là đàn ông, từ nhỏ Lucus đã đặc biệt theo dính em, hơn nữa bé đặc biệt hiểu chuyện, biết nhị ca không muốn nhắc tới chị, bé sẽ không đuổi theo cha hỏi cái này cái kia, ngoan đến khiến người ta đau lòng.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 90+2: Thời Gian Cách Năm Năm, Nụ Hôn Đầu Tiên (2)

Editor: Puck

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác trái tim mình co rút đau đớn, Lucus quả thật biết điều, nhưng cuộc sống của cô bây giờ thật yên ổn, cô không muốn có bất kỳ liên quan gì với bọn họ, quá khứ đã qua thì để cho nó qua đi, tốt nhất cả đời cũng không muốn để cho Lucus biết, có người mẹ như cô.

“Nhiễm Nhiễm, tóm lại em đồng ý chị trước được không, có một số việc em vẫn tự hỏi nhị ca của em thì tốt hơn.”

Thư Tử Nhiễm rất kỳ quái nhìn Hoắc Nhĩ Phi, trong ấn tượng chị không nên nhẫn tâm như vậy, tại sao có thể không nhận con trai ruột của mình, hơn nữa Lucus con ngoan ngoãn đáng yêu như vậy, chẳng lẽ thật sự có gì khó nói nên lời?

Chẳng lẽ nhị ca làm tổn thương lòng chị ấy?

Không được, cô phải đi hỏi nhị ca, hai anh trai cũng thật là, đều là con lừa lì lợm, rõ ràng thích người ta, cũng đều chết không chịu thừa nhận, để cho cô làm em gái phải giúp một tay giải quyết vấn đề tình cảm, haizzz...

Sau khi Chử Tuyết Nghê nghe Thư Tử Nhiễm nói xong, trong đầu loạn thành đống bột nhão, suốt dọc đường hoảng hoảng hốt hốt, đi về phía sảnh chính bữa tiệc, hôm nay là ngày vui anh trai và Phi Phi đính hôn, cho dù như thế nào, cô vẫn phải thật cao hứng đi qua. Nếu quả thật như Nhiễm Nhiễm nói, như vậy Thư đại ca phải một thân một mình gánh chịu tất cả khổ sở sao?

https://thuviensach.vn

Vừa đúng lúc trên hành lang đụng phải Hoắc Nhĩ Phi và Thư Tử Nhiễm, trong nháy mắt cô không kịp phản ứng, “Phi Phi, không phải bây giờ cậu nên ở sảnh chính sao?”

“Bụng của tớ hơi không thoải mái, chuẩn bị đi toilet, sao cậu lại ở đây?”

“Vậy cậu mau đi đi, đã lập tức bắt đầu rồi.” Chử Tuyết Nghê ân cần hỏi thăm.

“Chị Phi Phi, chị và chị Chử?” Thư Tử Nhiễm dĩ nhiên không biết hai cô thật ra là bạn tốt.

“Chị và Phi Phi là bạn tốt, chỉ có điều cô ấy lập tức trở thành chị dâu của chị rồi, hai người biết nhau sao?” Chử Tuyết Nghê không ngờ chỉ trong một lúc như vậy, hai người quen biết.

“Chị dâu? Chị Phi Phi, hôm nay chị đính hôn với anh trai chị Chử sao?” Thư Tử Nhiễm nghĩ như thế nào cũng đều cảm thấy quan hệ rối một nùi!

“Ừ, đúng, Nhiễm Nhiễm em nên chúc mừng chị.” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy nói sao hôm nay cũng là ngày vui mình đính hôn.

Thư Tử Nhiễm tỏ vẻ không thể tin nhìn bọn họ, tại sao sẽ như vậy chứ?Hoắc Nhĩ Phi đứng trước gương trong phòng vệ sinh, suy nghĩ rất nhiều, làm thế nào cũng không ra manh mối, tất cả mọi chuyện giống như đã hẹn trước, một phát lao qua cô, khiến cho cô không trở tay kịp.

Hít vào một hơi thật sâu, nhất định phải trấn tĩnh, cho dù hôm nay có bao nhiêu điều ngoài ý muốn, cô đều không thể hoảng hốt.

Vì không để cho sắc mặt của mình nhìn quá tệ, cô soi gương lộ ra nụ cười tự tin, ung dung đi ra ngoài, vừa tới khúc rẽ, thình lình bị người kéo

https://thuviensach.vn

đến góc nhỏ, bị sợ đến cô thiếu chút nữa thét chói tai.

May mà lúc này khách mời đều ở bên trong sảnh chính, nơi này gần như không có nửa bóng người, chỉ có điều thỉnh thoảng sẽ có người đi về phía này.

“Buông tôi ra, nếu không buông tôi gọi người tới!” Hoắc Nhĩ Phi trừng mắt nhìn người đàn ông trước mặt đang che miệng cô, rất không vui vẻ nói.

“Nếu như em định huyên náo quan hệ của chúng ta cho mọi người đều biết thì kêu đi, tôi chỉ muốn nói mấy câu với em thôi.” Thư Yến Tả cường điệu năm chữ “Quan hệ của chúng ta”.

“Tôi cảm thấy chúng ta không có gì để nói, đây tất cả chắc chắn đều do anh thiết kế, anh lợi dụng Lucus lừa gạt tôi!” Hoắc Nhĩ Phi rất tức giận chỉ trích.

Hai mắt Thư Yến Tả như đuốc, không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm vào cô, “Tôi trong cảm nhận của em chính là kiểu người này!”

“Có phải hay không, trong lòng biết rõ ràng!” Hoắc Nhĩ Phi nghiêng đầu sang chỗ khác, không muốn nhìn ánh mắt anh.

“Nếu như tôi nói đại ca mang Lucus tới thành phố L chỉ là trường hợp ngoài ý muốn, một tuần này tôi vừa vặn đi Đông Nam Á, sau khi trở lại tôi mới biết, cho nên cả đếm khiến bọn họ quay về Hương Cảng, em có tin không?”

Hoắc Nhĩ Phi thờ ơ, mặc dù lần đó Lucus nói đi về trước, nhưng ai biết đây là trường hợp ngoài ý muốn hay có phải anh đã sắp xếp từ trước?

“Nếu như mà tôi nói, nếu không phải ngẫu nhiên nhìn thấy hình em và Lucus, biết thằng bé thích em như vậy, tôi cũng sẽ không hàn huyên trên

https://thuviensach.vn

mạng ba tháng với em, em tin không?”

Ngẫu nhiên cái gì, ai biết có phải anh đã sớm sắp xếp xong hay không.

“Nếu như mà tôi nói, tôi định cả đời cũng sẽ không cho Lucus tới thành phố L, em tin không?”

Đây không phải rõ ràng là gạt người sao? Cũng đã tới, còn nói gì cả đời.

“Nếu như muốn trách, cũng chỉ có thể trách em xông vào cuộc sống của cha con anh trước, vốn năm năm qua, cuộc sống của anh và Lucus rất tốt, nhưng em đột nhiên xông vào, khuấy lên một vòng sóng gợn, Lucus gần như cả ngày đòi muốn mẹ.”

Hoắc Nhĩ Phi không hề tin dù chỉ một chữ, liếc nhìn một chút, cuối cùng vẫn là cô không đúng, ngụy biện cái gì! Năm năm không gặp, sao cô cảm giác ác ma không giống trước kia! Nhưng cô tuyệt đối không tin chuyện hoang đường theo lời anh nói!

“Tôi không tin!”

“Em không tin tôi cũng không có cách nào, nhưng sự thật là thế, còn nhớ rõ lời em đã nói không? Em nói người đàn ông thâm tình giống tôi, bà xã tôi nhất định sẽ tha thứ cho tôi.” Thư Yến Tả nói từng câu từng chữ.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy mặt xấu hổ gay gắt, cô thật hận mình, sao lại nói những lời này với ác ma, hoàn toàn bị ý tưởng của anh lừa.

“Đó là anh lừa gạt tôi trước! Hơn nữa những chuyện kia đều do anh bịa đặt, vốn không tính!” Người nào đó gần như nghiến răng nghiến lợi.

“Tôi không lừa em, tôi nói đều là lời nói thật, chẳng lẽ em đã quên chúng ta đã cầm giấy đăng ký kết hôn?”

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi hoảng sợ nhìn người đàn ông ác ma trước mắt, giấy đăng ký kết hôn? Cô lại có thể quên, anh lại có thể cầm cái này tới uy hiếp cô!

“Đó là anh ép buộc tôi đấy, không có hiệu lực pháp luật.”

“Có hiệu lực pháp luật hay không, em nói không tính, cục dân chính nói mới tính, bằng không tôi...” Thư Yến Tả khẽ híp mắt, hoàn toàn uy hiếp.

“Không được! Anh kẻ ác ma này!” Hoắc Nhĩ Phi không hề nghĩ ngợi, cắt đứt luôn lời anh sắp sửa nói ra miệng.

“Nếu như tôi là ác ma, vậy còn có chuyện gì mà tôi không làm ra được?” Thư Yến Tả cười đến quyến rũ.

“Anh khốn kiếp... Ưmh...” Lời cô chưa kịp nói ra khỏi miệng, cứ bị giữ lại trong miệng như vậy.

Thư Yến Tả cũng không biết mình như thế nào, vừa nhìn thấy người phụ nữ này thì nghĩ cũng không nghĩ đã làm ra phản ứng tự nhiên nhất, trực tiếp hôn lên.

Hai tay Hoắc Nhĩ Phi dùng sức đẩy người đàn ông ác ma vững vàng đè ép cô, nhưng hơi sức của cô quá yếu ớt rồi, vốn không lay động được chút nào, trong lòng cực kỳ nóng nảy, nếu như bị người nhìn thấy, vậy thảm!

Thư Yến Tả tham lam hôn lên đôi môi nhớ nhung năm năm, nghĩ đến ba năm qua cô đều là bạn gái của người khác, trong lòng ghen tỵ gay gắt, đầu lưỡi càng thêm công thành chiếm đất, trằn trọc mút vào, liếm nếm mỗi một chỗ trong cổ họng cô, cho đến khi cảm thấy mèo nhỏ sắp thiếu dưỡng khí rồi, mới lưu luyến buông cô ra.

https://thuviensach.vn

Sau khi tách ra, hai người đều thở hổn hển, Hoắc Nhĩ Phi đỏ mặt đến kịch liệt, thừa dịp anh không chú ý, lên gối đánh về phía giữa háng anh, sau đó chạy như trốn đi.

Thư Yến Tả đau đến hít vào một ngụm khí lạnh, khom lưng nhìn bóng lưng Hoắc Nhĩ Phi rời đi, nhếch miệng lên nở nụ cười tất thắng, còn nhiều thời gian, anh còn có nhiều thời gian từ từ chơi với cô.

Mặc dù đã nhiều năm như vậy, cô vẫn là con mèo nhỏ có răng nhọn móng sắc như trước kia. Năm năm sau, lần đầu tiên gặp mặt, cô còn làm một động tác ác như vậy với anh, thật giống với tác phong của cô.

Đoạn Tử Lang nhìn thấy vẻ mặt khổ sở của Yến sau khi trở lại, không nhịn được ghé vào lỗ tai cậu ấy chế nhạo một phen, “Đi ăn đạn hả, lại đánh nha? Không bị người nhìn thấy chứ, ậu nói cậu xem, có thể không cần bạo lực như vậy không, haizzz...”

Thư Yến Tả lạnh lùng bắn ánh mắt về phía cậu ấy.

Đoạn Tử Lang vội giả bộ như vô tình quay đầu nói đùa với Nhiễm Nhiễm, Lucus.

Cả bữa tiệc, ngoài mặt Hoắc Nhĩ Phi đều nở nụ cười, nhưng trong lòng lại vẫn thấp thỏm, chỉ sợ người đàn ông thúi nào đó lại làm ra hành động gì quá đáng, luôn cảm thấy lòng mình hơi không yên.

Chử Tuyết Luân cũng cảm thấy khác thường của Phi Phi, nhưng anh rất tri kỷ không hỏi nhiều, hy vọng Phi Phi có thể chủ động nói cho anh biết, trong lòng cũng chứa chút hoài nghi.

Rốt cuộc giữa Thư nhị thiếu và Phi Phi xảy ra chuyện gì? Sao cảm giác Phi Phi rất sợ anh ta?

https://thuviensach.vn

Bữa tiệc đính hôn tiến hành rất thuận lợi, mọi người rối rít chúc mừng đôi cô dâu chú rể có thể sớm ngày kết liền cành, dĩ nhiên cũng có mấy người tâm tư khác biệt, chỉ có điều tình hình đã định, không cách nào thay đổi, chỉ có thể tìm kiếm cơ hội sau.

Sau bữa tiệc, khách mời đã rời đi gần hết, Chử Tuyết Nghê cầm giỏ xách chạy về phía sân bay, ngồi trên xe taxi lần lượt gửi tin nhắn cho anh trai và Phi Phi, chỉ nói mình có chút chuyện cần xử lý, đại khái mấy ngày sau trở về, để cho bọn họ không lo lắng.

Thư Tử Nhiễm gửi địa chỉ biệt thự anh trai mình ở tới điện thoại của Chử Tuyết Nghê, thầm nói chị cố gắng lên: Chị Chử, lần này chị nhất định sẽ thành công, em chúc phúc cho chị và đại ca.

“Cô, cô đang nghĩ gì đấy?” Giọng nói trẻ con mềm mại của Lucus vang lên bên tai.

“Cô đang nghĩ cha con lại chạy đi đâu rồi?” Thư Tử Nhiễm kỳ quái nhị ca cô lại chạy đi đâu rồi? Mới vừa rồi còn ở đây, thoáng cái trong nháy mắt lại đi đâu rồi? Chẳng lẽ đi tìm chị Phi Phi? Nhưng chị Phi Phi đứng ở đó mà, thật là...

Cô còn có lời muốn hỏi anh, giải quyết xong chuyện của đại ca, còn có nhị ca, haizzz! Đều nói làm anh quan tâm chuyện của em gái, nhà cô hoàn toàn trái ngược...

Thư Yến Tả dĩ nhiên không đi tìm Hoắc Nhĩ Phi, anh chỉ đi toilet rửa tay thôi, đối phó với mèo nhỏ chỉ có thể tiến hành theo chất lượng, không thể gấp gáp.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 91+1: Kiên Định Quyết Tâm Theo Đuổi Em Một Lần Nữa (1)

Editor: Puck

Buổi tối, Âu Dã Sâm làm ông chủ, mở tiệc mời mấy vị khách quý từ Hương Cảng tới, Chử Tuyết Luân và Hoắc Nhĩ Phi dĩ nhiên không cách nào vắng mặt, nghệ sỹ Coral đang lên cũng được mời vào hàng ngũ, bỏi vì Tuyết Nghê vắng mặt, mọi người cảm thấy ít đi vẻ sống động.

Thư Tử Nhiễm rất nhiệt tình giới thiệu chị Coral với nhị ca và anh Lang.

“Giọng tiểu thư Coral vẫn khiến cho tôi nhớ lại, không ngờ người đẹp gần ngay trước mắt lại không có duyên nhìn thấy, đã trễ bao nhiêu năm, thật sự rất tiếc nuối.” Đoạn Tử Lang nói lời có hàm ý khác, tay nắm tay Coral cũng không buông ra, hai mắt híp lại, cười như không cười nhìn người phụ nữ trước mắt.

Trừ Thư Yến Tả và bản thân Coral, gần như không ai cảm thấy lời nói này có chỗ nào kỳ quái.

Coral biết anh nhất định đã nhận ra mình, nếu không sẽ không nói một câu hai nghĩa như vậy, mười một năm trôi qua rồi, anh vẫn còn canh cánh trong lòng việc mình ra đi không chào năm đó sao? Cô thật sự không biết đây là một tin tức tốt hay tin tức xấu với mình.

“Nếu Đoạn tiên sinh thích nghe tôi hát, tôi có thể đưa mấy bản CD cho anh.”

https://thuviensach.vn

“Xưng hô Đoạn tiên sinh này quá lạnh nhạt rồi, tiểu thư Coral có thể gọi tôi là Tử Lang.” Đoạn Tử Lang cười đến phơi phới.

Hoắc Nhĩ Phi quả thật bất đắc với Đoạn lưu manh, trong trường hợp nhiều người như vậy mà anh cũng không thu lại.

“Anh Lang, không phải anh vừa thấy đã yêu chị Coral chứ, quá buồn nôn mà! Còn Tử Lang, nhanh buông tay chị Coral ra, ăn cơm đi.” Thư Tử Nhiễm cười hì hì hài hước nói.

Coral mất tự nhiên mặt đỏ lên, Đoạn Tử Lang luôn cười đến thản nhiên, “Anh đã hết lòng quý mến tiểu thư Coral từ lâu, hôm nay khó có được gặp được người đẹp, không tránh được hơi đường đột.”

Mấy người đàn ông lịch thiệp ở đây đều là người từng trải, dĩ nhiên hiểu được yểu điệu thục nữ, quân tử hảo cầu!

“Cha nuôi, cha muốn chị Coral làm mẹ nuôi của con sao?” Lời đứa bé ngây thơ chất phác không quỷ quái nhất.

Nhưng mà một câu kế tiếp của bé hoàn toàn làm nghẹn Hoắc Nhĩ Phi, “Nhưng mà, con muốn cha tìm được mẹ trước, con rất nhớ mẹ.” Lucus làm bộ tội nghiệp, vừa nói vừa như vô tình hay cố ý nhìn về phía Hoắc Nhĩ Phi.

“Tại sao Lucus muốn gặp mẹ trước, cha nuôi bảo đảm nhất định sẽ tìm được một mẹ nuôi đối xử tốt với Lucus.” Đoạn Tử Lang tuyệt đối cố ý dụ dỗ thằng bé.

“Nếu như là chị Coral, tạm được, nhưng con vẫn muốn có mẹ trước, bởi vì vị trí của mẹ trong lòng con không ai có thể thay thế.” Giọng Lucus càng nói càng nhỏ.

Thư Yến Tả vội vàng ôm con trai, dụ dỗ: “Lucus đã là nam tử hán, không được khóc.”

https://thuviensach.vn

Lucus ngoan ngoãn gật đầu, lau nước mắt, mím mím môi, dáng vẻ hết sức uất ức.

“Nhị ca, Lucus đã rất biết điều rồi, bé chỉ muốn mẹ mà thôi.” Thư Tử Nhiễm luôn yêu thương cháu trai, thấy cháu trai chịu uất ức cô cũng không chịu được.

Thư Yến Tả nói lời xin lỗi mọi người: “Cảm xúc của đứa bé tới cũng nhanh đi cũng nhanh, không sao, mọi người ăn cơm đi.”

Tim Hoắc Nhĩ Phi co rút đau đớn, nhìn Lucus khóc cô lại không thể đi ôm bé, cô đúng là không phải người mẹ tốt, ban đầu sinh bé lại không đi nhìn bé một lần, không ngờ bé mới năm tuổi lại khéo léo hiểu chuyện như vậy.

Chử Tuyết Luân cảm giác cảm xúc của Phi Phi có chút không đúng, kể từ sau khi Lucus xuất hiện, quan tâm của Phi Phi với mình rõ ràng ít rất nhiều, còn có Thư nhị thiếu đó, giọng điệu mỗi lần nói chuyện với Phi Phi và ánh mắt, anh cảm giác rất không thoải mái, là đàn ông, anh có thể cảm thấy đó là ý gì.

Chỉ hy vọng cha con bọn họ có thể mau sớm về Hương Cảng, sau đó sẽ không xuất hiện trước mặt bọn họ.

Âu Dã Sâm cũng giơ ly rượu lên cao, “Hôm nay là ngày tốt, tình yêu xa ba năm của tiểu Luân và Phi Phi cuối cùng cũng tu thành chính quả, chúng ta cùng mời bọn họ.”

Sau lần điều chỉnh của anh, không khí vừa rồi còn ngột ngạt lập tức sinh động lên.

Cảm xúc của đứa bé luôn tới nhanh đi cũng nhanh, bé nhất định muốn ngồi bên cạnh dì Phi Phi, còn kéo cha bé ngồi cùng, vì vậy bên phải Hoắc

https://thuviensach.vn

Nhĩ Phi là Lucus, Thư Yến Tả, bên trái là chồng chưa cưới Chử Tuyết Luân.

Âu Dã Sâm, Chử Tuyết Luân, Coral giống như tập mãi thành thói quen với cách làm của Lucus, mà ba người còn lại không cho là như thế, ánh mắt nhìn Hoắc Nhĩ Phi cũng biến thành tế nhị.

Hoắc Nhĩ Phi là người trong cuộc, lập tức không được tự nhiên, lần trước không biết thân phận thật sự của Lucus, chỉ thuần túy thích bé, cho nên chăm sóc có thừa, mà bây giờ tâm tình hoàn toàn khác, hơn nữa còn có đại ác ma ngồi cùng bàn ăn cơm, quả thật là đau khổ!

“Dì Phi Phi, dì không thích Lucus rồi sao? Lần ăn cơm trước dì lột rất nhiều tôm cho con ăn, lần này một con cũng không bóc, còn nữa, con muốn ăn cá kia.” Lucus chỉ đơn thuần cảm thấy lần ăn cơm trước và lần ăn cơm này được đối xử khác biệt, có vẻ cực kỳ uất ức.

“Phi Phi, lần trước em đã chăm sóc hết cho Lucus rồi, không cần để ý đến tụi anh.” Âu Dã Sâm cũng rất đúng lúc nói lời công đạo.

Hoắc Nhĩ Phi rất bất lực, tại sao mỗi lần anh Âu đều thêm dầu vào lửa như vậy chứ!

Thư Yến Tả giống như rất vui mừng, đuôi mắt nhỏ dài chau lên, cười đến quyến rũ, “Thì ra tiểu thư Phi Phi thích Lucus như vậy, chăm sóc cẩn thận như thế.”

Trái tim nhỏ của Hoắc Nhĩ Phi đột nhiên run rẩy, ép buộc mình trấn tĩnh, ác ma đúng là thay đổi, lại cười đáng yêu như vậy, cười đến khiến cho cô sợ hãi từ đáy lòng.

Không được, không thể thua anh trên khí thế.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, cô dứt khoát thoải mái bóc vỏ tôm cho Lucus, lọc xương cá, dù sao cô cũng đã làm nhiều lần, không thiếu lần này.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lucus từ u ám chuyển sang sáng trong, ăn từng miếng tôm được dì Phi Phi bóc hết vỏ, Hoắc Nhĩ Phi ngược lại rất bình thường, lấy khăn giấy ra lau giúp bé.

Thư Tử Nhiễm thấy mà hơi trợn mắt há hốc mồm, quả nhiên tình nghĩa giữa mẹ con thì không cách nào dứt bỏ, trong lòng cũng hy vọng nhị ca có thể sớm ngày theo đuổi chị Phi Phi về.

Thư Yến Tả nhìn động tác của Hoắc Nhĩ Phi quen thuộc như vậy và nụ cười thỏa mãn của con trai, càng thêm kiên định quyết tâm theo đuổi Phi Phi về.

Đoạn Tử Lang nhìn động tác của mèo nhỏ, cảm thấy Yến có hy vọng rất lớn.

Trong lòng Chử Tuyết Luân không có vị gì, cả người cũng bốc ra vị chua, mình trở nên nhỏ mọn như vậy từ khi nào, rõ ràng ăn dấm với cả đứa bé.

Coral vốn không ăn vào, trong lòng không biết ngọt ngào hay phiền não, mười một năm rồi, Lang vẫn luôn nhớ cô, chẳng lẽ anh còn chưa kết hôn hay có bạn gái khác sao?

Còn Âu Dã Sâm thì lấy lòng Thư Tử Nhiễm mọi chỗ, mặt cũng sắp cười thành đóa hoa.

Người cả bàn, đúng là mỗi người một tâm tư khác nhau, ngoài mặt chung đụng đến vui vẻ, trong lòng lại có suy tính của mình.

Vốn Âu Dã Sâm đề nghị ăn xong lại đi vui đùa một chú, nhưng Chử Tuyết Nghê từ chối, “Hôm nay Phi Phi không thoải mái, tôi vẫn nên đưa cô

https://thuviensach.vn

ấy trở về trước.”

“Tiểu Luân, không phải hai người vội vàng trở về động phòng chứ, không thiếu lúc này đâu!” Âu Dã Sâm trêu chọc.

“Anh Âu, chúng em còn chưa ở chung, anh Tuyết Luân muốn đưa em về nhà.” Hoắc Nhĩ Phi vội vàng giải thích, tối nay anh Âu luôn lật tẩy cô.

Thư Yến Tả nghe câu nói kia của Âu Dã Sâm thì ánh mắt trở nên lạnh lùng, tay cũng bấu chặt; nhưng mà câu nói kia của Hoắc Nhĩ Phi khiến cho anh lập tức thở phào nhẹ nhõm, xem ra phải tăng nhanh các bước rồi.

Chử Tuyết Luân và Hoắc Nhĩ Phi vừa đi, mấy người còn lại cũng nhanh chóng giải tán, Thư Yến Tả ôm con trai suốt đêm trở về Hương Cảng, còn có một số việc phải làm sớm.

Đoạn Tử Lang quyết định tạm thời ở lại thành phố L, Thư Tử Nhiễm ngây người hai ngày thì trở về Hương Cảng, cô không thể rời đi quá lâu, vừa tiếp nhận Á Ninh, chuyện phải xử lý còn rất nhiều, vốn chuẩn bị đi hỏi chuyện của nhị ca nhưng lần nào cũng tách khỏi anh, việc này tạm thời trì hoãn lại.

Dọc theo đường đi, Chử Tuyết Luân đều nghĩ nên mở miệng như thế nào, anh luôn cảm thấy trong lòng rất không thoải mái với hai cha con này.

“Anh Tuyết Luân, đến rồi, anh đi về đi.” Hoắc Nhĩ Phi thấy tới nhà, anh Tuyết Luân không hề có ý tứ xuống xe.

“Phi Phi, anh ghen.” Giọng Chử Tuyết Luân rất uất ức.

“Hả!” Hoắc Nhĩ Phi lập tức không kịp phản ứng.

“Anh không thích hai cha con bọn họ luôn quấn lấy em, em là của anh.” Rõ ràng giọng điệu mang tính chiếm giữ.

https://thuviensach.vn

“Lucus là đứa bé mà, ngày mai chắc bọn họ đã đi, lúc kết hôn không mời bọn họ là được.” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy đôi khi anh Tuyết Luân giống như trẻ con.

“Được rồi, ghen với một đứa bé chứng tỏ anh quá hẹp hòi, chúng ta đã đính hôn rồi, gọi anh là Tuyết Luân thôi được không?”

“Tuyết Luân.” Giọng Hoắc Nhĩ Phi nhỏ như muỗi, gò má lập tức đỏ ửng lên.

Chử Tuyết Luân nghiêng đầu hôn lên, như chuồn chuồn lướt nước trên môi cô lưu luyến quên về.

Đến khi trở về phòng, đầu Hoắc Nhĩ Phi vẫn mơ mơ màng màng, nằm ở trên giường, vuốt ve cánh môi vẫn còn nóng bỏng như cũ, trong lòng rất rối rắm, vốn cô cho rằng chuyện năm năm trước vĩnh viễn đã trôi qua rồi, cô có thể bắt đầu cuộc sống mới lần nữa, có thể hoàn toàn quên tất cả. Nhưng bọn họ lại xuất hiện, hơn nữa vẫn không thể giấu Tuyết Luân, đợi đến đêm kết hôn, nếu Tuyết Luân biết cô không còn là xử nữ, nhất định sẽ có nghi vấn với chuyện năm năm trước, đợi cho đến lúc đó tất cả đã trễ rồi, nhưng nếu nói ra chân tướng Tuyết Luân sẽ tha thứ cho mình sao? Cô tàn phá không chịu nổi như thế, ngay cả con cũng lớn như vậy.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 91+2: Kiên Định Quyết Tâm Theo Đuổi Em Một Lần Nữa (2)

Editor: Puck

Cô đột nhiên cảm thấy mình như một kẻ lừa gạt, lừa gạt tình cảm của anh Tuyết Luân, cho dù hai người yêu nhau, nhưng vấn đề tồn tại giữa hai người vẫn còn rất nhiều, cô phải tìm một cơ hội thẳng thắn với anh Tuyết Luân, bằng không cả đời cô sẽ trong lòng lo lắng.

Cho dù kết quả như thế nào, chỉ có nói ra, mới có thể yên tâm.Trên máy bay, Lucus hơi không rõ, “Cha, tại sao không ở lại thành phố L chơi vài ngày, vội vã trở về như vậy.”

Thư Yến Tả âm thầm nói vài câu bên tai con trai, đôi mắt lóe sáng.

“Có thật không? Cha, con yêu cha nhất!” Lucus cao hứng ngây người, hai mắt cong cong thành vầng trăng non.

“Đương nhiên, nhưng đến lúc đó Lucus phải hoàn toàn phối hợp với cha mới được.”

“Cha yên tâm.” Lucus ngọt ngào nói.Hoắc Nhĩ Phi vốn cho rằng ác ma sẽ không dễ dàng bỏ qua cho cô như vậy, ít nhất cũng tới uy hiếp mình! Còn có giấy đăng ký kết hôn ghê tởm đó, cô nhất định phải nghĩ cách tiêu hủy đi.

Liên tiếp mấy ngày, không thấy bóng dáng ác ma, cũng không thấy Lucus, hỏi Nhiễm Nhiễm mới biết đêm hôm đó bọn họ trở về Hương Cảng, điều này làm cho cô rất kỳ quái, hoàn toàn không giống tác phong của ác ma! Chẳng lẽ anh thật sự đổi tính.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày nay, tiệm cà phê đối diện công ty giải trí Âu Kỳ đã ngừng buôn bán, lắp đặt thiết bị, hình như chuẩn bị sửa chữa thành nhà hàng có cấp bậc cao cấp, chẳng lẽ ông chủ đổi nghề làm nhà hàng rồi hả?

Phòng làm việc của Hoắc Nhĩ Phi ở tầng ba, chỗ cô ngồi vừa đúng đối diện với nhà hàng kia, bởi vì vách tường chính là cửa sổ sát đất, tầm mắt đặc biệt trống trải, cô nhìn rõ ràng tình huống đối diện.

Kỳ quái! Không phải tiệm cà phê đối diện kia buôn bán rất tốt sao?

Một tuần lễ sau, nhà hàng đối diện đã lắp đặt xong thiết bị, treo biển hiệu "Nhà hàng Nguyên Tân Trung Tây chọn lọc", xa xa nhìn sang, chính là kiểu cách trang trí xa hoa kiểu Trung Quốc, nhìn có vẻ rất có đẳng cấp.

Giữa trưa lúc ăn trưa, Hoắc Nhĩ Phi chợt nghe thấy các đồng nghiệp ở kia bàn tán xôn xao.

"Mọi người có thấy không? Đối diện nhà này là 'Nguyên Tân'!" Một nhân viên nữ kêu lên kinh ngạc.

"'Nguyên Tân' gì? Chưa từng nghe nói." Một nhân viên nam nói.

"Nói cho anh quả thật đàn gảy ta trâu, 'Nguyên Tân' là một nhà hàng Trung Tây chọn lọc có tiếng ở Hương Cảng, nghe nói chi phí của nó có phân chia trung bình và cao cấp, rất thích hợp với đại đa số quần chúng, hơn nữa đầu bếp trong đó đều trải qua tuyển chọn nghiêm khắc, làm ra món ăn được kêu là món ăn ngon! Năm ngoái lúc tôi đi Hương Cảng, bạn bè đề cử tôi đến đó, lúc ấy tôi đã si mê món ăn ngon nơi đó, không ngờ lại chạy đến đối diện công ty chúng ta, sau này có lộc ăn!" Nhân viên nữ kia đặc biệt kích động.

"Nếu như thật sự ăn ngon như cô nói, cũng tránh cho chúng ta ngày ngày ăn thức ăn nhanh, haizzz..." Lại một nhân viên nữ thở dài.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, tôi thấy nó sửa sang thật nhanh, mới thời gian một tuần, mặt tiền đã sửa xong rồi, chắc không bao lâu sẽ khai trương.”

“Ừ, khó có được gần công ty chúng ta mở một cửa hàng, chờ ngày khai trương, tập thể chúng ta đi ra chúc mừng.”

“Đó là đương nhiên.”

...

Hoắc Nhĩ Phi gắp một miếng cá hương sốt thịt bằm vào miệng, quả nhiên tiệm ăn nhanh này càng ngày càng làm không thể ăn rồi, nếu nhà hàng ‘Nguyên Tân’ đối diện thật sự ăn ngon như vậy cũng tốt, nghĩ tới đây cô nhanh chóng bới hai miếng cơm, uống miếng nước, đi làm việc.Chử Tuyết Nghê ngồi máy bay mười mấy tiếng, mệt mỏi đau lưng, nhưng cô chặn luôn taxi đi địa chỉ Nhiễm Nhiễm cho cô, cứ để cho cô thoải mái phóng khoáng một lần đi, mặc kệ anh bị bệnh gì, luôn biết anh thật tâm thật ý là được, đúng như Nhiễm Nhiễm từng nói, nếu như đợi đến khi tất cả đều không thể cứu vãn cô mới biết chân tướng, như vậy cô nhất định sẽ hối hận.

Thư Phiến Hữu mặc quần áo ở nhà, rất nhàn nhã ngồi trên ban công phơi nắng, mấy ngày nay bệnh tình tương đối ổn định, anh rất muốn về Hương Cảng một chuyến, nhưng bác sỹ điều trị chính Tom kiên quyết không cho anh trở về nữa, nói bệnh tình của anh bất cứ lúc nào cũng có thể chuyển biến xấu, bây giờ phải tập trung ở nhà tĩnh dưỡng.

Bất đắc dĩ cười khổ, bây giờ anh hoàn toàn chính là một người tàn phế, cái gì cũng không thể làm.

Nghe thấy chuông cửa vang, anh còn tưởng rằng Tom tới, dì và chồng dì có chìa khóa, hơn nữa giờ này cũng sẽ không đến đây.

Nhưng khi nhìn thấy người tới, anh cảm thấy có phải mình hoa mắt không, sao cô lại ở đây? Mặc dù những ngày này trong đầu từng hiện lên

https://thuviensach.vn

giọng nói và dáng điệu khuôn mặt tươi cười của cô, nhưng cũng bị mình kiềm chế lại.

Chử Tuyết Nghê nhìn thấy anh tốt đẹp

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 92+1: Bắt Đầu Tấn Công Tình Yêu (1)

Buổi trưa, Chử Tuyết Nghê gửi tin nhắn cho Nhiễm Nhiễm trước: Nhiễm Nhiễm, cám ơn em, chị sẽ chăm sóc tốt cho anh ấy.

Sau đó lại gửi một tin nhắn của Phi Phi: Bạn yêu, bây giờ tớ rất hạnh phúc. Nếu anh trai hỏi tớ, cậu nói tớ ở nước Anh.

Khi Chử Tuyết Luân biết được em gái lại đi nước Anh tìm Thư đại ca thì còn lấy làm kinh hãi, mặc dù em gái luôn hành động lớn mật, nhưng lần này cũng quá mức rồi, chẳng lẽ con bé thật sự động lòng với Thư đại ca rồi hả?

Lấy cách làm người của Thư đại ca mà nói, anh rất hài lòng, nhưng vừa nghĩ tới em trai của Thư đại ca chính là người kia, còn có đứa cháu trai đó, trong lòng anh lại không thoải mái, nếu như em gái và Thư đại ca thật sự tốt đẹp, vậy thì sẽ thành thân thích với Thư nhị thiếu, nghĩ như thế nào cũng cảm thấy rất quái dị!

Nhưng mà, nếu như đó là hạnh phúc của em gái, anh không có quyền đi ngăn cản, làm anh trai, anh sẽ chỉ chúc phúc cho con bé.

Thư Tử Nhiễm đọc tin nhắn chị Chử gửi tới, khóe miệng nhếch lên một nụ cười, đại ca, chị Chử, hai người nhất định phải hạnh phúc.

Hoắc Nhĩ Phi là bạn tốt cảm thấy vui mừng, mỗi người đều có quyền lợi theo đuổi hạnh phúc của mình, Tuyết Nghê dieenndkdan/leeequhydonnn thật sự rất dũng cảm, chỉ có điều cũng may, Thư Phiến Hữu cuối cùng không bỏ lỡ Tuyết Nghê, là phúc khí của anh, nhưng mà cô lại không biết tình hình thực tế chân chính.

https://thuviensach.vn

Sáng thứ hai, Hoắc Nhĩ Phi đang vùi đầu sửa sang lại tài liệu của cô, đột nhiên nghe thấy ngoài cửa vang lên tiếng kêu sợ hãi, trong lòng buồn bực: Đây là làm gì chứ, hô to gọi nhỏ!

Đột nhiên liếc thấy trên tường kính của nhà hàng đối diện treo vài chữ to, thiếu chút nữa bị sặc: Tiểu thư Phi Phi, có thể mời cô cùng ăn cơm trưa không?

Nhìn chằm chằm vào nhà hàng "Nguyên Tân" đối diện kia, trong mắt Hoắc Nhĩ Phi cũng sắp phun lửa, kể từ hôm trước khai trương cho đến nay, chưa từng nghỉ ngơi.

Ngày khai trương ấy, lại còn nói nể thể diện của cô, mời nhân viên cả công ty ăn cơm miễn phí, tất cả ánh mắt của đồng nghiệp nhìn cô lập tức khác thường, nhưng cô vừa mới đính hôn, hơn nữa đối tượng đính hô còn là tổng giám đốc bất động sản Sở viên, kết quả tốt biết bao!

Vừa mới đính hôn lại có người theo đuổi, nhìn tình huống đoán chừng là ông chủ "Nguyên Tân", từ ngày khai trương đến nay vẫn luôn biến đổi đa dạng lấy lòng cô, nhân viên nữ chưa lập gia đình trong công ty thậm chí còn có vài nữ diễn viên ghen tỵ với Hoắc Nhĩ Phi.

Nhớ tới ngày hôm qua nói chuyện với Âu đại ca, Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy đau đầu nhức óc.

"Phi Phi, món ăn nhà hàng Nguyên Tân ở đối diện đó đúng là không tệ đâu, chỉ có điều sao trong ngày khai trương lại nói nể mặt mũi của em, mời toàn bộ nhân viên công ty ăn cơm trưa miễn phí, chẳng lẽ bầu trời thật sự rớt bánh nhân thịt sao?"

Hoắc Nhĩ Phi vừa nghe đến bánh nhân thịt rớt xuống, có một kích động muốn xé bánh nhân thịt thành một đống bầy nhầy, tuyệt đối là gạt người! Đó không phải rõ ràng là một cái bẫy rập để cho người ta nhảy vào sao!

https://thuviensach.vn

“Trên trời sẽ không rớt bánh nhân thịt. Rất nhiều nhà hàng hoặc những chỗ vui chơi khác không phải đều có hoạt động miễn phí trong ngày đầu hoặc ba ngày khai trương sao? Thật ra vẫn có thể giải thích, chỉ có điều nói nể mặt em, hơi gượng ép.” Hoắc Nhĩ Phi phân tích.

“Phi Phi, em biết ‘Nguyên Tân’ thuộc công ty nhà ai không?” Âu Dã Sâm mở mọt bản tài liệu trên bàn ra, khẽ nâng đầu, trong mắt sáng tỏ.

“Không biết.” Hoắc Nhĩ Phi đúng là không biết, chỉ nghe đồng nghiệp nói là một nhà hàng của Hương Cảng, chẳng lẽ... Sẽ khéo như vậy sao?

“Dưới cờ công ty Thư thị ở Hương Cảng.” Âu Dã Sâm cũng trả lời hết sức đơn giản.

Trong đầu Hoắc Nhĩ Phi “Ong” một tiếng, lại là ác ma kia, nhà anh ta rốt cuộc có bao nhiêu của cải, sao có nhiều vậy, trong lòng nhất thời hối hận, một năm kia ở Hương Cảng lại không thăm dò rõ ràng của cải nhà anh ta, sẽ không trở thành bị động như bây giờ rồi.

“Phi Phi, anh biết Lucus rất thích em, chúng ta đều thích bé, chỉ có điều em và tiểu Luân đã đính hôn, Thư nhị thiếu dfienddn lieqiudoon sẽ không thật sự vì con trai mà bỏ ra tâm tư lớn như vậy để theo đuổi em chứ! Hơi khó có thể tưởng tượng.” Âu Dã Sâm đan tay chống cằm, hình như có điểm nghĩ mãi không ra.

“Âu đại ca, em hiểu, em nhất định xử lý tốt chuyện này, bên Tuyết Luân em cũng sẽ giải thích với anh ấy.”

“Ừ, vậy thì tốt, Thư nhị thiếu này cũng tham gia bữa tiệc đính hôn của em và tiểu Luân, cuối cùng lại còn như vậy, không rõ có mục đích gì, xem ra có cơ hội anh phải đi qua gặp anh ta.”

Hoắc Nhĩ Phi mím môi không đáp, Thư ác ma đây là muốn làm gì chứ!

https://thuviensach.vn

Mãi cho đến buổi trưa, mấy chữ to vẫn chập chờn trong gió, lúc ẩn lúc hiện quấy nhiễu tầm mắt Hoắc Nhĩ Phi, nhiều lần cô đều hít sâu, ép buộc mình bình tĩnh lại, không thể kích động.

Mười hai giờ vừa qua, cô vừa định chuẩn bị gọi điện thoại mua thức ăn, kết quả nghe thấy có người gõ cửa, "Đi vào."

"Hoắc tiểu thư, chào ngài, tôi là phục vụ của 'Nguyên Tân' đối diện, đây là do ông chủ của chúng tôi để cho tôi đưa tới, chúc ngài bữa trưa vui vẻ!" Đi vào là một nam sinh chừng hai mươi tuổi, rất cẩn thận đặt một khay lớn lên bàn trống bên cạnh cô.

Hoắc Nhĩ Phi rất bất đắc dĩ, rất muốn đánh đổ toàn bộ đồ trong khay, nhưng màu sắc đó cũng quá câu khẩu vị người ta đi! Hơn nữa ngày khai trương đó cô cũng đã thưởng thức món ăn nơi đó, rất hợp khẩu vị của cô, đây không phải cố ý hấp dẫn cô sao!

Người biết cô cũng chưa hề biết cô là một kẻ yêu thích món ăn ngon điển hình, đặc biệt soi mói thức ăn, càng thích ăn cay, chua, ngọt, haizzz...

Thế nhưng trực tiếp đưa tới, so cô nuốt trôi đây!

Khi cô đang do dự không quyết, điện thoại di động reo vang, số xa lạ gọi tới.

"Alo, chào ngài."

"Dì Phi Phi, con là Lucus, dì nhận được bữa cơm tình yêu con đưa cho dì chưa? Dì nhất định phải ăn đó, nếu không Lucus sẽ đau lòng." Bên đầu điện thoại bên kia là giọng nói con nít cực kỳ đáng yêu của Lucus.

Vừa ngẩng đầu, vừa đúng nhìn thấy Lucus đang cười híp mắt ngồi trên ghế dài gần cửa sổ đối diện vẫy tay với co, còn chỉ chỉ thức ăn trước mặt

https://thuviensach.vn

mình, giơ muỗng trong tay, rất cao hứng mà múc một muỗng cho vào miệng.

Phải nói ác ma kia quả thật rất có biện pháp, cô quả thật rất khó từ chối Lucus, một mặt là bởi vì bé chính là con trai die,n; da.nlze.qu;ydo/nn mình đã từng ác độc bỏ lại, một mặt cũng bởi vì mình quả thật rất ưa thích bé khéo léo hiểu chuyện, từ trước tới nay khi còn chưa biết thân phận của bé, khoảnh khắc đó đã giữ vai trò chủ đạo trong trái tim cô rồi.

Chẳng lẽ đúng như theo lời ác ma, là cô xâm nhập vào cuộc sống của cha con họ trước, thật phiền! Phiền chết được!!

Đã thấy cô bắt đầu ăn cơm, Lucus ở đối diện rất vui sướng, vì vậy một lớn một nhỏ bắt đầu yên lặng ăn xong cơm trưa.

Khai trương được ba ngày, không hề thấy ác ma kia xuất hiện, Lucus cũng chỉ xuất hiện vào hôm nay, không được, cô phải đi tìm anh ta nói chuyện một chút.

Phục vụ "Nguyên Tân" thấy cô đến, từng người một xếp hàng hoan nghênh, thiếu chút nữa hù dọa Hoắc Nhĩ Phi lảo đảo, ổn định lại tâm tình, rất bình tĩnh đi vào.

"Dì Phi Phi, dì đến tìm Lucus sao?" Lucus như cơn gió chạy từ lầu hai xuống.

"Ừ, chỉ có một mình Lucus ở đây sao? Cha con đâu?" Hoắc Nhĩ Phi dắt tay bé đi lên lầu hai.

"Dì Phi Phi không phải đến tìm Lucus sao." Giọng Lucus vốn hưng phấn lập tức tối sầm xuống.

Hoắc Nhĩ Phi cưng chiều mà sờ lên đầu nhỏ của bé, "Vậy thì không tìm cha con."

https://thuviensach.vn

“Khó có được tiểu thư Phi Phi ngài hạ cố đến chơi, thật đúng là vinh hạnh!” Thư Yến Tả khó có được mặc một bộ đồ thường ở nhà hai màu đen trắng, lười biếng dựa nghiêng vào đầu cầu thang lầu ba, khóe môi nhếch lên, vô cùng quyến rũ.

Thế nhưng nụ cười đó tuyệt đối miễn dịch với Hoắc Nhĩ Phi, vừa thấy được anh, tròng mắt vốn dịu dàng ôn hòa lập tức bốc cháy lửa giận lên.

Lucus nhìn bên này, lại nhìn bên kia, cảm thấy rất khó xử, vì sao dì Phi Phi không thích cha chứ? Không phải lúc trước ở trên mạng nói chuyện rất tốt sao? Tại sao vừa thấy mặt đã như vậy?

“Lucus ngoan, cha có lời muốn hàn huyên một chút với dì Phi Phi của con, con đi tìm cha nuôi chơi trước đi.” Thư Yến Tả tăng thêm mấy chữ “Dì Phi Phi”, nhưng thật ra là cố ý nói cho Hoắc Nhĩ Phi nghe.

“Vâng, cha nhất định phải giữ phép lịch sự đó!” Lúc Lucus bịch bịch chạy lên lầu vẫn không quên dặn dò cha mình một câu.

Thư Yến Tả mỉm cười nhìn con trai, nếu như con trai biết dì Phi Phi của bé chính là mẹ bé, vậy chẳng phải địa vị của di3n~d@n`l3q21y'd0n mình lại càng thấp.

“Tiểu thư Phi Phi, mời.” Tay phải Thư Yến Tả làm thế xin mời, Hoắc Nhĩ Phi tìm một vị trí không gần cửa sổ ngồi xuống, tốt nhất đừng để cho người của công ty nhìn thấy.

“Rốt cuộc anh muốn làm gì?” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy đi thẳng vào vấn đề sẽ tốt hơn.

“Tôi đã làm cái gì sao?” Thư Yến Tả cười đến rất vô tội.

“Anh đưa nhà hàng của anh chạy đến đối diện công ty của tôi rốt cuộc là có ý gì? Ngày khai trương kêu nể mặt tôi mời mọi người trong công ty

https://thuviensach.vn

ăn cơm là có ý gì? Còn có suốt hai ngày nay vẫn luôn treo mấy chữ to đó là ý tứ gì?”

“Lập tức hỏi nhiều như vậy, em bảo tôi phải trả lời em câu nào?”

“Trả lời từng câu một.”

Thư Yến Tả bưng ly cà phê trên bàn lên, rất tao nhã nhấp một ngụm nhỏ, ngón tay gõ có tiết tấu lên bàn, “Mở nhà hàng ở chỗ nào, tôi nghĩ đó là tự do của tôi. Về câu hỏi thứ hai và thứ ba, có thể tổng hợp ở chung một câu trả lời: Bởi vì tôi đang theo đuổi em.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 92+2: Bắt Đầu Tấn Công Tình Yêu (2)

Editor: Puck

Hoắc Nhĩ Phi nghe được một câu cuối cùng của anh, kinh hãi đến cái cằm sắp rớt xuống, ngón tay ở dưới bàn run rẩy, cố nén kích động muốn đánh người.

“Lời của anh một chút cũng không buồn cười.”

“Dĩ nhiên không buồn cười rồi, tiểu thư Phi Phi cảm thấy tôi giống như đang nói đùa sao?” Đuôi mắt hẹp dài của Thư Yến Tả chau lên.

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác toàn thân đều đang rùng mình, người đàn ông này quả thật tiểu lý tàng đao *!

(*) tiểu lý tàng đao: bề ngoài biểu hiện rất tử tế, nhưng trong thâm tâm rất độc ác, tương tự miệng nam mô bụng bồ dao găm.

“Vậy tôi cũng có thể từ chối lời theo đuổi của anh, tôi cho rằng anh là một người giữ chữ tín, hóa ra là một tiểu nhân!” Hoắc Nhĩ Phi hung tợn nói.

“Từ sau khi em xuất hiện trong cuộc sống của cha con tôi trở đi, hiệp nghị đã không còn kết quả.”

“Đó là chuyện ngoài ý muốn, nếu như biết rõ Lucus là... Tôi tuyệt đối sẽ không...” Hoắc Nhĩ Phi không dám nói quá lớn tiếng, sợ Lucus trên lầu sẽ nghe thấy.

https://thuviensach.vn

“Tuyệt đối sẽ không liếc mắt nhìn thằng bé sao? Tiểu thư Phi Phi quả thật vẫn độc ác trước sau như một.” Những lời này của Thư Yến Tả không thể nghi ngờ gõ mạnh vào trong lòng Hoắc Nhĩ Phi, cô biết anh nói tới năm năm trước lúc sinh ra Lucus.

Anh lại bổ sung tiếp một câu, “Nếu đã xảy ra ngoài ý muốn, vậy lại càng không cần thiết tuân thủ hiệp nghị.”

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy hôm nay mình đã bị rơi vào thế hạ phong, thật sự không thể nói ra vì sao thế, hơn nữa nhìn dáng vẻ của ác ma, hình như quyết tâm, dứt khoát nói ra. “Nơi này không phải Hương Cảng, chẳng lẽ anh định ép buộc.”

“Tiểu thư Phi Phi quả nhiên vẫn rất sợ tôi.” Thư Yến Tả nheo tròng mắt lại, giấu tâm tình của mình.

“Anh có chiêu gì đối phó với tôi cũng không sao cả, nhưng đừng làm tổn thương người thân và bạn bè bên cạnh tôi.”

“Không bằng, chúng ta lại ký một hiệp nghị.”

“Hiệp nghị gì?”

“Từ giờ trở đi, tôi bắt đầu theo đuổi em, một năm này, nếu như em động lòng với tôi, sẽ kết hôn với tôi; nếu như em vẫn rất chán ghét tôi, vậy tôi sẽ mang theo Lucus vĩnh viễn biến mất trong phạm vi tầm mắt của em, cuộc đời này sẽ không đặt chân tới đây.” Thư Yến Tả đang đánh cuộc một cơ hội.

Hoắc Nhĩ Phi gần như không thể tin nổi nhìn Thư Yến Tả ngồi đối diện, đây là hiệp nghị gì? “Tôi đã đính hôn.”

“Không phải em còn chưa kết hôn sao? Lại nói một năm này em không muốn thử xem, chẳng lẽ em sợ sẽ yêu tôi?”

https://thuviensach.vn

“Làm sao có thể!” Hoắc Nhĩ Phi không hề nghĩ ngợi hủy bỏ thẳng thừng, hận anh còn không kịp, làm sao có thể yêu anh.

Mặc dù Thư Yến Tả đã sớm dự đoán trước, nhưng bị cô từ chối nhanh như vậy, trong lòng vẫn rất không thoải mái, như vậy thì chờ xem thôi!

“Thời gian một năm này có phải quá dài không, có thể là nửa năm không. Còn nữa, nếu mà tôi không yêu anh, nhất định phải hủy bỏ giấy đăng ký kết hôn.” Hoắc Nhĩ Phi trực tiếp giảm xuống nửa năm, đây tuyệt đối là con số nguy hiểm với Thư Yến Tả.

Hai người cứ mặt đối mặt như vậy nhìn một phút, ánh mắt đều không hề yếu thế.

“Được, tôi có thể đồng ý, nhưng em phải cho tôi một cơ hội cạnh tranh công bằng, lúc tôi hẹn em em không thể từ chối tôi, cũng không cần mỗi lần nhìn thấy tôi đều tỏ vẻ muốn ăn mặt tôi.”

“Phụt!” Hoắc Nhĩ Phi rất không có hình tượng phun ra, rõ ràng là nét mặt muốn giết anh, lúc nào biến thành muốn ăn mặt anh, nghe thế nào cũng thấy kỳ cục!

“Trong vòng nửa năm này, anh không thể nói cho Lucus biết tôi là mẹ thằng bé.” Những lời này ép tới đặc biệt thấp.

“Có thể, hiệp nghị bắt đầu có hiệu lực từ hôm nay trở đi.”

Hoắc Nhĩ Phi rất khó khăn gật đầu, cô không thể không đồng ý, người đàn ông này có quyền có thế, cô không thể lấy trứng chọi đá với anh, nếu anh nói lên điều kiện không tính là quá đáng này, vậy thì đồng ý thôi.

“Buổi chiều em có thể xin nghỉ nửa ngày.”

“Vì sao tôi phải xin nghỉ?”

https://thuviensach.vn

“Vậy không xin nghỉ cũng được, tôi kêu Lucus cùng đi ra ngoài.”

“Không được.”

Mắt xếch hẹp dài của Thư Yến Tả chau lên, “Bắt, đầu, từ, hôm, nay, hoặc là, bắt đầu từ ngày mai?”

Hoắc Nhĩ Phi bất đắc dĩ lấy điện thoại di động ra, gọi cho Âu đại ca, “Âu đại ca, buổi chiều em có chút việc, xin nghỉ nửa ngày.”

Bên kia khựng lại, “Phi Phi, em là người lớn, chuyện của mình phải xử lý cho tốt.”

“Vâng, cám ơn Âu đại ca.”

Bên kia Thư Yến Tả đã dắt Lucus xuống, Đoạn Tử Lang mặc bộ đồ thể thao màu xanh dương, nhàn nhã tự tại đi xuống, rất tự nhiên chào hỏi cô, “Mèo nhỏ, đã lâu không gặp.”

Đoạn lưu manh vẫn là đức hạnh kia, tuổi đã bao lớn rồi, còn ăn mặc sáng chói như vậy, rầu rĩ nói một câu, “Đúng là đã lâu không gặp, tôi vốn cho rằng đời này sẽ không gặp lại mấy người.”

Lucus ở bên cạnh ngoẹo đầu ngoẹo cổ mà hỏi: “Cha nuôi, sao cha gọi dì Phi Phi là mèo nhỏ?”

Đoạn Tử Lang đứng trước mặt Lucus, rất nghiêm túc nói: ‘Con không cảm thấy dáng dấp của dì Phi Phi rất giống như một con mèo nhỏ sao?”

Hoắc Nhĩ Phi nắm chặt hai quả đấm, rất muốn một quyền đấm bay Đoạn lưu manh ghê tởm này đi!

Lucus vẫn còn rất nghiêm túc nhìn cô, vẻ mặt rối rắm, “Chỗ nào giống? Dì Phi Phi dễ nhìn hơn mèo nhỏ nhiều.”

https://thuviensach.vn

Đoạn Tử Lang nhếch miệng lên nở nụ cười khó hiểu, cưng chiều sờ đầu con trai nuôi, ý vị sâu xa nói: “Về sau Lucus sẽ biết.”

“Cha.” Bình thường trong tình huống Lucus không hiểu gì sẽ cầu cứu cha thân yêu của bé.

“Lucus đi thôi, chúng ta đi chơi.” Hoắc Nhĩ Phi thành công hấp dẫn sự chú ý của Lucus, dắt bé ra cửa, mèo nhỏ gì chứ! Đều do hai người này lấy biệt danh cho cô! Đoạn lưu manh thật đáng hận!

“Wow! Dì Phi Phi định cùng cha mang Lucus đi chơi sao?” Lucus tỏ vẻ hưng phấn, hình như không có gì vui vẻ hơn việc này đó.

“Ừ.”

“Cha, cha thật giỏi!” Lucus rất hưng phấn khen ngợi cha mình, quả nhiên cha ra tay làm gì cũng được.

Thư Yến Tả cưng chiều sờ tóc rối loạn trước trán của con trai, “Lucus vui mừng là tốt rồi.”

“Dì Phi Phi, dì có thể ôm con một chút không? Cô nói con không nặng.”

Hoắc Nhĩ Phi khom lưng ôm lấy Lucus đang tỏ vẻ mong đợi, cho dù cô và Thư ác ma đạt thành hiệp nghị như thế nào, nhất định không thể làm hại Lucus vô tội đáng yêu.

Từ nhỏ đến giờ Lucus còn chưa từng đi ra sân chơi với cha mẹ, trong lòng bé, rất tự nhiên coi dì Phi Phi trở thành mẹ ruột của mình, bé tin tưởng cha nhất định sẽ theo đuổi được mẹ, nói như vậy một nhà ba người bọn họ có thể vĩnh viễn ở chung một chỗ.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên tổ hợp một nhà ba người này hấp dẫn rất nhiều tầm mắt người, người chugn quanh rối rít cảm thán hai vợ chồng này đúng là tuấn nam mỹ nữ, sinh ra đứa trẻ thật đáng yêu đến mức khiến cho người ta muốn niết khuôn mặt nhỏ của bé.

Một tay Lucus nắm tay dì Phi Phi, một tay nắm tay cha, đi đường vui mừng hớn hở, tâm tình đặc biệt tốt, nhìn thấy cái gì cũng muốn chơi, nhìn thấy cái gì cũng muốn ăn.

Ăn kem đến dính đầy quanh mép, Hoắc Nhĩ Phi không thể không đóng vai trò mẹ, lau sạch sẽ giúp bé từng chút một.

Đi dạo sân chơi xong đi dạo công viên, có lẽ hình ảnh nhìn vô cùng ấm áp, cho đến khi Hoắc Nhĩ Phi vào trong khu rửa tay, bên cạnh có một cô gái tuổi gần bằng rất hâm mộ nói với cô: “Ông xã chị thật đẹp trai, đứa trẻ lớn lên đáng yêu như thế, một nhà ba người chị đi ra ngoài tỉ lệ quay đầu nhìn nhất định rất cao.

Động tác rửa tay của Hoắc Nhĩ Phi cứng đờ, bọn họ đứng chung một chỗ nhìn giống người một nhà như vậy sao?

Buổi tối, Lucus kiên trì phải đưa dì Phi Phi về nhà trước, sau đó sẽ trở về cùng cha.

Ngày mai nhất định phải tìm một cơ hội nói chuyện tử tế với Tuyết Luân, cô không thể làm một người phụ nữ xấu.

Sự việc đúng vừa vặn, bất động sản Sở viên đấu thầu thành công hạng mục ở Giang Tô, thân làm tổng giám đốc, Chử Tuyết Luân dĩ nhiên không thể thoái thác pải đi xử lý một số chuyện.

Mới sáng sớm anh đã gọi điện thoại cho vợ chưa cưới, nói vô cùng xin lỗi, vừa mới đính hôn lại phải đi công tác, hạng mục Giang Tô vừa mới đấu thầu thành công, đoán chừng ít nhất phải ngây ngô nửa tháng.

https://thuviensach.vn

Hai người triền triền miên miên nói một chút lời tâm tình, rồi cúp điện thoại.

Hoắc Nhĩ Phi thầm nghĩ trong lòng: Hay là chờ anh trở lại rồi nói, hạng mục Giang Tô đó là hạng mục công ty anh tìm cách đã lâu, không thể khiến cho anh phân tâm.

Những ngày sau này, Thư Yến Tả quả nhiên triển khai tấn công tình yêu nồng nặc với cô, mỗi sáng sớm vừa đến phòng làm việc, trên bàn đều cắm một bó hoa tươi nổi tiếng kiều diễm, hoa hồng xanh, hoa hồng Bulgari, Tường Vi hồng nhạt, lan hồ điệp, Lavender, Margaret, hoa păng xê, lan cattleya, hoa Iris germanica *... ngày ngày không giống nhau, quả thật khiến các nữ đồng nghiệp khác ghen chết, ban đầu mọi người cho rằng do chồng chưa cưới Chử Tuyết Luân của cô đưa, sau lại không biết ai nói một câu, “Là Thư nhị thiếu sát vách đưa.”

(*) Hoa Margaret: Tên tiếng Pháp là Marguerite – Hoa cúc dại

Hoa lan cattley: là loài lan có vẻ đẹp và hương sắc vẹn toàn nên được gọi là hoa Hoàng hậu của các hoa, hoa có nhiều màu

Hoa Iris germanica: là một loài thực vật có hoa trong họ hoa Diên vĩ

Vì vậy, ánh mắt mọi người nhìn cô càng thêm hâm mộ, dĩ nhiên cũng không thiếu ánh mắt khinh bỉ, những thứ này đã sớm không quan trọng với Hoắc Nhĩ Phi, nhớ ngày đó khi mới tới giải trí Âu Kỳ, đã có người theo sau lưng chửi bới cô, nói cô dựa vào quan hệ bám váy, khoảng thời gian kia nếu không phải bạn tốt và bạn trai khích lệ, cô thiếu chút nữa bỏ qua, nhưng sau này cô bằng vào cố gắng của mình và thành tích mới ngồi vững vàng vị trí này, từ đó về sau, cũng không có ai dám nói xấu sau lưng cô nữa.

Chỉ có điều gần đây, những kẻ thích nói huyên thuyên lại bắt đầu rồi, cô căm hận nhìn biển hiệu bắt mắt đối diện, đều do anh làm hại.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 93+1: Âm Thầm Nảy Sinh Tình Cảm Khó Hiểu (1)

Editor: Puck

Gần như không có người phụ nữ nào không yêu hoa tươi, lại còn là hoa tươi qúy giá như vậy, tươi mới, vẫn còn đọng nước, mang theo mùi thơm, nhàn nhạt tỏa ra trong không khí.

Hoắc Nhĩ Phi cắn răng nghiến lợi nhìn một bó to hoa Lavender, bệnh của ác ma quả thật không nhẹ, lại tặng hoa cho cô!

Mặc dù cô ném hằng ngày, nhưng đối diện vẫn đưa hằng ngày, hình như những thứ hoa này đều không lấy tiền, quả nhiên là kẻ có tiền!

Còn có mỗi bữa trưa tình yêu, quả thật không khiến Hoắc Nhĩ Phi ngán chết, mỗi khi cô cắn răng nghiến lợi muốn chống lại thì Thư ác ma lại lấy hiệp nghị ra dọa cô.

Ví dụ như bây giờ, ba người lại tay nắm tay đi trên đường cái vào ban đêm, vẫn là Lucus đi chính giữa, vừa nắm tay mỗi người, nhất định la hét muốn đi xem phim gì mà Cừu vui vẻ vào Sói xám.

Vì vậy, trên tay Hoắc Nhĩ Phi cầm popcorn, trong tay Thư Yến Tả bưng cola, một nhà ba người vào rạp chiếu phim.

Một ngày kia, Lucus theo đề nghị của cha nuôi, quyết định để dì Phi Phi và cha ở chung một chỗ, để cho bọn họ chịu khó bồi dưỡng tình cảm.

Thư Yến Tả cực kỳ tán thưởng với săn sóc của con trai, nhưng Hoắc Nhĩ Phi không vui, cô không muốn ở cùng một chỗ với ác ma, khiến cho cô

https://thuviensach.vn

có cảm giác gặp nguy hiểm.

“Em sợ tôi ăn em sao?” Ngồi lên chiếc Cayenne Porsche màu đen của Thư ác ma, Hoắc Nhĩ Phi nghĩ tới tâm tư của mình, đột nhiên bên tai phun tới một luồng khí nóng.

Cô lập tức phản xạ có điều kiện hất cằm lên, vì vậy đôi môi nhẹ nhàng lướt qua mặt Thư Yến Tả, túng quẫn khiến cho cô muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

“Thì ra mèo nhỏ không thể chờ đợi được như vậy!” Thư Yến Tả xấu xa nhếch môi, trong tròng mắt đen chớp động ham muốn không thể giải thích.

“Ai bảo anh áp sát như thế chứ!” Hoắc Nhĩ Phi mạnh miệng cố chấp nói.

Tay phải Thư Yến Tả chỉ nhẹ nhàng gạt tóc rơi bên tai Hoắc Nhĩ Phi, lại gần bên tai cô, nhẹ nhàng bật hơi, “Tôi còn có thể gần thêm chút nữa.”

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy giống như một luồng điện xuyên qua toàn thân, rất muốn bật dậy, nhưng ác ma đáng ghét lại nhốt mình trong vòng tay, khiến cho cô không cách nào nhúc nhích.

“Anh không thể ép buộc tôi!” Hoắc Nhĩ Phi rất chán ghét nói.

Đau thương thoáng qua trong mắt Thư Yến Tả, trong nháy mắt rồi biến mất, “Em đã đồng ý để tôi theo đuổi, như vậy, hôn môi, cũng cần thiết.”

Nói xong, không chờ cô chống lại, túm lấy cằm cô, hung hăng hôn lên, gần như xâm lược giống như công thành chiếm đất, đầu lưỡi linh hoạt trượt vào trong miệng Hoắc Nhĩ Phi, dây dưa với đầu lưỡi cô.

https://thuviensach.vn

“Ưmh... Ưmh...” Hoắc Nhĩ Phi giãy dụa không thuận theo, trong miệng phát ra tiếng chống lại, hai tay dùng sức đẩy Thư Yến Tả, nhưng bằng sức lực yếu ớt của cô nào lay động được Thư Yến Tả chút nào! Không khác nào mèo nhỏ gãi ngứa.

Thư Yến Tả đã sớm biết sự lợi hại của Hoắc Nhĩ Phi, đương nhiên có lòng đề phòng cô, một tay giữ chặt cố định hai tay cô, không để cho cô lộn xộn, từ mưa to gió lớn ban đầu về sau dần thành hôn dịu dàng tỉ mỉ, Hoắc Nhĩ Phi mới chậm rãi bình tĩnh lại, cô cảm giác mình sắp thiếu dưỡng khí rồi, còn có sao ác ma phải hôn dịu dàng như thế!

Khi cô cảm thấy mình sắp hít thở không thông, Thư Yến Tả mới buông cô ra.

Cô há to miệng thở một hơi, quả đấm liên tiếp đấm tới, Thư Yến Tả bị đánh một lần sao có thể dẫm lên vết xe đổ lần nữa, một tay anh nắm được quả đấm đang vung tới của cô, cau mày nói: “Có sáng kiến mới hay không.”

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy hết sức uất ức, nước mắt “Tí tách” rơi xuống, đôi môi bị anh hôn đến nóng hừng hực, tay còn bị anh nắm chặt nữa, đau chết, nước mắt lập tức tuôn ra, tại sao lại gặp phải ác ma này! Tại sao năm năm rồi, còn không buông tha cho cô!

Thư Yến Tả thấy cô khóc rồi, lập tức buông lỏng tay nắm cổ tay cô, không biết an ủi cô như thế nào mới phải, mặc dù trước kia đã từng thấy cô khóc, nhưng không giống tình huống bây giờ.

“Năm năm qua, tôi sống rất tốt, rõ ràng cũng sắp quên anh, nhưng... Tại sao anh còn phải xuất hiện trước mặt tôi, còn phải dây dưa không dứt với tôi, nhất định để tôi nhớ tới cơn ác mộng ở Hương Cảng!”

“Anh còn mang Lucus tới uy hiếp tôi, tôi biết rõ thằng bé vô tội, tôi biết rõ mình không xứng làm mẹ thằng bé, nhưng anh không nên cho bé đi

https://thuviensach.vn

tới đây, nói cho cùng ngoài ý muốn này do anh tạo thành, sao anh lại trách tôi!" Hoắc Nhĩ Phi thút tha thút thít khóc kể, hoàn toàn không ý thức được trong lời nói của mình mơ hồ mang theo ý nũng nịu.

"Đừng khóc." Thư Yến Tả cau mày nói một câu, giơ ngón tay cái lên lau nước mắt nơi khóe mắt cho mèo nhỏ.

"Lấy tay thúi của anh ra!" Hoắc Nhĩ Phi rất lưu loát gạt tay ác ma ra.

Thư Yến Tả không nóng không lạnh, tiếp tục lau nước mắt giúp cô.

"Tôi kêu anh lấy tay thúi của anh ra!" Hoắc Nhĩ Phi mặt đầy nước mắt, gào lớn một câu.

"Phụt..." Thư Yến Tả lần đầu tiên cười, khóe miệng mở rất rộng, trong tròng mắt đen tràn đầy ý cười.

Hoắc Nhĩ Phi làm ra một vẻ mặt tự nhận là vô cùng hung hãn, hung tợn nhìn chằm chằm người nào đó cười đến rút gân.

"Rất khó coi, giống như con mèo mướp nhỏ." Thư Yến Tả thu lại nụ cười, rất nghiêm túc nói.

Hoắc Nhĩ Phi giơ cánh tay lên lau mặt, lập tức, mặt hề nhỏ biến thành mặt hề lớn.

Thư Yến Tả thấy cô càng lau càng bẩn, dứt khoát kéo tay cô ra, lấy khăn giấy trong xe, rất nhẹ nhàng lau nước mắt trên mặt giúp cô.

"Tự tôi lau." Hoắc Nhĩ Phi muốn cướp khăn giấy trong tay anh.

Thư Yến Tả né tránh bàn tay duỗi ra của cô, nhìn mặt mèo mướp của cô: "Trên mũi còn có nước mũi đó, em lại không nhìn thấy."

https://thuviensach.vn

“Nào có nước mũi chứ!” Mặc dù Hoắc Nhĩ Phi rất 囧, tuy nhiên mạnh miệng cãi lại.

“Tại sao không có, vừa rồi em khóc bù lu bù loa, nước mắt nước mũi chảy khắp nơi rồi.” Thư Yến Tả không hề nói câu đùa giỡn hiềm nghi nào, vừa nói tay cũng không ngừng lại.

Vì vậy, Hoắc Nhĩ Phi rất tự nhiên cho rằng anh nói đúng, dù sao vừa rồi mình khóc đến rất đau lòng, nhưng cũng đều do người trước mặt làm hại!

Nghĩ đến đây, ánh mắt nhìn về phía anh cũng ai oán lên.

Thư Yến Tả chỉ tập trung lau vệt nước mắt trên mặt cô, ánh mắt rất dịu dàng.

Hoắc Nhĩ Phi bị tình cảm dịu dàng của anh thắt chặt, một phát vung tay lên gạt tay anh còn đang lau, ngồi ngay ngắn, “Tôi phải về nhà.”

Ánh mắt Thư Yến Tả phức tạp nhìn cô một lúc, rồi khởi động xe.

Suốt dọc đường, hai người không trao đổi bất cứ điều gì, giống như dịu dàng vừa rồi chỉ là một ảo giác, nhưng mà trong lòng hai người đều rất rõ ràng, đây không phải ảo giác.

Cảnh tượng yên tĩnh như vậy, lần đầu tiên xuất hiện giữa hai người giống như vĩnh viễn không có khả năng xuất hiện, giống như, có thứ gì đó không giống với lúc trước.

Vừa về đến cửa nhà, Hoắc Nhĩ Phi như chạy trốn mở cửa xe, chạy vào trong cầu thang, giống như đằng sau có thứ gì đó đuổi theo cô.

Thư Yến Tả ngồi trong xe nhìn theo bóng lưng cô, trong mắt hiện lên vẻ khiến cho người ta không nhìn thấy rõ thần sắc, quay kính xe xuống, đốt

https://thuviensach.vn

một điếu thuốc, thở ra một hơi thật dài

Hút xong một điếu thuốc, mới khởi động xe chạy đi.

Hoắc Nhĩ Phi chạy về nhà, trong lòng vẫn còn đang nhảy "Thình thịch" như cũ, soi gương, trên mặt vẫn còn chút đỏ ửng khả nghi, nhất định do vừa rồi chạy trốn quá nhanh rồi.

May mà cha mẹ đã ngủ, bằng không mẹ sẽ lại hỏi cô rồi.

Đột nhiên, chuông điện thoại vang lên, cô bị dọa cho hết hồn, vội vàng cầm di động, phía trên hiển thị người gọi đến chính là anh Tuyết Luân.

[Phi Phi, đã ngủ chưa?]

"Vẫn chưa đâu, sự việc bên đó xử lý như thế nào rồi? Tiến triển thuận lợi chứ?"

[Ừ, rất thuận lợi, nhưng còn có chút chuyện phía sau phải xử lý, cho nên còn phải ngây ngốc một tuần nữa.]

"Vậy anh làm việc cho tốt, về sớm một chút."

[Phi Phi, anh nhớ em, một tuần lễ không nhìn thấy em, cảm giác giống như một tháng vậy.] Trong giọng nói trầm lắng của Chử Tuyết Luân lộ ra nhớ nhung nồng đậm.

"Em cũng nhớ anh, Tuyết Luân, em..." Hoắc Nhĩ Phi vừa định nói chuyện Hoắc nhị thiếu theo đuổi cô với chồng chưa cưới, cô cảm thấy không thể kéo dài được nữa, nhất định phải nói cho anh ấy biết.

Bên kia đột nhiên truyền đến một loạt âm thanh huyên náo, Chử Tuyết Luân mệt mỏi nói: [Phi Phi, xin lỗi, anh có chút chuyện cần phải xử lý tiếp, ngủ ngon, bảo bối.]

https://thuviensach.vn

“Ngủ ngon, anh đừng quá mệt mỏi.”

Sau khi cúp điện thoại xong, Hoắc Nhĩ Phi nằm trên giường, nghĩ vẫn nên chờ anh về rồi nói sau đi, anh đang bận rộn như vậy.

Sau khi Thư Yến Tả về nhà, thấy con trai đã được Lang dỗ dành đang ngủ, nên đơn giản dội một trận nước lạnh, khoác áo ngủ đứng trên sân thượng, nhìn ánh đèn sáng rỡ trước mắt trong thành phố này, bóng dáng lập tức chìm vào trong màn đêm, sương mù vây quanh hết vòng này đến vòng khác.

“Vừa rồi lại đi đánh nhau?” Lang cũng một bộ áo ngủ màu đen giống vậy đã đi ra tới.

“Cậu rất hy vọng chúng tôi đánh nhau?” Thư Yến Tả nhíu mày.

“Tính tình hai người quật cường, giống như sao hỏa va chạm trái đất vậy, khả năng đánh nhau rất lớn.” Đoạn Tử Lang rất lười biếng tựa lưng vào lan can.

Thư Yến Tả phun ra một vòng khói, “Quả nhiên không thể cứng ngắc với cô ấy.”

Đoạn Tử Lang kỳ quái mà nhìn cậu ta, cười đến không có ý tốt, “Thay đổi sách lược?”

“Chẳng lẽ tôi là người cổ hủ như vậy sao?”

“Vậy, lần này có tiến triển mới?”

“Không phát triển thành tệ hại thôi. Đúng rồi, chuyện của cậu như thế nào?” Sở dĩ Lang ở chỗ này, đương nhiên không phải bởi vì anh, mà bởi vì người tình thuở ban đầu của cậu ấy – nghệ sỹ đương nổi danh Coral của Á Ninh.

https://thuviensach.vn

“Đang trong gặp gỡ lui tới.” Đoạn Tử Lang rất đẹp trai mà châm một điếu thuốc.

“Cô ấy là nghệ sỹ, bị truyền thông phát hiện sẽ rất phiền toái, tự cậu cẩn thận một chút.”

“Biết, với bản lĩnh của tôi còn có thể bị đám chó săn phát hiện sao.” Đoạn Tử Lang nói không thèm để ý chút nào.

“Cậu nghiêm túc sao?”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 93+2: Âm Thầm Nảy Sinh Tình Cảm Khó Hiểu (2)

Editor: Puck

“Chẳng lẽ tôi giống như đang đùa giỡn?” Đoạn Tử Lang cười cười.

Thư Yến Tả rất chân thành mà liếc nhìn cậu ta, “Nửa thật nửa giả.”

Đoạn Tử Lang suýt chút nữa bị sặc bởi chính nước miếng của mình, “Yến, không phải cậu có mắt xuyên thấu chứ.”

“Cũng đừng khiến mình bị rơi vào trò đùa giỡn.” Thư Yến Tả dụi đầu điếu thuốc, vào nhà ngủ.

Đoạn Tử Lang vẫn dựa vào trên lan can như cũ, hít một hơi khói thật sâu, bi nghẹn đến ho khan liên tục.

Quả nhiên là Yến mà! Rõ ràng nhìn thấu tâm tư của anh, yên tâm đi, tôi biết chừng mực.Hương Cảng, trụ sở chính của bang Lôi Thần, một lão già chừng năm mươi tuổi gì đó ngồi ngay ngắn trên ghế cao, “Nghe nói gần đây Thư nhị thiếu mang theo con trai đến thành phố L?”

Lão già này đương nhiên là bang chủ bang Lôi Thần – Lôi Nhất Hằng, đối thủ một mất một còn của Thư Yến Tả!

“Vâng, nghe nói còn đang mở một chi nhánh nhà hàng ‘Nguyên Tân’ ở thành phố L.” Một thanh niên nhỏ con chừng ba mươi tuổi đáp lại.

“Phái người đi có thăm dò ra tin tức gì không?”

https://thuviensach.vn

“Nghe nói gần đây Thư nhị thiếu thường qua lại mật thiết với một nữ nhân viên của giải trí Âu Kỳ, con của hắn ta hình như rất thích cô ta.”

“A! Còn có chuyện như vậy, xem ra đẳng cấp của Thư nhị thiếu quả nhiên rất đặc biệt! Không thích thiên kim nhà danh giá, lại chỉ chung tình với một người đàn bà bình thường. Đúng rồi, có điều tra được người phụ nữ sinh con cho hắn ta không?” Lôi Nhất Hằng cười đến cực kỳ hèn mọn bỉ ổi.

“Vẫn chưa tra được.” Thanh niên nhỏ con nơm nớp lo sợ nói.

“Đồ ăn hại! Nuôi mấy người một đám ăn hại! Năm năm rồi, cái rắm tin tức gì cũng không điều tra được!” Lôi Nhất Hằng hung hăng ném rơi ly trà trong tay, tức giận quát lên.

“Bang chủ, Thư nhị thiếu làm công việc giữ bí mật quá tốt, chúng ta phái người đi điều tra đều không tra được gì, hơn nữa giống như không có người nào biết người phụ nữ kia là ai, cũng chưa bao giờ nghe nói Thư nhị thiếu cưng chiều người phụ nữ nào quá lâu, nhưng mà...” Cậu thanh niên nhỏ con kia là một trong những thuộc hạ được trọng dụng nhất của Lôi Nhất Hằng.

“Nhưng gì? Đừng có dông dài.” Giọng điệu hơi không được kiên nhẫn.

“Ngược lại nghe nói có một người phụ nữ tên An Tình Hủy, trước kia từng được nhận cưng chiều của Thư nhị thiếu, nhưng sau khi con của hắn xuất hiện thì lại chịu lạnh nhạt, đã ngây ngốc ở nhà cũ họ Thư năm năm, nếu không phải mê tiền tài và quyền lực, sao có thể không rời đi! Nếu như chúng ta thêm chút lợi dụ dỗ, nói không chừng...” Trong mắt nam thanh niên nhỏ con lóe ra tia sáng.

“Dùng lợi dụ dỗ... Phương pháp dùng lợi dụ dỗ như thế nào? Sao cậu biết cô ta sẽ phản bội Thư nhị thiếu?”

https://thuviensach.vn

“Bang chủ, loại phụ nữ như cô ta chẳng phải cần tiền sao? Chúng ta cho cô ta tiền, chỉ cần cô ta ngoan ngoãn hợp tác!”

“Được, chỉ cần có thể moi ra tin tức có ích từ chỗ cô ta, cậu sẽ lập công lớn!”

“Thuộc hạ phải đi ngay, xin hứa cho Bang chủ một câu trả lời thuyết phục hài lòng.” Nam thanh niên nhỏ con cười đến gian trá.

An Tình Hủy đi trong chợ, từng đợt tanh tưởi truyền đến khiến cho cô chán ghét, năm năm rồi, cô nghẹn uất ngây người ở nhà cũ họ Thư năm năm rồi, vú Thư bà già không chết này nói là tín nhiệm cô, thật ra vẫn đề phòng cô, luôn để cho cô làm chút việc lộn xộn, do đó, gần đây phái cô ra ngoài mua thức ăn, việc này cũng muốn để cho cô làm?

Cô tức giận xé lá rau vừa mua trong tiệm, nghiến răng nghiến lợi mà nghĩ.

Năm năm rồi, cô vì có thể sinh tồn ở nhà cũ họ Thư, rất nỗ lực nịnh nọt mọi người, cô càng nhìn đôi mắt tiểu thiếu gia Lucus lại càng nghĩ đến con đàn bà kia, mặc dù chuyện này là đề tài cấm kỵ ở nhà cũ họ Thư, nhưng năm đó cô ra một mưu kế nho nhỏ, dụ dỗ một nữ giúp việc thảo luận thân thế của tiểu thiếu gia sau lưng, ngày hôm sau nữ giúp việc kia đã bị ném đi đút cho chó sói ăn.

Vì vậy, càng thêm xác định ý tưởng trong lòng cô, cho dù từ tính toán thời gian đến nhìn tướng mạo của Lucus, là đứa bé của con đàn bà ấy có khả năng vô cùng lớn.

Mặc dù con đàn bà đó không thể chạy trốn, không biết bị nhị thiếu mang đi chỗ nào rồi, nhưng cũng không phải không có khả năng.

Cô cũng biết nhị thiếu khôn khéo, cũng chính bởi vì nhị thiếu lần nữa cảnh cáo cô đừng làm chuyện vượt quá khuôn phép, cô cũng không dám có

https://thuviensach.vn

hành vi nào quá phận.

Còn có Đoạn Tử Lang kia, mỗi lần nhìn cô, ánh mắt đều mang theo trêu tức thậm chí là hèn mọn, điều này khiến cho cô cực kỳ khó chịu, nhưng mà người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, nếu như cô rời đi nhà cũ họ Thư thì không còn tiền vốn để sinh tồn nữa, cho nên cô chỉ có thể nhịn, nhưng mà gần đây thật sự nhẫn nhịn đủ rồi, mặc dù cô hao tâm tổn trí nịnh nọt tiểu thiếu gia như thế nào, nhưng đứa bé kia vẫn hờ hững với cô, đức hạnh giống y hệt mẹ nó!

Vừa nghĩ tới đứa con của con đàn bà đê tiện kia, vẻ ác độc trong mắt cô lại tăng thêm vài phần, gần như tất cả đều coi thằng bé giống như bảo bối, đối với bọn họ mà nói, cô chỉ là một người hầu hạ vô thưởng vô phạt mà thôi!

Gần đây, không biết vì lý do gì, hai cha con lại rời nhà đi gần nửa tháng, thật sự rất kỳ quái, nghe giọng điệu vú Thư thì bọn họ đi thành phố L trong nước, chỗ đó có gì hấp dẫn cha con bọn họ sao?

Mua xong đồ ăn, cô suốt dọc đường suy nghĩ sự việc trên đường đi về, hoàn toàn không hề phát hiện ra có hai người đàn ông to con đang theo sát sau lưng cô.

Hai người này nháy mắt ra hiệu cho nhau, xông lên một người che miệng An Tình Hủy, một người giữ chặt tay cô, lập tức có một chiếc minibus lái tới, hai người đàn ông to lớn xách cô như xách gà con nhét vào xe.

An Tình Hủy hoảng sợ mở to hai mắt, trong miệng “Ô ô...” không ngừng, trong đầu lại chuyển động cực kỳ nhanh, những người này là ai? Tại sao lại muốn bắt cô? Chắc chắn không phải vì tiền, cô vốn chỉ là người hầu hạ mà thôi, chẳng lẽ là kẻ địch của Thư nhị thiếu?

https://thuviensach.vn

Sau đó, mắt của cô bị che lại, tầm mắt thoáng cái đen thui, hai cánh tay cũng bị người ta trói lại, cô không thuận theo mà giãy dụa.

“An tiểu thư, tôi khuyên cô vẫn nên ngoan ngoãn nghe lời thì tốt hơn, tôi tin tưởng cô là người thông minh!” Một giọng nói lạnh lùng nghiêm nghị vang lên bên tai cô.

An Tình Hủy cân nhắc giữa lợi và hại, yên tĩnh trở lại, người kia nói không sai, chỉ cần không giết cô diệt khẩu là được.

Đại khái nửa giờ sau, xe ngừng lại, hai mắt An Tình Hủy tỏa sáng, miếng vải đen bị lấy xuống, cô nhìn chung quanh một vòng, chỉ là một nhà xưởng cũ kỹ mà thôi.

Hai người đàn ông to lớn kéo cô đi vào trong nhà xưởng, sau đó tới trước một người đàn ông thấp bé gầy gfo, ánh mắt hèn mọn bỉ ổi đánh giá An Tình Hủy một vòng từ trên xuống dưới.

“Buông tay An tiểu thư ra, tôi nghĩ An tiểu thư là người thông minh, cô ta biết nên làm như thế nào thì có lợi cho bản thân mình!”

An Tình Hủy liếc mắt nhìn người đàn ông đó, hoạt động cánh tay bị trói đến hơi chết lặng, “Không biết tiên sinh tốn sức lớn như vậy bắt tôi đến đây là có mục đích gì?”

“Tôi định bàn luận một giao dịch hạng nhất với An tiểu thư.”

“Cùng tôi? Bàn luận giao dịch?” An Tình Hủy cảm thấy rất khó tin.

“Đúng vậy, An tiểu thư ngây người ở nhà cũ nhà họ Thư sắp sáu năm rồi nhỉ, chắc biết rõ chuyện nơi đó tương đối thấu đáo!”

Trong đầu An Tình Hủy khựng lại, quả nhiên là kẻ thù của Thư nhị thiếu, chỉ có điều sao lại tìm tới cô!

https://thuviensach.vn

Người đàn ông gầy gò thấy An Tình Hủy không nói gì, tiếp tục nói: “Thật ra cũng rất đơn giản, chỉ cần An tiểu thư phối hợp thật tốt với chúng tôi, cô sẽ nhận được một khoản khả quan. Hơn nữa, cô không có lựa chọn nào khác.” Hoàn toàn uy hiếp.

“Được, anh hỏi đi.” An Tình Hủy cân nhắc tiếp, giữ được tính mạng mới là quan trọng nhất, đáp ứng trước đã, hơn nữa Thư nhị thiếu không có nhiều ân huệ với cô, cho dù phản bội anh ta cũng do anh ta gieo gió gặt bão.

“An tiểu thư quả nhiên sảng khoái, tôi thích.” Người đàn ông gầy gò ngả ngớn sờ lên gò má trắng nõn của An Tình Hủy, trong mắt hiện lên vẻ vui sướng.

“Mẹ đẻ của tiểu thiếu gia nhà họ Thư là ai?”

“Một người phụ nữ tên Hoắc Nhĩ Phi.”

“Bây giờ cô ta ở đâu?”

“Không biết, từ năm năm trước cô ta chạy trốn không xong đã bị Thư nhị thiếu bắt lại rồi, chưa từng thấy xuất hiện, cho nên tôi cũng không rõ lắm.”

“Cô biết được bao nhiêu về người phụ nữ tên Hoắc Nhĩ Phi kia?”

“Tôi chỉ biết cô ta và tôi đều bị bắt đến nhà cũ họ Thư làm công cụ ấm giường cho nhị thiếu, chỉ có điều cô ta may mắn hơn tôi một chút, mang bầu đứa nhỏ. Những chuyện khác tôi thật sự không biết, bởi vì chúng tôi đều bị chia ra nhốt ở những phòng khác nhau, cho nên trao đổi rất ít.”

“A, như vậy, xem ra An tiểu thư rất mong mang thai đứa nhỏ của Thư nhị thiếu?” Một tay người đàn ông gầy gò hung hăng nắm lấy cằm An Tình Hủy, tay kia sờ soạng lên ngực An Tình Hủy.

https://thuviensach.vn

“Hai người lui xuống trước.” Người đàn ông gầy gò phất phất tay, ra dấu cho hai thuộc hạ này đi xuống trước.

An Tình Hủy sao có thể không rõ người đàn ông này muốn làm gì, cho dù cô vô cùng không muốn, cũng không thể không giả bộ như ra vẻ thuận theo, cô vẫn chưa muốn chết, dù sao cô đã tàn phá không chịu nổi, ngủ với ai không phải ngủ sao?

Trong phòng, lập tức truyền đến từng tiếng đàn ông thở dốc nặng nề và tiếng người phụ nữ rên rỉ nũng nịu, hai người đàn ông vạm vỡ đứng ngoài cửa chỉ cảm thấy khó chịu muốn chết, lại không chiếm được cởi bỏ.

Sau khi An Tình Hủy trở lại nhà cũ họ Thư, chỉ cảm thấy toàn thân bẩn muốn chết, mới vừa rồi bị ba tên đàn ông như súc sinh cường bạo, lúc gần đi, người tên Trình Thất còn cảnh cáo cô nhất định phải ngoan ngoãn hợp tác, nếu không kết cục sẽ rất thê thảm!

Cô có thể đoán được người tên Trình Thất kia nhất định là người của đối thủ một mất một còn với Thư nhị thiếu – người của Lôi Nhất Hằng, muốn cô trở về nằm vùng, bất cứ lúc nào báo cáo nhanh động thái của Thư nhị thiếu cho bọn chúng.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 94+1: Lucus Bị Ai Mang Đi? (1)

Editor: Puck

Tháng mười, khí trời thành phố L đã bắt đầu chuyển mát, còn có ba ngày, Tuyết Luân sẽ trở lại rồi, Hoắc Nhĩ Phi ngồi trong phòng làm việc, cầm lịch ngày trên bàn, vẽ các vòng tròn.

“Dì Phi Phi.” Lucus đẩy cửa chạy vào.

“Lucus, sao con lại đến đây?”

“Cha bảo hôm nay phải về Hương Cảng có việc, để cho con tới tìm dì Phi Phi chơi.”

Hoắc Nhĩ Phi cầm điện thoại lên gọi, chuông reo không tới hai lần, bên kia đã nhận.

“Alo! Anh trở về Hương Cảng cũng không lên tiếng chào hỏi sao! Anh làm vậy là không có trách nhiệm với Lucus, sao anh có thể để một mình thằng bé ở đây.” Hoắc Nhĩ Phi chỉ trích một loạt.

[Tôi có thể lý giải rằng em không nỡ để tôi đi không? Hơn nữa Lucus giao cho em, tôi rất yên tâm, tôi tin tưởng em sẽ chăm sóc tốt cho nó.]

“Quỷ mới có thể không nỡ xa anh, tôi ước gì anh vĩnh viễn sẽ không trở về, vậy buổi tối Lucus ở đâu?”

[Nếu như em không muốn giữ nó, có thể giao cho Lang, mặc dù cậu ta luôn chơi về muộn.]

https://thuviensach.vn

Nghe xem! Rõ ràng chính là trong lời nói có hàm ý khác, Hoắc Nhĩ Phi tức giận thầm nghĩ.

Không đợi cô mở miệng nói chuyện, bên kia đã truyền đến giọng nói: [Không nghe em nói nữa, tôi lên máy bay rồi, nhờ em chiếu cố Lucus vài ngày.]

"Này!" Đầu bên kia chỉ truyền đến tiếng điện thoại kêu "Tút tút", Hoắc Nhĩ Phi tức giận thở hổn hển ném điện thoại đi.

"Dì Phi Phi, dì không nỡ để cha con đi sao?"

Hoắc Nhĩ Phi rất không nhã nhặn ho khan, rất kiên định phủ nhân, "Không có, dì ước gì cha con vĩnh viễn đừng trở lại."

"Con cảm thấy cha rất tốt mà, sao dì Phi Phi không thích cha con?" Lucus chu cái miệng nhỏ nhắn.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy thảo luận vấn đề này với Lucus rất không thích hợp, sờ lên cái đầu nhỏ của bé, "Bởi vì đó là cha con, con đương nhiên thích cha con rồi, Lucus ngoan, bây giờ con ở đây chơi, chờ dì hết bận thì mang con đi chơi được không?"

"Vâng." Lucus rất ngoan gật gật đầu, yên tĩnh ngồi trên ghế sa lon bên cạnh, ôm laptop chơi game.

Ban ngày ngược lại dễ giải quyết, chỉ có điều buổi tối, Hoắc Nhĩ Phi bắt đầu u sầu.

Có thể trông cậy vào tên Đoạn lưu manh kia sao? Cả ngày không thấy bóng dáng, từ sau khi nhìn thấy Coral, hoàn toàn đã bị mê hoặc mất đi lý trí rồi, cả ngày chạy đi hẹn hò, Lucus giao cho anh ta, mình cũng không yên lòng, người cha nuôi đó là như thế nào, cũng quá không có trách nhiệm!

https://thuviensach.vn

Đợi sau mười giờ, Đoạn lưu manh còn chưa trở lại, điện thoại cũng không ai nhận, Hoắc Nhĩ Phi tức giận đến chân mày bắt đầu run lên.

“Dì Phi Phi, khi nào cha nuôi trở lại vậy, một mình con sợ hãi, nhưng mà con buồn ngủ quá rồi!” Lucus rất khổ sở trợn tròn mắt.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn trên dưới đôi mắt bé bắt đầu đánh nhau, không khỏi đau lòng một trận, cân nhắc hết lần này đến lần khác, cuối cùng quyết định mang bé về nhà, thời gian vài ngày chắc không thành vấn đề, hơn nữa lần trước cha mẹ còn từng gặp bé, cũng rất thích.

“Lucus, chúng ta không đợi cha nuôi của con nữa, dì dẫn con về nhà được không?”

“Có thật không? Con có thể đến nhà dì Phi Phi ở sao?” Lucus vì tin tức như vậy mà mở mắt ra lần nữa.

“Ừ, dĩ nhiên có thể đi, ngồi yên.” Hoắc Nhĩ Phi thắt chặt dây an toàn cho Lucus xong, cầm điện thoại di động lên gửi một tin nhắn cho Đoạn lưu manh, nói cho anh ta biết mấy ngày nay Lucus ở nhà mình, không cần anh ta quan tâm, rồi để điện thoại di động xuống cho xe chạy đi.

Đoạn Tử Lang thật ra nửa cố ý nửa vô ý, lúc ấy anh và Coral đang chơi trong quán bar, quả thật không nghe thấy chuông điện thoại reo, chờ lúc anh nhìn thấy thì không định trở về. Anh cũng chỉ có ý tốt thúc đẩy chuyện này mà thôi, cho hai mẹ con bọn họ thêm chút thời gian, bồi dưỡng tình cảm, thật tốt!

Sau khi thấy mèo nhỏ gửi tin nhắn tới, anh lập tức gọi một cú điện thoại cho Yến, nói cho cậu ấy biết tin tức tốt này, hai người ngầm hiểu lẫn nhau.

Hoắc Nhĩ Phi mang theo Lucus vào nhà thì cha Hoắc và mẹ Hoắc đang ngồi trên ghế sa lon xem ti vi, thấy con gái dẫn theo một bé trai trở

https://thuviensach.vn

lại, rất kinh ngạc.

“Chào ông bà.” Lucus vừa vào cửa, đã ngọt ngào chào.

“Miệng đứa nhỏ này thật ngoan, bé chính là đứa bé lần trước gặp ở lễ đính hôn của con cả, không trách được thoạt nhìn sao quen mắt.” Mẹ Hoắc cười ha hả nói.

“Vâng, cha, mẹ, Lucus không có người thân ở thành phố L, mấy ngày này bé tạm ở nhà chúng ta.” Hoắc Nhĩ Phi đổi giày, giúp Lucus tìm một đôi dép cũ của mình lúc trước, dù sao trong nhà không có dép con nít, chỉ có thể tạm chấp nhận.

Lucus ngược lại ngoan ngoãn xỏ dép vào, đứng ở đó mơ mơ màng màng ngủ gật.

“Mẹ, con mang Lucus vào đi ngủ trước.” Hoắc Nhĩ Phi dắt tay Lucus vào phòng mình, cởi giày vớ và quần áo cho bé, đắp kín chăn mền.

Lucus vừa vào đến giường đã ngáy o o ngủ rồi, Hoắc Nhĩ Phi sờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn của bé, đóng cửa lại đi ra ngoài, cô biết cha mẹ nhất định có lời muốn hỏi cô.

Vừa thấy con gái ra ngoài, Thu Linh lập tức kéo con gái nhỏ giọng hỏi, “Phi Phi, cha đứa nhỏ này và con có quan hệ như thế nào?”

“Mẹ, chỉ là bạn bè bình thường thôi.”

“Bạn bè bình thường sẽ để con dẫn đứa bé của người ta tới ở trong nhà vài ngày sao?” Thu Linh đương nhiên không tin.

“Đúng vậy, Phi Phi à, cha đã gặp cha của đứa nhỏ này trong lễ đính hôn lần trước, thoạt nhìn rất không đơn giản! Sao con quen biết.” Cha Hoắc cũng xen vào.

https://thuviensach.vn

“Cha mẹ, hai người suy nghĩ nhiều, cha Lucus tạm thời có việc gấp quay về Hương Cảng mấy ngày, không tiện mang theo thằng bé, nên nhờ vả con chăm sóc bé mấy ngày thôi.” Hoắc Nhĩ Phi mở tủ lạnh, lấy một bịch sữa chua ra uống.

“Con bé này, chính là tâm địa quá tốt, Tuyết Luân biết không? Hai đứa cũng đã đính hôn, làm chuyện gì cũng phải suy nghĩ cho nó một chút, không thể khư khư cố chấp biết không?” Thu Linh ý vị sâu xa nói.

“Mẹ, con biết rõ, con có chừng mực mà.”

“Con bé ngốc, Tuyết Luân bao dung con bao nhiêu, cũng sẽ không hy vọng con đi lại quá gần người đàn ông khác, mẹ thấy ngày đó ánh mắt nó nhìn cha Lucus cũng không thích hợp.” Thu Linh chọc chọc lên trán con gái, con bé ngốc này, thoáng một cái đã hai mươi bốn tuổi, vẫn còn như trẻ nít, luôn luôn khiến cho bọn họ bận tâm.

“Cha, cha mẹ còn không đi ngủ đi, cũng sắp mười một giờ rồi, haizzz... Buồn ngủ quá, con đi rửa mặt.” Hoắc Nhĩ Phi ngáp một cái đi vào toilet.

“Ông xem, đều do ông nuông chiều, may mà còn có thằng bé Tuyết Luân này thích nó, tôi coi như thỏa mãn.” Thu Linh tức giận chỉ trích ông xã.

“Được rồi, đều do tôi nuông chiều, đi ngủ đi.” Hoắc Kỳ cũng không giận, cười ha hả nắm bả vai bà xã đi về phòng ngủ.

Lúc Hoắc Nhĩ Phi lên giường ngủ, Lucus đã đạp hết chăn ra, nửa nằm sấp trên giường ngủ thật say!

Cô nhẹ nhàng bò lên giường, giúp bé đắp kín chăn mền, nhìn khuôn mặt khi ngủ của Lucus, trong mắt chứa đầy tình cảm dịu dàng, biết rõ đây

https://thuviensach.vn

là con trai mình mười tháng mang thai sinh ra, lại không thể nhận, cũng không thể nói cho cha mẹ mình biết đây là cháu ngoại của ông bà.

“Mẹ, Lucus rất nhớ mẹ.” Lucus đang ngủ đột nhiên nói mê ra tiếng.

Tay Hoắc Nhĩ Phi đang sờ lên mặt bé khựng lại, khóe mắt lướt qua giọt lệ, xin lỗi, rất xin lỗi, Lucus, mẹ không thể nhận con.

Cô cắn thật chặt môi dưới của mình, nằm nghiêng xuống.

Buổi sáng tỉnh lại hình như Lucus cực kỳ hưng phấn, “Dì Phi Phi, tối hôm qua con mơ thấy mẹ.”

“Mẹ ở trong mộng như thế nào?” Hoắc Nhĩ Phi vừa giúp bé mặc quần áo vừa hỏi.

“Con mơ thấy dì Phi Phi chính là mẹ, sau đó con đặc biệt vui vẻ, nhưng đột nhiên mẹ không thấy tăm hơi.” Lucus nói xong giọng nói nhỏ đi.

Hoắc Nhĩ Phi đang mặc quần áo cho bé, tay khựng lại, yêu thương mà sờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn của bé, “Mặc xong rồi, đi thôi, chúng ta ra ngoài đánh răng rửa mặt, sau đó ăn sáng.”

Lúc Hoắc Nhĩ Phi mang Lucus đi chơi, Thu Linh lặng lẽ nói với ông xã: “Ông xã, ông có cảm thấy ánh mắt Lucus đó đặc biệt giống ánh mắt của Phi Phi nhà ta không!”

“Có lẽ đây chính là duyên phận, bằng không sao Phi Phi thích thằng bé như vậy, còn dẫn bé đến nhà chúng ta, nghe nói đứa nhỏ này từ nhỏ đã không có mẹ, cũng thật đáng thương.” Hoắc Kỳ cũng không cảm thấy có vấn đề gì.

“Là ngược lại, người tuổi trẻ bây giờ đó, quá không có trách nhiệm, sinh xong đứa bé liền ly hôn, hoàn toàn không có trách nhiệm với đứa bé”

https://thuviensach.vn

Lucus cảm thấy nhà dì Phi Phi thật tốt, mặc dù không lớn như nhà mình, nhưng mỗi ngày ông bà đều làm món ăn ngon cho bé ăn, ăn ngon hơn nhà mình.

Buổi trưa, một bàn thức ăn phong phú, màu sắc tươi đẹp.

“Nào, Lucus ăn cá mè, không có vây xương, thịt cá còn tươi mới.” Thu Linh nghe con gái nói Lucus thích ăn cá, gần như bữa nào cũng mua cá, thay đổi đa dạng làm cho khách mời tí hon ăn.

“Cám ơn bà.” Giọng nói trẻ con mềm mại của Lucus truyền đến, đôi mắt cong lại như vầng trăng non.

“Ông xã, ông xem đôi mắt của Lucus này, giống hệt Phi Phi lúc nhỏ, đứa nhỏ này có duyên phận thật sâu với nhà chúng ta.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 94+2: Lucus Bị Ai Mang Đi? (2)

Editor: Puck

Hoắc Nhĩ Phi giống như đã thành thói quen khi nghe nói vậy, cũng không giải thích thêm nhiều, vẻ mặt tự nhiên gắp một miếng rau cải xanh đặt trong chén Lucus, “Con nít không thể kiêng ăn, phải ăn nhiều rau.”

“Vâng...” Lucus kéo thật dài âm cuối, rất gắng gượng ăn rau cải, lúc ở nhà không có cách nào để cho bé ăn rau, ngay cả cha bé cũng không được.

Mỗi tối, Thư Yến Tả đều rất đúng hẹn gọi điện thoại cho con trai, biết được mấy ngày nay bé đều ở nhà mèo nhỏ thì nhếch miệng lên nở nụ cười vui vẻ, mèo nhỏ quả nhiên yêu thương Lucus.

Hoắc Nhĩ Phi đang đi làm, đột nhiên nhận được điện thoại của Tuyết Luân.

[Phi Phi, hôm nay có thể anh không trở về được, đoán chừng còn thêm hai ngày, bảo bối, anh nhớ em.]

“Em cũng nhớ anh, chờ anh trở về.”

“Dì Phi Phi, con muốn uống nước.” Lucus ngồi trên ghế sa lon đột nhiên nói.

[Phi Phi, sao dường như anh nghe thấy giọng nói của Lucus?] Chử Tuyết Luân ở đầu bên kia rất kinh ngạc hỏi.

“Vâng, là bé, Tuyết Luân, khi nào anh trở về em nói tỉ mỉ với anh, anh đi làm việc trước đi.”

https://thuviensach.vn

Sau khi cúp điện thoại, Chử Tuyết Luân mờ mờ ảo ảo cảm thấy có gì không đúng, nhưng tất cả trong đầu đều là chuyện hạng mục, chỉ có thể nhanh chóng kết thúc chuyện bên này, trở về rồi nói.

Hoắc Nhĩ Phi đứng dậy rót một chén nước cho Lucus, “Quỷ nhỏ, con cố ý hả.”

Lucus dẩu môi không nói lời nào, trong lòng thầm nghĩ: Con đương nhiên phải giúp cha con rồi.

“Dì Phi Phi, buổi trưa dì dẫn con đi ăn Pizza Hut được không?”

“Được, đúng rồi, khi nào cha con trở lại?”

“Lucus chọc dì Phi Phi không vui sao?” Lucus phồng má nói.

“Sao có thể chứ? Dì thích Lucus còn không kịp nè.” Hoắc Nhĩ Phi nhéo gương mặt phồng lên của bé, tiểu nhân tinh này.

“Vừa rồi dì Phi Phi còn nói nhớ chú Chử, cũng không nhớ cha con.”

Hoắc Nhĩ Phi rất bất đắc dĩ “Khụ khụ” hai tiếng, sao đứa nhỏ bây giờ trưởng thành sớm như vậy!

Hai người ăn no căng từ trong Pizza Hut đi ra, “Dì Phi Phi, đã lâu như vậy con không thấy dì Tuyết Nghê?”

“Dì ấy đi nước Anh tìm bác cả của con rồi.”

“Wow! Có thật không? Dì Tuyết Nghê thật tuyệt vời!” Lucus hoan hô.

“Ừ, dì Tuyết Nghê rất dũng cảm.”

“Dì Phi Phi cũng rất dũng cảm.”

https://thuviensach.vn

“Tiểu nhân tinh!” Hoắc Nhĩ Phi cưng chiều sờ lên trán bé, nắm tay bé đi về phía công viên “Đinh Lan” gần đó, Lucus vừa đi vừa nhìn các bạn nhỏ chơi điên khùng chạy khắp nơi ở đằng kia, trong mắt tràn đầy hâm mộ.

Từ nhỏ cha không có thời gian dẫn bé đi chơi, cha nuôi dẫn bé đi chơi cũng chỉ luôn mang theo bé, không thể chơi với các bạn nhỏ khác, sau đó cha để cho bé đi nhà trẻ, nơi đó có rất nhiều bạn nhỏ, nhưng người ta đều có cha mẹ, còn cười nhạo bé không có mẹ, bé giận đến theo chân đánh cho tụi nó một trận, cũng không nói cho cha, nếu cha biết, nhất định sẽ đánh người ta một trận, nhưng bé không muốn như vậy. Hơn nữa bọn nó cũng quá ngu ngốc, bé không thích theo chân bọn chúng chơi, thật phiền não!

Đột nhiên, một chiếc diều vẽ con cừu thật đẹp rơi bên chân Lucus, bé khom lưng nhặt lên, xa xa có một cô bé chừng bốn tuổi trông đáng yêu chạy tới.

Lucus vội vàng đưa diều cho cô bé, cô bé nhẹ nhàng thanh tao nói: “Anh à, chúng ta chơi với nhau được không? Cừu xinh đẹp có thể bay rất cao, vừa rồi chỉ bị vướng phải nhánh cây một chút, cho nên rớt xuống.”

Hoắc Nhĩ Phi sờ sờ đầu Lucus, “Nếu không, Lucus chơi với em gái nhỏ một lúc.”

Lucus rất ngoan ngoãn gật gật đầu, cô bé con thật cao hứng kéo tay Lucus, còn dạy Lucus phải thả dây như thế nào d mới khiến cho diều bay cao hơn.

Hoắc Nhĩ Phi mỉm cười đứng bên cạnh hai người bạn nhỏ chơi thật vui vẻ, có một cô gái trẻ tuổi không chênh lệch bao nhiêu với cô đi tới bên cạnh, “Dáng dấp con trai cô thật đẹp trai, tiểu Mỹ nhà tôi chỉ thích chơi với mấy bạn học sinh nam đẹp trai thôi.”

“Con gái của cô cũng thật đáng yêu, như công chúa nhỏ vậy, thật xinh đẹp.” Hoắc Nhĩ Phi thật tình ca ngợi, cô cũng không cãi lại từ “Con trai”,

https://thuviensach.vn

giải thích cho một người xa lạ, quá không cần thiết, huống chi cũng đúng là con trai cô.

“Con gái chính là tốt như vậy, mỗi ngày có thể ăn mặc xinh đẹp. Gần đây say mê Cừu vui vẻ vào Sói xám, do đó nhất định kêu cha bé làm một diều Cừu vui vẻ, tới đây chơi.” Nói đến con gái mình, chủ đề của người mẹ trẻ kia nói liên tục rồi.

“Ừmh, Cừu vui vẻ và Sói xám cũng không tệ lắm, Lucus cũng rất thích xem.”

“Đúng vậy! Rất hot, nghe nói đã phát phần thứ hai rồi.”

“Đúng vậy.”

“Đứa nhỏ nhà cô có kiêng ăn không?”

“Có, không ăn rau cỏ, những thứ khác còn được.”

“Tiểu Mỹ nhà tôi cũng vậy, ép con bé ăn cũng không chịu ăn.”

...

Hai người hàn huyên vấn đề về đứa nhỏ hơn mười phút, bên kia cha tiểu Mỹ đã thành công thả diều lên rất cao trên bầu trời, hai đứa trẻ vui mừng không thôi, ở đó chạy tới chạy lui.

Hoắc Nhĩ Phi đột nhiên cảm thấy giờ phút này thật thỏa mãn, điện thoại trong túi đột nhiên vang lên, cô cầm điện thoại đi tới bên canh, vừa lúc đi ra khỏi tầm mắt Lucus.

“Âu đại ca, có chuyện gì sao?”

[Phi Phi bây giờ em đang ở đâu? Có một Case cần em xử lý một chút, anh để thư ký Tần đi tìm em, cô ấy nói em không có ở đây.]

https://thuviensach.vn

“A, em mới vừa cơm nước xong, lập tức về công ty, anh để thư ký Tần mang tài liệu đến bộ phận kế hoạch của em đi, giao cho tiểu Nguyễn.” Tiểu Nguyễn là trợ lý của cô, làm việc rất tỉ mỉ.

[Được, Case này tương đối gấp gáp, em đốc thúc một chút.]

“Vâng, em hiểu.”

Sau khi cúp điện thoại xong, Hoắc Nhĩ Phi thấy bên cạnh có bán kem, nên mua hai cây chia ra cho Lucus và tiểu Mỹ.

Nhưng mà đến khi cô quay lại chỗ kia, chỉ thấy người một nhà tiểu Mỹ mà không thấy Lucus rồi.

Cô vội hỏi mẹ tiểu Mỹ, “Lucus đi đâu rồi?”

“Không phải cô kêu người đến đưa bé đi sao? Tôi thấy cô nhận điện thoại rồi không thấy tăm hơi, còn tưởng rằng cô có việc gấp đi trước, cô vừa đi một lúc, thì có một người phụ nữ đi tới nói với thằng bé mấy câu, rồi dẫn thằng bé đi, tôi thấy hình như con trai cô cũng biết người phụ nữ này, không hề chống lại! Hai người họ vừa đi một lúc, nếu không cô nhanh chóng gọi điện thoại hỏi một chút xem.” Mẹ tiểu Mỹ kinh ngạc nói.

Một người phụ nữ mang Lucus đi, sẽ là ai chứ?

Chẳng lẽ là Nhiễm Nhiễm, cô nhanh chóng gọi một cú điện thoại đi.

[Chị Phi Phi, chị nghĩ như thế nào lại goi điện thoại cho em vậy.] Đầu điện thoại bên kia truyền đến giọng nói hưng phấn của Nhiễm Nhiễm.

“Nhiễm Nhiễm, em tới thành phố L sao?”

[Không có, nếu như chị Phi Phi mời em, em nhất định đi.]

https://thuviensach.vn

“Nhiễm Nhiễm, chị không nói với em nữa, Lucus vừa mới bị một người phụ nữ mang đi, chị cho là em, cho nên gọi điện thoại hỏi em một chút.”

[Lucus bị một người mang đi? Chị Phi Phi, chị nhanh chóng gọi điện thoại cho nhị ca của em đi.] Thư Tử Nhiễm vừa rồi còn cười đùa hí hửng, vẻ mặt lập tức nghiêm túc, đây cũng không phải trò đùa, nói không chừng là do kẻ thù nhà các cô làm.

Hoắc Nhĩ Phi suy nghĩ một chút, Nhiễm Nhiễm nói đúng, ở thành phố L, người phụ nữ mà Lucus biết trừ cô chính là Phi Phi, Tiêu Tiêu, Tuyết Nghê bây giờ đang ở nước Anh, Tiêu Tiêu đi Thâm Quyến công tác cũng phải một tháng rồi, không có người khác!

Lucus luôn là đứa bé rất ngoan, sẽ không tùy tiện đi theo người xa lạ, một người phụ nữ tuổi còn trẻ, vậy sẽ là ai?

Thư Yến Tả thật bất ngờ mèo nhỏ lại có thể chủ động gọi điện thoại cho mình, vì vậy tâm tình thật tốt.

[Anh có phái một người phụ nữ tới đón Lucus không?] Giọng Hoắc Nhĩ Phi rất nóng nảy.

Thư Yến Tả lập tức có dự cảm xấu, “Không có, chuyện gì xảy ra?”

Hoắc Nhĩ Phi lập tức nói đầu đuôi câu chuyện một lần.

Tâm tình Thư Yến Tả vốn rất vui vẻ lập tức lo lắng, nghe xong mèo nhỏ tự thuật thật lâu không nói.

[Alo, sao anh không nói gì... Đều do tôi không tốt, tôi rời khỏi chừng mười phút, tôi...]

https://thuviensach.vn

“Đừng quá tự trách, tôi sẽ nghĩ cách, yên tâm đi.” Giọng nói trầm ổn của Thư Yến Tả truyền đến, nhất thời khiến Hoắc Nhĩ Phi yên tâm không ít, nhưng trong lòng cô mơ hồ có dự cảm xấu, không phải là kẻ thù của Thư Yến Tả chứ!

Khoảng thời gian trước, vì biết người biết ta tốt hơn, cô cố ý tìm hỏi Nhiễm Nhiễm, mới biết nhà anh ở Hương Cảng đều có thế lực ở hai đầu hắc bạch, Thư Yến Tả lại càng là bá chủ ai nhà hắc bạch, không trách được ban đầu có thể một tay che trời.

Nếu như, nếu như Lucus thật sự bị bắt cóc, cô sẽ rất tự trách, nếu không phải bởi vì cô sơ suất quá, cũng sẽ không xảy ra chuyện như vậy.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 95+1: Sự Kiện Bắt Cóc, Chân Tướng Hiện Ra

Editor: Puck

Sau khi cúp điện thoại xong, Thư Yến Tả lập tức gọi một cú điện thoại cho chú Đinh, để cho chú điều tra một chút chiều hướng gần đây của bang Lôi Thần, có phái người đi thành phố L không.

Kết quả lấy được ngược lại trong dự đoán của anh, chính là chú Đinh nói cho anh biết người phụ nữ An Tình Hủy kia đã rời khỏi nhà cũ họ Thư rồi, anh đấm một quyền lên bàn, An Tình Hủy! Con đàn bà này quả nhiên không bớt lo!

Vậy thì đừng trách anh không khách khí, con đàn bà này ngược lại có chút bản lĩnh, lại dám cấu kết với bang Lôi Thần, lại dám bắt cóc con trai anh! Thật đúng là chán sống!

Thư Yến Tả không đoán sai, người phụ nữ mang Lucus đi chính là An Tình Hủy, kể từ sau khi cô bị bang Lôi Thần lợi dụng, đã cung cấp rất nhiều tin tức có ích cho bọn họ.

Khi Trình Thất nói cho cô biết Thư nhị thiếu mang theo con trai đi thành phố L, hơn nữa thường qua lại mật thiết với một người phụ nữ tên Hoắc Nhĩ Phi thì cô có một ý tưởng ác độc như vậy.

Vốn Trình Thất không tin cô, nhưng thấy cô cắn răng nghiến lợi hận người phụ nữ tên Hoắc Nhĩ Phi kia không phải là giả, hơn nữa con trai bảo bối của Thư nhị thiếu cũng biết cô, tương đối mà nói sẽ dễ xuống tay hơn.

https://thuviensach.vn

An Tình Hủy không phải là người lỗ mãng, cô đi theo bang Lôi Thần ẩn núp ở thành phố L nhiều ngày, để cho cô kỳ quái chính là sao Lucus lại gọi con đàn bà kia là "Dì Phi Phi", chẳng lẽ mình đoán sai?

Nhưng trực giác của phụ nữ nói cho cô biết Lucus nhất định là con trai của Hoắc Nhĩ Phi, bằng không sao Thư nhị thiếu lại sang đây tìm cô ta? Hơn nữa diện mạo cũng có một chút tương tự, cô hết sức khẳng định suy nghĩ của mình, Hơn nữa, cho dù đúng hay không, có thể bắt Lucus đi tuyệt đối sẽ làm cho địa vị của mình tăng lên, trăm lợi không có một hại.

Hôm đó, cô theo dõi họ đến công viên, thừa dịp Hoắc Nhĩ Phi rời đi lừa gạt Lucus mang đi.

Lúc Lucus nhìn thấy An Tình Hủy thì tràn đầy kinh ngạc, sao dì ấy lại đến nơi này? Nhưng bởi vì năm năm qua An Tình Hủy vẫn giữ phép tắc sống ở nhà mình, khiến cho bé tin lời nói dối dì ấy tạo ra.

Nhất là lừa bé chuyện bé quan tâm nhất, đó chính là chuyện về mẹ bé, Lucus chỉ là một đứa bé năm tuổi, trong tiềm thức của bé còn chưa phân rõ người tốt và kẻ xấu, nhất là dì An này lại ở nhà bé năm năm, bé như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới dì ấy sẽ hại mình.

Khi bé bị đưa đến một phòng khách sạn thì mới mờ mờ ảo ảo mà cảm thấy có gì không đúng, cau mày hỏi, "Dì An, sao nhà mẹ con lại ở chỗ này? Không phải dì gạt con chứ!"

An Tình Hủy cười lạnh một tiếng, "Không phải mỗi ngày mày đều ở chung một chỗ với mẹ mày sao? Còn cần tao nói cho mày biết."

"Đó là dì Phi Phi." Lucus lớn tiếng nói.

"Dì Phi Phi cái gì, con mụ đó chính là mẹ ruột của mày." An Tình Hủy hung tợn nói.

https://thuviensach.vn

“Dì gạt người! Dì Phi Phi sao có thể là mẹ ruột của con, nếu như dì ấy là mẹ ruột của con, sao lại không quan tâm con! Dì gạt người!” Lucus khóc lớn tiếng nói, mặc dù bé rất hy vọng dì Phi Phi là mẹ bé, nhưng những lời này của An Tình Hủy không thể nghi ngờ là sấm sét giữa trời quang, khiến cho bé tuổi còn nhỏ thoáng cái không chịu được.

“Nếu mày không tin có thể đi hỏi cha mày, tao tin tưởng cha mày rõ ràng nhất, chỉ có điều mày tốt nhất ngoan ngoãn, nếu không đừng trách tao không khách khí!” Bởi vì An Tình Huỷu ghét Hoắc Nhĩ Phi nhất, cho nên theo đó cũng không thích Lucus.

Nói xong đóng cửa đi ra ngoài, để lại Lucus ở trong phòng vẫn khóc sướt mướt, sẽ không, cha sẽ không lừa bé.

Sau khi Hoắc Nhĩ Phi trở lại công ty cũng không yên lòng, bây giờ Lucus sống chết không rõ, sao cô có tâm trạng làm việc, chỉ đành phải phân Case Âu đại ca giao cho cô xuống, bản thân ngồi trong công ty chờ tin tức.

Sau khi Đoạn Tử Lang biết tin tức cũng rất giật mình, người phụ nữ An Tình Hủy này, đúng là sẽ ra tay, ở lại nhà cũ nhà họ Thư năm năm, không có thành tựu gì, lại bò đến trên giường lão già Lôi Nhất Hằng kia, thật sự không phải là bảnh lĩnh tốt bình thương!

Ghê tởm hơn chính là hợp tác với Lôi Nhất Hằng bắt cóc Lucus! Thật đúng là lòng dạ rắn rết!

Thư Yến Tả đã để cho chú Đinh điều tra kỹ chuyến bay nội địa từ thành phố L đi Hương Cảng và ca nô, không thể bỏ qua dù chỉ một chút dấu vết.

Anh một thân một mình chạy đến thành phố L trước, âm thầm phân phó chú Diêm mang một đám anh em ngồi ca nô đến đây, con trai bị bắt cóc ở chỗ này, khẳng định không rời đi nhanh như vậy, trong lòng anh hiểu

https://thuviensach.vn

rõ một chút mục đích của lão già Lôi Nhất Hằng kia, chỉ có điều ngàn van lần không được đánh chủ ý lên đầu con trai anh!

Trước mắt anh lo lắng không phải gì khác, mà là An Tình Hủy rất có thể đoán được mèo nhỏ chính là mẹ của Lucus, nếu như cô ta cố ý nói cho Lucus biết, anh lo lắng con trai sẽ rất khó khăn mà chấp nhận được sự thật này.

Khi Hoắc Nhĩ Phi nhìn thấy Thư Yến Tả, trong lòng nhất thời ổn định rất nhiều, lo lắng hỏi: “Có tin tức của Lucus không? Là ai mang con đi?”

“Nếu như tôi đoán không sai, chín phần là An Tình Hủy.”

“An Tình Hủy, An Tình Hủy...” Hoắc Nhĩ Phi xụi lơ té cả người trên ghế, lẩm bẩm cái tên đã năm năm chưa từng nghĩ đến, người phụ nữ này quả nhiên là khắc tinh của cô, đã năm năm rồi còn không chịu bỏ qua cho cô.

“Sao cô ta lại tới nơi này?”

“Tôi cũng vừa mới nghe chú Đinh nói An Tình Hủy rời khỏi nhà cũ họ Thư được một tuần lễ rồi, ai cũng không ngờ được cô ta lại cấu kết với bang Lôi Thần, hơn nữa còn tới nơi này, bắt cóc Lucus.”

“Bang Lôi Thần không phải là kẻ thù của anh sao?” Hoắc Nhĩ Phi cũng nghe nói từ chỗ Nhiễm Nhiễm.

“Ừ, cho nên rất phiền toái.” Thư Yến Tả đốt một điếu thuốc, nếu con trai bị tổn thương dù chỉ một chút, anh nhất định sẽ tiêu diệt cả một nhà Lôi Nhất Hằng.

“Vậy bọn họ có thể ngược đãi Lucus không?” Hoắc Nhĩ Phi nhẫn nhịn hỏi, vừa nhắc tới hai chữ bắt cóc, cô đột nhiên nghĩ đến tình cảnh ban đầu khi mình bị bắt cóc, chỉ cảm thấy hết sức kinh khủng!

https://thuviensach.vn

Hơn nữa trong phim trên ti vi thấy những phần tử hắc đạo kinh khủng kia đều vô cùng bạo lực, cô không khỏi cả người xụi lơ, không khống chế được phát run lên.

Thư Yến Tả thấy dáng vẻ của cô, thì biết rõ cô nhớ lại chuyện lúc trước, không khỏi đau lòng một trận, tiến lên ôm lấy cô đang run rẩy cả người.

“Buông tôi ra! Buông tôi ra...” Hoắc Nhĩ Phi giãy giụa nói.

Thư Yến Tả không nói lời nào, chỉ rất dùng sức ôm lấy cô, nhẹ nhàng vuốt ve lưng cô, cố gắng để cho cô bình tĩnh lại.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm giác mình bị một hơi thở phái nam cường đại bao vây lấy, bàn tay vòng ngang hông mình có lực mà yên ổn, khiến cho lòng cô không khỏi bình tĩnh lại, hình như giờ phút này cô bỏ xuống tất cả đề phòng, chỉ cần dựa vào một lồng ngực mạnh mẽ như vậy.

Cảm nhận được mèo nhỏ dần ngoan ngoãn lại, Thư Yến Tả mới từ từ buông cô ra, ôn tồn nói: “Không có chuyện gì, có tôi ở đây rồi, em đi về nghỉ trước đi, có bất cứ tin tức gì tôi đều sẽ thông báo cho em.”

Hoắc Nhĩ Phi khó có được biết điều gật gật đầu, cô biết mình lưu lại nơi này chắc chắn không giúp được bất cứ việc gì, còn không bằng trở về chờ tin tức.

Suốt dọc đường Thư Yến Tả đưa cô về nhà, hai người đều không trao đổi dù chỉ một câu, nhưng bản thân Hoắc Nhĩ Phi có thể cảm thấy rõ ràng: Mình không xa lánh người đàn ông này như trước, không biết bởi vì do Lucus hay bởi vì anh đột nhiên trở nên dịu dàng.

Việc này thật sự không phải là một hiện tượng tốt.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên hôm sau người bang Lôi Thần đưa chiến thiếp cho Thư Yến Tả, nói là phải có ý kiến với thị trường Đông Nam Á, cái gọi là một núi không thể chứa hai cọp, Thư nhị thiếu tốt nhất nên suy nghĩ kỹ càng, cũng không thể lấy tính mạng con trai ra nói giỡn!

Cho tới bây giờ Thư Yến Tả chưa hề tiếp nhận uy hiếp, nhưng lần này anh phá lệ, bởi vì đối tượng bắt cóc là con của anh, anh không thể lấy tính mạng của con trai bảo bối ra mà đùa giỡn.

Lôi Nhất Hằng vô cùng vui vẻ với việc Thư Yến Tả thỏa hiệp, về sau cả thị trường Đông Nam Á đều của bang Lôi Thần ông rồi, từ nay bang Viêm Ưng sẽ cút ra khỏi khu vực này rồi, nghĩ tới đây ông không nhịn được vui vẻ cười to, nhớ tới lần trước Thư nhị thiếu còn đặc biệt mượn sức Hóa Thương đi Đông Nam Á một tuần gì đó, đáng đời! Đấu với ông! Còn non lắm, ông chính là muốn cho Thư nhị thiếu khổ cực uổng phí, để cho cậu ta cam tâm tình nguyện giao địa bàn ra!

Nghĩ như vậy, không khỏi bật cười ha hả, cực kỳ hài lòng.

Hai bên giao hẹn cẩn thận một tay giao nộp hiệp ước một tay giao người, Thư Yến Tả vẫn không yên lòng về con trai, yêu cầu nghe một chút giọng nói của con trai mới được, Lôi Nhất Hằng ngược lại đồng ý rất sảng khoái.

[Cha, con rất nhớ cha, con không muốn sống ở chỗ này, con muốn về nhà.] Giọng Lucus rất uất ức.

“Lucus ngoan, cha lập tức đi tới dẫn con về nnhà, bọn họ có bắt nạt con không?”

[Không có, chính là dì xấu xa kia đột nhiên hung dữ với con, còn nói...] Lời còn chưa dứt đã bị An Tình Hủy cướp mất điện thoại di động.

https://thuviensach.vn

[Thư nhị thiếu, không ngờ anh cũng có ngày hôm nay, yên tâm, con trai của anh hoàn hảo không sứt mẻ gì, lúc chuộc nó cũng đừng quên để cho người bạn cũ của tôi Hoắc Nhĩ Phi tiểu thư đích thân tới, tôi còn muốn ôn chút chuyện với cô ta!] Đầu bên kia giọng An Tình Hủy rất ngông cuồng.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 95+2: Sự Kiện Bắt Cóc, Chân Tướng Hiện Ra (2)

Editor: Puck

“An Tình Huỷ, nếu như cô cảm thấy lão già Lôi Nhất Hằng kia có thể bảo hộ cô cả đời, vậy cô đã nghĩ quá đơn giản! Nếu như cô dám động vào dù chỉ một sợi lông của Lucus, tôi sẽ không bỏ qua cho cô đâu!” Giọng Thư Yến Tả hoàn toàn uy hiếp, dám phản bội anh, vậy chỉ có một con đường chết!

An Tình Hủy bên kia hung hăng vứt điện thoại, mặt tràn đầy ý hận nhìn chằm chằm vào Lucus, đúng, cô rất muốn ngược đãi con trai anh, nhưng trong lòng cô vẫn sợ hãi, lão già Lôi Nhất Hằng kia chưa chắc đáng tin, mặc dù mình đã trở thành một trong những người tình được lão già Lôi cưng chiều nhất, nhưng lợi ích trước mắt, xưa nay lão già Lôi đều chỉ lo cho lợi ích của bản thân, tuyệt đối sẽ không vì một người phụ nữ mà đi đắc tội với ai.

Lucus cũng hung hăng mà nhìn chằm chằm vào An Tình Hủy, không yếu thế chút nào, giống như một con báo nhỏ đang nổi giận.

An Tình Hủy hận không thể vung một cái tát tới, dáng vẻ này của thằng nhóc, cực kỳ giống con đàn bà kia.

Thư Yến Tả yêu cầu Lôi Nhất Hằng không thể gây tổn thương cho con trai mình, nếu không đừng nghĩ lấy được một đồng một hào ích lợi.

Lôi Nhất Hằng tất nhiên đầy miệng đồng ý rồi, nói chỉ cần Thư nhị thiếu ký hiệp ước, chuyện gì cũng dễ nói, tiểu thiếu gia đương nhiên không bị thương chút nào đưa về.

https://thuviensach.vn

-

Chử Tuyết Luân hết bận chuyện hạng mục, trước tiên chạy về thành phố L trước, hai mươi ngày không gặp Phi Phi, anh rất muốn ôm cô, cho nên anh không đề cập trước nói cho cô biết mình sắp trở về, mà chuẩn bị cho cô một ngạc nhiên.

Hoắc Nhĩ Phi không ngạc nhiên, ngược lại bị "Hoảng sợ", hai ngày nay chuyện Lucus bị bắt cóc vẫn quấn quanh cô, hơn nữa còn dính dáng đến người phụ nữ An Tình Hủy kia, lời Thư Yến Tả nói ngày đó vẫn còn quanh quẩn trong đầu cô: An Tình Hủy đoán được em là mẹ ruột của Lucus, 90% cô ta sẽ nói sự thật cho Lucus.

Cô không dám tưởng tượng sau khi Lucus biết sẽ có phản ứng gì, bé vẫn chỉ là đứa bé năm tuổi, nếu như từ một người ngoài biết được mẹ ruột thịt của mình vẫn là dì Phi Phi mỗi ngày treo trên bờ môi, bé sẽ chịu được sao?

Đột nhiên có một bó hoa tươi to thò ra bên cạnh hại cô nhảy mũi một cái, "Hắt xì" Hoắc Nhĩ Phi vuốt vuốt lỗ mũi mặt hoảng sợ nhìn người nào đó phía sau bó hoa, người nào không có việc gì tự nhiên nhảy ra dọa người!

"Phi Phi, không sao chứ, không phải em không bị dị ứng với hoa tươi sao?" Chử Tuyết Luân vội để hoa xuống, ân cần hỏi han.

"Tuyết Luân, sao anh đột nhiên trở lại? Mọi việc xong xuôi rồi." Thấy là Tuyết Luân, Hoắc Nhĩ Phi khôn ngoan bình tĩnh lại.

"Ừ, nhiều ngày không gặp như vậy, anh nhớ em lắm." Chử Tuyết Luân nắm thật chặt tay vợ chưa cưới, tình ý trong mắt cực kỳ nồng đậm.

"Anh vừa trở về, lặn lội đường xa thật mệt mỏi, vẫn sớm về nghỉ ngơi một chút đi."

https://thuviensach.vn

“Không có việc gì, anh muốn ôm em một cái.” Chử Tuyết Luân mỉm cười dang hai tay ra.

Hoắc Nhĩ Phi dịu dàng ngoan ngoãn dựa vào, được chồng chưa cưới ôm vào lồng ngực ấm áp để cho cô cảm thấy rất yên tâm, chỉ có điều bây giờ cô không có tâm tình nói chuyện yêu đương, tràn đầy trong đầu đều là chuyện Lucus bị bắt cóc.

Có lẽ cảm nhận được vợ chưa cưới không yên lòng, Chử Tuyết Luân đầy bụng tâm tư đi về, mấy ngày trước trong điện thoại Phi Phi nói có chuyện muốn nói với anh, là có chuyện gì đây?

Giữa trưa hôm sau hai người đi ăn cơm chung, Hoắc Nhĩ Phi nhận được điện thoại của Thư Yến Tả.

[An Tình Hủy chỉ đích danh em muốn nói chuyện một chút, mới bằng lòng trao đổi Lucus ra, tôi biết rõ như vậy khiến cho em rất khó xử, nhưng mà tôi có thể bảo đảm không để cho em bị một chút tổn hại nào, chờ sau khi Lucus an toàn trở lại, tôi sẽ không dễ dàng bỏ qua cho cô ta.]

“Được, tôi đi.” Hoắc Nhĩ Phi không chậm trễ chút nào gật đầu, năm năm trước hai người vẫn hoàn toàn không hợp nhau, hôm nay lại chạm mặt thành phố L, rất nhiều việc hình như nên có một giải quyết, hơn nữa bởi mình sơ sót nên Lucus mới bị An Tình Hủy mang đi, nói ra bản thân mình phải có trách nhiệm.

[Em ở công ty sao? Tôi đi đón em.]

“Tôi ở ‘Tương Nhiên cư’ bên cạnh công ty.”

Bên kia hơi dừng lại một chút, [Mười phút sau gặp lại.]

“Phi Phi, có chuyện gì vậy?” Chử Tuyết Luân nghe ra được là giọng của một người đàn ông, một giọng nam anh cảm thấy xa lạ.

https://thuviensach.vn

“Tuyết Luân, Lucus bị bắt cóc, em phải đi một chuyến.” Hoắc Nhĩ Phi cắn môi, vẻ mặt nghiêm túc.

“Lucus bị bắt cóc? Tại sao lại muốn em đi? Tại sao nó còn chưa trở về Hương Cảng?” Chử Tuyết Luân rất khó mà lý giải.

“Là bởi vì do em sơ sót nên Lucus mới bị người ta mang đi, hơn nữa người phụ nữ bắt cóc bé chỉ đích danh em tới, bởi vì năm năm trước chúng em có chút va chạm, cho nên...” Lời còn chưa dứt đã bị Chử Tuyết Luân trách móc rồi.

“Bởi vì em sơ sót? Với người từng có liên quan? Năm năm trước...” Chử Tuyết Luân đột nhiên cảm thấy năm năm trước nhất định đã xảy ra chuyện gì mà mình không biết, mà những chuyện cũ phủ đầy bụi kia sẽ dần nổi lên mặt nước rồi.

“Tuyết Luân, em sẽ nói rõ chuyện này với anh, nhưng bây giờ em phải rời đi trước một chút, sau khi xác định Lucus bình an em sẽ lập tức trở lại.” Nói xong lập tức cầm giỏ xách lên ra khỏi nhà hàng, đi về phía chiếc Cayenne màu đen dừng trước cửa.

Chử Tuyết Luân nhìn Phi Phi đi ra ngoài bằng vẻ mặt phức tạp, chỉ có cảm giác trong hai mươi ngày mình không ở đây nhất định đã xảy ra chuyện gì đó, Lucus đó rốt cuộc có ma lực gì, khiến Phi Phi khó có thể dứt bỏ như vậy.

Nhìn người đàn ông lạnh lùng đi ra từ bên trong chiếc Cayenne màu den kia, trong lòng anh có cảm giác nói không nên lời, kể từ sau khi anh ta xuất hiện tại bữa tiệc đính hôn của bọn họ, hình như tất cả đều hơi không giống lúc trước.

Thư Yến Tả nhìn xuyên qua cửa sổ xe cũng thấy Chử Tuyết Luân chồng chưa cưới bây giờ của Hoắc Nhĩ Phi.

https://thuviensach.vn

Lôi Nhất Hằng cố ý nói rõ chỉ cho phép hai người Thư nhị thiếu và Hoắc Nhĩ Phi tiến đến, bởi vì ông biết rõ thủ đoạn của Thư nhị thiếu, nói không chừng ngoài mặt đồng ý với ông nhưng sau lưng nghĩ cách cho ông một dao, cho nên ông chọn địa điểm giao dịch ở thành phố L – địa bàn không thuộc về ông và Thư nhị thiếu, tương đối mà nói vẫn còn khá xa lạ.

Thư Yến Tả dĩ nhiên sẽ không để cho bản thân rơi vào cảnh giới hoàn toàn nguy hiểm, nếu hai bên hợp tác, vậy cũng nên lấy ra chút thành ý, nếu như nói chỉ cho phép hai người anh và Hoắc Nhĩ Phi đi tới, vậy Lôi Nhất Hằng cũng chỉ có thể mang một mình An Tình Hủy đi lên trước trao đổi, nếu không thì không bàn nữa!

Anh biết Lôi Nhất Hằng mơ ước thị trường Đông Nam Á này đã vài chục năm rồi, không thể bởi vì một người phụ nữ như An Tình Hủy kia mà chi phối dã tâm của ông. Cuối cùng hai bên thỏa hiệp, địa điểm trao đổi chọn ở công viên đã bắt Lucus đi, Lôi Nhất Hằng luôn luôn giảo hoạt, ông sợ chết cho nên không dám đi trước, định phía tâm phúc Trình Thất mang theo An Tình Hủy cùng đi trao đổi con tin, cũng dặn cậu ta càn phải túm lấy hiệp ước bàn giao thị trường Đông Nam Á!

Thư Yến Tả đương nhiên không đồng ý, nhất định phải đòi bản thân Lôi Nhất Hằng tiến đến, hiệp ước chỉ có thể tự mình giao vào tay ông ta, những người khác không bàn nữa!

Cho dù Lôi Nhất Hằng hết sức không tình nguyện cũng không thể không tự mình đi lên, phần hiệp ước kia có thể nói là dùng khi bang Lôi Thần ông khẩn cấp, ai bảo ông thích đánh cuộc, thì ra một chút gia nghiệp cũng đã bị ông tiêu xài không sai biệt lắm rồi, nếu như túm được tất cả thị trường Đông Nam Á, đối với ông mà nói, chính là tiền bạc cuồn cuộn không dứt.

Cho nên, ông nhất định phải cầm được hiệp ước.

https://thuviensach.vn

“Thự nhị thiếu, xem ra ở trong lòng cậu con trai cũng không quan trọng như vậy! Lại cò kè mặc cả với tôi!” Lôi Nhất Hằng tiếp tục làm đấu tranh giãy chết.

“Lão Lôi, tôi nhớ ông là một người hiểu chuyện, không nên bị một con đàn bà tàn hoa bại liễu như vậy mê mất tâm trí, mất hồn chỉ là tạm thời, huống chi hàng năm từ Las Vegas gửi món nợ về cho ông chắc hẳn không thiếu đi!” Thư Yến Tả đương nhiên vẫn luôn túm được nhược điểm của ông ta.

“Thư nhị thiếu đúng là hiểu rõ thấu đáo tôi! Lôi mỗ không thể không nói tiếng bội phục, nhưng mà Lôi mỗ cũng có giới hạn thấp nhất, cùng lắm thì cá rách lưới chết, không có tiền tôi có thể kiếm lại, con trai không có thật sự không có!” Lôi Nhất Hằng coi như bất cứ giá nào!

“Lão Lôi hình như có một con gái bảo bối nhỉ, đang ở California nước Mỹ học đại học gì đó, thật sự quên rồi. Nơi này không phải Hương Cảng, lão Lôi còn sợ tôi chơi thủ đoạn gì đúng không, hơn nữa còn là ở nơi công viên nhiều người, Thư nhị thiếu tôi vẫn chưa muốn vào ngục giam!” Thư Yến Tả đã nói lời sáng tỏ như vậy.

Lôi Nhất Hằng cân nhắc một hai, cuối cùng đồng ý, thành phố L cũng không phải địa bàn của Thư nhị thiếu, nếu như cậu ta dám can đảm nổ súng, cảnh sát chắc chắn sẽ không bỏ qua cho cậu ta.

“Bọn họ sẽ không làm gì Lucus chứ?” Vừa lên xe Hoắc Nhĩ Phi đã không nihnj được hỏi.

“Không có việc gì, bọn họ không dám đánh Lucus, chỉ có điều An Tình Hủy là người âm hiểm xảo trá, không biết cô ta sẽ đưa ra yêu cầu gì, tự em cẩn thận một chút.”

“Ừ.”

https://thuviensach.vn

Suốt dọc đường không nói chuyện.

Sau khi xuống xe, Hoắc Nhĩ Phi rõ ràng hơi khẩn trương, Thư Yến Tả nói kiểu hắc bang sống mái với nhau không giống như trong tưởng tượng của cô, nhưng mà trong lòng cô vẫn còn hơi sợ hãi, đột nhiên cảm thấy bàn tay mình được một bàn tay mạnh mẽ nắm lấy rồi, không khỏi cứng đờ, định gỡ ra lại bị nắm thật chặt.

“Tôi có thể tự đi.” Hoắc Nhĩ Phi hơi cáu, người đàn ông này có thể không như vậy không!

“Đừng làm rộn, thời điểm lập tức đến rồi.” Thư Yến Tả hoàn toàn không hề để ý đến cô giãy giụa, chỉ nắm tay cô đi đến địa điểm hẹn trước.

Hoắc Nhĩ Phi tỏ vẻ miễn cưỡng bĩu môi, rõ ràng cảm thấy mình không khẩn trương như vừa rồi.

Cho đến khi đến địa điểm ước định thì Thư Yến Tả mới buông tay Hoắc Nhĩ Phi ra, anh vẫn chưa muốn kích thích con trai.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 96+1: Chỉ Treo Mành Chuông, Đạn Bay

Editor: Puck

Dọc theo đường đi, An Tình Hủy có thể nói là uy hiếp tăng thêm khuyên bảo, hy vọng Lucus ngoan ngoãn nghe lời, nếu không thì không thấy được cha và mẹ nó, còn có chính là ngàn vạn lần đừng lên tiếng, khiến cảnh sát tới cũng không phải là chuyện tốt gì.

Lucus ít nhiều cũng biết một chút về công ty nhà mình, nơi này không phải Hương Cảng, cha đồng ý sẽ đến đón bé về, bé nhất định có thể trở về nhà, cho nên dọc theo đường đi bé đều thật biết điều, không náo loạn không làm khó.

Lôi Nhất Hằng giơ tay lên nhìn đồng hồ: 13h28, lúc này công viên rất ít người, chỉ có mấy người lưa thưa linh tinh đi qua, cách thời gian giao hẹn còn thiếu hai phút.

Đúng vào lúc này, Thư Yến Tả và Hoắc Nhĩ Phi một trước một sau đi về phía này, Lucus vừa nhìn thấy cha mình thì lập tức định gọi, An Tình Hủy nhanh tay che miệng bé lại.

Thư Yến Tả tỏ vẻ âm trầm nhìn An Tình Hủy, ánh mắt lạnh lùng đến mức cô không dám mắt đối mắt.

Khoảng cách hai bên chừng ba thước, đứng lại.

Hoắc Nhĩ Phi vẫn luôn nghĩ đến lại một lần nữa nhìn thấy An Tình Hủy sẽ có tâm tình gì, ngay khoảnh khắc khi thấy cô ta, tâm tình đột nhiên bình tĩnh lại, chỉ có điều lo lắng nhìn Lucus.

https://thuviensach.vn

“Thư nhị thiếu, cậu đứng yên đừng nhúc nhích, để cho người phụ nữ bên cạnh mang hiệp ước tới trao đổi.” Lôi Nhất Hằng vẫn là lần đầu tiên đứng đối đầu với Thư nhị thiếu ở khoảng cách gần như thế.

“Không ngờ lão Lôi sợ tôi như vậy. Được, vì lý do công bằng, ông để An Tình Hủy mang Lucus tới.”

“Lucus, không phải mày vẫn luôn đòi mẹ sao? Bây giờ mẹ mày đứng ở nơi này, sao mày ngược lại không vui chứ?” An Tình Hủy cười đến hả hê.

“An Tình Hủy, năm năm không gặp, cô vẫn đáng ghét như vậy!” Hoắc Nhĩ Phi không nhịn được.

“Năm năm không gặp, xem ra mày vẫn nhanh mồm nhanh miệng như vậy! Không trách được Thư nhị thiếu nhớ mãi mày không quên! Đã theo đuổi đến tận nơi này, nghe nói mày đính hôn? Thật sự không đơn giản!” Trong lời nói của An Tình Hủy bẩn thỉu đến cực điểm.

“Đừng dùng suy nghĩ của chính mình áp đặt cho người khác! Không phải mỗi người có thân thế thê thảm đều oán đời căm phẫn thế tục như cô! Cũng không phải ai cũng bẩn thỉu như cô! Chờ đến ngày nhan sắc cô suy tàn, xem cô còn có thể cười được không?” Hoắc Nhĩ Phi không thèm khách khí phản kích lại, cô vốn hơi đồng tình với người phụ nữ này, nhưng cô ta thật sự không đáng để người ta đồng tình!

“Mày cho rằng mày rất cao thượng! Mày...”

“An Tình Hủy! Chúng tôi không phải tới để nghe cô la lối om sòm! Không cần hếch mũi lên mặt, không biết điều! Lão Lôi, quản cho tốt người phụ nữ của ông đi!” Thư Yến Tả ngắt lời cô ta.

“An Tình Hủy, tôi kêu cô tới la lối om sòm sao? Nhìn rõ ràng hiệp ước cho tôi!” Lôi Nhất Hằng giận dữ gào lên.

https://thuviensach.vn

An Tình Hủy oán hận liếc mắt nhìn Hoắc Nhĩ Phi, nhận lấy hiệp ước nhìn kỹ một lần, sau khi xác định không có sai lầm thì xoay người đi về phía Lôi Nhất Hằng.

Còn Hoắc Nhĩ Phi cầm lấy tay Lucus đi về phía Thư Yến Tả.

Kể từ sau khi Lucus biết dì Phi Phi chính là mẹ ruột của mình, ngược lại hơi sợ hãi, bé hoàn toàn mất hết vui vẻ giống như lúc trước khi nhìn thấy dì Phi Phi, chỉ buồn bực để tùy dì nắm tay mình.

Lucus đột nhiên tránh khỏi tay Hoắc Nhĩ Phi chạy về phía trước, "Cha." Trong giọng nói tràn đầy uất ức.

"Con trai ngoan, không sao." Thư Yến Tả vỗ lưng con trai dịu dàng dỗ dành.

Hoắc Nhĩ Phi còn chưa trở lại bình thường từ trong thoát ra, Lucus không thích cô, sững sờ nhìn hai cha con ôm nhau phía trước, trong lòng nổi lên vị chua.

An Tình Hủy nhìn nét mặt của Hoắc Nhĩ Phi, rất hài lòng.

Thư Yến Tả cũng nhìn thấu mất mát của Hoắc Nhĩ Phi, ôn tồn hỏi, "Lucus, sao vậy?"

Lucus vùi đầu vào trong ngực cha không chịu lên tiếng.

"Con trai ngoan, bây giờ cha sẽ dẫn con về nhà, không sao, Lucus là một nam tử hán, sẽ không sợ điều này." Thư Yến Tả an ủi nói với con trai, về phần con trai đột nhiên lạnh nhạt với mèo nhỏ thì chỉ có thể trở về rồi nói sau, nơi này không thích hợp nán lại, mặc dù chú Diêm mang theo người đang ẩn núp ở rất gần, nhưng địch không động thì anh không thể động, dù sao thành phố L cũng không giống như Hương Cảng, vẫn cố gắng đừng gây chuyện.

https://thuviensach.vn

Khi ba người đang quay người kia, trong mắt An Tình Hủy thoáng qua tia ác độc, cô móc một khẩu súng lục từ trong túi tiền mà Lôi gia đưa cho cô, súng lục bỏ túi này gần như không nghe thấy âm thanh gì, nhưng uy lực không hề nhỏ hơn bất kỳ khẩu súng lục bình thường.

Ai cũng không đề phòng cô còn có một chiêu này, ban đầu cô ra sức dùng tất cả vốn liếng để khiến cho Lôi gia vui vẻ, đeo bám dai dẳng muốn lấy khẩu súng lục bỏ túi này, vẫn để chờ hôm nay. Cô hận Hoắc Nhĩ Phi, hận không thể giết chết cô ta, ý hận này vẫn bành trướng trong cô, để cho cô càng trở nên ác độc thêm, tất cả chuyện này đều do con đàn bà kia làm hại, cô muốn giết cô ta!

Thư Yến Tả có trường hợp nào chưa trải qua, đột nhiên sinh ra cảm giác không tốt khiến cho anh giật mình trong nháy mắt, ánh mắt liếc về phía sau, khi nhìn thấy đầu đạn nhanh chóng bắn tới thì không hề nghĩ ngợi đưa tay kéo Hoắc Nhĩ Phi qua bên cạnh, đầu đạn cứng rắn bắn vào trong cánh tay anh, đau đến anh rên một tiếng.

Lôi Nhất Hằng cũng không ngờ tới con đàn bà An Tình Hủy này lại có thể lớn gan như vậy, không trách được cái gì cũng không muốn mà chỉ muốn khẩu súng lục bỏ túi ông mua từ nước ngoài về, thật sự giấu được đủ sâu! Không được sự đồng ý của ông đã tự mình nổ súng, thật to gan lớn mật! Tìm chết còn muốn kéo ông làm tấm đệm lưng!

Không có thời gian đi dạy dỗ cô ta, chỉ đành phải lôi cô ta rời khỏi công viên trước rồi nói, trở về Hương Cảng tìm cô ta tính sổ! Thật sự là con mụ đê tiện!

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, đợi đến khi cô phản ứng lại, Thư Yến Tả đã trúng đạn, nơi cánh tay không ngừng chảy máu tươi, một lúc sau đã thấm ướt áo khoác dày, cô lập tức bị hù dọa đến bối rối, hoàn toàn không biết nên làm gì mới phải, gấp đến mức tay chân luống cuống.

https://thuviensach.vn

“Cha, cha làm sao vậy?” Lucus hiển nhiên chưa từng thấy cha chảy nhiều máu như vậy, bị dọa sợ đến sắp khóc.

“Lucus ngoan, cha không có việc gì, Phi Phi, em đỡ tôi lên trước, chúng ta phải nhanh chóng rời khỏi nơi này, không thể bị người khác phát hiện, em cởi áo khoác khoác lên chỗ bả vai tôi, chống đỡ trước một chút.” Giọng nói khàn khàn của Thư Yến Tả nhất thời trấn an suy nghĩ rối loạn của Hoắc Nhĩ Phi.

Cô vội vàng đi tới khoác cánh tay trái của anh lên vai mình, đỡ hông anh, “Sẽ không có việc gì chứ?”

“Yên tâm, còn chưa chết!” Thư Yến Tả rất muốn cho cô một nụ cười không có chuyện gì, nhưng nhìn như thế nào thì nụ cười kia vẫn rất cứng ngắc.

“Đừng nói chết.” Lần đầu tiên Hoắc Nhĩ Phi gặp phải cảnh tượng này, khó tránh khỏi hơi sợ hãi, ngay cả đôi môi cũng run rẩy.

“Không có việc gì, đừng sợ, đi về phía trước là được.” Thư Yến Tả cố gắng tỏ vẻ để cho mình giống như không có chuyện gì.

Lucus cắn chặt môi dưới, rất hiểu chuyện ngoan ngoãn đi bên cạnh, bé biết mình không thể khóc, cha đã nói bé là nam tử hán, không thể cứ khóc sướt mướt.

Bên cạnh có người đi đường đi ngang qua đều rất kỳ quái nhìn một nhà ba người, chờ sau đó có người phát hiện trên đất lại có giọt máu, lập tức bị dọa sợ đến vội vàng rời đi, chỉ sợ dính vào quan tòa gì đó.

Sau lại vẫn có người sốt sắng gọi điện thoại báo cảnh sát, nhưng chờ đến khi cảnh sát chạy tới, đã người đi nhà trống rồi, lưu lại một đoạn vết máu nhàn nhạt, điều tra không được bất kỳ tin tức hiệu quả nào. Sau vẫn từ một người đi đường biết được ở đó vào khoảng một giờ rưỡi trưa có thấy

https://thuviensach.vn

một người đàn ông chừng năm mươi tuổi mang theo một bà xã xinh đẹp tuổi còn trẻ và một đứa bé, thoạt nhìn rất có vẻ quái lạ, không biết có phải là bọn họ hay không, đáng tiếc công viên không có camera giám sát, thật sự không điều tra được tiến triển hiệu quả nào.

Đoạn Tử Lang thấy Yến điện tới thì có dự cảm không hay, quả nhiên vừa nghe thấy giọng Yến thì biết tình huống không đúng rồi, vội vàng lái xe chạy đến công viên, chỉ hy vọng tình hình không quá hỏng bét!

Sau khi nhìn thấy vết thương của Yến, Đoạn Tử Lang khó có được nhăn mày lại, cởi áo khoác xuống giúp anh, dùng rượu cồn xử lý sơ qua vết thương, may mà bây giờ mùa đông, ăn mặc nhiều, phần lớn vết máu bị thấm vào trong quần áo, không dễ bị người phát hiện.

“Yến, chúng ta lập tức chạy về Hương Cảng, lấy viên đạn ra mới được.”

“Không thể đi bệnh viện bây giờ sao?” Hoắc Nhĩ Phi hỏi.

“Không thể, nói thế này, thân phận của Yến không thích hợp đi bệnh viện, tất cả thiết bị và hòm thuốc của tôi đều để ở Hương Cảng.” Đoạn Tử Lang nặng nề nói.

“Lang, nhanh chóng gọi điện thoại cho chú Diêm, để cho chú ấy mang theo các an em ngồi ca nô theo đường cũ về Hương Cảng; mặt khác gọi điện thoại cho chú Đinh, để cho chú ấy phái máy bay riêng của tôi tới đây, cậu dùng GPRS kiểm tra xác định một vị trí có thể đậu trực thăng, sau đó nói cho chú Đinh.” Sắc mặt Thư Yến Tả tái nhợt, đôi môi đen sì.

“Cha nuôi, cha nhất định phải chữa khỏi cho cha, hu hu...” Lucus mím miệng nghẹn ngào nói, khoảnh khắc khi nhìn thấy cha nuôi, bé bỏ xuống tất cả kiên cường của mình, rất không có tương lai muốn khóc rồi, hu hu...

https://thuviensach.vn

“Lucus yên tâm, cha nuôi bảo đảm mấy ngày nữa cha con sẽ tràn đầy năng lượng rồi.” Đoạn Tử Lang sờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu của Lucus.

“Mèo nhỏ, em lái xe.” Đoạn Tử Lang nhanh chóng thay đổi vị trí với Hoắc Nhĩ Phi, bắt đầu dốc toàn lực tìm kiếm.

Hoắc Nhĩ Phi biết mình cũng không giúp đỡ được gì, may mà mình còn biết lái xe, không phải hoàn toàn vô dụng, mà lúc này điện thoại di động trong túi xách của cô không ngừng rung chớp lên, hiển thị anh Tuyết Luân gọi điện tới.

“Cách nơi này hai cây số có một khu nhà dân bỏ hoang, tôi đoán máy bay trực thăng đỗ lại cũng không có vấn đề gì.” Đoạn Tử Lang nhanh chóng tìm kiếm.

“Cậu làm chủ.” Thư Yến Tả yếu ớt đáp lại, sự nhẫn nại của anh coi như vô cùng tốt.

Hiệu suất làm việc của Đinh Thận luôn nhanh chóng, sau hai giờ, Thư Yến Tả được Đoạn Tử Lang đỡ lên máy bay trực thăng, Hoắc Nhĩ Phi vừa nhìn thấy máy bay trực thăng này, cũng nhớ tới quá khứ không tốt đẹp trước kia, nhưng Thư Yến Tả vì cứu mình mà bị thương, về tình về lý cô nên đi chăm sóc anh, nhưng Hương Cảng, là cơn ác mộng của cô...

Khi đang do dự không quyết, Lucus đột nhiên “Oa” một tiếng khóc lớn lên, “Dì hư nói mẹ bởi vì ghét cha và Lucus nên mới rời khỏi cha con con, thì ra dì hư ấy không phải lừa gạt con, mẹ thật sự không thích Lucus... Hu hu...”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 96+2: Chỉ Treo Mành Chuông, Đạn Bay (2)

Editor: Puck

Ba người lớn đồng loạt nhìn về phía Lucus, đứa nhỏ này chịu đựng lâu như vậy mà vẫn chưa nói ra, cuối cùng nói ra rồi.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy đột nhiên rất khó đối mặt với chất vấn của Lucus, làm thế nào để giải thích chuyện năm đó với thằng bé, ở trong mắt thằng bé cô đúng là một người mẹ xấu, từ khi bé ra đời đã chưa từng nhìn bé, càng chưa từng ôm bé.

“Lucus, xin lỗi...” Hoắc Nhĩ Phi nức nở nói.

“Mẹ, con không muốn me đi, con không muốn mẹ rời khỏi con và cha.” Lucus khóc lớn tiếng nhào vào trong ngực Hoắc Nhĩ Phi, nước mắt nước mũi cọ toàn bộ lên người cô.

Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi cũng rất khó chịu, mới vừa rồi Lucus hất tay cô ra rồi sau đó không thèm để ý đến cô, đột nhiên nhào tới cũng khiến cho cô hơi ứng phó không kịp, chỉ đành phải ôm bé thật chặt, dù nói thế nào, đứa bé cũng vô tội.

Thư Yến Tả mà Đoạn Tử Lang nhìn một màn này, chỉ cảm thấy cảm xúc trong lòng rất nhiều, nhưng bây giờ không phải là lúc xúc động, không đi nữa thì Yến cũng sắp không chịu nổi.

“Mèo nhỏ, nếu không em theo chúng ta về Hương Cảng một chuyến trước, chờ sau khi an toàn thì mới trở lại.” Đoạn Tử Lang mở miệng.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi gật gật đầu, ôm Lucus lên máy bay trực thăng.

Đinh Thận đi cùng máy bay trực thăng tới, ông phụ trách lái xe trở về "Nguyên Tân", sau đó ngồi máy bay dân dụng trở về Hương Cảng.

Khi máy bay trực thăng cất cánh, bị một người dân ở gần đó nhìn thấy, gần như thấy cảnh tượng lạ mà sợ hãi, thiếu chút nữa cho rằng là người ngoài hành tinh đến, sau đó nói khoác say sưa với hàng xóm khác, nói mình tận mắt nhìn thấy một máy bay trực thăng lớn cỡ nào, mặt ngoài nhìn đẹp như thế nào, nói không chừng còn là khách ngoài hành tinh tới!

Dĩ nhiên không một ai tin tưởng chuyện hoang đường của ông ta, vì vậy nó trở thành sự kiện nghi ngờ hạng nhất trong lúc nói chuyện phiếm của người dân gần đó.

Chử Tuyết Luân ngồi trong phòng làm việc, sắc mặt nặng nề, nhìn điện thoại di động trên bàn, trong lòng không có vị gì cũng rất lo lắng, Phi Phi vừa nói Lucus bị bắt cóc, mà cô lại một mực không nhận điện thoại? Chẳng lẽ có chuyện gì xảy ra? Rốt cuộc có cần báo cảnh sát hay không?

Hoắc Nhĩ Phi chỉ chỉnh điện thoại di động về chế độ rung, nếu cô biết Tuyết Luân chuẩn bị báo cảnh sát, khẳng định hối hận đến chết, vừa rồi mình không nên nói chuyện Lucus bị bắt cóc hoặc nên sớm gọi điện thoại báo bình an.

Anh chống cằm suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng vẫn cầm điện thoại lên bấm 110.

Người bên cục công an đang lo không tìm ra được chút đầu mối nào về vụ án đổ máu ở công viên Đinh Lan, lại nhận được điện thoại của một người đàn ông họ Chử báo cảnh sát, nói bạn gái của mình tham dự vào một vụ án bắt cóc, vẫn không liên lạc được người, hy vọng có thể nhận được sự hỗ trợ từ cảnh sát.

https://thuviensach.vn

Cảnh sát căn cứ miêu tả của anh, thêm miêu tả của người đi đường ở công viên Đinh Lan, cảm thấy chuyện có liên quan, xem ra chỉ cần tìm được Hoắc Nhĩ Phi tiểu thư, như vậy cả vụ án sẽ sáng tỏ, vì vậy toàn bộ cảnh sát ra quân, hy vọng nhanh chóng phá án, cũng có thể cho cấp trên một trả lời chắc chắn viên mãn.

Chử Tuyết Luân nghe cảnh sát nói còn có đổ máu, tim càng thêm nhảy thình thịch, một chút ngọn ngành cũng không có, trong lòng chỉ cầu mong Phi Phi nhất định sẽ không có chuyện gì, Thư nhị thiếu nổi danh là ma vương khát máu của Hương Cảng, nắm trong tay hai nhà hắc bạch, trời ơi! Chẳng lẽ Phi Phi dính dáng đến hai phía hắc bang sống mái với nhau! Lại có thể lộ liễu tiến hành trong công viên! Cũng quá không để pháp luật vào mắt rồi.

Máy bay trực thăng đáp thẳng xuống phía sau nhà cũ, đã có nam giúp việc mang băng ca chờ sẵn ở đó, máy bay vừa mới hạ cánh, cửa khoang mở ra, Đoạn Tử Lang lập tức yêu cầu bọn họ mang Yến lên phòng mình vừa mới bố trí thiết bị dụng cụ chữa bệnh mới nhất, kêu trợ thủ của mình là Thân Lam và Tra Vẫn, lập tức chuẩn bị phẫu thuật.

Hoắc Nhĩ Phi nắm tay Lucus đang chuẩn bị đi vào theo, lại bị Đoạn Tử Lang mặc một chiếc áo blouse trắng cản lại, “Hai người ở bên ngoài chờ trước, yên tâm đi, không có việc gì.”

Cô chỉ đành kéo Lucus yên tĩnh ngồi ngoài cửa chờ, trong lòng vẫn thấp thỏm, không biết vết thương đạn bắn có bao nhiêu nghiêm trọng.

Còn vừa rồi suốt dọc đường vào nhà, rất nhiều người giúp việc nhìn thấy cô đều rất kinh ngạc, giống như vốn là người không thể nào xuất hiện ở nơi này đột nhiên xuất hiện, ánh mắt ấy khiến cho cô rất không thoải mái.

Khi vú Thư nhìn thấy Hoắc Nhĩ Phi và nhị thiếu, tiểu thiếu gia, Đoạn thiếu gia cùng trở về chung, sắc mặt đó! Lập tức trắng không còn một giọt

https://thuviensach.vn

máu, chẳng lẽ tiểu thiếu gia thật sự là con của cô ta, vậy ngày sau này của mình tốt đẹp sao? Trước kia mình không có sắc mặt tốt với cô ta còn từng đánh cô ta một cái tát, vậy phải làm sao bây giờ?

Hoắc Nhĩ Phi dĩ nhiên cũng nhìn thấy vú Thư, không nói thêm lời gì, trong lòng cô vẫn còn mâu thuẫn với vú Thư, ban đầu bà không nên nói mình ác như vậy, hoàn toàn không lưu lại chút tình cảm và thể diện nào, nên không có cách nào giống như không có chút khúc mắc gì.

“Mẹ, mẹ thật sự là mẹ của con sao?” Lời nói của Lucus kéo Hoắc Nhĩ Phi từ trong hồi ức ra ngoài.

“Ừ.” Hoắc Nhĩ Phi gật gật đầu, chuyện cho tới bây giờ cô cảm thấy đã không cần thiết phải giấu giếm thằng bé nữa, năm năm trước cô vứt bỏ bé, năm năm sau cô thật sự không nhẫn tâm làm được chuyện như vậy.

“Vậy tại sao mẹ lại muốn rời khỏi cha và Lucus?”

“Bởi vì mẹ tức giận, cho nên bỏ nhà ra đi.” Hoắc Nhĩ Phi nhớ tới Thư Yến Tả nói với mình trên mạng như vậy, hơn nữa vấn đề này không dễ giải thích, ân oán giữa người lớn với nhau vẫn không nên nói cho đứa bé.

“Là cha chọc mẹ tức giận sao?”

“Ừ.”

“Vậy mẹ có thể tha thứ cho cha không? Năm năm qua cha chỉ yêu một mình mẹ, không có những người phụ nữ khác.” Lucus nói rất chân thành.

Yêu, Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy trong lòng run lên, Thư Yến Tả yêu cô? Làm sao có thể? Yêu một người không phải mạnh mẽ chiếm lấy, mà nên giống như anh Tuyết Luân kìa, bao dung và tôn trọng.

https://thuviensach.vn

“Mẹ, con thật sự không lừa mẹ đâu, mỗi buổi tối con đều ngủ chung với cha, con biết rõ cha nuôi rất háo sắc, thường nhìn thấy cha nuôi và các dì khác nhau ở chung một chỗ, nhưng cha không có, cha nuôi cũng nói cha rất yêu mẹ.” Lucus chỉ sợ mẹ không tin, bổ sung thêm.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy nhức đầu, Lucus tuổi còn nhỏ như vậy sao hiểu nhiều chuyện giữa nam nữ như thế, Đoạn lưu manh này sao không dạy điều tốt chứ!

Phải nói năm năm qua Thư Yến Tả chưa hề chạm vào phụ nữ, cô thật sự có chút không tin tưởng, nhưng Lucus hiển nhiên không giống như đang nói láo, xem như vậy, Thư Yến Tả vì con trai quả nhiên hy sinh rất nhiều.

“Mẹ tin tưởng con.” Hoắc Nhĩ Phi cười dịu dàng.

“Hì hì...” Lucus cười cong cong mắt, hết sức vui vẻ.

“Mẹ, mẹ nói cha sẽ không có việc gì chứ?” Vừa nhắc tới cha, khuôn mặt nhỏ nhắn lại xị xuống rồi.

“Sẽ không, tay nghề chữa bệnh của cha nuôi con tốt như vậy, con phải tin tưởng cha nuôi.” Hoắc Nhĩ Phi nắm lấy bàn tay nhỏ bé của con trai.

Sau một tiếng, Đoạn Tử Lang đầu đầy mồ hôi đi ra, cởi khẩu trang, “Không sao, đầu đạn đã an toan lấy ra, cánh tay sẽ không bị tàn phế, nghỉ ngơi một khoảng thời gian sẽ dần tốt lên nhiều, may mà không bị trúng ở ngay khớp xương, nếu không càng khó làm hơn! Còn thiếu một centimét, rất may mắn!”

Hoắc Nhĩ Phi và Lucus đều thở phào một hơi, cũng may, cánh tay sẽ không bị tàn phế, nếu quả thật tàn phế thì cả đời này của Hoắc Nhĩ Phi sẽ không yên trong lòng.

“Cha nuôi, vậy chúng con có thể vào thăm cha không?”

https://thuviensach.vn

“Ừ, hai người lặng lẽ đi vào sau đó lặng lẽ ra ngoài, cố gắng đừng quấy rầy đến sự nghỉ ngơi của Yến, cậu ấy chảy máu quá nhiều, cần ngủ thêm một chút.”

Lucus rất hiểu chuyện gật gật đầu, nắm tay mẹ bé rồi tiến vào.

Hoắc Nhĩ Phi đứng ở bên giường lặng lặng nhìn khuôn mặt khi ngủ của Thư Yến Tả, chỉ cảm thấy cảm xúc rất hỗn loạn, nếu không phải anh xả thân cứu mình, có lẽ mình đã đi thiên đường.

Từ căm ghét ban đầu, chán ghét cho tới bây giờ không ghét không chán ghét, thậm chí còn mang theo chút quan tâm, Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy thật sự không thể tưởng tượng nổi, năm năm sau gặp mặt lần nữa cho tới bây giờ vẫn chưa tới thời gian một tháng, cô lại có thể đổi cái nhìn khác về anh lớn như vậy! Là bắt đầu từ lúc nào, ngay cả chính cô cũng không nói ra được rồi.

Hoắc Nhĩ Phi từ trong phòng bệnh đi ra vẫn còn hoảng hoảng hốt hốt, đột nhiên nhớ ra còn chưa gọi điện thoại cho Tuyết Luân, còn không biết anh gấp gáp thành cái dạng gì rồi.

Lúc Đinh Thận ở sân bay đã đọc được một tin tức: Buổi trưa ngày hôm nay chừng hai giờ ở một đường lộ nào đó trong công viên Đinh Lan xảy ra sự kiện đổ máu, chỉ có điều theo cảnh sát tiết lộ, nhân chứng chủ yếu của sự kiện là một cô gái tên Hoắc Nhĩ Phi hai mươi bốn tuổi, hiện giờ đã mất tung tích, cảnh sát đang dồn toàn lực tìm kiếm, hy vọng có ai nhìn thấy cô hoặc biết giờ phút này cô đang đi cùng với ai thì có thể lập tức liên lạc với cảnh sát, cám ơn hợp tác.

Ông nhíu chân mày lại, theo lý thuyết cảnh sát sẽ không thể biết chuyện này! Sao lại biết rõ ràng như thế, ngay cả tên tuổi của Hoắc tiểu thư cũng biết? Chẳng lẽ có ai báo cảnh sát? Giờ phút này nhị thiếu còn nằm trên giường bệnh chưa tỉnh, ông chỉ có thể bắt tay vào xử lý việc này,

https://thuviensach.vn

không thể lưu lại tai họa ngầm gì, còn phải báo cho Đoạn thiếu gia một tiếng, chuẩn bị chút tâm tư.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 97+1: Rốt Cuộc Đạn Bay Đi Đâu

Editor: Puck

Sau khi Đoạn Tử Lang nghe chuyện này, sắc mặt nặng nề, kẻ đáng chết nào báo cảnh sát!

Bên kia sau khi Hoắc Nhĩ Phi nhìn thấy trên điện thoại di động có mười cuộc gọi lỡ và bảy tám cái tin nhắn, trong lòng áy náy, lập tức gọi điện thoại lại.

【Phi Phi, em không sao chứ? Bây giờ em ở đâu? Gọi nhiều cuộc điện thoại như vậy cũng không nhận, tin nhắn cũng không trả lời, anh còn tưởng rằng em xảy ra chuyện.】 Giọng Chử Tuyết Luân nóng nảy.

“Em không sao, điện thoại chỉnh chế độ rung, cho nên không nghe thấy, anh không cần lo lắng.”

【Phi Phi, vừa rồi có phải em cùng Thư nhị thiếu đi công viên Đinh Lan không?】

“Đúng vậy, Tuyết Luân làm sao anh biết?” Hoắc Nhĩ Phi thấy kỳ quái.

【Bởi vì vẫn không liên lạc được với em, lại nghe em nói Lucus bị bắt cóc, nên anh đứng ngồi không yên, sợ sẽ xảy ra chuyện gì, không có cách nào anh đành phải xin sự giúp đỡ của cảnh sát.】

“Xin sự giúp đỡ của cảnh sát? Tuyết Luân anh đã báo cảnh sát?” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy dù có như thế nào, Tuyết Luân cũng sẽ không báo cảnh sát.

https://thuviensach.vn

【Ừ, Thư nhị thiếu là bang chủ hắc bang, anh sợ em bị liên lụy vào, nên báo cảnh sát, sau khi báo cảnh sát mới biết hiện trường phát hiện vết máu, Phi Phi, em thật sự không có chuyện gì chứ?】 Trong giọng nói của Chử Tuyết Luân để lộ lo lắng nồng đậm.

"Không có việc gì, là em không tốt, nên gọi điện thoại báo bình an cho anh, chỉ có điều tình huống lúc đó rất đặc thù, em quên mất, nhưng anh cũng không thể báo cảnh sát chứ." Giọng Hoắc Nhĩ Phi hơi phiền muộn.

【Phi Phi, chỉ cần em đến chỗ cảnh sát nói rõ ràng là được, bọn họ sẽ không làm khó em, Thư nhị thiếu quá nguy hiểm, em vẫn nên ít tiếp xúc với bọn họ thì tốt hơn.】

"Bây giờ em không thể trở về, em cũng không cần phải đi đồn cảnh sát gì đó, em rất khỏe, không bị thương, chờ thêm mấy ngày nữa em sẽ trở về, anh không cần phải lo lắng." Hoắc Nhĩ Phi biết bây giờ không thể nói cho Tuyết Luân biết chuyện Thư Yến Tả vì cứu cô mà trúng đạn, chuyện này càng ít người biết càng tốt, chờ sau này cô sẽ nói rõ ràng với anh.

【Phi Phi...】

"Em còn có chút việc, cúp trước." Sau khi cúp điện thoại, Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy mình lại có thể tức giận, Tuyết Luân chỉ quan tâm mình mà thôi, anh báo cảnh sát cũng không sai, nhưng mình lại không nhịn được mà tức giận.

Chử Tuyết Luân ở đầu điện thoại bên kia trầm mặc, anh có thể cảm nhận được cảm xúc dao động của Phi Phi, Phi Phi lại có thể giận anh rồi, vì một người đàn ông khác, đột nhiên anh cảm thấy người đàn ông năm năm trước nhất định xảy ra chuyện gì với Phi Phi, Thư nhị thiếu!

Anh xâu chuỗi tất cả mọi chuyện năm năm trước lại rồi suy nghĩ một chút, chỉ cảm thấy nghi ngờ trầm trọng, vẫn còn nhớ khi Phi Phi nói bị bán hàng đa cấp lừa gạt đi anh đã cảm thấy có điều hoài nghi, hẹn hò ba năm

https://thuviensach.vn

qua, hai người ai cũng không chủ động đề cập chuyện năm năm trước, hình như đã bị quên lãng, nhưng anh biết, trong lòng Phi Phi vẫn còn có bóng mờ.

Anh vốn tưởng rằng có thể gỡ bỏ nút thắt trong lòng Phi Phi, nhưng cho đến khi hai người đính hôn, vẫn không có.

Kể từ lễ đính hôn, sau khi Thư nhị thiếu xuất hiện, anh vẫn có một dự cảm xấu, cứ có cảm giác Thư nhị thiếu và Phi Phi quen biết.

Vẫn còn nhớ khi mình nhìn thấy tấm hình Phi Phi và Lucus ở trên vòng đu quay đứng thì kinh hãi nồng đậm, ánh mắt hai người quả thật như từ một khuôn đúc ra, trước kia anh còn chưa nhìn kỹ càng, cho rằng vì Phi Phi thích con nit. Tuyết Nghê vẫn còn nói thầm bên tai anh rằng Phi Phi và Lucus rất có duyên, chẳng lẽ Lucus là con trai của Phi Phi?

Không thể nào, nhất định là bản thân mình nghĩ nhiều. Chử Tuyết Luân lắc đầu, tại sao có thể có ý tưởng như vậy!

Nhưng mà trong lúc hai người hẹn hò có rất nhiều chuyện đều là điểm nghi vấn, ví dụ như: Ban đầu Phi Phi rất chối bỏ ôm cô, cũng rất chối bỏ nụ hôn của anh...

“Rầm” một tiếng, anh đấm một quyền lên bàn, trong mắt thoáng qua vẻ giận dữ khác thường.

Sau khi Hoắc Nhĩ Phi biết được Tuyết Luân báo cảnh sát, lập tức nói cho Đoạn Tử Lang.

“Tôi nghe chú Đinh nói rồi, giờ phút này cảnh sát thành phố L đang dốc toàn lực đi tìm em, em muốn trở về cũng khó khăn, vẫn yên tâm ở chỗ này mấy ngày đi, tụi tôi sẽ xử lý tốt chuyện này, chờ tránh qua trận này thì đưa em về.”

https://thuviensach.vn

“Ừ, xin lỗi, tôi không biết Tuyết Luân sẽ báo cảnh sát.”

“Không có việc gì, chuyện đã xảy ra, truy cứu cũng vô dụng, huống chi anh ta bởi vì quan tâm em nên mới có thể như vậy.”

“Đoạn lưu manh, cám ơn anh.” Hoắc Nhĩ Phi vốn cho rằng Đoạn lưu manh sẽ nhân cơ hội nói cô một trận, không ngờ ngược lại còn giúp Tuyết Luân nói chuyện.

“Quá khách khí rồi, mèo nhỏ còn có thể nói cám ơn.” Dáng vẻ lưu manh của Đoạn Tử Lang trở lại rồi.

“Cũng biết anh cố ý, không nghiêm chỉnh.” Hoắc Nhĩ Phi nheo một con mắt lại, nói chế nhạo.

“Chuyện này cũng bị em phát hiện rồi, nhưng mà, mấy ngày nay tay Yến không tiện, em có thể phải chăm sóc cậu ấy nhiều hơn, bao gồm ăn uống cuộc sống thường ngày vân vân và vân vân.” Đoạn Tử Lang giơ ngón tay ra đếm.

Hoắc Nhĩ Phi trợn to mắt nhìn anh, giống như đang hỏi, không phải có nữ giúp việc sao?

“Cũng không biết người nào đó bởi cứu ai đó mà bị thương, haizzz...” Đoạn Tử Lang thở thật dài.

Hoắc Nhĩ Phi thật ra là cô gái có tâm địa lương thiện, vừa nghe câu này lập tức đau lòng, “Tôi không nói không chăm sóc anh ấy.”

“Ặc, vậy Yến nhờ em vậy, trời ạ... Mệt quá, tôi phải đi ngủ một giấc.” Đoạn Tử Lang ngáp một cái, đi về phía phòng mình.

“Bây giờ Yến đang ngủ say, chắc phải sáng ngày mai mới có thể tỉnh, em trước tiên có thể đi ngủ một giấc, giằng co suốt một ngày, cũng đủ

https://thuviensach.vn

mệt.” Từ xa, Đoạn Tử Lang nhẹ nhàng ném lại một câu.

Buổi tối, Lucus hào hứng bừng bừng kéo mẹ đi vào phòng của bé và cha, nói muốn ngủ chung với mẹ, thời gian cách năm năm, một lần nữa trở lại căn phòng này, tâm tình cũng không hề giống vậy, căn phòng vốn đường cong cứng lạnh ba màu đen trắng xám, bởi vì Lucus mà nhiều thêm chút ấm áp, tăng thêm vài món đồ chơi bé trai yêu thích.

“Mẹ, trước kia đều là cha tắm cho con, bây giờ cha bị bệnh...” Lucus lầu bầu cái miệng nhỏ nhắn.

“Vậy hôm nay mẹ tắm cho con.”

Lucus hoan hô chạy đến phòng để quần áo, “Me, mẹ mau tới đây, ở đây có rất nhiều quần áo của mẹ, cha nói đồ trước kia mẹ mặc.”

Hoắc Nhĩ Phi đi vào căn phòng để quần áo còn lớn hơn phòng của cô, tủ một bên tường treo quần áo toàn là đồ của Thư Yến Tả, một bên khác tất cả đều là của Lucus, còn một bên tất cả đều là quần áo nữ, cô sờ những bộ đồ này, có một phần là do cô mua, có một phần mới tinh.

Nhất thời, trong lòng cô dâng lên một tình cảm đặc biệt.

“Mẹ, ở đây còn có quần ngủ, áo ngủ của mẹ, là con chọn lựa giúp mẹ, đẹp mắt không.” Lucus hưng phấn cầm một chiếc váy ngủ bằng tơ lụa viền hồng nhạt lên, vui rạo rực nhìn Hoắc Nhĩ Phi.

“Ừ, đẹp mắt.”

“Còn có bộ đồ ngủ này do cha chọn.”

Đồ ngủ bằng vải cotton thuần chất, trước ngực còn thêu một con mèo Ba Tư màu trắng lười biếng, rất thoải mái nằm ở đó, trên quần ngủ màu trắng không có gì cả, rất đơn giản.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi không thể khẽ cau mày khi nhìn thấy, dáng dấp của mình có giống mèo như vậy sao? Thật đáng ghét.

“Tối nay mẹ mặc đồ ngủ Lucus mua.” Hoắc Nhĩ Phi cười híp mắt sờ sờ đầu con trai.

(Để tôi nói rõ chút chân tướng sự tình: Ngày nào đó Thư Yến Tả mang theo con trai Lucus đi trung tâm thương mại mua quần áo, lúc mua quần áo ngủ với bé, Lucus đột nhiên quyết định muốn mua vài bộ đồ ngủ cho người mẹ chưa từng gặp mặt, lỡ như ngày nào đó mẹ trở về mà không có đồ ngủ mặc thì làm thế nào? Thư Yến Tả biết không thể nào từ chối suy nghĩ của con trai, chỉ đành phải mang theo bé đi tới khu chuyên bán đồ ngủ của nữ, mặt anh 囧! Thành màu gan heo, cho tới khi nhìn thấy hình vẽ con mèo kia, anh lập tức thuận tay tháo xuống... Mặc dù con trai oán trách anh nói khó coi, nhưng anh vẫn khăng khăng giữ ý kiến.)

Hai mẹ con ở trong phòng tắm chơi đến vui vẻ, Hoắc Nhĩ Phi ôm lấy con trai tắm rửa đến thơm ngát đặt lên giường, bản thân tắm rửa qua loa rồi lên giường ngủ.

Trong mũi tràn đầy mùi vị của người đàn ông này, khiến Hoắc Nhĩ Phi bị lạc trong nháy mắt, chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày lại cam tâm tình nguyện về đây, ngủ trên chiếc giường này, tất cả chuyện này giống như nằm mơ không thể tưởng tượng nổi.

Đạn bay lên người Thư Yến Tả, lại giống như bay vào trong lòng Hoắc Nhĩ Phi.

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Trong nước, thành phố L.

Trong một quán bar nào đó, trên ghế sa lon nơi góc khuất, có hai người đàn ông tướng mạo xuất chúng ngồi đó, khiến cho không ít thiếu nữ

https://thuviensach.vn

tiến đến gần, đều bị người phục vụ cản ở bên ngoài, “Xin lỗi, tiểu thư, hai vị tiên sinh kia đã nói không muốn bị quấy rầy.”

Các cô gái chưa thể đến gần kia tỏ vẻ tức giận rời đi, khó khăn lắm mới thấy hai người đàn ông xuất sắc như vậy, lại không cho đi vào đến gần, thật là!

Hai người đàn ông xuất sắc này chính là Chử Tuyết Luân và Âu Dã Sâm.

“Tiểu Luân, đừng uống nữa.” Âu Dã Sâm cau mày, nhìn bạn tốt mượn rượu giải sầu như vậy cũng không phải là cách!

“A Sâm, cậu nói có phải Phi Phi đang gạt tôi không?” Chử Tuyết Luân uống đến khuôn mặt đỏ bừng, ánh mắt mê say.

“Phân tích của cậu không phải không có lý, nhưng đó cũng không nhất định hoàn toàn chính xác, tôi cảm thấy dù thế nào đi nữa vẫn nên chờ Phi Phi trở lại hẵng nói, cô ấy không phải là một cô gái hư, cho dù trên phương diện làm người hay phương diện công việc, trong hai năm qua tôi cũng đã thấy rõ ràng, tôi đã từng nhắc nhở cô ấy chuyện của Thư nhị thiếu, cô ấy nói sẽ biết đúng mực, sẽ nói rõ ràng với cậu, tôi nghĩ chưa kịp thôi.” Âu Dã Sâm cũng biết giờ khắc này không thể thêm dầu vào lửa, chỉ có thể đứng ở lập trường bạn bè, rất khách quan phân tích tất cả sự việc.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 97+2: Rốt Cuộc Đạn Bay Đi Đâu (2)

Editor: Puck

“Chưa kịp? Một chưa kịp sẽ bỏ lỡ bao nhiêu cơ hội, hiểu sai mất bao nhiêu chuyện? Tôi biết Phi Phi không phải là cô gái hư, nhưng rốt cuộc năm năm trước đã xảy ra chuyện gì, ai trong chúng ta cũng không biết, còn có Thư nhị thiếu tiếng tăm lừng lẫy hai nhà hắc bạch, sao lại bởi vì con trai thích một người phụ nữ nào đó mà cảm thấy hứng thú, còn đặc biệt mở một nhà hàng ở đối diện công ty vì cô? Hơn nữa Thư nhị thiếu biết rõ cô ấy là vợ chưa cưới của tôi, nhưng vẫn lộ liễu như thế! Quả thật quá mức quá đáng!” Chử Tuyết Luân lại uống thêm một ngụm rượu.

Lớn như vậy, đây vẫn là lần đầu tiên Âu Dã Sâm thấy một mặt chán chường như thế của tiểu Luân, từ trước tới nay luôn là người tác phong ung dung sẽ bởi vì yêu sâu đậm một người, còn nói ra lời không có lý trí như vậy, từ vừa mới bắt đầu anh đã biết đường tình của tiểu Luân nhấp nhô, vốn tưởng rằng sau khi đính hôn tất cả sẽ lập tức thành nước chảy thành sông, nhưng nửa đường đột nhiên nhảy ra một Thư nhị thiếu, thật sự làm cho người ta đối phó không kịp.

“Còn có Tuyết Nghê, lại có thể chạy đi nước Anh tìm Thư đại ca rồi, cậu nói sao mấy người chúng ta lại có duyên với họ Thư như vậy, có phải ban đầu tôi không nên giật dây cậu đi tìm Á Ninh hợp tác không, nếu không hợp tác với Á Ninh, có phải tất cả sẽ không xảy ra không.” Chử Tuyết Luân khổ sở nói.

“Cũng có thể, nhưng sự việc đã xảy ra, hối tiếc cũng không làm nên chuyện gì, giữa cậu và Phi Phi cần ngồi xuống nói chuyện tử tế. Về phần

https://thuviensach.vn

Tuyết Nghê, con bé theo đuổi hạnh phúc của mình không có sai.”

“A Sâm, trong lòng tôi thật sự rất khó chịu...” Chử Tuyết Luân rũ mí mắt xuống, giọng nghẹn ngào.

Âu Dã Sâm vỗ vỗ bả vai bạn tốt, thở dài, tình yêu thật sự tra tấn người ta!Buổi sáng lúc Thư Yến Tả mở mắt, đã đối diện với một đôi mắt to của con trai.

“Mẹ, cha tỉnh rồi.” Lucus kêu to ra ngoài cửa.

Hoắc Nhĩ Phi bưng một chén cháo đi tới, thấy Thư Yến Tả không hề chớp mắt nhìn mình, không khỏi mất tự nhiên.

“Anh đã tỉnh, Đoạn lưu manh nói bây giờ anh chỉ có thể ăn chút cháo trắng thanh đạm.” Trên mặt Hoắc Nhĩ Phi bay lên hai mảnh đỏ bừng.

Thư Yến Tả cảm giác mình giống như nằm mơ, xem ra bản thân mình bị thương lần này cũng đáng, nghĩ tới đây, tâm tình thật tốt.

“Mẹ, tay cha bị thương, không thể ăn cơm.” Lucus tuyệt đối là con quỷ nhỏ, ở bên cạnh phối hợp cực kỳ tốt.

Thư Yến Tả len lén giơ ngón tay cái lên với con trai, rất phối hợp tiếp tục nằm xuống giường.

Hoắc Nhĩ Phi bất mãn trợn mắt nhìn con trai, hình như muốn nói: Sao cứ hướng về cha con vậy?

Lucus nghịch ngợm le lưỡi, bịch một tiếng chạy ra ngoài, “Con đi phòng ăn ăn bánh quẩy.”

Lưu lại hai người Thư Yến Tả và Hoắc Nhĩ Phi ở trong phòng, không khí nhất thời ấm lên không ít.

https://thuviensach.vn

Bởi vì phía sau cánh tay của Thư Yến Tả bị thương, cho nên chỉ có thể nằm nghiêng hoặc nằm sấp trên giường, sau khi Hoắc Nhĩ Phi đỡ anh dậy, nhìn cánh tay anh một chút.

“Tay phải của anh có thể động nhỉ.”

“Có thể.”

“Vậy tự anh ăn.”

“Tay trái tôi không thể bưng.”

“Vậy tôi bưng cho anh ăn.”

“Tôi với không tới, gần thêm chút nữa.”

Hoắc Nhĩ Phi chỉ có thể ngồi lại gần thêm chút nữa, bưng cháo giơ lên trước mặt anh, hai người gần như mắt đối mắt, lỗ mũi đối lỗ mũi, cũng có thể cảm nhận hô hấp của nhau, chỉ có điều ở giữa ngăn cách một chén cháo trắng nóng hổi, vô cùng không thích hợp.

Thư Yến Tả thong thả ung dung múc một muỗng cháo, đặt bên khóe miệng từ từ thổi, thấy mà trong mắt Hoắc Nhĩ Phi phóng lửa, anh đây là đang húp cháo sao? Sao lại giống như giám định và thưởng thức đồ cổ,đánh giá tỉ mỉ như vậy, cái này không phải rõ ràng cố ý sao!

“Anh có thể ăn nhanh lên một chút không, tay tôi cũng mỏi!” Ánh mắt Hoắc Nhĩ Phi vô cùng ai oán nghiêng đầu nhìn người đàn ông chết tiệt ở đối diện.

“Quá nóng.” Thư Yến Tả vẫn thong thả ung dung.

Vì vậy ăn một bữa cơm, cánh tay Hoắc Nhĩ Phi vô cùng đau nhức, mà Thư Yến Tả lại vô cùng hưởng thụ, tâm tình của hai người hoàn toàn khác nhau.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy rất khó hiểu, một nhà cũ họ Thư lớn như vậy, ngay cả một cái bàn ăn nhỏ đặt lên giường cũng không có sao? Nhất định để cô bưng, mệt chết đi! Nhưng cho dù hỏi ai, đều nói: Xin lỗi, thật sự không có.

Tức chết cô! Tuyệt đối là cố ý!

Buổi trưa, Hoắc Nhĩ Phi đã có kinh nghiệm, cố ý làm cháo lạnh trước rồi bưng vào.

Thư Yến Tả nếm thử một miếng, nhíu mày, "Quá lạnh."

Chân mày Hoắc Nhĩ Phi lập tức dựng lên, "Buổi sáng anh nói quá nóng, bây giờ anh lại nói quá lạnh, rốt cuộc anh muốn như thế nào?"

"Tôi là bệnh nhân."

"Anh là bệnh nhân rất giỏi đó!" Hoắc Nhĩ Phi cũng bất cứ giá nào rồi.

"Như vậy vết thương của tôi sẽ rất khó tốt lên." Nét mặt Thư Yến Tả rất khổ sở.

"Anh..." Hít sâu một hơi, Hoắc Nhĩ Phi xoay người đi ra ngoài, nóng không được, lạnh không được, vậy thì ấm thôi, tên đàn ông thúi! Thật khó hầu hạ!

Nhìn bóng lưng mèo nhỏ, môi Thư Yến Tả nhếch lên một nụ cười thắng lợi, trong mắt toàn là đắc ý.

Đoạn Tử Lang và Lucus trốn ngoài cửa cùng nhìn một màn này, cười gian chạy sang bên cạnh, "Cha nuôi, con cảm thấy cha còn xấu hơn con, cha nhất định là cố ý."

"Lucus thật thông minh, cha con chính là muốn khiến cho mẹ con chú ý, cố ý giày vò mẹ con như vậy."

https://thuviensach.vn

“Hì hì... Cha thật xấu, ức hiếp mẹ.” Lucus cười mắt cong cong.

“Còn có ức hiếp hơn đấy.” Tròng mắt đen giấu dưới gọng kính viền vàng lóe sáng khác thường.

“A! Có thật không? Vậy lần sau chúng ta vẫn núp ngoài cửa nhìn lén.” Lucus cười đến ngọt ngào.

“Đó là đương nhiên rồi.”

(Quần chúng trách cứ: Lang, cậu lại dạy hư con nít rồi!)

(Đôi mắt kính vô tội của Lang nhìn chằm chằm: Nào có, là mọi người nghĩ sai!)

(Quần chúng: Ý của cậu rất rõ ràng đó!)

(Lang: Thật sự oan uổng, còn oan uổng hơn Đậu Nga, cả một đám mấy người đều có tư tưởng quá ác rồi! Còn chơi xấu trên đầu tôi, lệ bay giữa không trung ~)

(Mọi người ngã ngửa...)Sau khi Thư Tử Nhiễm biết nhị ca bị súng bắn bị thương, lập tức chạy về nhà, khi nhìn thấy Hoắc Nhĩ Phi, suýt chút nữa ngọt ngào kêu một tiếng: “Chị dâu hai.”

May mà Đoạn Tử Lang đứng bên cạnh ra hiệu bằng mắt, cô mới đổi giọng, “Chị Phi Phi.”

“Cô, mẹ con đã trở lại.” Lucus cao hứng nhào tới.

Thư Tử Nhiễm vội ôm lấy cháu trái, hôn một cá lên khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu của bé, lộ ra nụ cười ngọt ngào với Hoắc Nhĩ Phi, đi về phía phòng bệnh của nhị ca.

“Nhị ca, anh khỏe hơn chút nào chưa?”

https://thuviensach.vn

“Không sao, anh đây không tính là bị thương quá nặng.” Bản thân em gái từ trước đến nay là một người rất quen thuộc, tăng thêm mấy năm chung đụng, quan hệ hai người trong đó đột nhiên tăng mạnh, đương nhiên, Lucus bé nhỏ cũng có tác dụng mấu chốt rất lớn.

“Súng bắn bị thương còn không tính là nghiêm trọng! Nhị ca, mặc dù anh trên không có cha mẹ nhưng dưới có con nhỏ, hơn nữa bà xã cũng theo đuổi về rồi, từ nay về sau có thể chú ý một chút không!”

“Anh biết đúng mực.”

“Nghe anh Lang nói anh thay chị Phi Phi chặn một viên đạn, vì vậy thành công thắng được tâm hồn thiếu nữ của người đẹp.” Hai tay Thư Tử Nhiễm chống cằm, cười hì hì nói.

“Cách thành công còn kém xa lắm.” Trong lòng Thư Yến Tả vẫn rõ ràng, mèo nhỏ chỉ không có phản cảm như trước kia với anh mà thôi.

“Ít nhất bước tới khoảng cách đến thành công một bước dài mà! Hai anh trai em đều đẹp trai như vậy, đều có sức quyến rũ như vậy, còn có chuyện gì không làm được sao?” Thư Tử Nhiễm híp mắt lại.

“Khụ... Khụ...” Cô em gái nhỏ kia, quả nhiên lớn lên ở nước ngoài từ nhỏ, tư tưởng thật sự phóng khoáng.

“Hì hì...”

“Gần đây đại ca có gọi điện thoại cho em không?” Thư Yến Tả đột nhiên hỏi.

“Có, chúng em thường hay liên lạc, chẳng lẽ đại ca không gọi điện thoại cho anh sao? Sao anh ấy có thể cam lòng từ bỏ Lucus đáng yêu nhà chúng ta được?” Thư Tử Nhiễm vẫn tỏ vẻ cười hì hì như cũ, trong lòng lại

https://thuviensach.vn

đang lo lắng cho bệnh tình của đại ca, chị Chử nói gần đây đại ca thường xuất hiện hiện tượng mù ngắn ngủi, đây thật sự không phải là dấu hiệu tốt.

“Hai người sẽ không có chuyện gì giấu anh chứ.” Thư Yến Tả đột nhiên thốt lên một câu như vậy, không biết tại sao, gần đây anh luôn có dự cảm không tốt, tối hôm qua còn mơ thấy đại ca đột nhiên té xỉu.

Hoảng hốt khiến đầu chân mày Thư Yến Tả nhíu lại, nhưng trên mặt vẫn cười hì hì, “Nhị ca, sao có thể chứ.”

Không thể tiếp tục giấu giếm tiếp, chờ sau khi vết thương của nhị ca lành rồi thì nói cho anh biết, chuyện anh cần phải xử lý gần đây nhiều lắm.

Thư Yến Tả cảm thấy với cá tính của Nhiễm Nhiễm, không giống sẽ nói láo, chỉ mong do chính bản thân anh suy nghĩ nhiều.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 98+1: Mèo Nhỏ, Thì Ra Em Nhiệt Tình Như Vậy

Editor: Puck

Đinh Thận cùng lúc khơi thông với một vị chỉ huy cấp cao nào đó trong cục công an ở thành phố L, cùng lúc rất thông minh tạo ra một loạt bằng chứng giả, lại mua được một vài người dân địa phương, vì vậy vốn là vụ án giết người không đầu mối hư hư thực thực lập tức chuyển đổi thành án mạng chó hoang bị thương đổ máu buồn cười.

Ví dụ như nói, sáng hôm sau ngày phát sinh án mạng, thì có người dân ở gần hiện trường phát hiện có một con chó hoang lang thang mất máu quá nhiều mà chết, rất nhiều người còn tỏ vẻ con chó này rất quen mặt, hơn nữa thường hay nhìn thấy nó đi qua công viên, chân nó không biết bị ai không cẩn thận cho một nhát dao, lưu lại vết máu dọc đường.

Mặc dù cảnh sát tỏ vẻ rất nghi ngờ với phát hiện mới kia, nhưng thật sự không tìm được lý do để trả treo, tất cả đều vô cùng phù hợp, hơn nữa sáng sớm hôm nay Hoắc Nhĩ Phi đã gọi điện thoại đến cục cảnh sát, nói mình vốn không phải mất tích, chỉ đi một chuyến tới Hương Cảng, đi rất vội nên quên gọi điện thoại cho chồng chưa cưới nói rõ tình huống, lúc ấy điện thoại điều chỉnh chế độ rung, cho nên không nghe thấy, náo loạn một trận hiểu lầm mà thôi.

Đối với bằng chứng của Hoắc Nhĩ Phi, cảnh sát còn cố ý đi thăm dò chuyến bay đi Hương Cảng một ngày trước, quả thật có ghi chép, xem ra thật sự là một sự kiện khôi hài.

https://thuviensach.vn

Cộng thêm chỉ huy phía trên cũng nói đây chỉ là một chuyện hiểu lầm, vốn là hai chuyện không thể nào làm chung, đã thế lại còn có hai người báo án, vì vậy mọi người rất thuận lý thành chương gộp hai chuyện này thành một chuyện.

Buổi chiều, Thư Yến Tả mới biết được chuyện Chử Tuyết Luân báo cảnh sát, thật sự không hiểu nổi Chử Tuyết Luân nghĩ như thế nào, chẳng lẽ anh ta không biết bởi vì như vậy, mọi chuyện cần thiết sẽ dính lên người mèo nhỏ sao? Co dù mục đích của anh ta là nhằm vào mình, nhưng mà Thư nhị thiếu anh có thể dễ dàng bị cảnh sát bắt được sao?

Cũng tỏ vẻ rất hài lòng với việc ngày hôm qua chú Đinh đã bắt đầu khơi thông quan hệ và tạo ra một loạt bằng chứng giả, chỉ có điều tại sao lại là sự kiện đổ máu buồn cười của một con chó lang thang ngoài đường, nghĩ tới đây khóe miệng anh không thể kiềm chế co rút vài cái, còn có mèo nhỏ sau khi nghe chuyện này xong thì vẻ mặt xứng với buồn cười, khiến cho anh rất nổi giận, chú Đinh tuyệt đối cố tình!

Đinh Thận đang ngồi trong phòng làm việc, tự dưng hắt hơi một cái, không phải nhị thiếu đang mắng ông chứ, không thể trách ông được, vết máu trên mặt đất quá không dễ làm qua loa lấy lệ, đây là phương pháp xử lý làm sáng tỏ đơn giản nhất rồi! Haizzz...

Còn có lão già Lôi Nhất Hằng và con mụ An Tình Hủy kia, anh đương nhiên sẽ không bỏ qua, nhưng chắc không được thông qua cảnh sát, đối phó với bọn chúng, anh có rất nhiều cách, chờ sau khi vết thương của anh tốt lên, dĩ nhiên sẽ đến những ngày không nhàn hạ của bọn chúng!

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác tâm trạng hôm nay tốt khác thường, kể từ sau khi biết án mạng đổ máu thành sự kiện chó hoang đổ máu buồn cười, khóe miệng luôn không tự chủ nhếch lên.

https://thuviensach.vn

Do đó, lúc Thư Yến Tả ăn cơm, cô lại không nhịn được, “Phì...” Chén bưng trong tay thiếu chút nữa bị cô làm đổ xuống đất.

Thư Yến Tả đang nhét một muỗng cơm vào trong miệng kinh ngạc nhìn cô, chẳng lẽ khóe miệng anh có dính hạt cơm?

“Máu chó cũng là màu đỏ đấy à?” Hoắc Nhĩ Phi cố nén ý cười.

Động tác đang nhai nuốt của Thư Yến Tả ngừng lại, khóe miệng hung hăng co rúm hai cái, ánh mắt lạnh lùng bắn tới, lá gan người phụ nữ này càng lúc càng lớn.

Hoắc Nhĩ Phi ngoảnh mặt làm ngơ với ánh mắt bắn tới của anh, tiếp tục “Ha ha” cười không ngừng.

(Cái chén nào đó bị đặt trong tay Hoắc Nhĩ Phi cực kỳ ai oán: Bà cô à, tay của cô có thể không cần run lên nữa không, toàn thân tôi đều đang run rẩy, đầu cũng sắp choáng đến hôn mê, thật khó chịu, cô đặt tôi xuống rồi lại run được không! Hu hu...)

(Anh chén tiếp tục ai oán: Bà cô à, cô cười đến mức lên mặt như vậy, không sợ đại ác ma xơi cô sao? Trước kia không phải cô rất sợ anh ta à? Sao khóe miệng càng ngày càng không đếm xỉa đến ánh mắt lạnh lùng như dao găm giết chóc của anh ta chứ? Haizzz...)

“Tôi không ăn.” Thư Yến Tả lạnh lùng nói một câu.

“Sao lại không ăn, anh mới ăn có hai muỗng!” Hoắc Nhĩ Phi kỳ quái, không phải mới vừa rồi còn than đói bụng sao!

“Tâm tình không tốt, ăn không trôi.” Trong lòng uất nghẹn ngọn lửa ngùn ngụt, sao nuối trôi được.

https://thuviensach.vn

“Đây chính là anh nói không ăn, cũng đừng nói tôi ngược đãi bệnh nhân, không cho anh ăn no.” Người nào đó vểnh khóe môi lên, rất hài lòng.

“Muốn ăn thịt chó.” Giọng Thư Yến Tả phiền muộn.

“Phụt.” Hoắc Nhĩ Phi lần nữa mất công, cười lớn không có hình tượng chút nào, chén trong tay lung la lung lay, “Choang” một tiếng, ngã xuống trên mặt đất, hy sinh.

(Cái chén nào đó khóc: Vì sao làm tôi rơi nát bấy, vì sao làm tôi rơi nát bấy! Hu hu... Người xấu, bà cô này, đều do cô không tốt, không phải chỉ muốn ăn thịt chó thôi sao! Có khó khăn vậy sao? Lệ bay bay ~)

Nghe thấy tiếng âm thanh ném chén, Đoạn Tử Lang và Lucus vừa đi đến cửa vọt vào trước tiên, vừa nhìn thấy cảnh tượng bên trong, hai mặt nhìn nhau hết nhìn sang trái rồi lại nhìn sang phải, hơi không rõ tình huống, sớm biết đã tiếp tục trốn ở cửa nghe lén...

Tình cảnh này nhìn kiểu gì cũng kỳ quái như vậy! Yến mặt lạnh như băng ngồi trên giường, mèo nhỏ ngồi bên cạnh cười đến không hề có hình tượng, chén cơm quang vinh hy sinh, thức ăn đầy đất, tình huống là sao?

“Lang, anh ta nói muốn ăn thịt chó, cho nên đổ cơm.” Hoắc Nhĩ Phi rất vô tội nhìn thức ăn trên đất.

“Phụt! Thịt chó! Yến cậu có muốn vết thương của cậu nhanh lành lên không!” Đoạn Tử Lang há giọng quát to.

“Cha, cha không ngoan, sao có thể như vậy chứ?” Lucus giống như tiểu đại nhân nói.

Trong mắt Thư Yến Tả phóng hỏa nhìn Hoắc Nhĩ Phi, quyết định không nói gì, miễn cho bản thân không khống chế nổi.

https://thuviensach.vn

“Yến, đây chính là cậu không đúng, mèo nhỏ vì tốt cho cậu, sao cậu có thể nhìn cô ấy dữ dằn như vậy.”

“Cha, thịt chó không thể ăn, chờ vết thương của cha tốt lên rồi, chúng ta đi ăn thịt bò.” Lucus nghiêm trang nói.

“Tôi mệt rồi, mấy người đi ra ngoài.” Thư Yến Tả vừa lạnh giọng nói, vừa nằm xuống không nhìn ba người nữa, miễn cho bị ba người bọn họ chọc tức đến vết thương nứt ra.

Hoắc Nhĩ Phi vội vàng là người chạy ra ngoài đầu tiên, Đoạn Tử Lang và Lucus tỏ vẻ tràn đầy nghi vấn đi theo ra ngoài.

“Mèo nhỏ, sao tôi cảm thấy Yến kiềm chế cơn tức giận.”

“Tôi chỉ hỏi một câu có phải máu chó màu đỏ không, sau đó anh ta nói muốn ăn thịt chó, tôi rất vô tội.” Hoắc Nhĩ Phi trợn tròn hai mắt rất vô tội nói.

Đoạn Tử Lang phản ứng hồi lâu mới hiểu được, khóe miệng chịu hết nổi co quắp lại, “Mèo nhỏ, cô quả nhiên rất lợi hại!”

“Cha nuôi, mẹ, hai người thật xấu, con cũng muốn biết.” Giọng nói mềm dẻo của Lucus vang lên.

Hoắc Nhĩ Phi ôm lấy con trai nói việc đã qua một lần.

“Ha ha ha ha... Mẹ thật xấu... Ha ha...” Lucus cũng không nhịn được cười ha hả, máu trên đất của cha sao có thể so sánh với máu chó chứ, cha nhất định sẽ tức giận.

“Mèo nhỏ, tôi bắt đầu sùng bái cô, cô là người đầu tiên có thể đùa kiểu này với Yến mà có thể sống đi ra, cô không sợ cậu ta nổi giận?”

https://thuviensach.vn

“Thân thể của anh ta bây giờ có thể đánh nổi tôi sao? Tôi là đai đỏ Taekwondo, chỉ nói đùa, hừ!” Hoắc Nhĩ Phi lơ đễnh hừ hừ.

Đoạn Tử Lang che miệng lại cười, không muốn nói rõ sự thật: Đó chính là Yến tuyệt đối không yếu như cô nghĩ, cậu ta vốn không để vết thương do súng bắn vào mắt, sở dĩ mỗi ngày nằm trên giường, thật ra muốn chiếm được đồng tình và quan tâm của cô, mượn cơ hội bồi dưỡng chút tình cảm với cô, Yến bây giờ không giống như Yến trước kia, cậu ta sẽ chú trọng kế sách, mà không phải dã man chiếm đoạt từ một phía.

“Mẹ, mẹ thật sự đánh được cha sao? Taekwondo rất lợi hại đúng không? Cũng không thể không dạy Lucus, chờ Lucus lớn lên rồi sau này sẽ bảo vệ mẹ.”

Hoắc Nhĩ Phi nghe lời con trai nói cực kỳ vui thích, “Chụt” vài cái lên khuôn mặt nhỏ nhắn của con trai, chọc cho Lucus cười to “Khanh khách”.

Ngoài phòng cười đến hoàn toàn vui vẻ, Thư Yến Tả trong phòng lại không vui nổi, lạnh lùng nằm đó nghĩ kế sách.

An Tình Hủy biết sau khi vết thương của Thư nhị thiếu tốt lên rồi chắc chắn sẽ không bỏ qua cho mình, Lôi gia tất nhiên sẽ đẩy cô ra, trong mắt cô hiện lên không cam lòng và căm hận, Hoắc Nhĩ Phi dựa vào cái gì có thể gặp may mắn như vậy, Thư nhị thiếu rõ ràng cam tâm tình nguyện ngăn cản một viên đạn vì cô ta, dựa vào cái gì?

Móng tay thật dài hung hăng cắm vào trong thịt, ý hận trong mắt càng ngày càng sâu, đừng tưởng rằng có người thay mày cản một viên đạn thì mày bình an vô sự rồi! Nếu tao sống không được bao lâu, vậy tao cũng sẽ khiến cho mày sống không tốt, tao muốn đặt mày trên đầu sóng ngọn gió bát quái, mày càng không muốn để cho người khác biết chuyện năm năm trước, tao càng muốn cho mọi người biết; mày càng giấu giếm sự thật mày có một đứa con trai năm tuổi, tao càng muốn cho tất cả mọi người biết;

https://thuviensach.vn

mày muốn sống cuộc sống yên ổn bình tĩnh, tao hết lần này tới lần khác không cho mày như ý nguyện

Tao muốn để cho chồng chưa cưới của mày biết, thật ra thì mày chính là một kẻ lừa gạt, tao muốn khiến cho tất cả mọi người đều phỉ nhổ mày!

An Tình Hủy giận dữ nghĩ, lấy điện thoại di động trong túi ra, bấm số điện thoại của phóng viên giới giải trí lần trước gặp được ở thành phố L, để cho anh ta đăng báo tất cả mọi chuyện mình nói với anh ta, về phần tiếng vang, vậy khẳng định to đến dọa người!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 98+2: Mèo Nhỏ, Thì Ra Em Nhiệt Tình Như Vậy (2)

Editor: Puck

Phóng viên giới giải trí kia cũng là lần đầu tiên vô tình đụng phải An Tình Hủy trong quán cà phê, phải biết rằng tướng mạo của An Tình Hủy là kiểu phụ nữ đoạt mắt, khó tránh khỏi sẽ có người đến bắt chuyện, có lẽ là trùng hợp, hai người hàn huyên, sau khi biết được đối phương là phóng viên giới giải trí thì trong lòng An Tình Hủy hiện lên ý niệm nào đó.

Mấy ngày nay ở thành phố L, cô đã khiến Trình Thất hỗ trợ tra xét kỹ càng tất cả mọi chuyện về Hoắc Nhĩ Phi, cái gì là xương sườn mềm của Hoắc Nhĩ Phi, cô đã cầm nắm rất rõ ràng, giám đốc kế hoạch của giải trí Âu Kỳ, không nhìn ra, thật sự hòa đồng rất tốt, nếu thân ở giới giải trí, cô sẽ khiến cho cô ta khắc sâu nếm thử chút tư vị trong vòng giải trí!

Sau khi nhận được điện thoại của An Tình Hủy thì tên phóng viên kia mừng rỡ lạ thường, anh dồn hết tâm tư cầu cũng không cầu được tin tức bí mật lớn như vậy, thật sự là trời giúp anh! Ngày đó đúng là anh gặp phải trắc trở ở Á ninh đi ra, chuẩn bị đi quán cà phê ngồi một chút, không ngờ đụng phải một người phụ nữ xinh đẹp như vậy, nếu không phải mình chủ động đi đến gần, chỉ sợ một tin tức lớn như vậy rơi xuống cũng sẽ không rớt lên đầu mình.

Bí mật tuyệt đối của giám đốc kế hoạch Âu Kỳ, đây thật sự là một tin tức mới rất lớn, mặc dù cô ta không phải người trong giới giải trí, nhưng coi như cũng là nửa trong giới giải trí, cộng thêm mấy ngày hôm trước vừa đính hôn với tổng giám đốc bất động sản Sở viên, lại còn là bạn tốt của tổng giám đốc Âu Kỳ, nhiều thân phận như vậy, cộng thêm Thư nhị thiếu

https://thuviensach.vn

bá vương hai nhà hắc bạch vùng vẫy ở Hương Cảng, lượng tiêu thụ kia tuyệt đối sẽ là trước nay chưa từng có, nghĩ tới đây, anh thật hưng phấn rồi, mà người phụ nữ kia lại không muốn dù chỉ một phần thù lao, chỉ cần anh viết thêm mắm thêm muối chuyện tuyệt đối bí ẩn này.

Anh có một dự cảm, người phụ nữ này nhất định có thù oán với Hoắc Nhĩ Phi, bằng không cũng sẽ không để lộ chuyện giấu diếm năm năm rồi của người ta ra, nhưng không liên quan gì đến anh, thân là phóng viên bát quái của giới giải trí, anh cần bài viết chính là bát quái!

Khi một phóng viên đang ở đó suốt đêm ghi bản thảo chuyện bí mật của Hoắc Nhĩ Phi thì ở trong nhà chính họ Thư ở Hương Cảng.

Hai ngày nay Hoắc Nhĩ Phi trôi qua đặc biệt vui vẻ, trừ buổi tối mỗi ngày gọi điện thoại cho cha mẹ, anh Tuyết Luân báo bình an ra, thời gian còn lại đều rất vui vẻ, không buồn không lo. Hoàn toàn không ngờ tới cô sắp gặp phải bát quái giải trí tàn khốc cỡ nào!

Do đó, sau khi ăn xong bữa tối, cô lại làm bảo mẫu, bưng thức ăn đi về phía phòng của Thư Yến Tả, suốt dọc đường còn nhàn nhã rên rỉ ca khúc nhỏ.

“Ăn cơm đi, cũng đã ba ngày, không phải anh không bị thương bộ phận quan trọng sao? Sao vẫn chưa khỏe?” Hoắc Nhĩ Phi rất nghi ngờ trừng mắt liếc người đàn ông nào đó vẫn nằm trên giường như cũ.

“Em rất hy vọng tôi bị thương ở bộ phận quan trọng?” Thư Yến Tả không vui nhíu mày.

“Anh hiểu lầm ý của tôi rồi!” Hoắc Nhĩ Phi sửa chữa cách dùng từ của anh.

“Tôi đói rồi.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi cực kỳ không tình nguyện bưng chén, ngồi đến bên cạnh anh, “Mau ăn đi, gần đây tay tôi sắp tê dại chết rồi, có phải anh giấu cái bàn nhỏ đi không, hỏi vài người đều nói không có, có phải anh căn dặn?”

“Tôi vẫn luôn nằm trên giường, tối đa cũng chỉ đi lại trong sân một chút, đi đâu căn dặn bọn họ?” Thư Yến Tả khẽ nhíu mày.

“Hình như cũng phải, tôi cũng không phát hiện anh đi đâu?” Hoắc Nhĩ Phi thì thào lẩm bẩm, chẳng lẽ là người nhà cũ họ Thư tự giấu đi hay thật sự không có?

“Tôi muốn uống nước.”

Hoắc Nhĩ Phi buông chén, rất không vui bưng ly trà cho anh, thật sự là một người đàn ông phiền toái.

Uống hết nước, “Tôi muốn ra ngoài đi dạo, em đỡ tôi.”

Co dù Hoắc Nhĩ Phi rất không tình nguyện, cũng đành phải dìu anh, ai bảo người ta vì cô mà bị thương chứ?

“Chân anh lại không bị thương!”

“Tay trái tôi không dùng được sức.”

Hoắc Nhĩ Phi phồng quai hàm rất không vui đánh giá người nào đó, người nào đó vẫn da mặt dày ở đó, bất động, hết cách rồi, thân thể cô khẽ nghiêng về trước, chuẩn bị đỡ anh, bởi vì Đoạn Tử Lang ở bên cạnh phụ họa, cô lại không hiểu vết thương do súng bắn, tự nhiên tận tâm tận lực chăm sóc bệnh nhân.

Thư Yến Tả nhìn dáng vẻ không tình nguyện của cô, làm một bụng tư tưởng xấu, thật ra vết thương của anh đã không có gì đáng ngại rồi, sở dĩ

https://thuviensach.vn

còn giả vờ ở đây hàn toàn vì muốn cho mèo nhỏ chiếu cố anh thêm vài ngày.

“A!” Hoắc Nhĩ Phi hoảng hốt kêu lên một tiếng, không kéo người đàn ông thúi nằm trên giường mà bản thân rõ ràng lại ngã lên người anh, môi không nghiêng lệch cắn lên cằm anh.

“Cằm tôi ăn rất ngon sao?” Giọng nói trêu tức của Thư Yến Tả vang lên.

Hoắc Nhĩ Phi chống tay định đứng lên, kết quả nghe thấy một tiếng kêu đau đớn, hóa ra tay phải của mình vừa vặn ấn lên cánh tay trái của anh, vội vàng dời tay, kết quả lại ngã xuống.

“Thì ra mèo nhỏ nhiệt tình như vậy, muốn bổ nhào vào tôi.” Trong giọng nói của Thư Yến Tả mang theo vui vẻ nồng đậm.

Hoắc Nhĩ Phi túng quẫn đến sắc mặt đỏ bừng, lên án: “Anh cố ý!”

Đắc ý trong mắt Thư Yến Tả chợt lóe lên, tay phải nhanh chóng ôm lấy bả vai Hoắc Nhĩ Phi, chuẩn xác không sai hôn lên.

“Ưm... Ưm...” Hoắc Nhĩ Phi nằm sấp trên thân người nào đó, tay lại không dám ấn loạn, sợ ấn lên miệng vết thương của anh, càng sợ trêu chọc ham muốn của anh.

Nhưng mà trong miệng của anh đều là hương vị thức ăn vừa rồi, thật là lạ! Còn có, đầu lưỡi làm gì mà luôn đưa qua... Hu hu... Cô cảm giác mình sắp không có cách nào hô hấp.

Thư Yến Tả vô cùng tham lam mút vị ngọt ngào trong miệng cô, dưới bụng khô nóng một trận, năm năm này, anh nghĩ về cô nhiều lần lắm, nhiều đến mức mình không nhớ rõ rồi, nhưng mà anh không thể trong bỗng chốc dọa cô chạy, còn phải từ từ sẽ đến.

https://thuviensach.vn

Chậm rãi buông cánh môi mềm mại của cô ra, Hoắc Nhĩ Phi vẫn chưa hòa hoãn trở lại từ trong nụ hôn sâu vừa rồi, hơi ngỡ ngàng nhìn Thư Yến Tả.

Yết hầu Thư Yến Tả lập tức xiết chặt, lần nữa đè đầu cô, hung hăng mút lên đôi môi đỏ mọng của cô, như mưa to gió lớn xâm lược giữ lấy, đầu lưỡi lướt qua mỗi một chỗ trong miệng cô, hết sức dịu dàng lại hết sức xâm lược, hôn đến đầu Hoắc Nhĩ Phi choáng váng, gò má đỏ bừng.

Sau khi rời ra hai người đều hơi thở khó bình thường, Hoắc Nhĩ Phi hơi không dám tin bản thân mình lần này lại không hề có cảm giác tức giận, ngược lại còn hơi thưởng thức, đây là cảm giác quỷ gì!

Không thể nào!

Thư Yến Tả híp mắt nhìn vẻ mặt biến ảo không ổn định trên mặt mèo nhỏ, trong lòng có vui mừng nhàn nhạt, mèo nhỏ quả thật không có phản cảm như trước với anh rồi, thật sự là một tiến bộ lớn!

Hoắc Nhĩ Phi đứng lên, vừa vặn dạng chân trên người Thư Yến Tả, vốn chuẩn bị chạy đi, cô nghĩ lại: Tại sao mình phải chạy, cô cũng không làm gì! Đột nhiên quát to một tiếng: “A!”

Hai tay hung hăng nắm lấy hai lỗ tai bị lộ ra ngoài của Thư Yến Tả, ra sức chà đạp, trong mắt phát ra ánh mắt hung ác như ăn thịt người.

Thư Yến Tả hoàn toàn không ngờ cô lại có thể trẻ con chà đạp lỗ tai của mình như vậy, đau cũng không phải đau, chỉ nhột nóng hừng hực, người phụ nữ này, có thể buông lỗ tai của anh ra không!

Còn có vẻ mặt kia của cô, sao khiến cho mình muốn cười như vậy!

Không được, phải “Nhịn” xuống, bằng không chọc giận con mèo nhỏ này tức giận, hoàn toàn không biết sẽ làm ra việc gì càng khiến anh giật

https://thuviensach.vn

mình đâu!

Khi Đoạn Tử Lang dẫn Lucus tiến vào, đã nhìn thấy hình ảnh hoạt sắc sinh hương như thế: Mèo nhỏ mở to mắt lộ vẻ hung dữ, cưỡi trên người Yến, dùng sức giày xéo lỗ tai Yến, giống như có thù oán sâu nặng với lỗ tai cậu ấy vậy.

Nói thật, anh rất muốn cười, anh cũng quả thật nở nụ cười, tiếng cười chấn động đến cái ly trên bàn cũng run rẩy.

(Cái ly đáng thương lại khóc nữa: Tôi không muốn giống như anh chén ngày hôm qua, bị mấy người run đến quang vinh hy sinh, vì cái gì mà cười đến đau xé cõi lòng như vậy! Hu hu hu... Ngẫu nhiên bỏ qua đi...)

Lucus càng trợn to mắt nhìn mẹ và cha bé, hoàn toàn không thể hiểu nổi bọn họ đang làm gì thế?

“Mẹ, lỗ tai của cha sẽ rụng.” Lucus rất tốt bụng nhắc nhở.

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác mình rất muốn tìm một cái lỗ để chui xuống, sao Đoạn lưu manh và Lucus có thể đi vào chứ! Có lầm hay không, không chơi chỉnh người như vậy! Thật đau đớn...

Mặt cô chảy dài bò từ trên thân người đàn ông nào đó xuống, bởi vì đôi môi vừa bị tên đàn ông kia mút đến lợi hại, hơi sưng lên.

Đoạn Tử Lang nhìn cô cười đến rất càn rỡ, nói với Lucus: “Lucus, chúng ta tới quá không đúng lúc rồi, cha con định đụng ngã mẹ con, sau đó sinh một em gái nhỏ ra cho con, kết quả nhìn thấy chúng ta tiến vào, mẹ con thẹn quá thành giận dùng sức nhéo lỗ tai cha con, con xem, giờ lỗ tai cha con đỏ rực, có phải rất khó coi không.”

Thư Yến Tả tức giận nhìn Lang chằm chằm, người này, luôn dạy hư Lucus.

https://thuviensach.vn

“Đoạn lưu manh, có anh dạy hư đứa bé như vậy sao? Lucus đều do anh dạy hư rồi.” Hoắc Nhĩ Phi rất tức giận quát.

“Lỗ tai của cha thật sự rất đỏ đấy! Xem ra hơi là lạ, nhưng mẹ à, miệng của mẹ sao vậy?” Hình như Lucus càng quan tâm tới miệng của mẹ như thế nào hơn?

Hoắc Nhĩ Phi rất ai oán liếc mắt nhìn đầu sỏ gây nên, giận đùng đùng chạy ra ngoài.

“Miệng của mẹ con, bị cha con...”

“Lang!” Hình như Thư Yến Tả rất không vui, cắt đứt lời bạn tốt nói.

Đoạn Tử Lang rất thức thời ngậm miệng, trong mắt lóe ra ánh sáng kỳ dị.

Mà Lucus đứng bên cạnh, hết nhìn bên này, lại nhìn sang bên kia, không rõ chân tướng, vẻ mặt mê man.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 99+1: Không Có Việc Gì, Tất Cả Đều Có Tôi Đây

Khi Âu Dã Sâm nhìn thấy trang đầu bài lớn đưa tin về Phi Phi trên tạp chí bát quái "Vạch trần bí mật trong làng giải trí", chân mày nhíu càng sâu. Đây vốn là tạp chí bát quái bán chạy chuyên môn đưa tin về người nổi tiếng trong giới giải trí, Phi Phi không tính là người có tiếng trong giới giải trí! Sao có thể leo lên tiêu đề tạp chí này chứ?

Tiêu đề lớn trên trang bìa bắt mắt "Bí ẩn tuyệt mật về Hoắc Nhĩ Phi giám đốc kế hoạch giải trí Âu Kỳ, lừa gạt, đùa giỡn tình cảm ba người đàn ông" và một tiêu đề nhỏ phía dưới "Quan hệ mập mờ nói không rõ ràng với ba người đàn ông, và tiết lộ tình hình bí mật một năm mất tích vào năm năm về trước."

Âu Dã Sâm quả thật quá bội phục những phóng viên bát quái này, ba người đàn ông kể ra còn có chính cả anh, bởi vì anh là ông chủ của Phi Phi, vẫn luôn có lời đồn đại Phi Phi dựa vào quan hệ dựa hơi, thật sự cực kỳ vớ vẩn!

Nhưng mà quan trọng nhất không phải những chuyện này, mà là công bố tình hình bên trong vụ Phi Phi mất tích năm năm trước: Năm năm trước Hoắc Nhĩ Phi bởi vì đi Hương Cảng du lịch bị Thư nhị thiếu bá vương hai nhà hắc bạch ở Hương Cảng túm đi làm công cụ ấm giường, thủ đoạn nịnh nọt Thư nhị thiếu vô cùng, công phu trên giường rất cao, càng may mắn có thai, sinh hạ một đứa con...

Sau đó thần bí biến mất, yên phận trở lại thành phố L, sau khi học xong đại học thì dựa vào quan hệ dựa hơi phách lối tiến vào giải trí Âu Kỳ, chưa tới hai năm đã ngồi trên chức vụ giám đốc kế hoạch, mọi người đều

https://thuviensach.vn

suy đoán, đây chẳng lẽ không phải có người nào đó ở sau lưng bày mưu đặt kế?

...

Trước đó không lâu còn đính hôn với tổng giám đốc bất động sản Sở viên, ngay trên tiệc cưới, Thư nhị thiếu mang theo con trai tới tìm tận cửa rồi, thật sự là đặc sắc xuất hiện...

Một cô gái xuất thân gia đình bình thường như vậy rõ ràng đùa giỡn ba người đàn ông trong giới kinh doan trong lòng bàn tay, con trai đã năm tuổi còn mặt dày đính hôn với Chử tổng, quả thật chưa bao giờ nghe thấy, làm cho người ta mở rộng tầm mắt...

Bên cạnh bài báo lớn đưa tin còn có d1en d4nl 3q21y d0n rất nhiều ảnh chụp vô cùng thân mật giữa Hoắc Nhĩ Phi và Lucus, lại còn có một bức ở Show Tân Lục Viên Phi Phi tràn đầy dịu dàng đút Lucus ăn trái cây, bức hình này chụp lúc nào?

Trong khoảng thời gian ngắn, tạp chí "Vạch trần bí mật trong làng giải trí" này lan truyền nhanh chóng trong thành phố L, gần như người người đều biết, người biết Hoắc Nhĩ Phi cũng bắt đầu ôm thái độ hoài nghi về cô, người không quen cô càng mắng cô cái gì cũng sai, dường như hoàn toàn chính là một hồ ly tinh đùa bỡn đàn ông.

Sáng sớm khi Chử Tuyết Luân vào công ty, bất ngờ nghe thấy một trận bàn tán xôn xao, phát hiện tất cả mọi người đều vây quanh một quyển tạp trí giải trí mà bình phẩm, vốn cảm thấy đây là chuyện hết sức nhàm chán, nhưng khi nhìn thấy động tác che giấu kỳ quái của các công nhân viên vừa nhìn thấy anh thì ngược lại khơi gợi lên hứng thú của anh.

"Xem cái gì đấy? Lấy ra."

https://thuviensach.vn

Nguyên một đám không dám lên tiếng, chỉ lặng im không nói, tạp chí túm chặt sau lưng không lấy ra.

Chử Tuyết Luân mỉm cười đi đến sau lưng nhân viên giấu tạp chí, giật lấy "Vạch trần bí mật trong làng giải trí", vừa nhìn thấy tiêu đề và ảnh chụp bắt mắt trên đó, chân mày cau lại, đến sau khi lật từng trang xong, trong mắt quả thật lạnh như băng.

"Bốp" ném tạp chí, đi nhanh về phía phòng làm việc.

Nguyên một đám công nhân viên này sợ tới mức không dám thở mạnh, ông chủ xưa nay ôn tồn nho nhã lại phát ra lửa giận như vậy, lần này Hoắc tiểu thư thật sự hơi quá đáng, lại có thể làm ra chuyện như vậy!

Có nhân viên nữ nào đó xoay người nhặt tạp chí lên, ném vào trong thùng rác.

Âu Dã Sâm nhìn thấy là điện thoại của tiểu Luân, biết ngay tình huống không ổn.

【Cậu cảm thấy trên tạp chí có bao nhiêu có thể tin?】

"Tiểu Luân, cậu cũng biết, đây vốn là tạp chí bát quái dễ bán, nội dung bên trong không thể tin hoàn toàn, cậu phải giữ vững lý trí." Âu Dã Sâm cũng rất đau đầu, ai lại thiếu đạo đức như vậy, tám phần có thù hận rất sâu với Phi Phi, hơn nữa còn giải thích thấu đáo chuyện cô mất tích năm đó, nói có hình có dạng, hoàn toàn không giống giả tạo, thật sự là một chuyện phiền phức, đã thế bây giờ Phi Phi còn chạy đi Hương Cảng, đây không phải nói rõ cho tiểu Luân đội một cái nón xanh cực lớn trên đầu sao?

【Cậu cũng nói là không hoàn toàn có thể tin, đây nói rõ là có thể tin tưởng. A Sâm, cậu không cần an ủi tôi, thật ra tôi đã sớm hoài nghi, bài báo này chỉ càng thêm xác định ý nghĩ của tôi mà thôi, hơn nữa giờ phút này

https://thuviensach.vn

Phi Phi đang ở Hương Cảng, ở với ai, chắc hẳn tôi và cậu đều rất rõ ràng.】 Trong giọng nói của Chử Tuyết Luân hàm chứa tức giận nồng đậm.

“Tiểu Luân, bây giờ chúng ta cần làm là làm thế nào để ngăn cản quyển tạp chí này lan tràn, chuyện này vẫn không thể để cho cha mẹ Phi Phi biết, nếu không thật sự là đả kích không nhỏ với hai bác, hơn nữa cho dù Phi Phi có lừa cậu hya không, cũng phải chờ cô ấy trở lại, đây rõ ràng có người muốn hại cô ấy thân bại danh liệt, chúng ta không thể rút lui.” Âu Dã Sâm cũng rất lý trí phân tích.

Chử Tuyết Luân ở bên kia trầm mặc một lúc, anh biết a Sâm nói không sai, nhưng mà trong lòng anh giống như bị dao cắt, vô cùng đau đớn, sau Phi Phi có thể tàn nhẫn như vậy với anh. Nhưng dinendian.lơqid]on lời của a Sâm không thể nghi ngờ cho anh một tiếng chuông cảnh tỉnh, nói cho cùng không thể để cho chú dì biết chuyện này.

【A Sâm, cám ơn cậu, tôi suýt chút nữa bị che mắt tâm trí, nhưng tôi còn có cảm giác bị lừa gạt, Phi Phi cô ấy...】

“Người anh em, tôi hiểu được tâm tình của cậu, Phi Phi có nói khi nào trở lại không? Chúng ta sớm thông báo trước cho cô ấy, bằng không để hội phóng viên và truyền thông túm được cô ấy sẽ trở tay không kịp.”

【Có lẽ cô ấy đã biết cũng không chừng, Thư nhị thiếu thần thông quảng đại như vậy, còn có gì mà không biết, a Sâm, tôi muốn yên tĩnh một chút, cúp trước.】 Sau khi cúp điện thoại, Chử Tuyết Luân ngồi dựa trên ghế, cau mày.

Mặc dù anh biết a Sâm nói rất đúng, nên thông báo trước cho Phi Phi, nhưng mà trong lòng anh đang giận dỗi, Thư nhị thiếu anh đã thần thông quảng đại như vậy, tôi cũng muốn nhìn xem anh xử lý chuyện này như thế nào!

https://thuviensach.vn

Cho nên ác ma trong lòng anh nhảy ra, có lẽ anh không phải cố tình muốn Phi Phi khó xử, nhưng anh quả thật rất muốn biết sau khi Phi Phi biết sẽ có phản ứng gì? Cũng muốn xem xem cô đối phó với chuyện này ra sao.

Hương Cảng, nhà cũ nhà họ Thư.

Thư Yến Tả vừa vặn biết được tin tức này từ chỗ Nhiễm Nhiễm, Đoạn Tử Lang thì biết tin tức này từ chỗ Coral, hai người đều cau mày, con mụ An Tình Hủy này, lại có thể ra một chiêu rút củi dưới đáy nồi! Quả nhiên ngoan độc!

Bọn họ đều có thể tưởng tượng ra sau khi mèo nhỏ biết chuyện này sẽ có vẻ mặt như thế nào, nhưng phóng viên viết bài này cũng quá độc ác, hoàn toàn chửi bới danh dự mèo nhỏ, viết cô quá không chịu nổi, nếu để cho bọn họ biết do phóng viên chết tiệt nào ghi, nhất định phải chặt làm tám khối!

Trước tiên, Thư Yến Tả kêu chú Đinh mua đứt toàn bộ "Vạch trần bí mật trong giới giải trí" này, đồng thời tìm thẳng đến tòa soạn, dùng số tiền lớn mua đứt bản quyền, không ngại ném ra một câu độc ác: Nếu phát hiện phát hành ra ngoài thêm một quyển, vậy trực tiếp đóng cửa!

Hiệu suất làm việc của Đinh Thận xưa nay kinh người, cho nên đoạt trước Âu Dã Sâm, mang toàn bộ tạp chí đi tất cả không còn.

Vì vậy, trong khoảng thời gian ngắn, "Vạch trần bí mật trong giới giải trí" này đồng thời biến mất toàn bộ từ tiệm sách, quầy sách, tốc độ nhanh kinh người, khiến người ta chưa kịp hiểu ra.

Sau khi Chử Tuyết Luân và Âu Dã Sâm diee ndda fnleeq uysd doon biết chuyện này, không thể không bội phục hiệu suất làm việc của Thư nhị thiếu, quả nhiên đủ gọn gàng, quả nhiên có thủ đoạn!

https://thuviensach.vn

Nhoáng một cái, Hoắc Nhĩ Phi đã ngây người năm ngày rồi, cô thấy Thư Yến Tả gần như tốt lên, nên chuẩn bị về nhà, kéo dài lâu như vậy cũng nên nói chuyện tử tế với Tuyết Luân.

“Mèo nhỏ, nếu không cô ở lại vài ngày đi.” Đoạn Tử Lang nói.

“Không phải miệng vết thương của anh ta gần như tốt rồi sao? Tôi mặc kệ, tôi phải về nhà.” Hoắc Nhĩ Phi không thuận theo.

“Trốn được mùng một không trốn được hôm rằm, sớm muộn gì vẫn phải đối mặt.” Thư Yến Tả nhíu mày lên tiếng.

“Nhưng bây giờ thật sự trên đầu sóng ngọn gió, sân bay nhất định có một đám phóng viên vây quanh!”

“Tôi về cùng cô ấy.”

Hoắc Nhĩ Phi hoàn toàn không biết hai người bọn họ đang nói gì? Nhưng cô nghe hiểu câu nói cuối cùng của Thư Yến Tả, cho nên lập tức cãi lại, “Không được, một mình tôi trở về, anh vẫn dưỡng thương cho tốt đi.”

“Cứ định như vậy, đặt vé máy bay chiều nay, tôi không sao.” Giọng điệu của Thư Yến Tả không cho phép từ chối.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy hôm nay nét mặt của Thư Yến Tả và Đoạn lưu manh hơi nghiêm túc, còn có lời đối thoại vừa rồi của hai người khiến cho cô không hiểu.

“Cha, con cũng muốn đi cùng cha mẹ.” Lucus không thuận theo, làm gì mà không mang theo bé cùng đi chứ!

“Lucus ngoan, cha đi cùng mẹ có việc, chờ sự việc xử lý xong, sẽ đón con có được không, cha nuôi và cô đều ở Hương Cảng chơi với con.”

https://thuviensach.vn

“Chuyện gì vậy! Mà không theo mang theo Lucus cùng đi? Là muốn sinh một em gái cho Lucus sao?” Hai mắt Lucus sáng lên trong suốt hỏi.

“Khụ... Khụ...” Thư Yến Tả giả vờ ho hai cái, án mắt lạnh lùng bay về phía người đàn ông đang đứng đó che miệng, cha nuôi làm kiểu gì vậy, toàn dạy hư đứa bé.

Hoắc Nhĩ Phi càng thêm túng quẫn đến mặt đỏ bừng, cứ như vậy cô càng không thể đồng ý đơn độc trở về thành phố L cùng Thư Yến Tả.

Nhưng không cho phép cô từ chối, đã bị Thư Yến Tả ngang ngược kéo lên máy bay, chỉ cần cô giãy giụa, Thư Yến Tả sẽ chỉ lên cánh tay trái của mình, ý tứ không cần nói cũng biết.

Cô căm hận trong lòng nguyền rủa anh, đàn ông thúi! Lại lấy cái này ra uy hiếp cô!

Thư Yến Tả còn rất lo lắng chuyện sắp xảy ra sau khi xuống máy bay, anh sợ mèo nhỏ không chịu nổi.

Quả nhiên, sảnh chính sân bay thành phố L có một đống phóng viên làng giải trí chờ sẵn, đám chó săn tin tức này thật sự linh thông, lại tra ra được rõ ràng như thế.

Sau khi xuống máy bay, Hoắc Nhĩ Phi rất muốn hất người đàn ông đáng ghét này ra, nhưng anh cứ đi theo mình, thật đáng ghét!

“Trời ạ! Đây là Thư nhị thiếu sao! Lại đi cùng với Hoắc Nhĩ Phi, chẳng lẽ những bài báo kia đều là thật!”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 99+2: Không Có Việc Gì, Tất Cả Đều Có Tôi Đây (2)

Nhìn thấy hai người bọn họ đi từ sân bay ra, không ít phóng viên bắt đầu bàn luận ầm ĩ, chen chúc vây lại.

“Hoắc Nhĩ Phi tiểu thư, chẳng lẽ thật sự như tạp chí từng nói, cô chơi đùa giữa ba người đàn ông sao? Mới vừa đính hôn với Chử tổng của bất động sản Sở viên, cô bỏ chạy đi tìm tình cũ Thư nhị thiếu sao? Hay là nói cô vốn lừa gạt tình cảm của Chử tổng?”

“Hoắc Nhĩ Phi tiểu thư, chẳng lẽ thật sự như tạp chí từng nói, năm năm trước cô thật sự bị bắt đi làm công cụ ấm giường cho Thư nhị thiếu sao? Còn sinh một bé trai? Chẳng lẽ cô không hận Thư nhị thiếu, ngược lại lâu ngày sinh tình với anh ấy sao?”

“Hoắc Nhĩ Phi tiểu thư, cô dùng thủ đoạn gì đùa bỡn ba người đàn ông ưu tú như vậy ở trong lòng bàn tay vậy? Có thể nói cho chúng tôi biết một chút không?”

“Hoắc tiểu thư, trên tạp chí nói, đều là thật sao? Cô thật sự có một con trai lớn năm tuổi sao?”

...

Câu hỏi sắc bén liên tiếp, khiến đầu Hoắc Nhĩ Phi tạm thời sốc, đây là chuyện gì xảy ra? Sao đám phóng viên lại biết chuyện năm năm trước?

“Tôi nghĩ mọi người sẽ hứng thú với câu trả lời của tôi hơn.” Thư Yến Tả cau mày cắt đứt những câu hỏi kinh khủng kia di ien n#dang# yuklle e#q quiq on của đám phóng viên, thân thể khẽ tiến lên một bước, ngăn

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi ở phía sau, cánh tay vòng qua eo mèo nhỏ, cho cô một chỗ dựa kiên cường, không để cho cô ngã xuống.

Nhẹ giọng nói bên tai cô: “Không có việc gì, tất cả đều có tôi ở đây.”

Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi nhất thời chảy qua một dòng nước ấm, có một cảm xúc nói không rõ ràng được tràn đầy cả đầu, cả người đều mơ mơ màng màng.

“Thư nhị thiếu, không phải anh nói chưa bao giờ tiếp nhận bất kỳ bài phỏng vấn nào sao? Hôm nay lại vì Hoắc tiểu thư mà phá lệ, là bởi vì Hoắc tiểu thư có ý nghĩa đặc biệt nào đó với anh sao?”

“Hay là sau thời gian xa cách năm năm hai người lại một lần nữa hòa hảo rồi sao? Hoặc do anh mang con trai tới uy hiếp Hoắc tiểu thư?”

Thư Yến Tả không vui cau mày, “Căn cứ vào vị tình nhân trước kia của tôi lộ chuyện này ra ánh sáng, bởi vì mang hận thù với Hoắc tiểu thư, cho nên bịa ra lời nói dối như vậy tới chửi mắng danh dự Hoắc tiểu thư. Cho nên tôi cần thiết phải đứng ra giải thích sự thật này, năm năm trước, tôi vô tình gặp được Hoắc tiểu thư trên du thuyền hòa hoa ở cảng Victoria Hương Cảng, tôi vừa thấy cô ấy đã yêu, bởi vì khi đó tuổi trẻ khí thịnh, khó tránh khỏi hơi tâm cao khí ngạo, cho rằng tôi thích thì cũng sẽ yêu thích tôi, nên tự chủ trương dẫn Hoắc tiểu thư vào trong nhà, chắc hẳn mọi người cũng từng nghe không ít chuyện Thư nhị thiếu làm ác, chỉ cần là người tôi nhìn trúng, không có lý gì mà không được. Nhưng Hoắc tiểu thư là một người có tính tình quật cường, dĩ nhiên không theo ý tôi đâu, vì vậy tôi liền bắt người nhà và bạn của cô ấy để uy hiếp, hẹn ra một năm với cô ấy, nếu như sau một năm cô ấy vẫn không yêu tôi, tôi sẽ để cho cô ấy rời đi.”

“Về phần những lời kia trên tạp chí, mọi người dùng đầu óc suy nghĩ một chút, đều sẽ cảm thấy không thể tin, nếu như Hoắc tiểu thư thật lòng yêu thích tôi, còn có thể không tiếc dốc ra tất cả vốn liếng để lấy lòng tôi

https://thuviensach.vn

sao? Lại vẫn chọn rời đi sao? Còn có thể ngậm miệng không nói chuyện xảy ra năm năm trước sao? Cô ấyhoàn toàn có thể mang chuyện này đến uy hiếp tôi, tôi lấy thân phận Thư nhị thiếu, không có chuyện gì mà không thể làm được. Mà cô chỉ là cô gái sinh ra trong gia đình bình thường, lại có thể không làm như vậy, mọi người cảm thấy đây vì lý do gì?"

Hoắc Nhĩ Phi kinh ngạc nghe Thư Yến Tả trả lời câu hỏi do phóng viên đặt ra, mặc dù anh nói không phải là giả, thật sự có vài chi tiết rõ ràng bị anh sửa lại, anh kéo toàn bộ sai lầm lên người mình, tại sao anh muốn làm như vậy?

Trong nháy mắt, Hoắc Nhĩ Phi lập tức hiểu được nguyên nhân vì sao Thư Yến Tả nhất định muốn trở về cùng cô, trong lòng không khỏi dâng lên chút cảm động, nếu như không có anh ứng phó tự nhiên, chỉ sợ mình sẽ hoàn toàn hỏng mất.

"Mọi người chắc đều biết, trước khi Hoắc Nhĩ Phi đi Hương Cảng, đã hai bên có tình với Chử Tuyết Luân Chử tiên sinh rồi, chỉ có điều sau khi trải qua chuyện của tôi, Hoắc tiểu thư cảm thấy di1enda4nle3qu21ydo0n thật có lỗi với Chử tiên sinh, nên không dám đáp lại theo đuổi của Chử tiên sinh, cho đến khi trong dạ hội của bạn tốt Chử Tuyết Nghê tốt nghiệp, được Chử tiên sinh thổ lộ tại chỗ, cô ấy mới quyết định bỏ xuống tất cả khúc mắc lúc trước, tiếp nhận tình cảm của Chử tiên sinh, cũng hy vọng có thể bắt đầu lần nữa. Chẳng lẽ điều này cũng gọi là đùa bỡn đàn ông trong tay, chẳng lẽ những điều này đều do cô ấy tỉ mỉ thiết kế? Tôi nghĩ người thông minh như các bạn, chắc hẳn đều rất rõ ràng những lời tôi nói có phải là thật không?" Hình như Thư Yến Tả đều rõ trong lòng tay những chuyện của Hoắc Nhĩ Phi, nói ra từng việc, thật ra thì sau khi anh nhìn thấy tạp chí bát quái, mới điều động tất cả mạng lưới tra ra được những chuyện này, không thể nói không dùng rất nhiều tâm tư để suy đi tính lại.

"Tổng giám đốc giải trí Âu Kỳ và tổng giám đốc bất động sản Sở viên bản thân vốn là anh em vô cùng thân thiết, Hoắc tiểu thư đã quen biết bọn

https://thuviensach.vn

họ tám năm, mọi người đều quen thuộc lẫn nhau, có phải dựa vào quan hệ dựa hơi để tiến vào Âu Kỳ, chắc hẳn mọi người đều có mắt nhìn thành tích công việc của Hoắc tiểu thư trong hai năm qua, về phần quan hệ giữa Âu tổng và Hoắc tiểu thư, mọi người đều có thể nhìn ra bọn họ là bạn bè, tôi nghĩ các bạn phóng viên không có chuyện không phân rõ chuyện này nhỉ!"

"Tôi muốn hỏi ngược lại một câu: Chẳng lẽ có quy định nói tôi và con trai không thể đến tham dự bữa tiệc đính hôn của Hoắc tiểu thư sao? Hành động của tôi là tự do, tôi muốn đi chúc phúc ai hay tham gia bữa tiệc đính hôn cua ai, đó là tự do của tôi, không có bất kỳ liên quan gì đến các bạn càng không cần nói cho các bạn biết tại sao? Trên đời này bản thân có nhiều tại sao như vậy? Mọi người cảm thấy như thế nào?" Thư Yến Tả trả lời khí phách hùng hồn, làm cho các phóng viên đều chân chân thật thật cảm thấy khí thế cường đại của anh.

"Lời nói này của Thư nhị thiếu, quả thật khiến cho chúng tôi hiểu ra, cũng hoàn toàn hiểu rõ Hoắc tiểu tư, về chuyện Hoắc tiểu thư có đứa con trai lớn năm tuổi không, chúng tôi hy vọng có thể lấy được chứng cứ xác thực." Một phóng viên lần nữa bắt được điểm mấu chốt.

"Không có." Giọng Thư Yến Tả rất nhẹ.

Hoắc Nhĩ Phi không thể tin nhìn Thư Yến Tả, sao anh có thể nói dối?

"Nhưng mà, ánh mắt của con trai ngài giống ánh mắt của Hoắc tiểu thư như đúc." Phóng viên chưa từ bỏ ý định tiếp tục hỏi.

"Mắt của bà xã tôi cũng là một đôi mắt cười, Lucus di truyền mắt của cô ấy."

"Thư nhị thiếu ngài kết hôn rồi sao?" Một phóng viên kinh ngạc hỏi, lập tức một trận bàn luận ầm ĩ.

"Đúng vậy." Thư Yến Tả trả lời đơn giản rõ ràng nói tóm tắt.

https://thuviensach.vn

“Sao chưa bao giờ nghe nói tới?”

“Chúng tôi kết hôn ở Mỹ, lại nói đây là chuyện riêng của tôi, vì sao tôi phải nói cho mọi người?” Thư Yến Tả cười đến vô cùng quyến rũ, nhưng trong mắt lại lộ ra chút ý lạnh.

“Vậy sao chưa từng thấy ngài và bà xã cùng xuất hiện ở nơi công cộng?” Hình như các phóng viên luôn thích quấn quýt chặt lấy, truy hỏi kỹ càng sự việc, không thể không cảm thấy rằng da mặt mình rất dày.

“Tôi nghĩ những chuyện này không có bất cứ liên quan gì đến mọi người, chỉ có điều cô ấy bỏ nhà ra đi thật lâu, tôi vẫn một mực tìm cô ấy, càng hy vọng cô ấy có thể tha thứ cho hành động việc làm die nd da nl e q uu ydo n của tôi năm đó, trở lại bên cạnh tôi một lần nữa.” Thư Yến Tả nói đến bà xã thì trong mắt cực kỳ thâm tình.

Các phóng viên ở đây đều vang lên tiếng kêu trầm thấp, đây thật sự là một đầu đề lớn! Quả nhiên hôm nay kiếm được!

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy anh lại rất biết nói dối, có thể mặt không đổi sắc, còn nói được có căn có cứ, gần như sẽ không có ai hoài nghi lời anh nói.

Nhưng trong lòng của mình tại sao lại cảm thấy rất cảm động chứ...

“Thật sự không nghĩ tới Thư nhị thiếu còn là người si tình, thâm tình với bà xã mình như vậy, vậy hành động hôm nay của ngài là vì cái gì chứ?” Một phóng viên tiếp tục sắc bén hỏi.

“Tôi nghĩ tôi đã trả lời vấn đề này trước đó rồi, vậy nên tôi nhắc lại một lần nữa: Bởi vì đứng ở đây, là do tôi cũng là một vai nam chính trong bát quái của mọi người, tôi tất nhiên phải đứng ra giải thích sự thật này, không thể để cho Hoắc tiểu thư mơ hồ bị oan có đúng không? Hơn nữa tôi rất hy vọng các bạn truyền thông, các bạn phóng viên có chỗ hiểu lầm với

https://thuviensach.vn

Hoắc tiểu thư, cũng trịnh trọng mong các vị có thể viết bài báo chính xác về chuyện này, nếu không, Thư nhị thiếu tôi cũng không phải người dễ nói chuyện như vậy!" Giọng điệu Thư Yến Tả lúc đầu ôn hòa, câu sau cùng hoàn toàn có vẻ uy hiếp.

Các phóng viên nhao nhao bày tỏ nhất định sẽ viết bài báo chính xác về chuyện này, tuyệt đối sẽ không xuất hiện tình huống giống lúc trước.

"Như vậy xin hỏi Thư nhị thiếu, ngài không sợ bà xã ngài nhìn thấy bài báo này sẽ ghen sao?" Một nữ phóng viên ở phía sau lớn tiếng hỏi.

"Tôi chính là hy vọng cô ấy ghen, nói như vậy rõ ràng cô ấy vẫn còn thích tôi, khả năng đoạt cô ấy về lần nữa không phải sẽ lớn hơn sao?" Thư Yến Tả nhếch môi cười nhạt.

"Không ngờ Thư nhị thiếu say mê tuyệt đối bà xã mình như vậy! Nếu không chúng tôi giúp ngài tuyên dương cổ động một trận, cũng có lợi cho việc nhanh chóng tìm được bà xã của ngài."

"Cám ơn ý tốt của các bạn truyền thông, tôi nghĩ đây là chuyện riêng của tôi, lúc cần các bạn giúp đỡ tôi đương nhiên sẽ mời các bạn giúp một tay; khi không cần các bạn giúp một tay, xin các bạn giơ cao đánh khẽ, tôi cũng không muốn càng giúp càng rối, nếu không, nếu như bà xã của tôi bị các bạn hù chạy, trách nhiệm này, sẽ lớn vô cùng!" Mắt phượng của Thư Yến Tả híp lại, không giận cũng uy.

Các phóng viên rõ ràng bi khí thế của anh chấn động rồi, cũng cầm bút lên không ngừng viết điểm quan trọng, đều hy vọng có thể nắm chắc được tít trang đầu trước tiên

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 100+1: Trái Tim Mê Hoặc

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác trong lòng có một tâm tình khó diễn tả bằng lời dâng lên, không thể nói là cảm động hay mật ngọt, ngọt ngào, càng cảm thấy hơi khó tin. Người đàn ông này lại có thể mặt không đổi sắc mà nói dối, còn nói Lucus không phải là con trai của cô, chẳng lẽ anh có giải thích nào tốt hơn sao? Còn nói mình có một bà xã rời nhà trốn đi, nếu như không phải lời giải thích bịa đặt xuất hiện trên người cô, cô gần như còn cho rằng tất cả anh nói đều là thật, cũng sẽ cảm thấy nghi ngờ ngay cả chuyện Lucus rốt cuộc có phải là con trai của cô không.

Mà bây giờ, nhóm truyền thông này hiển nhiên đều tin tưởng rằng anh là người thâm tình khẩn thiết, cũng chuyển lực chú ý lên trên người anh, chỉ có chính cô biết lời Thư Yến Tả nói là một câu hai nghĩa.

“Thư nhị thiếu, còn có thể tiếp tục một câu hỏi không? Khoảng thời gian trước tập đoàn Thư Á chính thức xây dựng một ‘Nhà hàng Nguyên Tân Trung Tây chọn lọc’ dưới cờ ở thành phố L, lại đối diện với công ty giải trí Âu Kỳ nơi Hoắc tiểu thư làm việc, nghe nói ngày đầu tiên khi nhà hàng khai trương ngài còn lấy danh nghĩa Hoắc tiểu thư miễn phí phần cơm cho nhân viên giải trí Âu Kỳ, còn tặng hoa tươi trong suốt nửa tháng cho Hoắc tiểu thư, xin hỏi những chuyện này nói lên điều gì đây?” Một nữ phóng viên đứng ở cuối hàng đặt câu hỏi sắc bén.

Hoắc Nhĩ Phi hoảng hốt trong lòng, anh sẽ tự bào chữa chuyện này như thế nào đây, những phóng viên này, biết từ chỗ nào, còn có thể cho người ta chút riêng tư hay không!

https://thuviensach.vn

Trong lòng Thư Yến Tả hiểu trên đời này không có bức tường nào mà gió không lọt qua được, khứu giác của những phóng viên di3nd@nl3qu.yd0n bát quái này không phải mạnh bình thường!

“Hợp tác thân mật năm năm này của Á Ninh và Âu Kỳ, khiến cho tôi coi trọng nơi này, mà tôi cũng đúng lúc cố ý mong phát triển ‘Nguyên Tân’ đến thành thị trong nước, thành phố L dĩ nhiên là lựa chọn hàng đầu. Chọn ở đối diện giải trí Âu Kỳ, vô cùng nhiều chỗ tốt, cho dù không nể mặt tăng cũng phải xem mặt Phật, mọi người nói đi! Cho dù là thiên thời, địa lợi hay là nhân hòa đều bị tôi chiếm hết, một cơ hội kiếm tiền tốt như vậy, sao tôi có thể bỏ qua được? Về phần nói nể mặt mũi của Hoắc tiểu thư, đó là vì cảm tạ Hoắc tiểu thư hết lòng chăm sóc con trai tôi thôi, một giải thích mà thôi. Hoa tươi? Tôi không nhớ rõ tôi có đưa hoa tươi gì? Tôi nghĩ nhất định là các bạn hiểu lầm, Thư nhị thiếu tôi giống người có thể tặng hoa cho người khác sao?” Nói xong câu cuối cùng, Thư Yến Tả nhếch môi cười nhạt, vô cùng quỷ quái.

Lời nói này hiển nhiên khiến nữ phóng viên đặt câu hỏi hài lòng, cho dù một câu cuối cùng có ý qua loa lấy lệ, nhưng dù sao vẫn là hài lòng.

“Tôi nghĩ tôi đã giải đáp rất đầy đủ các câu hỏi mà bạn bè truyền thông hỏi, vậy chúng tôi rời đi trước.” Nói xong nắm tay Hoắc Nhĩ Phi thản nhiên rời đi.

Một đám phóng viên cũng nhanh chóng rời đi, trở về viết bản thảo của mình, đều hy vọng mình có thể cướp được tin tức giải trí trang đầu vào ngày mai.

“Tại sao anh nói Lucus không phải là con trai của tôi?” Ngồi trên xe, Hoắc Nhĩ Phi khó hiểu hỏi.

“Tôi không nói như vậy!” Thư Yến Tả cười khẽ một tiếng.

https://thuviensach.vn

Lần này đến lượt Hoắc Nhĩ Phi kinh ngạc, cái gì vậy! Nhiều người như thế đều nghe được, anh còn cãi lại!

“Mới vừa rồi phóng viên hỏi tôi có phải có một con trai năm tuổi không, anh nói không có.”

“Đúng là không có, em không biết Lucus đã năm tuổi rưỡi rồi sao? Haizzz...” Thư Yến Tả từ từ thở ra một hơi.

Hoắc Nhĩ Phi từ lúc mới đầu kinh ngạc đến vui sướng, rồi đến ngượng ngùng, hạ mí mắt xuống, giọng buồn buồn, “Tôi không phải người mẹ tốt.”

“Về sau em có thể làm một người mẹ tốt, nguyện vọng sinh nhật hằng năm của Lucus đều là nhìn thấy mẹ.”

“Vậy tại sao anh phải giúp tôi?” Hoắc Nhĩ Phi nhỏ giọng hỏi, Thư Yến Tả trả lời giúp cho cô giảm bớt rất nhiều phiền toái, kể từ hôm nay những cái được gọi là tin đồn sẽ tự sụp đổ, về phần chuyện cô có một đứa con cũng sẽ chấm dứt.

“Tôi không hy vọng em bị bất kỳ tổn thương gì, bao gồm do tôi.” Trong mắt Thư Yến Tả tràn ngập tình cảm dịu dàng.

Hốc mắt Hoắc Nhĩ Phi hơi ướt át, anh đây đang vì chuyện năm năm trước mà nói xin lỗi mình sao?

Thư Yến Tả khẽ thở ra một hơi, đặt đầu Hoắc Nhĩ Phi vào trong ngực mình, để cho cô thỏa sức rơi lệ

Lần đầu tiên Hoắc Nhĩ Phi rất thuận theo dựa vào trong ngực anh thỏa sức buông thả uất ức của mình, phát tiết toàn bộ nước mắt vừa rồi cố nén và uất ức năm năm trước ra.

https://thuviensach.vn

“Mèo mướp nhỏ, đừng khóc, lại khóc thành mèo mướp rồi.” Tiếng chế nhạo của Thư Yến Tả vang lên.

Hoắc Nhĩ Phi vừa nghe thấy mèo mướp lại tức giận, cố ý cọ toàn bộ nước mắt nước mũi lên áo khoác âu phục giá trị xa xỉ của anh.

Thư Yến Tả cũng không giận, mặc cho cô càn quấy, còn rất thân thiết đưa khăn giây cho cô, sau khi lau nước mắt, Hoắc Nhĩ Phi suy nghĩ một chút về hành động việc làm vừa rồi của mình, chỉ cảm thấy rất ngây thơ, còn mang chút ý vị nũng nịu, dẩu môi ở đó ngượng ngùng đấy.

Đột nhiên giống như nghĩ ra cái gì, ngẩng đầu hỏi, “Tạp chí bọn họ nói là như thế nào?”

“Một quyển tạp chí bát quái mà thôi, không cần lo lắng, buổi sáng ngày hôm qua tôi đã mua đứt toàn bộ, sẽ không tái bản nữa.” Thư Yến Tả an ủi nói.

“Vạch trần bí mật lớn trong làng giải trí”?” Hoắc Nhĩ Phi suy đoán.

“Ừ.”

“Vậy Tuyết Luân và Âu đại ca chắc chắn đều biết, còn cha mẹ tôi?” Hoắc Nhĩ Phi vừa nghĩ tới Tuyết Luân đã biết chuyện này, trong lòng nhất thời rất lo lắng, cô vốn sớm chuẩn bị nói cho anh biết, vẫn không tìm được cơ hội thích hợp, bây giờ anh lại nhìn thấy một mặt không chịu nổi của mình trên tạp chí, cô không biết Tuyết Luân có tin tưởng mình không.

Còn có cha mẹ mình yêu thương nhất, cô không muốn làm tổn thương nhất chính là bọn họ.

“Cha mẹ em cũng không biết, tôi nghĩ bọn họ sẽ không chú ý đến tạp chí giải trí.”

https://thuviensach.vn

“Tôi cũng hy vọng là như vậy, Tuyết Luân vẫn không gọi điện thoại cho tôi, anh ấy nhất định đang giận tôi.”

“Sau khi xem xong phỏng vấn hôm nay, nếu như anh ta vẫn còn không tin em, ậy cũng chỉ có thể trách anh ta có mắt không tròng.” Thư Yến Tả ý có giá trị.

“Là An Tình Hủy tiết lộ cho phóng viên đúng không.” Hoắc Nhĩ Phi nói sang chuyện khác.

“Trừ ả ta ra sẽ không có người thứ hai, em yên tâm, tôi sẽ không dễ dàng bỏ qua cho bọn chúng!” Thư Yến Tả an ủi cô.

Lần đầu tiên Hoắc Nhĩ Phi chán ghét một người sâu sắc như vậy, về phần Thư Yến Tả không buông tha họ như thế nào, cô không muốn biết cũng không muốn quan tâm, chỉ cần không tiếp tục để mình nhìn thấy cô ta là được rồi. Nằm mơ cũng sẽ không nghĩ đến An Tình Hủy hận mình sâu như vậy, khiến cho cô không nhịn được rùng mình một cái, lòng ghen tỵ giữa phụ nữ thật sự rất đáng sợ!

Chử Tuyết Luân và Âu Dã Sâm đều nhìn thấy được video phỏng vấn bao vây sân bay hôm nay, thấy được Thư nhị thiếu thẳng thắn nói ra sự thật năm năm trước, cũng đối phó tự nhiên tràn đầy tự tin với câu hỏi của phóng viên, cùng với tình cảm dịu dàng tràn ngập trong mắt khi nói đến bà xã anh, khiến cho cả hai người đều nghi hoặc, chẳng lẽ anh ta và Phi Phi thật sự không phải quan hệ kia? Lucus cũng không phải là con trai của Phi Phi?

Vậy tại sao Phi Phi phải đi Hương Cảng? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Mấy lời Thư nhị thiếu nói đều là sự thật sao? Hay vẫn còn chỗ giấu giếm?

Ở Hương Cảng, Thư Tử Nhiễm và Đoạn Tử Lang đều thấy được bài viết này, Đoạn Tử Lang dĩ nhiên rõ ràng ý tứ die ennd kdan/le eequhyd onnn trong lời nói của Yến, nhưng Nhiễm Nhiễm thì hơi hồ đồ, nhị ca kết

https://thuviensach.vn

hôn lúc nào? Còn có Lucus rõ ràng là con trai của chị Phi Phi, chị Phi Phi cũng thừa nhận, vậy lời nói kia của nhị ca là có ý gì chứ?

Đoạn Tử Lang cho lời khen ngợi thỏa đáng trong lòng, Yến, làm được thật đẹp đẽ! Quả nhiên càng ngày càng có tiềm lực!

Chử Tuyết Luân vội gọi một cú điện thoại cho Phi Phi, trong lòng có một cảm giác nói không rõ ra được đang bành trướng, Thư nhị thiếu rộng lượng không thể nghi ngờ hạ thấp mình xuống, khiến cho anh sinh ra cảm giác áy náy.

Sau khi Thư Yến Tả đưa mèo nhỏ về nhà, lập tức chạy về Hương Cảng, bang Lôi Thần, anh sẽ không dễ dàng bỏ qua cho bọn chúng như vậy, về phần mèo nhỏ, cô cần nghỉ ngơi thật tốt.

Khi Hoắc Nhĩ Phi nằm trên giường thì nhận được điện thoại của Chử Tuyết Luân, suy nghĩ một chút, vẫn nhận.

【Phi Phi, xin lỗi, anh...】

“Nói xin lỗi, phải là em, em quả thật giấu giếm chuyện năm năm trước.” Hoắc Nhĩ Phi cắt đứt lời anh.

【Phi Phi, chuyện đã qua rồi không đề cập đến nữa, anh cần chính là tương lai của em, mà không phải quá khứ.】

Hoắc Nhĩ Phi vẫn còn hơi cảm động, cho dù người đàn ông này không tin tưởng mình lúc bản thân mình khó chịu nhất, nhưng bất kỳ người đàn ông nào gặp phải chuyện như vậy, chắc hẳn đều sẽ tức giận, cô không có quyền lợi đi trách cứ anh.

“Tuyết Luân, có thể cho em thời gian nửa năm không? Bây giờ trong đầu em rất loạn, nếu như nửa năm sau, anh vẫn yêu em như vậy, em vẫn trước sau như một yêu anh, em sẽ gả cho anh.

https://thuviensach.vn

【Phi Phi, em tức giận...】

“Không có, em chỉ cảm thấy bây giờ anh không đủ bình tĩnh, thời gian nửa năm đủ để cho hai chúng ta tỉnh táo một chút, chúng ta vẫn có thể như trước đây ăn cơm nói chuyện phiếm, không phải nói nửa năm không thấy mặt.” Hoắc Nhĩ Phi cảm giác mình cần tỉnh táo một khoảng thời gian, gần đây sự việc xảy ra trên người cô quá nhiều, khiến cho cô không rảnh tay xử lý.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 100+2: Trái Tim Mê Hoặc (2)

Sau hôm Hoắc Nhĩ Phi trở về thành phố L, Tiêu Tiêu trở về, trong lòng rất lo lắng, lập tức gọi một cuộc điện thoại qua.

"Phi, cậu có khỏe không? Đừng để ý đến những phóng viên kia bát quái, bọn họ đều nhàm chán tới cực điểm, chỉ thích đi đào móc riêng tư của người khác, hoàn toàn sỉ nhục nghề nghiệp phóng viên này! Chỉ cần cậu muốn đòi một lời giải thích, tớ ủng hộ cậu đầu tiên." Tiêu Dĩnh Tư thân là một luật sư, tài ăn nói hai năm qua quả thật nhanh chóng tăng lên!

【Tớ không muốn truy cứu cái gì nữa, chuyện này coi như qua, nước đục trong làng giải trí quá sâu, tớ không muốn đặt chân vào, có thể sớm rút người ra thì rút người ra, càng không muốn có nhiều tiếp xúc với đám phóng viên kia, tránh cho ngày sau lại tới tìm tớ tra hỏi.】 Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy coi nhẹ chuyện này tốt hơn, nếu đã hóa giải, mình cũng không cần thiết đi truy cứu nữa, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

"Ừ, tớ vừa trở về, buổi tối ra ngoài ngồi một chút, chúng đã đã hơn một tháng không gặp, còn có Tuyết Nghê, đáng tiếc bây giờ cô ấy đang ở nước Anh."

【Đúng vậy, cô bạn chết tiệt này, đi lâu như vậy cũng không trở lại nhìn chúng ta.】

"Buổi tối gặp."

Hoắc Nhĩ Phi hiểu Tiêu Tiêu muốn biết cái gì, buổi tối hai người đến quán cà phê cũ thường đi gặp mặt, nói tóm tắt rõ ràng đơn giản lại chuyện đã xảy ra trong tháng gần nhất một lần nữa.

https://thuviensach.vn

“Cậu còn hận Thư nhị thiếu sao?”

Hoắc Nhĩ Phi trầm mặc một lúc, nếu như một tháng trước hỏi cô, cô nhất định sẽ không chút do dự nói “Có”. Nhưng trải qua một tháng này, anh vì mình ngăn cản đạn, còn có ngày hôm qua một vài lời nói che chở mình ở sân bay, khiên cho cô mê hoặc, mình rốt cuộc mang tình cảm như thế nào với anh?

“Phi Phi, cậu dao động.” Tiêu Dĩnh Tư làm người đứng xem, thấy rất rõ ràng.

“Tớ không biết, bây giờ trong đầu tớ rối một nùi.”

Tiêu Tiêu nắm tay Phi Phi, “Phi Phi, chuyện tình cảm không thể lập lờ nước đôi được, trước kia tớ và Lạc Vũ Hàng d1en d4nl 3q21y d0n thường như vậy, sau khi chia tay, tớ lại không để ý tới anh ta, tớ sợ mình lỡ như ý chí không kiên định, lại dẫm lên vết xe đổ lúc trước, cho nên thời thời khắc khắc đều nhắc nhở mình, bây giờ tớ cảm thấy mình sống vô cùng tốt, sau khi buông ra mới phát hiện có nhiều người còn tốt hơn anh ta.”

“Tiêu Tiêu, suy nghĩ của cậu rất đúng, tớ và Tuyết Luân đều cần một khoảng thời gian để tỉnh táo, bây giờ chúng tớ không thích hợp để tiếp tục cùng nhau, anh ấy cũng đồng ý thời gian nửa năm với tớ.”

“Nói chuyện cũng tốt, không có người đàn ông nào có thể tha thứ cho vợ chưa cưới của mình còn quan hệ mập mờ với người đàn ông khác, cho dù tớ vẫn thật sự thưởng thức anh Tuyết Luân, chẳng qua tớ vẫn sẽ đứng về phía cậu.”

“Tiêu Tiêu, có các cậu thật tốt.” Hoắc Nhĩ Phi mím miệng nói.

“Phi Phi ngốc, chúng tớ đều ở bên cạnh cậu.” Tiêu Tiêu lớn hơn Hoắc Nhĩ Phi một tuổi, từ nhỏ Phi Phi đã tương đối lệ thuộc vào cô, cô còn tỉnh táo hơn Phi Phi, trừ chuyện tình cảm cô không lý trí ra, còn lại vẫn còn tốt.

https://thuviensach.vn

Nước Anh, một tháng chung đụng ngắn ngủi nhưng cũng là một hạnh phúc đơn giản với Thư Phiến Hữu và Chử Tuyết Nghê.

Ngay cả bác sỹ chính Tom cũng luôn giễu cợt Thư Phiến Hữu, "Không trách được gần đây khí sắc của cậu đã khá nhiều! Thì ra là Tuyết Nghê làm dịu, chỉ có điều đừng dùng sức quá mạnh nữa, thân thể của cậu không chịu được giày vò như vậy."

Cho dù Chử Tuyết Nghê lớn mật đến đâu, vẫn không nhịn được đỏ bừng hai má với Tom lộ liễu như vậy.

Thư Phiến Hữu tức giận nhìn Tom chằm chằm, "Có vẻ nghiêm chỉnh của bác sỹ được không."

Tom lơ đễnh dựa vào trên ghế sa lon hai chân bắt chéo, thoải mái nhàn nhã.

Ngoài hạnh phúc, gần đây Thư Phiến Hữu thường xuyên xuất hiện hiện tượng mù, khiến Chử Tuyết Nghê rất gấp gáp, Tom từng nói bệnh tình của anh rất nghiêm trọng, nhưng không nói cụ thể, cô biết Phiến Hữu sợ cô lo lắng. Trong một tháng này, hai người quý trọng mỗi một giây thời gian ở cùng nhau, cũng không thảo luận đến đề tài nhạy cảm ngã bệnh này.

Mỗi khi Thư Phiến Hữu tiếp nhận điều trị, Chử Tuyết Nghê cũng sẽ trốn trong phòng len lén chảy nước mắt, trời cao thật sự quá không công bằng, Phiến Hữu người tốt như vậy sao lại khiến cho anh mắc căn bệnh nan y như vậy, đơn giản chính là trời đố kỵ nhân tài.

Trừ quan tâm bệnh tình của bạn trai, Chử Tuyết Nghê không có việc gì làm đang ở trên web tìm vài hồ sơ bệnh án cũ, hy vọng có thể giúp đỡ cho điều trị. Dĩ nhiên cũng thường chú ý đến một vài tình hình của bạn tốt, khi nhìn thấy lời đồn về Phi Phi thì kinh ngạc đồng thời tức giận không thôi, lũ phóng viên bát quái này, cũng quá có thể bịa đặt!

https://thuviensach.vn

Quả thật còn lợi hại hơn công kích trên thân thể!

Khiến cho cô cảm thấy vô cùng không thể tưởng tượng nổi chính là, năm năm trước Phi Phi lại bị cha Lucus giấu đi, thì ra Phi Phi thật sự từng có quan hệ mập mờ với Thư Yến Tả, Thư Yến Tả này còn nói mình đã kết hôn, Lucus cũng không phải là con của Phi Phi, cô thật sự hồ đồ rồi.

Vô cùng nghi ngờ nhìn về phía bạn trai Thư Phiến Hữu, phát hiện anh cũng tỏ vẻ suy nghĩ sâu xa, thì biết rõ anh cũng mê man, nhớ ngày đó anh trai, anh Âu còn có Phiến Hữu ba người liên thủ cũng không tìm được Phi Phi, thì ra giấu ngay dưới mí mắt mình, không trách không tìm được, hơn nữa cô chỉ tiếp xúc một hai lần với Thư Yến Tả, người đàn ông này rất nguy hiểm, khiến cho người ta nhìn không thấu anh đang suy nghĩ cái gì.

Chử Tuyết Nghê lập tức bấm số điện thoại của Phi Phi: “Bạn yêu, cậu đang làm gì vậy?”

Bên kia truyền đến giọng nói mơ hồ dinendian.lơqid]on của Hoắc Nhĩ Phi, 【Cô gái chết tiệt, bây giờ là mấy giờ rồi? Một giờ đêm đó, cậu đánh thức tớ! Có quan niệm thời gian một chút không!】

“Bạn yêu, đừng nóng giận, tớ quên coi chênh lệch, thật ra thì tớ thấy bát quái về cậu ở trên mạng, chỉ có điều tớ tin tưởng cậu, cậu yên tâm, anh tớ ấy, anh ấy lại hay rồi, dám không tin nhân cách sức quyến rũ của Phi Phi chúng ta! Quá đáng đánh đòn rồi!” Chử Tuyết Nghê khẽ nói.

【Nửa đêm gọi tớ tỉnh, cậu có thể nói chuyện có đóng góp một chút được không, tớ còn tưởng rằng cậu nói cho tớ tin tức tốt cậu kết hôn! Tớ đã nói rõ ràng với anh trai cậu, chúng tớ giao hẹn cho nhau nửa năm suy nghĩ lại, Tuyết Nghê, cám ơn các cậu đã tin tưởng tớ.】 Nói đến phía sau, giọng Hoắc Nhĩ Phi nghẹn ngào, khi tất cả mọi người đều đang thóa mạ cô, hai bạn tốt của cô đều chọn đứng trên chung một chiến tuyến với cô, sẵn lòng tin tưởng cô, từ này tốt đẹp hơn bất kỳ điều gì khác.

https://thuviensach.vn

Chử Tuyết Nghê có thể hiểu được hàm nghĩa câu cám ơn kia của Phi Phi, "Cậu có thể đừng kích động như vậy có được không, buồn nôn chết tớ rồi, được rồi, cậu tiếp tục mộng Chu công đi, chúng tớ vĩnh viễn là hậu thuẫn vững chắc của cậu, ngủ ngon."

Về phần bệnh của Phiến Hữu, vẫn qua một khoảng thời gian lại nói cho Phi Phi thôi.

Sau khi Hoắc Nhĩ Phi để điện thoại xuống, nhếch miệng nở một nụ cười ngọt ngào, chìm vào giấc ngủ ngọt ngào.

Sau khi Chử Tuyết Nghê cúp điện thoại lại nhíu mày trầm tư, mờ mờ ảo ảo cảm thấy chuyện này sẽ ảnh hưởng đến tình cảm giữa anh trai và Phi Phi, thời gian nửa năm, ai cung không có cách nào đoán trước được, hồi tưởng lại đoạn phóng viên bao vây phỏng vấn ở sân bay, Thư Yến Tả rất thân thiết ôm chặt eo Phi Phi, khẽ che cô lại phía sau, động tác nhỏ xíu đó cũng làm cho người ta cảm động, còn có vẻ thong dong bình tĩnh khi đối mặt với gây khó khăn, không phải người bình thường có thể học được, anh có thể nói hiểu rõ như trong lòng bàn tay cuộc sống của Phi Phi, cũng có thể ứng phó tự nhiên với mọi cách gây khó khăn của phóng viên, nếu như đổi lại cô đứng ở đó, chỉ sợ cũng sẽ rất cảm động, ít nhất khi gặp phải nguy hiểm, còn có một người đàn ông bằng lòng ngăn cản tất cả nguy hiểm cho mình.

Thư Phiến Hữu bưng ly sữa bò đứng trước màn hình máy tính, nhìn tin tức giải trí bát quái Tuyết Nghê vừa mới mở ra, giống như thật lâu chưa từng chú ý tới, vừa nhìn hai nhân vật chính trong hình lại là tiểu Tả và Phi Phi, xem xong tiểu Tả trả lời, chỉ cảm thấy cực kỳ kinh ngạc, trong nháy mắt nhớ lại tại sao vẫn cảm thấy Phi Phi quen mắt như vậy, thì ra cô gái gặp mặt ban đầu trên du thuyền Victoria hào hoa chính là cô, ngay lúc đó cô mặc váy trang điểm thanh nhã và sau đó lại thấy bức hình học sinh cấp hai mộc mạc của cô hoàn toàn khác nhau, cho nên anh không cách nào tưởng tượng hai người thành một người.

https://thuviensach.vn

Ngày giỗ của cha, ở nhà cũ họ Thư diee ndda fnleeq uysd doon nhìn thấy cô gái quật cường cũng là cô, ngay lúc đó mặt cô sưng lên như bánh màn thầu, hốc mắt ửng đỏ, chỉ thoáng nhìn qua như vậy, thành lướt qua.

Cứ nói như vậy, là chú Đinh cố ý gạt mình, dẫn dắt mình hàng loạt dấu hiệu giả, thì ra chuyện trùng hợp như vậy, cũng vô duyên như vậy, lễ mừng năm mới khi Nhiễm Nhiễm nhìn thấy chị hiền hòa đó ở biệt thự dưới quê, nhất định cũng là cô, tiểu Tả giấu Phi Phi mang thai ở biệt thự của mẹ, xem ra cảm tình của tiểu Tả với cô không giống với những người phụ nữ khác.

Chỉ có điều bà xã theo lời tiểu Tả, là ai đây? Nếu như Lucus không phải là con trai của Phi Phi, thì sẽ là con trai của ai? Tiểu Tả nói như vậy rốt cuộc dụng ý ở đâu?

Thấy cha một mình trở lại, Lucus rõ ràng không hài lòng, lẩm bẩm cái miệng nhỏ nhắn nói muốn đi nhà ông bà ngoại ở thành phố L.

Thư Yến Tả rất nghiêm túc giảng đạo lý cho con trai, “Lucus phải nghe lời, bây giờ mẹ hơi bận, chờ xử lý xong công việc sẽ trở lại gặp Lucus, chờ cha hết bận rộn cũng có thể mang Lucus đi gặp mẹ, nhưng cha không yên lòng để một mình con ở lại thành phố L, chuyện bắt cóc con lần trước còn có thể xảy ra, ít ngày trước không phải con đòi muốn học Taekwondo sao? Cha mời một thầy giáo đến dạy con có được không, chờ sau khi Lucus mạnh mẽ rồi có thể bảo vệ mình, cũng có thể bảo vệ mẹ, có đúng không?” Đối với con trai, từ trước đến nay Thư Yến Tả luôn khuyên bảo ân cần thân thiện, sẽ không cưỡng ép bé đi làm bất kỳ chuyện gì không thích cũng sẽ không hung dữ với bé.

Lucus cái hiểu cái không gật gật đầu, Cha nói đúng, chờ Lucus lợi hại như cha, cũng sẽ không sợ bọn người xấu kia rồi, cũng có thể bảo vệ mẹ.”

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả sờ sờ đầu con trai, “Con trai ngoan, cha và mẹ đều tin tưởng rằng con nhất định sẽ rất tuyệt.”

Lucus được khen ngợi lập tức nhếch cái miệng nhỏ nhắn lên, cười đến ngọt ngào, mặt mày cong cong, cực kỳ giống người nào đó.

Mặc dù không thể ở bên cạnh mẹ, buổi tối mỗi ngày Lucus cũng sẽ nấu cháo điện thoại với mẹ, còn thường chat webcam trên MSN

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 101+1: Phát Triển Địa Bàn Mới (1)

Có thể nói người bình thường không tài nào so sánh được với đầu óc và tài mưu lược của Thư Yến Tả, thay vì ngao cò tranh nhau còn không bằng lui lại bỏ đi, mặc dù thị trường Đông Nam Á này đã tích cóp giao thiệp từng ít một với người mua nhất định, nhưng mà hàng năm hoặc nhiều hoặc ít sẽ tranh đoạt địa bàn với bang Lôi Thần, tổn thất cũng không ít, bây giờ vừa đúng lúc vứt bỏ chỗ này, tìm kiếm chỗ mới, ngược lại vẫn có thể xem là một biện pháp tốt.

Trở về Hương Cảng ngây người không tới hai ngày, anh đã tự mình mang theo chú Đinh và chú Diêm đi một chuyến tới Ả Rập, cho tới bây giờ anh đều không treo cổ trên một thân cây, không được nơi này thì còn có thể đi đâu, chỉ cần muốn lấy được, cũng chưa từng không làm được.

Các tiểu Vương quốc Ả Rập thống nhất luôn luôn đất rộng của nhiều, còn có dầu hỏa và tài nguyên khí thiên nhiên phong phú, thật sự là một địa phương tốt, lần này anh tự mình đi gặp tiên sinh Aspen Hotspur tù trưởng các tiểu Vương quốc Ả Rập thống nhất, bàn bạc công việc liên quan với ông ấy.

Thật ra thì, Thư Yến Tả đã sớm đề phòng chu đáo thật nhiều năm, anh vẫn mơ ước thị trường Ả Rập, cũng sớm có chuẩn bị tiến vào chiếm giữ, chỉ có điều không ngờ tới thị trường Đông Nam Á lại ném đến nhanh như vậy. Trước khi đến anh đã làm đủ bài học, các tiểu Vương quốc Ả Rập thống nhất là quốc gia có tín ngưỡng đạo Hồi, hơn nữa đặc biệt chú trọng lễ tiết, cho nên Thư Yến Tả biểu hiện ra hoàn toàn lễ phép và tôn kính, khiến cho Aspen Hotspur có ấn tượng đầu tiên với người trẻ tuổi này là rất hài lòng.

https://thuviensach.vn

Trước đó, tập đoàn Thư Á từng xuất khẩu di ien n#dang# yuklle e#q quiq on một phần hàng hóa đến các tiểu Vương quốc Ả Rập thống nhất, vợ Aspen Hotspur thích nhất là tơ lụa Trung Quốc, hàng năm anh đều đi Hàng Châu mua một lượng lớn, đặc biệt đưa cho vợ Aspen Hotspur, vì vậy, anh thành công giành được lòng vui sướng của vợ chồng Aspen Hotspur, cho dù biết anh có mưu đồ, nhưng Aspen Hotspur quen biết người làm ăn ở các quốc gia đếm không hết, không có ai có thể có quan sát tinh tế như vậy, điều này cũng khiến cho ấn tượng về Thư Yến Tả trong lòng ông tăng lên không ít.

Vẫn là do có một lần khi anh đang trên hành lang trong lúc vô tình nghe được vợ của Aspen Hotspur gọi điện thoại nhắc đến bốn chữ tơ lụa Trung Quốc, nên để ý nhớ, anh cũng may mắn vì bản thân hiểu sơ một chút tiếng Ả Rập, bằng không cũng sẽ không trong lúc vô tình nghe được tin tức cực kỳ có lợi này, vì vậy anh thành công khiến cho vợ của Aspen Hotspur vui lòng, hàng năm đưa tới tơ lụa nhẵn nhụi bóng loáng, vợ Aspen Hotspur mừng rỡ đến không ngậm miệng được.

Cũng thật là kéo, vợ Aspen Hotspur có một yêu thích cuồng nhiệt với tơ lụa Trung Quốc, bà thích dùng tơ lụa làm thành nhiều loại khăn che mặt, khăn trùm đầu, áo choàng và quần dài, cảm giác đẹp nhẹ nhàng, mịn màng đó cực kỳ tuyệt vời.

“Tiên sinh Aspen Hotspur, bay giờ tôi chuyển tất cả buôn bán ở Đông Nam Á sang đến địa bàn của ngài, khi cần thiết hy vọng ngài giúp dễ dàng cho, về phương diện thù lao, ngài có thể ra cái giá.” Thư Yến Tả đơn giản rõ ràng nói tóm tắt biểu đạt ý của mình.

“Thư nhị thiếu quả nhiên là người sảng khoái, số lượng người làm ăn mơ ước thị trường Ả Rập của tôi có bao nhiêu, chắc hẳn Thư nhị thiếu cũng rõ ràng, mặc dù coi như giữa chúng ta có chút giao tình, nhưng giao tình là giao tình, làm ăn là làm ăn, phía dưới nhiều người như vậy, chỉ dựa vào

https://thuviensach.vn

một mình tôi thì không có cách nào cho cậu phương tiện.” Lời Aspen Hotspur hết sức rõ ràng.

Thư Yến Tả nàocó chuyện không hiểu, trước đưa ra hai đầu ngón tay, rồi lại đưa ra năm ngón.

Tròng mắt khẽ híp của Aspen Hotspur lóe lên tia sáng, từ từ giơ ba đầu ngón tay lên, ông nhất định hiểu được tính toán, mặc kệ ai tới địa bàn của ông, cũng phải khiến cho ông vui lòng mới được, ngay cả chức vị tù trưởng này mà nói, ông cũng như vậy.

Thư Yến Tả hơi trầm ngâm, sảng khoái đồng ý, “Được.”

Aspen Hotspur nghe được câu trả lời chắc chắn khiến mình hài lòng, trong mắt đều là ý cười, “Hợp tác với Thư nhị thiếu, quả nhiên rất làm cho người ta vui lòng.”

“Như vậy đa tạ ý tốt của tiên sinh Aspen Hotspur và phu nhân, Thư mỗ đương nhiên đồng ý lời mời.” Thư Yến Tả biết mục đích của mình đã đạt đến, cứ để cho lợi nhiều nửa thành, nhưng không bỏ được đứa bé thì không bắt được sói *, anh có nắm chắc kiếm về.

(*) Câu gốc: 舍不得鞋子套不住狼 - Không bỏ được giầy sao bắt được sói, tương tự câu ‘Không vào hang cọp sao bắt được cọp con’.

Do chữ thời Tấn 鞋子 (hài = giầy) đọc như 孩子 (hài tử = con), trong quá trình lưu truyền đã biến thành 舍不得孩子就套不着狼 – Không bỏ được con sao bắt được sói. (Nguồn: baike)

“Đây là một phần bản hiệp ước tôi soạn tạm, có chỗ nào không ổn, kính xin tiên sinh Aspen Hotspur cứ nói ra đề nghị.” Thư Yến Tả ý bảo chú Đinh lấy hiệp ước đã chuẩn bị xong ra, đưa cho tiên sinh Aspen Hotspur.

https://thuviensach.vn

Aspen Hotspur nhận lấy bản hiệp ước Đinh Thận đưa tới, rất cẩn thận nhìn qua một lần, ở chỗ chia lời, điền số ba, sau đó kêu người làm của mình lấy dấu tên của mình ra, đóng lên.

Thư Yến Tả nhập gia tùy tục dùng tay phải di1enda4nle3qu21ydo0n nhận lấy hiệp ước người làm đưa tới, lấy dấu tên của mình ra đóng lên.

Bản hiệp ước gồm có bốn phần, mỗi người giữ hai phần.

Sau khi làm xong chính sự, tiên sinh Aspen Hotspur rất nhiệt tình mời: "Phu nhân của tôi thật sự yêu thích tơ lụa Trung Quốc cậu mang tới vài năm này, vẫn muốn nói cám ơn cậu, đã bày cơm như ngày thường ở phòng ăn, nhị thiếu mời."

Buổi tối, Aspen Hotspur xếp đặt buổi tiệc chiêu đãi Thư Yến Tả và hai trợ thủ đắc lực của anh, Đinh Thận và Diêm Tứ Hải hiển nhiên còn chưa có thói quen dùng tay bốc cơm, nhưng Thư Yến Tả dùng ánh mắt ngăn cản hai người bọn họ, nhập gia tùy tục, chuyện lúc trước dặn dò hai người bọn họ tuyệt đối không thể quên, không thể đập nát vào lúc cuối cùng.

Đinh Thận và Diêm Tứ Hải dĩ nhiên cố nén không quen, nhập gia tùy tục.

Trong bữa tiệc, vợ Aspen Hotspur tỏ vẻ ca ngợi và nhiệt tình cực lớn với Thư Yến Tả, cũng cầu chúc anh có một bữa tối vui vẻ, còn nói rất chờ mong về sau anh thường tới nơi này làm khách.

Thư Yến Tả tất nhiên lấy kiềm chế tốt đẹp của anh, đáp lại thích hợp từng lời, chỗ chi tiết phải đắn đo thật kỹ lưỡng.

Sau một bữa cơm, chủ khách đều vui mừng, cũng biểu hiện ra mong đợi cực lớn với hợp tác sau này.

https://thuviensach.vn

Trên đường trở về, Diêm Tứ Hải hơi không vui, “Tù trưởng Aspen Hotspur này cũng muốn nhiều quá đi, ba thành lời! Khẩu vị cũng quá lớn!”

“Đúng là thật lớn, nhưng ông ta là tù trưởng của các tiểu Vương quốc Ả Rập thống nhất, chúng ta phải mượn quyền lợi của ông ta, mới có thể sinh tồn trên lãnh thổ này được. Ông ấy có thể lo bình an cho chúng ta, bản thân buôn bán súng ống cực kỳ nguy hiểm, phải có một nhân vật lớn bao bọc, bằng không kiếm nhiều tiền hơn nữa cũng là người khác.” Thư Yến Tả tựa vào trên ghế ngồi, thật bình tĩnh nói.

“Chú Diêm, mấy ngày nay chú phái người lưu ý hàng bang Lôi Thần vận chuyển về Đông Nam Á, tìm cách chặn lại cho tôi, chú Đinh, chú phụ trách liên lạc vài chủ hàng ở Đông Nam Á trước kia của chúng ta, nói cho bọn họ biết Thư nhị thiếu tôi miễn phí chút quà tặng cho bọn họ, hy vọng bọn họ vui vẻ nhận, hơn nữa nuốt âm thầm.” Thư Yến Tả híp nửa con mắt, hung dữ dứt khoát.

“Chiêu này của nhị thiếu thật cao! Lão già Lôi Nhất Hằng kia tuyệt đối sẽ nổi trận lôi đình!” Hai người Diêm Tứ Hải và Đinh Thận cười nói.

“Hừ! Để cho ông ta nhảy đi, tôi xem ông ta còn có thể nhảy được bao lâu, trước kia để cho ông ta ba phần là kiêng kỵ Đông Nam Á vẫn là địa bàn của chúng ta, bây giờ tôi sẽ không nhân từ như vậy! Mặt khác, dùng áp lực buộc ông ta xử lý xong con đàn bà An Tình Hủy kia, tôi không muốn gặp lại con mụ đó hoặc nghe bất cứ tin tức gì của nó.” Trong mắt Thư Yến Tả thoáng qua vẻ khát máu.

“Nhị thiếu yên tâm, tuyệt đối cho cậu một câu trả lời hài lòng.”

Thư Yến Tả nhắm mắt lại không nói thêm gì nữa, chú Đinh và chú Diêm đều là tâm phúc đắc lực của anh, bọn họ làm việc, anh rất yên tâm.

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy nên thẳng thắn với cha mẹ, lần trước may mà bọn họ không biết, nhưng để tránh cho cha mẹ biết từ trong miệng người khác, nói như vậy còn không bằng chính miệng cô nói ra.

Nghe xong chuyện năm năm trước con gái nói đến, cha Hoắc và mẹ Hoắc quả thật bị kinh hãi, con gái lại bị nhốt một năm, mà không phải bị tóm vào nhóm người bán hàng đa cấp, tại sao có thể như vậy?

Hoắc Kỳ còn rất bình tĩnh nghe die nd da nl e q uu ydo n con gái kể lại, không trách được lúc trước ông cảm thấy là lạ ở chỗ nào, thì ra mấu chốt nằm ở chỗ này.

“Con bé này, mẹ với cha con mà con cũng gạt, giấu ở trong lòng khó chịu bao nhiêu chứ!” Thu Linh ôm lấy vai con gái, yêu thương nói.

“Mẹ, cha, đều là con gái không tốt, con chỉ không muốn cha mẹ lo lắng, con cho rằng sẽ rất nhanh quên, con cho rằng cả đời này sẽ không gặp lại bọn họ, thật sự không nghĩ đến năm năm sau còn gặp lại...” Giọng Hoắc Nhĩ Phi hơi nghẹn ngào, tựa vào trong ngực mẹ vô cùng uất ức.

“Lucus đó thật sự là con của con?” Thu Linh hỏi.

Hoắc Nhĩ Phi gật gật đầu.

“Nghiệp chướng mà! Cậu thanh niên tên kêu Thư nhị thiếu đó cũng quá hư, chuyện này có khác nào cưỡng ép dân nữ thời cổ đại chứ, quả thật không có Vương pháp rồi!” Thu Linh cực kỳ tức giận.

“Phi Phi, bây giờ suy nghĩ của con như thế nào? Đứa bé vô tội, người lớn thì cha mẹ tuyệt đối sẽ không tha thứ, tại sao có thể làm ra chuyện như vậy với con gái bảo bối của cha mẹ chứ!” Hoắc Kỳ tức giận nói.

“Đúng vậy, đứa bé kia ngược lại rất đáng yêu, còn có Tuyết Luân nó có biết không, hai đứa lúc này mới vừa đính hôn, lại ra chuyện lớn như vậy,

https://thuviensach.vn

haizzz...”

“Anh ấy biết, bây giờ chuyện này đã lộ ra ngoài ánh sáng, con đã nói với anh ấy rồi, cho nhau thời gian nửa năm, nếu sau nửa năm anh ấy vẫn yêu con bằng lòng kết hôn với con, con mới có thể đồng ý, con hy vọng anh ấy có thể tỉnh táo một khoảng thời gian.”

“Phi Phi, cha cảm thấy con làm rất đúng, cho dù con ra quyết định như thế nào, cha mẹ đều đứng về phía con, đứa nhỏ ngốc, sau này xảy ra bất cứ chuyện gì đều phải nói cho cha mẹ biết, biết không?” Hoắc Kỳ nói ra lời thấm thía.

“Cha...” Hoắc Nhĩ Phi mím miệng, giọng nghẹn ngào.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 101+2: Phát Triển Địa Bàn Mới (2)

Chờ sau khi Phi Phi ngủ, Hoắc Kỳ tìm kiếm một chút tin tức về con gái ở trên mạng, khi nhìn thấy video phỏng vấn ở sân bay như vậy thì trong lòng thoáng qua vẻ tán thưởng Thư Yến Tả, dĩ nhiên ông không thể nhanh chóng như vậy mà tha thứ cho một kẻ đã bắt nạt con gái bảo bối của ông, chỉ có điều bàn đến chuyện, nếu như không nhìn hành động việc làm của cậu ta đối với Phi Phi trước kia, có lẽ ông sẽ tiếp nhận cậu ta theo đuổi Phi Phi.

Vốn Hoắc Kỳ và Thu Linh chuẩn bị để Phi Phi đón Lucus mang về nhà ở một thời gian ngắn, dù sao cũng là cháu ngoại ruột thịt của bọn họ, còn khiến người ta yêu thích như vậy, nào có người già nào không thích.

Nhưng sau khi nghe Phi Phi nói chuyện bắt cóc ít ngày trước, thì thôi, như vậy quá dọa người, may mà Thư Yến Tả còn hiểu được thương hương tiếc ngọc, thay Phi Phi cản một viên đạn, nếu Phi Phi đã xảy ra chuyện gì, cả đời bọn họ đều sẽ hận chết cậu ta.

Buổi tối, Hoắc Nhĩ Phi và Lucus chat webcam, ba bốn buổi tối liên tiếp rồi, cô đều không nhìn thấy người đàn ông kia xuất hiện ở đầu video bên đó, không khỏi hơi kỳ quái, vốn không định hỏi, nhưng vẫn không nhịn được.

‘Lucus, sao chỉ có một mình con ở nhà?’

{Mẹ, cuối cùng mẹ hỏi cha rồi, cha đi Ả Rập rồi, nhét một mình Lucus ở nhà, Lucus rất nhớ mẹ đó!} Lucus vừa đánh chữ vừa bĩu môi, dáng vẻ hết sức uất ức.

https://thuviensach.vn

‘Đi Ả Rập làm gì?’

{Nghe cha nuôi nói là đi buôn bán, cha lại không nói với con những chuyện này.}

Hoắc Nhĩ Phi suy nghĩ một chút: Lần trước lúc chuộc Lucus về giống như ký hiệp ước gì đó, nói tặng toàn bộ thị trường di3nd@nl3qu.yd0n Đông Nam Á cho tên xấu xa kia, chẳng lẽ anh chuẩn bị đi Ả Rập làm buôn bán dầu hỏa?

‘Cô và cha nuôi của con đâu? Bọn họ không ở đây sao?’

{Mỗi ngày cô đều rất bận, buổi tối mới trở về, ngày hôm qua cha nuôi phải đi thành phố L, mẹ, Lucus rất nhớ mẹ.}

Lucus lại bắt đầu giả bộ đáng thương, cái miệng nhỏ nhắn vểnh thật cao, quai hàm phồng lên, hai tròng mắt như trân châu đen lã chã chực khóc, nhìn cũng khiến người ta không đành lòng, mẹ Hoắc đi tới nhìn thấy dáng vẻ đáng thương này của Lucus, không nhịn được oán giận mấy câu: “Luôn nhét một mình thằng bé ở nhà, đều không tốt cho thể xác và tinh thần khỏe mạnh của thằng bé, làm cha như thế nào vậy! Lại không thể nhận lấy Lucuss, haizzz....”

{Bà nội.} Ở đầu video bên kia Lucus ngọt ngào gọi, mặc dù chính xác phải gọi là ông ngoại và bà ngoại, nhưng bởi vì bản thân Lucus không có ông nội và bà nội, nên tiếp tục gọi như vậy, Hoắc Kỳ và Thu Linh ngược lại rất hưởng thụ, có một đứa cháu ngoan ngoãn đáng yêu như vậy, ai mà không thích.

Nằm ở trên giường, Hoắc Nhĩ Phi suy nghĩ rất nhiều, làm ra một quyết định.

Sáng ngày hôm sau đến công ty, cô lập tức đưa đơn từ chức lên.

https://thuviensach.vn

Âu Dã Sâm nhìn cũng chưa nhìn, cau mày hỏi: “Phi Phi, anh hy vọng em có thể suy nghĩ thật kỹ, chuyện đó đã qua.”

“Anh Âu, em đã suy xét kỹ, cám ơn anh trong hai năm qua đã tỉ mỉ cân nhắc em, từ khi tốt nghiệp đến bây giờ, em vẫn luôn cố gắng làm việc, để chứng minh bản thân, không hy vọng người ta nói em chỉ dựa vào quan hệ dựa hơi phách lối, cho nên khổ nữa mệt mỏi nữa em cũng không sao cả, bây giờ em đã chứng minh được mình là người có năng lực, người khác nói cái gì em đều không sao. Chỉ có điều gần đây xảy ra quá nhiều chuyện, khiến cho em không có đủ tinh thần và sức lực để làm tốt công việc của em, em nhớ anh cũng không bằng lòng nhìn thấy em dùng thái độ không chịu trách nhiệm làm việc, cho nên muốn cho mình nghỉ dài hạn, buông lỏng một chút.”

Âu Dã Sâm liếc nhìn cô, cũng hiểu Phi Phi nói đều là sự thật, cho dù do chủ quan hay do khách quan, quả thật đã tạo ra một quấy nhiễu nhất định cho cô, “Được rồi, nơi này của anh Âu bất cứ lúc nào cũng hoan nghênh em, chỉ có điều anh chỉ có thể lưu lại vị trí của em một năm, vị trí đó dù sao cũng không thể để không quá lâu.”

“Anh Âu, cám ơn anh đã hiểu, em sẽ suy nghĩ thật kỹ.”

“Ừ, Phi Phi, anh vứt thư từ chức, coi như anh cho em nghỉ phép dài hạn, thoải mái buông lỏng một chút.” Dừng một chút, “Tuyết Luân cậu ấy cũng rất tự trách, anh hy vọng hai người cũng tĩnh lặng suy nghĩ thật kỹ, tình cảm nhiều năm như vậy không phải nói để xuống là để xuống.”

“Anh Âu, em hiểu, hai chúng em cũng đã nói rồi, cho nhau thời gian nửa năm, để tỉnh táo bình tĩnh.”

“Ừ, chuẩn bị đi đâu chơi?”

“Anh Âu, không cho phép anh dính lấy em, em muốn một mình đi ra ngoài giải sầu, không hy vọng bất kỳ kẻ nào quấy rầy.”

https://thuviensach.vn

“Được rồi, anh Âu không thám thính bí mật của em nữa.” Âu Dã Sâm cười ha hả nói.

“Vậy em đi trước, anh Âu hẹn gặp lại.”

Hoắc Nhĩ Phi tính toán trước tiên đi Hương Cảng thăm con trai, chờ sau khi Thư Yến Tả về nhà cô sẽ chuẩn bị rời đi, sau đó một mình ra nước ngoài du lịch, cho tới nay cô đều ham thích du lịch, nhưng chuyến đi Hương Cảng năm năm trước đã tạo thành một ám ảnh mơ hồ với cô, khiến cho cô sinh ra cảm giác sợ hãi đi du lịch, bây giờ đây ám ảnh này đã cởi bỏ, cô không muốn vĩnh viễn sống trong bóng ma quá khứ, hy vọng mình có thể đi ra, đi xem trời cao biển rộng bao la này một chút, đi cảm nhận phong thổ nhân tình nước khác.

Động lòng không bằng hành động, sáng sớm di@en*dyan(lee^qu.donnn) hôm sau cô đã mua vé máy bay đi Hương Cảng, chuẩn bị cho Lucus vui mừng.

Hoắc Kỳ và Thu Linh đều ủng hộ ý tưởng và cách làm của con gái, đi ra ngoài giải sầu cũng tốt, thời gian dài sống ở một chỗ khiến cho người ta có cảm giác đè nén, huống chi gần đây trên người con gái xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Sau khi xuống máy bay, Hoắc Nhĩ Phi mới biết ý nghĩ của mình có bao nhiêu ngây thơ, cô nào biết nhà Thư Yến Tả ở đâu? Hơn nữa với thân phận của anh địa chỉ chắc chắn rất bí mật, lần trước tới là máy bay trực thăng, hoàn toàn không có phương hướng!

Vì vậy, cô chỉ đành phải cầu cứu Nhiễm Nhiễm.

Sau khi Thư Tử Nhiễm biết được lập tức tự mình lái xe tới sân bay đón cô.

https://thuviensach.vn

“Chị Phi Phi, nếu Lucus gặp lại chị, bảo đảm vui mừng đến điên rồi, kể từ sau khi có mẹ, địa vị người cô đây của em lập tức rớt xuống ngàn trượng rồi.” Thư Tử Nhiễm bắt đầu ai oán.

“Làm sao có thể, em chính là người cô Lucus thích nhất.” Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi dâng lên từng trận ngọt ngào, hình như giữa mẹ và con có bẩm sinh, tình ý đó cho dù như thế nào cũng dứt bỏ không hết.

“Nhị ca cũng không nói địa chỉ nhà cụ thể cho chị sao? Đây chính là nhị ca không đúng, em phải nói cho anh ấy một trận.”

“Chị không hỏi anh ấy địa chỉ, hơn nữa có nói chị cũng chưa chắc tìm được.” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy chuyện này vẫn không cần thiết phải nghiên cứu tỉ mỉ thì tốt hơn.

Quả nhiên, Lucus vừa thấy mẹ, lập tức nhào tới, cái miệng nhỏ nhắn chụt một cái lên mặt mẹ in lại một nụ hôn vang dội, “Mẹ, mẹ thật sự tới rồi.”

Lần này, người làm cô ghen tỵ rồi, “Lucus, con thật thiên vị, cô cũng muốn.” Thư Tử Nhiễm tuyệt đối tính trẻ con bĩu môi không thuận theo.

Lucus vội tiến tới, “Chụt” một cái lên mặt cô, hai mắt cong thành vầng trăng non, vô cùng dễ thương.

Bởi vì mẹ đến, khiến cho tâm tình vốn phiền muộn của Lucus lập tức sôi nổi, đi bộ cũng nhảy nhảy nhót nhót, lôi kéo tay mẹ đi chỗ này đi chỗ kia.

Bởi vì công ty Thư Tử Nhiễm còn có việc nên đi trước, ở trên xe cô gọi điện thoại cho nhị ca, nói cho anh biết chị dâu hai trở lại, để cho anh nhanh chóng trở lại, nhất định phải nắm cho thật chắc cơ hội, nếu không cô sẽ không tha thứ cho anh mình.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả nhếch miệng lên nở nụ cười ấm áp, mèo nhỏ lại có thể chủ động trở về Hương Cảng, đây thật sự là một hiện tượng tốt, anh phải nhanh chóng xử lý xong chuyện bên này.

Ước hẹn nửa năm đã qua hơn một tháng, anh phải tăng nhanh các bước mới được.

Hai ngày nay Hoắc Nhĩ Phi làm mẹ toàn chức, từ sáng đến tối, tất cả cuộc sống và ăn uống hàng ngày của Lucus, toàn bộ die ennd kdan/le eequhyd onnn chơi đùa đều có cô tham dự, sau khi tắm xong, hai mẹ con lại nằm trên giường lớn của Thư Yến Tả cười đùa chơi, ôm nhau ngủ, một bức hình ấm áp hạnh phúc.

Buổi tối ngày hôm sau Hoắc Nhĩ Phi tới thì Thư Yến Tả đi suốt đêm trở lại, mặc dù mệt mỏi, nhưng khi nhìn thấy mèo nhỏ ôm trai ngủ thì trong mắt đều là thỏa mãn, đơn giản dội một trận nước lạnh bên ngoài, nghiêng người nằm xuống bên cạnh mèo nhỏ, ngắm nhìn khuôn mặt khi ngủ của cô, khóe môi khẽ nâng lên.

Hoắc Nhĩ Phi trong mơ mơ màng màng cảm giác mình ôm được cái gối ôm có cảm giác thật tốt, thật thoải mái, cô chép chép miệng, đưa tay sờ sờ, sao mà còn hơi nóng vậy, thật kỳ quái!

Mắt từ từ mở ra một đường nhỏ, hả! Sao Lucus lập tức trưởng thành!

Nhất định là mình nằm mơ, nhắm mắt lại ngủ tiếp, mấy phút sau, mở mắt ra lại, phát hiện người đàn ông trước mắt không giống Lucus, lại rất giống người khác!

Hơn nữa mình ôm cũng không phải là gối ôm, mà là cánh tay người khác, càng mất thể diện hơn chính là trên cánh tay anh vẫn còn dính một mảng lớn giọt nước ướt át, nghi là nước miếng của cô, nhất thời, mặt của cô dần đỏ bừng lên, tại sao có thể như vậy? Người đàn ông thúi này sao lại ở chỗ này? Không phải anh đang ở Ả Rập sao?

https://thuviensach.vn

Nhìn dáng vẻ của anh, hình như ngủ rất ngon, vì vậy, cô chuẩn bị "Hủy thi diệt tích", nhẹ nhàng kéo góc chăn lên lau trên cánh tay anh, khi cô đang rất nghiêm túc định chùi sạch nước miếng.

"Chào buổi sáng." Giọng nói vô cùng quyến rũ của Thư Yến Tả khàn khàn vang lên bên tai cô, bị sợ đến tay cô rất thiếu lễ độ run lên, cặp mắt đối diện với tròng mắt đen tràn đầy nhạo báng của Thư Yến Tả.

"Anh tỉnh khi nào?" Nói thật, đây là lần đầu tiên Hoắc Nhĩ Phi quan sát dung mạo của anh ở khoảng cách gần như vậy, mặc dù người đàn ông này rất đáng ghét, nhưng không thể không thừa nhận dung mạo của anh quả thật rất đẹp trai, giống như Tuyết Nghê đã từng nói, có một phong cách quyến rũ ma quỷ, cho dù cặp mắt xếch khẽ nghiêng, hay là sống mũi thẳng, hay là đôi môi mỏng, đều do thượng đế tỉ mỉ điêu khắc.

Nhất là bây giờ, anh mới vừa tỉnh ngủ, lại có một vẻ lười biếng quyến rũ, thiếu chút nữa rung động cô.

"Từ khi em bắt đầu lau nước miếng như thế."

"Anh quá ghê tởm! Anh bò lên khi nào?" Hoắc Nhĩ Phi trợn to hai mắt, rất tức giận nhỏ giọng nói, Lucus còn đang ngủ, cô không thể đánh thức bé.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 102+1: Vui Mừng Ngoài Ý Muốn Khi Du Lịch Thụy Sĩ (1)

“Đây vốn chính là giường của tôi, tôi ngủ được là chuyện đương nhiên.” Thư Yến Tả híp nửa con mắt, chế nhạo nói.

Cái gì gọi là ngủ được là chuyện đương nhiên, chẳng lẽ cô đi nằm ngủ không được là chuyện đương nhiên! Tức chết cô!

“Nhưng là tôi ngủ trước, anh nửa đêm len lén bò lên.” Hoắc Nhĩ Phi tuyệt đối không yếu thế chút nào, già mồm át lẽ phải cũng phải mạnh hơn.

Thư Yến Tả nhìn cánh tay mình, nhẹ giọng phun ra hai chữ, “Thật dính.”

Thiếu chút nữa khiến Hoắc Nhĩ Phi giận đến nhảy dựng lên, hung ác nhìn chằm chằm người đàn ông đáng ghét.

“Suỵt.” Thư Yến Tả đưa tay chỉ chỉ vào con trai nằm bên cạnh cô, ý bảo cô bình tĩnh chớ nóng.

Cánh tay dài của Thư Yến Tả vòng qua, ôm cô vào bên cạnh mình.

Hoắc Nhĩ Phi nhe răng nhếch miệng nhìn anh chằm chằm, dùng khẩu hình miệng nói từng chữ một: “Bỏ, tôi, ra!”

Đúng lúc ấy, Lucus đang ngủ lẩm bẩm lật người, vừa đúng ghé sát vào lưng Hoắc Nhĩ Phi, bắp chân còn khoác lên người cô, khiến cho cô muốn động cũng không nhúc nhích được, cặp mắt nhìn chằm chằm Thư Yến Tả cũng bắt đầu phun lửa.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả rất vô tội bĩu môi, ôm cô, nhẹ nhàng nói ra bên tai cô: “Ngủ.”

Nói xong lập tức nhắm mắt lại, dáng vẻ đi ngủ.

Hoắc Nhĩ Phi thử giãy giụa mấy cái cũng không tránh thoát được, lại không dám dùng sức quá lớn, sau lưng còn đeo dfienddn lieqiudoon một đứa nhỏ đó, hơn nữa Thư Yến Tả cũng chỉ ôm cô, không có cử động quá đáng khác, tư thế này, cô cũng chỉ có thể nhắm mắt lại tiếp tục ngủ, dù sao bây giờ quá sớm.

Có lẽ tối hôm qua chơi với Lucus quá mệt mỏi, Hoắc Nhĩ Phi trong mơ mơ màng màng lại ngủ tiếp, cho đến khi bị một tiếng “Mẹ” đánh thức.

Lucus mặc áo ngủ nhăn nhúm, vẫn chưa hoàn toàn tỉnh táo mắt ai oán nhìn cha mẹ đang ôm nhau một chỗ.

Hoắc Nhĩ Phi vội hỏi: “Lucus, sao vậy?”

“Mẹ, tại sao mẹ lại ôm cha ngủ, không ôm Lucus ngủ.” Cái miệng nhỏ nhắn của Lucus vểnh được thật sao.

Mặt Hoắc Nhĩ Phi hơi túng quẫn, đều do tên đàn ông thúi Thư Yến Tả này làm hại!

“Bởi vì lúc tối ngủ Lucus đạp chăn, mẹ cảm thấy lạnh, cho nên chui vào trong ngực cha.” Thư Yến Tả chống khuỷu tay trái trên giường, giọng mũi nồng đậm.

“Mẹ, là thật sao?”

Hoắc Nhĩ Phi liên tục không ngừng gật gật đầu, may nhờ tên đàn ông thúi này phản ứng nhanh, bằng không cô thật sự không biết giải thích vấn đề này với Lucus như thế nào.

https://thuviensach.vn

“Cha, cha trở về lúc nào vậy, sao con không biết?” Lúc này Lucus mới nhớ ra cha bé không thể nằm ở trên giường!

“Tối hôm qua lúc nửa đêm cha về, khi đó con và mẹ đều ngủ rồi, cho nên không biết.”

“A, vậy cha bận rộn xong chưa?”

“Ừ.” Thư Yến Tả gật gật đầu.

Lucus vèo một cái bò vào giữa cha và mẹ, gương mặt hạnh phúc.

Hoắc Nhĩ Phi rất 囧, Thư Yến Tả nở nụ cười.

Thấy Lucus vui vẻ như vậy, Hoắc Nhĩ Phi không đành lòng nói ra sẽ rời đi, nhưng cô biết mình phải rời đi, ở chỗ này càng lâu, cô càng sẽ lạc mất mình, cô không hy vọng như vậy, chỉ muốn để cho mình cách xa tất cả nơi này, đi đến chỗ không có bất kỳ kẻ nào biết mình, tỉnh táo một chút, Tiêu Tiêu nói đúng, cô không thể lập lờ nước đôi, mặc dù mình đã từng thề son sắt mà nói sẽ không yêu thương ác ma kia, nhưng cô sợ, cô không hy vọng mình biến thành một người phụ nữ xấu, thời gian nửa năm đủ để cho mình hiểu rõ ràng: Nên lựa chọn như thế nào mới tốt cho tất cả mọi người.

Sau khi Thư Yến Tả trở về, Hoắc Nhĩ Phi kiên quyết không chịu ngủ trên chung một cái giường với anh, anh cũng không có ý kiến khác, trực tiếp ngủ trên giường ngoài phòng, mặc dù Lucus rất không thể hiểu được, không phải cha mẹ chung đụng rất tốt đó sao? Nhưng mẹ nói chỉ muốn ôm bé ngủ, không muốn ôm cha bé ngủ, thật vui vẻ đó!

Sáu giờ sáng, Hoắc Nhĩ Phi lặng lẽ bò dậy từ trên giường, đặt tờ giấy mới viết xong tối hôm qua lên đầu giường Lucus, nhẹ chân nhẹ tay đi ra ngoài cửa.

https://thuviensach.vn

Cô cũng không có hành lý gì, chỉ có một túi du lịch nhỏ đơn giản để ở phòng ngoài, tối hôm qua cũng đã thu dọn xong.

Khi cô đang nhấc hành lý lên mở cửa, Thư Yến Tả vốn đang nhắm mắt bỗng dưng mở ra, thoáng qua trong mắt một tia sáng tỏ, lấy di động bấm số điện thoại của người phụ trách sân bay Hương Cảng.

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Sáng sớm khi Lucus tỉnh lại phát hiện chỉ có cha ở bên cạnh, mẹ không thấy, gấp đến mức cái miệng nhỏ nhắn trề ra, đuổi theo cha bé hỏi: “Cha, mẹ đi đâu rồi?”

Đuôi mắt Thư Yến Tả đã phát hiện tờ giấy trên bàn:

{Lucus yêu quý:

Bởi vì công việc mẹ phải đi chỗ khác công tác, đại khái cần hơn một tháng, mẹ sẽ thường xuyên nhớ nhung Lucus, chờ qua Tết die,n; da.nlze.qu;ydo/nn mẹ đã về nhà rồi, con trai ngoan, phải nghe lời đó!

Mẹ yêu con}

Lucus dẩu cái miệng nhỏ nhắn đọc xong nhắn lại trên tờ giấy, “Cha, mẹ đi đâu công tác vậy! Tại sao phải đi lâu như vậy?”

Thư Yến Tả sờ sờ đầu nhỏ của con trai, “Bởi vì công việc rất nhiều, cho nên thời gian ngây ngốc sẽ rất dài, mẹ nhất định làm xong toàn bộ công việc trước thời điểm lễ mừng năm mới, sau đó trở lại với Lucus.”

“Có thật không? Vậy con muốn gọi điện thoại cho mẹ, nói cho mẹ biết con rất nhớ mẹ, muốn mẹ làm việc cho tốt, sau đó lễ mừng năm mới trở lại với chúng ta.” Lucus ngước khuôn mặt nhỏ nhắn lên hưng phấn nói.

https://thuviensach.vn

“Lúc này còn không được, mẹ đang trên máy bay, không gọi điện thoại được, Lucus trước có thể gửi tin nhắn cho mẹ, đợi sau khi mẹ xuống máy bay thì có thể gọi rồi.”

“Cha thật thông minh.” Lucus cảm giác người mình sùng bái nhất chính là cha rồi, dù là chuyện gì cha cũng có thể giải quyết, cha vạn năng.

Thư Yến Tả cảm thấy được con trai sùng bái, hình như là một chuyện vô cùng tốt, ít nhất bây giờ là thế.

Lúc này Hoắc Nhĩ Phi đang ngồi trên máy bay đi Thụy Sĩ, cô đã sớm yêu thích đỉnh Titlis, càng thêm tình hữu độc chung* với đường trượt tuyết nơi đó, vừa đúng bây giờ là mùa đông, có thể hưởng thụ cảnh tuyết tự nhiên đến vô cùng, thật sự là một chuyện khiến người ta hướng tới.

(*) tình hữu độc chung: Tình yêu duy nhất cả đời.

Ngồi trên xe tiến về phía đỉnh Titlis, Hoắc Nhĩ Phi nhớ tới bạn tốt Tuyết Nghê, cậu ấy giống như mình, vô cùng ham thích trượt tuyết, đáng tiếc bây giờ cậu ấy không ở đây, cũng không tới được, chỉ có thể một mình hưởng thụ tốt đẹp của nơi này rồi.

Sau khi Chử Tuyết Luân nghe bạn tốt a Sâm nói Phi Phi nghỉ phép, muốn đi tìm cô, nhưng trước năm mới mình rất bận, hơn nữa đã từng đồng ý với Phi Phi cho nhau thời gian nửa năm, nên bỏ đi ý niệm này.

Mới vừa xuống máy bay, cô lập tức nhận được tin nhắn của Lucus: ‘Mẹ, con cũng sẽ mỗi ngày nghĩ đến mẹ, cha nói mẹ vì lễ mừng năm mới có thể có nhiều thời gian trở lại với con nên mới đi công tác lâu như vậy, mẹ phải cố gắng lên đó!’

Khóe miệng Hoắc Nhĩ Phi nhếch lên tràn ra một nụ cười ấm áp, nhắn lại một tin nhắn: ‘Con trai ngoan, mẹ nhất định sẽ cố gắng, hôn con.’

https://thuviensach.vn

Gập điện thoại di động lại, tâm tình vui sướng đi ra sân bay Zurich, ngồi thẳng lên tàu hỏa đi vùng thung lũng của ngọn núi cao nhất Thụy Sĩ – trấn nhỏ nghỉ dưỡng xinh đẹp dưới chân núi Titlis có độ cao cách mặt nước biển 3238 thước – Engelberg.

Nhà ga nhỏ, nhà gỗ nhỏ, sân cỏ, sông nhỏ, giáo đường... Hơi thở mát mẻ tự nhiên trong núi ập vào mặt, khiến Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy tâm tình nhất thời thoải mái, nhắm mắt lại, hít vào một hơi thật sâu, quả nhiên đến đúng chỗ.

Mặc dù trước đó Hoắc Nhĩ Phi đã đọc đủ tài liệu, nhưng đến nơi thực tế vẫn còn hơi mê man, dù sao cũng là lần đầu tiên tới, hỏi vài khách du lịch mới tìm được một khách sạn tương đối chút, ở trong núi, nghe nói buổi sáng, sẽ thấy phong cảnh cực kỳ đẹp.

Lò sưởi ấm áp trong tường và đồ trang trí tinh sảo trên đường đi qua trong khách sạn để lại cho Hoắc Nhĩ Phi ấn tượng di3n~d@n`l3q21y"d0n tốt đẹp, một đường kéo va li hành lý đi theo nhân viên phục vụ đi về phòng khách.

Bởi vì bay mười giờ, sau khi Hoắc Nhĩ Phi đến khách sạn đã muộn rồi, trước tiên gọi điện thoại cho cha mẹ báo bình an, sau đó lại hàn huyên với Lucus nửa giờ, mới đi rửa mặt ngủ, bôn ba mộtngày, cô gần như nằm vật ra giường ngủ.

Sáng sớm, Hoắc Nhĩ Phi trong mơ mơ màng màng mở mắt, đi tới trước cửa sổ, kéo màn cửa sổ ra, lập tức bị cảnh đẹp ngoài cửa sổ chấn động.

Mặt trời từ từ dâng lên, chiếu lên núi tuyết, chiếu vào trong trấn nhỏ Thụy Sĩ, hiện ra trước mắt là phong cảnh, thật sự quá đẹp! Hơn nữa mình lại trọ trong núi tuyết, toàn bộ đỉnh núi tuyết bông tuyết trắng xóa, khiến cho cô cảm thấy hơi chói mắt, giơ tay lên che trước mắt, híp nửa mí mắt

https://thuviensach.vn

nhìn sang, lúc này trong đầu hình như trừ cảnh tuyết trắng xóa này ra, cũng không chứa được thứ khác.

Hoắc Nhĩ Phi kéo rèm cửa sổ lên, thay áo lông, đeo bao tay và đội nón vào, đóng cửa lại rồi đi ra ngoài.

Nhất định phải thưởng thức pho mát nổi tiếng nhất của Engelberg, ăn điểm tâm xong, cô lập tức chuẩn bị ngồi xe cáp đi đỉnh Titlis, đoạn cáp treo đầu tiên là sáu người ngồi xe cáp nhỏ, từ khe núi lên hồ giữa núi cách mặt biển 1796 thước – hồ Trubsee, hình ảnh núi tuyết phản chiếu trong hồ nước xanh thẳm; đoạn cáp treo thứ hai là tám mươi người ngồi trong cáp treo xoay tròn bay qua sông băng "Stand", trong nháy mắt đó, ngay cả cảm giác gió lạnh gào thét cũng khiến cho người ta cảm thấy tốt đẹp, cảm giác như cảnh tiên nơi nhân gian làm cho người ta mê say.

Đặc sắc quá mức nhất chính là đoạn cáp treo thứ ba là xe cáp treo xoay vòng 360 độ, trong tiếng nhạc vui vẻ, xe cáp xoay tròn lên cao, lấy góc độ như chim ưng, trông thấy toàn bộ cảnh tượng tráng lệ của đỉnh Alpes.

Hoắc Nhĩ Phi bị rung động thật sâu, hình như mình chỉ là một phần tử nhỏ bé trong thiên nhiên rộng lớn này, bé nhỏ không đáng kể như thế.

Chân núi xanh um tươi tốt, trên núi bao phủ trong một làn áo bạc, không chút nào không mãnh liệt đánh vào thị giác của cô, máy ảnh SLR * cũng không dừng bắt từng cảnh đẹp sinh động hoạt bát mỗi chỗ dọc đường, muốn giữ lại từng giây từng phút sự đẹp đẽ nơi này.

(*) Máy ảnh SLR: Máy ảnh phản xạ ống kính đơn (tiếng Anh: Single-lens reflex camera, SLR), máy ảnh ống kính đơn phản xạ, hay máy ảnh ống kính rời... là thuật ngữ để chỉ dòng máy ảnh dùng một tấm gương di chuyển được, đặt giữa ống kính và phim để chiếu hình ảnh thấy được qua ống kính lên một màn ảnh mờ để người dùng lấy nét. Hầu hết các máy ảnh SLR

https://thuviensach.vn

dùng một lăng kính năm cạnh hoặc gương năm cạnh ở trên đỉnh máy để quan sát ảnh qua ống ngắm, cũng có những kiểu ngắm khác như là ngắm ở ngang thân hay lăng kính Porro. (Nguồn: Wikipedia)

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 102+2: Vui Mừng Ngoài Ý Muốn Khi Du Lịch Thụy Sĩ (2)

Nhìn đàn trâu bầy dê trên bãi cỏ xanh lá nhàn nhã ăn cỏ xanh khắp nơi khắp núi, mưa phùn mênh mông lúc liền lúc đứt, mây mù lượn quanh trên núi, bốn phía im ắng yên tĩnh, tĩnh lặng giống như khu vực chân không trong vũ trụ, nhưng mà vẫn có tiếng lục lạc trên cổ trâu bò đang phát ra tiếng vang leng keng, phảng phất giống như dẫn người ta vào thế giới mộng ảo của truyện thần thoại.

Lần đầu tiên Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy những bầy dê bò kia sao mà đáng yêu, tản ra hơi thở tự nhiên.

Ngày hôm sau, cô quyết định trượt tuyết cho đã ghiền, mùa đông năm trước còn cùng Tuyết Nghê đặc biệt đi Cáp Nhĩ Tân trượt tuyết, nhưng so với nơi này, quả thật là gặp sư phụ, bởi vì bản thân mình chỉ có thể coi là người trượt tuyết cấp trung, cô đương nhiên không dám lựa chọn con dốc 20% có tính kích thích được, vẫn giữ sung sướng trong khuôn phép rồi hãy nói.

Có lẽ vì thấy cô một mình, có không ít đàn ông nước ngoài tiến đến gần, Hoắc Nhĩ Phi ngược lại rất hào phóng dùng tiếng Anh trao đổi với bọn họ, biết bọn họ đều là những người yêu thích trượt tuyết, hàng năm đều tới đây tiến hành đủ loại vận động trượt tuyết.

Trong đó có một người Anh tròng mắt die nd da nl e q uu ydo n màu xanh lam có dung mạo rất đẹp trai rất có thành ý bày tỏ mình có thể mang theo Hoắc Nhĩ Phi đi trải nghiệm dốc trượt băng tốc độ mang tính kích thích hơn, đối với Hoắc Nhĩ Phi mà nói, đây tuyệt đối cực kỳ có sức dụ dỗ, cô vẫn muốn đi trải nghiệm cảm giác lướt đi kích thích đó, cỉ có điều bản

https://thuviensach.vn

thân một mình lại hơi không dám, lỡ như té gãy chân hay tay vậy thì không có lợi lắm rồi.

Vì vậy, trải qua một phen suy tính thận trọng, cô quyết định hay là cứ đi trải nghiệm một phen, nếu người ta đã thành ý muốn mời cô như vậy, không học cũng uổng phí!

“Thought that stimulates very much?” Người Anh tròng mắt màu xanh lam hưng phấn hỏi. (Có phải cảm thấy rất kích thích không?)

“Yes, this is very amusing movement, thank you.” Hoắc Nhĩ Phi cười híp mắt đáp lại. (Đúng, đây là một vận động vô cùng tốt, cám ơn anh.)

“Has not related, serves for attractive woman is my honored.” (Không sao, có thể phục vụ cho cô gái xinh đẹp là vinh hạnh của tôi.)

Hoắc Nhĩ Phi cũng không nhiều lời nữa, hết sức hưởng thụ thời khắc này, tùy ý cười vui, tùy ý kêu thành tiếng, cả người đều lộ ra vẻ thoải mái, khiến cho người ta cảm thấy vô cùng dễ chịu!

Một ngày qua đi, cô lại còn kết bạn với mấy người nước ngoài yêu thích trượt tuyết, buổi tối, mấy người còn hẹn nhau đến quầy bar uống rượu, nói là ăn mừng duyên phận quen biết này.

Đối với ám hiệu lúc gần đi của người Mỹ kia, Hoắc Nhĩ Phi không hiểu mới là kẻ ngu, rất uyển chuyển từ chối, vừa giống như chạy trốn chạy về phòng, khóa trái cửa phòng, người nước ngoài chính là cởi mở! Nhưng cô không làm được, mặc dù ra ngoài thả lỏng tâm trạng, nhưng cô không muốn tùy tiện xảy ra tình một đêm với một người đàn ông, thật sự không làm được.

Gửi hình chụp cảnh tuyết đỉnh Titlis ban ngày cho Tuyết Nghê và Tiêu Tiêu, lập tức đưa tới bất mãn sâu sắc của Tuyết Nghê, lại một mình chạy đi Thụy Sĩ trượt tuyết, quá không hiền hậu!

https://thuviensach.vn

Chủ yếu chính là bây giờ cậu đang trong tình yêu cuồng nhiệt, không có thời gian đi cùng tớ tới đây! Hoắc Nhĩ Phi mắng trả lời.

Giận đến Chử Tuyết Nghê ở bên kia giơ chân, nhưng Phi Phi nói cũng là sự thật, muốn bây giờ mình bỏ Phiến Hữu lại đi Thụy Sĩ trượt tuyết với Phi Phi, cô thật sự không bỏ được.

Gửi xong tin nhắn cuối cùng, Hoắc Nhĩ Phi ngã xuống giường mơ mơ màng màng nghĩ: Mệt chết đi được! Chỉ có điều thật kích thích!

Thư Yến Tả ở Hương Cảng phía xa nghe xong người dưới báo lại hành trình một ngày của mèo nhỏ, môi mỏng mím chặt, trong mắt có dấu hiệu bốc hỏa, một người đàn ông nước Anh mắt xanh lam di3nd@nl3qu.yd0n chung đụng với cô rất vui vẻ, buổi tối còn cùng nhau uống rượu ở quán bar, nói chuyện phiếm, cô có đầu óc không vậy, sao có thể uống rượu với người đàn ông xa lạ! Không sợ bị gạt sao!

Thụy Sĩ, xem ra anh phải tự mình đi một chuyến, nếu không mèo nhỏ sẽ chơi đến điên rồi, có một Chử Tuyết Luân đã đủ khiến anh phiền rồi, đừng chọc thêm một người đàn ông nước ngoài mắt xanh lam nữa.

Hoắc Nhĩ Phi coi như tận tình trải qua hai ngày trượt tuyết đến nghiện, trượt tuyết dốc, chó kéo xe trượt tuyết, đi giày dẫm vào tuyết, v.v... Cô đều trải nghiệm một lần, chỉ thiếu điều không có đi bộ xuyên qua cánh đồng tuyết thôi, thật sự không có sinh lực và thể lực như vậy!

Ngày thứ tư, cô một thân một mình đi dạo một ngày trong trấn nhỏ, đi thăm tu viện Benedictine (Biển Đức) quy mô khổng lồ, nhà máy chế biến sản xuất pho mát, viện bảo tàng địa phương Engelberg...

Hình như một ngày vốn đi không hết những tòa nhà có phong cách đặc biệt này, tất cả đều sao mà mới lạ tốt đẹp.

https://thuviensach.vn

Ở Engelberg ngây người suốt tám ngày, Hoắc Nhĩ Phi cảm giác mình yêu nơi này, tốt đẹp lại hơi không có thật, nhưng cô còn có trạm tiếp theo – khu hồ Geneva: Có một thần thoại nói rằng, Thượng đế sáng tạo vạn vật, phân của cải thế gian cho người nghèo, ở miền trung Tây Âu có một miếng đất đặc biệt cằn cỗi, tài nguyên khoáng sản gì đó đều không có. Vì đền bù một thiếu sót này, Thượng đế cho nó núi cao nguy nga, sông băng tráng lệ, thác nước và hồ, cùng với rừng cây và khe núi tĩnh mịch mê người.

Cảnh sắc đẹp đẽ tự nhiên của nó, khí hậu dễ chịu, cuộc sống tình cảm mê người, không một chút nào không hấp dẫn du khách toàn bộ thế giới.

Có lẽ bởi vì bản thân mình ra đời vào mùa đông, cô hình như tình hữu độc chung với cảnh tuyết, nhất là những quốc gia có cảnh tuyết tuyệt mỹ, luôn nghĩ có một ngày có thể nhìn nhiều loại cảnh tuyết trên khắp thế giới này, sau đó tập hợp thành một quyển tranh, quý giá.

Có lẽ bởi vì do lễ Giáng sinh sắp đến, trong siêu thị đều trang hoàng cây giáng sinh, ông già Noel, v.v...

Hoắc Nhĩ Phi tâm tình cực tốt chụp cảnh đẹp hồ Geneva chia ra gửi cho Tuyết Nghê và Tiêu Tiêu, nói cho hai cậu ấy biết mình rất vui vẻ.

Ghen chết hai cậu ấy, quả thật có kích động tới giết, cũng may, chỉ là kích động mà thôi.

Hoắc Nhĩ Phi nghe nói người Thụy Sĩ di@en*dyan(lee^qu.donnn) chuẩn bị lễ Giáng sinh trước bốn tuần, đốt bốn cây nến khổng lồ, dùng cành cây trang trí thành một vòng tròn, mỗi tuần đốt một cây, sau khi đốt xong cây thứ tư, lễ Giáng sinh đã đến.

Thật đúng là có ý tứ! Quanh quẩn ở thị trấn cổ ở Basel, nhà cửa và tủ kính cửa hàng trang trí lộng lẫy thấp thoáng dưới ánh đèn, khúc xạ ra vầng sáng nhàn nhạt, làm cho người ta không tự chủ đắm chìm trong sức quyến rũ đạc biệt của nó; nhiều loại đồ trang trí lễ Giáng sinh trên đường phố làm

https://thuviensach.vn

cho người ta hoa cả mắt, không kịp nhìn, đèn nhấp nháy nơi này phần lớn hình ngôi sao, giống như từng ánh sao sáng lóe sáng làm đẹp mỗi góc nhỏ trong thành thị, đẹp đến không chân thực.

Buổi tối đêm Giáng sinh, Hoắc Nhĩ Phi và mấy người bạn du lịch nước ngoài mới quen đi dạo siêu thị, nói là để chuẩn bị cho buổi vũ hội đêm lễ Giáng sinh, mấy cô ấy mặc quần áo mốt mới khiến Hoắc Nhĩ Phi không dám mặc thử, nhìn hiệu quả khi các cô ấy mặc lên người, cũng biết có bao nhiêu hấp dẫn.

Cô chỉ có xin miễn cho kẻ bất tài này, có lẽ quan niệm của bản thân cô vẫn còn tương đối truyền thống đi, quần áo quá mức gợi cảm như vậy cô vĩnh viễn không dám mặc thử.

Sáng sớm ngày hai mươi lăm tháng mười hai, Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy điện thoại di động vang lên mấy lần, trong mơ mơ màng màng mở mắt ra, mở ra vừa nhìn, tất cả đều là các bạn tốt gửi tin nhắn tới chúc mừng sinh nhật, bao gồm Tuyết Luân và con trai Lucus, nhếch miệng lên nở nụ cười ấm áp, ngay cả chênh lệch cũng nhớ chuẩn như vậy. (Chú thích: Giờ Trung Quốc chậm hơn Thụy Sĩ bảy giờ.)

Nằm trên giường nhớ về quá khứ, sịnh nhật vào lễ Giáng sinh, hình như là chuyện vô cùng hạnh phúc, luôn có thể được rất nhiều người nhớ tới, hơn nữa khắp nơi đều là không khí vui sướng, khiến tâm tình người ta tự dưng tốt.

Buổi tối lễ Giáng sinh trên quảng trường Barfusserplatz biển người đông nghìn nghịt, Hoắc Nhĩ Phi và các bạn du lịch nước ngoài thỏa thích chơi đùa, nhìn pháo hoa từ từ bắn lên trên bầu trời bên bờ sông Rhine, tâm tình cực kỳ tốt.

Đột nhiên một loạt tiếng kêu sợ hãi khiến cho cô quay đầu lại, chỉ thấy trên lầu cao đối diện, ánh đèn biến ảo ra một nhóm chữ tiếng Trung to: Mèo

https://thuviensach.vn

nhỏ, lễ Giáng sinh vui vẻ.

Tiếp theo biến đổi thành: Sinh nhật vui vẻ, anh yêu em.

Hoắc Nhĩ Phi không thể tin nhìn hai tổ hợp die ennd kdan/le eequhyd onnn chữ to do ánh đèn tạo thành này, kinh hãi đến đưa hai tay che miệng lại, sợ mình kêu thành tiếng, chẳng lẽ thật sự chính là viết cho mình?

Rất nhiều du khách nước ngoài đều ở đây chỉ chỉ chỏ chỏ, hình như không hiểu đó là ý gì, chỉ có điều tất cả mọi người đều mơ hồ có thể đoán được cái nàynhất định là phương thức lãng mạn của một người đàn ông thổ lộ với một người phụ nữ nào đó.

Hoắc Nhĩ Phi xoay mấy vòng trong đám người, cũng không thấy bóng người cô quen thuộc, đi về phía trước, lui về phía sau, đi sang trái, đi sang phải, vẫn không thấy nửa bóng người, chẳng lẽ do mình hiểu sai ý? Nói không chừng là người đàn ông khác chuẩn bị cho người anh ta yêu mến, mà người phụ nữ kia vừa đúng tên mèo nhỏ mà thôi.

Nghĩ tới đây, tâm tình của cô không khỏi mất mát, cũng đúng, sao anh lại có thể xuất hiện ở đây, giờ phút này anh nên ở nhà với Lucus qua lễ Giáng sinh, không thể nào, chỉ là trùng hợp mà thôi.

Lại nói tại sao mình lại mong chờ anh đến, coi như mong chờ chắc cũng phải là Tuyết Luân, anh ấy mới là chồng chưa cưới của mình

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 103+1: Kích Tình Điên Cuồng Đêm Giáng Sinh (1)

Nếu như nói mới vừa rồi trong nháy mắt đó khiến Hoắc Nhĩ Phi cảm động, như vậy vừa vào sảnh chính khách sạn, một đám nhân viên phục vụ khách sạn cùng với người nước ngoài xa lạ vỗ tay hát "Happy birthday to you" thật sự khiến cho cô rung động, trong đầu chập mạch trong nháy mắt, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Cô vốn không biết những người này, sao lại biết sinh nhật của cô, còn cùng nhau hát khúc ca sinh nhật.

Đột nhiên người trong sảnh chính nhường ra một con đường ở giữa, một nữ nhân viên phục vụ dáng người rất xinh đẹp đẩy một cái bánh sinh nhật năm tầng cực lớn đi tới, phía trên kia cắm hai mươi lăm cây nến sinh nhật, dưới ánh nến này khiến cho cô hoa cả mắt, không phải cô đang nằm mơ chứ?

Trong đám người lập tức phát ra tiếng kêu kinh hãi, "My God! Too Romantic!" (Ôi Chúa tôi! Quá lãng mạn rồi!)

Giọng nói dễ nghe của nhân viên phục vụ truyền đến: "You are right miss Hall Fei Huo? I wish you a happy birthday, make a wish it, there will be goodluck." (Ngài là Hoắc Nhĩ Phi Hoắc tiểu thư? Chúc ngài sinh nhật vui vẻ, mời ước nguyện, sẽ có may mắn.)

Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi ấm áp dfienddn lieqiudoon mấy phần, nhìn xung quanh bốn phía, vẫn không thấy nửa bóng người, cảm giác mất mát lập tức đánh tới, nhắm mắt lại, chắp tay trước ngực, ba giây sau, mở mắt ra, dưới sự chờ đợi của mọi người lập tức thổi tắt tất cả cây nến.

https://thuviensach.vn

Mọi người rất phối hợp vỗ tay, Hoắc Nhĩ Phi nhếch mép lên, chân thành nói: “Thank you to accompany me had a significant birthday, I am very happy, I will always remember this moment, thank you.” (Cám ơn các bạn đã cho tôi một sinh nhật đặc biệt như vậy, tôi rất vui, tôi sẽ nhớ thời khắc này, cám ơn.)

Lập tức có người la hét muốn cắt bánh ngọt, nếu tối nay là lễ Giáng sinh, vậy mặc sức vui chơi đi!

Bánh ngọt không ăn được bao nhiêu, ngược lại đều bị bôi lên trên mặt, trên người, hình như mọi người đều chơi được rất vui vẻ, không hề biết bánh ngọt dán trên người rất nhiều dầu mỡ, Hoắc Nhĩ Phi cũng theo chân bọn họ thành một đám cười, náo loạn, trên tóc, trên mặt, trên quần áo khắp nơi đều là bơ, nhưng hình như cô là một người chơi vui vẻ nhất, qua hết hôm nay, cô lại già thêm một tuổi rồi, sao lại không để cho bản thân ở ngày cuối cùng của tuổi hai mươi bốn chơi điên khùng một chút!

“ Ha ha...”

“Ha ha...”

Tiếng cười đùa truyền khắp sảnh chính khách sạn, khách các quốc gia ra ra vào vào hình như cũng bị bọn họ lây đến, rất vui lòng gia nhập cuộc chiến, đêm lễ Noel, để cho bọn họ thỏa sức vui vẻ đi!

Hình như sinh lực của nhóm người kia cực kỳ tràn đầy, điên khùng náo loạn xong còn lôi kéo cô đi về phía quầy bar của khách sạn, nói muốn mời cô thưởng thức rượu nho nổi tiếng Thụy Sĩ.

Hoắc Nhĩ Phi không từ chối được nhiệt tình của bọn họ, nhất thời cao hứng, uống vài ly, uống đến mặt đỏ ửng, có một người đàn ông da trắng màu mắt xanh nhạt, tròng mắt thâm thúy đi từ xa xa tới, tựa vào bên cạnh Hoắc Nhĩ Phi, một tràng tiếng Anh lưu loát đến gần, “Tiểu thư, cô thật xinh đẹp, có thể mời cô một điệu không?”

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy mình bây giờ chắc chắn không xinh đẹp, mặc dù mặc bộ đầm hở vai màu đỏ mới thanh toán hóa đơn ngày hôm qua, bởi vì thiết kế đặc biệt của bộ váy mà ngực có vẻ đầy đặn, lộ ra hai rãnh giữa vú như ẩn như hiện, càng quyến rũ khiến máu nóng của đàn ông sục sôi.

Nhưng khắp người đều là bơ, dính nhớp nháp, người đàn ông này nhất định nhắm mắt nói mò, cho nên cô không để ý đến anh ta, tiếp tục uống rượu.

Cô chống cùi chỏ sang bên cạnh, híp mắt, quan sát người đàn ông ngồi bên cạnh, ngoại hình không tệ lắm, mắt rất đẹp, thuộc về hình tượng cô thích, nhìn thân thể, rất có hình đó! Chẳng lẽ chuyến đi tới Thụy Sĩ lần này của mình, khắp nơi tràn đầy cơ hội đẹp đẽ, lần trước người đàn ông nước Anh đó lúc đi còn tìm cô hỏi phương thức liên lạc, nói có cơ hội tới Trung Quốc nhất định tìm cô chơi, cô chỉ cười trừ, làm sao có khả năng đó chứ!

Người đàn ông ở bên cạnh rất rộng rãi để cho cô quan sát, tìm người phục vụ gọi một chai whisky thêm đá, rất lễ phép die,n; da.nlze.qu;ydo/nn hỏi Hoắc Nhĩ Phi có muốn hay không.

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác mình đã uống hơi nhiều, uống nhiều thêm một chút không sao cả, vừa đúng cô còn chưa say quá, trải nghiệm một lần ngược lại cũng không tồi, lại hoàn toàn không cân nhắc đến lỡ như sau khi say rượu bị người ta bán thì làm thế nào? Sau khi say có thể xảy ra chuyện không nên xảy ra không.

Người đàn ông bên cạnh nhìn cô uống một hơi cạn nửa ly whisky, trong mắt thoáng qua tia lửa tình, ánh mắt từ đôi môi đỏ thắm của cô vẫn lưu luyến đến trên đùi, bụng lập tức dâng lên một luồng khô nóng khó hiểu.

“Anh cũng tới đây du lịch sao?” Hoắc Nhĩ Phi giơ cao ly rượu, ánh mắt sương mù.

https://thuviensach.vn

“Ừ, cảnh tuyết ở Thụy Sĩ rất đẹp, cô đi đỉnh Titlis trượt tuyết rồi chứ? Tới Thụy Sĩ nhất định phải đi nơi đó, còn có Engelberg như cảnh tiên nơi nhân gian.” Người đàn ông mắt xanh nhạt rất nhiệt tình giới thiệu.

“Wow! Thật là tri âm! Tôi mới từ Engelberg tới đây!” Hoắc Nhĩ Phi hoàn toàn hưng phấn.

“Có thật không? Tiểu thư cô mới từ Engelberg tới đây? Vậy cô thích trượt tuyết sao?” Trong mắt người đàn ông mắt xanh lóe lên vẻ vui mừng.

“Dĩ nhiên thích! Tôi chính là vì trượt tuyết mà đến.”

“Thật đáng tiếc, chúng ta lại không gặp nhau, chỉ có điều rất hy vọng lần sau có thể cùng cô đi trượt tuyết, nhất định sẽ rất tuyệt!” Người đàn ông mắt xanh chỉ thiếu điều không nắm được tay Hoắc Nhĩ Phi đấy.

“Nào! Cheers!” Hoắc Nhĩ Phi rất hiên ngang lẫm liệt cụng ly với anh ta.

Cho đến khi Hoắc Nhĩ Phi hoàn toàn uống say đến bất tỉnh nhân sự thì anh ta vội đứng lên, đỡ Hoắc Nhĩ Phi xiêu vẹo chỉ chực sụp đổ đi ra ngoài, nói cho oai thì đưa cô về khách sạn, thật ra thì trong lòng có suy tính của mình.

Hoắc Nhĩ Phi đẩy người đàn ông đỡ mình, “Không cần anh đỡ, tôi có thể tự về.”

Người đàn kia sao có thể cam lòng buông món ngon đã tới tay ra, đúng lúc này người đàn ông ma quỷ mặc bộ âu phục màu đen đi tới, giọng điệu lạnh lùng không mang theo chút nhiệt độ, “Buông người phụ nữ của tôi ra!”

Anh chỉ rời đi một lúc, nhận một cú điện thoại mà thôi, lại xảy ra chuyện như vậy! Mèo nhỏ, thật sự không để cho anh bớt lo!

https://thuviensach.vn

Người đàn ông mắt xanh nhỏ giọng mắng một tiếng, rất không cam lòng buông món ngon đã tới tay, hậm hực di3n~d@n`l3q21y"d0n rời đi, người đàn ông ma quỷ đó quá nguy hiểm, chỉ cái nhìn kia, đã khiến cho anh không dám chống lại.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy đầu thật nặng, hoàn toàn không thấy người đàn ông đỡ mình đã biến thành người khác, ngước mắt lên nhìn người tới, đột nhiên cười, “Sao anh lại đột nhiên biến thành dáng vẻ của đại ác ma đó chứ? Không phải mắt của anh màu xanh nhạt sao? Thế nào lại biến thành màu đen rồi?” Vừa nói còn vừa đưa tay đi sờ lên mắt người ta.

Thư Yến Tả rất bình tĩnh chịu đựng không động, trong mắt mơ hồ có lửa giận đang thiêu đốt, người phụ nữ này, lại không đề phòng chút nào theo sát một người đàn ông xa lạ, nếu không phải anh ở đây, chẳng lẽ tối nay cô còn định xảy ra tình một đêm với người khác?

Đáng hận hơn chính là lại ăn mặc hấp dẫn như vậy, lộ ra bả vai không nói, còn lộ rãnh giữa bầu ngực ra, đây không phải cố ý quyến rũ đàn ông sao!

Ăn mặc hấp dẫn như vậy thì thôi đi, còn uống nhiều rượu như vậy, uống đến gương mặt ửng hồng, còn say lòng người hơn phấn, cả người cũng tản ra hương thơm mê người.

Hoắc Nhĩ Phi đến thật gần, hô hấp cũng phun lên mặt Thư Yến Tả, chỉ làm cho mạch máu của anh bành trướng, rất muốn túm người phụ nữ không biết sống chết này lên giường trừng phạt thật kỹ.

“Sao nhìn anh quen mặt như vậy, tôi từng gặp anh ở đâu sao?” Hoắc Nhĩ Phi túm được cà vạt của Thư Yến Tả, chu cánh môi đỏ mọng, miệng đầy mùi rượu phun lên mặt anh, vẫn còn rất bất nhã ợ một hơi rượu.

Một tay Thư Yến Tả vác cô lên vai, không để ý tới cô giãy giụa, đưa cô đi về phía phòng trọ.

https://thuviensach.vn

“Ưmh... Trứng thúi! Thả tôi xuống, thả tôi xuống! Tôi phải để Thư Yến Tả đại ác ma đó bắn chết anh!” Hoắc Nhĩ Phi rất không cao hứng đấm người đàn ông khiêng cô lên, nói lải nhải ra bất mãn của cô.

Thư Yến Tả cảm thấy sau khi mèo nhỏ uống rượu say thật dài dòng, nhưng mà khiến anh hơi vui mừng chính là vẫn còn nhớ mình, mặc dù nói chính là Thư Yến Tả đại ác ma đó, nhưng vẫn khiến cho tâm tình của anh khá hơn nhiều.

Móc thẻ mở cửa phòng từ trong túi ra, mở cửa, đóng cửa, động tác làm liền mạch.

Vừa vào cửa, Thư Yến Tả lập tức hung hăng hôn lên cái miệng nhỏ nhắn còn đang lải nhải của mèo nhỏ, đôi tay càng thêm không khống chế được luồn ra sau lưng cô.

“Ưmh... Ưmh...” Vừa mới bắt đầu Hoắc Nhĩ Phi còn từ chối mấy cái, sau đó lại từ từ thuận theo, có lẽ do tác dụng dieendaanleequuydonn của rượu cồn hoặc có lẽ còn vì những nguyên nhân nào khác, trong đầu cô hoàn toàn mơ hồ, chỉ biết cả người đều rất nóng, nóng đến thật khó chịu...

Thư Yến Tả cảm thấy con mèo nhỏ thuận theo, vì vậy hôn càng thêm nóng bỏng rồi, bàn tay luồn vào bên trong làn váy, phát hiện cái váy này thật phiền, không khỏi có kích động muốn xé nát nó.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy toàn thân mình vô lực, đôi tay ôm cổ người đàn ông trước mắt, thử đáp lại, hình như chỉ có như vậy mới có thể bình ổn nóng ran nơi đáy lòng cô, nhưng mà, tại sao càng ngày càng nóng...

Lần đầu tiên được mèo nhỏ nhiệt tình đáp lại như vậy, Thư Yến Tả vui mừng đồng thời cũng sợ cô nhận lầm người, thở hồng hộc buông đôi môi cô ra, cầm mặt cô lên, giọng thô lỗ hỏi: “Tôi là ai?”

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi rất không vui cong đôi môi đỏ mọng lên, hoài nghi nhìn người đàn ông dường như rất quen thuộc trước mắt, “Anh... Anh không phải đại ác ma đó sao? Ah... Anh...”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 103+2: Kích Tình Điên Cuồng Đêm Giáng Sinh (2)

Editor: Puck - Diễn đàn

Nghe được câu trả lời chắc chắn khiến mình hài lòng, Thư Yến Tả một phát ôm lấy cô đi về phía giường, nhanh chóng cởi quần áo mình ra, đè lên, còn gần như thô bạo xé rách váy của Hoắc Nhĩ Phi.

Từ đôi môi, lỗ tai, cổ, xương quai xanh đến nụ hoa đã sớm đứng thẳng, Thư Yến Tả gần như không chút lưu tình, năm năm qua, giờ khắc nào anh cũng nghĩ tới cô, giờ khắc này hình như đợi quá lâu rồi, anh không cách nào khống chế được mình.

“Ưmh... Ưmh...” Hoắc Nhĩ Phi khó nhịn mà phát ra mấy tiếng rên rỉ, quả nhiên kích thích người đàn ông phía trên sâu hơn, quần lót bị ném dưới giường.

Khoảnh khắc khi tiến vào trong cơ thể mèo nhỏ, hai người đồng loạt phát ra tiếng kêu đau, phía dưới của mèo nhỏ vẫn khít khao giống như năm năm trước, giống như xử nữ vậy, chẳng lẽ năm năm qua cô còn chưa từng xảy ra quan hệ với Chử Tuyết Luân?

Nghĩ tới đây, tâm tình Thư Yến Tả cực kỳ vui mừng, ở điểm này, anh ngược lại bội phục Chử Tuyết Luân rồi, người phụ nữ die~nd a4nle^q u21ydo^n yêu mến đang ở trước mặt, lại ba năm không chạm vào cô, thật sự là một quân tử, nếu là mình, thật sự không làm được.

Hoắc Nhĩ Phi trong mơ mơ màng màng cảm thấy phía dưới lập tức được lấp đầy rồi, đau đến cô rên lên một tiếng, mình đã sớm không phải là xử nữ nữa, sao lại còn đau?

https://thuviensach.vn

Người đàn ông thúi! Lại không dịu dàng một chút...

Không biết là củi khô gặp lửa mạnh, hay là nước tuyết hòa tan núi băng, đối với hai nam nữ đói khát đã lâu mà nói, dưới rượu cồn làm chất xúc tác, đó là đã xảy ra thì không thể ngăn cản, Thư Yến Tả muốn mèo nhỏ hết lần này đến lần khác, cho đến khi cảm thấy mèo nhỏ sắp ngất đi, mới bỏ qua cho cô, ôm lấy cô đã không tỉnh táo đi vào phòng tắm tắm nước nóng sơ qua, lăn giường đi nằm ngủ.

Trước lúc đi ngủ Thư Yến Tả nhếch miệng lên nở nụ cười vui vẻ, năm năm qua, anh gần như rất ít chạm vào phụ nữ, tối nay cũng coi như là một lần điên cuồng nhất, thân thể mèo nhỏ quả nhiên là hấp dẫn không cách nào chống cự được với anh.

Sáng sớm ngày hôm sau, Hoắc Nhĩ Phi tỉnh lại trong toàn thân đau đớn chua xót, híp mở mắt, chỉ cảm thấy đầu đau muốn nứt, quả nhiên say rượu hại người, nhưng tại sao chân còn đau đây? Cô không nhớ rõ tối hôm qua còn đánh nhau với người ta! Chẳng lẽ sau khi mình say còn làm công việc gì dùng thể lực sao?

Mở to hai mắt nhìn về gian phòng, đây là phòng trọ của mình không sai, tối hôm qua mình trở về như thế nào? Giống như...

Quay đầu, phát hiện bên cạnh lại có một người đàn ông nằm nghiêng, bởi vì đưa lưng về phía cô, cho nên không thấy rõ diện mạo, nhưng nhìn bóng lưng thật sự giống như có điểm quen thuộc.

Nhớ ra rồi, tối hôm qua bởi vì cô vui vẻ cho nên uống rất nhiều rượu, sau đó có một người đàn ông nước ngoài mắt xanh nhạt đi tới, hai người còn uống chung một chai whisky, sau đó, cô không rõ chuyện xảy ra sau đó lắm.

Sờ sờ trên người mình, quả nhiên không có gì cả, trời ạ! Hoắc Nhĩ Phi cô lại có thể xảy ra tình một đêm với người đàn ông nước ngoài! Quá đáng

https://thuviensach.vn

sợ!

Cẩn thận từng ly từng tí vén chăn lên, vừa mới xuống giường, chân liền chua xót đau đớn, cô hít vào một hơi, rốt cuộc d tối hôm qua mãnh liệt bao nhiêu! Sao lại đau như vậy!

Cố nén khó chịu giữa hai chân, cô tùy tiện lôi một bộ quần áo ra mặc vào, cầm áo lông lên, hộ chiếu, chứng minh thư, ví tiền, điện thoại di động, máy ảnh SLR, chạy rồi hãy nói, mặc dù đây là phòng của cô, nhưng thật sự không có mặt mũi nào đối diện với trai đẹp nước ngoài xảy ra tình một đêm với cô, vẫn đi trước đi thì tốt hơn.

Hoắc Nhĩ Phi gần như chạy trốn ra khỏi khách sạn, bắt xe chạy thẳng đến sân bay, nghĩ tới Hoắc Nhĩ Phi cô trong buổi tối sinh nhật hai mươi lăm tuổi của chính mình, lại xui xẻo hồ đồ xảy ra tình một đêm với trai đẹp nước ngoài, quả thật không thể tưởng tượng nổi, nhưng tại sao dường như nhớ tới tối hôm qua còn mơ thấy ác ma nữa!

Lắc đầu, nhất định do mình nghĩ nhiều.

Đến sân bay, mua vé máy bay đi Nhật Bản chuyến gần nhất, vừa lúc còn nửa giờ nữa, Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy trời cũng giúp cô, không ngừng vội vàng vào khu vực kiểm tra an ninh, sau khi lên máy bay, cô thở phào một hơi, đi Nhật Bản chơi trước chừng mười ngày rồi trở về, co vẫn không thể hoàn toàn tiêu hóa được hành động hoang đường của mình tối hôm qua, phải đổi lại hoàn cảnh, có lẽ sẽ quên.

Còn nữa, sau khi xuống máy bay chuyện đầu tiên chính là đi mua thuốc tránh thai, có lần đầu tiên kiên quyết không thể có lần thứ hai, huống chi lần này còn cùng một người đàn ông nước ngoài xa lạ, nếu không cẩn thận trúng chiêu, chẳng lẽ cô thật sự phải sinh một đứa nhỏ con lai ra!

Suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy đáng sợ, không nói chính cửa của cô cũng không qua được, chỉ sợ cha mẹ, Tuyết Luân, Tuyết Nghê, còn có

https://thuviensach.vn

Tiêu Tiêu cũng sẽ không tha thứ cho mình, còn chỗ ác ma Thư Yến Tả và con trai Lucus, đoán chừng ánh mắt kia có thể khiến cho cô không có chỗ nào che giấu, haizzz...

Thư Yến Tả rất thoải mái lật người, cảm giác đột nhiên bên cạnh lạnh lẽo, không khỏi đưa tay sờ sờ, vẫn không có người, bỗng nhiên mở mắt, quét mắt cả căn phòng, phát hiện không một bóng người, cầm chăn lên che lấy thân dưới, đi tới toilet, phát hiện bên trong không một bóng người.

Người phụ nữ đáng chết! Lại chạy đi đâu?

Hành lý vẫn còn, nhưng quan trọng nhất không thấy hộ chiếu và ví tiền, chẳng lẽ rời đi?

Đã hỏi nhân viên phục vụ khách sạn trước, mới biết sáng sớm cô đã vội vàng hấp tấp rời đi.

Vội vàng hấp tấp! Mèo nhỏ, em chờ đó, chạy trốn tới chân trời góc bể tôi cũng phải tìm được em!

Để lại cho nhân viên phục vụ một địa chỉ, trực tiếp bỏ lại mấy tờ Euro giá trị lớn, nhờ người này gửi hành lý trong phòng trọ đến địa chỉ viết trên tờ giấy, sau đó đi thẳng đến sân bay.

Nhật Bản! Được, vậy chúng ta gặp lại sau.

Mấy giờ bay trên không, Hoắc Nhĩ Phi ngủ ngon lành một giấc, máy bay vừa hạ xuống, cô tỉnh luôn.

Ra khỏi sảnh chính sân bay, Hoắc Nhĩ Phi hô hào trong lòng: Hokkaido, tôi tới đây!

Mùa đông ở Hokkaido hiện ra trước mặt mọi người chính là một thế giới màu trắng bạc, duyên hải Okhotsk có băng trôi tới, sếu đầu đỏ đẹp đẽ

https://thuviensach.vn

và thiên nga trắng tạo thành thế giới tự nhiên tuyệt đẹp.

Dọc theo đường đi, tâm tình đều là kích động và vui vẻ, du lịch chính là như vậy, luôn có thể khiến con người ta quên mất phiền não, trong đầu tràn đầy đều là mục đích trạm tiếp theo, ước mơ chỗ tốt đẹp, cũng mang cho người ta rất nhiều trải nghiệm mới lạ.

Nghe nói suối nước nóng Noboribetsu là một trong những suối nước nóng lớn nhất Hokkaido, bốn phía được dãy núi bao quanh, thiên nhiên tinh khiết! Nếu như bầu trời có hoa tuyết bay bay, nhất định sẽ càng đẹp hơn! Hoắc Nhĩ Phi say mê thầm nghĩ.

Ngâm suối nước nóng thoải mái, tẩy rửa một thân mệt mỏi, là một chuyện tốt đẹp nhường nào! Chỉ có điều trước khi ngâm suối nước nóng phải lấp đầy bụng đã rồi nói, thật đói! Mới vừa rồi ở trên máy bay, ngủ được quá sâu, cũng không ăn cái gì, bụng đã đói xẹp lép, đầu hơi choáng váng.

Mà Thư Yến Tả giờ khắc này, bởi vì chuyến bay thẳng đến Nhật Bản gần đây đã cất cánh, không thể làm gì khác hơn là ngồi chuyến bay chuyển tiếp, trung chuyển từ nước Pháp, giận đến anh thiếu chút nữa điều máy bay trực thăng chuyên dụng của mình rồi.

Khó khăn lắm mới tìm được một tiệm mỳ ramen không tệ ở Hakodate, gần như hổ đói ăn xong toàn bộ tô mỳ, khiến cho khách chung quanh đều dùng ánh mắt quái dị nhìn cô, hình như cô là quái vật.

Vì vậy, trả tiền xong chạy luôn, quá mất mặt đó!

Có lẽ bởi vì buổi sáng đi quá vội, Hoắc Nhĩ Phi cũng không phát hiện trên người mình lại khủng bố như vậy! Từ cổ đến ngực đều là dấu dâu tây đỏ ửng!

https://thuviensach.vn

Không đến nỗi chứ! Người đàn ông thúi đáng chết, dùng sức như vậy làm gì! Dáng vẻ như vậy bảo cô đi ngâm suối nước nóng như thế nào! Nếu một mình còn may, nếu như có những người khác, vậy ánh mắt nhìn cô nhất định sẽ rất khác thường!

Trời ạ! Rốt cuộc tối hôm qua là tình huống như thế nào! Tại sao cô không nhớ rõ ràng như vậy! Quả nhiên rất rối rắm...

Hết cách rồi, chỉ có thể ngâm nước nóng dinendian.lơqid]on trong bồn tắm trước rồi tính, mệt mỏi quá.

Sáng sớm ngày hôm sau, Hoắc Nhĩ Phi bị một loạt tiếng gõ cửa đánh thức, kẻ đáng giết ngàn đao nào, sáng sớm tới gõ không ngừng, có muốn để cho người ta sống không!

Gần như tức giận đùng đùng bò dậy, mở cửa phòng.

“Tiểu thư, thật xin lỗi, vị tiên sinh này nói là ông xã của ngài, nhất định kêu chúng tôi dẫn tới đây.” Một cô gái nhỏ Nhật Bản dáng dấp xinh đẹp đứng ngoài cửa lấy một tràng tiếng Anh lưu loát rất lấy làm khó xử nói.

Thư Yến Tả! Sao anh lại tìm tới đây? Trong đầu Hoắc Nhĩ Phi thoáng chập mạch, đây là chuyện gì xảy ra?

“Cám ơn cô đã giúp tôi tìm đến chỗ bà xã của tôi.” Thư Yến Tả rất dịu dàng nói với nữ nhân viên phục vụ kia.

Nữ nhân viên phục vụ này rất xấu hổ nhìn anh một cái, lưu luyến không rời bỏ đi.

Cái gì đó! Sáng sớm tới chỗ cô trình diễn kịch hay quyến rũ gái đẹp! Hoắc Nhĩ Phi bĩu môi nghĩ, đang định đóng cửa phòng tiếp tục ngủ, Thư Yến Tả đẩy cửa ra, rất tự nhiên đi vào.

https://thuviensach.vn

“Này! Anh đến phòng của tôi làm gì?”

“Tôi phải ngủ một giấc trước, tôi mới bay chuyển tiếp từ nước Pháp tới, ngồi mười lăm giờ, cả người chua xót đau đớn.” Thư Yến Tả vừa nói vừa cởi quần áo ra, trực tiếp đi đến bên giường ngã xuống.

“Này! Chuyện liên quan gì tới tôi! Anh đứng dậy cho tôi!” Hoắc Nhĩ Phi không tuân theo đi lên trước, định kéo anh dậy, đáng tiếc hơi sức bản thân quá nhỏ, vốn không kéo nhúc nhích người nào đó đã ngủ say, Hoắc Nhĩ Phi mềm lòng rồi, được rồi, cho anh ngủ một lúc, chờ anh tỉnh, nói gì cũng phải đuổi anh đi.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 104+1: Trứng Thúi! Tôi Không Muốn! Anh Lại Muốn.. (1)

Nhỏ giọng lẩm bẩm một tiếng, mình cũng buồn ngủ quá! Nhưng chỉ có một giường lớn, cực kỳ ai oán liếc nhìn người nào đó chiếm mất một phần lớn giường, chỉ đành phải cực kỳ uất ức nằm xuống bên cạnh.

Khi Thư Yến Tả tỉnh lại lần nữa, phát hiện mèo nhỏ ủn tới ủn lui trong lòng mình không hề yên phận, cánh môi khêu gợi hơi vểnh lên, áo ngủ kimono mặc lên người, bởi vì tư thế ngủ không đúng của cô, đã khẽ rộng mở, lộ ra bầu vú đầy đặn không mặc áo lót bên trong, dâu tây đỏ lấm tấm bên trên càng thêm kích thích hormone của anh.

“Ưmh...” Người nào đó đang ngủ chép chép miệng, khóe môi lập tức tràn ra nước miếng thuần khiết trong suốt, Hoắc Nhĩ Phi hình như rất hài lòng với gối ôm trong ngực, dùng cả tay chân trèo lên.

Thư Yến Tả híp nửa tròng mắt, tình dục trong mắt rất nồng, nhất là khi chân dài trắng như ngọc của con mèo nhỏ khoác lên ngang hông mình, anh cũng nhớ tới nhiệt tình khuya ngày hôm trước của con mèo nhỏ.

Đối với một người đàn ông bình thường mà nói, thật khó có thể chống cự hấp dẫn trần trụi như vậy, nhất là của người phụ nữ anh vẫn thích, khái niệm này lại không giống nhau.

Hôn thẳng lên cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch của cô, đầu tiên dùng lưỡi miêu tả từng chút từng chút một hình dáng môi của cô, sau đó từ từ cạy môi cô ra, hôn rất nhẹ nhàng tỉ mỉ.

Hoắc Nhĩ Phi mơ thấy mình bị Đường Bảo hôn, hu hu... Thỉnh thoảng không nên hôi môi với Đường Bảo, mặc dù dáng vẻ diee ndda fnleeq uysd

https://thuviensach.vn

doon của nó rất đáng yêu, nhưng nó là con chó cưng! Hu hu...

Đôi tay sờ lên đầu Đường Bảo, muốn ném nó đi ra ngoài, sao lại không phải là cảm xúc lông lá chứ!

“Anh đồ háo sắc điên cuồng này! Lại có thể hôn trộm tôi!” Tỉnh mộng, thì ra không phải là con Đường Bảo kia, mà là tên đàn ông thúi Thư Yến Tả này!

“Đồ háo sắc điên cuồng?” Mắt phượng của Thư Yến Tả híp lại, hình như rất không vui với cái tên mới này.

“Anh thừa dịp tôi ngủ hôn trộm tôi! Không phải háo sắc điên cuồng thì là gì?”

Thư Yến Tả không nói lời nào, chỉ nhìn cô bởi vì kích động ngồi dậy mà lộ một con thỏ ngọc ra ngoài, trong mắt lập tức chớp động lên ham muốn nồng đậm.

Hoắc Nhĩ Phi rất kỳ quái vì sao anh không nói chuyện, theo ánh mắt của anh nhìn xuống.

“A! Không cho phép nhìn, còn nói anh không phải là tên háo sắc điên cuồng, ai bảo anh đẩy quần áo của tôi.” Hoắc Nhĩ Phi phát hiện một bên ngực mình lại đột nhiên lộ ra ngoài, hơi thẹn quá thành giận.

“Là em tự mình lộ ra ngoài, em nhìn tướng ngủ của em xem xấu bao nhiêu, lúc thì chảy nước miếng, lúc thì dùng cả tay chân trèo lên người tôi, lúc lại nói mơ, còn tốn hơi thừa lời! Em nói tôi có thể không bị em đánh thức sao?”

Chảy nước miếng, cô khôngphủ nhận, bởi vì đây là sự thật phải công nhận; dùng cả tay chân, có thể giải thích, bởi vì cô luôn có thói quen ôm búp bê ngủ; nói mơ, dường như sẽ không; tốn hơi thừa lời, vốn không thể!

https://thuviensach.vn

“Tôi nào có tốn hơi thừa lời!” Hoắc Nhĩ Phi tức giận cãi lại.

“Em làm gì mà nghe được, tôi lại nghe rất rõ ràng.” Thư Yến Tả nói có bài có bản, cũng giống như thật.

“Nếu anh đã tỉnh dậy, tôi đây không hoan nghênh anh, mời rời đi.” Nếu nói không lại anh, vậy cũng chỉ có thể hạ lệnh đuổi khách.

“Tôi không đi.” Thư Yến Tả cố tình ăn vạ, nằm ở trên giường không động chút nào.

Hoắc Nhĩ Phi cầm gối đầu lên đập, một tay Thư Yến Tả cầm lấy gối đầu vứt ra xa xa, đổi khách làm chủ, một phát lật người vững vàng đè mèo nhỏ ở phia dưới.

“Khốn kiếp! Anh đứng lên cho tôi!”

Thư Yến Tả trái lại không để ý tới cô giãy giụa, rất quen thuộc che cái miệng nhỏ nhắn của cô lại, đôi tay càng thêm trượt vào trong áo ngủ của cô, hung hăng vuốt ve nụ hoa hấp dẫn anh đã lâu.

Hoắc Nhĩ Phi bị trận thế bất ngờ mà đến này dọa sợ, cảm giác này lập tức khiến cho cô nhớ lại trước kia, nhất thời uất ức phát khóc, “Trứng thúi! Tôi không muốn, anh lại muốn cường bạo tôi...”

Nghe được tiếng khóc của mèo nhỏ, tâm tình tức giận vừa rồi của Thư Yến Tả lập tức bình tĩnh lại, nhìn khuôn mặt di ien n#dang# yuklle e#q quiq on đầy nước mắt của mèo nhỏ, nghe cô nói ra lời, chỉ cảm thấy dở khóc dở cười, lúc nào thì, cô còn học được làm nũng với mình như vậy.

Lang từng nói: dỗ phụ nữ và dỗ đứa bé không khác nhau lắm, năm năm qua, dụ dỗ Lucus anh đã có dáng có vẻ một thời gian dài.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, dịu dàng dụ dỗ: “Ngoan, đừng khóc, tôi không định cường bạo em.”

“Chính là vậy.” Hoắc Nhĩ Phi khóc không thuận theo.

“Nếu như là vậy, tôi cũng sẽ dừng lại sao?”

Hoắc Nhĩ Phi không để ý đến anh, tiếp tục nức nở khóc, vừa khóc vừa ra tay.

Quả đấm nhỏ của cô đấm trên người Thư Yến Tả, không khác nào mèo nhỏ gãi ngứa, không có ảnh hưởng chút nào.

“Mèo nhỏ, đừng khóc, mèo mướp thật khó coi!” Thư Yến Tả thở dài một hơi.

Lần này, Hoắc Nhĩ Phi khóc đến lớn tiếng hơn, đời này cô đối lập với mèo, nước lửa không dung!

Thư Yến Tả thật sự không có biện pháp nào, rất dịu dàng hôn lên nước mắt của cô, bầu không khí vốn ấm áp hài hòa như vậy, nên tiếp tục xảy ra điều gì đó.

Nhưng mà, một tiếng “Ùng ục” không hài hòa vang lên.

“Ha ha ha...” Thư Yến Tả không nhịn được cười lên ha hả.

“Không cho cười! Không cho cười!” Hai gò má Hoắc Nhĩ Phi mắc cỡ đỏ bừng, quyền đấm cước đá ngăn cản một người đàn ông cười đến điên cuồng.

“Bụng em đã đang phản đối rồi, chúng ta đi ăn cơm đi, nếu như em còn muốn theo đuổi việc khác, tôi cũng rất vui lòng theo cùng.” Thư Yến Tả cười đến rất xấu xa.

https://thuviensach.vn

“Cút sang một bên, ai muốn làm chuyện khác với anh!” Hoắc Nhĩ Phi nhảy lên từ trên giường, chạy đi toilet.

Lúc ăn cơm, Hoắc Nhĩ Phi mới nhớ tới còn chưa hỏi người đàn ông này làm sao tìm được mình.

Thư Yến Tả rất không vui mừng nhíu mày với câu hỏi của cô, nhớ tới tình cảnh sáng sớm lúc thức dậy không thấy người phụ nữ này không khỏi một bụng lửa giận: “Em cho rằng em chạy được rồi?”

Hoắc Nhĩ Phi đang thử ăn sashimi Nhật Bản thiếu chút nữa bị mắc nghẹn, phun ra toàn bộ, quả nhiên mình không thưởng thức được món ăn này, “Tôi nào có chạy, không phải tôi có lưu lại tờ giấy sao?” Hoắc Nhĩ Phi hiển nhiên cho rằng anh đang nói đến lặng lẽ rời khỏi Hương Cảng.

“Tờ giấy?” Anh chắc chắn không có.

“Lucus không nói cho anh biết sao?” Hoắc Nhĩ Phi càng thêm nghi ngờ.

“Lucus?” Thư Yến Tả nhất thời kịp phản ứng, đầu cô cấu tạo như thế nào! Sao lại nghĩ đến chuyện một tháng trước, chẳng lẽ cô cho rằng khuya ngày hôm trước liều chết triền miên với cô là một người đàn ông khác, nghĩ tới đây, lửa giận trong mắt tăng thêm vài phần.

“Mặc dù tôi nói dối, nhưng mà là lời nói dối thân thiện, cũng không thể nói với Lucus rằng tôi muốn một mình di1enda4nle3qu21ydo0n đi du lịch, nếu bé biết rồi, cái miệng nhỏ nhắn sẽ vểnh lên thật cao.” Hoắc Nhĩ Phi vội vàng giải thích.

Người phụ nữ này hiển nhiên không ý thức được mình sai ở chỗ nào!

“Anh làm gì mà nhìn tôi chằm chằm như vậy! Ra cửa du lịch là tự do thân thể của tôi, không cần báo cáo lại cho anh!” Hoắc Nhĩ Phi tức giận la

https://thuviensach.vn

ầm lên.

“Em còn nhớ rõ chuyện của khuya ngày hôm trước không?” Thư Yến Tả bất thình lình thốt ra một câu.

“Khụ... Khụ...” Hoắc Nhĩ Phi hoàn toàn bị sặc, không phải chứ, bị phát hiện nhanh như vậy.

“Tôi... Tại sao phải nói cho anh biết!” Hoắc Nhĩ Phi mạnh miệng nói, cô quyết định đánh chết cũng không thừa nhận.

Quả nhiên! Người phụ nữ này thật đáng đánh chết, lại coi anh thành người đàn ông khác, lúc cô uống say còn nói nhận ra mình? Hoàn toàn cần ăn đòn!

“Có phải rất mất hồn không?” Khóe môi Thư Yến Tả khẽ nhếch, cười đến xấu xa bức người!

“Phụt!” Hoắc Nhĩ Phi phun rất không có hình tượng, có thể không nói lộ liễu như vậy được không, cái gì gọi là rất mất hồn!

“Em cho rằng người đàn ông kia là ai?”

“Không phải chính là trai đẹp mắt xanh nhạt trong bar sao?” Nói xong câu đó, Hoắc Nhĩ Phi hối hận có ý nghĩ muốn cắn miệng mình, nhìn lửa giận càng ngày càng rõ ràng trong mắt người đàn ông đối diện, giọng nói càng lúc càng nhỏ, “Tôi làm khi uống say...”

Thư Yến Tả đè nén kích động muốn đánh người lại, rất bình tĩnh uống một ngụm trà, quyết định tối nay lại trừng phạt cô, nhất định để cho cô nhớ lại người đàn ông khuya ngày hôm trước rốt cuộc là người nào?

Hoắc Nhĩ Phi thấy Thư Yến Tả đột nhiên yên tĩnh lại, tập trung ở đó ăn cơm, không khỏi trong lòng hơi tội lỗi, mình quả thật hồ đồ! Sao lại

https://thuviensach.vn

phạm sai lầm cấp thấp này, quả nhiên rượu cồn hại người. Nghĩ lại, tại sao mình phải cảm thấy đau lòng! Anh cũng không phải là người gì của mình.

Hai người cứ yên lặng không tiếng động ăn một bữa cơm trưa như vậy.

Buổi chiều, Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy mình nên tìm hướng dẫn viên du lịch, dù sao cũng là lần đầu tiên tới, hơn nữa tiếng Nhật cũng chỉ biết một đôi lời đơn giản, thật sự xấu hổ khi mở miệng.

Vừa gọi điện thoại, vừa hỏi người, bận rộn một trận thật lâu, Hoắc Nhĩ Phi mới tìm được một công ty du lịch, đi vào die nd da nl e q uu ydo n mới phát hiện ra mình không có cách nào khơi thông được với người ta, hoàn toàn là ông nói gà bà nói vịt, nghe không hiểu!

Đột nhiên, Thư Yến Tả vẫn mặt dày mày dạn đi theo bên cạnh cô thốt ra một đống lớn tiếng Nhật lưu loát, bày tỏ mình rất cần một hướng dẫn viên du lịch, đây là trạm đầu tiên trong chuyến du lịch trăng mật của mình và bà xã mới cưới, hy vọng có thể có một ký ức tốt đẹp.

Hướng dẫn viên du lịch này lập tức tỏ vẻ hâm mộ nhìn Hoắc Nhĩ Phi, giống như cô là người hạnh phúc nhất trên thế giới này, còn bô lô ba la nói một đống lớn từ ngữ mà cô không hiểu.

Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi đang trù ẻo mắng người nào đó: Rõ ràng nói tiếng Nhật lưu loát như vậy, nhìn cô ở bên cạnh loay hoay luống cuống, lại không há mồm nói giúp!

Thư Yến Tả tươi cười rạng rỡ nói một đống lớn với hướng dẫn viên du lịch xinh đẹp, câu sau cùng cô nghe hiểu, さようなら(sayonara) tiếng Nhật hẹn gặp lại.

Hoắc Nhĩ Phi không cam tâm tình nguyện bị anh lôi ra cửa, “Anh biết nói tiếng Nhật sao cứ im lặng không lên tiếng?”

https://thuviensach.vn

“Em có hỏi tôi biết tiếng Nhật không đâu? Em có để cho tôi giúp một tay?” Thư Yến Tả rất bình tĩnh nhíu mày.

“Anh đồ đàn ông tính toán! Con mèo hẹp hòi! Rõ ràng biết tiếng Nhật lại đứng bên cạnh xem tôi làm trò cười!” Hoắc Nhĩ Phi cực kỳ tức giận.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 104+2: Trứng Thúi! Tôi Không Muốn! Anh Lại Muốn.. (2)

Thư Yến Tả rất nhức đầu nhìn cô, đồ đàn ông tính toán! Con mèo hẹp hòi! Từ ngữ trong đầu cô thật nhiều!

“Tối nay chúng ta ở trong biệt thự ngắm biển trên núi, không chỉ có thể nhìn toàn bộ cảnh đẹp của Hokkaido không sót thứ gì, lại còn có thể hưởng thụ suối nước nóng tự nhiên.” Thư Yến Tả quyết định dụ dỗ cô.

Hoắc Nhĩ Phi thừa nhận mình động lòng, dù sao cũng do anh bỏ tiền, ngu hay sao mà không ở, biệt thự ngắm cảnh biển trên núi, nghe đã rất tốt đẹp, suối nước nóng tự nhiên, nhất định kèm theo biệt thự, có thể ngâm một mình, phục vụ đến nơi như vậy, có sức hấp dẫn quá mức rồi!

“Vậy vừa rồi hướng dẫn viên du lịch nói như thế nào?” Suy nghĩ của Hoắc Nhĩ Phi lập tức nhảy sang chuyện vừa rồi.

“Đã hẹn tám giờ sáng sớm mai, chuyện này em không cần lo lắng.” Thư Yến Tả hình như rất không hài lòng việc cô nói sang chuyện khác.

“Ồ! Vậy biệt thự ngắm biển ở đâu?”

“Đi theo tôi là được.” Khóe môi Thư Yến Tả nhếch lên cười, mèo nhỏ quả nhiên không nhịn được cám dỗ.

Dọc theo đường đi, Hoắc Nhĩ Phi lại hỏi Lucus ở nhà một mình như thế nào? Bé lại có thể sẵn sàng ở nhà một mình?

Thư Yến Tả trả lời: Có Lang và Nhiễm Nhiễm ở bên cạnh thằng bé, sẽ chăm sóc tốt cho nó, vè phần tại sao Lucus đồng ý một mình ở nhà, anh

https://thuviensach.vn

cảm thấy trước vẫn không nên nói cho mèo nhỏ thì tốt hơn.

Chạy xe một giờ, sau đó ngồi xe cáp treo lên giữa sườn núi, sau khi xuống là một đoạn đường trải đá xanh, nơi nơi di3nd@nl3qu.yd0n đều là một mảnh xanh mơn mởn, không có xe hơi huyên náo, chỉ có yên tĩnh.

Người có tiền quả nhiên chính là xa xỉ, một đêm ở biệt thự ngắm biển này phải tiêu tốn bao nhiêu nhân dân tệ! Cho dù trang trí bên trong phòng hay cảnh ngoài biệt thự, sao mà rất đẹp!

Nhìn nét mặt hưng phấn như vậy của mèo nhỏ, Thư Yến Tả cảm thấy có phải nên mua biệt thự này lại, về sau hàng năm mang theo mèo nhỏ và Lucus tới đây ở một thời gian ngắn, cũng rất tốt.

Hoắc Nhĩ Phi cầm SLR vui mừng chụp hình, trong miệng còn rầm rì.

Buổi tối Thư Yến Tả kêu nhân viên phục vụ mang một bàn thức ăn ngon mang phong cách Nhật, Hoắc Nhĩ Phi ăn no thỏa mãn, rất không khách khí thoải mái ăn một bữa, ăn đến cuối cùng, bụng cũng căng lên.

Sau khi ăn xong, Hoắc Nhĩ Phi bắt đầu thương lượng với Thư Yến Tả, “Tôi muốn ra phía sau ngâm suối nước nóng tự nhiên đó, không cho phép anh đi theo, chờ tôi ngâm xong anh lại đi.”

Thư Yến Tả nhìn cô một chút, gật gật đầu, đi tới ban công lộ thiên gọi điện thoại.

Anh gần như mỗi đêm đều sẽ gọi một cú điện thoại cho con trai, sau đó chính là một số chuyện của công ty và bang Viêm Ưng, mấy ngày nay chạy đến tìm mèo nhỏ thật sự quá rảnh rỗi.

【Cha, cha đuổi kịp mẹ sao? 】 Giọng Lucus mềm nhũn truyền đến.

https://thuviensach.vn

“Ừ, đang bồi dưỡng tình cảm với mẹ, vẫn chưa hoàn toàn đuổi tới tay.” Giữa Thư Yến Tả và con trai luôn rõ ràng.

【Cha, cha phải cố gắng lên đó! Thật ra thì mẹ rất dễ theo đuổi, mẹ thích mềm không thích cứng, cha phải dụ dỗ mẹ nhiều vào! 】 Lucus nói như tiểu đại nhân.

“Quỷ nhỏ, cha biết, cha nuôi và cô có hay chơi với con không.”

【Có, mấy ngày nay cha nuôi đều ở nhà với con, lúc cô không bận rộn cũng sẽ dẫn con đi chơi, buổi tối lễ Giáng sinh chúng con đốt rất nhiều pháo hoa ở sau vườn, đặc biệt dễ nhìn, cha có cho mẹ một ngạc nhiên bất ngờ không! Mẹ có đúng là rất vui mừng không! 】

“Mẹ con quá ngu ngốc, không biết là cha.” Nói đến đêm hôm đó, Thư Yến Tả lại một bụng tức, mình tỉ mỉ sắp xếp vui mừng lại không đưa đến hiệu quả, thiếu chút nữa đẩy mèo nhỏ vào trong ngực người đàn ông khác, nếu không phải anh xuất hiện kịp thời, còn không biết sẽ xảy ra chuyện gì khiến anh hối hận.

【Cha, cha thật thất bại.】 Lucus ở bên kia cười “Ha ha” không ngừng.

Thư Yến Tả vẫn là lần đầu tiên bị con trai giễu cợt, trên mặt không hỏi hơi không nhịn được, khẽ “Ho khan” hai tiếng.

【Sao tối nay mẹ không gọi điện thoại cho con, mẹ đang làm gì thế?】

“Con trai ngoan, để cha nuôi chơi điện tử với con đi, cha kêu mẹ ngày mai gọi điện thoại cho con có được không?”

【Vâng, vậy cha cố lên, sớm một chút trở lại cùng với mẹ.】 Giọng con nít của Lucus vô cùng đáng yêu.

https://thuviensach.vn

“Ừ, con trai ngoan, bye bye.”

【Cha, bye bye.】

Hoắc Nhĩ Phi ở trong phòng tắm bọc kỹ khăn tắm, đi thẳng đến chỗ ngâmnước nóng, mơ hồ nghe thấy Thư Yến Tả di@en*dyan(lee^qu.donnn) đang nói chuyện điện thoại với Lucus, nghĩ đến hôm nay mình còn chưa gọi điện thoại cho con trai đâu, chờ ngâm xong nước nóng rồi nói.

Sau khi Thư Yến Tả và con trai nói chuyện điện thoại xong, phát hiện điện thoại di động của mèo nhỏ để trên bàn vang mãi, cầm lên vừa nhìn, phía trên hiện đến Tuyết Luân gọi tới.

Thoáng qua trong mắt vẻ xấu xa, ấn nút nghe.

【Phi Phi, chơi có vui vẻ không? Khi nào trở lại, anh rất nhớ em. 】

“Chử tiên sinh, tôi sẽ thay cậu chuyển đạt tâm ý.” Giọng hài hước của Thư Yến Tả vang lên.

【Thư nhị thiếu? Sao điện thoại của Phi Phi lại ở trong tay anh? Phi Phi đâu? 】

“Cô ấy đang ngâm suối nước nóng.”

【Hai người đang ở đâu? 】

“Tôi có quyền giữ yên lặng, đợi cô ấy ngâm nước nóng xong, tôi sẽ chuyển đạt tâm ý thay cậu, hẹn gặp lại.” Nói xong, lập tức cúp điện thoại, chuyển chế độ điện thoại di động sang chế độ rung.

Chử Tuyết Luân ngồi trên ghế salon, trong lòng không ngừng dâng lên vị chua, không phải Phi Phi nói một mình ra ngoài giải sầu sao? Sao Thư Yến Tả lại ở chung một chỗ với cô, chẳng lẽ cô lừa gạt mình? Còn nhớ rõ

https://thuviensach.vn

đêm sinh nhật cô còn nói một mình ở Thụy Sĩ, sao mới qua một ngày, hai người lại ở cùng nhau, còn thân mật như vậy!

Chẳng lẽ mới vừa gặp được? Vừa nghĩ tớ Phi Phi đơn độc ở chung với người đàn ông nguy hiểm Thư Yến Tả đó, anh đã cảm thấy tức giận khó dằn.

Trên người còn mang ồn ào náo động nơi trần thế phù hoa và mệt mỏi, ngâm mình vào trong suối nước nóng, chỉ trong nháy mắt như vậy, hình như tất cả phiền nhiễu cũngphiêu tán theo hơi lạnh trên người.

Mặc dù nhiệt độ ngoài phòng rất thấp, nhưng nhiệt độ nước ấm 45 độ C vừa đúng, cho dù bả vai bị lộ ra bên ngoài cũng không cảm thấy lạnh.

Hoắc Nhĩ Phi thoải mái nửa nằm trên đá cuội ở bờ ao, thân thể mềm nhũn chìm vào trong suối nước nóng, hưởng thụ nước nóng vuốt ve, chỉ cảm thấy lỗ chân lông cả người giống như cũng nở ra, sảng khoái sung sướng không nói ra được, tự tại hô hấp không khí mát lạnh, cái gì cũng không nghĩ, cái gì cũng không nhìn, nhắm mắt nín thở.

Đột nhiên, một cơn gió lạnh thổi qua, cô vội co rúm vào trong nước nóng, chỉ lộ cái đầu ra bên ngoài, dựa lưng vào vách ao, nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Thư Yến Tả dĩ nhiên sẽ không ngoan ngoãn mà nghe lời, nói không cho anh đến anh cũng đến, chân trần rất nhẹ die ennd kdan/le eequhyd onnn đi vào trong hồ nước nóng, thế cho nên Hoắc Nhĩ Phi cũng không phát hiện ra, cô còn đang nhắm mắt đắng kia tự mình say mê.

Khi cô từ từ mở mắt ra, khuôn mặt phóng đại đột nhiên xuất hiện ở trước mắt cô, bị sợ đến thiếu chút nữa cô trượt chân một phát, Thư Yến Tả rất tức thời kéo cô lại, hai người lập tức mặt đối mặt dính vào một chỗ, mắt đối diện với mắt, lỗ mũi đối diện với lỗ mũi, đôi môi đối diện với đôi môi.

https://thuviensach.vn

“Sao anh lại tiến vào? Anh nói chuyện không giữ lời gì hết!” Hoắc Nhĩ Phi nóng nảy.

“Một mình tôi ở trong phòng, rất tịch mịch.”

“Anh có thể xem ti vi cũng có thể nghịch máy tính!”

“Không muốn xem cũng không muốn chơi, chỉ muốn nhìn em.” Thư Yến Tả rất lạnh nói nói lời thổ lộ tâm tình.

Hoắc Nhĩ Phi thiếu chút nữa bị líu lưỡi, “Tôi ngâm xong rồi, anh tiếp tục.” Nói xong đứng dậy rời đi.

Thư Yến Tả dĩ nhiên sẽ không để cho cô đi, ôm eo nhỏ của cô, tròng mắt chứa tình, không hề chớp mắt nhìn vào cô.

Hai người dán chặt ở dưới nước như vậy, Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy lúng túng khác thường, dùng sức đẩy anh, đột nhiên phát hiện ở chỗ bả vai anh có một vết dâu tây màu hồng nhạt, ngẩn người, không phải Lucus nói năm năm qua anh không hề có phụ nữ sao? Xem ra anh chỉ khiến cho Lucus không biết mà thôi, thật ra thì bên ngoài vẫn có phụ nữ.

Tại sao trong lòng mình lại có vị chua, sẽ không, tất cả chuyện của người đàn ông này không liên quan gì đến mình.

Thư Yến Tả thấy mắt mèo nhỏ cứ nhìn chằm chằm vào bả vai mình, không khỏi cũng liếc mắt nhìn, nụ hôn này là bằng chứng của mèo nhỏ rất nhiệt tình vào khuya ngày hôm trước!

“Sực nhớ ra sao?” Thư Yến Tả cho rằng cô nhớ tới chuyện xảy ra vào khuya ngày hôm trước.

“Sực nhớ ra cái gì?” Hoắc Nhĩ Phi buồn bực hỏi.

“Nhớ tới khuya ngày hôm trước người nào đó làm chuyện tốt.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi thấy anh nhắc lại chuyện dfienddn lieqiudoon khuya ngày hôm trước, không khỏi nổi giận, chỉ vào bả vai anh nói: “Chính anh cũng giống vậy, chúng ta đều như vậy, đại ca đừng nói nhị ca *.”

(*) đại ca đừng nói nhị ca: cả hai không khác nhau lắm, vốn chỉ anh em hai người không kém nhau bao nhiêu, chỉ tình huống của hai người tương tự nhau, không cần chỉ trích lẫn nhau (nguồn: zsbeike).

“Lộn xộn cái gì? Em cho rằng tôi...” Thư Yến Tả đột nhiên hiểu được ngụ ý của con mèo nhỏ, đuôi mắt xếch lên, khóe môi cong cong thành một đường cong nhộn nhạo.

“Cái gì mà tôi cho rằng anh, vốn chính là vậy.” Hoắc Nhĩ Phi không vui nói.

“Mèo nhỏ, tôi có thể giải thích rằng em đang ăn giấm của tôi không?”

“Quỷ mới ăn giấm, tôi cảm thấy anh không nên lừa gạt Lucus, lại càng không nên chỉ trích tôi, chúng ta đều là người trưởng thành, biết mình nên làm cái gì không nên làm cái gì.”

“Cũng không biết là con mèo nhỏ nào cắn, cắn xong rồi không có chút ấn tượng nào, rõ ràng ghen chết rồi cũng không chịu nhận.” Thư Yến Tả có điều ngụ ý.

“Không có một xu liên quan đến tôi!” Hoắc Nhĩ Phi tức giận, không được so sánh những người phụ nữ khác thành cô.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 105+1: Một Mình Em Ở Đây, Anh Không Yên Lòng (1)

Tròng mắt đen của Thư Yến Tả khẽ híp lại, nhìn chằm chằm cô gái nhỏ quật cường trước mắt, không có một xu liên quan đến cô! Tốt! Tốt! Rất tốt!! Anh nhất định sẽ khiến cho cô biết rốt cuộc có liên quan đến cô mấy đồng.

Nước nóng hổi nhuộm lên mặt hai người một tầng đỏ thật mỏng, nhất là Hoắc Nhĩ Phi, bởi vì vừa kích động, trên mặt càng thêm đỏ.

Khi hai người đang giằng co không xong, trên bầu trời bóng đêm đang nồng có bông tuyết lơ lửng có lực bay lên, rơi vào trên đầu, trên lỗ tai, trên bả vai... Hai người.

“Wow! Tuyết rơi...” Một tháng nay gần như Hoắc Nhĩ Phi nhìn thấy tuyết ngày ngày, nhưng cảm giác tuyết rơi khi ngâm nước nóng như vậy tuyệt đối không phải bình thường.

Cô rất vui vẻ đưa tay ra, định đón lấy từng mảng bông tuyết như hình ngôi sao, tròng mắt cong lại thành hình vầng trăng non.

Thư Yến Tả hình như cũng bị cô lây đến, vốn định đưa tay sờ mặt cô, thấy cô nhìn mình khó hiểu, ngược lại phủi bông tuyết rơi từng mảnh trên tóc cô.

Đột nhiên, nghiêng đầu hôn lên, khiến cho Hoắc Nhĩ Phi bất ngờ không kịp đề phòng, hoàn toàn ngây dại.

“Mèo nhỏ, anh yêu em.” Lần đầu tiên trong cuộc đời Thư Yến Tả nói lời tâm tình ngứa ngáy như vậy, Hoắc Nhĩ Phi dinendian.lơqid]on ngây

https://thuviensach.vn

ngốc bị anh hôn một cái chóng mặt, bông tuyết bay rơi lả tả trên người hai nam nữ đang đóng cảnh triền miên, có một vẻ lãng mạn duy mỹ.

Lúc nào bị ôm rời khỏi mặt nước, Hoắc Nhĩ Phi đã không nhớ rõ, chỉ biết trong lúc mơ mơ màng màng bị Thư Yến Tả ôm ngang vào trong phòng, sau đó khăn tắm ướt nhẹp bị lấy xuống, hai người đều không mảnh vải che thân ngã xuống giường.

“Ưmh... Ưmh...” Hoắc Nhĩ Phi bị hôn đến cả người nóng ran, da thịt mới vừa rồi ngâm nước nóng nhiệt độ vốn chưa bớt, giờ phút này càng thêm như những đốm nhỏ nóng bóng lửa cháy lan ra đồng cỏ.

Thư Yến Tả lưu luyến quên về ở cổ cô, dâu tây còn chưa hoàn toàn mất hết lại một lần nữa đỏ rừng rực, một tay vuốt ve nụ hoa đã sớm đứng thẳng trước ngực mèo nhỏ, một tay khác mò về phía dưới cô, công thành chiếm đất.

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác bản thân mình nhất định rất xấu xa, cũng bởi vì khuya ngày hôm trước xảy ra tình một đêm với người đàn ông khác, bây giờ mình lại động tình nhanh như vậy, toàn thân giống như lửa đốt, không chiếm được thoải mái.

Cảm nhận được nụ hoa ở ngực bị người đàn ông phía trên ngậm trong miệng mút vào, cô không kiềm chế được rên rỉ, tiếng rên rỉ này kích thích Thư Yến Tả thật sâu.

Được sự cổ vũ giống như càng thêm hung hăng gặm cắn, đôi tay Hoắc Nhĩ Phi ở trên lưng Thư Yến Tả cào không chút ý thức, phía dưới càng thêm ươn ướt.

...

Thư Yến Tả gầm nhẹ một tiếng, tiến vào trong cơ thể mèo nhỏ, cảm giác khít khao đó vững vàng bao quanh lấy anh, khiến cho anh muốn ngừng

https://thuviensach.vn

mà không được, hung hăng rung động.

“Ừ... A... Ừ...” Hoắc Nhĩ Phi không nhịn được rên rỉ, thừa nhận từng đợt rung động người đàn ông này mang đến cho cô.

...

Suốt một đêm, Thư Yến Tả đều tinh lực dồi dào muốn cô hết lần này đến lần khác, cho đến khi ánh ban mai sáng sớm từ từ dâng lên, mới ôm lấy mèo nhỏ đã mệt mỏi không xong ngủ thật say.

Sáng sớm ngày hôm sau, hai người bọn họ bị tiếng chuông điện thoại di động đánh thức.

“Ưmh... Thật phiền...” Hoắc Nhĩ Phi rất không hài lòng lẩm bẩm một tiếng.

Thư Yến Tả sờ sờ đầu giường, sau khi sờ tới điện thoại di động, trực tiếp tắt máy, sau đó ôm người phụ nữ trong ngực tiếp tục ngủ.

Quả nhiên cạn kiệt thể lực chính là chuyện mệt mỏi, ngủ một giấc, chính là buổi trưa.

Lúc Hoắc Nhĩ Phi tỉnh lại, phản ứng diee ndda fnleeq uysd doon lại mấy phút, mới ý thức được rốt cuộc tối hôm qua mình đã làm những gì, cô lại xảy ra quan hệ kia với Thư Yến Tả, hơn nữa hình như tối hôm qua mình cũng rất hưởng thụ, cảm giác đó giống như vào đêm sinh nhật vậy, giống như...

Nghĩ tới đây, cô đột nhiên như có điều suy nghĩ, chẳng lẽ vào đêm sinh nhật mình, xảy ra tình một đêm với mình cũng là Thư Yến Tả?

Không thể nào, nếu như đêm hôm đó do say rượu đưa đến, vậy tối nay là coi là cái gì? Mình lại có thể không hề chống lại chút nào, hơn nữa còn

https://thuviensach.vn

cùng anh làm hết lần này đến lần khác, quả thật là... Chuyện quá không nên xảy ra rồi!

Đột nhiên phát hiện Thư Yến Tả không ở trên giường, trong lòng có mất mát mơ hồ, chẳng lẽ anh đi?

“Được, cứ như vậy, cậu xem đó rồi làm là được.” Đột nhiên truyền đến một giọng nam quen thuộc.

Bên hông Thư Yến Tả chỉ vẻn vẹn quấn một chiếc khăn tắm, cầm điện thoại di động đi vào, thấy cô tỉnh, “Sao không ngủ nhiều một chút? Tối hôm qua em đã mệt muốn chết rồi.”

“Đêm lễ Giáng sinh đó, có phải là anh hay không?” Hoắc Nhĩ Phi rất hồi hộp mà hỏi.

Thư Yến Tả ngây ngốc, ngay sau đó cười nói: “Cuối cùng nhớ ra.”

“Thật sự là anh?” Hoắc Nhĩ Phi vẫn còn hơi không thể tin, nhưng không thể phủ nhận, khoảnh khắc khi anh thừa nhận, trong lòng mình vui mừng, nếu như quả thật xui xẻo hồ đồ xảy ra tình một đêm với người đàn ông khác, là Thư Yến Tả thì tốt hơn bất cứ kẻ nào, nguyên nhân rốt cuộc là gì, chính cô cũng không biết.

“Chẳng lẽ em hy vọng là người khác?” Trong tròng mắt Thư Yến Tả lóe lên tín hiệu nguy hiểm.

“Đương nhiên rồi!” Hoắc Nhĩ Phi cố ý chọc giận anh.

“Xem ra em vẫn chưa hoàn toàn được hưởng thụ, không bằng chúng ta lại tới trải nghiệm một lần.” Nói xong cởi khăn tắm bên hông mình, tiến tới gần mèo nhỏ ngồi trên giường.

https://thuviensach.vn

“Đồ điên!” Hoắc Nhĩ Phi quát to một tiếng, mắc cỡ tới mặt đỏ bừng, mặc dù không phải là lần đầu tiên nhìn thấy cái kia của anh, nhưng vẫn rất mắc cỡ!

Thư Yến Tả không cho cô cơ hội chống lại, hai người nhanh chóng lăn giường rồi.

Trong phòng, tiếng đàn ông thở dốc nặng nề và tiếng rên rỉ quyến rũ của người phụ nữ cùng hòa âm lên, một phòng kiều diễm.

...

Tỉnh lại lần nữa, hai người bị đói tỉnh, vừa nhìn thời gian, đã là năm giờ chiều rồi, quả nhiên ngủ được quá lâu.

“Thật đói.” Hoắc Nhĩ Phi xê dịch thân thể, tìm một tư thế thoải mái nhất trong ngực Thư Yến Tả, trong miệng vô ý thức lẩm bẩm.

Thư Yến Tả cầm điện thoại di động lên gọi đồ ăn, bụng anh cũng đói, từ sáng sớm đến giờ hai người chỉ làm không ăn, công việc dùng thể lực ngược lại làm không ít, sờ sờ khuôn mặt mèo nhỏ đang ngủ, nhất định khiến cô mệt chết rồi.

Tối hôm qua mèo nhỏ cực kỳ hấp dẫn mê người, hơn nữa cực kỳ phối hợp với mình, xem ra lần này tới thật đúng rồi, quan hệ với mèo nhỏ lại có bay vọt về chất.

Nhìn từng trái dâu tây lớn nhỏ đỏ bừng di ien n#dang# yuklle e#q quiq on lộ ra trên người mèo nhỏ, khóe môi nhếch lên rất cao, trong mắt cũng lộ ra vui vẻ.

Nghe thấy tiếng chuông cửa vang, Thư Yến Tả đứng dậy đi mở cửa, bưng thức ăn tối phong phú đến phòng ăn, chuẩn bị gọi mèo nhỏ rời giường.

https://thuviensach.vn

Rất thân thiết mở nhỏ nước tắm trong bồn tắm, ghé vào bên tai mèo nhỏ nói nhỏ: “Anh rất vui lòng tắm uyên ương với em.”

Hoắc Nhĩ Phi lập tức bị hoảng sợ rồi, trở mình một cái ngồi dậy chuẩn bị phóng tới phòng tắm, lúc bò dậy mới phát hiện cái gì cũng không mặc, trên người còn tràn đầy dâu tây đỏ, chân cũng thật mỏi, nhất thời hoảng sợ nhìn về phía Thư Yến Tả đang đứng bên cạnh, phát hiện trong mắt anh lại dính sắc dục, không khỏi tùy tiện giật mảnh khăn tắm, bọc vào rồi chạy về phía phòng tắm, vẫn không quên khóa trái cửa.

Lúc ăn cơm, Hoắc Nhĩ Phi mới nhớ ra, “Không phải đã hẹn hướng dẫn viên du lịch tám giờ đi chơi sao?”

“Tám giờ có điện thoại tới, bị anh nhấn tắt.”

“Anh nhấn tắt làm gì?”

“Tám giờ em thức dậy được sao?” Thư Yến Tả liếc xéo cô.

“Ơ...” Hoắc Nhĩ Phi cúi đầu nhấp một ngụm cháo, trên mặt sớm dâng lên đỏ ửng, đều do anh không tốt, mãi cho đến sáng sớm mới bỏ qua cho cô, thể lực sao tốt vậy!

“Buổi tối đêm Giáng sinh ở quảng trường Barfusserplatz Thụy Sĩ, ánh đèn hiệu quả đặc biệt ở nóc tòa nhà đối diện do anh làm sao?” Hoắc Nhĩ Phi rất chờ mong hỏi.

“Thích không?” Khóe môi Thư Yến Tả hơi vểnh lên, cười đến quyến rũ.

“Không nhìn ra, anh còn biết tạo lãng mạn! Lão luyện đó!” Cả người Hoắc Nhĩ Phi đã bay lên vị chua.

https://thuviensach.vn

“Em là người đầu tiên.” Mắt Thư Yến Tả khẽ híp, rất nghiêm túc trả lời.

“Stop! Ai tin chứ!” Hoắc Nhĩ Phi không tin bĩu môi, mặc dù ánh đèn thổ lộ đó khiến cho mình rất cảm động, nhưng ai biết anh đã từng làm vậy với người phụ nữ khác chưa.

“Năm năm trước đây anh là người biết tạo ra lãng mạn sao? Vậy em cảm thấy anh sẽ nhàn hạ thoải mái đi theo đuổi người phụ nữ khác!” Thư Yến Tả nhíu mày.

“Tôi nào biết!” Hoắc Nhĩ Phi bĩu môi cố ý trốn tránh vấn đề.

Thư Yến Tả đang chuẩn bị nói chuyện, đột nhiên một loạt tiếng chuông đột ngột vang lên trong phòng ăn yên tĩnh.

【Nhị thiếu, ngày hôm qua ở trên mạng di1enda4nle3qu21ydo0n lan truyền một tin tức: Nói tập đoàn Thư Á chúng ta xuất khẩu ra nước ngoài không ít lễ phẩm đều là sản phẩm không đạt tiêu chuẩn, thậm chí có người ác ý hãm hại nói bởi vì nhận lễ phẩm đeo tay của chúng ta, da lại quá mẫn cảm, các bài viết ở trên web có tỷ lệ xem rất cao, vô cùng tổn hại đến danh dự công ty chúng ta, càng thêm nhận được không ít cuộc điện thoại trưng cầu ý kiến của khách hàng nước ngoài, hy vọng chúng ta có thể cho một lời nói rõ ràng. Cho đến sáng hôm nay, cổ phiếu của công ty chúng ta đã rớt 0.3%, khiến cho rất nhiều cổ đông khủng hoảng, đều hy vọng Thư tổng có thể nhanh chóng trở lại chủ trì tình hình chung.】Frank - COO tức giám đốc điều hành (tổng giám đốc điều hành) do tập đoàn Thư Á dùng lương cao mời tới lo lắng nói.

“Tôi biết rồi, tôi lập tức chạy về, cậu ổn định tình hình trước, về phương diện khách hàng có nghi vấn, kêu bọn họ cho chúng ta ba ngày, nhất định sẽ cho bọn họ một câu trả lời chắc chắn hài lòng.” Sắc mặt Thư Yến Tả nặng nề.

https://thuviensach.vn

Trong lòng nghĩ tới sẽ là ai cố ý chửi bởi tập đoàn Thư Á, lão đồ cổ Lôi Nhất Hằng kia không thể không có đầu óc như vậy, tuy ông ta là người âm hiểm xảo trá, hành vi tiểu nhân, rất sợ chết, nhưng ông ta không hiểu thương trường. Về phần con đàn bà An Tình Hủy kia, thật sự có điểm không nói chính xác được, cô ta chẳng những âm hiểm xảo trá, còn thích đùa bỡn chút thông minh, chẳng lẽ lại là cô ta?

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 105+2: Một Mình Em Ở Đây, Anh Không Yên Lòng (2)

Vẫn còn nhớ chú Đinh nói lão già Lôi Nhất Hằng kia vốn nói xong giao An Tình Hủy ra, kết quả trên đường giở quẻ, liên tưởng đến sự kiện mèo nhỏ lần trước, không khỏi hoải nghi, mặc dù cũng có khả năng do các công ty cạnh tranh khác giở trò quỷ, nhưng An Tình Hủy thật sự khiến cho anh nhức đầu!

Hoắc Nhĩ Phi nhìn sắc mặt anh nặng nề như vậy, không khỏi hỏi, "Sao vậy?"

"Không có việc gì, công ty xảy ra chút chuyện, anh hoài nghi không thoát khỏi liên quan tới An Tình Hủy."

"Không thể nào! Cô ta có năng lực lớn như vậy?" Hoắc Nhĩ Phi không dám tin hỏi.

"Cô ta không phải là một người phụ nữ đơn giản, chuyện lần trước tự tiện nổ súng, Lôi Nhất Hằng vốn định giao cô ta cho anh, kết quả lúc quay về giở quẻ, rất có thể An Tình Hủy lại ra một chiêu mới thuyết phục Lôi Nhất Hằng. Nếu quả thật như anh đoán, đầu óc An Tình Hủy này thật sự không đơn giản, nhưng chơi trò hề này cũng không khỏi quá là hành vi tiểu nhân rồi, anh phải nhanh chóng tìm ra cô ta, loại phụ nữ như vậy quá nguy hiểm!" Thư Yến Tả phân tích rất lý trí nói.

"Anh cho rằng chiêu này là do cô ta chỉ Lôi Nhất Hằng, đi đối phó anh!"

"Đây là lần trận đánh cuối cùng của cô ta, anh sẽ không để cho cô ta thực hiện được!"

https://thuviensach.vn

Bây giờ Hoắc Nhĩ Phi vừa nghĩ tới An Tình Hủy die nd da nl e q uu ydo n đều cảm thấy rợn cả tóc gáy, người phụ nữ này tại sao lại trở nên đáng sợ như vậy!

“Mèo nhỏ, tối nay em hãy trở về Hương Cảng cùng anh đi.”

“Không cần, em còn chưa chơi đủ.” Hoắc Nhĩ Phi không hề nghĩ ngợi từ chối, thật là, đến Nhật Bản hai ngày ngủ hai ngày, tức chết người.

“Một mình em ở đây, anh không yên lòng, sau này vẫn có cơ hội trở lại.” Thâm tình của Thư Yến Tả chẳng qua chỉ là ngẫu nhiên.

Có lẽ câu “Một mình em ở đây, anh không yên lòng” đả động lòng Hoắc Nhĩ Phi, buồn buồn bới một miếng cơm, gật gật đầu.

Khi tới Hương Cảng đã là một giờ đêm, hai người về đến nhà tắm qua loa đơn giản, rồi lên giường ngủ.

Sáng ngày hôm sau, Lucus tỉnh dậy, phát hiện cha, mẹ đều ở trên giường, vui mừng đến quơ chân múa tay.

“Cha thật giỏi, theo đuổi mẹ trở về rồi!” Một mình bé ở trên giường nhảy đến vui vẻ, nhào vào trên người mẹ làm ầm ĩ không ngừng, hai mẹ con ngược lại chơi được thật vui vẻ.

Thư Yến Tả vẫn ăn mặc chỉnh tề rồi đi công ty, một đống chuyện chờ anh xử lý.

Sáng sớm thứ hai, bên trong phòng họp tòa nhà tập đoàn Thư Á, tất cả nhân viên cấp cao và cổ đông của công ty đều tập trung trong phòng họp, chờ đại BOSSThư nhị thiếu đến.

Thư ký Monica đã sớm chuẩn bị xong tài liệu cầm trên tay, chờ boss tới đây.

https://thuviensach.vn

Bảy giờ năm mươi phút, Thư Yến Tả đúng giờ đi vào tập đoàn Thư Á, vào trong thang máy dành riêng cho mình đi về phía phòng họp.

Vừa nhìn thấy boss xuất hiện, Monica gấp rút đi theo, hai người một trước một sau đi vào phòng họp, mọi người đang thảo luận ầm ĩ đều rối rít ngừng lại, ký thác hy vọng lên người nhị thiếu.

“Mọi người chắc hẳn đều biết tin tức hàng đầu rất nóng bỏng trên internet hai ngày nay – chất vấn về sản phẩm của chúng ta có tồn tại không hợp quy cách hay không, giả hay không, mũi nhọn của bản thân chuyện này, tôi cảm thấy được có người ác ý hãm hại, muốn mượn chuyện này chửi bới danh dự mấy chục năm qua của công ty ta. Tập đoàn Thư Á từ thời ông cụ gây dựng sự nghiệp đến nay, vẫn luôn lấy chữ tín, chưa từng nhận được tố cáo liên quan đến phương diện chất lượng từ khách hàng hoặc thương gia, ở điểm này, tôi tương đối hài lòng, cũng hy vọng các vị đang ngồi đây không ngừng cố gắng, chất lượng và chữ tín vĩnh viễn là mấu chốt thành công của công ty.”

‘Các vị đang ngồi ở đây rất nhiều người là cổ đông cấp nguyên lão của công ty, dĩ nhiên cũng không thiếu nòng cốt tinh anh mới tới, sở dĩ lựa chọn Thư Á, chắc hẳn trong lòng mọi người đều có suy tĩnh. Trong lúc quan trọng này, chúng ta cần phải làm không phải là nhân tâm phân tán, mà tập trung lực lượng, vượt qua cửa ải khó khăn này, đều nói lời đồn đại dừng ở mức trí giả, cái này phải xem các tinh anh dưới cờ của tôi đi làm trí giả di3nd@nl3qu.yd0n như thế nào đó.” Thư Yến Tả lên tiếng từ tận đáy lòng, đã lăn lộn thương trường nhiều năm như vậy, anh vẫn nắm bắt được tốt tâm lý của người dưới.

Lão cổ đông Dương Chí vẫn luôn ủng hộ Thư Yến Tả là người đứng ra đầu tiên, “Nhị thiếu nói đúng, chính tôi ở tại tập đoàn Thư Á hơn ba mươi năm, chưa từng nhận được bất kỳ tố cáo nào của khách hàng hay thư nặc danh, sao đột nhiên trên web lại lan truyền tin tức như vậy, quả thật là

https://thuviensach.vn

hoàn toàn bịa đặt, tôi tin tưởng tất cả mọi người đều rõ ràng cách làm trên thương trường anh lừa tôi gạt, nâng cao bản thân đi chê bai người khác."

"Đúng vậy, trước mắt chúng ta cần làm chính là đồng tâm hiệp lực, vượt qua cửa ải khó, danh dự nhiều năm như vậy của Thư Á không thể bị lời đồn đại nho nhỏ này làm hỏng." Lại có người nói.

Lập tức hàng loạt tiếng phụ họa, nhưng cũng có người nói ra quan điểm không giống vậy, một cô gái xinh đẹp mặc quần áo model đồ trang sức trang nhã môi đỏ mọng, nhìn chung quanh một vòng nói: "Có câu nói: Không có lửa làm sao có khói, nhị thiếu cũng không thể quá tuyệt đối, lỡ như thật sự điều tra ra cái gì không hợp quy cách, đồ dỏm, tôi nghĩ cũng không phải không thể, mọi người đang căm tức lời đồn đại này cũng đừng quên nắm chắc sản phẩm của chúng ta." Cô chính là tổng giám đốc thị trường mới tới tập đoàn Thư Á chưa tới nửa năm Camille (Tạp Mật Lạp).

Mọi người rối rít kinh ngạc nhìn về phía cô, giống như sau một khắc sẽ bị out ra vậy.

"Bốp! Bốp!" Thư Yến Tả vỗ tay đầu tiên, vẻ tán thưởng thoáng qua trong mắt, "Camille nói không sai, chúng ta không chỉ coi lời đồn đại này thành một kiểu vu cáo, mà là một cảnh tỉnh, cho dù trước kia chưa từng có khách hàng tố cáo, nhưng cũng không có nghĩa về sau không có, làm bất cứ chuyện gì chúng ta cũng phải chu đáo, bảo đảm hết sức cẩn thận, sản phẩm càng thêm nắm giữ chặt chẽ, hơn nữa phần lớn sản phẩm của công ty chúng ta đều xuất khẩu ra nước ngoài, nếu như chất lượng không qua cửa, sẽ là một khoản tổn thất kếch xù, chắc hẳn mọi người đều rõ ràng."

"Mặt khác chúng ta phải nghĩ ra kế sách tới bình ổn chuyện này, bên cạnh đó việc nắm giữ sản phẩm phải gia tăng lực, bảo đảm hết sức cẩn thận, sau khi tan họp, phòng thị trường đưa ra một phương án cho tôi, tôi cần chính là hiệu suất." Dừng một chút, nói tiếp: "Cần tài liệu gì khác cứ

https://thuviensach.vn

nói với các phòng ban khác, bất kỳ lúc nào cũng hoàn toàn phối hợp, tan họp.” Nói xong, sải bước ra khỏi phòng họp.

Sau khi trở lại phòng làm việc, Thư Yến Tả lập tức bắt đầu lao đầu vào công việc, thư ký Monica rất thân thiếp bưng một ly cà phê đá Cappuccino mà boss thích nhất vào.

Cô như thường để ly cà phê xuống chuẩn bị đi ra ngoài.

“Buổi chiều sau khi tan việc, cô có hẹn không?” Thư Yến Tả đột nhiên ngẩng đầu lên hỏi.

“Không có.” Monica lắc lắc đầu, rất kỳ quái tại sao boss lại hỏi vậy, tim “Thịch” một cái nhảy lên.

“Cô và mèo nhỏ coi như năm năm không gặp, buổi tối ăn cơm chung.”

“Mèo nhỏ?” Cô không nhớ rõ mình di@en*dyan(lee^qu.donnn) biết người này.

Mắt Thư Yến Tả chớp chớp, rất bình tĩnh nói: “Tên đầy đủ là Hoắc Nhĩ Phi.”

Monica kinh ngạc, “Hoắc Nhĩ Phi? Chính là cô gái năm năm trước theo tôi đi dạo trung tâm thương mại?”

“Ừ, chính là cô ấy.” Thư Yến Tả gật đầu một cái.

Monica hơi không dám tin, cô và Hoắc Nhĩ Phi tổng cộng chỉ gặp nhau một lần, chính là lần đi trung tâm thương mại đi dạo phố đó, còn náo loạn như vậy, thật sự khiến cho mình vẫn còn sợ hãi với cô ấy, sau đó lại chưa từng xuất hiện, sự kiện kia cũng dần dần quên đi, chỉ có điều thoáng cái qua năm năm, cô ấy lại xuất hiện?

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ năm năm này cô ấy vẫn luôn ở Hương Cảng? Không thể nào!

Nếu boss đã lên tiếng, cô cũng không có lý do từ chối, nên đồng ý rồi.

Bây giờ Monica đã thăng chức lên làm thư ký cao cấp của Thư Yến Tả, lương tháng cũng gấp bội, đặc biệt phụ trách sắp xếp chương trình trong ngày cho boss, truyền tin tức, văn thư giấy tờ các loại, cũng chủ động phân ưu giải sầu cho boss; dĩ nhiên cũng sẽ trợ giúp quyết sách, trợ giúp quản lý, bao gồm thay mặt boss đảm nhận các công việc thông thường, việc hành chính cụ thể, cung cấp điều kiện tiện lợi cho công việc và cuộc sống của boss.

Thư Yến Tả cảm thấy Monica cũng không tệ lắm, làm bất cứ chuyện gì đều vô cùng nghiêm túc, chủ yếu nhất là cô chỉ làm chuyện mình nên làm, chưa bao giờ đi vọng tưởng, hoặc làm chút chuyện ngu xuẩn không có khả năng.

Ngay cả Lang cũng nói Monica không giống phụ nữ, nhất định chính là một bà đàn ông, cả ngày mang mắt kính gọng đen, đồ công sở màu đen, hoàn toàn không có dáng vẻ phụ nữ, nhất là ba năm nay, vẻ mặt càng ngày càng lạnh, nhất định là bị thất tình đả kích.

Thư Yến Tả không có ý kiến về cách nói của cậu ta, anh cũng mặc kệ cuộc sống riêng của Monica, chỉ càn cô làm tốt trợ lý là được, bảy năm chung đụng, anh cũng quen rồi, lại càng không bằng lòng đi đổi một thư ký xứng chức như vậy.

Có một nữ thư ký khác mới nhận Beryl (Bách Lệ Nhi), hoàn toàn khác Monica, cô ta chú trọng nhất ra cửa phải die ennd kdan/le eequhyd onnn trang điểm, nước hoa nhất định phải xức, cho dù là đồ công sở cũng phải là mốt mới nhất, thư ký ấy mà, nhất định phải khiến cho boss và các đồng nghiệp khác trong công ty vui mắt vui tai mới được.

https://thuviensach.vn

Beryl luôn muốn đi làm cho ông chủ vui lòng, luôn thỉnh thoảng liếc mắt, nhưng Thư Yến Tả vốn không để ý đến cô ta, nói rõ ràng cho cô ta biết, nếu còn như vậy, đi thẳng!

Cô ta chủ yếu phụ trách công việc hành chính phía ngoài, bao gồm tiếp đãi, văn thư bình thường, châm trà đưa nước v.v...

Hoắc Nhĩ Phi cũng không nghĩ tới Monica vẫn còn ở tập đoàn Thư Á, lại một lần nữa nhìn thấy người quen cũ, tâm tình vui thích, nhất là cô ấy còn từng giúp mình.

“Monica, thật sự không nghĩ tới còn có thể gặp cô lần nữa.” Hoắc Nhĩ Phi cười híp mắt nói.

Lucus ở bên cạnh cũng cười ngọt ngào kêu một tiếng, “Xin chào dì Monica.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 106+1: Người Nào Giở Trò Sau Lưng?

Monica đã từng gặp Lucus ở trong phòng làm việc của boss nhiều lần, chỉ có điều không ngờ bé lại là con trai của Hoắc Nhĩ Phi và boss, Lucus quả thật rất đáng yêu, không chỉ có cái miệng nhỏ nhắn ngọt ngào, nụ cười càng thêm đáng yêu.

“Rất vui có thể gặp Hoắc tiểu thư lần nữa.” Monica cười cười.

“Cô cứ gọi tôi là Phi Phi như trước đi, Hoắc tiểu thư rất kỳ cục!”

Monica cảm thấy rất khó, cô ấy là bà xã của boss, mình quả thật không biết nên gọi như thế nào cho thỏa đáng.

Thư Yến Tảbiết băn khoăn của cô, “Bây giờ không phải trong lúc làm việc, tùy ý chút, chỉ ăn cơm bình thường, để cho hai người ôn chuyện một chút.”

Cứ như vậy, Monica lập tức buông lỏng rất nhiều, dù sao mình vẫn là lần đầu tiên ra ngoài ăn cơm thường với một nhà boss, trước đó từng có cũng chỉ là bởi vì xã giao.

Trong bữa cơm, Hoắc Nhĩ Phi và Monica nói chuyện phiếm, vừa gắp thức ăn cho con trai.

“Mẹ, con muốn ăn cánh gà nướng đó, còn muốn nhúng sốt cà chua đó!” Lucus kéo thật dài âm cuối nói.

Hoắc Nhĩ Phi rất kiên nhẫn giúp con dfienddn lieqiudoon nhúng sốt cà chua, lại nhét một chiếc khăn tay trên cổ áo bé, sợ bé dây lên quần áo.

https://thuviensach.vn

Monica nhìn động tác sao mà tự nhiên của cô ấy, cảm thấy cô ấy có khác biệt rất lớn so với năm năm trước, có lẽ tình yêu thương của người làm mẹ tương đối tràn lan thôi.

Lúc Monica đi phòng vệ sinh, Hoắc Nhĩ Phi cũng mượn cớ đi.

“Monica, cám ơn cô, vẫn không có cơ hội gặp cô, cho dù nói như thế nào, cô cũng coi như giúp tôi một chuyện.” Hoắc Nhĩ Phi rất chân thành nói cám ơn, dù sao khi đó cô ấy hoàn toàn có thể tố cáo, nhưng cô ấy không làm, cũng rất thông minh ném sim điện thoại đi.

“Tôi đã sớm quên, lại nói bây giờ cô vẫn ở cạnh boss, vậy cũng không nên suy nghĩ đến chuyện không vui vẻ trước kia.” Monica cười đến nhạt.

“Chúng ta không phải như cô nghĩ, tôi bởi vì Lucus mới đến Hương Cảng, thật ra thì tôi đã đính hôn.”

“Không phải cùng với boss?” Lần này, đổi thành Monica kỳ quái, mới vừa rồi nhìn một nhà ba người bọn họ, rất hạnh phúc mà!

“Không phải, năm năm trước anh ấy để cho tôi rời khỏi Hương Cảng, sau lại xảy ra rất nhiều chuyện, lập tức cũng không thể nói rõ ràng, tôi cảm thấy mình vẫn không thể hoàn toàn tiếp nhận anh ấy, hơn nữa tình cảm giữa tôi và chồng chưa cưới rất tốt, tôi không thể có lỗi với anh ấy.” Hoắc Nhĩ Phi nói đúng sự thật, đối với Thư Yến Tả, cô vẫn không hoàn toàn tha thứ cho anh, chẳng qua không ghét anh mà thôi, còn mang theo thiện cảm nhàn nhạt, nhưng những thứ kia không phải là tình yêu, ở lại chỗ này cũng vì Lucus.

Monica không ngờ tới chuyện lại là như vậy, cô nhanh chóng từ trong kinh ngạc khôi phục như cũ, kiếp sống thư ký bảy năm để cho cô học khống chế tâm tình của mình rất tốt, cho dù gặp phải chuyện lớn dường nào, cô luôn có thể nhanh chóng tỉnh táo lại.

https://thuviensach.vn

Hai người cùng nhau từ trong toilet đi ra ngoài, hai cha con còn đang vui vẻ uống nước.

Buổi tối sau khi trở về, Hoắc Nhĩ Phi suy nghĩ rất nhiều, còn một tháng nữa sẽ bước sang năm mới rồi, cha mẹ đã thúc giục cô đi về, hơn nữa sáng hôm nay còn nhận được điện thoại của Tuyết Luân, dáng vẻ muốn nói lại thôi của anh khiến cho cô rất kỳ quái, Lucus lại cố tình ở bên cạnh quấy rối, cô chỉ đành phải sau khi trở về thì tán gẫu tiếp với anh, rồi cúp điện thoại.

Thư Yến Tả đồng ý mèo nhỏ nói phải về nhà, chỉ muốn cô mang theo Lucus đi cùng, bởi vì gần đây mình thật sự quá bận rộn, chuyện của công ty khả đại khả tiểu*, cần anh hết sức tập trung đi đối phó, còn có thị trường Ả rập thời kỳ đầu khai phá, đều cần tinh lực, anh không đành lòng bỏ con trai ở nhà một mình mỗi ngày, bản thân mình ngày ngày bận rộn đến nửa đêm mới trở lại.

(*) Khả đại khả tiểu: Chuyện không lớn không nhỏ, thật ra thì hơi lớn.

Hoắc Nhĩ Phi biết anh nói đều là sự thật, để một mình Lucus ở đây, thật sự không yên lòng, hơn nữa cha mẹ đều thích Lucus, mang về ở một thời gian ngắn cũng không tồi.

Lucus vẫn không bỏ được cha, nhưng lại rất muốn về nhà mẹ cùng mẹ, vì vậy, bé rất rối rắm.

Buổi tối lúc tắm, Thư Yến Tả ghé vào bên tai con trai nói: “Con trai ngoan, lần này còn trở về cùng mẹ, còn có một nhiệm vụ rất quan trọng biết không? Chỉ cần mẹ và chú Chử kia đi ra ngoài hẹn hò lập tức len lén nói cho cha, còn con nữa phải phát huy đầy đủ ưu thế của con, quấn mẹ dẫn con đi cùng, cố gắng không cho hai bọn họ có cơ hội đơn độc chung đụng, OK?”

https://thuviensach.vn

Lucus chớp chớp tròng mắt của bé, rất ngoan ngoãn gật gật đầu, cái miệng nhỏ nhắn toét ra, “Cha, cha yên tâm, con sẽ không để cho người đàn ông khác cướp mẹ đi, mẹ là của chúng ta.”

“Con trai ngoan.” Thư Yến Tả cười đến rất cưng chiều, quả nhiên là con trai anh, thật biết tâm tư của anh.

Hoắc Nhĩ Phi dĩ nhiên không biết bí mật nhỏ die,n; da.nlze.qu;ydo/nn trong phòng tắm của cha con bọn họ, vẫn còn ở đằng kia nhàn nhã lên mạng.

Sáng hôm sau, Thư Yến Tả thật sự không có thời gian đi đưa hai mẹ con bọn họ, chỉ đành phải để Đoạn Tử Lang làm thay, vì vậy Đoạn Tử Lang rất đương nhiên đi theo chân bọn họ cùng trở về thành phố L, nói là đi bảo vệ Lucus thuận tiện trấn giữ “Nguyên Tân”, thật ra thì ai cũng rõ tính toán trong lòng anh.

Mặc dù Thư Yến Tả biết Lôi Nhất Hằng sẽ không ngu xuẩn bắt cóc Lucus một lần nữa, nhưng vì để đề phòng lỡ như, anh vẫn phái hai tâm phúc ở gần nhà mèo nhỏ, khi có thể để đề phòng tình huống bất ngờ.

Hoắc Nhĩ Phi biết chuyện này cũng không tỏ ý chống lại, sau khi trải qua sự kiện lần trước, vẫn cẩn thận chút thì thỏa đáng hơn.

Có câu nói: Cẩn thận chèo thuyền đi được vạn năm, chính là cái lý này thôi.

Sau khi Hoắc Kỳ và Thu Linh thấy Phi Phi mang theo cháu ngoại về, thật vui mừng! Đối xử hoàn toàn không giống như lần trước, quả nhiên ruột thịt khiến người ta thương yêu!

Sau khi mèo nhỏ và Lucus đi, Thư Yến Tả lập tức toàn tâm toàn ý vùi đầu vào trong công việc.

https://thuviensach.vn

Buổi sáng mới vừa vào phòng làm việc, Monica đã cầm một sấp tài liệu đi vào, đặt ở trước mặt anh, “Boss, đây là do tổng giám đốc thị trường Camille đưa cho tôi vào buổi sáng, nói là phương án anh yêu cầu lúc họp ngày hôm qua.”

Camille này, đúng là có hiệu suất, cũng không biết phương án này có phải là chủ nghĩa hình thức, không có tính thực tế không.

Đại khái lật một lần, trong mắt dần thoáng qua vẻ khâm phục, quả nhiên rất lớn mật, ý tưởng đủ sáng tạo mới mẻ, không tệ! Vô cùng khá!

Bấm điện thoại của thư ký Monica, “Gọi Camille tới phòng làm việc của tôi.”

Không bao lâu, Camille mặc bộ đồ công sở màu trắng rất tao nhã mà thẳng bước đi vào, trực tiếp kéo ghế dựa đối diện Thư Yến Tả, ngồi xuống.

“Tổng giám đốc, anh tìm tôi?”

Thư Yến Tả nhìn cô một cái, người phụ nữ này rất quyến rũ cũng rất thông minh, phương diện mặc đồ cũng rất thỏa đáng, khép tài liệu lại, “Tôi xem phương án của cô, cũng không tệ lắm, có thể nói cụ thể một chút về ý tưởng của cô xem không?”

“Cám ơn tổng giám đốc thưởng thức.” Khóe miệng Camille tách ra nở một nụ cười mê người, bắt đầu nói rõ ràng, mạch lạc phương án tiến hành của mình, ‘Đầu tiên chúng ta có thể cử hành một triển lãm bán hàng ở cửa trung tâm thương mại lớn, đặt sản phẩm dùng thử có tính đại biểu cho công ty chúng ta triển lãm ở đó, và kèm theo mô tả bằng đồ họa, trên đó cần viết chính là nguyên vật liệu của sản phẩm cùng với tốt và xấu của nguyên vật liệu này với thân thể người như thế nào, dĩ nhiên, không cần thành thật như vậy, tôi nghĩ chẳng qua lấy hình thức tiêu thụ minh bạch này tới hấp dẫn khách hàng.”

https://thuviensach.vn

“Tiêu thụ minh bạch, điểm sáng tạo mới mẻ quan trọng, tiếp tục.”

“Vâng, ngoại trừ lấy phương thức minh bạch này ra, chúng ta còn cần làm là mời một vài chuyên gia, làm vài thí nghiệm tại chỗ, cũng ví dụ như có người ở trên internet nói lắc tay của công ty chúng ta đeo lên bị dị ứng, như vậy thì mời chuyên gia làm thí nghiệm tại hiện trường, dùng sự thật nói chuyện, sau đó quay toàn bộ quá trình thí nghiệm thành video up lên trên trang web, tôi nghĩ tỉ lệ người xem nhất định sẽ rất cao.”

“Hơn nữa làm như vậy không chỉ khiến người tiêu thụ toàn thế giới đều thấy được thành ý của công ty chúng ta, còn có thể di3n~d@n`l3q21y"d0n xúc tiến tiêu thụ của chúng ta, không biết ý kiến của tổng giám đốc như thế nào?” Hình như Camille rất hài lòng với phương án của mình.

Thư Yến Tả chống cằm trầm tư một chút, “Không tệ, tiêu thụ minh bạch, thành ý, tôi rất thích hai điểm này. Nhưng cô nên rõ ràng chúng ta là công ty xuất khẩunước ngoài, phần lớn lễ phẩm là xuất khẩu ra nước ngoài.”

“Tổng giám đốc, tôi cũng đã cân nhắc tới vấn đề anh nói ra, bởi vì công ty chúng ta ở Hương Cảng, thiết lập triển lãm ở nơi này tương đối có lợi, hơn nữa bây giờ internet phát triển như vậy, tôi nghĩ những thương gia nước ngoài kia sẽ biết rất nhanh.”

Thư Yến Tả gật đầu bày tỏ ý tán thành, “Mặt khác bán sản phẩm dùng thử tại hiện trường làm lễ phẩm, tặng cho mỗi vị khách hàng có mặt, dĩ nhiên, phương án tặng cụ thể vẫn do phòng thị trường tới sắp xếp, vừa đúng phù hợp với ý nghĩa chính của lễ phẩm công ty Thư Á chúng ta.”

“OK, tôi hiểu.” Camille mỉm cười đồng ý, quả nhiên là boss, ra tay chính là lành nghề.

https://thuviensach.vn

“Bây giờ là chín giờ, mười giờ trên hội nghị cô dùng phương thức trình chiếu đưa ra phương án này là được, biểu diễn và giảng giải cho mọi người nhìn, giống như mới vừa rồi là được.”

“Được, không thành vấn đề, nếu không còn chuyện gì nữa vậy tôi đi ra ngoài trước.”

“Ừ.” Thư Yến Tả tiếp tục lao đầu vào công việc, nhấn số nội bộ cho Monica, “Thông báo mọi người mười giờ tới phòng họp.”

Bên trong phòng họp, tất cả mọi người đang sôi nổi bàn tán, đều cực kỳ mong đợi phương án của tổng giám đốc phòng thị trường này, song khi thấy nội dung hiện lên trên máy trình chiếu thì tiếng phản đối hàng loạt.

“Tiêu thụ minh bạch? Quả thật không thể tưởng tượng nổi! Đây không phải biểu diễn khuyết điểm của mình trước mặt nhiều người sao? Như vậy khách hàng còn có thể mua lễ phẩm của chúng ta sao?”

“Đúng vậy! Là minh bạch rồi, người ta vừa nhìn sẽ tránh ra xa xa, chứ đừng nói tới mua hàng nữa.”

“Đúng vậy! Đúng vậy! Phương án này chắc chắn không được thông qua.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 106+2: Người Nào Giở Trò Sau Lưng?

Camille liếc mắt nhìn tổng giám đốc không biến sắc ngồi ngay ngắn ở đó, rất bình tĩnh mở miệng, "Tôi nghĩ các quý ông ngồi đây rất nhiều người sẽ hút thuốc, như vậy xin hỏi trên hộp thuốc lá, có phải có viết hút thuốc lá có hại cho sức khỏe không? Hơn nữa bên trên hộp thuốc còn ghi rõ ràng hàm lượng nicotine, tuy nhiên vẫn có rất nhiều người hút thuốc như vậy. Đưa ví dụ này, tôi chỉ muốn nói minh bạch không nhất định chỉ mang đến phản ứng không tốt, ngược lại, chúng ta dùng phương pháp ý tưởng trái ngược này có thể khiến cho người tiêu thụ cảm nhận được thành ý của chúng ta, hơn nữa nhân cơ hội này mang đến cho người tiêu thụ cái nhìn trực quan hơn đánh thẳng vào thị giác, miễn đi lảm nhảm bên cạnh chúng ta, chuyển bị động thành chủ động."

Nghe xong những lời này của cô, rất nhiều người phía dưới rơi vào trầm tư.

"Hơn nữa bản thân lễ phẩm mà nói, sẽ không có tổn hại gì cho thân thể con người, làm như vậy cũng chỉ là một hình thức mà thôi, mục đích là ngăn chặn những lời đồn đại kia, triển lãm hoàn toàn minh bạch này của chúng ta có thể mang đến cho người tiêu thụ một khái niệm mới tinh, có lúc nói nhiều hơn nữa cũng không chống đỡ được một chân thật phơi bày ra."

"Nghe cũng không tệ lắm, cũng không biết có thể đạt tới được hiệu quả này hay không." Tổng giám đốc điều hành Frank của tập đoàn Thư Á mở miệng nói.

"Mặc dù ý kiến sáng tạo mới này cũng không tệ lắm, nhưng chúng ta là công ty xuất khẩu nước ngoài, 90% lễ phẩm đều tiêu thụ ở nước ngoài,

https://thuviensach.vn

thiết lập triển lãm ở Hương Cảng, sẽ đưa đến hiệu quả rõ ràng như vậy sao?" Một nhân viên cấp cao của công ty đưa ra nghi vấn.

"Tiêu thụ minh bạch, điểm này quả thật dieendaanleequuydonn rất tốt, có thể mang đến cho khách hàng một trải nghiệm hoàn toàn mới." Tổng giám đốc tiêu thụ Steven bày tỏ đồng ý.

"Về làm thí nghiệm tại chỗ đó, cái này thành công sao? Còn phải đặc biệt đi mời chuyên gia, quá lãng phí tài lực và nhân lực."

...

Vì vậy mọi người bắt đầu khẩn trương nhiệt liệt thảo luận, Thư Yến Tả chỉ rất bình tĩnh ngồi ở đó, nhìn phản ứng của mọi người, hình như đây là trong dự đoán.

Mười phút sau, mọi người rối rít ngưng thảo luận, chuyển sang boss lớn ngồi ở đằng kia không nói lời nào.

"Cái phương án này, tôi thấy được, tiến hành theo bằng tốc độ nhanh nhất, tôi muốn thấy hiệu quả, tan họp." Thư Yến Tả bằng câu văn tóm tắt đơn giản rõ ràng biểu đạt ý của mình.

Đi tới cửa Thư Yến Tả đột nhiên xoay người lại, "Bộ phận tiêu thụ phối hợp với phòng thị trường làm triển lãm bán hàng này, những ban khác trong công ty cũng phải toàn lực phối hợp."

Bởi vì toàn bộ công ty đồng tâm hiệp lực, triển lãm bán hàng tiến hành rất thuận lợi, ngày đó hấp dẫn rất nhiều khách hàng tiến đến, dù sao tập đoàn Thư Á ở Hương Cảng mà nói, vẫn rất sâu trong lòng người, lễ phẩm công ty bọn họ thường đều rất mới mẻ độc đáo đặc biệt, thoát khỏi quan niệm thiết kế cũ kỹ đó, cho dù từ hình thức hay hàm nghĩa bản thân lễ phẩm đều rất sáng tạo, đây cũng là một trong những nguyên nhân Thư Á từ một công ty nhỏ không nổi bật thành lớn.

https://thuviensach.vn

Trước có rấtnhiều khách hàng cũ đều rối rít bày tỏ bọn dùng lễ phẩm nhỏ tặng đưa ra ngoài đều được hoan nghênh rất lớn, thậm chí có khách hàng chạy tới hỏi thăm, quà nhỏ này có bán hay không.

Song chất lượng vượt qua thử thách, chú trọng chữ tín chiếm một phần nguyên nhân chủ yếu nhất, cho nên rất nhiều thương gia người mua đã tạo thành nghi ngờ sau sự kiện công kích trên internet, dù sao mọi người đều rất dễ dàng tin tưởng cách nói những thứ kia có hại cho thân thể con người, sẽ tạo thành bệnh tật gì đó, những người tiêu thụ lập tức liền biết sợ, đây là một loại bệnh chung.

Tiêu thụ minh bạch quả thật đưa tới hứng thú của rất nhiều người tiêu thụ, trên triển lãm bán hàng ngày đó gần như đầy ắp người, mọi người đều cảm thấy vô cùng hứng thú với sản phẩm kèm theo mô tả bằng hình ảnh, cũng ghé vào rất nghiêm túc nhìn, vừa nhìn vừa bàn luận xôn xao với người bên cạnh, “Chính tôi điều tra ở trên mạng, nguyên vật liệu của loại hàng mỹ nghệ nhỏ này, mức độ có hại cho thân thể người rất nhỏ, gần như không có.”

“Đúng vậy, nếu thật sự truy cứu tới cùng, quần áo mặc trên người chúng ta cũng có hại cho thân thể con người, chỉ có điều mức độ lớn nhỏ mà thôi, có lẽ chờ một ngày chúng ta già đi, nguy hại hơi nhỏ đó còn chưa phát huy ra tác dụng! So đo nhiều như vậy làm gì? Sống như vậy cũng quá mệt mỏi!” Một người đàn ông tuổi chừng ba mươi thở dài nói.

“Còn không phải sao! Giống như melamine quả thật đáng sợ, nhưng thứ đồ lễ phẩm này nào có kinh khủng như trên mạng nói! Rất nhiều đều là sản phẩm hàng dệt và thủ công mỹ nghệ, cực kỳ bé nhỏ!”

...

Thư Yến Tả đứng bên cạnh rất hài lòng nghe những người tiêu thụ khác nhau nói chuyện, khóe miệng dần dần nhếch lên một nụ cười thắng

https://thuviensach.vn

lợi.

Khi chuyên gia làm thí nghiệm tại chỗ, càng hấp dẫn một đám người vây chặt xem, nghe được chuyên gia chuyên nghiệp die~nd a4nle^q u21ydo^n giải thích, mọi người có một cảm giác bừng tỉnh ra, thì ra chẳng qua là tung tin vịt! Nào có nhiều có hại gì đó như vậy, còn không để cho người ta sống tiếp sao!

Cho đến năm giờ chiều, sản phẩm dùng thử ở cửa hàng bán hàng triển lãm gần như đưa ra ngoài toàn bộ, một người cũng không còn, thậm chí còn có người không nhận được, bộ phận khách hàng của công ty rất thân thiết để cho bọn họ ghi tên tuổi lại, ngày mai vào thời gian này đến đây nhận hàng.

Thấy công ty lớn người ta làm việc nghiêm túc có trách nhiệm như vậy, mang đến rất nhiều ấn tượng tốt cho người xem, rất nhanh, ngay trên internet truyền ra, lời đồn đại tự nhiên sụp đổ, thậm chí còn vì đó mà công ty nhận được nhiều thêm khách hàng, trong khoảng thời gian ngắn, giá cổ phiếu tập đoàn Thư Á nhanh chóng tăng trở lại, thậm chí tăng 3%, thật sự là chuyện đáng ăn mừng.

Thư Yến Tả cam kết tháng này tất cả mọi người đều thêm tiền thưởng, nhất là công thần nghĩ ra phương án này – tổng giám đốc thị trường Camille, ngợi khen mạnh.

Cuối tháng phát tiền lương thì tất cả nhân viên cấp cao và cổ đông của công ty đều rối rít nhận được tiền lương và tiền thưởng tương xứng của mình, trong lòng mọi người đều nói không ra được vui mừng, càng khâm phục không dứt boss lớn, cũng có ấn tượng tốt với tổng giám đốc thị trường Camille, dù sao nếu không phải có cô, có lẽ mình vốn không nhận được tiền thưởng.

https://thuviensach.vn

Camille lập tức nổi danh ở công ty, côbiết mình nên cảm ơn nhất là tổng giám đốc, nếu không phải anh Bá Nhạc này thưởng thức, phương án của mình không nhất định có thể áp dụng, cũng sẽ không nhanh chóng nhận được đồng ý của đồng nghiệp công ty.

Buổi tối, công ty tổ chức lễ chúc mừng, Thư Yến Tả làm tổng giám đốc công ty, dĩ nhiên không cách nào vắng mặt, hình như moi người cũng rất vui vẻ, trận đánh này không những đánh thắng còn thắng được đẹp đẽ, các cổ đông càng thêm vui vẻ không thôi, dù sao tiền bạc cũng có sức hấp dẫn hơn bất cứ thứ gì.

Chủ nhân thứ hai của yến tiệc Camille tiếng tăm mới nổi bật, một bộ đầm tao nhã khêu gợi màu xanh ngọc thấp ngực, bông tai kim cương tỏa sáng lấp lánh, sao mà đoạt tai mắt người ta, lập tức hấp dẫn tất cả các ánh mắt của nam đồng nghiệp trong công ty, càng khiến các nữ đồng nghiệp khâm phục!

Không chỉ có vóc người xinh đẹp, năng lực làm việc còn đặc biệt mạnh, đơn giản chính là một người phụ nữ hoàn mỹ.

Camille thành thạo đi qua đi lại không ngớt trong bữa tiệc, chỉ có điều ánh mắt thỉnh thoảng liếc về một người đàn ông quyến rũ kỳ lạ mặc âu phục màu đen, bình tĩnh thong dong đứng đằng kia.

Tổng giám đốc tiêu thụ Steven bưng một ly rượu đỏ đi tới, rất cao hứng cười nói: “Camille, chúc mừng cô, dự án lần này cô đưa ra rất thành công, cô nhận được sự đồng ý của tất cả chúng tôi.”

“Steven, cám ơn anh, nếu không phải được sự phối hợp toàn lực của anh, triển lãm bán hàng ở trung tâm thương mại lần này cũng sẽ không thành công như thế.” Camille cười đến mê người.

Hai người chạm ly rượu, trong mắt đều có sự tán thưởng lẫn nhau, “Có may mắn mời cô nhảy một bản không?” Trong mắt Steven lộ ra mong

https://thuviensach.vn

đợi.

Khóe mắt Camille liếc về phía người đàn ông quyến rũ kỳ lạ đứng ở bên cửa chính nói chuyện cùng nhóm cổ đông, rất sảng khoái đồng ý.

Steven đương nhiên thấy được khóe mắt die nda nle equ ydo nn Camille liếc nhìn chính là về phía người kia, sức hấp dẫn của tổng giám đốc quả nhiên không ai có thể ngăn chặn, chỉ có điều hình như tổng giám đốc thật sự luôn không cảm thấy hứng thú với nữ đồng nghiệp trong công ty, Camille này, sẽ là ngoại lệ sao?

Trong sàn nhảy lục tục từng đôi nam nam nữ nữ nhiệt tình đi vào, Thư Yến Tả bưng ly rượu, nghiêng người dựa vào quầy bar, lười biếng tự đắc, tròng mắt khẽ híp, nhìn từng gương mặt vui sướng trong sảnh chính, chỉ cảm thấy tâm tình rất thoải mái, lần này coi như công ty vượt qua một cửa ải nạn lớn, anh nhất định sẽ tra được kẻ chủ mưu đứng đằng sau, đến lúc đó cũng đừng trách anh không khách khí!

Camille nhảy xong một điệu nhảy cùng Steven, bưng ly rượu đến, “Tổng giám đốc, cám ơn anh tin tưởng.”

“Nếu tôi mời cô, đương nhiên phải tin tưởng cô, dùng người thì không nghi ngờ, nếu đã nghi ngờ thì đừng nên dùng người luôn luôn là nguyên tắc của tôi, cô cũng đừng quá ghi nhớ trong lòng.” Thư Yến Tả uống một ngụm rượu.

“Cho dù nói như thế nào, nếu như không có tổng giám đốc thưởng thức, tôi nhất định sẽ trực tiếp bị fire * rồi, cũng sẽ không có cơ hội đứng ở chỗ này, uống rượu chung với tổng giám đốc.” Camille rất khiêm tốn nói, hai ngày nay cô đã sớm nghe được rõ ràng rành mạch về người tài Thư nhị thiếu này, người đàn ông như vậy, sao lại không khiến cho cô thích, nhất là cô lại là người phụ nữ tham vọng thích chơi trò chơi kích thích như vậy, nhưng cô cũng rất thông minh, sẽ không vừa bắt đầu đã bị Thư nhị thiếu

https://thuviensach.vn

liệt vào trong phạm vi ghét bỏ, chỉ biết dẫn dắt từng bước, từng bước từng bước một để đạt tới nguyện vọng của mình.

(*) Fire: hiểu theo nghĩa bóng, bị đuổi, thất bại

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 107+1: Thì Ra Sai Vẫn Luôn Là Mình...

Thư Yến Tả liếc mắt nhìn Camille, đuôi mắt nhếch lên, "Cô là người rất có ý tưởng, tôi hy vọng cô có thể tiếp tục giữ vững, Thư Á chắc chắn sẽ không bạc đãi cô."

"Có thể đi theo bên cạnh tổng giám đốc, là vinh hạnh của tôi." Camille cười đến tao nhã.

Thư Yến Tả đặt ly rượu xuống, "Mọi người chơi tiếp, tôi đi trước." Xoay người sải bước đi ra ngoài cửa.

Camille nhìn bóng lưng Thư Yến Tả rời đi, trong mắt lộ ra kiên quyết: Cho dù anh có một con trai, còn nói chính anh có một người vợ đã bỏ nhà ra đi năm năm, cũng không sao cả, tôi vẫn sẽ thử xem, tôi cũng không sợ thua.

Mà sau khi quay lại thành phố L, Hoắc Nhĩ Phi lại bắt đầu cuộc sống sâu gạo, Lucus và Tiêu Tiêu ngược lại thân quen, mở miệng một tiếng "Dì Tiêu Tiêu".

Kể từ sau khi Tiêu Tiêu biết được bé là con trai ruột của Phi Phi thì ngạc nhiên đến mức miệng cũng có thể nhét được một trái trứng gà rồi, không nói còn không hiểu được, vừa nói thật đúng là giống, chỉ có điều như vậy chuyện của Phi Phi và anh Tuyết Luân rốt cuộc định làm như thế nào.

Anh Tuyết Luân có thể chấp nhận Phi Phi có một con trai lớn như vậy không? Còn có Thư Yến Tả tại sao nói dối phóng viên rằng Lucus không phải là con trai của Phi Phi nữa?

https://thuviensach.vn

Sau khi nghe Phi Phi giải thích, Tiêu Tiêu không khỏi bội phục năng lực ứng biến và đầu óc của người đàn ông này, năm tuổi và năm tuổi rưỡi? Thật đúng là! Cũng sắp vượt qua nhân viên di ien n#dang# yuklle e#q quiq on chuyên nghiệp là cô rồi, chọn ra khe hở trong từ ngữ như vậy.

“Phi Phi, nhưng cậu không sợ lại bị truyền thông phát hiện sao? Bọn họ đã nhận định Lucus không phải là con trai ruột của cậu rồi, nếu như bị chụp hình bé đang ở nhà cậu, thì có thể khó chơi rồi.” Tiêu Tiêu lo lắng hỏi.

“Tớ cũng nghĩ tới vấn đề này, bây giờ không phải tớ đang trong giai đoạn nghỉ phép sao, cũng không liên lạc gì với Tuyết Luân, Âu đại ca, thuộc về trạng thái ở trong nhà, lại nói tớ cũng không phải người trong làng giải trí, những phóng viên bát quái kia cũng không cần ngày ngày theo đuổi tớ, lần một lần hai thì còn mới mẻ, cứ như vậy sẽ không ai xem, quan trọng nhất là gần đây tớ ở trong phạm vi tầm mắt của bọn họ đã phai nhạt đi rất nhiều, trừ phi tớ lại trở về Âu Kỳ đi làm, bằng không chú ý của bọn họ tới tớ sẽ ít đi nhiều.”

“Cậu nói cũng có đạo lý, chỉ có điều vẫn nên cẩn thận chút.”

“Ừ, tớ hiểu biết rõ, tớ cũng rất phiền về những phóng viên bát quái kia, chủ yếu là Âu đại ca và Tuyết Luân mới là đối tượng bọn họ chú ý, mà tớ rất may mắn có quan hệ liên quan đến hai người bọn họ, cho nên những phóng viên bát quái kia cũng liệt tớ vào đối tượng cần chú ý, thật bất đắc dĩ...” Hoắc Nhĩ Phi nhún nhún vai, cười đến không thể làm gì được.

“Thời thế bây giờ chính là như vậy, ai mà có liên quan đến minh tinh hoặc phú nhị đại, con nhà giàu, lập tức sẽ được chú ý theo, không muốn nổi tiếng cũng khó, thật sự không có biện pháp nào.” Tiêu Tiêu cũng thở dài.

Hai người ngồi đối mặt nhau, than thở xã hội và thực tế này với nhau.

Mấy ngày nay Chử Tuyết Luân vừa đúng đi Hải Nam ra khỏi nhà, nơi đó có một mảnh đất đang bán đấu giá, anh muốn đi đấu thầu, quốc gia đã

https://thuviensach.vn

công khai chính sách: Hải Nam theo thế tất yếu sẽ phát triển thành đảo du lịch quốc tế, anh nhất định phải chiếm đoạt được tiên cơ *, tương lai bất động sản Sở viên phải chiếm được một chỗ ngồi riêng trong đảo du lịch quốc tế Hải Nam mới được.

(*) Tiên cơ: thời điểm then chốt, quyết định thời gian của tình hình trong tương lai. (Theo baike.baidu)

Chờ khi anh trở về, đã là cuối tháng một, cách lễ mừng năm mới thời gian không tới mười ngày, anh gọi điện thoại hẹn Phi Phi ra đi ăn cơm.

Hoắc Nhĩ Phi rất sảng khoái đồng ý, nhưng tha du bình * nhỏ nói gì cũng muốn đi theo cùng, còn ăn vạ, giả bộ đáng thương đòi cô đồng tình.

(*) Tha du bình拖油瓶

Xét về nghĩa đen: tha du bình = kéo bình đựng dầu

Xét về nghĩa bóng: tha du bình = con chồng trước được phụ nữ mang theo khi tái giá, hay "con ghẻ". Đây còn là một câu chửi mang hàm ý độc địa, bởi vì thời xưa phụ nữ tái giá và đứa con ghẻ thường bị chê cười xa lánh.

Vì sao từ nghĩa đen là "kéo bình dầu" lại suy ra nghĩa bóng là "con ghẻ"? Bởi vì nông dân cổ đại dùng ống trúc đựng dầu, dầu dùng sinh hoạt của thôn đều do 1, 2 người đi mua, mỗi lần cần đi rất xa để mua 7, 8 ống cồng kềnh, nên kéo lê dưới đất. Dầu kéo vừa nặng vừa vướng víu lại toàn là dầu mua cho người ta, dầu của mình chiếm phần rất nhỏ. Người chồng sau phải nuôi con của người ta, mang họ nhà người ta, hơn nữa còn bẩn thỉu lôi thôi lếch thếch, đi vướng chân nhìn vướng mắt, nên so sánh nó với bình dầu mua hộ bị kéo lê trên đường. (Nguồn: thuynguyetvien.wordpress)

"Lucus phải nghe lời, mẹ muốn nói chuyện một chút với riêng chú Chử, con ở bên cạnh sẽ làm mẹ phân tâm, bà ngoại, ông ngoại chơi với con

https://thuviensach.vn

không tốt sao? Không phải con rất thích bà ngoại và ông ngoại sao?" Hoắc Nhĩ Phi giảng đạo lý với con trai.

"Nhưng mà, con vẫn muốn ở chung di1enda4nle3qu21ydo0n với mẹ chứ sao..." Lucus dẩu cái miệng nhỏ nhắn, âm cuối còn kéo thật dài.

"Một lần này thôi, về sau mẹ đều mang theo con đi được không?"

"Vậy, được rồi... Mẹ về sớm một chút." Lucus cuối cùng vẫn thỏa hiệp, nếu như quá cố tình gây sự, mẹ lại không thích.

"Thật biết nghe lời, con muốn cái gì, mẹ mang về cho con, Capuchino bánh ngọt?"

Đầu nhỏ của Lucus gật thật nhanh, bé thích ăn Capuchino bánh ngọt, cha bé thích uống cà phê Capuchino nhất.

Trong một nhà hàng tây hạng sang nào đó, Chử Tuyết Luân và Hoắc Nhĩ Phi ngồi đối diện nhau, tiếng nhạc dương cầm êm tai du dương vang vọng bên tai, nhẹ nhàng chậm chạp ấm áp.

"Phi Phi..."

"Tuyết Luân..."

Sau khi trầm mặc một lúc hai người đồng thời mở miệng.

"Em nói trước đi." Chử Tuyết Luân rất lịch sự nói.

"Tuyết Luân, thật ra thì Lucus là con trai của em." Hoắc Nhĩ Phi nói thật bình tĩnh, nhẹ nhàng khép mí mắt, "Năm năm trước, em bị Thư Yến Tả nhốt ở nhà anh ấy, anh ấy không chịu buông tha cho em trở về, em đã từng cố gắng chạy trốn, nhưng lại bị một người phụ nữ tố cáo, sau đó lại bị bắt, khi em hôn mê tỉnh lại thì biết được mình mang thai, lúc ấy em nghĩ hết mọi biện pháp muốn xóa sạch đứa bé. Nhưng anh ấy không chịu, nhất định

https://thuviensach.vn

đòi em sinh đứa bé ra, đánh chết em cũng không muốn. Cuối cùng, anh ấy định ra một hiệp nghị với em, chỉ cần em sinh đứa bé ra, sẽ để cho em rời đi, em biết rõ mình không có bất kỳ năng lực gì để chống đối lại anh ấy, trốn cũng chạy không thoát, lại không có điện thoại có thể liên lạc với bất kỳ ai bên ngoài, sinh ra đứa bé có thể được tự do là khát vọng vô cùng của em, cho nên, em liền đồng ý."

Chử Tuyết Luân càng nghe, chân mày chau được càng sâu, nói như vậy, lúc ấy Phi Phi nhất định bị rất nhiều khổ, anh vô cùng rõ ràng tính khí của Phi Phi, quật cường chấp nhất, còn có chút cố chấp đơn thuần.

"Phi Phi, xin lỗi." Chử Tuyết Luân nói nhỏ.

"Lúc ấy hiệp nghị đã nói rõ ràng, sau khi rời đi, hai bên đều không thể can thiệp vào cuộc sống của đối phương, em vốn tưởng rằng tất cả đều sẽ qua đi, đời này sẽ không gặp lại bọn họ, thật sự không nghĩ tới tạo hóa trêu ngươi, Thư đại ca lại mang Lucus tới đây." Hoắc Nhĩ Phi khẽ cắn cánh môi, chuyện kế tiếp Tuyết Luân đã biết, có một số việc vẫn nên nói rõ ràng thì tốt hơn, nhưng mà anh sẽ đưa ra lựa chọn như thế nào, cô đều sẽ không trách anh.

"Phi Phi, xin lỗi, để cho em một mình chịu đựng nhiều như vậy, anh đây thân là chồng chưa cưới quá không xứng chức." Chử Tuyết Luân liên tưởng đến câu nói của Thư Yến Tả ở sân bay lần đó, anh ta có thể đặt mình vào hoàn cảnh của người khác mà suy nghĩ cho Phi Phi, tại sao mình lại không thể đây? Bản thân mình là chồng chưa cưới sao lại có thể không phóng khoáng như vậy!

Mặc dù là do Phi Phi không nói ra sự thật trước, nhưng chuyện này một chút cũng không phải do cô cố ý, là bị người đàn ông Thư Yến Tả kia ép, đổi lại một người phụ nữ khác gặp chuyện như vậy, cũng sẽ không bằng lòng bị người ta vạch trần vết sẹo lần nữa, mặc dù Phi Phi die nd da nl e q

https://thuviensach.vn

uu ydo n nói rất bình thản, nhưng anh có thể tưởng tượng được ngay lúc đó Phi Phi có bao nhiêu tuyệt vọng, không khỏi kéo tay Phi Phi.

“Là em không tốt, là em quá ích kỷ, em ích kỷ đi nhận tình yêu của anh, lại quên chân tướng luôn có một ngày ra ngoài ánh sáng. Vốn đã định nói với anh từ sớm rồi, nhưng vẫn không có cơ hội thích hợp, kết quả lại bị tạp chí bát quái vạch trần ra, quả nhiên có báo ứng.” Hoắc Nhĩ Phi cười đến khổ sở.

“Phi Phi, nếu là chuyện của năm năm trước, chúng ta còn suy nghĩ về nó làm gì, không phải ba năm nay chúng ta rất hạnh phúc sao, anh hy vọng chúng ta có thể tiếp tục hạnh phúc.”

Hoắc Nhĩ Phi hơi ngây dại, anh nói không để ý, nhưng thật sự không để ý sao? Hơn nữa mình còn có một đứa con trai.

“Tuyết Luân, em không còn là Phi Phi đơn thuần ban đầu nữa rồi, hơn nữa, em còn có một đứa con trai, mặc dù em và cha đứa bé không có tình cảm gì, nhưng mà em lại rất thích Lucus, năm đó ngay cả liếc em cũng nhìn bé đã độc ác bỏ bé lại mà rời đi, vẫn khiến cho em cảm thấy rất áy náy, cho dù nói như thế nào, đứa bé là vô tội.”

“Giống như chính em nói, đứa bé là vô tội, mà em cũng vô tội giống vậy, thân ở tại hoàn cảnh như vậy, kêu trời trời không thấu kêu đất đất không hay, rất tuyệt vọng chứ?”

Hoắc Nhĩ Phi có một cảm giác xúc động trong nháy mắt, cô không ngờ Tuyết Luân có thể hiểu được cô, người đàn ông tốt như vậy đoán chừng thật sự có rất ít rồi, mặc dù anh không ngại, nhưng mình có thể không ngại sao? Trước khi còn chưa xác định được tình cảm của mình, cô không thể đồng ý bất kỳ yêu cầu gì của Tuyết Luân.

Có lẽ nếu như không có khoảnh khắc Thư Yến Tả đỡ đạn thay cô, cô có thể không chút do dự đồng ý; hoặc có thể là đêm sinh nhật đó của mình,

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả lấy phương thức dùng ánh đèn lãng mạn thổ lộ, khiến cho tim của mình, đã có vẻ dao động không ổn định, nhưng cô biết mình phải làm một quyết định.

“Em không muốn làm một người phụ nữ xấu, trước khi không biết rõ trái tim của mình, em không thể ích kỷ mà đồng ý anh.” Hoắc Nhĩ Phi lắc lắc đầu.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 107+2: Thì Ra Sai Vẫn Luôn Là Mình.. (2)

Trong mắt Chử Tuyết Luân thoáng qua đau đớn, chẳng lẽ Phi Phi thật sự động lòng với Thư Yến Tả sao? Ngước mắt lên, kiên định nói: “Anh bằng lòng chờ, chờ cho đến khi em đồng ý mới thôi.”

Hoắc Nhĩ Phi không thể tin nhìn anh, “Em không đáng giá để anh làm như vậy.”

“Có đáng giá hay không, là do anh định đoạt.” Chử Tuyết Luân hình như đã quyết định, anh không muốn thua Thư Yến Tả, mặc dù anh ta có ưu thế là có một con trai, nhưng bản thân mình vẫn có phân lượng ở trong lòng Phi Phi, ít nhất trong ba năm Thư Yến Tả không có ở đây, vẫn là mình cùng với Phi Phi.

“Tuyết Nghê trở về chưa?” Hoắc Nhĩ Phi cố ý nói sang chuyện khác.

“Không có, con bé cứ chạy đi không rõ ràng như vậy, anh thật sự lo lắng cho nó, Phi Phi, giữa em và con bé nói chuyện tương đối dễ, hàn huyên nhiều với con bé một chút.”

“Tuyết Nghê cô ấy thật sự thích Thư đại ca, ít nhất bây giờ cô ấy tìm được hạnh phúc của mình, chúng ta nên chúc phúc cho cô ấy, chỉ có điều sắp bước sang năm mới rồi, em nhất định sẽ thâm tình kêu gọi cô ấy về nhà, thuận tiện mang theo Âu đại ca cùng về.” Khi Hoắc Nhĩ Phi nói đến bạn tốt, khóe miệng tràn ra nụ cười vui vẻ.

“Cha mẹ anh cứ rầm rì hoài bên tai anh cả ngày, để cho anh đón Tuyết Luân về, em cũng biết, cha mẹ luôn ký thác quá nhiều chờ mong vào con cái, cũng hy vọng con cái sống tốt, ngày hôm qua di3nd@nl3qu.yd0n mẹ

https://thuviensach.vn

anh còn nhắc đến em, có thời gian đến nhà chơi một chút.” Chử Tuyết Luân rất tùy ý mà nhắc đến cha mẹ.

Hoắc Nhĩ Phi gật gật đầu, bác trai Chử mặc dù là người hơi nghiêm túc, nhưng đối xử rất tốt với cô, bác gái Chử là một người đặc biệt thân thiết, lúc học cấp ba luôn muốn mời cô đến nhà chơi, còn luôn nói giỡn muốn cô làm con dâu.

Cô bây giờ, thật sự hơi không tiện đi nhà họ Chử rồi, sau khi xảy ra nhiều chuyện như vậy, cô phải suôn sẻ mới đi được.

Lúc trở về, Chử Tuyết Luân kiên trì muốn đưa cô về, khi đi ngang qua cửa hàng bánh ngọt, cô không quên mua bánh ngọt Cappuccino mà bé bé thích ăn nhất, nhìn thấy mà Tuyết Luân hơi ghen, nếu là con trai của mình và Phi Phi thì tốt rồi.

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Nước Anh.

“Hữu, nếu không anh đi làm phẫu thuật đi, Tom nói vẫn có tỉ lệ thành công, anh phải có lòng tin với mình.” Chử Tuyết Nghê dựa vào trong ngực Thư Phiến Hữu, lo lắng nói.

“Anh biết rõ, nhưng tỉ lệ rất nhỏ, anh không muốn sau khi từ phòng phẫu thuật ra ngoài, thân thể lập tức lạnh lẽo...” Nói còn chưa dứt lời, đã bị Tuyết Nghê bụm miệng.

“Em không muốn anh nguyền rủa mình như vậy, coi như anh không nghĩ vì em, cũng phải suy nghĩ vì cục cưng của chúng ta.” Sau khi nói xong, trên mặt Chử Tuyết Nghê dần dần đỏ ửng lên.

“Cục cưng? Em mang thai?” Thư Phiến Hữu không thể tin hỏi lại.

https://thuviensach.vn

“Vâng...” Chử Tuyết Luân gật gật đầu.

“Tuyết Nghê, đứa bé này không thể giữ lại.”

“Tại sao? Em muốn sinh con ra.” Hình như Chử Tuyết Nghê căng lên, nhưng nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc như vậy của Hữu, trong lòng cô hơi dao động.

“Còn nhớ rõ anh đã nói với em như thế nào không? Bệnh của anh di truyền từ mẹ anh, mà đứa bé trong bụng em rất có thể sẽ di truyền bệnh của anh, u não là bệnh nan y, anh không muốn di truyền cho đời sau.”

“Nhưng mà, em trai và em gái anh không phải không bị di truyền sao? Nói rõ không phải trăm phần trăm.”

“Không được là không được, lỡ như đứa bé bị di truyền, chúng ta không phải đã hại cả đời nó sao?” Thư Phiến Hữu kiên trì suy nghĩ của mình, anh không muốn sau này đứa bé của mình cũng giống như mình.

“Chẳng lẽ anh cảm thấy mẹ anh sinh hạ anh, là hại anh?”

“Không thể nói làm một, mẹ anh khi đó bà không biết, lại nói anh cũng không hối hận đi tới đời này, nhưng anh không thể áp đặt khổ sở này lên trên người đứa bé còn chưa ra đời, chuyện này không công bằng.”

“Đây là suy nghĩ của anh, huống chi đứa bé cũng không nhất định bị di truyền.” Chử Tuyết Nghê căn cứ vào đạo lý mà bảo vệ quyền lợi của mình, cô rất muốn sinh hạ đứa bé này.

“Không được là không được, ngày mai phá bỏ đi.” Lời Thư Phiến Hữu nói không cho chống lại.

“Anh đây là đang bóp chết một sinh mệnh!” Chử Tuyết Nghê quát.

https://thuviensach.vn

Thư Phiến Hữu ngồi ở đó không nói thêm gì nữa, hình như làm ra quyết định này cũng không dễ dàng.

Hốc mắt Chử Tuyết Nghê mang theo nước mắt chạy ra ngoài.

Đây là lần đầu tiên hai người xuất hiện ý kiến lớn khác nhau, cãi vã lợi hại như vậy.

Tom vừa đúng tiến vào từ bên ngoài, nhìn thấy Chử Tuyết Nghê khóc chạy ra ngoài, rất lấy làm kỳ quái hỏi: “Sao vậy? Sao Tuyết Nghê lại khóc vậy?”

“Cô ấy mang thai.” Thư Phiến Hữu buồn rầu nói.

“Đây là chuyện tốt mà!” Tom tùy tùy tiện tiện tựa vào ghế sa lon.

“Đứa bé này không thể giữ, nhưng cô ấy không chịu phá bỏ.”

“Đây chính là cậu không đúng rồi, Tuyết Nghê yêu cậu như vậy, cô ấy vẫn muốn sinh một đứa bé cho cậu, sao cậu có thể tuyệt tình yêu cầu cô ấy phá bỏ đứa bé chứ!”

“Tom, cậu biết tình huống của tôi, không nói tôi còn có thể sống bao lâu, bệnh này của tôi, là di truyền, tôi không hy vọng di@en*dyan(lee^qu.donnn) đứa bé của tôi cũng giống như tôi.”

“Hữu, cậu không thể quá tiêu cực, phẫu thuật vẫn rất có hy vọng...”

Lời còn chưa dứt, đã bị Thư Phiến Hữu trách móc rồi, “Tôi hiểu biết rõ, nhưng khả năng thất bại lớn hơn.”

Một câu nói thành công chặn đứng Tom, trong lòng anh biết, quả thật là như thế.

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

https://thuviensach.vn

Hương Cảng.

“Đại ca, em hiểu suy nghĩ của anh, nhưng như vậy không khỏi quá tuyệt tình với chị Tuyết Nghê, chị ấy yêu anh bao nhiêu, anh không nên ép buộc chị ấy phá bỏ đứa bé.” Thư Tử Nhiễm đứng ở một góc hành lang, cố gắng ép giọng nói tới thật thấp.

【Nhiễm Nhiễm, anh vì tốt cho cô ấy, tự anh cũng còn không biết có thể sống được bao lâu, không thể ích kỷ như vậy.】

“Đại ca, sao anh luôn nói lời ủ rũ như vậy, em tức giận!” Thư Tử Nhiễm tức giận, giọng nói cũng lớn hơn.

Thư Yến Tả mới vừa về đến nhà, vừa lúc tìm Nhiễm Nhiễm, định hỏi con bé về lễ mừng năm mới, trong lúc vô tình nghe được con bé đang nói chuyện điện thoại với đại ca, không khỏi dừng chân nghe lén.

【Nhiễm Nhiễm, tiểu Tả có biết không?】

“Không biết, nhưng nhị ca có hoài nghi rồi, đại ca, em không muốn lừa gạt nhị ca nữa! Anh làm như vậy quá không công bằng, anh chỉ vẫn chưa tiếp nhận sự thật anh là bệnh nhân mà thôi, không nghĩ rằng tất cả mọi người chúng em đi thăm anh, anh sẽ cảm thấy rất quái lạ, anh chỉ muốn yên tĩnh rời đi, nhưng như vậy quá không công bằng với chúng em!” Thư Tử Nhiễm lộ vẻ kích động.

Điện thoại bên kia có yên lặng ngắn ngủi, 【Nhiễm Nhiễm, hai ngày nữa anh sẽ trở về, vẫn để tự anh nói với tiểu Tả đi.】

“Được rồi, vậy em cúp trước, nhị ca sắp trở lại rồi.”

Khi Thư Tử Nhiễm cúp điện thoại xoay người lại, phía sau đột nhiên vang lên giọng nói lạnh lẽo quen thuộc.

https://thuviensach.vn

“Đại ca bị bệnh gì?”

Thư Tử Nhiễm vừa quay đầu phát hiện vẻ mặt âm trầm của nhị ca đứng ở đó, bị sợ đến trong lòng “Lộp bộp”.

“Nhị ca, anh về khi nào?” Trời ạ, nhị ca đứng ở sau lưng cô rốt cuộc đã bao lâu.

“Anh hỏi ĐẠI CA, BỊ, BỆNH, GÌ?” Thư Yến Tả hỏi từng câu từng chữ, trong mắt lộ ra lạnh lùng.

Ánh mắt kia khiến Thư Tử Nhiễm không thể không nói thật ra, “Bệnh giống như mẹ, u não.”

Thư Yến Tả khựng lại, vẫn chưa hoàn toàn tiêu hóa hàm nghĩa của từ này, u não!

“Phát hiện từ lúc nào?’

“Nghe dì nhỏ nói năm mẹ bị bệnh qua đời, bác sỹ nói bệnh này có khả năng di truyền đến đời sau, sau đó cha làm kiểm tra cho ba anh em chúng ta, phát hiện chỉ có đại ca bị di truyền bệnh của mẹ, cũng từ lúc đó trở đi, cha quyết định để cho anh đón nhận lấy công ty nhà mình, lại đặc biệt bao dung đại ca, cho phép anh ấy làm chuyện anh ấy thích, bởi vì cha biết đại ca rất có thể giống như mẹ, bất cứ lúc nào cũng có thể rời đi...”

“Tại sao lại gạt một mình anh!” Trong giọng nói của Thư Yến Tả có chút đau thương.

“Nhị ca, không phải vậy đâu, mới đầu đại ca cũng không biết, là anh ấy nghe lén được bác sỹ nói chuyện với cha, mà năm ấy khi em học cấp hai ở nước Anh trong lúc vô tình phát hiện thuốc trên die ennd kdan/le eequhyd onnn đầu giường anh ấy, len lén cầm đi tiệm thuốc hỏi mới biết, khi đó em

https://thuviensach.vn

còn khóc thật lâu, đại ca là người tốt như vậy tại sao lại mắc bệnh nan y đó."

"Sau đó, đại ca cầu xin em giữ bí mật, nói không thể nói cho anh biết, bởi vì anh ấy biết rõ trong lòng anh có ngăn cách với anh ấy, anh ấy không muốn sau khi anh biết bệnh tình của anh ấy sẽ sinh lòng đồng tình, hy vọng của anh ấy là có thể chân chính đi vào lòng anh, đại ca là người khó chịu, anh rất khát vọng nhị ca có thể hiểu. Những năm gần đây, đại ca sống rất khổ cực, anh ấy sống chết không để cho bản thân ngã xuống, chính là muốn làm chút chuyện cho chúng ta, sau đó yên tĩnh rời đi..."

Thư Yến Tả cau mày nghe xong lời Nhiễm Nhiễm nói, trong lòng rất loạn, thì ra là như vậy, háo ra trước nay mình hận anh ấy chẳng phải rất buồn cười sao! Thì ra không phải cha thiên vị, mà vì vạn bất đắc dĩ...

Thì ra sáu năm trước khi anh ấy trở lại chịu đón nhận Á Ninh, chỉ vì muốn chia sẻ chút áp lực công việc với mình; thì ra anh ấy hết lần này đến lần khác trở về nước Anh, không phải đi trêu hoa ghẹo nguyệt, cũng không phải trộm chơi, mà đi chữa bệnh; thì ra cái gọi là anh ấy trở lại nghề kiến trúc, cũng chỉ để giải thích thân thể anh ấy không chống đỡ được nữa; thì ra để Nhiễm Nhiễm trở lại đón nhận Á Ninh, cũng là sớm đã có mưu tính...

Chân tướng đột nhiên đến, khiến cho anh lập tức rối loạn, thì ra sai vẫn luôn là mình, tại sao lại như vậy? Không phải như vậy!

Môi Thư Yến Tả mím chặt, lúc xoay người, bước chân hơi lảo đảo, nhưng vẫn không dừng lại, từ từ biến mất trong tầm mắt Thư Tử nhiễm.

Nhìn dáng vẻ khi nhị ca biết rõ chân tướng, khiến trong lòng Thư Tử Nhiễm bị nhéo đau, nhưng cô biết, mình không làm được gì, trong lòng nhị ca nhất định rất đau, sẽ có một cảm giác bị lừa gạt, suy nghĩ trong lòng anh về đại ca và cha lập tức đều bị lật đổ, cảm giác đó nhất định rất đáng sợ.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 108+1: Bị Tình Cảm Dịu Dàng Của Ác Ma Giết Đến (1)

Nếu như là cô, chắc chắn không tiếp nhận nổi, nhị ca từ nhỏ đã nhận lấy huấn luyện không dành cho người, trong lòng anh nhất định rất khổ, gần như đã phát tiết tất cả không cam lòng và căm hận lên người đại ca, lại đột nhiên biết được không phải đại ca nhận được nhiều yêu thương hơn mình, mà bởi vì đại ca là bệnh nhân bất cứ lúc nào cũng gặp phải uy hiếp tính mạng, cho nên mới có chăm sóc đặc biệt.

Hoàn toàn phá vỡ suy nghĩ từ trước đến nay của anh, việc này không thể nghi ngờ đã đánh cho chính mình một cái tát.

Cô lập tức gọi một cú điện thoại cho đại ca, nói cho anh ấy biết nhị ca đã biết.

Thư Phiến Hữu đoán được phản ứng của tiểu Tả sau khi biết chuyện, trầm mặc hồi lâu, “Anh vốn chuẩn bị mấy ngày nữa về cùng Tuyết Nghê, nếu biết sớm hơn hai ngày cũng tốt, có một thời gian hòa hoãn lại.”

【Đại ca, anh thật sự đã nghĩ xong, nhất định phải trở lại trước mùa xuân sao? 】

“Ừ, nghĩ xong.”

Thư Phiến Hữu cầm điện thoại lên, do dự một chút, vẫn quyết định không gọi, anh suy nghĩ một chút, vẫn cho tiểu Tả thời gian hòa hoãn lại đi, chờ trở về Hương Cảng lại nói.

Về phần phía Tuyết Nghê, anh càng dfienddn lieqiudoon thêm kiên quyết suy nghĩ, không hề cho thương lượng.

https://thuviensach.vn

Chử Tuyết Nghê cũng biết một khi Thư Phiến Hữu cố chấp, chính là chín trâu cũng kéo không lại, nếu như tiếp tục cãi vã tiếp, không hề có chỗ nào tốt, dù sao bây giờ thân thể anh vô cùng không tốt, hiện tượng mù càng lúc càng thêm kéo dài, còn thường nhức đầu, cô cảm thấy mình nên rộng lượng một chút, nếu anh không muốn đứa bé này, vậy thì phá thôi.

Chỉ có điều, cô có một yêu cầu, đó chính là trong quá trình phẫu thuật không cho phép Thư Phiến Hữu đi cùng, để cho anh ở nhà ngoan ngoãn nghỉ ngơi, có Tom đi cùng là được rồi.

Thư Phiến Hữu suy nghĩ một chút, đồng ý rồi, Tuyết Nghê đi theo mình đã vô cùng uất ức, nếu như ngay cả điều này cũng không thể đồng ý, mình còn coi như là đàn ông sao?

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Hoắc Nhĩ Phi trong mơ mơ màng màng bị tiếng chuông điện thoại đánh thức, nhắm mắt lại chính xác không lầm mò được điện thoại di động, ấn nút nghe, giọng điệu rất không vui, “Alo, ai vậy!”

【Mèo nhỏ, anh nhớ em rồi, anh muốn gặp em. 】 Giọng Thư Yến Tả ở đầu điện thoại bên kia trầm thấp khàn khàn, còn mang theo chút nghẹn ngào, khiến Hoắc Nhĩ Phi vốn mơ hồ lập tức tỉnh táo, ác ma rõ ràng cũng biết khóc sao?

Không phải bị kích thích gì chứ! Không phải nói sự kiện công kích lưu truyền trên internet đã giải quyết tốt hết rồi sao?

“Bây giờ là một giờ đêm, anh đừng điên có được không?” Giọng nói rất bất đắc dĩ.

【Anh đang ở dưới lầu nhà em. 】

https://thuviensach.vn

Lần này Hoắc Nhĩ Phi thật sự ngạc nhiên, lặng lẽ bò dậy, chỉ sợ đánh thức Lucus bên cạnh, đi tới bên cửa sổ, vén một góc rèm cửa sổ ra nhìn xuống dưới lầu, phát hiện quả thật trong bóng tối có một bóng người đứng đó, mày đẹp nhíu lại, giở trò quỷ gì! Thật sự chạy tới!

Không khỏi nhỏ giọng nói, “Anh chờ em xuống.”

Sau khi cúp điện thoại, Hoắc Nhĩ Phi đang mặc đồ ngủ khoác thêm một cái áo nhung vào, rón rén mở cửa đi ra ngoài.

Gió lạnh nửa đêm rất thấu xương, vù vù thổi lên gương mặt nhỏ nhắn của Hoắc Nhĩ Phi, giống như dao găm, người đàn ông thúi! Nửa đêm nổi cơn gì!

Bất đắc dĩ đi tới bên cạnh Thư Yến Tả, không ngờ bị Thư Yến Tả dùng lực lớn ôm lấy, đánh thẳng mãnh liệt tới làm cho Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy tim đập rộn lên rất mạnh, hơn nữa anh còn ôm chặt như vậy, muốn chết, ghìm chết cô!

“Làm gì vậy! Buông em ra!” Hoắc Nhĩ Phi không tuân theo la ầm lên, vừa nói vừa giãy giụa.

“Cứ để cho anh ôm được không?” Giọng Thư Yến Tả trầm thấp như không lời, hơn nữa buồn buồn, giống như bị uất ức gì đó, rất quái lạ!

Hoắc Nhĩ Phi tràn đầy nghi ngờ mặc cho anh ôm, phát hiện anh quả thật không làm gì cả, chỉ rất đơn thuần ôm mình, vùi đầu vào trong cổ mình.

Dần dần, đôi tay của cô cũng vòng lên hông anh, hai người lẳng lặng ôm nhau trong bóng đêm.

Mười phút sau, Thư Yến Tả mới chậm rãi mở miệng bên tai cô, “Hôm nay anh mới biết mình triệt để là một kẻ ngu, thì ra nhiều năm như vậy

https://thuviensach.vn

khúc mắc trong lòng chỉ là một chuyện cười lớn.”

“Sao vậy?” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy càng nghe càng mê man.

“Khi còn bé, anh cảm thấy cha thiên vị đại ca, tại sao anh ấy muốn làm cái gì thì làm cái đó, muốn đi đâu thì đi đó, mà anh, chỉ có thể mỗi ngày hết ngày này sang ngày khác nhận lấy huấn luyện die,n; da.nlze.qu;ydo/nn tàn khốc, bị tước đoạt tất cả vui vẻ mà tuổi thơ nên có, cũng là lúc đó anh biết Lang, cậu ấy là một đứa bé mồ côi cha mang về, tụi anh ở chung huấn luyện các hạng mục mỗi ngày, cùng học lên, cùng nhau nói chuyện trời đất. Khi đó anh còn nhỏ, đã bắt đầu căm hận đại ca, cảm thấy anh ấy ích kỷ để cho lưng anh gánh vác tất cả.” Thư Yến Tả giống như nhớ lại chuyện cũ.

Đây là lần đầu tiên Hoắc Nhĩ Phi nghe anh nói đến chuyện khi còn bé, thì ra anh vẫn sống đè nén như vậy, không trách được tính tình cổ quái như thế, thì ra không phải mỗi đứa bé đều tình nguyện đi gánh chịu thân phận của mình, đều bị ép buộc, xem ra, Lucus may mắn hơn anh nhiều rồi, ít nhất anh sẽ không áp đặt khổ sở mình thừa nhận năm đó lên người Lucus, nghĩ tới đây, đột nhiên có ấn tượng tốt với anh.

“Cho tới anh, anh đều lạnh lùng với anh ấy, nhìn thấy anh ấy sẽ luôn nhớ lại những khổ sở khi tuổi thơ kia, sáu năm trước anh ấy đột nhiên trở về nước nói muốn đón lấy Á Ninh, anh còn tưởng rằng anh ấy đột nhiên lương tâm trỗi dậy, nhưng sau mười lăm năm mới trở về có phải đã quá muộn rồi không, cho nên anh vẫn không có sắc mặt tốt với anh ấy, trong lòng vẫn luôn có ngăn cách.”

“Bất tri bất giác, căm hận với anh ấy phai nhạt đi, vốn cho rằng như vậy đủ rồi, sau năm năm ở lại Hương Cảng anh ấy đột nhiên nói muốn giao lại Á Ninh cho Nhiễm Nhiễm, trở lại nghề chính kiến trúc sư của anh ấy, anh cũng hiểu, trải qua năm năm cố gắng, Á Ninh quả thật rất có khởi sắc,

https://thuviensach.vn

cũng coi như giúp anh một ơn lớn, nhưng mà...” Nói đến đây, giọng Thư Yến Tả lại một lần nữa nghẹn ngào.

“Đột nhiên nói cho anh biết anh ấy bị bệnh, hơn nữa bất cứ lúc nào cũng có thể rời khỏi thế giới này, thì ra đây tất cả chỉ là một truyện cười, tất cả mọi người đều biết, cô đơn một mình anh giống như kẻ ngu, hận anh ấy nhiều năm như vậy.” Trong hốc mắt Thư Yến Tả dâng lên nước mắt.

Hoắc Nhĩ Phi chưa bao giờ biết giữa Thư Yến Tả và đại ca anh có nhiều rối rắm như vậy, theo ý cô hình như quan hệ hai anh em rất tốt, còn có anh nói Thư đại ca bị bệnh, bất cứ lúc nào cũng có thể rời khỏi thế gian? Đây là ý gì?

Cô không biết nên an ủi anh như thế nào, chỉ có thể dùng sức ôm anh, trong lòng xẹt qua đau lòng, tối nay anh giống như một đứa bé bự bất lực, sau khi biết mình hận sai anh trai rồi, cảm thấy cực kỳ khổ sở, mặc dù cô không trải qua chuyện như vậy, nhưng nếu như thay đổi vị trí, cô cũng sẽ cảm thấy hỏng mất.

“Mèo nhỏ, em nói có phải sai lầm của anh quá không bình thường không?” Giọng Thư Yến Tả khàn khàn vang lên bên tai cô.

“Không có, điều này cũng không thể trách anh, bọn họ không nói cho anh nhất định là có lý do, anh cũng không cần tự trách.”

Thư Yến Tả chậm rãi ngẩng đầu lên từ trong cổ cô, hai mắt chứa tình nhìn cô, “Mèo nhỏ, cám ơn em bằng lòng xuống cùng anh, anh đỡ hơn rồi.”

Nói xong, lòng bàn tay dọc theo gò má Hoắc Nhĩ Phi từ từ vỗ lên, cực kỳ dịu dàng, ánh mắt càng thêm tinh tế đến chết người, khiến Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy Thư Yến Tả tối nay giống như biến thành một người khác, đỏ ửng lặng lẽ bò lên gương mặt cô trong đêm tối, ngay cả trái tim hình như cũng đập nhanh hơn chút, mình nhất định bị anh dịu dàng “Giết” đến, quá đáng sợ!

https://thuviensach.vn

“Anh thật sự không sao chứ?” Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi vẫn còn lo lắng, mới vừa rồi anh khóc, chỉ sợ cô nói ra cũng không có ai tin tưởng, Thư nhị thiếu tung hoành hai nhà hắc bạch ở Hương Cảng rõ ràng cũng biết khóc, quả thật là kỳ quan của thiên hạ!

“Không sao, anh chỉ nhớ em thôi, rất muốn ôm em một cái.” Thư Yến Tả dịu dàng thành thật nói nhỏ.

Lời tâm tình buồn nôn như vậy, khiến Hoắc Nhĩ Phi hơi khó tiếp nhận, gần đây chung sống mấy tháng này, quả thật khác trước kia một trời một vực, biến chuyển quá lớn!

“Vậy tiếp theo anh đi đâu? Đi ‘Nguyên Tân’ sao?” Cô cũng không dám dẫn anh về nhà mình, nếu buổi sáng bị cha mẹ di3n~d@n`l3q21y"d0n nhìn thấy, nhất định sẽ cầm dao làm bếp rồi.

“Không, anh về thẳng Hương Cảng.”

“Trễ như thế, còn có chuyến bay sao? Không phải ngồi lên máy bay trực thăng tới chứ!”

“Không có, anh ngồi máy bay tới.”

“Vậy... Sao anh trở về?”

Thư Yến Tả liếc nhìn cô, trong giọng nói đều là uất ức, “Em không muốn chứa chấp anh, anh chỉ có thể lưu lạc đầu đường.”

“Cái gì chứ! Nhà em nhỏ như vậy, hơn nữa cha mẹ em và Lucus ngủ rồi.”

“Anh đã nửa tháng không gặp con trai, anh rất nhớ thằng bé.” Giọng nói tiếp tục ấm ức.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi nheo mắt lại, quan sát người đàn ông trước mắt này, đầu của anh chẳng lẽ bị sét đánh, sao tối nay vừa khóc vừa giả vờ uất ức, quả thật quá không thể tưởng tượng nổi!

“Anh không phải bị sét đánh chứ, không phát sốt chứ!” Vừa nói tay phải còn đưa lên sờ trán anh, nghiêm mặt nhìn xem anh có phát sốt không.

Thư Yến Tả một phát túm được tay sờ lên của cô, nói một câu thổ lộ vô cùng thâm tình, nhưng nghe vào trong tai Hoắc Nhĩ Phi, chỉ cảm thấy có kích động muốn té xỉu.

“Anh chính là bị em bổ trúng.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 108+2: Bị Tình Cảm Dịu Dàng Của Ác Ma Giết Đến (2)

“Bệnh thần kinh!” Hoắc Nhĩ Phi nhỏ giọng lẩm bẩm một câu, trong lòng lại xẹt qua một tia ngọt ngào.

“Anh đi đây.” Thư Yến Tả buồn buồn nói.

“Nếu không, anh đi lên cùng em, chỉ có điều anh phải rời đi trước khi cha mẹ em thức dậy.” Hoắc Nhĩ Phi thỏa hiệp.

“Cha mẹ em dậy lúc mấy giờ?” Thư Yến Tả có một hài lòng vì mưu kế thực hiện được.

“Sáu, bảy giờ thôi.”

“Vậy lúc năm giờ hơn anh đi.”

“Được rồi.” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy mình mềm lòng.

Hai người rón rén mở cửa vào nhà, khi đóng cửa, Thư Yến Tả đột nhiên đạp phải thứ gì đó, phát ra tiếng “Loảng xoảng” bị sợ đến Hoắc Nhĩ Phi há mồm nhỏ giọng hỏi, “Anh nhỏ giọng một chút!”

Lucus trên giường phát ra tiếng lầu bầu bất mãn, bị sợ đến hai người vội vàng im lặng, chỉ sợ đánh thức con trai.

Thư Yến Tả đầy bụng uất ức nhỏ giọng nói: “Chân anh đau quá, hình như đá phải gỗ rồi, sao phòng em lại nhỏ vậy!”

“Anh cho rằng phòng đều giống như phòng anh, lớn như vậy!” Hoắc Nhĩ Phi tức giận cãi lại.

https://thuviensach.vn

“Em qua đây, anh sợ lại đá phải thứ gì, đánh thức cha mẹ em và Lucus.”

Hoắc Nhĩ Phi lần mò trong đêm đi tới dieendaanleequuydonn bên cạnh anh, lại không thể mở đèn, nếu không đánh thức Lucus dậy sẽ không hay.

Thư Yến Tả hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn khi ngủ của con trai, sau đó lần mò lên giường nằm xuống.

“Giường của em cũng thật nhỏ, còn bị Lucus chiếm một nửa.” Mới vừa nằm lên giường, anh lại oán trách tiếp.

Hoắc Nhĩ Phi hung ác nhìn theo anh, người đàn ông này! Sao mà dài dòng như vậy!

Trong bóng tối, mặc dù Thư Yến Tả không nhìn thấy mèo nhỏ trừng anh, nhưng cũng cảm thấy được hai luồng sáng mãnh liệt.

Nhưng mà anh nói cũng là sự thật, giường của mình rộng có một mét rưỡi, thật sự khó để ngủ ba người, hơn nữa Lucus lại giang chân giang tay chiếm mất một nửa, vì vậy hai người lớn không thể làm gì khác hơn là nằm nghiêng.

Thư Yến Tả thật ra vui mừng, cứ như vậy anh có thể trắng trợn chiếm tiện nghi của con mèo nhỏ, bởi vì vấn đề không gian, hai người thật bất đắc dĩ ôm chặt nhau.

“Anh nới lỏng ra một chút! Rõ ràng không chen lấn như vậy.” Hoắc Nhĩ Phi dùng khẩu hình miệng nói.

“Anh đã nằm ra bên mép giường rồi, em đừng cử động, cử động nữa anh sẽ té xuống.” Thư Yến Tả ngăn cản thân thể định cử động loạn của mèo nhỏ, dùng khẩu hình miệng nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi chỉ có thể không động, nhưng bị anh ôm chặt như vậy, thật khó chịu mà!

Hơn nữa, người đàn ông thúi này lại còn phả hơi ben tai mình, ngứa chết rồi, tê tê dại dại đấy!

Còn nữa, chống đỡ giữa đùi mình chính là thứ đồ kia, tại sao vẫn còn động, người đàn ông thúi! Người đàn ông hư! Đồ háo sắc!

“Anh có thể khống chế một chút không!” Hoắc Nhĩ Phi hơi không nhịn được.

“Cái gì?”

“Cái đó... Cái đó của anh...” Đàn ông thúi này tuyệt đối là cố ý, giả bộ cái gì chứ!

Thư Yến Tả dĩ nhiên hiểu, cái này thật sự không thể trách mình! Mèo nhỏ và mình dán gần như vậy, có thể không có phản ứng sao! Thật sự không có người đàn ông nào có thể không loạn khi người phụ nữ mình yêu mến ngồi trong lòng, anh đương nhiên cũng không ngoại lệ.

“Đó là phản ứng tự nhiên của nó, anh lại không khống chế được.” Thư Yến Tả ghé sát vào bên tai cô bật hơi.

Hoắc Nhĩ Phi giống như bị một luồng điện đánh qua, cả người cũng tê dại, giữa hai chân càng thêm có chất lỏng tràn ra, mắc cỡ đến cô hơi tức giận.

“Nó sinh trưởng trên người anh, tại sao anh lại không khống chế được?”

“Đây là phản ứng tự nhiên của nó khi gặp được người phụ nữ trong tim mình.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi quyết định không thảo luận vấn đề này với anh nữa, càng nói càng thái quá! Cố gắng dựa vào sau, đột nhiên Lucus ngủ say ở phía sau trở mình một cái, vừa đúng lưng tựa lưng với cô.

Ghê tởm hơn chính là ác ma này lại nhích tới gần một chút, vật kia càng lớn thêm, không sai lệch chống đỡ giữa chân cô, thêm vào đó cô lại chỉ mặc một bộ đồ ngủ mỏng manh, khiến cho cô sắp phát điên!

Thật ra thì Thư Yến Tả cũng vô cùng khó chịu, dục vọng phía dưới đang mạnh mẽ kêu gào ở đó hung hăng đặt mèo nhỏ dưới thân, yêu cô thật hay, nhưng anh cố nén không muốn hù dọa mèo nhỏ.

“Toilet ở đâu?” Giọng Thư Yến Tả trầm thấp khàn khàn vang lên.

Hoắc Nhĩ Phi vừa nghe thấy giọng nói sao đè nén thì hiểu ra, “Ở bên ngoài phòng khách.”

“Trong phòng của em không có sao?”

“Không có, nào giống như nhà anh, lớn như tòa thành.” Hoắc Nhĩ Phi bĩu môi, không vui.

“Vậy em đậu xe ở đâu?”

“Trong nhà để xe ở dưới lầu.”

“Đưa chìa khóa cho anh.” Thư Yến Tả vừa nói vừa đứng dậy.

Hoắc Nhĩ Phi rất nhanh hiểu được ý đồ của anh, sờ tới chìa khóa đưa cho anh, “Anh tìm được không?”

“Tìm được, em ngủ đi, anh ở trong xe ngây ngô hai giờ đã.”

Thư Yến Tả thấy dáng vẻ muốn nói lại thôi của mèo nhỏ, không nhịn được nhạo báng đôi ba câu, “Nếu mèo nhỏ die~nd a4nle^q u21ydo^n

https://thuviensach.vn

không nỡ để anh đi, anh sẽ không đi.”

Trong đêm tối, mặt của Hoắc Nhĩ Phi đỏ lên rồi, mắng: “Có quỷ mới không bỏ được anh, không tìm được thì gọi điện thoại cho em, cái đó... Anh lái xe đến thẳng khu khách quý của sân bay nghỉ ngơi đi, đến lúc đó tự em đến lấy.”

“Nếu mèo nhỏ suy nghĩ chu đáo như vậy, nếu anh từ chối thì thật bất kính.”

Bởi vì sợ khi đi ra Thư Yến Tả bị trật chân té vào thứ gì đó, Hoắc Nhĩ Phi chỉ đành phải mượn ánh sáng yếu ớt trên điện thoại di động đưa anh tới cửa, Thư Yến Tả mượn cơ hội nắm chặt tay nhỏ bé của mèo nhỏ, nói là sợ ngã xuống, nhưng thật ra muốn ăn đậu hũ.

Trước khi rời đi, Thư Yến Tả cúi người khẽ hôn lên trán Hoắc Nhĩ Phi, để lại cho cô một nụ cười quyến rũ.

Bò lên giường, Hoắc Nhĩ Phi không biết vì sao khóe miệng lại dính vào vẻ ngọt ngào, cười đến ngây ngốc, đột nhiên phản ứng kịp, tại sao mình muốn cười!

Sờ sờ lên gò má vẫn còn nóng bỏng, lẩm bẩm mấy câu ngọt ngào rồi ngủ thiếp đi.

Sáng ngày hôm sau khi ăn điểm tâm, Thu Linh nghi ngờ hỏi, “Tối hôm qua lúc nửa đêm dường như mẹ cảm thấy nghe được tiếng động gì đó.”

Hoắc Nhĩ Phi đang ăn bánh quẩy rõ ràng bị nghẹn, ho khan hai tiếng.

“Mẹ, mẹ làm sao vậy?” Giọng nói mềm dẻo của con nít truyền đến, khóe miệng còn dính một giọt sữa đậu nành.

https://thuviensach.vn

Thu Linh lập tức rút khăn giấy ra lau sạch sữa đậu nành bên khóe miệng cho cháu ngoại, vừa tiết lộ chút chuyện xấu hổ lúc trước của con gái, “Nhất định là mẹ cháu nửa đêm bò dậy tìm cái gì ăn đấy! Khi lên cấp ba mẹ cháu như vậy, bởi vì làm bài tập đến rất khuya, nửa đêm đói bụng, nên bò dậy tìm ăn, bà và ông nội cháu còn tưởng rằng ăn trộm mò vào, giơ một cây gậy lớn đi ra, thiếu chút nữa đập một gậy xuống, đi đến gần mới phát hiện thì ra là chú mèo tham ăn này.”

“Mẹ, cũng đã bao nhiêu năm, mẹ còn nói ra.” Hoắc Nhĩ Phi bất mãn trợn mắt nhìn mẹ, lại nói chuyện xấu hổ của cô ở trước mặt con trai.

“Bà nội, bà nói nhiều một chút chuyện xưa trước kia của mẹ cho cháu.” Lucus kéo ống tay áo bà nội làm nũng.

“Lucus, không thể như vậy!” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy kiên quyết không thể cổ vũ suy nghĩ này của con trai.

“Bà nội, mẹ hung dữ con!” Lucus chu cái miệng nhỏ nhắn làm nũng, bé biết bà ngoại sẽ giúp bé.

“Lucus đừng sợ, bà ngoại nói rất nhiều chuyện trước kia của mẹ con với con, đi, chúng ta ra ngoài đi dạo đi.” Thu Linh cực kỳ thương yêu đứa cháu ngoại nhỏ này, hơn nữa miệng đứa bé còn đặc biệt ngọt, luôn có thể dụ dỗ được bà vui vẻ không thôi.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy có phải mẹ quá cưng chiều Lucus rồi không, luôn như vậy được không? Sau khi Thư Yến Tả biết có hối hận vì đã để cho mang Lucus về không.

Lucus vội vàng nhảy từ trên ghế xuống, nắm tay bà ngoại đi ra ngoài cửa.

“Mẹ, ngày hôm qua con mua một cái nón cho Lucus, đặt trên ghế sa lon trong phòng khách, mẹ đeo lên cho thằng bé, bên ngoài gió quá lớn rồi,

https://thuviensach.vn

đừng để cho thằng bé bị cảm.” Hoắc Nhĩ Phi uống một ngụm sữa đậu nành, mơ hồ không rõ nói.

“Mẹ, bà ngoại đã đội lên cho con rồi, thật ấm áp.” Giọng Lucus truyền đến từ sau bức bình phong.

Chờ sau khi mẹ mang Lucus ra cửa, Hoắc Nhĩ Phi mới nhớ tới một chuyện, nhớ tới tối hôm qua Thư Yến Tả nói đại ca anh bị bệnh, mặc dù không nói cụ thể là bị bệnh gì? Nhưng câu bất cứ lúc nào cũng có thể rời khỏi thế gian này, thật sự khiến cho cô nghĩ mãi không thông, chẳng lẽ nói Thư đại ca mắc phải chứng bệnh nan y gì?

Không thể nào, cũng chưa từng nghe Tuyết Nghê nhắc tới, chẳng lẽ anh gạt Tuyết Nghê, không được, mình phải gọi điện thoại xác nhận.

Thư Yến Tả vừa xuống máy bay die nda nle equ ydo nn đã đến thẳng phòng làm việc, vừa ngồi xuống không lâu, đã nhận được điện thoại của mèo nhỏ.

“Nhớ tới anh hả.” Giọng cười tràn đầy ranh mãnh.

【Có quỷ mới nhớ tới anh, em muốn hỏi về chuyện của đại ca anh. 】

Vừa nhắc tới đại ca anh, hình như Thư Yến Tả cũng mất tâm tình đùa cợt, vẻ mặt cũng nghiêm túc, “Anh ấy di truyền bệnh u não của mẹ anh, bây giờ đã đến thời kỳ cuối, lúc nào cũng có thể rời khỏi thế gian.”

Bên kia Hoắc Nhĩ Phi sợ hãi thốt lên, 【U não? Anh nói Thư đại ca bị u não, vậy Tuyết Nghê biết không? 】

“Biết.”

【Anh nói Tuyết Nghê cô ấy biết? 】 Hoắc Nhĩ Phi hình như rất khó tin.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy.”

Hoắc Nhĩ Phi đột nhiên rất bội phục dũng khí của Tuyết Nghê, cũng đột nhiên hiểu ra tại sao khi trước Thư đại ca vẫn cứ từ chối Tuyết Nghê, thì ra là chính anh đã biết, bởi vì không muốn liên lụy Tuyết Nghê, cho nên không muốn cho cô ấy bất cứ cơ hội nào, nhưng cuối cùng Tuyết Nghê vẫn buông xuống tất cả, đi nước Anh tìm anh.

Trong mấy tháng này, trên người cô xảy ra nhiều chuyện như vậy, cho nên cô cũng bớt quan tâm đến Tuyết Nghê, cậu ấy nói mình rất hạnh phúc, chỉ có điều hạnh phúc này, có thể kéo dài bao lâu đây?

Trong ba người bọn họ, dũng cảm nhất không phải là cô hay Tiêu Tiêu, mà là Tuyết Nghê xinh đẹp như hoa hồng.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 109+1: Có Yêu Còn Lâu Mới Hối Hận

Editor: Puck

Sau khi cúp điện thoại, Thư Yến Tả lập tức gọi một cú điện thoại cho Lang.

“Tỷ lệ chữa khỏi u não là bao nhiêu?”

Giờ phút này Đoạn Tử Lang đang nằm trên giường, ôm người đẹp ngủ say, thấy là điện thoại của Yến gọi tới, lười biếng nhận, bị câu hỏi bất ngờ này của cậu ấy làm cho ngây ngẩn cả người.

【Có ý gì? Đừng nói rằng cậu bị u não rồi nhé? 】

“Không phải là tôi, là đại ca tôi.”

【Cậu... Đại ca cậu? Chuyện khi nào? 】 Vẻ mặt Đoạn Tử Lang nghiêm túc.

“Chắc là chuyện hơn hai mươi năm trước rồi, mà tôi, tối hôm qua mới biết.” Giọng Thư Yến Tả thật bình tĩnh, tối hôm qua là lần duy nhất anh mất khống chế trong hai mươi mấy năm qua, mà thời điểm đó, chắc sẽ không kéo dài bao lâu.

【Yến, tối hôm qua không phải cậu tới thành phố L tìm mèo nhỏ chứ? 】 Đoạn Tử Lang cảm thấy nếu Yến không nắm chắc trọn vẹn cơ hội này khiến mèo nhỏ đau lòng, vậy cậu ấy không phải là Yến rồi, có lẽ chỉ có mèo nhỏ mới có thể làm cho Yến bỏ xuống tất cả đề phòng.

https://thuviensach.vn

“Nếu như cậu không phải là con giun trong bụng tôi thì tốt.” Giọng Thư Yến Tả hơi buồn bực.

【Phụt! Ai làm con giun đũa trong bụng cậu chứ! Quá ghê tởm, không nói nữa, Thư đại ca vẫn còn ở nước Anh sao? Tôi có biết mấy chuyên gia khoa não nổi danh trên thế giới, nếu không mời bọn họ giúp một tay, thử một chút dù sao vẫn có thể.】 Đoạn Tử Lang thu lại nét mặt đùa bỡn vô lại, vẻ mặt thành thật.

“Anh ấy nói hai ngày nữa sẽ về Hương Cảng, bây giờ không chịu vào phòng phẫu thuật.”

【Trở lại? Anh ấy thật sự rất cố chấp.】

“Chuyện của cậu như thế nào rồi? Mỗi ngày ở trong hương vị dịu dàng ngọt ngào rất dễ chịu nhỉ.” Thư Yến Tả chế nhạo nói.

【Khụ... Khụ... Hai chúng ta đều vậy thôi, lần cậu đi Thụy Sỹ kia chắc cho mèo nhỏ vui mừng không nhỏ nhỉ, chẳng lẽ giữa hai người các cậu không xảy ra chút kích tình gì, nói ra còn khiến cười đến rụng răng.】

“Tôi gọi điện thoại cho cậu không phải muốn thảo luận vấn đề này với cậu, mấy chuyên gia nghiên cứu u não cậu biết kia, nhanh chóng liên lạc một chút, có tin tức gì gọi điện thoại cho tôi, tôi làm việc.” Nói xong lập tức cúp điện thoại.

Coral nằm bên cạnh Đoạn Tử Lang nhích lại gần, nghi ngờ hỏi: “Thư tổng làm sao vậy?” Thư tổng đối với cô mà nói, dù sao cũng có ơn tri ngộ *, hơn nữa vẫn đối xử rất tốt với cô, quan tâm anh cũng là việc nên làm.

(*) tri ngộ: chỉ được thưởng thức hoặc được trọng dụng.

“Anh ấy bị mắc u não.”

https://thuviensach.vn

“Cái gì? U não? Thư tổng bị u não?” Coral không thể tin mà hỏi lại.

“Ừ, trước kia tụi anh cũng đều không ngờ đến, chỉ có điều rất nhiều chuyện cũng không thể giải thích thông được như vậy.”

“Không trách được Thư tổng lại rời khỏi Á Ninh, hóa ra là như vậy.”

Đoạn Tử Lang vội vàng cầm điện thoại lên bấm số của mấy người bạn trong giới y học, nói hẹn trước với bọn họ.

Khi Hoắc Nhĩ Phi gọi điện thoại qua, Chử Tuyết Nghê vừa đúng đi bệnh với Tom rồi, vốn không mang điện thoại di động, cho nên là Thư Phiến Hữu nghe điện thoại.

“Tuyết Nghê, Thư đại ca thật sự mắc u não sao?”

【Em là Phi Phi? 】 Lúc này mắt Thư Phiến Hữu chỉ có thể nhìn được ánh sáng yếu, vừa nghe thấy giọng nói này, anh đã đoán được.

“Thư đại ca, thật xin lỗi, em...” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy rất 囧, mình thật là, không hỏi xem là ai đã nói thẳng.

【Không có việc gì, là tiểu Tả nói cho em hả, nó có khỏe không? 】 Giọng Thư Phiến Hữu rất bình thản, không sóng không gió.

“Anh ấy rất đau lòng, cảm giác mình làm sai, em chưa bao giờ thấy anh ấy yếu ớt như vậy, em nghĩ, anh không nên giấu anh ấy lâu như thế.” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy gạt người thân nhất của mình thật sự hơi không nên, dù sao Thư Yến Tả có quyền được biết.

【Tiểu Tả đúng là vô tội, anh tình nguyện để nó hận anh người đại ca này, cũng không muốn để cho nó cảm thấy có điều áy náy với anh, bây giờ nhìn lại, anh giống như thật sự sai rồi. 】

https://thuviensach.vn

“Thư đại ca, em không có ý trách anh...” Hoắc Nhĩ Phi không ngờ Thư đại ca lại rộng lượng như vậy, cũng có vẻ mình nhỏ mọn rồi, không khỏi hơi ngượng ngùng.

【Không có việc gì, lại nói, ban đầu nếu như không phải bởi vì anh, em cũng sẽ không bị người dưới của tiểu Tả nhận sai người bắt về.】

Cái này làm cho Hoắc Nhĩ Phi ngây ngẩn cả người, anh nói lời này có ý gì?

“Em sao hơi không hiểu.”

【Trên du thuyền hào hoa ở cảng Victoria, anh đã từng mời em nhảy một bản.】

“A...” Hoắc Nhĩ Phi giật mình che miệng lại, người công tử cô đã từng cho rằng là bạch mã hoàng tử lại chính là Thư đại ca, không trách được ở Show Tân Lục Viên khi nhìn thấy anh lại có cảm giác hơi quen mặt, thì ra sáu năm trước bọn họ có duyên gặp một lần, chỉ có điều phần duyên kia quá mỏng, mỏng đến khiến người ta nghĩ không ra.

Thật ra thì khi ở nhà cũ họ Thư, cô đã từng nhìn thấy bóng lưng Thư đại ca, số mạng, thật sự trêu người!

【Anh do đọc được tin tức bát quái ngày đó mới nhớ ra, thật ra thì khi anh ở nhà cũ họ Thư đã từng nhìn thấy em một lần, chẳng qua khi đó gương mặt của em sưng lên, anh chỉ nhìn thấy một bên gò má, thật sự rất chênh lệch với khi nhìn thấy em trên du thuyền, anh không cách nào gộp hai người ở cùng một chỗ, mà hình tiểu Luân đưa cho anh, lại là hình em mặc đồng phục học sinh khi tốt nghiệp trung học. Cho đến mấy năm sau khi gặp lại em đã là người thành thục tài trí, mặc dù luôn cảm thấy có chỗ nào đó quen mặt, nhưng mà thời gian luôn thật đáng sợ, có thể khiến người ta bỏ qua rất nhiều thứ.】

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi kinh ngạc nghe anh nói, thật sự là rất khéo, nếu như ban đầu cô không đồng ý lời mời nhảy của Thư đại ca, có phải cũng sẽ không bị người dưới của Thư Yến Tả bắt lầm không? Hoặc có lẽ Thư đại ca cũng đoán sai, cho dù cô không đồng ý lời mời nhảy của anh, vẫn sẽ trở thành đối tượng bị bắt?

Đáng tiếc trên đời này không có nhiều nếu như như vậy, những căm hận ban đầu kia có lẽ đã theo thời gian từ từ phai nhạt đi, Thư đại ca nói rất đúng, thời gian luôn rất đáng sợ, có thể khiến người ta bỏ qua rất nhiều thứ.

【Phi Phi, tiểu Tả nó thật sự rất thích em, có lẽ cả đời này nó chỉ yêu một người là em, những người phụ nữ khác sẽ không bao giờ lọt vào mắt nó nữa, hơn nữa càng không đi vào trái tim nó, hình như đàn ông nhà họ Thư đều rất si tình, vĩnh viễn chỉ biết bỏ ra yêu tuyệt đối và thật lòng với một người phụ nữ.】

Lời Thư Phiến Hữu giống như tảng đá đập vào trong lòng Hoắc Nhĩ Phi, gợi lên một mảnh sóng.

“Thư đại ca, anh đúng là như vậy sao? Chỉ thích một mình Tuyết Nghê sao?” Hoắc Nhĩ Phi nhẹ giọng hoi.

【Ừ, có lẽ anh yêu hơi muộn chút, nhưng đời này anh chỉ biết yêu một người phụ nữ là cô ấy, đời này của anh rất ngắn, có cô ấy ở bên cạnh anh, như vậy đủ rồi.】Giọng Thư Phiến Hữu dịu dàng như nước, lại khiến cho người ta cảm thấy tình ý tinh tế.Trước tết mười ngày, Thư Phiến Hữu và Chử Tuyết Nghê từ nước Anh bay thẳng về Hương Cảng.

Ngày đó, Hoắc Nhĩ Phi mang theo Lucus trở về Hương Cảng, Thư Yến Tả và Thư Tử Nhiễm tự mình đi sân bay đón hai người.

Thư Tử Nhiễm đứng ở đó, nhìn đại ca và chị Tuyết Nghê tay trong tay đi từ xa xa ra, chỉ cảm thấy đại ca gầy đi không ít, sắc mặt rõ ràng không

https://thuviensach.vn

được tốt giống như trước kia, không khỏi đau lòng, đi lên trước cực kỳ uất ức kêu lên một tiếng: “Đại ca, em muốn được ôm.”

Thư Phiến Hữu giang hai cánh tay ra, ôm em gái vào trong ngực, Thư Tử Nhiễm nhẹ nhàng tựa đầu chôn vào trước ngực đại ca, một giây sau khôi phục tự nhiên, chuyển sang Chử Tuyết Nghê bên cạnh.

“Chị Tuyết Nghê, hoan nghênh chị và đại ca cùng nhau trở về.”

Chử Tuyết Nghê rất nhiệt tình tặng cô một cái ôm.

Lucus đứng ở bên cạnh không thuận theo, giọng nói mềm dẻo hết sức đáng yêu vang lên, “Cha, mẹ, con cũng muốn được ôm như vậy.”

Thư Yến Tả dĩ nhiên không có thói quen đó, trong mắt lộ ra vẻ quan tâm nồng đậm, dưới cái nhìn của Thư Phiến Hữu, tiểu Tả có thể như vậy đã là rất khá, anh không thể lập tức hy vọng xa vời quá nhiều.

Thư Phiến Hữu nhìn cháu trai đáng yêu, cười đến cưng chiều, một phát ôm lấy bé.

Lucus năm tuổi đã rất nặng, bây giờ thân thể Thư Phiến Hữu không tốt bằng trước kia, ôm bé đương nhiên rất cố sức, cho nên Thư Yến Tả định nhận lấy con trai, nhưng Lucus không chịu, “Con đã rất lâu không nhìn thấy bác cả, con cứ muốn bác cả ôm.” Sau đó ngọt ngào nói với bác cả của bé, “Bác cả, Lucus rất nhớ bác, lần này bác trở lại còn đi nữa không?”

“Bác cả cũng rất nhớ Lucus đó, nhưng bác cả còn có rất nhiều chuyện chưa làm xong, cho nên vẫn không có thời gian trở lại.”

Chử Tuyết Nghê giả bộ tức giận nói: “Lucus không nhớ dì Tuyết Nghê rồi sao? Dì Tuyết Nghê thật sự rất đau lòng đó!”

https://thuviensach.vn

Lucus vội vã lắc đầu, “Con không có, chỉ có điều con không biết nên gọi dì Tuyết Nghê là dì hay là thím.”

Một câu nói thành công chọc mấy người lớn ở đây có vẻ mặt khác nhau, thật đúng là quỷ sứ!

Chử Tuyết Nghê thẹn thùng đỏ bừng mặt; Thư Phiến Hữu vẫn trước sau như một cười yếu ớt; Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy con trai rất có thể tức thời khơi dậy không khí; Thư Yến Tả vẫn tỏ vẻ bình thản; cười đến vui vẻ nhất chính là Thư Tử Nhiễm rồi; Lucus thật sự quá đáng yêu!

Buổi tối, dĩ nhiên người một nhà ăn bữa cơm đoàn viên, năm nay có lẽ do tăng thêm hai người, vui vẻ sắp quá mức là Thư Tử Nhiễm rồi, hai chị dâu đều đến đông đủ.

Trong bữa tiệc, Hoắc Nhĩ Phi trêu ghẹo nói, “Nhiễm Nhiễm, không phải em có một người bạn trai nước Anh sao? Sao chị chưa thấy dù chỉ một lần.”

“Mẹ, con đã thấy, dáng dấp của dượng đúng là rất đẹp trai, nhưng mà dáng dấp của dượng không giống chúng ta, ánh mắt dượng ấy có màu xanh lam, da cũng rất trắng, tóc là màu đen giống như chúng ta.” Không đợi Nhiễm Nhiễm trả lời, Lucus đã giành trả lời trước.

“Con gặp ở đâu?” Hoắc Nhĩ Phi kỳ quái.

“Tết năm ngoái đã trở lại, khi đó mẹ không có ở đây, chỉ có điều con hy vọng năm nay mẹ có thể cùng chúng con đón mừng năm mới.” Lucus chu cái miệng nhỏ nhắn nói.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 109+2: Có Yêu Còn Lâu Mới Hối Hận 2

Editor: Puck

Thư Yến Tả có ý vô ý liếc mắt nhìn mèo nhỏ, mà Lucus thì hai mắt trông đợi nhìn Hoắc Nhĩ Phi, hy vọng cô nói ra lời ở lại.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ có cảm giác mình tự chui đầu vào rọ, lại lôi mình tiến vào.

“Chị Phi Phi, rất không khéo đó, trong tết anh ấy có một hạng mục phải làm, cho nên mới không tới Hương Cảng được.” Trong mắt Thư Tử Nhiễm tràn đầy hạnh phúc, cô và Colin chính là bạn học cùng lớp cấp ba, cùng chung một đại học. Năm lớp mười hai ấy mới chính thức nói yêu đương, cho tới bây giờ, trong khoảng thời gian này cũng cãi nhau rất nhiều lần, nhưng mỗi lần đều tốt đẹp như lúc ban đầu, sau khi cãi nhau, tình cảm có thể còn tốt hơn trước kia.

“Lucus, con chính xác cho rằng dượng đẹp trai hơn cha con sao?” Chử Tuyết Nghê tuyệt đối cố ý hỏi như thế.

Lucus đưa tay nhỏ bé gãi gãi đầu, vẻ mặt rối rắm, “Đều rất đẹp trai! Cha và dượng chính xác là hai kiểu khác biệt chứ sao!”

Chọc cho mấy người trên bàn đều cười, quả nhiên đứa bé chính là bảo bối.

Chử Tuyết Nghê sờ sờ bụng mình, càng cảm thấy lựa chọn của mình là đúng.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi rất muốn ngủ chung với người bạn tốt Tuyết Nghê vào buổi tối, định tán gẫu mấy lời nói giữa khuê mật, nhưng có hai người phản đối, hai người không tỏ thái độ, hiển nhiên không thể thực hiện được.

Sau bữa cơm chiều, cô liền lôi kéo Tuyết Nghê đi về một chỗ kín đáo ở sau vườn lặng lẽ nói.

“Tuyết Nghê, cậu thật sự luôn biết bệnh của Thư đại ca?”

“Ừ.” Chử Tuyết Nghê thật bình tĩnh trả lời.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn bạn chằm chằm một hồi lâu, thật ra trong cuộc sống giống như Tuyết Nghê thật sự không nhiều lắm, biết rõ mắc phải bệnh khó trị, vẫn làm việc nghĩa không chùn bước như thế, đây thật sự là thiêu thân lao đầu vào lửa.

“Cậu yêu anh ấy đã yêu đến mức có thể không cần tương lai sao? Hay là cậu vốn chưa từng nghĩ đến?”

“Vừa mới bắt đầu thì không nghĩ đến, sau đó thì cũng không quan tâm, cậu biết đó, tớ vẫn luôn thích tình yêu oanh oanh liệt liệt, rất ít khi đi cân nhắc hậu quả.” Khóe miệng Chử Tuyết Nghê khẽ nhếch lên cười, giọng nói lạnh nhạt.

“Tuyết Nghê, sao nghe như thế nào tớ đều cảm thấy có gì không đúng chứ, sẽ không có chuyện gì gạt tớ chứ.” Hoắc Nhĩ Phi lo lắng hỏi.

“Không có việc gì, tớ rất tốt, Phi Phi, cậu không cần phải lo lắng, cho dù Phiến Hữu như thế nào, tớ đều sẽ luôn luôn cùng anh ấy.”

“Cậu có chuyện gì nhất định phải nói cho tớ biết, tớ vĩnh viễn là hậu thuẫn kiên cường nhất của cậu.” Hoắc Nhĩ Phi đưa quả đấm ra, rất kiên định nói, mỗi người đều có cuộc sống và tình yêu của mình, cô không có

https://thuviensach.vn

quyền can thiệp vào chuyện của Tuyết Nghê, chỉ hy vọng cô ấy có thể sống tốt.

Chử Tuyết Nghê cũng đưa quả đấm của mình ra, đụng vào quả đấm của Phi Phi, hai người nhìn nhau cười một tiếng.

“Phi Phi, cho dù tương lai cậu lựa chọn ai, tim của mình là quan trọng nhất, không cần chú ý quá nhiều, mặc dù tớ rất hy vọng cậu có thể trở thành chị dâu của tớ, nhưng chuyện này cũng không phải là chuyện tớ có thể làm chủ, cậu hạnh phúc là tốt rồi.”

“Sao tớ có cảm giác cậu không xem trọng chuyện tớ trở thành chị dâu của cậu!” Hoắc Nhĩ Phi bĩu môi cười cười, mang theo chút mùi vị chế nhạo.

“Cái đó, người sáng suốt cũng nhìn ra được, con trai của cậu cũng lớn như vậy, anh trai tớ nào có hy vọng chứ!” Chử Tuyết Nghê cũng cười.

“Cậu được đấy Chử Tuyết Nghê! Dám cười tớ hả!” Móng vuốt của Hoắc Nhĩ Phi đuổi tới.

Chử Tuyết Nghê cười duyên đứng dậy, Hoắc Nhĩ Phi lập tức đuổi theo.

Thật ra thì ngay từ khoảnh khắc nhìn thấy Phi Phi ở sân bay, cô đột nhiên đã cảm thấy Phi Phi và anh trai không có hy vọng rồi.

Có lẽ nếu không có sự xuất hiện của Lucus và Thư Yến Tả, Phi Phi sẽ yên ổn đi hết cả đời với anh trai, nhưng tất cả đều không có nếu như, Phi Phi và Thư Yến Tả đã biết nhau từ trước, hơn nữa còn sinh một đứa con trai, những thứ này đều tồn tại chân thật, cho dù cậu ấy muốn quên cũng không quên được. Trách chỉ có thể trách ý trời trêu ngươi, nếu như sáu năm trước cô và Phi Phi không trúng phần thưởng du lịch năm ngày ở Hương Cảng, có lẽ sẽ không gặp được Thư Yến Tả.

https://thuviensach.vn

Nếu như nói anh trai dịu dàng như nước, như vậy Thư Yến Tả chính là bốc cháy như lửa, cá tính của Phi Phi có lẽ hợp với ở chung một chỗ với Thư Yến Tả, lay động của anh trai với Phi Phi không thể nghi ngờ là đẩy cậu ấy vào trong ngực Thư Yến Tả.

Đứng ở góc độ bạn bè, cô chúc phúc cho Phi Phi có thể có được kết cục tốt, cho dù là gả cho anh trai hay gả cho Thư Yến Tả, cô đều ủng hộ Phi Phi.

Ở Hương Cảng ngây người không tới ba ngày, Thư Phiến Hữu đã cùng với Chử Tuyết Nghê trở về thành phố L, cho dù như thế nào, bắt cóc con gái nhà người ta gần nửa năm, luôn luôn phải gặp người lớn mới được.

Hoắc Nhĩ Phi cũng theo hai người trở về nhà, Lucus tỏ vẻ phản đối cực lớn, cô nói hơn nói thiệt cũng không dụ dỗ được, cuối cùng vẫn là Thư Yến Tả ra tay, ghé vào lỗ tai bé lặng lẽ nói mấy câu, bé chu cái miệng nhỏ nhắn ra gắng gượng đồng ý.

Cha Chử và mẹ Chử biểu hiện ra hoan nghênh cực lớn với con rể đúng chuẩn của mình, Chử Tuyết Luân đương nhiên còn không biết bệnh tình của Thư đại ca, chẳng qua chỉ cảm thấy anh gầy gò đi chút, có thể do công việc quá cực khổ thôi.

Chỉ có điều nếu như em gái thật sự gả cho anh ấy, vậy mình không thể tiếp tục gọi Thư đại ca nữa, hơn nữa vừa nghĩ tới mình và Thư Yến Tả thành thân thích, anh đã cảm thấy rất kỳ cục, Phi Phi cô ấy...

Thư Phiến Hữu đủ cấp bậc lễ nghĩa, khiến hai bác không thể bắt bẻ, chỉ có điều chính anh biết, anh sẽ lập tức khiến hai bác thất vọng, thậm chí là giận dữ, những chuyện này anh đều chịu đựng được, dù sao cha mẹ đều hy vọng con cái có thể hạnh phúc.

Sau bữa cơm trưa, Thư Phiến Hữu muốn nói chuyện riêng với hai bác nhà họ Chử, Chử Tuyết Nghê sao có thể không hiểu được ý tứ của anh,

https://thuviensach.vn

dùng ánh mắt ý bảo anh không cần, cha mẹ sẽ không chịu nổi.

Thư Phiến Hữu nhìn cô một cái thật sâu, ý tứ rất rõ ràng: Bọn họ sớm muộn gì cũng có một ngày sẽ biết, sớm biết không phải tốt hơn sao? Hơn nữa anh không muốn bị cho rằng là một kẻ lừa gạt.

Quả nhiên, hai bác nhà họ Chử nghe được câu anh bị u não, ban đầu rất tức giận, nhưng thấy dáng vẻ đúng mực của người trẻ tuổi này, từ từ bình tĩnh lại.

“Tuyết Nghê con bé vẫn luôn biết?” Cha Chử sau khi từ tức giận chuyển sang bình tĩnh hỏi.

“Đúng vậy.”

“Đứa con gái đáng thương của tôi, sao lại hồ đồ như thế chứ!” Mẹ Chử đau lòng khóc ròng nói.

“Hai đứa có tính toán gì không?” Cha Chử không hổ là người tung hoành trong giới kinh doanh, năng lực gặp chuyện thấy biến không loạn vô cùng tốt, không đi trách cứ Thư Phiến Hữu cái gì, con gái biết rõ thân thể cậu ta bị u não, vẫn làm việc nghĩa không chùn chân mà đuổi theo tới nước Anh, là nên nói con bé có dũng khí hay là hồ đồ đây?

Làm cha, ông hy vọng con gái có thể hạnh phúc, mặc dù cậu thanh niên trước mắt có thể đảm đương, cũng có thể trị được Tuyết Nghê, nhưng cậu ta lại mắc phải bệnh khó trị, trò đùa này đúng thật lớn.

“Chú, dì, cháu thật sự vô cùng xin lỗi vì đến bây giờ mới nói sự thật này cho chú dì biết, lần này trở về cháu chính là muốn đưa Tuyết Nghê bình an trở lại, cho dù chú dì mắng cháu đánh cháu, cháu đều nhận, chuyện này đúng là do cháu sai trước, qua năm cháu muốn một mình trở về nước Anh, cho dù phẫu thuật thành công hay không, cháu đều không tiếc.”

https://thuviensach.vn

“Cháu đã thương lượng với Tuyết Nghê chưa?”

“Cháu không muốn để cho cô ấy tận mắt nhìn thấy cháu tiến vào phòng phẫu thuật, càng không muốn để cho cô ấy nhìn thấy thân thể lạnh lẽo của cháu từ trong phòng phẫu thuật ra ngoài, cho nên trịnh trọng mong muốn chú dì có thể giữ Tuyết Nghê lại, bởi vì cháu yêu cô ấy, càng hy vọng cô ấy có thể hạnh phúc.” Thư Phiến Hữu cúi mình vái chào thật sâu về phía cha Chử và mẹ Chử, giọng nói thành khẩn.

Cha Chử đột nhiên hiểu được ý tưởng của người trẻ tuổi này, ông sao không hiểu được cá tính của con gái mình, từ nhỏ đã nhất định phải có được thứ đồ mình thích, cũng không chịu thua, vẫn không buông tha bất kỳ thứ đồ gì mình yêu thích, lại càng không nói đến người.

Chuyện trước kia của con gái, ông cũng không phải không rõ ràng lắm, từng nói con bé rất nhiều lần, nhưng chưa lần nào nghe lọt, khó khăn lắm mới gặp được một người thật lòng, lại bị căn bệnh này, chẳng lẽ trời cao đang trừng phạt hành động việc làm trước kia của con bé sao? Haizzz...

Mẹ Chử vẫn ở bên cạnh lau lệ, than thở con gái bất hạnh.

“Cá tính của Tuyết Nghê, không phải chú dì nói giữ lại thì giữ lại được, chắc hẳn cháu cũng rõ ràng, mọi người chúng ta đều hy vọng cháu có thể phẫu thuật thành công, đừng quá tiêu cực, phải có lòng tin với chính mình.” Cha Chử vỗ vỗ bả vai Thư Phiến Hữu.

“Cám ơn chú, cháu hiểu.”

Chử Quý Phương cảm thấy nếu như không phải Thư Phiến Hữu mắc căn bệnh này, ông cảm thấy con gái đã tìm cho ông một con rể tốt trở về, chỉ tiếc trời không chiều lòng người.

Hai anh em Chử Tuyết Luân và em gái hàn huyên thật lâu, hình như hai anh em đã rất lâu không tán gẫu nghiêm túc như vậy, anh không thể

https://thuviensach.vn

thay đổi ý tưởng của em gái, nhưng cũng không đồng ý cách yêu như thiêu thân lao đầu vào lửa như vậy, biết rõ sẽ không có kết quả còn không chịu buông tha.

Tuyết Nghê lại rất rõ ràng nói cho anh biết, “Em biết rõ bản thân đang làm chuyện gì, cũng biết rõ em muốn cái gì, càng sẽ không hối hận về hành động việc làm của em.”

“Tuyết Nghê, em rất cố chấp rồi, anh thừa nhận Thư đại ca là người rất tốt, nhưng tỷ lệ phẫu thuật thành công của anh ấy cực kỳ nhỏ, cho dù như vậy, em vẫn cam tâm tình nguyện sao?”

“Đúng, cho dù sau một khắc anh ấy sẽ vĩnh viễn rời xa em, em cũng cam tâm tình nguyện như vậy, chỉ có yêu còn lâu mới hối hận.” Tuyết Nghê nói lời rất kiên định.

Chử Tuyết Luân nhìn cô em gái mình nuông chiều từ nhỏ, hình như con bé lập tức lớn lên rất nhiều, không giống cô nhóc luôn đi theo phía sau anh gọi “Anh trai” như trước nữa, đều trưởng thành rồi.

“Anh, Phi Phi cũng hỏi em câu giống vậy, em không muốn nhúng tay vào chuyện của hai người, dù sao một là anh trai ruột của em, một là người bạn tốt nhất của em, em hy vọng cho dù kết quả như thế nào, hai người vẫn là người thân nhất của em.”

“Nhóc, anh hiểu.” Mấy năm qua đây là lần đầu tiên Chử Tuyết Luân vuốt tóc em gái mình, gọi con bé là “Nhóc”.

“Anh.” Chử Tuyết Nghê mím miệng gục lên bả vai anh.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 110+1: Là Anh Không Rời Xa Được Em

Mặc dù cha Chử mẹ Chử đã biết con rể tiêu chuẩn này bất cứ lúc nào cũng sẽ rời khỏi nhân thế, nhưng vẫn tỏ vẻ nhiệt tình cực lớn, giữ lại nhà qua tết.

Mặc dù trước đó đúng là Thư Phiến Hữu gạt bọn họ, nhưng đã rất thẳng thắn nhận sai với bọn họ, ngược lại là người vô cùng tốt, chỉ tiếc bị bệnh, điều này cũng không thể trách.

Thư Phiến Hữu thấy Tuyết Nghê cũng tỏ vẻ tha thiết nhìn mình, hy vọng mình lưu lại, hơn nữa chú Chử và dì Chử cũng không nghiêm nghị trách cứ anh cái gì, cho dù sau khi biết được chân tướng, vẫn đối xử nhiệt tình với anh như vậy, khiến cho anh lúc này không thể nói ra lời rời đi.

Chỉ có thể gọi điện thoại cho tiểu Tả và Nhiễm Nhiễm, nói cho hai em biết chuyện mình ở nhà Tuyết Nghê đón năm mới.

Thư Yến Tả trầm mặc một lúc, nói một câu khiến Thư Phiến Hữu vô cùng không tưởng tượng nổi, “Đại ca, Tuyết Nghê là một cô gái tốt, anh nên đối xử tốt với cô ấy.”

Nhiễm Nhiễm cũng tỏ vẻ hiểu được anh, chị Tuyết Nghê bỏ ra cho anh nhiều như vậy, theo người nhà chị ấy đón lễ mừng năm mới cũng là việc nên làm, khó có được là cha mẹ chị Tuyết Nghê còn khéo hiểu lòng người như vậy.

Tiết xuân năm nay, đối với Chử Tuyết Nghê mà nói, là có ý nghĩa khác thường, buổi tối đêm ba mươi, người một nhà ngồi quanh bàn ăn, ăn cơm tất niên, xem tiết mục chào xuân CCTV cuối năm.

https://thuviensach.vn

Thư Phiến Hữu rất thân thiết gắp một miếng thịt kho Tuyết Nghê thích ăn đặt vào trong chén cô.

Chử Tuyết Nghê dịu dàng cười một tiếng, nhét vào trong miệng, đột nhiên cảm thấy buồn nôn, muốn ói, vội vàng chạy vào toilet.

“Con bé Tuyết Nghê này làm sao đây? Chẳng lẽ ăn xấu bụng?” Mẹ Chử lo lắng hỏi.

Trong mắt Thư Phiến Hữu thoáng qua dinendian.lơqid]on vẻ không thể tin, không thể, không thể nào.

Chử Tuyết Nghê chạy vào trong toilet nôn mửa một trận, cô nhìn mình trong gương, chậm rãi sờ về phía bụng mình, trong mắt loang loáng lệ, ngay sau đó rửa mặt, bình tĩnh đi ra ngoài.

Nhìn thấy vẻ mặt nghi vấn của người cả nhà, dẩu môi làm nũng nói với mẹ: “Mẹ, đều do mẹ không tốt, con vừa trở lại mẹ đã làm nhiều đồ ăn ngon như vậy cho con, quá nhiều dầu mỡ, con lập tức còn chưa quen, cho nên mấy ngày gần đây đều đau bụng.”

“Con xem đứa nhỏ này, là ai trở lại đã la hét muốn ăn thứ này thứ kia, bây giờ ăn đau bụng lại tới tìm mẹ.” Mẹ Chử cười ai oán nói.

Vì vậy mà sóng gió trận nôn mửa này coi như qua, chỉ có Thư Phiến Hữu mờ mờ ảo ảo cảm thấy lo lắng trong lòng, thừa dịp Tuyết Nghê và mẹ cô đi vào nhà thì thầm, anh đi ra ngoài gọi điện thoại cho Tom ở nước Anh phía xa, một lần nữa xác nhận sự thật Tuyết Nghê phá thai.

Tom rất tức giận mắng anh một trận, “Có người không có lương tâm như cậu sao? Làm tổn thương cô ấy không nói, lại còn nghi ngờ cô ấy, đây không phải là biểu hiện của một người đàn ông tốt nên có.”

https://thuviensach.vn

Thư Phiến Hữu đương nhiên tin tưởng, xem ra Tuyết Nghê vừa nôn mửa, là mình chuyện bé xé ra to, Tuyết Nghê ở nước Anh nửa năm, trở lại ăn thịt ăn cá nhiều như vậy, nhất định sẽ không chịu nổi, cũng khó tránh khỏi sẽ đau bụng gì đó, chỉ mong mình suy nghĩ nhiều.

Hoắc Nhĩ Phi thì ngược lại tương đối mà nói hơi cô đơn, một nhà ba người vây quanh một bàn lớn, mẹ Hoắc bắt đầu rầm rì nhắc đến cháu ngoại rồi, trong nhà có đứa trẻ vẫn náo nhiệt hơn! Hoắc Nhĩ Phi ăn cơm của mình, mắt điếc tai ngơ, cô cũng không thể ích kỷ mang Lucus về.

Mặc dù Chử Tuyết Luân có mời cô đến nhà chơi, nhưng cô cảm thấy đi vẫn không tốt, chủ yếu chính là bác trai Chử và bác gái Chử quá nhiệt tình, cô sợ mình sẽ không chịu nổi bọn họ hỏi thăm một loạt.

Buổi sáng mùng một đầu năm, Hoắc Nhĩ Phi bị cha mẹ cứng rắn kéo dậy, thật là đòi mạng, lễ mừng năm mới thì không thể ngủ ngon giấc.

Khi một nhà ba người vây quanh bàn ăn ăn chè trôi nước, có người gõ cửa, người nào sớm như vậy đã tới nhà chúc tết chứ! Thật kỳ quái!

Mẹ Hoắc vội vàng đứng dậy đi mở cửa, khi nhìn thấy người tới, thì đứng sững ra đó, dáng dấp cậu thanh niên ở cửa cũng quá đẹp trai đi, mang theo bé trai không phải là cháu ngoại bảo bối của bà sao? Chẳng lẽ cậu ta chính là Thư Yến Tả đã bắt nạt Phi Phi?

“Bà ngoại, chúc mừng năm mới, con và cha tới chúc mừng năm mới bà ngoại và ông ngoại.”Lucus vừa nói vừa vái lạy có hình có dạng.

Thư Yến Tả hắng giọng nói, “Dì, chúc mừng năm mới.”

Giọng nói này không thể nghi ngờ làm Hoắc Nhĩ Phi bị sặc, bánh trôi vừa mới nhét vào miệng hơi sơ ý bị trượt vào trong cổ họng, bỏng đến thiếu chút nữa cô không kêu to oa oa lên.

https://thuviensach.vn

Cha Hoắc cũng vội vàng đứng dậy, rất muốn nhìn thấy Thư nhị thiếu trong tin đồn.

Thư Yến Tả vẫn là lần đầu tiên lễ phép như vậy chúc tết cho hai người lớn không quen biết, nhìn thấy cha mèo nhỏ diee ndda fnleeq uysd doon tỏ vẻ nghiêm túc, vẫn rất thân thiện nói một tiếng, “Chú, chúc mừng năm mới.” Vì mèo nhỏ, anh coi như bất cứ giá nào.

“Ông ngoại, chúc mừng năm mới, mẹ, mẹ làm sao vậy?” Lucus rất thân thiện chạy đến cọ cọ bên cạnh ông ngoại.

Hoắc Kỳ nhìn về phía cháu ngoại xinh xắn, dĩ nhiên không lạnh mặt nổi, một tháng chung đụng, hai ông cháu đã sớm tạo nên tình cảm sâu đậm, huống chi không có người già nào không thương yêu cháu ngoại mình.

Liếc mắt nhìn con gái bị sặc nói: “Mẹ con gặp lại con, quá vui mừng.”

Hoắc Nhĩ Phi uống một ngụm canh, đứng dậy, đi tới ngưỡng cửa, khi nhìn thấy đồ tặng phẩm rất quý giá trên tay Thư Yến Tả thì cảm giác mình sắp không nhịn nổi rồi, cắn chặt môi không để cho mình bật cười, nhưng thật sự quá buồn cười mà!

Nhất là dáng vẻ xách theo quà của người đàn ông này, thật hài hước! Cô có thể không bật cười sao!

Thư Yến Tả đương nhiên thấy được mèo nhỏ nhịn cười, vốn rất hồi hộp, rất ngượng ngùng, kết quả mèo nhỏ còn cố ý nhìn chuyện cười của anh, anh không làm được chuyện tặng quà này, cũng quá làm khó anh!

Mặc dù mẹ Hoắc rất không ưa thích kẻ trứng thúi bắt nạt con gái mình, nhưng mới sáng sớm mùng một đầu năm người ta đã từ Hương Cảng chạy tới chúc tết bọn họ, còn mang theo nhiều quà quý giá như vậy, cũng không thể cự người ngoài ngàn dặm *!

https://thuviensach.vn

(*) cự người ngoài ngàn dặm: cách xa người ta ngoài ngàn dặm, hình dung thái độ ngạo mạn, kiên quyết cự tuyệt, xa lánh

Vì vậy rất thân thiện kêu cậu ta để đồ xuống, vào phòng khách ngồi một chút, dù sao có câu tục ngữ như thế này, “Cha mẹ vợ nhìn con rể càng nhìn càng cảm thấy hài lòng.” Thật đúng là không phải giả, mẹ Hoắc lần đầu tiên nhìn thấy Thư Yến Tả, không biết vì sao, trong tâm lý cũng không ghét bỏ, chỉ có điều trong lòng vẫn không muốn thừa nhận mà thôi, hơn nữa cháu ngoại cũng lớn như vậy, haizzz...

“Ông ngoại, bà ngoại, đây là quà mừng năm mới con đưa cho ông bà, ông bà nhất định phải thích đó!” Lucus tự mình lấy hai hộp quà gói đẹp trong ba lô nhỏ của mình ra, rất vui mừng nhét vào trên tay bà ngoại, ông ngoại, đôi mắt to càng thêm tha thiết nhìn hai người.

Dụ được hai người vui vẻ, cháu ngoại nhỏ thật sự có tâm.

“Chú, dì, chút lễ mọn này kính xin...” Thư Yến Tả còn nói chưa hết lời, Hoắc Nhĩ Phi bên cạnh đã không nhịn được “Phì” một tiếng bật cười, “Ha ha ha...” Cô ôm bụng ở đó cười không ngừng, ngay cả thân thể cũng run rẩy theo.

Mặt Thư Yến Tả hơi không nén được giận di ien n#dang# yuklle e#q quiq on, lời nói còn hơn phân nửa, tay còn ở giơ ở đằng kia, rất căng...

Thu Linh trợn mắt nhìn con gái, phá vỡ cục diện bế tắc, vội đón đồ gì đó trong tay Thư Yến Tả, “Đi vào trước ngồi một chút.”

Thư Yến Tả khi đi qua bên cạnh người nào đó thì đôi mắt rất có thâm ý nhìn qua cô một cái, khiến trong lòng Hoắc Nhĩ Phi xẹt qua dự cảm xấu, hừ! Ai sợ ai!

Lucus hết nhìn bên này lại nhìn bên kia, không hiểu hỏi: “Mẹ, mẹ đang cười gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi ho khan hai tiếng, “Lucus, quà của mẹ đâu?”

Mắt Lucus đảo tròn, nhào tới “Chụt” một cái vang dội lên mặt mẹ, đôi tay càng thêm ôm chặt cổ mẹ, đổ thừa không chịu đi xuống.

Hoắc Nhĩ Phi vui mừng hung hăng hôn hai cái lên mặt con trai, chọc cho Lucus cười khanh khách không ngừng, ngay sau đó chu cái miệng nhỏ nhắn nói: “Mẹ, mẹ nên tặng quà cho con.”

“Mẹ đã sớm mua cho Lucus rồi.” Hoắc Nhĩ Phi ôm con trai đi vào trong phòng.

Trong phòng khách chỉ còn sót lại ba người, hai vợ chồng Hoắc Kỳ và Thư Yến Tả, thấy thế nào cũng lúng túng, may mà Thu Linh thỉnh thoảng hỏi một câu.

“Nghe nói cha mẹ cậu đều không còn?”

“Vâng.”

“Nghe nói cậu còn một anh trai và một em gái?”

“Vâng.”

“Nghe nói cậu thích Phi Phi nhà chúng ta?”

“Vâng, cháu yêu cô ấy.”

Câu trả lời này khiến Hoắc Kỳ và Thu Linh khựng lại, “Cậu yêu Phi Phi, vậy mà cậu còn làm ra chuyện như vậy với con bé?” Thu Linh không hiểu hỏi.

“Chú, dì, xin lỗi, là do trước kia suy nghĩ của cháu quá cực đoan rồi, đã tạo thành tổn thương không cách nào xóa sạch với Phi Phi, cháu biết mình đã làm sai, cháu rất có lòng tin có thể cho Phi Phi

https://thuviensach.vn

di1enda4nle3qu21ydo0n một tương lai rất tốt, cũng sẽ đối xử tốt với cô ấy.” Thư Yến Tả nói rất chân thành.

Hoắc Nhĩ Phi ở trong phòng dĩ nhiên nghe được lời Thư Yến Tả nói, chỉ cảm thấy trong lòng có gì đó rất lạ, lúc nào thì người đàn ông thúi này thâm tình như thế rồi, luôn động một chút là nói lời buồn nôn như vậy, thật là!

Lucus ghé vào bên tai mẹ, nghiêm trang nói: “Mẹ, cha thật sự thích mẹ, chúng con cũng biết.”

Hoắc Nhĩ Phi kinh ngạc nhìn con trai, chúng con cũng biết là có ý gì?

Nhìn vẻ mặt mê man của mẹ, Lucus trừng mắt nhìn, “Mẹ, mẹ thật ngốc đó.”

Hoắc Nhĩ Phi gõ một cái lên trán con trai, “Quỷ nhỏ!”

Thư Yến Tả vốn định đưa con trai về, anh thật sự không có kinh nghiệm sống chung với người lớn, nhưng mẹ mèo nhỏ rất nhiệt tình lưu anh lại ăn cơm trưa, hơn nữa chú Hoắc cũng không nói gì, khiến cho anh hơi đứng ngồi không yên.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 110+2: Là Anh Không Rời Xa Được Em 2

Editor: Puck

May mà có Lucus nhân tiểu quỷ đại *, rất nhanh trí qua qua lại lại giữa người lớn, chọc cho tất cả mọi người đều vui vẻ, Thu Linh hàn huyên một lúc rồi vào phòng bếp chuẩn bị bữa trưa phong phú.

(*) Nhân tiểu quỷ đại: thành ngữ Trung Quốc, nghĩa là người còn nhỏ mà đầu óc thông minh lanh lợi nghịch ngợm, nhiều mưu ma chước quỷ, phần lớn dùng đối với con nít.

Một bữa cơm Thư Yến Tả ăn được gọi là ăn không biết ngon, một bên là mẹ mèo nhỏ nhiệt tình gắp thức ăn, một bên là khuôn mặt rất nghiêm túc bình tĩnh của cha mèo nhỏ; còn có mèo nhỏ ở đối diện thỉnh thoảng liếc mắt đưa tới một cái nhìn buồn bã, hình như muốn nói tại sao mẹ em lại thích anh như vậy! Nhiệt tình với anh như vậy!

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy rất buồn bực, không phải trước khi nhìn thấy Thư Yến Tả, mẹ rất ghét anh sao? Sao mà hôm nay hoàn toàn thay đổi 180 độ vậy! Luôn tỏ vẻ tươi cười không nói, còn nhiệt tình gắp thức ăn cho anh như vậy, quá ly kỳ!

Lucus ở trên bàn cơm vui vẻ nhất, bé thích ăn cơm cùng cha mẹ nhất, nguyện vọng năm mới của bé chính là hàng năm về sau đều cùng cha mẹ, còn có bà ngoại, ông ngoại, cô, bác cả ăn cơm.

Sau khi cơm nước xong, Thư Yến Tả phải chạy về Hương Cảng, mặc dù là lễ mừng năm mới, nhưng anh phải xử lý việc công phong phú như cũ, trừ tổng kết cuối năm của tập đoàn Thư Á ra, còn có một ít chuyện của

https://thuviensach.vn

bang Viêm Ưng, bên các tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất còn phải đưa một món lễ lớn mới được, nào nhàn rỗi chứ!

Đầu năm mùng một đến nhà mèo nhỏ, thật sự là một lựa chọn sáng suốt, cho dù trước kia cha mẹ mèo nhỏ ghét anh bao nhiêu, gần sang năm mới nhất định sẽ không đuổi anh đi, hơn nữa mẹ mèo nhỏ đã hơi thay đổi cách nhìn với anh, coi như bước được một bước dài.

“Phi Phi, con tiễn tiểu Thư, năm hết tết đến rồi chắc chắn không gọi được xe.” Mẹ Hoắc rất tự nhiên nói.

Một tiếng “tiểu Thư” này hoàn toàn chấn động đến hai người Thư Yến Tả và Hoắc Nhĩ Phi, Lucus ở bên cạnh cười vui vẻ, “Cha là tiểu Thư, vậy con là tiểu tiểu Thư đó.”

Mọi người đều cười, mặt Thư Yến Tả thành công 囧 thành màu gan heo, con trai đây rốt cuộc là đang giúp ai vậy!

Thật ra thì Thư Yến Tả nên cám ơn con trai, nếu không phải mỗi ngày con trai đều nói chuyện anh trung thành không hai lòng với mèo nhỏ ở trước mặt hai ông bà, đoán chừng sẽ không có hiệu quả lớn như vậy.

Mẹ đã lên tiếng, Hoắc Nhĩ Phi tự nhiên không tiện cãi lại, rất không tình nguyện cầm chìa khóa lên mở cửa, Thư Yến Tả nói tiếng “Bye bye” với con trai rồi đi theo phía sau mèo nhỏ ra ngoài.

Thấy cha mẹ đi ra ngoài, Lucus nghi ngờ hỏi: “Bà ngoại, tại sao không để cho con và mẹ cùng đi tiễn cha vậy?”

“Bởi vì như vậy có thể để cho cha mẹ con có cơ hội ở riêng.” Thu Linh cười ha hả nói.

“Wow! Bà ngoại thật giỏi!” Lucus vui mừng “Chụt” một cái lên mặt bà ngoại, dụ dỗ Thu Linh cực kỳ cao hứng, sau khi hai bà cháu chơi đùa

https://thuviensach.vn

một lúc, Lucus lại nhào lên người ông ngoại, “Ông ngoại, con muốn chơi cờ tướng với ông, lần trước ông thắng con, lần này con muốn thắng lại!”

“Được.” Hoắc Kỳ vui cười hớn hở mang bàn cờ ra, “Chém giết” với cháu ngoại.

Hoắc Nhĩ Phi mặc bộ đồ nhung màu đỏ đậm chầm chậm đi theo Thư Yến Tả về chỗ nhà để xe, hình như vô cùng không tình nguyện.

“Chiếc xe QQ này của em có thể đổi rồi, chạy rất không tốt.” Thư Yến Tả cau mày nói.

“Cũng không để cho anh chạy, anh ngược lại ghét bỏ, vậy có ngồi lên hay không.” Hoắc Nhĩ Phi vểnh môi lên rất không hài lòng.

Thư Yến Tả một phát cầm lấy chìa khóa trên tay cô, trực tiếp ngồi lên vị trí tài xế, “Lên xe.”

“Đây là xe của em, anh ngang ngược cái gì! Anh xuống cho em!” Hoắc Nhĩ Phi cũng ngang bướng.

“Lên xe, máy bay cất cánh tối nay rồi.” Thư Yến Tả lạnh lùng uy hiếp.

Hoắc Nhĩ Phi lẩm bẩm một câu, “Tiểu nhân!” Rồi vẫn ngồi lên vị trí cạnh tài xế.

“Vèo” một tiếng xe đã chạy nhanh ra ngoài, bị sợ đến Hoắc Nhĩ Phi một phát túm lấy tay cầm, “Trúng gió hả! Anh chạy nhanh như vậy làm gì? Xe sẽ hư!”

“Hư thì tốt, cũ không đi!”

“Hư anh bồi thường đó! Nói nhẹ nhàng như vậy!” Hoắc Nhĩ Phi gào to.

https://thuviensach.vn

“Em muốn bồi thường như thế nào cũng được.” Thư Yến Tả khẽ híp mắt, cười đến quyến rũ.

Trái tim nhỏ của Hoắc Nhĩ Phi lại run rẩy, đừng vứt ánh mắt quyến rũ với cô, đừng cười nhộn nhạo như vậy, quá ghê tởm! “Em muốn anh bồi thường một chiếc QQ giống như đúc.”

“QQ không được, Porsche như thế nào?” Thư Yến Tả hấp dẫn cô.

“Đừng!” Hoắc Nhĩ Phi quyết tâm không cần, thật ra thì trong lòng vẫn bị cám dỗ.

Một thắng xe, xe dừng lại bên đường, Thư Yến Tả mở dây đai an toàn, đắm đuối đưa tình nhìn mèo nhỏ.

Hoắc Nhĩ Phi cảnh giác trong lòng nhìn anh, ác ma lại định làm gì?

Khi cô đang cảm thấy kỳ quái, Thư Yến Tả nghiêng người nắm đầu cô, rất dịu dàng khẽ hôn lên môi cô, mút vào...

Cũng biết dừng lại không có chuyện tốt! Quả nhiên bản chất háo sắc của ác ma lại bộc phát...

“Ưmh... Ừ... Siết... Đến... Em thở gấp... Cực kỳ tức giận!” Hoắc Nhĩ Phi la hét rầm rầm rì rì, hai tay càng không ngừng đấm người khác, nhưng mùa đông ăn mặc dầy như vậy, vốn không đến thịt.

“Ngoan... Tập trung chút.” Đôi môi Thư Yến Tả sát qua vành tai nhỏ của cô, giọng nói vô cùng quyến rũ.

Không đợi Hoắc Nhĩ Phi phản ứng kịp, đôi môi lại bị chặn lại, nụ hôn sâu bá đạo lại mang tính xâm lược, khiến cho cô sắp không giữ được, hu hu... Cô không nên như vậy...

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả biết không thể dừng quá lâu ở ven đường, sau khi lướt qua rồi dừng, liền buông mèo nhỏ ra, chuẩn bị lái xe đi sân bay, nhưng khi nhìn thấy cánh môi đỏ đầy đặn khẽ vểnh lên của mèo nhỏ, lại không nhịn được.

“Đừng...” Nhưng nào có đường sống nào cho Hoắc Nhĩ Phi bác bỏ, hôn hôn, cô đã xụi lơ rồi, hơn nữa còn có cảm giác hưởng thụ, lúc nào thì cô lại có thể thích ác ma hôn.

Khi xe chạy, Hoắc Nhĩ Phi còn ở đó ngây ngốc ngẫm nghĩ, rất rối rắm...

Đến sân bay, sau khi Thư Yến Tả xuống xe, Hoắc Nhĩ Phi cũng ngây ngốc đi xuống, suy nghĩ hoàn toàn mơ hồ, đi theo rất máy móc, cho đến khi Thư Yến Tả xoay người, cô cũng không phát hiện, “Bịch” một cái đụng vào trên ngực anh.

“A! Lỗ mũi của em, đau chết! Anh làm gì mà đột nhiên dừng lại vậy!” Hoắc Nhĩ Phi xoa lỗ mũi không vui nói.

“Nào, anh xem một chút.” Thư Yến Tả lấy tay mèo nhỏ ra, rất nghiêm túc xem xét.

“Đau không?”

“Dĩ nhiên đau rồi!” Hoắc Nhĩ Phi không vui chu miệng lên.

“Về sau đi bộ phải cẩn thận một chút, lỗ mãng liều lĩnh.” Thư Yến Tả sờ lên lỗ mũi hồng hồng của cô.

“Nào có! Đều do anh không tốt, làm gì mà đột nhiên dừng lại.”

“Anh phải vào kiểm tra an ninh rồi, em đi về đi, lái xe cẩn thận chút.”

“A.”

https://thuviensach.vn

“Nhìn vẻ mặt không nỡ như vậy của em, sẽ không phải không nỡ để anh đi chứ.” Thư Yến Tả nói chế nhạo.

“Em đi đây.” Hoắc Nhĩ Phi xoay người đi về phía chỗ đậu xe, đàn ông thúi! Có quỷ mới không nỡ xa anh.

Cũng không đề phòng cánh tay bị Thư Yến Tả kéo lại, bị anh dùng sức ôm lấy, “Là anh không nỡ xa em.”

Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi dâng lên ngọt ngào, một cảm giác khó hiểu tràn lan trong lòng.

“Ngày mai, Lang mời mấy vị chuyên gia nghiên cứu u não nổi danh trên thế giới tới tiến hành hội chẩn cho đại ca, đoán chừng phẫu thuật cũng trong hai ngày đó, trong lòng anh rất không nắm chắc.”

“Ngày mai? Nhanh như vậy?”

“Ừ, bệnh của anh ấy đã không thể kéo dài nữa, thành công hay không cũng đang đánh cuộc ở đây rồi.” Giọng Thư Yến Tả hơi khàn khàn.

“Anh cũng đừng quá lo lắng, đều là các chuyên gia uy tín nổi danh trên thế giới, phẫu thuật nhất định có thể thành công.” Hoắc Nhĩ Phi an ủi.

“Anh cũng hy vọng là như vậy, đại ca không hy vọng Tuyết Nghê trở về nước Anh cùng anh ấy, em khuyên được Tuyết Nghê không?”

“Không được, với tính tình của Tuyết Nghê chắc chắn sẽ không đồng ý, đừng hòng mơ tưởng.” Hoắc Nhĩ Phi lo âu nói.

“Lucus ở bên chỗ em, em trước đừng nói cho thằng bé, thằng bé còn nhỏ, anh sợ thằng bé sẽ không chịu được.”

“Em biết rõ, anh yên tâm đi.”

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả từ từ buông cô ra, nhìn cô thật sâu, nhẹ nhàng ấn xuống một cái hôn lên trán cô, “Anh đi nha.”

Nói xong cũng không quay đầu lại mà đi vào khu kiểm tra an ninh.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn theo bóng lưng Thư Yến Tả rời đi, trong lòng có một cảm xúc lạ đang lan tràn, tim của mình, hình như hơi nghiêng đi.Bên trong biệt thự nhà họ Chử, đề nghị của Thư Phiến Hữu gặp phải phản đối mãnh liệt của Chử Tuyết Nghê, cho tới sáng mùng hai tết, hai người ở trong phòng ầm ĩ.

“Em muốn đi.” Giọng điệu Chử Tuyết Nghê rất kiên quyết.

“Anh không hy vọng em nhìn thấy anh...”

“Anh cứ không có lòng tin với mình như vậy sao? Em không muốn, em chính là muốn đi theo anh, anh nói gì cũng vô dụng! Chân sinh ra trên người em, em muốn đi đâu là tự do của em!” Chử Tuyết Nghê giận dỗi nói.

Thư Phiến Hữu rất bất đắc dĩ nhìn cô, có một cảm giác không thể làm gì, anh định đi cầu cứu binh, nhưng rất rõ ràng không có ai đứng về phía anh, ngay cả mẹ Chử cũng nói: “Tuyết Nghê đứa nhỏ này, không ai ngăn cản được con bé, nếu không cứ để cho con bé đi chung với cháu đi, có người đi cùng luôn tốt hơn, chúng ta đều đợi hai đứa cùng trở về.”

“Cám ơn chú dì.” Thư Phiến Hữu chân thành nói.

Lời tác giả: Lòng Phi Phi đang từng chút từng chút một nghiêng đi, bất tri bất giác cô đã có tình cảm không giống trước với người nào đó, có lẽ chính cô cũng không rõ ràng, còn không bằng lòng thừa nhận sự thật này, người mình đã từng hận thấu xương như vậy, nói thế nào đổi cách nhìn là lập tức đổi cách nhìn, thích rất dễ dàng, về phần có phải là tình yêu hay không, chính cô cũng không biết...

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 111+1: Ít Nhất Còn Sống

Editor: Puck

Nước Anh, bên trong bệnh viện nổi danh nào đó.

Mấy chuyên gia đang tiến hành thảo luận kịch liệt về bệnh tình của Thư Phiến Hữu, cuối cùng mọi người nhất trí cho rằng u não có tính di truyền trong dòng họ này có tỷ lệ chữa khỏi tương đối nhỏ, hơn nữa đến thời kỳ cuối, phẫu thuật có nguy hiểm lớn hơn, cho dù thành công cắt bỏ, sau khi sống sót có thể sẽ biến thành người sống đời thực vật.

Mấy người Andrew, Tom bàn luận suốt hai ngày, nghiên cứu ra một phương án phẫu thuật có tỷ lệ nguy hiểm thấp nhất.

Mấy người Thư Yến Tả cũng sốt ruột hai ngày, nhất là ngày phẫu thuật đó, khoảnh khắc khi nhìn Thư Phiến Hữu được đẩy vào, trong lòng đều lo âu thấp thỏm.

“Hữu, anh nhất định phải kiên cường, chúng em đều đợi anh ra ngoài.” Chử Tuyết Nghê nắm tay Thư Phiến Hữu không chịu buông, mãi cho đến cửa chính phòng phẫu thuật, mới không thể không buông ra.

Tất cả mọi người đều nhìn ra Thư Phiến Hữu cười rất miễn cưỡng, bởi vì ngay cả chính anh cũng không biết, rốt cuộc có thể còn sống ra ngoài không.

Thư Tử Nhiễm kéo vai Chử Tuyết Nghê, muốn cho chị ấy chút an ủi, thật ra thì chính cô cũng rất hồi hộp, một lòng cầu nguyện đại ca cô có thể phẫu thuật thành công.

https://thuviensach.vn

Nét mặt Thư Yến Tả và Đoạn Tử Lang đều rất nặng nề, bởi vì tối hôm qua Andrew đã theo chân bọn họ nói rõ ngọn ngành, tỷ lệ phẫu thuật thành công chỉ có một nửa.

Hai vợ chồng dì nhỏ Ninh Như Chân của bọn họ cũng ngồi đó, vẻ mặt lo lắng, Ninh Như Chân đã từng thấy chị gái Ninh Như Thanh bệnh tật khổ sở qua đời năm đó, bây giờ lại thấy cháu ngoại được đẩy vào trong phòng phẫu thuật, trong lòng cực kỳ thấp thỏm lo âu, may mà ông xã vẫn nắm tay bà, cho bà ấm áp và khích lệ.

Giờ phút này, mọi người đều hoảng loạn, chỉ sợ ra ngoài là tin tức xấu gì.

Một giờ, hai giờ, ba giờ...

Thành phố L, Hoắc Nhĩ Phi cũng bồn chồn không yên trong lòng, lăn qua lộn lại trên giường ngủ không yên, chọc cho Lucus bất mãn.

“Mẹ, mẹ làm sao vậy? Mẹ không ngủ được sao?”

“Con trai ngoan, mẹ đụng vào con sao?”

“Không có, mẹ không ngủ được, Lucus cũng không ngủ được.” Lucus chui vào trong ngực mẹ mình, đôi tay ôm mẹ, tròng mắt đen sáng lấp lánh nhìn mẹ, “Mẹ, mẹ kể chuyện xưa cho con đi.”

Đầu Hoắc Nhĩ Phi chuyển thật nhanh, vơ vét truyện cổ tích mình còn nhớ được, khó khăn lắm mới nhớ ra được “Cửa hàng bánh mỳ của bà nội thỏ”, tằng hắng đọc: Đêm giáng sinh sắp tới, cửa hàng đường phố thật náo nhiệt, tất cả mọi người vui vui vẻ vẻ nghênh đón khách hàng tới mua quà.

Bà nội thỏ cũng mở một cửa hàng bánh mỳ trên đường phố náo nhiệt này, bà làm bánh không chỉ có người lớn thích ăn, bọn họ còn thích ngửi mùi thơm của bánh trong tiệm hơn.

https://thuviensach.vn

Kỳ quái chính là, ở lễ giáng sinh trước, chỉ có tiệm bánh mỳ của bà nội thỏ không mở cửa, bà nội thỏ đi đâu rồi?

...

Lucus lắng nghe đã ngủ mất rồi, Hoắc Nhĩ Phi sờ sờ khuôn mặt ngon giấc khi ngủ của con, quả nhiên không hề có kinh nghiệm kể chuyện xưa cho bạn nhỏ, mới bắt đầu, con trai đã ngủ mất rồi.

Suy nghĩ bay tới người nào đó ở nước Anh xa xôi, anh chắc chắn rất nóng nảy, giờ phút này Thư đại ca đang trên bàn mổ, sống chết chưa biết, ở trong lòng cầu nguyện anh ấy có thể đủ gắng gượng qua, bằng không Tuyết Nghê sẽ hỏng mất.

Cầm điện thoại di động lên nhắn tin nhắn qua.

Nước Anh, bên trong bệnh viện.

Sau năm tiếng, cửa phòng phẫu thuật cuối cùng được mở ra, Tom đầy đầu mồ hôi đi ra, lấy khẩu trang xuống.

Người chờ đợi bên ngoài lập tức vây lại, cũng không dám mở miệng hỏi kết quả, chỉ có điều hỏi thăm lộ ra trong ánh mắt vừa nhìn đã biết.

Tom liếc mắt nhìn Chử Tuyết Nghê, lại liếc nhìn mấy người khác, chậm rãi nói ra: “Chúng tôi đã cố gắng hết sức.”

Những lời này không hề nghi ngờ cho mấy người tại chỗ đả kích trầm trọng, đặc biệt là Chử Tuyết Nghê, hôn mê bất tỉnh ngay tức khắc tại chỗ.

“Chị Tuyết Nghê, chị Tuyết Nghê!” Thư Tử Nhiễm lo lắng gọi.

“Nhiễm Nhiễm, bây giờ thân thể cô ấy rất yếu ớt, đưa cô ấy trở về biệt thự của Hữu đi.” Tom mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

“Nhưng mà, đại ca anh ấy, em...” Thư Tử Nhiễm rất muốn đi nhìn đại ca mình một lần cuối cùng, cho dù anh đã nhắm hai mắt lại.

“Tôi hiểu tâm tình của em, nhưng Tuyết Nghê cô ấy mang thai, không thể bị đả kích nữa, nếu không thai nhi sẽ rất nguy hiểm.” Những lời này của Tom một lần nữa mang lại hiệu quả kinh người.

“Mang thai? Tom, không phải nói đã phá sao? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Thư Tử Nhiễm không thể tin hỏi.

“Chuyện này nói ra rất dài dòng, về sau sẽ nói tỉ mỉ cho mọi người, chúng ta đưa cô ấy về trước mới quan trọng nhất.”

Thư Yến Tả và Đoạn Tử Lang còn có vợ chồng Ninh Như Chân đứng bên cạnh hình như cũng bị kinh sợ, Tuyết Nghê quả nhiên rất có dũng khí, đáng giá để bọn họ kính nể, phần yêu này làm cảm động mỗi người trong bọn họ, chỉ có điều trời cao tại sao lại bất công như vậy? Không để cho người có tình có một kết cục viên mãn!

Tom ôm lấy Chử Tuyết Nghê đã hôn mê bất tỉnh, đặt vào trong xe, để Nhiễm Nhiễm đỡ lấy cô, bởi vì sợ một mình Nhiễm Nhiễm làm không được, Ninh Như Chân liền đi theo cùng về.

Sau khi đưa các cô an toàn trở về nhà cũng tiêm một mũi an thai cho Chử Tuyết Nghê xong, Tom mới rời khỏi, chạy tới bệnh viện.

Mà mấy người Thư Yến Tả ở bệnh viện lại cảm thấy kỳ quái, rõ ràng có thể để Tuyết Nghê tỉnh lại trong bệnh viện rồi trở về nhà sau, tại sao lại đưa cô ấy trở về gấp như vậy, còn có Tom, biểu hiện của anh làm cho người ta nghĩ không ra, hơi không thể hiểu được.

Lúc này, từ trong phòng phẫu thuật lại có bác sỹ chính đi ra, Đoạn Tử Lang lập tức nghênh đón, rất nhiệt tình bắt tay người ta, anh chính là Andrew chuyên khoa tim não quyền uy nổi danh toàn thế giới.

https://thuviensach.vn

“Andrew, cực khổ rồi.”

“Lang, thật vui mừng khi lần nữa được nhìn thấy cậu, chúng tôi đã cố gắng lớn nhất rồi, đã thành công cắt bỏ khối u trong đầu Thư tiên sinh, nhưng phẫu thuật cũng không hoàn toàn thành công, cậu ấy trở thành người thực vật rồi.” Andrew rất bất đắc dĩ nói ra sự thật, bởi vì Lang tự mình ra mặt cầu xinh anh, cho nên anh cũng cực kỳ coi trọng lần phẫu thuật này, nhưng thật sự hết cách rồi, cho dù là anh cũng không thể bảo đảm phẫu thuật có thể không chút sơ hở.

“Cái gì? Người thực vật?” Thư Yến Tả hơi không thể tin, một khi đã thành công cắt bỏ rồi, tại sao vẫn chưa tỉnh lại?

“Nhưng mới vừa rồi Tom nói...” Đoạn Tử Lang nghi ngờ hỏi lại.

“Là như vậy, trước khi phẫu thuật bệnh nhân đã một lần nữa nhấn mạnh với chúng tôi, trừ phi phẫu thuật thành công, nếu không xuất hiện bất kỳ tình huống gì cũng phải nói với bạn gái cậu ấy rằng cậu ấy đã rời khỏi nhân thế, chúng tôi chỉ có thể thỏa mãn yêu cầu cuối cùng này của cậu ấy, cho nên Tom mới có thể nói như vậy.” Andrew giải thích.

“Như vậy đại ca tôi còn có hy vọng tỉnh lại không?” Thư Yến Tả tương đối quan tâm vấn đề này.

“Khả năng tỉnh lại không phải không có, cái này phải xem ý nguyện của bệnh nhân rồi, có lẽ mấy năm, có lẽ chục năm, có lẽ mấy chục năm, hoặc có thể cả đời cũng không tỉnh lại, đều có khả năng.”

Thư Yến Tả nghe lời Andrew nói, chân mày càng nhíu càng sâu, cả đời cũng không tỉnh lại, vậy thì có khác gì hoạt tử nhân *.

(*) hoạt tử nhân: Người chết còn sống, tên hiện đại zombie

https://thuviensach.vn

“Andrew, bệnh nhân cần một hoàn cảnh như thế nào mới có thể có lợi cho phục hồi của anh ấy?” Đoạn Tử lang hỏi lời trong lòng mọi người.

“Hoàn cảnh yên tĩnh thoải mái, nói như vậy bệnh nhân cần phải nghỉ ngơi thật tốt, còn có chính là mỗi ngày phải nói chuyện cùng bệnh nhân, tốt nhất là người thân và người để ý đến bệnh nhân, như vậy có trợ giúp gọi tỉnh cậu ấy.”

“Vậy thì càng nên nói cho Tuyết Nghê biết đại ca đã biến thành người thực vật, chúng ta không nên làm lựa chọn giúp cô ấy, nên do chính cô ấy đưa ra quyết định.” Thư Yến Tả nhíu mày nói.

“Là như thế không sai, chúng tôi đã đồng ý yêu cầu của bệnh nhân, về phần quyết định như thế nào đó chính là chuyện của người thân các cậu, bây giờ cần thu xếp cho bệnh nhân đến phòng bệnh cao cấp, sau đó mới có thể tiến hành quan sát.”

Nghe lời Andrew nói xong, trong lòng mọi người cũng bình tĩnh lại, ít nhất còn sống không phải sao? Nếu còn sống vậy thì có thể sẽ tỉnh lại, chỉ có điều nói cho Tuyết Nghê như thế nào đây? Bây giờ thân thể cô ấy suy yếu như vậy, còn mang thai đứa bé, nhất định không thể bị kích động.

Thư Yến Tả nhìn đại ca nằm yên tĩnh trên giường bệnh, trong lòng giống như ngũ vị tạp trần * không có cảm giác, anh tin tưởng đại ca là một người kiêu ngạo như vậy, nếu như biết mình thành người thực vật, thà rằng đi tìm chết cũng sẽ không bằng lòng cả đời nằm trên giường để cho người khác chăm sóc.

(*) ngũ vị tạp trần: ngũ vị chỉ ngọt, chua, cay, đắng, mặn; ngũ vị tạp trần ý chỉ trong lòng rối bời.

“Yến, cậu cũng đừng quá lo lắng, còn sống dù sao vẫn có hy vọng.” Đoạn Tử Lang ở bên cạnh nói.

https://thuviensach.vn

“Ừ, tôi hiểu.”

“Cậu nhanh chóng gọi điện thoại cho mèo nhỏ đi, cô ấy nhất định rất lo lắng, tôi thấy tin nhắn của hai người vẫn nhấp nháy không ngừng, xem ra tim của mèo nhỏ bị cậu bắt sống rồi.” Đoạn Tử Lang khó có được trong thời điểm nghiêm túc như vậy nói một câu đùa giỡn.

Thư Yến Tả trừng mắt liếc nhìn cậu ấy, đi ra ngoài gọi điện thoại.

Hoắc Nhĩ Phi đang ở trong nhà lên mạng vừa nhìn thấy là điện thoại Thư Yến Tả gọi tới, vội tiếp nghe, “Phẫu thuật thành công không?”

“Chưa hoàn toàn thành công, đại ca anh ấy trở thành người thực vật.”

“Cái gì? Người thực vật? Tại sao có thể như vậy? Tuyết Nghê cậu ấy có biết không?”

“Còn không biết, cô ấy ngất đi, hơn nữa có thai, tụi anh đều rất lo lắng cho cô ấy.”

“Anh nói cậu ấy mang thai?” Hoắc Nhĩ Phi cực kỳ kinh ngạc, lần trước Tuyết Nghê trở lại cũng chưa từng nói cho cô!

“Ừ, anh cũng vừa mới biết.”

“Em muốn đi nhìn Tuyết Nghê, bây giờ cô ấy chắc chắn rất yếu ớt.” Hoắc Nhĩ Phi rất lo âu nói.

“Được, anh lập tức book vé máy bay cho em, em cũng đừng quá lo lắng, anh đến sân bay đón em.” Thư Yến Tả cũng biết mèo nhỏ có thể qua bên cạnh Tuyết Nghê đó là không thể tốt hơn.

Lucus nghe nói mẹ muốn ra ngoài mấy ngày, lập tức chu môi lên, vì sao lại không dẫn theo bé đi, chẳng lẽ cha và mẹ len lén đi hẹn hò sao? Nếu là như vậy, thế thì không làm bóng đèn nhỏ nữa.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 111+2: Ít Nhất Còn Sống (2)

Hoắc Nhĩ Phi rất vui mừng vì con trai hiểu chuyện như vậy, cô tin tưởng cha mẹ nhất định có thể chăm sóc tốt cho Lucus, hôn một cái lên mặt con trai rồi rời đi.

Sân bay Heathrow nước Anh, vừa xuống máy bay, Hoắc Nhĩ Phi liếc nhìn chung quanh tìm bóng dáng Thư Yến Tả, hai người cách biển người đông nghịt tìm được ánh mắt đối phương, nói cái gì cũng dư thừa.

“Tuyết Nghê cậu ấy có khỏe không?” Ngồi trên xe, Hoắc Nhĩ Phi quan tâm hỏi.

“Cô ấy hôn mê bất tỉnh ngay lúc đó, Nhiễm Nhiễm và dì nhỏ của anh đưa cô ấy trở về biệt thự của đại ca, tiêm một liều thuốc an thai, sẽ không xảy ra chuyện lớn gì.”

“Tuyết Nghê thật dũng cảm.” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy không có lời nào có thể hình dung tâm tình của mình vào giờ khắc này.

“Ừ, quả thật rất dũng cảm.” Thư Yến Tả nhìn phía trước, rất cảm thán nói.

Nhiễm Nhiễm trong biệt thự cũng biết chuyện đại ca biến thành người thực vật, đau lòng đồng thời cũng âm thầm kêu may mắn: Ít nhất còn sống.

Sau khi mấy người bọn họ thương lượng, vẫn quyết định chờ sau khi Tuyết Nghê tỉnh lại sẽ nói lại chuyện này cho cô, cô có quyền biết rõ chân tướng cũng như lựa chọn tương lai cho mình.

https://thuviensach.vn

Nếu như cô quyết định ở bên cạnh đai ca, hy vọng tỉnh lại của đại ca sẽ lớn hơn, người phụ nữ mình thích nhất và đứa bé chưa ra đời có thể không khiến cho đại ca nhớ thương sao?

Khi Thư Yến Tả và Hoắc Nhĩ Phi ở trên đường, Chử Tuyết Nghê đã tỉnh rồi, cô khóc kêu: “Tôi muốn thấy Phiến Hữu! dieendaanleequuydonn Vì sao các người không để cho tôi thấy anh ấy?”

“Chị Tuyết Nghê, chị bình tĩnh một chút, chị đã không chỉ có một mình, nhất định phải chú ý thân thể, Tom vừa mới tiêm thuốc an thai cho chị, thai dường như hơi không ổn định, chị không thể quá kích động.” Thư Tử Nhiễm trấn an cô.

Nước mắt của Chử Tuyết Nghê lập tức trào ra: “Các người để cho tôi thấy Phiến Hữu một lần cuối được không?”

Thư Tử Nhiễm nhìn chị Tuyết Nghê mặt đầy nước mắt, chỉ cảm thấy trong lòng khó chịu giống như có thứ gì đó chặn lại, “Đại ca còn chưa chết, nhưng mà...”

“Nhiễm Nhiễm, em nói cái gì? Cuộc phẫu thuật của Phiến Hữu thành công? Không phải Tom nói đã cố gắng hết sức sao?” Chử Tuyết Nghê hoàn toàn bị câu trước hấp dẫn, chỉ cảm thấy đây là một câu nói êm tai nhất mà cô nghe được kể từ sau khi tỉnh lại.

“Chị Tuyết Nghê, chị đừng quá vui mừng, mặc dù đại ca anh ấy còn sống, nhưng đã... Đã trở thành người thực vật.” Thư Tử Nhiễm rất sợ sau những lời này sẽ khiến chị Tuyết Nghê hỏng mất.

Hình như Chử Tuyết Nghê hơi không kịp phản ứng, ngây ngốc ở đó một lúc mới nỉ non tự nói: “Người thực vật? Người thực vật... Ít nhất còn sống không phải sao?”

https://thuviensach.vn

Vừa nói vừa khóc, khóe miệng còn nhếch ra nụ cười khổ sở, dáng vẻ đau xót này khiến Đoạn Tử Lang và Tom cũng không đành lòng nhìn tiếp nữa, lặng lẽ xoay người rời đi, bọn họ cũng đều biết đây là cách Tuyết Nghê tỏ vẻ mình vui mừng.

Dì nhỏ Ninh Như Chân của Nhiễm Nhiễm cũng ngồi đó len lén gạt lệ, than thở thế giới này thật bất công, chị gái cũng vì căn bệnh này mà qua đời, bây giờ lại lây đến trên người cháu ngoại.

“Chị Tuyết Nghê, cho dù chị chọn lựa cái gì chúng em đều ủng hộ chị, chị nhất định phải phấn chấn lên, trong bụng chị còn có một bé cưng đấy.” Thư Tử Nhiễm chỉ có thể dùng đứa bé để kích thích Tuyết Nghê tỉnh lại.

“Bé cưng, Phiến Hữu còn tưởng rằng chị đã phá thai rồi, chị đương nhiên sẽ không nghe theo anh ấy.” Chử Tuyết Nghê nói đến cục cưng thì khóe miệng mang theo nụ cười ấm áp, hình như rất hài lòng với quyết định mình làm ra.

“Đúng rồi, Phiến Hữu ở đâu? Chị muốn đi xem anh ấy.” Sau khi yên tĩnh một lúc, Chử Tuyết Nghê lại bắt đầu náo loạn lên.

Đúng lúc ấy, Thư Yến Tả và Hoắc Nhĩ Phi đi vào.

Hoắc Nhĩ Phi vừa nhìn thấy dáng vẻ của Tuyết Nghê, vội đau lòng nhào tới, “Tuyết Nghê, Tuyết Nghê, cậu không sao chứ?”

Chử Tuyết Nghê nhìn thấy là bạn tốt Phi Phi thì không nhịn được tháo bỏ tất cả kiên cường, khóc nức nức nở nở.

“Phi Phi, Phiến Hữu anh ấy còn sống, anh ấy vẫn còn sống...” Hoắc Nhĩ Phi vỗ vỗ lưng bạn, có thể khóc ra là tốt rồi.

“Còn sống thì còn có hy vọng, cho nên cậu nhất định phải kiên cường lên, bảo dưỡng tốt thân thể, biết không?”

https://thuviensach.vn

Chử Tuyết Nghê gật gật đầu, cô tin tưởng Phiến Hữu nhất định sẽ không nhẫn tâm bỏ lại cô và đứa bé.

Buổi tối, Hoắc Nhĩ Phi vẫn như cũ cùng với Chử Tuyết Nghê, dưới lời khuyên của cô, Chử Tuyết Nghê miễn cưỡng gắng gượng uống hai ngụm cháo.

“Mấy tháng rồi?”

“Sắp ba tháng rồi, là tớ cầu xin Tom giữ bí mật cho tớ, anh ấy nói tỷ lệ đứa bé này bị di truyền u não cực kỳ nhỏ, nhưng phải đề phòng vạn nhất, trước khi đứa bé ra đời, mỗi tháng phải đến bệnh viện kiểm tra định kỳ một lần, một khi xác định đứa bé bị di truyền, sẽ phải bỏ đứa bé này, tớ đồng ý với anh ấy.”

“Cái gì? Chuyện này cũng quá không thực tế rồi, khi đứa bé lớn lên thành hình, vốn không phải cứ nói bỏ là bỏ được, nào có dễ dàng như vậy chứ!” Hoắc Nhĩ Phi bĩu môi nói.

“Đã trải qua chuyện của Hữu, tớ cũng từng nghĩ vậy, nếu như biết rõ đứa nhỏ này bị u não, còn sinh bé ra, đó không phải là không chịu trách nhiệm với đứa bé sao? Tớ nghĩ chờ sau khi đứa bé lớn lên die~nd a4nle^q u21ydo^n cũng sẽ không tha thứ cho một người mẹ bốc đồng như tớ.” Hình như Chử Tuyết Nghê đã nghĩ thông suốt.

“Tuyết Nghê, vậy cậu có từng nghĩ tới tương lai chưa? Lỡ như, tớ nói là lỡ như, Thư đại ca vẫn chưa tỉnh lại, mà đứa bé này của cậu mạnh khỏe, cậu phải làm như thế nào?” Hoắc Nhĩ Phi hỏi rất nghiêm túc.

“Nếu như là cục cưng khỏe mạnh, tớ đương nhiên muốn nuôi lớn bé, về phần Hữu, tớ vẫn sẽ ở bên cạnh anh ấy, cho đến ngày anh ấy tỉnh lại, tớ tin tưởng anh ấy sẽ không độc ác bỏ lại tớ và đứa bé mặc kệ hai người, hơn nữa anh ấy còn có nhiều người nhà nhớ thương như vậy, tớ có lòng tin anh

https://thuviensach.vn

ấy nhất định sẽ tỉnh lại.” Chử Tuyết Nghê chính là một lòng kiên trì, không chịu buông tha.

“Tuyết Nghê, bác trai bác gái biết không? Cậu không thể chỉ nghĩ cho riêng cậu, bọn họ sẽ rất lo lắng.”

“Tớ vẫn luôn không phải là đứa con gái có hiếu, hy vọng cha mẹ có thể hiểu được tớ, không hiểu thì sẽ như thế nào đây? Tớ vẫn sẽ ở lại chỗ này.” Hình như Chử Tuyết Nghê đã quyết tâm, cho dù ai khuyên cũng không khuyên nổi.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn bạn, biết mình có nói nhiều hơn nữa cũng vô ích rồi, Tuyết Nghê vẫn luôn là người rất kiên trì, một khi quyết định chuyện gì, cho dù ai khuyên cũng vô dụng, dịu dàng nói: “Ngủ đi.”

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Sau khi cha Chử mẹ Chử biết được Thư Phiến Hữu thành người thực vật, rất thương tiếc; sau khi biết con gái mang thai càng thêm tâm tư khó nén, cha Chử càng thêm giận dữ, thằng nhóc thúi Thư Phiến Hữu này, cũng quá không chịu trách nhiệm!

Vậy mà hình như con gái quyết tâm sống ở đó chăm sóc Thư Phiến Hữu đã trở thành người thực vật, khiến hai người già lạnh thấu tim, con gái trưởng thành, khuỷu tay hướng ra ngoài, ngay cả cha mẹ cũng không cần.

Chử Tuyết Nghê khóc không thành tiếng ở trong điện thoại, “Cha, mẹ, xin tha thứ cho con gái bất hiếu, không thể ở bên cạnh cha mẹ tẫn hiếu... Lúc này Phiến Hữu cần nhất chính là con, mỗi ngày con đều mang theo cục cưng ở bên giường nói chuyện phiếm với anh ấy, anh ấy thật sự có thể cảm nhận được, con tin tưởng cuối cùng sẽ có một ngày anh ấy tỉnh lại.”

Có lẽ bị tình yêu đến chết cũng không đổi này của con gái lây đến, cha Chử mẹ Chử thỏa hiệp, cho dù như thế nào, cha mẹ đều vì tốt cho con cái,

https://thuviensach.vn

chỉ có điều bây giờ con gái có thai, đi chăm sóc Thư Phiến Hữu sống đời thực vật như thế nào.

Ninh Như Chân có nhà ở nước Anh chủ động xin đi giết giặc, bà thật sự không phản đối cô vợ của đứa cháu ngoại này, bà vô cùng thích, cũng rất vui lòng chăm sóc Tuyết Nghê, con trai duy nhất của mình mới đi công tác rồi, trong nhà chỉ còn dư lại hai người là bà và chồng, thật sự rất rảnh rỗi.

Trong biệt thự vốn có mấy người giúp việc, sau khi bà qua sẽ khiến cha mẹ nhà họ Chử yên tâm thêm mà thôi, dù sao có một người lớn ở đó vẫn mạnh hơn rất nhiều.

Mỗi tháng, Tom cũng sẽ mang Chử Tuyết Nghê đến bệnh viện làm kiểm tra định kỳ, mỗi lần vừa nghe thấy những lời "Cục cưng của ngài rất khỏe mạnh", cô lại cười vui vẻ.

Lúc cục cưng được năm tháng, cha mẹ lại đích thân sang đây thăm con gái, không thể nghi ngờ cho Chử Tuyết Nghê một vui mừng bất ngờ ngoài ý muốn.

"Mẹ, sao mẹ lại tới đây?"

"Con gái của mẹ mang thai, mẹ có thể không đến thăm sao?"

"Mẹ..." Chử Tuyết Nghê mím môi, nhào vào trong ngực mẹ, làm nũng giống như khi còn bé.

Mẹ Chử yêu thương ôm lấy cô con gái die nda nle equ ydo nn đã vô cùng cưng chiều từ khi còn nhỏ, cực kỳ đau lòng.

...

Mỗi buổi sáng sớm Chử Tuyết Nghê sẽ đẩy Thư Phiến Hữu vẻ mặt bình thản đi một vòng trong vườn sau, dọc theo đường đi, cô sẽ không

https://thuviensach.vn

ngừng nói tình huống gần đây của mình và cục cưng.

“Hữu, hôm nay em mang theo cục cưng đi kiểm tra, bác sỹ nói bé rất khỏe mạnh đó, anh biết không? Hôm qua bé đá em, anh nói sau này ra ngoài có phải là một quỷ tinh nghịch không!”

“Hữu, hôm nay mẹ em tới thăm chúng ta rồi, lại còn làm rất nhiều món ăn ngon cho em, anh nói có phải em rất hạnh phúc không!”

“Hữu, hôm qua em trai anh tới thăm anh, cậu ấy khe khẽ nói rất nhiều điều với anh, cũng không cho phép em nghe, anh có thể nói cho em biết không?”

“Hữu, bọn họ nói bụng của em càng lúc càng lớn, cũng không cho phép em đẩy anh đi ra, chỉ có điều sẽ có nữ giúp việc đặc biệt đẩy anh ra ngoài tản bộ, mà em vẫn sẽ hàn huyên với anh ngày ngày, anh cũng đừng không vui đó!”

“Hữu, chừng nào thì anh mới có thể tỉnh lại đây, em rất nhớ cái ôm ấm áp trong ngực của anh.”

“Hữu, buổi tối mỗi ngày em đều mơ thấy anh, mơ thấy anh cầu hôn em, chuyện này là thật sao?”

...

Mặc dù mỗi ngày Chử Tuyết Nghê đều không ngừng thao thao bất tuyệt với Thư Phiến Hữu, nhưng vẫn không thấy có bất kỳ hiệu quả gì, Thư Phiến Hữu thủy chung đều là vẻ mặt bình thản, không có bất kỳ vui giận buồn thương.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 112+1: Cẩn Thận Đó! Phi Phi Nguy Cơ Tứ Phía (1)

Tương đối mà nói, bốn người Thư Yến Tả, Đoạn Tử Lang, Thư Tử Nhiễm cùng Hoắc Nhĩ Phi ngây người ở nước Anh sau nửa tháng đều đi về nhà mình, dù sao ở mãi chỗ này cũng không giúp được gì, Thư Phiến Hữu có Chử Tuyết Nghê hết lòn chăm sóc, không ai không yên lòng, huống chi còn có một nhà dì nhỏ Ninh Như Chân của bọn họ và Tom, một đám người giúp việc ở đó chăm sóc bọn họ.

Dĩ nhiên, mỗi tháng bọn họ sẽ cắt ra mấy ngày bay đến nước Anh thăm đại ca và chị dâu cả tiêu chuẩn, cũng đang mang mong đợi cục cưng của bọn họ khỏe mạnh ra đời.

Sau khi về nước, Hoắc Nhĩ Phi liền nói cặn kẽ tình huống của Tuyết Nghê cho Tiêu Tiêu, không để cho cô ấy lo lắng, Tuyết Nghê và cục cưng bây giờ cũng rất khỏe mạnh.

Sau khi Chử Tuyết Luân biết em gái mang thai, tâm tình rất không tốt, hình như cái gai vẫn giấu trong đáy lòng bị xúc động, tại sao người đàn ông nhà họ Thư đều thích để cho người phụ nữ của mình chưa kết hôn đã có con?

Thật ra thì ý nghĩ của anh không hoàn toàn đúng, Thư Yến Tả và Hoắc Nhĩ Phi cầm giấy kết hôn rồi mới sinh đứa bé; về phần Thư Phiến Hữu và Chử Tuyết Nghê, đó là Thư Phiến Hữu tính sai một chiêu, không ngờ tới Tuyết Nghê gạt anh giữ lại đứa bé.

Một năm vừa bắt đầu, Hoắc Nhĩ Phi vốn định nghỉ nửa năm, ai ngờ còn chưa nghỉ xong, đã bị Âu đại ca nhờ đi làm, hết cách rồi, ai bảo cô

https://thuviensach.vn

thiếu nhân tình của Âu đại ca!

Sau khi Hoắc Nhĩ Phi vào chỗ làm, cả ngày bên tai đều tràn đầy bát quái và xì căng đan, khiến cho trong lòng d1en d4nl 3q21y d0n cô vẫn còn sợ hãi, hình như sự kiện cuối năm ngoái kia vẫn còn chưa tiêu tán, khiến cho trong lòng cô hơi lo sợ.

Cô rất nghiêm túc xem xét kỹ tình cảnh bây giờ của mình, bắt đầu làm việc thì tương đương với việc lại bước chân vào bên trong vũng nước đục của làng giải trí, như vậy thì phải thường xuyên duy trì cảnh giác, cho dù từ điểm nào, cô đều phải giữ một khoảng cách với Thư Yến Tả, lần trước anh đã thừa nhận trước truyền thông cả nước rằng giúp mình chẳng qua vì áy náy và cảm ơn, còn không có bất kỳ tình cảm gì khác, còn nói Lucus không phải là con trai của cô, cho nên sau lễ mừng năm mới, cô cũng không dám đón Lucus về, lỡ như lại nhấc lên phong ba gì, cô sợ mình không chịu nổi, Lucus tổn thương, càng sợ huyên náo cha mẹ không được yên bình.

Cô chỉ là một người bình thường, không có cách nào chặn hết miệng mồm mọi người, chỉ có thể cố gắng hết sức tránh không để cho những phóng viên bát quái kia túm được nhược điểm gì khác, cho nên cô rất cẩn thận tránh bất kỳ đề tài nhạy cảm nào.

Hoắc Nhĩ Phi ngồi trong phòng làm việc, nhìn nhà hàng Trung Tây đơn giản "Nguyên Tân", buôn bán vẫn tốt trước sau như một, chỉ có điều ông chủ không ở đây lâu dài mà thôi, chắc công việc của anh bận rộn hơn rồi.

Kể từ sau khi từ nước Anh về rồi chia ra, đã nhiều tháng, hai người gần như không gặp mặt, ngược lại thường tán gẫu qua điện thoại, chỉ có điều về sau, Hoắc Nhĩ Phi cũng không biết nên nói với anh cái gì.

Mà ở một phương diện khác, Chử Tuyết Luân lại bắt đầu triển khai thế theo đuổi nhiệt liệt với Phi Phi, dù sao anh vẫn còn là chồng chưa cưới trên

https://thuviensach.vn

danh nghĩa của Phi Phi, cho dù Thư nhị thiếu có con trai làm người giúp đỡ, anh cũng không sợ, trừ phi chính miệng Phi Phi nói lời chia tay anh.

Nếu không, anh sẽ không dễ dàng buông tha, bằng việc mình gần đây rất có thế, rất nhiều vấn đề cũng có thể dễ dàng giải quyết.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy Chử Tuyết Luân nhiệt tình hơn trước kia nhiều, lại mỗi ngày đúng lúc đến đón cô tới công ty đi làm, cô tự nhiên từ chối, nhiều như vậy không tốt!

“Tuyết Luân, anh không phải tới đón em mỗi ngày, công việc của anh bận rộn như vậy, hơn nữa em cũng có xe.”

“Phi Phi, anh chỉ muốn vì em làm chút việc, chẳng lẽ một cơ hội công bằng như vậy cũng không cho anh sao? Vậy thì em đã nghiêng về Thư Yến Tả.” Chử Tuyết Luân rất đau lòng nói.

“Tuyết Luân, em không có, em chỉ cảm thấy anh như vậy quá cực khổ, trước đây em đều tự mình lái xe đi làm mà.” Hoắc Nhĩ Phi biết thời gian này mình rất mê man, nhìn hơi không rõ tim của mình, cô rất muốn tỉnh táo một khoảng thời gian, không muốn nói tới chuyện về phương diện tình cảm, cách làm của Tuyết Luân không thể nghi ngờ sẽ càng thêm lẫn lộn phán đoán của cô.

“Trước kia đều do anh đây vị chồng chưa cưới làm không đủ tốt, bởi vì đặt quá nhiều tinh lực trên công việc cho nên bỏ quên em, là lỗi của anh, những việc này anh đều không trách người khác, chỉ hy vọng em có thể cho anh thêm một cơ hội, tha thứ hành động việc làm trước kia của anh.” Chử Tuyết Luân nói thâm tình khẩn thiết.

Cho dù đáy lòng anh có một cái gai kia, nhưng anh vẫn không muốn buông tha Phi Phi như vậy, nếu như anh buông tay sẽ khiến Phi Phi trở lại trong ngực Thư Yến Tả, anh tuyệt đối không cam lòng, cho nên anh ném

https://thuviensach.vn

vấn đề khó khăn này cho Phi Phi, anh biết Phi Phi luôn mềm lòng, hơn nữa cảm giác thiếu nợ anh gì đó, cho nên anh muốn túm chặt lấy lòng Phi Phi.

“Tuyết Luân, anh không cần tốt như vậy có được không, anh như vậy sẽ khiến em càng thêm đau lòng, em càng ngày càng cảm thấy mình là người phụ nữ xấu, luôn tổn thương những người bên cạnh.” Hoắc Nhĩ Phi cảm giác mình và Tuyết Luân vĩnh viễn không có cách nào giống như trước kia, dù sao đã xảy ra quá nhiều chuyện, cho dù trong miệng bọn họ nói không để ý, nhưng đã mọc rễ nảy mầm ở trong lòng.

“Phi Phi, làm sao em có thể hạ thấp bản thân như vậy, trong lòng anh, em vĩnh viễn là cô gái tốt lương thiện hiền lành. Từ ban đầu khi gặp nhau anh đã bị em hấp dẫn thật sâu, cho dù anh từng dinendian.lơqid]on hiểu lầm em, nhưng chờ sau khi anh hiểu được chân tướng thì càng đau lòng với cảnh ngộ của em, cũng tin tưởng mình có thể cho em một tương lai tốt đẹp.” Chử Tuyết Luân biết đoạn văn này sẽ càng khiến lòng Phi Phi thêm mê loạn, anh muốn chính là hiệu quả này.

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác mình càng bị làm khó thêm, “Tuyết Luân, chính vì em biết rõ anh thật sự là người tốt, cũng thật sự rất tốt với em, cho nên em mới lựa chọn suy nghĩ thận trọng thêm, bởi vì em không muốn làm cho anh hối hận vì lựa chọn của mình.”

“Nếu như anh nói anh tuyệt đối không hối hận với lựa chọn của mình.” Chử Tuyết Nghê quyết định cho một liều mạnh hơn.

“Tuyết Luân, anh đừng ép buộc em có được không.” Hoắc Nhĩ Phi rất rối rắm nói.

“Anh không ép em, nhưng anh có quyền lợi theo đuổi em.” Chử Tuyết Luân rất quả quyết quăng xuống một câu như vậy cho Hoắc Nhĩ Phi rồi rời đi.

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

https://thuviensach.vn

Trải qua mấy năm không ngừng cố gắng, bây giờ Chử Tuyết Nghê dã yên ổn ở vị trí tổng giám đốc của bất động sản Sở viên, so sánh với cha anh Chử Quý Phương, mưu lược và thủ đoạn của anh chính là trò học từ thầy mà giỏi hơn thầy, không chỉ có đầu óc xoay chuyển nhanh, càng thêm rất nhìn xa, luôn có thể vững vàng bắt được mấu chốt buôn bán, vì mình nhận được lợi nhuận và báo cáo tốt nhất.

Mục tiêu của anh chính là phát triển bất động sản Sở viên đến mỗi một miếng đất của Trung Quốc, cũng đã bắt tay vào đầu tư khai phá một tuyến chung quanh thành phố, hiệu quả rất tốt. Mà cha anh Chử Quý Phương mặc dù được ngồi ở vị trí chủ tịch, thật ra thì đã sớm lui ra sau màn, giao tất cả quyền lợi của công ty cho con trai, cũng tin tưởng con trai có năng lực quản lý tốt công ty.

Sau khi chân chính ngồi vững vàng vị trí này, công việc trong tay Chử Tuyết Luân cũng được giao quyền rất nhiều, anh làm tổng giám đốc, phải bày mưu nghĩ kế ở ngoài ngàn dặm, mà không phải tự thân làm mọi chuyện, cho nên năm nay tương đối mà nói, anh nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

Cho nên, mỗi ngày sau khi tan sở anh đều đúng giờ đi đến cửa Âu Kỳ chờ Phi Phi tan việc, vừa mới bắt đầu mấy ngày Hoắc Nhĩ Phi vẫn còn rất mâu thuẫn, từ từ cũng thành thói quen, Tuyết Luân nói không sai, cô cũng ngăn cản được cũng không hạ quyết tâm đi từ chối được.

Có lẽ, Chử Tuyết Luân chính là một mực nắm chắc được nhược điểm không hạ quyết tâm được với mình của cô.

Vì vậy, người cả Âu Kỳ đều phấn chấn, Chử tổng quả nhiên rất kiên trì không ngừng! Mỗi ngày đúng giờ tới đón vợ chưa cưới tan làm, quá chăm chỉ rồi! Chẳng lẽ nói hai người lại tốt đẹp rồi?

Vậy Thư nhị thiếu ở “Nguyên Tân” đối diện chẳng phải cô đơn rồi, không trách được gần đây không thấy, thì ra đúng là như anh nói vậy, yêu

https://thuviensach.vn

là người vợ đã bỏ nhà ra đi của anh, đối với Hoắc Nhĩ Phi chỉ là tình bạn mà thôi.

Hoắc Nhĩ Phi thật sự không để ý tới các đồng nghiệp chỉ chỉ chỏ chỏ, công ty giải trí vốn chính là như vậy, bát quái diee ndda fnleeq uysd doon bộc phát khắp nơi, chuyện lần trước mới qua chưa tới mấy tháng, cô cũng không muốn một lần nữa đẩy mình lên đầu sóng ngọn gió của dư luận, trái tim của cô cũng không chịu nổi nhiều người chỉ trích và chửi rủa như vậy.

Khoảng thời gian trước, mình quả thật rất buông lỏng, trong lúc du lịch hơn một tháng, xảy ra quá nhiều chuyện không thể tưởng tượng nổi, trong lúc cùng Thư Yến Tả hình như cũng vô cùng phóng túng, hồi tưởng lại cũng hơi không quá chân thật.

Cô không biết bây giờ mình có cảm giác gì với Thư Yến Tả, có lẽ chỉ có một chút xíu thích này, nhưng cô biết bất kỳ nam nữnào chung đụng lâu đều sẽ có cảm giác như vậy, thừa dịp mình còn chưa bị hãm sâu hơn, cô quyết định bóp chết ý tưởng không nên có đó, tất cả xảy ra trong lúc du lịch coi như là trò chơi của nam nữ trưởng thành mà thôi.

Khoảng thời gian này, trong đầu mình quá mức hỗn loạn, cô cần tỉnh táo một khoảng thời gian, duy nhất cảm thấy có lỗi chính là con trai Lucus, chỉ có thể đợi ngày nghỉ đi Hương Cảng thăm thằng bé thôi.

Mặc dù Lucus có rất nhiều câu oán hận, Hoắc Nhĩ Phi cũng chỉ có thể nói xin lỗi ở trong lòng, đây là biện pháp duy nhất để có cuộc sống bình yên.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 112+2: Cẩn Thận Đó! Phi Phi Nguy Cơ Tứ Phía (2)

Sau năm mới cha Hoắc mẹ Hoắc cũng tìm con gái nói chuyện kỹ một lần, cho dù con gái đưa ra lựa chọn như thế nào, bọn họ đều ủng hộ con gái, nói một câu thật lòng, bọn họ thích Chử Tuyết Luân con rể tiêu chuẩn này hơn, qua nhiều năm như vậy, vẫn đối xử trước sau như một với Phi Phi, ngay cả chuyện Phi Phi đã sinh một đứa bé cũng không so đo, người đàn ông độ lượng như vậy có thể tìm ở đâu!

Chỉ có điều bọn họ cũng rất thích cháu ngoại nhỏ Lucus, vì vậy, cứ thế rất khó cân nhắc rồi, mẹ Hoắc hơi nghiêng về Thư Yến Tả, là bởi vì yêu thích cháu ngoại nhỏ; còn cha Hoắc thì ủng hộ Chử Tuyết Luân, cảm thấy cậu ta chững chạc ôn hoàn, có thể cho Phi Phi một cuộc sống tràn đầy hạnh phúc.

-

Chử Tuyết Luân chiếm hết tất cả các ưu thế, dĩ nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội có lợi, hẹn Phi Phi đi xem phim, xem kịch, xem múa hát, v.v..., hoặc đi những nhà hàng cao cấp tình cảm ăn những món ăn ngon cao lương mỹ vị, luôn thay đổi biện pháp khiến Phi Phi vui lòng.

Khi Hoắc Nhĩ Phi đang hẹn hò với Tuyết Luân, trong đầu vừa thoáng qua bóng hình Thư Yến Tả, cô lắc đầu, không cho phép nghĩ! Giữa cô và Thư Yến Tả không thể nào, mặc dù rất ưa thích Lucus không sai, cũng không nói lên mình nhất định phải thích cha của con trai, mặc dù đã từng bị anh mê hoặc, nhưng chỉ là nhất thời, cô sẽ không thích một người đàn ông xấu mà mình đã từng hận thấu xương! Huống chi cô còn sợ dư luận, cô chỉ

https://thuviensach.vn

muốn một cuộc sống yên tĩnh, những thứ này chỉ có Tuyết Luân mới có thể cho cô.

Tối thứ sáu, thành phố L có một party dành cho nhân vật giàu sang quyền thế, Chử Tuyết Nghê đương nhiên có ở danh sách mời, bữa tiệc này phải mang theo bạn gái, Hoắc Nhĩ Phi đầu tiên rất không tình nguyện, bản thân cũng không yêu thích bữa tiệc kiểu đó, đơn giản die ennd kdan/le eequhyd onnn chính là một đám người đứng ở đó tâm sự, nhảy khiêu vũ, uống chút rượu đỏ, đặc biệt nhàm chán.

Nhưng ánh mắt mong đợi đó của anh Tuyết Luân, còn có anh tự mình đưa bộ lễ phục màu cánh sen sang nhà cô, khiến cho cô không có cách nào từ chối.

Bộ lễ phục màu hồng cánh sen Chử Tuyết Luân đưa đến là do anh mời nhà thiết kế Milan đặc biệt làm theo yêu cầu theo số đo của Phi Phi, phần áo thiết kế model đơn giản, làn váy quét đất, trên cả bộ đơn giản đến không có đồ trang sức gì, nhưng dưới ánh đèn chiếu rọi, giống như có hạt nước lay động, làm cho hai mắt người ta tỏa sáng.

Vòng cổ thủy tinh, bông tai thủy tinh, môi màu đỏ tươi, khiến cho cả người Hoắc Nhĩ Phi tỏ vẻ kiều diễm động lòng người, thiếu chút nữa làm Chử Tuyết Luân nhìn mắt choáng váng.

Khi Chử Tuyết Luân mặc bộ âu phục màu trắng đi cùng Hoắc Nhĩ Phi mặc lễ phục màu hồng cánh sen tươi đẹp thì thu được vô cùng nhiều nam nam nữ nữ ở bữa tiệc than thở không thôi, quả nhiên là tuấn nam mỹ nữ rất phù hợp!

Vậy mà trong hội trường có một người đẹp mặc lễ phục màu vàng sáng rất lơ đễnh nhìn hai người tiến vào, trong mắt thoáng qua vẻ ghen tỵ.

Hoắc Nhĩ Phi rất cẩn thận bước trên giày cao gót bảy phân, khoác cánh tay Tuyết Luân, đi từng bước trong sảnh chính, lập tức có người đàn

https://thuviensach.vn

ông ra đón.

“Chử tổng, đây là vợ chưa cưới Hoắc tiểu thư của ngài đi, quả nhiên trai tài gái sắc, làm cho người ta hâm mộ mà!”

“Lâm tổng khách khí, không phải tháng trước anh mới cưới vợ yêu sao?” Chử Tuyết Luân cười a a nói.

“Ha ha, Chử tổng mời đi bên này.” Được gọi là “Lâm tổng” làm người dẫn đường cho bọn họ đi về phía một nhóm người đàn ông mặc âu phục.

“Tuyết Luân, em không qua đó nữa.” Hoắc Nhĩ Phi vừa nhìn trận thế này, không muốn đi nữa.

“Vậy anh đưa em đến bên phụ nữ trước, làm quen một chút với các cô ấy?” Chử Tuyết Luân thân thiết hỏi.

“Anh đi đi, không cần phải để ý đến em.”

“Anh lập tức tới đó tìm em.”

Hoắc Nhĩ Phi mới không muốn kết giao với đám tiếng tăm kia, không có chỗ nào tốt cho mình, chỉ đành phải buồn chán đến chết bưng một ly đồ uống đứng một chỗ.

“Ô! Đây không phải là giám đốc Hoắc của Âu Kỳ sao? Cô bé lọ lem thành phượng hoàng rồi, bộ đồ này cũng quá nổi tiếng chút, anh Luân thật sự có tâm với cô.” Người phụ nữ mặc lễ phục màu vàng sáng vừa rồi đi tới, giọng nói mang theo châm chọc nói.

Hoắc Nhĩ Phi liếc mắt nhìn, rất lạ mặt, giọng nói cũng lạnh lùng đi nhiều, “Tôi không biết cô, cũng không có hứng thú nghe cô nói những chuyện này.”

https://thuviensach.vn

“Giám đốc Hoắc nghe không được cả những lời này sao! Thời gian trước những chuyện làng giải trí truyền ra có thể dfienddn lieqiudoon mãnh liệt hơn những lời này nhiều! Cô không phải cũng chịu được sao?” Người đẹp mặc bộ lễ phục màu vàng này thật sự không có ý tốt.

“Tôi biết cô sao? Chuyện của tôi có liên quan gì đến cô sao? Cô có tư cách gì đến đây xoi mói tôi? Mời tránh ra!” Hoắc Nhĩ Phi rất nóng nảy nói, cô phiền nhất người khác xoi mói mình, có liên quan gì đến các cô ấy sao? Thật sự không giải thích được!

“Ôi... Hoắc tiểu thư cũng đừng thẹn quá thành giận, cô không biết tôi, nhưng mà tôi đã sớm nghe đại danh cô nên thuộc rồi, về phần có tư cách hay không, lời này thật sự đừng nên nói quá sớm!” Người đẹp mặc lễ phục màu vàng tỏ vẻ khinh miệt, nói lời mờ mịt.

“Mọi người nhìn, bên kia sao vậy? Sao Thẩm tiểu thư lại cãi vã với vợ chưa cưới của Chử tổng?” Mấy danh môn thục nữ cách đó không xa ở đó bàn luận xôn xao.

“Đúng vậy! Thẩm tiểu thư mới du học từ Canada về, nghe nói cô ấy từ nhỏ đã lớn lên cùng Chử tổng, thanh mai trúc mã đó, quan hệ vô cùng tốt, lần này đặc sắc rồi!”

Chử Tuyết Luân đang thảo luận chuyện với một nhóm bạn thương nhân, đột nhiên nhìn thấy Phi Phi và một người đẹp mặc lễ phục màu vàng rùm beng, bởi vì đưa lưng về phía anh, cho nên không nhìn rõ, vội vàng nói câu “Xin lỗi”, rồi đi về phía hai cô.

“Lệ Chi? Em trở về lúc nào vậy?” Khi Chử Tuyết Luân nhìn thấy cô gái xinh đẹp mặc lễ phục màu vàng đó thì cực kỳ kinh ngạc, hoàn toàn bỏ quên vợ chưa cưới.

“Anh Luân, em trở về tối hôm qua, đây không phải cho anh một niềm vui bất ngờ sao? Cho nên mới không thông báo cho anh!” Thẩm Lệ rất tự

https://thuviensach.vn

nhiên kéo cánh tay Chử Tuyết Luân, làm nũng nói.

Thẩm Lệ là người bạn giới tính nữ duy nhất trong tất cả bạn bè của Chử Tuyết Luân, lớn lên cùng anh từ nhỏ, vẫn luôn cùng một trường, quan hệ của hai người đặc biệt tốt, kể từ sau khi tốt nghiệp đại học, Thẩm Lệ đi Canada du học, Lệ Chi là biệt hiệu anh đặt cho cô kể từ khi học tiểu học, vẫn một mực gọi cho tới bây giờ.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn Tuyết Luân và cô gái tên "Lệ Chi" đó quen biết như vậy, còn có động tác tự nhiên như thế khoác cánh tay Tuyết Luân của người phụ nữ kia, trong lòng nhất thời chợt lạnh, đây là lần đầu tiên trong mắt Tuyết Luân nhìn trước là người phụ nữ khác mà không phải cô, có thể thấy được vị trí quan trọng của người phụ nữ kia trong mắt anh là như thế nào/

Có lẽ cảm thấy Phi Phi hỏi dò, vội vàng gạt cánh tay Lệ Chi đang ôm tay anh ra, "Phi Phi, anh giới thiệu với em, cô ấy là Thẩm Lệ, là một người bạn nữ duy nhất trong số bạn thân của anh."

Hoắc Nhĩ Phi nhàn nhạt liếc mắt nhìn Thẩm Lệ đối diện, người phụ nữ này vừa rồi còn là dáng vẻ vênh váo hung hăng, Tuyết Luân vừa qua lập tức đổi thành dáng vẻ cô gái yêu kiều ngoan ngoãn, quả nhiên là dễ thay đổi.

Thì ra là bạn bè của anh, không trách được mới vừa rồi lúc Thẩm Lệ nói chuyện lại cao ngạo như vậy, người bạn này, cô hơi không có phúc hưởng thụ!

"Thì ra là Thẩm tiểu thư, quả nhiên là đại gia khuê tú." Trong lời nói của Hoắc Nhĩ Phi có gì đó.

"Hoắc tiểu thư quả nhiên là cô gái lọ lem phiên bản hiện đại, nhìn một thân thủy tinh này, rất có tiềm chất." Thẩm Lệ cũng tuyệt đối không phải là đèn đã cạn dầu.

https://thuviensach.vn

Chử Tuyết Luân vừa thấy dáng vẻ của hai cô như thế, lập tức nhức đầu, không nghĩ tới hai cô tại sao có thể đụng chạm? Theo lý thuyết hai cô còn chưa gặp gỡ, Lệ Chi trở về lúc nào chính anh còn không biết.

"Lệ Chi, có thể em và Phi Phi hơi hiểu lầm, hôm nay nể tình anh coi như xong, hôm nào anh chính thức giới thiệu hai người quen biết một chút." Chử Tuyết Luân cũng không hy vọng hai cô đấu đá, die,n; da.nlze.qu;ydo/nn một người là người phụ nữ anh thích nhất, một người là bạn tốt của anh.

"Anh Luân, cô ấy chính là vợ chưa cưới trong truyền thuyết của anh sao! Cũng chẳng có gì đặc biệt! Vừa rồi em chẳng qua chỉ định thử cô ta một chút, kết quả cô ta lại phát hỏa lớn như vậy với em!" Thẩm Lệ kẻ xấu tố cáo trước.

Hoắc Nhĩ Phi không thể tin nhìn cô ta, người phụ nữ này thật sự đến không có ý tốt, thử mình một chút? Nói thật dễ nghe.

"Phi Phi, Lệ Chi vừa mới trở về, hơi không hiểu rõ tình huống, chung đụng đã lâu em sẽ phát hiện thật ra con người cô ấy rất tốt." Chử Tuyết Luân còn đang nói vài lời có ích giúp Thẩm Lệ, nhưng nghe vào trong tai Hoắc Nhĩ Phi, thì không phải chuyện như vậy.

Không hiểu rõ tình huống? Thẩm Lệ tuyệt đối tra lai lịch của mình rõ ràng, bằng không cũng sẽ không lấy giọng điệu khinh miệt đó; chung đụng đã lâu sẽ phát hiện con người của cô ta rất tốt? Cái này chỉ sợ vẻn vẹn nhằm vào mấy người Chử Tuyết Luân là bạn tốt đi, cô là cô bé lọ lem tại sao lại đi trèo cành cây cao! Không cần cũng không thèm khát!

"Em nghĩ không có gì cần thiết." Hoắc Nhĩ Phi rất quả quyết từ chối, Lệ Chi? Thật sự gọi thân thiết, Tuyết Luân không nên mang cô tới những chỗ như thế này, cô vốn chính là con chim sẻ bụi bặm, nào có thể vào được nơi như sảnh chính lớn như thế này!

https://thuviensach.vn

“Phi Phi, Lệ Chi là bạn rất tốt của anh hồi cấp ba, giữa em và cô ấy nhất định có gì hiểu lầm...”

“Không có hiểu lầm, em đi toilet, hai người từ từ nói chuyện.” Hoắc Nhĩ Phi lạnh lùng bỏ xuống một câu rồi rời đi.

Thẩm Lệ rất khinh bỉ nhìn theo bóng lưng của cô ta, làm nũng nói: “Anh Luân, anh xem dáng vẻ của cô ta kìa, vốn không xứng với anh, được rồi được rồi, chúng ta không nói tới cô ta. Anh và a Sâm, tiểu Quách, Vạn Đạt mấy người định khi nào đón gió cho em! Em chờ đó.” Cô vẫn rất thông minh, ít nhất cô sẽ không chửi bới nhiều Hoắc Nhĩ Phi không tốt ở trước mặt Chử Tuyết Luân, sẽ không để cho anh Luân phát hiện ra tâm ý của mình, lần này trơ về nước cô chính là có chuẩn bị mà quay về, chỉ cần anh Luân còn chưa kết hôn, cô vẫn có cơ hội đoạt lấy anh, Hoắc Nhĩ Phi, hừ! Chờ coi!

“Ngày tùy em chọn, tụi anh hễ kêu là gọi đến.” Chử Tuyết Luân cười nói.

“Anh Luân, anh theo em uống một ly đi.” Thẩm Lệ cười đến ngọt ngào.

“Lệ Chi, anh phải đi tìm Phi Phi trước, em và các bạn học cũ hàn huyên một chút đi.”

“Anh Luân, người ta mới trở về mà.” Thẩm Lệ không thuận theo làm nũng.

“Tiểu Đạt, cậu qua đây với Lệ Chi, đừng luôn nghĩ tới tán gái.” Chử Tuyết Luân kêu bạn học cũ kiêm anh em tốt.

Vạn Đạt vội vàng cười híp mắt thẳng bước đi đến, như thường ngày ba hoa nói: “Thẩm đại tiểu thư của chúng ta cuối cùng chịu từ Canada trở lại hả, không mang trai đẹp nước ngoài về, cho mấy anh đây mở to mắt.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 113+1: Hai Người Bị Lửa Giận Làm Choáng Váng Đầu Óc

"Tiểu Đạt, anh muốn tìm đánh phải không, ngược lại em có không ít bạn gái nước ngoài xinh đẹp, từng người đều nhiệt tình như lửa! Có muốn em giới thiệu mấy người cho anh không, bảo đảm khiến cho anh tính phúc đến chết!" Thẩm Lệ cười đến run rẩy cả người.

"Phải! Phải! Phải! Đại tiểu thư em cũng đừng quan tâm bậy bạ, còn tính phúc đến chết! Anh đây chịu đựng không nổi!" Vạn Đạt vội vàng xua tay.

Mà bên Chử Tuyết Luân thì còn đang đi ra toilet tìm Phi Phi, tính tình Phi Phi vô cùng bướng bỉnh, anh thật sự lo lắng cô sẽ không vui.

Thẩm Lệ nhìn theo bóng lưng Chử Tuyết Nghê, lộ ra ánh mắt nhất định phải có được, chớp mắt một cái rồi biến mất, tiếp tục cười đùa với Vạn Đạt.

"Phi Phi, em không sao chứ." Chử Tuyết Luân kéo Phi Phi mới đi từ toilet ra.

Hoắc Nhĩ Phi buồn buồn bị anh kéo, "Không có việc gì, anh cứ trở về sảnh chính đi, em đi chỗ hàng lang hóng mát một chút."

"Phi Phi, em không thích trường hợp này đúng không? Tính tình của Lệ Chi hơi được nuông chiều, nhưng tính cách không xấu, hai người nhất định có gì hiểu lầm rồi, anh..."

Lời còn chưa nói hết đã bị Hoắc Nhĩ Phi cắt đứt, "Em nói không có hiểu lầm, tiểu thư Lệ Chi gì kia không có bất cứ liên quan gì đến em, em

https://thuviensach.vn

cũng không muốn có bất kỳ liên quan gì đến cô ta.”

Chử Tuyết Luân rất khó khăn liếc nhìn Phi Phi, “Phi Phi, em không thể nể mặt anh sao? Lệ Chi là bạn tốt của anh, anh hy vọng hai người có thể tốt đẹp, giống như em và Tuyết Nghê vậy.”

Hoắc Nhĩ Phi giật mình nhìn anh, giống như Tuyết Nghê vậy? Bạn bè cố ý như vậy sao?

“Không thể nào, bạn bè không cố ý biết, từ vừa mới bắt đầu hai chúng em cũng đã không có nguyện vọng trở thành bạn bè, chắc hẳn vị tiểu thư Lệ Chi kia càng không bằng lòng trở thành bạn với em.” Cô không phải người ngu, ánh mắt người tên là Lệ Chi nhìn Tuyết Luân và hành động của cô ta sao cô có thể không hiểu, chỉ có Tuyết Luân vẫn coi cô ta là bạn bè, chuyện như vậy cô không thể nói rõ, chuyện như thế nào thì như thế đó đi.

“Không thử một chút làm sao biết?” Chử Tuyết Luân giống như chưa từ bỏ ý định.

(Bạn học Tuyết Luân: Sao anh lại di3n~d@n`l3q21y"d0n không hiểu vậy? Tia lửa giữa phụ nữ là hết sức căng thẳng, lần đầu tiên gặp mặt rất quan trọng, nếu như bị mất ấn tượng tốt về nhau, muốn tiến một bước cũng rất khó khăn, huống chi là bởi vì liên quan đến anh!)

Hoắc Nhĩ Phi rất bất đắc dĩ nhìn anh, không nói thêm câu gì.

Hai người cứ giằng co như vậy một lúc, ai cũng không nói gì, ai cũng không chịu thua.

Cuối cùng vẫn là Chử Tuyết Luân lên tiếng, “Phi Phi, em đang ghen hay tức giận vậy?”

Hoắc Nhĩ Phi biết phần ghen mình chiếm một nửa, chuyện về Lệ Chi trước kia Tuyết Luân chưa từng nói với cô một lần, vui mừng ngoài ý muốn

https://thuviensach.vn

này thật sự lớn!

Một tay Chử Tuyết Luân che trước mặt cô, ánh mắt thâm thúy nhìn chăm chú vào cô, hai người ngồi gần nhau, từ xa nhìn lại, giống như tình nhân đang nói lời tâm tình hoặc hôn môi.

Một phóng viên giải trí bát quái tiện tay chụp cảnh này lại, trong lòng vui vẻ một trận, tít trang đầu ngày mai nhất định sẽ thu hút được sự chú ý của rất nhiều người: Tổng giám đốc bất động sản Sở viên Chử Tuyết Luân và giám đốc kế hoạch giải trí Âu Kỳ Hoắc tiểu thư một lần nữa quay về tốt đẹp, đồng thời tiến tới party của nhân vật nổi tiếng, lại thêm trốn ở bên cạnh toilet hôn môi, tình cảm càng ngày càng chuyển biến tốt, xem ra ngày cưới của hai người đã đến gần.

Buổi tối, khi Chử Tuyết Luân đưa Hoắc Nhĩ Phi về, hai người suốt một đường không nói gì, tất cả đều có suy nghĩ riêng.

Quả nhiên đúng như dự đoán, tin tức này đưa tới rất nhiều vang động, nhanh chóng truyền ra ở thành phố L, mọi người lại bắt đầu bàn luận ầm ĩ về Hoắc Nhĩ Phi.

Sáng ngày hôm sau khi Hoắc Nhĩ Phi nhìn thấy trang đầu tạp chí giải trí thì hoàn toàn bị kinh sợ đến khựng lại, bọn phóng viên bát quái này! Thật đúng là không yên mà!

Ngược lại với Hoắc Nhĩ Phi tức giận, Chử Tuyết Luân lại bình tĩnh rất nhiều, anh ngược lại thích tin tức này, ngày cưới đã gần đến, chuyện này thật sự là một ý tưởng vô cùng tốt! Mặc dù do phóng viên nói bừa, nhưng thể hiện đầy đủ tâm nguyện của chính anh.

Khi Thẩm Lệ nhìn thấy bài báo này thì trong lòng khó chịu, ngày cưới đã gần đến? Cô phải nghĩ biện pháp không để cho bọn họ kết hôn được, anh Luân hoàn toàn bị che mờ hai mắt, trong lòng anh không phải vẫn có gai sao? Cô sẽ phải lợi dụng thật tốt cái gai kia!

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả tại Hương Cảng phía xa thì hoàn toàn nổi cơn thịnh nộ, gần đây mèo nhỏ lạnh nhạt với anh rất nhiều, còn luôn ở chung một chỗ với Chử Tuyết Luân, đồng thời tiến tới đủ loại nhà hàng, party, nghiễm nhiên có dáng vẻ tình nhân ngọt ngào.

Chẳng lẽ trong khi ở Thụy Sĩ, Nhật Bản, đủ loại giữa anh và mèo nhỏ đều là giả dối sao? Sao khi cô quay lại làm việc thì thay đổi hoàn toàn, mặc dù anh biết cô sợ giải trí bát quái, nhưng anh nói những lời đó là có thể có đường xoay xở, hơn nữa anh là người nói chuyện không có trách nhiệm sao?

Không được, nhất định phải tìm mèo nhỏ nói chuyện một chút, nếu không trong lòng anh có một ngọn lửa đang thiêu đốt không diệt hết được.

Buổi tối, Chử Tuyết Luân vốn định để cho Phi Phi cùng mình đi dự tiệc đón gió cho Lệ Chi, nhưng nói gì Phi Phi cũng không chịu đi, anh đành phải đưa cô trở về trước, trong lòng lại nghĩ tới tốt nhất có thể tìm một cơ hội để cho hai cô tốt đẹp lên, nếu không sau này số lần gặp mặt còn nhiều nữa, cứ luôn cương cứng cũng không được!

Xe dừng lại trong sân chung cư, Chử Tuyết Luân nhẹ giọng hỏi: “Phi Phi, em ghen sao?”

“Không có.” Hoắc Nhĩ Phi không hề nghĩ ngợi đã phủ nhận.

“Anh rất vui vì em có thể ghen.” Chử Tuyết Luân thật cao hứng nói, anh cảm thấy Phi Phi càng nói không có thật ra dieendaanleequuydonn chính là biểu hiện của ghen.

Hoắc Nhĩ Phi xoay mặt không muốn cãi cọ vấn đề này với anh, cô chỉ rất ghét người phụ nữ kia thôi, tuyệt đối không có chút dính dáng gì đến ghen, nhưng mà Tuyết Luân muốn cho là như thế, cô cũng không có cách nào.

https://thuviensach.vn

“Em xuống xe, bye bye.” Nói xong cô mở chốt cửa xe đi ra ngoài.

“Ừ, em nghỉ ngơi sớm một chút, anh sẽ không chơi quá khuya.”

Mặc kệ mấy người chơi đến mấy giờ, đối với người phụ nữ tên Lệ Chi đó, cô thật sự không có bất kỳ ấn tượng tốt gì, khẽ than thở, cũng không quay đầu đi về trong hành lang.

Chử Tuyết Luân nhìn theo bóng lưng cô biến mất trong hành lang rồi mới chậm rãi lái xe rời đi.

Hoắc Nhĩ Phi vừa định vào thang máy, cũng không đề phòng bị một người kéo ra ngoài, bị sợ đến thiếu chút nữa cô thét chói tai lên, nhưng khi nhìn rõ người tới thì cô kinh ngạc trợn to đôi mắt.

Người này dĩ nhiên là Thư Yến Tả chờ cô đã lâu, đã sớm như lòng bàn tay với đủ loại phản ứng của cô, lanh tay lẹ mắt che miệng cô lại, lôi cô ra cầu thang thoát hiểm khẩn cấp, đóng cửa lại.

“Anh làm gì thế! Luôn đột nhiên tập kích, muốn hù chết em à!” Hoắc Nhĩ Phi bất mãn oán trách.

“Em nên rất quen thuộc với tập kích của anh! Cũng do em quá đắm chìm trong dịu dàng không cách nào kiềm chế của Chử Tuyết Luân, cả ngày đi với anh ta thành một đôi vô cùng hạnh phúc đúng không? Trốn bên ngoài toilet hôn môi? Ngày kết hôn sắp đến? Thật sự chúc mừng em!” Lạnh lùng trong mắt Thư Yến Tả khiến Hoắc Nhĩ Phi không tự chủ rùng mình một cái, Thư Yến Tả như vậy khiến cho cô không quen, hơn nữa lời của anh để cho cô đau buồn rất nặng, sự thật vốn không phải như vậy có được không!

“Tại sao anh lại tới chất vấn em? Em muốn sinh hoạt như thế nào đó và việc của em, có liên quan gì đến anh sao?” Hoắc Nhĩ Phi cũng tức giận, cô chưa bao giờ là người sợ hãi kẻ mạnh, nhưng mà đã hiểu lầm thì cô

https://thuviensach.vn

không muốn giải thích gì thêm, tại sao lại không tin cô, nghĩ đến đây, cô lại bướng bỉnh.

Mà đêm nay Thư Yến Tả hoàn toàn bị ghen tức tràn đầy, mất đi lý trí, lời con mèo nhỏ nói không thể nghi ngờ đã khơi dậy lòng tự ái mãnh liệt của người đàn ông trong thân thể anh, “Tại sao? Bằng vào em và anh là vợ chồng trên luật pháp! Dĩ nhiên có liên quan đến anh rồi.”

Vừa nhắc tới chuyện này, Hoắc Nhĩ Phi cũng tức giận, giấy đăng ký kết hôn đó không phải do cô tự nguyện, tại sao người đàn ông này luôn lấy nó để nói chuyện! Anh có quyền thế thì ngon à! Tại sao luôn uy hiếp cô! Cô thật sự không thể để cho mình bị xoay vòng vòng!

Đột nhiên nhớ tới chuyện năm ngoái hai người ký kết hiệp nghị kia, vốn cô cũng quên, ai bảo anh nhắc tới chuyện xưa! Vậy cũng đừng trách cô lôi chuyện xưa ra!

“Anh đừng quên hiệp nghị lúc trước chúng ta đã nói xong, trong thời gian nửa năm nếu em không yêu anh, die~nd a4nle^q u21ydo^n anh sẽ không thể xuất hiện trước mặt em, hơn nữa cũng phải hủy bỏ giấy đăng ký kết hôn đó!” Hoắc Nhĩ Phi nổi giận, ai sợ ai!

Thư Yến Tả híp nửa tròng mắt nhìn chăm chú vào người phụ nữ trước mặt, đột nhiên nhắc tới chuyện hiệp nghị, cô có ý tứ gì?

“Tính cho tới hôm nay, thời hạn nửa năm đã hơn một tháng, mà em, cũng không yêu anh, bây giờ không có, tương lai lại càng không có!” Hoắc Nhĩ Phi rất tức giận bổ sung thêm một câu, giờ phút này cô cũng hoàn toàn bị tức giận làm hôn mê đầu óc.

Tròng mắt Thư Yến Tả lạnh lẽo trong nháy mắt, hình như phủ lên một tầng sương lạnh, quả thật không thể tin nổi lời này thốt ra từ trong miệng của cô, hiệp nghị nửa năm, xem ra anh thật sự đánh giá cao mình! Anh vốn cho rằng hiệp nghị đã có hiệu lực, xem ra chỉ là anh đơn phương mà thôi.

https://thuviensach.vn

“Chuyến đi Thụy Sĩ, Nhật Bản là cái gì? Anh thấy em rất thích thú! Chẳng lẽ những thứ kia đều là giả?”

“Em không phủ nhận, trong lúc du lịch anh khiến cho em vui mừng, khiến cho em cảm động, nếu như ý anh chỉ chuyện anh và em lên giường là rất thích thú, đây chẳng qua là trò chơi giữa người trưởng thành mà thôi, em chơi được, vậy thì Thư nhị thiếu càng có khả năng chơi được, anh cần gì phải luôn nói đến chuyện đã qua chứ, không cảm thấy biểu hiện của anh bây giờ rất không giống với người đàn ông thành thục sao?” Hoắc Nhĩ Phi mạnh miệng cố chấp nói.

“Trò chơi giữa người trưởng thành? Đây là ý tưởng của em? Thật sự không nghĩ tới Hoắc tiểu thư là người cởi mở như vậy, vừa đúng lúc tối nay tôi cũng rất muốn chơi trò chơi của người trưởng thành này, Hoắc tiểu thư sẽ không phải không chơi nổi chứ!” Trong mắt Thư Yến Tả bắn ra vẻ khát máu xấu xa, nụ cười nơi khóe miệng làm cho người ta không rét mà run.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 113+2: Hai Người Bị Lửa Giận Làm Choáng Váng Đầu Óc (2)

Hoắc Nhĩ Phi hoảng sợ nhìn anh, anh định làm gì? Tại sao cách xưng hô Hoắc tiểu thư này vào trong tai cô lại không được tự nhiên như vậy!

“Đây cũng không phải là Hương Cảng, anh không thể làm loạn!”

“Anh có làm loạn sao? Mới vừa rồi chính miệng em nói: Em, chơi, trò, của, người, trưởng thành! Sao lại nhanh như vậy đã không dám, vậy thì em vốn chính là trốn tránh thực tế!”

“Em nói là trước kia, mà trò chơi giữa hai chúng ta đã sớm kết thúc, không cần thiết phải bắt đầu trò chơi một lần nữa! Hoắc Nhĩ Phi cũng không phải người lương thiện gì.

“Nếu như anh nói, tối nay em chơi với anh một lần nữa, anh sẽ tiêu hủy giấy hôn thú, nếu không...” Thư Yến Tả cười xấu xa.

“Anh lại định nói chuyện không tính toán gì hết, mỗi lần đều đùa bỡn người ta như vậy, chơi rất vui sao?” Hoắc Nhĩ Phi tức giận chỉ trích.

“Lời của anh nói không tính toán gì hết? Em chắc chắn chứ? Là anh đồng ý thả em đi không làm tròn hay là như thế nào? Em chỉ trích có căn cứ sao?” Trong lòng Thư Yến Tả lại bị tổn thương một phần.

Hoắc Nhĩ Phi cắn cắn môi, đúng vậy! Mặc dù lúc ấy anh không đồng ý mình, nhưng sau đó vẫn để cho mình đi, không thể giữ lời, cũng chỉ có lần này.

“Hiệp nghị lần trước mà chúng ta thỏa thuận xong không có điều này.”

https://thuviensach.vn

“Hoắc tiểu thư sẽ không hẹp hòi như vậy chứ, nếu trong nửa năm nay chúng ta chơi được vui vẻ như vậy, sao không kết thúc cho tới cùng trò chơi cuối cùng đây? Chúng ta có thể chơi được diee ndda fnleeq uysd doon kích thích hơn một chút, cũng lưu lại một ký ức tốt đẹp cho nhau, không phải sao? Thư Yến Tả xấu xa đến gần Hoắc Nhĩ Phi, phả khí bên tai cô.

“Hơn nữa anh bảo đảm, nếu như tối nay em để cho anh hài lòng, ngày mai anh sẽ gửi bằng chứng tiêu hủy giấy đăng ký kết hôn chính xác tới đây cho em, hơn nữa sau này sẽ không bao giờ đặt chân lên mảnh đất thành phố L nữa, ngay cả ‘Nguyên Tân’ anh cũng sẽ để nó đóng cửa, về phần Lucus, anh nghĩ em cũng không bằng lòng gặp mặt lại nó, em có thể coi nửa năm này của chúng ta chỉ là giấc mộng, qua tối nay, sẽ tỉnh mộng.”

Không biết vì sao, Hoắc Nhĩ Phi cảm giác trong lòng mình có một chỗ đau đớn, nhất là khi sẽ không còn được gặp lại Lucus nữa, trong lòng cô hung hăng co lại đau đớn.

“Được, tôi đồng ý anh, nhưng anh cũng phải đồng ý tôi có thể gọi điện thoại cho Lucus, hàng năm ít nhất gặp... Ba lần.” Có lẽ năm đó lúc sinh hạ Lucus cô có thể độc ác rời đi, nhưng bây giờ để cho cô cả đời không được gặp lại con trai, cô không chịu nổi.

Thư Yến Tả lạnh lùng nhìn cô, “Nếu như biểu hiện tối nay của em khiến cho tôi hài lòng, tôi sẽ suy tính.”

Hoắc Nhĩ Phi quật cường nhìn người đàn ông cao lớn trước mắt, đáng ra không nên như vậy, tại sao phải diễn biến thành tình huống như bây giờ? Hay là giữa bọn họ quá thiếu hụt tin tưởng, quan hệ như đi trên băng mỏng quả nhiên không duy trì được bao lâu, vừa đụng lập tức bể...

Coi như tự tát tai cũng tốt, cho dù bất cứ giá nào cũng được, Hoắc Nhĩ Phi như quỷ thần xui khiến đồng ý, nếu như là mộng, vậy cứ để cho mộng tỉnh càng tàn khốc một chút.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả giống như không ngờ cô lại đồng ý nhanh như vậy, ngay sau đó cũng đã nghĩ thông suốt, thì ra em thật sự muốn thoát khỏi tôi nhanh như vậy, thế mà không tiếc đồng ý yêu cầu không hợp lý của tôi, tôi có đáng để bị em ghét như vậy không?

(Than thở: Hai người vốn có thể ngồi xuống nói chuyện tử tế, nhưng bởi vì cá tính không hề chịu thua chút nào, vạch trần vết sẹo của nhau, khiến bức tường phòng hộ chỉ còn một tầng mỏng manh đã sụp đổ trong nháy mắt, hai người này đều không phải đèn đã cạn dầu, nếu như có một phía có thể giữ vững đầu óc tỉnh táo, cũng sẽ không diễn biến thành cuối cùng tổn thương lẫn nhau...)

Hai người tìm một khách sạn ở gần đó, khi nhận phòng, nữ nhân viên phục vụ còn rất mập mờ liếc nhìn hai người, lại bị ánh sáng lạnh trong mắt hai người giết đến, nói thầm trong lòng: Không phải ra ngoài thuê phòng sao! Cố ý giả dạng làm thành như vậy!

Tiến vào phòng, Hoắc Nhĩ Phi lập tức chủ động cởi quần áo nằm xuống, nằm ở trên giường, dáng vẻ tùy anh chém giết.

Trong mắt Thư Yến Tả phát ra từng tầng tức giận, “Vẻ mặt này của em khiến cho tôi mất đi tình thú.”

Hoắc Nhĩ Phi “Cọ” một cái ngồi dậy, cặp mắt hung hăng nhìn anh một lúc, từ từ bò dậy, ôm cánh tay Thư Yến Tả, cả người treo trên người anh, học dáng vẻ trước kia anh hôn mình, đầu lưỡi tinh tế miêu tả cánh môi của anh.

Cô trẻ trung lập tức khơi gợi lên dục vọng của Thư Yến Tả, nhưng mà anh vẫn đứng bất động, rất muốn xem xem người phụ nữ này có thể làm được đến mức nào.

Hoắc Nhĩ Phi thấy anh còn không phản ứng, trong lòng hơi cáu, nhưng trong miệng cũng không nhàn rỗi, đầu lưỡi di ien n#dang# yuklle

https://thuviensach.vn

e#q quiq on rất nhạy bén chạy vào trong miệng anh, tay cũng không nhàn rỗi, sờ vào bên trong áo sơ mi của anh, bắp đùi càng thêm ma sát dục vọng của anh, cả người xinh đẹp tới cực điểm, giống như một con mèo lười biếng liếm món ăn ngon của mình.

Trong lòng Thư Yến Tả giống như có một đốm lửa đang thiêu đốt, người phụ nữ này! Học được từ đâu, là một người đàn ông sẽ không thể giữ được.

Thô lỗ vứt mèo nhỏ đang bám trên người anh xuống giường, ra tay cởi sạch quần áo của mình, nút áo sơ mi cũng bị anh cởi ra ném xuống đất, vài giây sau đã lột sạch, đè lên con mèo nhỏ hấp dẫn ở trên giường.

Hai người gần như không chút lưu tình mà hô hấp gặm cắn đói phương, hấp thu mật ngọt trên người nhau, liều chết triền miên.

...

Nhiệt độ trong phòng trong nháy mắt nóng lên, nóng đến người ta mặt đỏ tai đỏ, nam nữ dây dưa trên giường càng thêm phát ra tiếng rên rỉ và tiếng thở dốc làm cho tim người ta đập rộn lên.

“Ừ... A... Ừ... A...”

...

Thư Yến Tả không chút lưu tình muốn cô hết lần này đến lần khác, cho đến khi cô thật sự mệt mỏi không xong.

Lúc đó trên người hai người đều là vết thương chồng chất, vết cào, vết cắn, trải rộng toàn thân, đỏ đến người ta nhìn thấy mà ghê.

“Xem ra hai tháng qua, kỹ thuật của em có tiến triển không ít nhì! Ở trên giường Chử Tuyết Luân cũng sẽ dịu dàng như vậy sao? Còn mạnh hơn

https://thuviensach.vn

tôi, chẳng lẽ anh ta vốn không thể thỏa mãn dục vọng của em, nhìn dáng vẻ thỏa mãn đêm nay của em, thật sự sẽ khiến cho người ta hiểu lầm đó" Thư Yến Tả khẽ híp tròng mắt, lòng ngón tay nhẹ nhàng lướt qua gò má của Hoắc Nhĩ Phi, ghé vào bên tai cô, châm chọc mang thương mang gậy.

"Anh khốn kiếp! Anh cút cho tôi!" Hoắc Nhĩ Phi giận đến cả người run rẩy, một cái tát quăng tới, không nghiêng lệch vừa đúng đánh lên gò má Thư Yến Tả, đánh cho anh nghiêng mặt đi.

"Em cái này thẹn quá thành giận sao? Tôi sẽ nhớ một cái tát này." Tròng mắt Thư Yến Tả phóng hỏa, đứng dậy, lớn như vậy, cũng chỉ có người phụ nữ này dám động tay động chân với anh.

Mặc quần áo bằng tốc độ nhanh nhất, trước khi đi cũng chưa từng liếc nhìn Hoắc Nhĩ Phi nằm trên giường một lần, sập cửa rời đi.

Nghe được tiếng cửa phòng "Rầm" một tiếng, Hoắc Nhĩ Phi rốt cuộc không nhịn được thất thanh khóc, hu hu hu hu...

Tại sao lại là dáng vẻ này? Tại sao phải biến thành như vậy? Thì ra mỗi lần hai người gây gổ đều làm tổn thương khắp người nhau! Lòng của cô thật đau, có một đau đớn không nói rõ ra được, từ từ lan tràn khắp người...

Sỉ nhục cô, cứ vui như vậy sao? Từ đầu đến cuối cô đều chưa từng xảy ra bất kỳ hành động thân mật nào với Tuyết Luân di1enda4nle3qu21ydo0n, trừ thỉnh thoảng hôn môi, vốn chưa từng lên giường, tại sao anh lại sỉ nhục cô như vậy? Tại sao...

Cô trùm chăn nức nức nở nở khóc thút thít, vang vọng thật lâu trong căn phòng trống rỗng...

Sau khi khóc, Hoắc Nhĩ Phi đi tới toilet cọ rửa dơ bẩn trên người mình một lần, nước mắt theo dòng nước chảy xuống, kết thúc cũng tốt...

https://thuviensach.vn

Sau khi từ toilet đi ra, mặc xong quần áo của mình, đã hơn một giờ rồi, cha mẹ đều ngủ rồi, cô bắt chiếc taxi về nhà.

May mà gần đây cha mẹ đều biết cô thường xuyên hẹn họ với Tuyết Luân, thường sẽ trở về rất trễ, cho nên cũng không cảm thấy có gì kỳ quái.

Nằm ở trên giường, Hoắc Nhĩ Phi suy nghĩ rất nhiều, giữa cô và Thư Yến Tả phải hoàn toàn kết thúc, tại sao trong lòng cô lại cảm thấy rất đau! Nhất định mới vừa rồi anh làm tổn thương mình, cho nên rất đau...

Buổi chiều ngày hôm sau, Hoắc Nhĩ Phi quả nhiên nhận được chứng minh giấy đăng ký kết hôn không có hiệu lực, trong nháy mắt đó, cô lại không có bất kỳ tâm tình vui sướng gì, hình như những thứ này đều không liên quan đến mình.

Liên tục mấy ngày, Hoắc Nhĩ Phi đều cảm thấy mình hoảng hoảng hốt hốt, ngay cả Chử Tuyết Luân cũng cảm giác được lòng cô không yên, quan tâm hỏi, “Phi Phi, em không sao chứ?”

“Không có việc gì, có thể do công việc quá mệt mỏi thôi.” Hoắc Nhĩ Phi miễn cưỡng cười cười.

“Phi Phi, nếu không thoải mái em nhất định phải nói ra.”

“Vâng, em biết rõ.”

Liên tiếp hai tháng, Hoắc Nhĩ Phi cũng không nhận được bất kỳ cuộc điện thoại nào của Lucus, gọi qua cũng không được, việc này khiến cho cô hết sức tức giận, Thư Yến Tả đã đồng ý cô có thể gọi điện thoại cho Lucus, nhưng cô lai không muốn gọi điện thoại cho Thư Yến Tả, trong lòng đau khổ đến không xong.

Cố tình cha mẹ cô còn thỉnh thoảng nói thầm về Lucus bên tai cô, nói nhớ nhung cháu ngoại của mình rồi, khiến cho cô rất khó xử, không biết

https://thuviensach.vn

mở miệng với cha mẹ như thế nào.

“Phi Phi à, sao hai tháng nay không nhận được điện thoại của Lucus vậy, gọi qua cũng không có ai nhận, có chuyện gì xảy ra à?” Mẹ Hoắc thật sự nhớ cháu ngoại rồi.

Hoắc Nhĩ Phi buồn buồn bới miếng cơm, “Con cũng không biết, có lẽ đổi số điện thoại thôi.”

“Đứa bé Lucus kia hiểu chuyện như vậy, cho dù đổi số điện thoại cũng nhất định sẽ nói cho chúng ta biết, không thể nào âm thầm biến mất, sẽ không phải do con chứ.” Mẹ Hoắc bừng tỉnh hiểu ra.

“Mẹ, con cũng rất nhớ Lucus.” Hoắc Nhĩ Phi ngược lại nói thật.

“Phi Phi, con là Thư Yến Tả cãi nhau? Là nó không cho phép chúng ta nói điện thoại với thằng bé?” Cha Hoắc thật sự nói trúng tim đen.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 114+1: Dấu Hiệu Báo Trước Gặp Nhau Một Lần Nữa (1)

Hoắc Nhĩ Phi rất khâm phục ánh mắt độc đáo của cha, gật gật đầu, "Vâng, con và anh ta hoàn toàn kết thúc rồi."

"Hoàn toàn kết thúc?" Mẹ Hoác hơi không thể hiểu được.

"Nói vậy cũng tốt, ít nhất công bằng với Tuyết Luân, luôn phải lựa chọn một, nếu chọn xong, không lui tới cũng tốt, chỉ có điều Lucus không thể tới nhà chúng ta sao?" Mặc dù cha Hoắc cảm thấy cách làm của con gái rất đúng, nhưng cháu ngoại nhỏ, thật sự không nỡ bỏ được!

"Ân oán giữa người lớn các con sao lại dây dưa đến đứa bé, nếu Lucus biết thằng bé sẽ đau lòng, thật sự không biết hai đứa nghĩ như thế nào." Mẹ Hoắc rất buồn rầu nói, thật nhớ cháu ngoai nhỏ mà.

"Mẹ, cha, xin lỗi, là con suy nghĩ không chu đáo." Hoắc Nhĩ Phi cúi đầu nói.

Một nhà ba người yên lặng ăn xong bữa cơm, Hoắc Kỳ và Thu Linh cũng không nhắc tới chuyện cháu ngoại ở trước mặt con gái, dù sao trong lòng con gái cũng không chịu nổi.

--- ----

Khiến Hoắc Nhĩ Phi giật mình chính là Tuyết Luân lại mời bác gái Chử tới làm "Cứu binh", buổi chiều tan việc trở về, lúc mở cửa cô nghe thấy giọng nói chuyện nhiệt tình truyền đến từ trong phòng khách, một là giọng của mẹ cô, một giọng người khác nghe rất quen tai Dieễn ddàn lee quiy đôn, chỉ có điều trong lúc nhất thời không nghĩ ra mà thôi.

https://thuviensach.vn

“Phi Phi, trở lại rồi hả.” Mẹ Tuyết Luân ngồi trong phòng khách đột nhiên yên tĩnh.

Hoắc Nhĩ Phi rất nhanh phản ứng kịp, “Bác gái Chử, sao bác lại tới đây.”

“Đứa nhỏ này, con đã hơn nửa năm không tới nhà chơi một lần rồi, lại không để cho bác tới ghé thăm con một chút sao!” Rồi cười đến hòa ái.

“Bác gái Chử, thật xin lỗi, con...” Hoắc Nhĩ Phi luôn luôn thích bác gái Chử, bác là người hòa ái dễ gần, là một người rất dịu dàng hiền thục, tính tình Tuyết Luân đại khái giống như bác vậy.

“Thu Linh à, tôi luôn thích đứa nhỏ Phi Phi này, mặc dù xảy ra chút chuyện không vui, nhưng đều đã qua, chúng tôi đều hiểu nỗi khổ của Phi Phi, cũng không tính toán những chuyện kia, chỉ cần hai đứa bé tốt là được.” Khi biết được Phi Phi có con thì Liên Tĩnh cực kỳ giật mình trong nháy mắt, thậm chí có kích động sinh ra ý niệm muốn Tuyết Luân chia tay con bé, nhưng sau khi biết toàn bộ sự thật, lại chỉ còn có đau lòng cho Phi Phi, một cô gái ở trong hoàn cảnh như vậy, hoàn toàn không còn lựa chọn nào khác, haizzz...

Hơn nữa bà cũng không quản được chuyện lũ nhỏ, lại nói bà cũng biết đứa nhỏ Phi Phi này chín năm rồi, vô cùng rõ ràng tính nết, bà và ông xã đều không để ý tới trên người Phi Phi xảy ra chuyện gì, chỉ cần con bé và Tuyết Luân thật tâm yêu nhau.

Thu Linh và Hoắc Nhĩ Phi nghe xong lời của bà ấy đều rất giật mình, đứng ở lập trường cha mẹ mà nói, ai cũng hy vọng con dâu của mình là người trong sạch, huống chi bọn họ còn là gia tộc hào môn như vậy, lại còn nói không ngại.

“Bác gái Chử, cám ơn bác không ngại, những lời này đối với con mà nói nghe cũng cảm động tuyệt vời hơn bất kỳ từ nào...” Giọng Hoắc Nhĩ

https://thuviensach.vn

Phi hơi nghẹn ngào, lời bác gái Chử nói quả thật khiến cho cô rất cảm động, nhưng cách làm này của Tuyết Luân quả thật lại khiến cho cô hơi tức giận, cô ghét nhất người nào ép buộc cô làm chuyện gì đó, huống chi gần đây mình cũng không muốn suy nghĩ đến chuyện này, tại sao lại cố tình chất thành đống!

Liên Tĩnh kéo tay Phi Phi, "Đứa nhỏ ngốc, tự con suy nghĩ nhiều quá rồi, con và Tuyết Luân đã đính hôn cũng gần một năm, đến nay hai đứa vẫn không nói tiếng nào, bác và bác trai con cũng sắp vội muốn chết, chúng ta đều thấy tâm ý của Tuyết Luân đối với con ở trong mắt, con tiếp tục cho Tuyết Luân một cơ hội đi."

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác mình không thể nói ra bất kỳ lời từ chối nào, ở trước mặt bác gái Chử, cô chỉ là một đứa bé mà thôi, xem ra cô phải tìm Tuyết Luân nói một chút.

"Bác gái Chử, bác nói khiến con cũng ngượng ngùng." Chỉ có thể tỏ vẻ làm nũng, bác gái Chử có ý tốt, cô chỉ có thể làm theo lời của bác ấy.

"Đứa nhỏ này, chính là da mặt mỏng." Liên Tĩnh cười nói với Thu Linh, "Tôi thấy ngày nào đó rảnh rỗi hai nhà ngồi xuống ăn một bữa cơm, sắp xếp thời gian, tránh cho ngày dài mộng nhiều, Thu Linh em nói đi?"

Có lẽ không để cho Hoắc Nhĩ Phi chen miệng, Thu Linh cười cười tiếp lời, "Được, định ra rồi sau này cũng coi như chấm dứt một tâm nguyện."

Hai người lớn hàn huyên tiếp, vốn không cho Hoắc Nhĩ Phi chen miệng vào, tâm tình cô tự dưng phiền não, không khỏi trách cứ Tuyết Luân, trước kia anh chưa bao giờ ép mình như thế, sao lần này lại mời bác gái Chử đến làm thuyết khách!

Liên tiếp mấy ngày, Hoắc Nhĩ Phi cũng không thèm để ý đến Chử Tuyết Luân, cảm giác anh đang lợi dụng die nd da nl e q uu ydo n bác gái

https://thuviensach.vn

Chử đến ép mình kết hôn, làm như vậy thật sự khiến cho trong lòng cô rất không vui!

Chử Tuyết Luân đương nhiên có tính toán của mình, anh cảm thấy nhất định phải cho Phi Phi một chút áp lực mới được, anh đã đợi nhiều năm như vậy, trong lòng vô cùng khổ sở, một ngày không lấy được Phi Phi về nhà, trong lòng anh đều không thực tế, cho nên anh đi cầu xin mẹ thay anh ra mặt, bởi vì anh biết rõ Phi Phi nhất định sẽ không từ chối mẹ được, cho dù Phi Phi vì vậy mà tức giận cũng không sao, chỉ cần chọn ngày xong, Phi Phi sẽ hiểu cho anh.

Mà trong khoảng thời gian này, Thẩm Lệ làm thanh mai trúc mã của Chử Tuyết Luân, rất đúng lúc cắm một chân, khi Chử Tuyết Luân cực kỳ đau lòng xuống thấp, cô đảm nhiệm đối tượng bày tỏ, càng thêm cả ngày ở bên cạnh anh, hai người thường cùng vào quán bar, theo người ngoài nhìn vào, hai người bọn họ là anh em rất thân thiết từ nhỏ, bao gồm cả Chử Tuyết Luân cũng coi là như vậy, Lệ Chi là bạn tốt giới tính nữ duy nhất của anh khi còn học sinh, quan hệ vẫn tiếp tục giữ vững.

Lần này Thẩm Lệ trở về, trong lòng đã sớm tính toán xong, trước kia có thể không thấy rõ lòng mình, chỉ có điều không sao, cnh còn chưa kết hôn, tất cả vẫn còn kịp.

Âu Dã Sâm có một lần theo chân bọn họ đi quán bar uống rượu, nhìn thấy thái độ và quan tâm của Lệ Chi với tiểu Luân, trong lòng thoáng qua vẻ nghi ngờ, chẳng lẽ Lệ Chi vẫn yêu tiểu Luân, tiểu Luân biết không?

Khi anh nói ý tưởng này ra cho Chử Tuyết Luân thì Chử Tuyết Luân cười nói anh nghĩ nhiều rồi, Lệ Chi đã sớm có bạn trai, hơn nữa mấy người bọn họ đều là anh em, làm sao có thể?

Thấy vẻ mặt khẳng định như vậy của bạn tốt, anh mới tin tưởng đây chẳng qua là ảo giác của mình.

https://thuviensach.vn

Buổi sáng thứ hai, bên trong phòng họp cấp cao của giải trí Âu Kỳ, mỗi tuần đều mở ra cuộc họp thường kỳ.

“Cuối cùng tôi muốn nói cho mọi người biết một tin tốt: Hễ là ai nhận được thư mời của tổng giám đốc Á Ninh tự mình ký đều có thể đi Hương Cảng du lịch, chi phí do công ty tài trợ, buổi chiều thứ sáu lên đường, chiều chủ nhật về. Nói vậy mọi người đều biết lễ mừng tròn ba mươi năm này của Á Ninh, là vô cùng coi trọng, sẽ mang tới một cuộc vang động ở Hương Cảng, cũng mời rất nhiều danh nhân trong các giới ở Hương CẢng tham dự, mà Âu Kỳ là công ty duy nhất ở trong nước được mời, nguyên nhân thì mọi người đều biết.” Âu Dã Sâm cười đến vui vẻ.

Phía dưới lập tức hoan hô, bởi vì rất nhiều người nhận được thư mời, “Nghe nói kỷ niệm tròn ba mươi năm lần này của Á Ninh làm được vô cùng long trọng đó, đến lúc đó, ở Hương Cảng có rất nhiều rõ ràng cũng đi cổ động, còn có rất nhiều quan lại quyền quý tham dự.”

“Đó là đương nhiên, cô cũng không nghĩ xem, tập đoàn Thư Á ở Hương Cảng là một công ty lớn số một số hai, Á Ninh và Thư Á cùng cành, dĩ nhiên hấp dẫn rất nhiều người đi, lần này có thể thoải mái, nói không chừng còn có thể nhìn thấy Tăng Chí Vĩ, Thư Kỳ, Cổ Thiên Lạc minh tinh lớn như vậy!”

“Buổi chiều thứ sáu sau khi đến, chúng ta cùng nhau đi mua đồ, chuẩn bị hết quần áo, đến lúc đó nói không chừng còn có thể câu được con rùa vàng!”

Khi mọi người đang thảo luận rối rít, Hoắc Nhĩ Phi thu dọn xong laptop chuẩn bị rời đi, đột nhiên bị Âu Dã Sâm gọi lại.

“Phi Phi, đi theo anh tới phòng làm việc, anh có việc muốn nói với em.”

https://thuviensach.vn

“Vâng.” Hoắc Nhĩ Phi đi theo di3nd@nl3qu.yd0n Âu Dã Sâm vào phòng làm việc tổng giám đốc của anh.

Âu Dã Sâm ý bảo Phi Phi ngồi đối diện anh, bắt đầu vào đề.

“Phi Phi, Nhiễm Nhiễm có nói với em không, cô ấy nói hy vọng em có thể qua giúp cô ấy bố trí buổi tiệc này.”

“Trước khi đi họp cô ấy mới gọi điện thoại cho em.” Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi rất rối rắm, Nhiễm Nhiễm khẳng định còn không biết chuyện của cô và Thư Yến Tả, trong lúc mấu chốt này lại để cho cô đi Hương Cảng, không phải tự vả vào miệng sao? Thư Yến Tả đã cam kết không bao giờ tới thành phố L nữa, anh cũng quả thật làm được.

Mà mình, lại ngược lại phávỡ hiệp nghị, chủ động chạy tới xuất hiện trước mặt anh sao? Cô thật sự không làm được.

“Vậy em đi đi, chúng ta đã quá rõ ràng năng lực của em, cơ hội này cũng không phải người bình thường có được, Nhiễm Nhiễm đưa ra quyết định này chắc chắn cũng không chỉ bởi vì thích em, năng lực mới quan trọng nhất, nếu như bản kế hoạch của buổi tiệc này được bộ phận cấp cao của Á Ninh nhất trí thông qua, không chỉ có danh tiếng làm việc của em lập tức có thể được đề cao không ít, cũng là vinh dự cho Âu Kỳ chúng ta, coi như là anh cầu xin em.” Âu Dã Sâm cũng nghĩ tới một mặt đúng là có lợi cho sự phát triển của công ty, dù sao nếu như kế hoạch Phi Phi bày ra có thể được thông qua cũng như áp dụng, danh tiếng của Âu Kỳ cũng sẽ được đề cao lên nhiều, trăm lợi mà không có một hại.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn ánh mắt mong đợi của Âu đại ca, trong lòng cực kỳ rối rắm, mặc dù cô biết đây là chuyện tốt có tranh thủ cũng tranh thủ không đến được đối với công ty, bây giờ rơi lên đầu cô, đúng là mọt cơ hội để mình biểu diễn đầy đủ năng lực, nếu như lần này có thể thông qua, như vậy thì cũng không có ai dám chất vấn năng lực của cô ở sau lưng nữa.

https://thuviensach.vn

Nói thật, cô rất động lòng.

“Phi Phi, nếu như em sợ bên chỗ Tuyết Luân không thể nói chuyện, chuyện này cứ giao cho anh đi, anh nghĩ cậu ấy không dễ nổi giận như vậy, cậu ấy cũng không thể nhốt em ở nhà cả đời được, mỗi người đều có sinh hoạt công việc thuộc về mình, em phải tin tưởng bản thân.” Âu Dã Sâm rất chân thành nói.

“Được, Âu đại ca, cám ơn anh tin tưởng.” Hoắc Nhĩ Phi cuối cùng gật đầu, cũng mong mỏi ở trong lòng không cần gặp phải Thư Yến Tả, tránh cho bị lúng túng.

Chuyện này Thư Yến Tả quả thật không biết, chờ đến khi anh biết đã là sau khi tham dự tiệc rồi.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 114+2: Dấu Hiệu Báo Trước Gặp Nhau Một Lần Nữa (2)

Thư Tử Nhiễm dĩ nhiên cũng chứa chút tâm tư riêng, cô thật lòng hy vọng nhị ca và chị Phi Phi có thể nhanh chóng kết hôn, cho nên lần này cô mới có thể quyết định mời chị Phi Phi tới đây chuẩn bị buổi tiệc lần này, rất nhiều nhân viên cấp cao của Á Ninh cũng nghe nói tới Hoắc Nhĩ Phi này, Show Tân Lục Viên năm ngoái, bọn họ đều nhìn, cũng cảm thấy quả thật không tệ, thiết kế cực kỳ nhân tính hóa, vô cùng hợp lý, chỉ có điều lần này bữa tiệc tổ chức trong phòng, hơn nữa còn là lễ kỷ niệm ba mươi năm của Á Ninh, bọn họ không thể qua loa chút nào, Hoắc tiểu thư có thể đảm nhiệm nổi không?

Đối với chất vấn của bọn họ, Thư Tử Nhiễm trả lời: Yên tâm, xin mọi người chờ đợi kết quả.

Vì vậy chuyện này quyết định như vậy, Hoắc Nhĩ Phi đảm đương trách nhiệm người bố trí bữa tiệc lần này, Á Ninh đưa tổng giám đốc Mễ Kỳ Nhĩ hỗ trợ cô cùng nhau hoàn thành kế hoạch bữa tiệc này.

Bởi vì tối thứ sáu tổ chức tiệc, thời gian vô cùng gấp gáp, xế chiều thứ hai Hoắc Nhĩ Phi đã ngồi máy bay đi Hương Cảng, Thư Tử Nhiễm tự mình đi đón cô, lần này cô cũng không đề nghị Hoắc Nhĩ Phi đi thăm Lucus, bởi vì cô biết nhiệm vụ quan trọng là phải nắm bắt lên kế hoạch lần này, chỉ có nhiều phiếu thông qua, mới có thể trộm được một ngày nằm mơ nửa ngày rảnh rỗi, bằng không, cô cũng không tiện giao phó.

“Chị Phi Phi, chị cũng không cần có áp lực gì, theo như suy nghĩ bình thường của chị là được rồi, có liên quan đến lịch sử của Á Ninh thì từ từ em nói với chị: Người sáng lập ra Á Ninh là mẹ em Ninh Như Thanh, khi tuổi

https://thuviensach.vn

còn trẻ thì nguyện vọng của bà là trở thành ca sĩ nổi danh nhất, kể từ sau khi gả cho cha em, thì một lòng giúp chồng dạy con rồi, nhưng ông nội và bà nội còn có cha em đều biết mẹ không cam lòng chỉ như vậy, cho nên khích lệ mẹ em đi thực hiện giấc mộng của mình, vì vậy có Á Ninh, die~nd a4nle^q u21ydo^n bà hy vọng có thể để cho những người có mơ ước có sân khấu biểu diễn của mình...” Dọc theo đường đi, Thư Tử Nhiễm nói toàn bộ lịch sử của Á Ninh cho Hoắc Nhĩ Phi.

Nghe cô ấy nói ríu rít như vậy, Ninh phu nhân thật sự rất giỏi, mặc dù cuộc đời của bà rất ngắn ngủi, nhưng ít nhất thực hiện được giấc mộng của mình, cung cấp sân khấu cho rất nhiều người trẻ tuổi biểu diễn mình.

Cho nên, lần chúc mừng kỳ niệm tròn ba mươi năm này có một chủ đề không thể bỏ qua chính là: Mơ ước.

Hơn nữa cần biểu diễn quá trình từ gian khổ đến huy hoàng trong ba mươi năm này của Á Ninh trình chiếu ra trong vòng mười phút, cũng không thể thoát khỏi chủ đề “Mơ ước” này.

Bởi vì danh sách cần mời trong bữa tiệc đã được quyết định, như vậy thì cần phải cân nhắc đến đâu là khách quý; đâu là người cùng ngành; đâu là minh tinh có tiếng tăm; đâu là minh tinh mới ra; đâu là công chức bình thường, đều phải chia ra chăm sóc chu đáo, không thể để cho người ta cảm thấy được cấp bậc đối xử có sự khác biệt gì, lại muốn để cho mọi người cảm giác được mình khác biệt từ trong lòng, càng thêm cố gắng để cho quá trình các khách mời đáp ứng lời mời từ khi đến bữa tiệc, cũng hài lòng mà về, không thể làm đến trăm phần trăm, cũng phải đến 95%.

Dĩ nhiên, công ty giải trí không thể rời bỏ truyền thông, nhưng lại không thể tạo thành náo loạn trong bữa tiệc, cho dù muốn mời cũng sẽ chỉ mời những nhà truyền thông tai to mặt lớn và phóng viên tòa soạn báo nổi tiếng, phóng viên bát quái nhất định đều phải không cho phép vào bàn, mà

https://thuviensach.vn

cần đội bảo vệ nghiêm khắc giữ cửa, phải tuyệt đối không thể phát sinh rối loạn.

Yêu cầu cao, khiến Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy áp lực, bởi vì bây giờ đã là tháng sáu mùa hè, tự nhiên không thể lựa chọn ở ngoài trời, hơn nữa bữa tiệc buổi tối, chỉ có thể chọn ở khách sạn lớn năm sao ở Hương Cảng, nơi chốn liên lạc ngược lại dễ dàng, thức ăn, thức uống và các loại rượu trên bữa tiệc chỉ cần liệt kê một thực đơn giao cho khách sạn là được.

Sau khi hiểu rõ toàn bộ quy trình và yêu cầu cơ bản, Hoắc Nhĩ Phi dùng thời gian một ngày viết ra bản kế hoạch, sau khi Thư Tử Nhiễm xem xong cực kỳ hài lòng, nhưng mà chỉ có cô hài lòng thì chưa đủ đâu.

Buổi tối thứ tư, nhân viên cấp cao của Á Ninh tiến hành hội nghị bỏ phiếu biểu quyết, bản kế hoạch của Hoắc Nhĩ Phi lấy tỷ lệ phiếu bầu cao 7: 3 thông qua, tất cả mọi người rối rít chúc mừng cô, ngay cả Âu Dã Sâm và Chử Tuyết Luân ở thành phố L phía xa cũng gọi điện thoại tới.

Mặc dù mọi người đều chúc mừng cô, nhưng cô biết mình không thể buông lỏng, có rất nhiều chi tiết cần phải đi xử lý, sảnh chính chia làm hai khu vực, một bên là phòng khiêu vũ, một bên là bàn đồ ăn tây, sắp xếp hoa tươi trang trí và ánh đèn thiết kế cho hai bên đều phải hợp lý đến nơi, không thể không khiến cho người ta vừa nhìn có thể thấy hiệu quả nghệ thuật, yêu cầu thấp nhất chính là không thể để cho khách mời cảm giác rườm rà và không thỏa đáng.

Hoa tươi cần phải là hoa mới mẻ của ngày đó, còn có ngụ ý của hoa tươi, mỗi một chi tiết nhỏ cũng không thể bỏ qua.

Âm nhạc bật trong cả quá trình buổi tiệc, Hoắc Nhĩ Phi đều tự mình xem, tự mình đi nghe thử, phải bảo đảm không hề sai sót.

Trang phục của nhân viên phục vụ, ngôn ngữ cử chỉ, Hoắc Nhĩ Phi đều không bỏ sót một cái, hơn nữa nói cho bọn họ biện pháp xử lý khi gặp

https://thuviensach.vn

phải tình huống khẩn cấp, nhất định phải nhớ kỹ không được hốt hoảng, mỉm cười đối mặt, không thể chọc giận bất kỳ một vị khách mời nào.

Tối thứ sáu, Hoắc Nhĩ Phi đi lên chỗ tổ chức tiệc, ngó đông ngó tây, kiểm tra chi tiết từng góc nhỏ, không hy vọng die nda nle equ ydo nn đến lúc đó xảy ra vấn đề gì.

Lời mở đầu dĩ nhiên do Thư Tử Nhiễm tổng giám đốc của Á Ninh tới khai mạc, chỉ có điều Nhiễm Nhiễm còn cố ý giải thích cho cô đêm đó sẽ có hai vị khách đặc biệt.

“Hoắc tiểu thư, cô còn chưa đi nghỉ ngơi à?” Mễ Kỳ Nhĩ lần này chủ yếu trợ giúp cô, làm việc chung mấy ngày qua anh cũng nhìn thấu vị Hoắc tiểu thư nghiêm túc có trách nhiệm này, gần như không bỏ qua cho một chi tiết nhỏ.

“Mễ Kỳ Nhi, anh đi ngủ đi, mấy ngày nay anh cũng đủ mệt rồi, cũng chưa từng nghỉ ngơi tốt, tôi lại kiểm tra một lần nữa rồi mới đi ngủ.” Hoắc Nhĩ Phi cười cười, vị Mễ Kỳ Nhĩ này ngược lại là một người đàn ông thật thú vị, cô vốn cho rằng anh ta sẽ không đồng ý làm trợ giúp cho mình, không ngờ anh ta đặc biệt sáng sủa hoạt bát, một chút cũng không để ý, làm cho cô cũng ngượng ngùng.

“Mệt chân chính là Hoắc tiểu thư mới phải, mấy ngày nay mỗi tối cô chỉ ngủ có ba giờ, cô xem quầng thâm dưới mắt cô cũng sắp đi ra rồi, tối mai cô không cần hóa trang màu khói nữa, vẫn nhanh chóng về phòng khách nghỉ đi, tôi tới kiểm tra một lần.” Mễ Kỳ Nhĩ chân thành nói, tiện thể cười giỡn với cô.

Hoắc Nhĩ Phi bị anh chọc vui, “Vậy cũng được, cám ơn anh.”

“Nói cám ơn gì chứ, mau đi đi, tôi rất mong đợi nhìn thấy dáng vẻ Hoắc tiểu thư mặc lễ phục đó.” Mễ Kỳ Nhĩ cười ha hả nói.

https://thuviensach.vn

Buổi sáng thứ bảy, Hoắc Nhĩ Phi bị người gõ cửa gọi tỉnh, cầm điện thoại di động lên vừa nhìn: Mười giờ.

Vội vàng bò dậy mở cửa, “Chị Phi Phi, em đánh thức chị?” Nhiễm Nhiễm đứng ngoài cửa nói.

“Không có, chị cũng chuẩn bị rời giường, tối hôm qua ngủ thật ngon giấc!” Hoắc Nhĩ Phi duỗi lưng một cái, cười đến ấm áp.

“Chị Phi Phi, mấy ngày nay chị vẫn luôn bận rộn chuyện buổi tiệc, cũng không đi dạo phố với chị được, buổi tối bữa tiệc lại bắt đầu, chị nhất định không mang theo lễ phục rồi.” Hình như Thư Tử Nhiễm đã sớm biết được cô không mang theo lễ phục.

“A! Thật đúng là quên.” Hoắc Nhĩ Phi sờ sờ đầu, cô quả thật không nghĩ nhiều như vậy.

“Vâng, em đã đoán ra, em mang đến cho chị.” Thư Tử Nhiễm giơ hộp quà cầm trong tay lên, cười đến dí dỏm.

“Nhiễm Nhiễm, cám ơn em rồi, chỉ có điều bữa tiệc tối nay chị có thể không cần mặc lễ phục, chị cũng không phải vị khách mời quan trọng gì.” Hoắc Nhĩ Phi cười cười.

“Chị Phi Phi, chị chính là vị khách mời quan trọng của em, lễ phục này do em vét từ Paris về vào năm ngoái, em cũng chưa từng mặc một lần, vóc người chúng ta cũng không khác nhau lắm, chị nhất định mặc vừa, thay thử một chút, không được em còn có một cái khác.” Thư Tử Nhiễm vốn không để ý tới lời của cô, lấy lễ phục ra đưa cho cô thử.

Là một lễ phục màu xám bạc, thiết kế mới rất xinh đẹp đáng yêu, Hoắc Nhĩ Phi chỉ đành phải nhận lấy vào toilet thay, bởi vì lễ phục quá chặt, Hoắc Nhĩ Phi không thể không nhờ Thư Tử Nhiễm vào giúp một tay.

https://thuviensach.vn

“Wow! Chị Phi Phi, lễ phục này nhất định chính là làm theo yêu cầu số đo của chị nha!”

“Tạo hình phần ngực giống như cánh hoa, d1en d4nl 3q21y d0n quả nhiên rất đoạt mắt người đó.” Thư Tử Nhiễm khoa trương kêu lên.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn mình trong gương một chút, đây cũng quá gợi cảm rồi, ở bên cạnh cánh hoa còn có một lá cây nối liền tạo hình kéo dài lên trên mãi cho đến khi xòe ra, rất mới mẻ độc đáo khác biệt, còn có thiết kế nếp váy hơi uốn lượn, quả thật rất đẹp.

Chẳng qua sao cái váy này lại ngắn vậy! Vừa khom lưng sẽ có cảm giác giống như lộ hàng, quá gợi cảm!

“Nhiễm Nhiễm, cái váy này chị không thể mặc, quá gợi cảm!”

“Chị Phi Phi, chị không phải là người bảo thủ như vậy chứ, hấp dẫn không tốt sao? Chị mặc lên nhìn thật đẹp! Em mặc kệ, em mới chỉ đưa một món quá như vậy cho chị, chị lại không nhận, em sẽ đau lòng.” Thư Tử Nhiễm bĩu môi không thuận theo.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn quà tặng nhỏ trên người mình một chút, bao quanh thân thể linh lung hấp dẫn của cô quả thật rất vừa vặn, mình cao 1m65, chân dài lộ ra quả thật nhìn rất đẹp, chẳng qua cô vẫn hơi không quen.

“Chị không có giày phù hợp.” Chỉ đành phải kiếm cớ.

“Giày rất đơn giản, em có nhiều, chị tùy tiện chọn.” Nói xong định lôi kéo cô đi ra ngoài.

Hoắc Nhĩ Phi bất đắc dĩ, “Để sau đi, em chờ chị thay lễ phục lại, rửa mặt xong rồi đi cùng em.”

https://thuviensach.vn

“Được, vậy em chờ chị.” Thư Tử Nhiễm rất hưng phấn ngồi trên giường, nghĩ tới tâm tư nhỏ của mình: Cô chính là cố ý chọn một bộ lễ phục khêu gợi như vậy, muốn chính là sau khi nhị ca nhìn thấy chị Phi Phi có thể có dục vọng đụng ngã chị ấy, sau đó hai người...

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 115+1: Cô Lại Dám Ăn Mặc Hấp Dẫn Khơi Lửa Như Vậy! (1)

Tốt nhất chị Phi Phi có thể sinh thêm cho cô một cháu gái nhỏ nữa, hắc hắc...

Sau khi rửa mặt xong, hai người Hoắc Nhĩ Phi và Thư Tử Nhiễm đi ăn bữa trưa trước, sau đó đi thẳng đến phòng làm việc của Thư Tử Nhiễm ở công ty Á Ninh, phải biết phía sau phòng làm việc của Thư Tử Nhiễm chính là một gian phòng lớn, bên trong có thể nói mọi sự sẵn sàng, bên trong phòng để quần áo đầy đồ công sở và lễ phục, thường phục tương đối không nhiều lắm.

“Chị Phi Phi, chị tùy tiện chọn thôi.” Thư Tử Nhiễm nhìn phòng để quần áo của mình, rất rộng rãi nói.

Khóe mắt Hoắc Nhĩ Phi đột nhiên liếc về phía một bộ lễ phục bằng dệt kim màu trắng, rất cao quý sang trọng, khiến cho cô rất có dục vọng muốn Nhiễm Nhiễm đưa cho cô bộ lễ phục hấp dẫn đó.

“Món đó em thường xuyên mặc, chị tập trung chọn giày đi, nếu không em chọn giúp chị một đôi.” Thư Tử Nhiễm nói xong liền đi vào.

“Vẫn để tự chị đi.” Hoắc Nhĩ Phi sợ Nhiễm Nhiễm lại chọn một đôi khoa trương cho cô.

“Được rồi, chị Phi Phi, bên này đều giày em mua một lần về cũng chưa từng mang, chị có thể yên tâm chọn.” Thư Tử Nhiễm chỉ vào hai hàng giày bên phải nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi vừa chọn, trong lòng vừa cảm thán: Nhiễm Nhiễm thật sự xa xỉ!

Cuối cùng cô chọn trúng một đôi giày cao gót bằng da thật màu trắng bạc bảy phân, Thư Tử Nhiễm cũng tương đối hài lòng, sau đó cô cứ mong đợi vẻ mặt của nhị ca khi nhìn thấy chị Phi Phi vào buổi tối, nói thật lần này cô gạt nhị ca, hoàn toàn muốn cho anh một niềm vui bất ngờ, cho nên cô cũng không hỏi nhị ca mang theo bạn gái không, theo ý cô, dinendian.lơqid]on nhị ca đối với chị Phi Phi là mối tình thắm thiết, nhất định sẽ không mang theo bạn gái, lại nói anh nào có bạn gái chứ!

Sau khi giúp Hoắc Nhĩ Phi chọn lễ phục xong, Thư Tử Nhiễm có chút việc nên rời đi trước, Hoắc Nhĩ Phi về khách sạn, dù sao bữa tiệc còn chưa bắt đầu, nghỉ ngơi trước một chút.

Đột nhiên nghĩ đến tối nay mình còn chưa có bạn đồng hành, nghĩ tới đầu tiên chính là Âu đại ca, ngày hôm qua anh đã cùng các đồng nghiệp khác trong công ty được mời tới, nhưng sau khi ăn xong Âu đại ca cũng không nói để cho mình làm bạn đồng hành của anh!

Haizzz! Nói thật cô cũng không muốn để cho Tuyết Luân từ xa chạy tới, cảm giác giống như rất phiền toái, khi cô đang phiền não, điện thoại của Âu Dã Sâm đã tới rồi.

【Phi Phi, tối nay em có bạn đồng hành chưa? 】

“Không có, để Tuyết Luân tới đây lại quá phiền toái, cho nên vẫn đang suy nghĩ.” Hoắc Nhĩ Phi lắc lắc đầu.

【Anh cũng không có bạn đồng hành, nếu không mời em làm bạn đồng hành của anh đi, bên Tuyết Luân anh sẽ nói cho cậu ấy, quả thật hơi xa, vẫn gần đây thì tốt hơn. 】 Âu Dã Sâm cười đùa cợt nhả nói.

https://thuviensach.vn

“Âu đại ca, cám ơn anh rồi, anh đừng miễn cưỡng mình nha.” Hoắc Nhĩ Phi nói đùa.

【Anh là hạng người như vậy sao? Chỉ có điều nói thật, Phi Phi em chính là công thần của công ty chúng ta, kế hoạch này thành công, nâng cao rất nhiều tiếng tăm cho Âu Kỳ chúng ta.】

“Anh lại nói những lời này với em, em mất hứng đó.” Hoắc Nhĩ Phi giả bộ giận nói.

【Được, không nói những chuyện này, buổi tối anh đến khách sạn đón em.】

“Vâng, buổi tối gặp.”

Buổi tối, buổi tiệc bắt đầu rất thuận lợi, tất cả khách mời cầm thư mời lần lượt vào sân, càng thêm khen ngợi lần nữa với trang trí ở nơi tổ chức, rất ấm áp thoải mái, ánh đèn dìu dịu, âm nhạc êm dịu, hình như nơi này chính là nơi để cho người ta thả lỏng sau một ngày mệt nhọc.

Khi Âu Dã Sâm đến khách sạn đón Hoắc Nhĩ Phi, giơ ngón tay cái lên với cô, “Phi Phi, em thật rất tuyệt! Chậc chậc chậc! Bộ lễ phục này thật xinh đẹp gợi cảm, em mới mua?” Khi nhìn thấy bộ lễ phục trên người cô, Âu Dã Sâm tán thưởng nói.

“Em làm gì có thời gian đi mua, diee ndda fnleeq uysd doon là Nhiễm Nhiễm đưa cho em, có phải rất kỳ cục không!” Hoắc Nhĩ Phi ngượng ngùng nói.

“Làm sao lại kỳ cục, cực kỳ xinh đẹp, vô cùng mê người!” Âu Dã Sâm nâng khóe môi lên.

“Nào có đẹp như anh nói vậy.” Hoắc Nhĩ Phi bị một câu khen ngợi của anh càng thêm ngượng ngùng.

https://thuviensach.vn

Âu Dã Sâm cười cười, ôm cô đi về phòng tổ chức tiệc, hai người chân trước đi vào, hai cặp phía sau cũng theo sát vào, thật sự không nói ra được trùng hợp.

Hai đôi theo sau vào lần lượt là: Thư Yến Tả mang theo bạn đồng hành Camilla, Đoạn Tử Lang tay ôm bạn gái Coral.

Hiển nhiên, công diễn tươi đẹp của hai cặp đôi này đưa tới rối loạn tưng bừng, một là Thư nhị thiếu bá chủ hai nhà hắc bạch tung hoành Hương Cảng, một là nghệ sỹ đương nổi danh ba ngành Coral, mà hai người chia ra có bạn đồng hành, tự nhiên hấp dẫn con mắt nhóm truyền thông.

“May mà bên trong an toàn, mới vừa rồi những phóng viên kia cũng quá điên cuồng, thiếu chút nữa xé rách quần áo của tôi!” Đoạn Tử Lang thở phào một hơi.

Ánh mắt anh không cẩn thận liếc về phía Âu Dã Sâm và Hoắc Nhĩ Phi bên cạnh, trong mắt vì kinh ngạc, kinh ngạc đến nở nụ cười liên tiếp, hình như tất cả đều như trong dự đoán.

“Mèo nhỏ, hôm nay em thật hấp dẫn.” Đoạn Tử Lang vẫn cười như tên lưu manh.

Thư Yến Tả đứng ở bên cạnh dĩ nhiên nghe được những lời này, không thể tin quay đầu, khi nhìn thấy bộ lễ phục khêu gợi đó trên người mèo nhỏ thì trong mắt thiếu chút nữa phun ra lửa!

Quả nhiên rất có bản lĩnh, lại dám ăn mặc hấp dẫn khơi lửa như vậy! Trễ ngực, váy ngắn, chân dài cứ lộ ra bên ngoài như vậy, chẳng lẽ cô không biết có bao nhiêu người đàn ông sẽ say mê nhìn chằm chằm vào cô sao?

Có lẽ cô vốn chính là cố ý, lần này lại không phải tới chung với Chử Tuyết Luân, mà cùng Âu Dã Sâm, xem ra Nhiễm Nhiễm phát thư mời cho

https://thuviensach.vn

bọn họ, thì ra cô vốn không coi hiệp nghị là quan trọng, lại một lần nữa xuất hiện trước mắt anh, người phụ nữ không biết chết sống!

“Thư nhị thiếu, Đoạn thiếu, rất vinh hạnh có thể nhìn thấy hai vị lần nữa.” Âu Dã Sâm rất nhiệt tình chìa tay.

Thư Yến Tả và Đoạn Tử Lang dĩ nhiên sẽ không làm mất mặt mũi anh, dù sao cũng coi như có quen biết.

“Hôm nay Âu tổng đổi bạn gái rồi hả? Quả thật là một báu vật hấp dẫn!” Mắt Thư Yến Tả chau lên, khóe môi tràn ra nụ cười xấu xa.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy khó chịu khác thường, anh đây là có ý gì, đây là đang biến tướng chửi mình sao? Không khỏi cắn chặt môi dưới, ánh mắt quật cường nhìn thẳng về phía trước.

Âu Dã Sâm tất nhiên là người từng gặp tình huống lớn, vừa nhìn thấy tình hình không đúng, vẫn vẻ mặt cười hì hì như cũ, “Phi Phi hôm nay quả thật rất hấp dẫn mê người, rất vinh hạnh vì cô ấy có thể làm bạn đồng hành của tôi, phải biết cô ấy là người lập kế hoạch chính buổi tiệc tối nay, thật sự đủ mặt mũi cho tôi.”

Thư Yến Tả và Đoạn Tử Lang đều kinh ngạc nhìn Hoắc Nhĩ Phi, cô là người lập kế hoạch chính buổi tiệc tối nay, sao lại không biết bọn họ?

Đoạn Tử Lang liếc nhìn Coral bên cạnh, Coral rất bất đắc dĩ nhún nhún vai, mặc dù cô là người biết chuyện, nhưng Thư tổng một lần nữa dặn dò cô không nên nói lỡ miệng với Lang, cho nên, cô chỉ có thể giữ bí mật chứ sao, hơn nữa cô cũng rất thích Phi Phi, rất muốn nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của Thư nhị thiếu.

Mà mê man nhất chính là bạn đồng hành của Thư Yến Tả là Camilla rồi, hoàn toàn không hiểu đây là tình huống gì, chỉ có điều nuôi dạy tốt đẹp nói cho cô biết, giờ phút này nhất định phải tỉnh táo, lấy trí thông minh của

https://thuviensach.vn

cô làm sao không nhìn ra tổng giám đốc biết vị tiểu Miêu * tiểu thư kia, người lập kế hoạch chính của buổi tiệc? di ien n#dang# yuklle e#q quiq on Cô ra rốt cuộc là ai? Tại sao tổng giám đốc luôn thành thục chững chạc sau khi nhìn thấy cô ta cũng mất đi tỉnh táo?

(*) tiểu Miêu = mèo nhỏ

Cô sẽ điều tra rõ, nếu như cô đoán không sai, vị tiểu Miêu tiểu thư này nhất định chính là tình địch mạnh mẽ nhất của cô!

“Tôi nói sao bữa tiệc này khác biệt các bữa tiệc khác, thì ra là công lao của mèo nhỏ, rất tốt!” Đoạn Tử Lang thật lòng tán thưởng.

Còn Thư Yến Tả mím môi không lên tiếng, nhìn vẻ mặt cô cũng rất phức tạp.

“Cám ơn, tôi chỉ làm hết chức trách của mình mà thôi.” Hoắc Nhĩ Phi trả lời rất bình tĩnh.

“Lang, chúng tôi đi trước.” Thư Yến Tả mang theo bạn đồng hành Camilla rời đi trước.

“Mèo nhỏ, em thật sự hoàn toàn chọc giận Yến đó!” Đoạn Tử Lang lại gần bên tai Hoắc Nhĩ Phi, cười nhẹ.

Sau đó kéo Coral đi về phía sảnh chính bữa tiệc, tự nhiên mà tiêu sái nói chuyện với các nhân vật nổi tiếng.

Chờ sau khi tất cả khách mời đến đông đủ, Thư Tử Nhiễm khẽ nâng làn váy thong dong tao nhã đi lên bậc thang chính giữa phòng khách, mỉm cười nhìn toàn hội trường, vỗ tay, âm nhạc êm dịu du dương toàn hội trường lập tức ngưng lại.

https://thuviensach.vn

Tối nay Thư Tử Nhiễm đúng là đẹp nhất nổi bật nhất, một bộ lễ phục Tô Châu màu tím nhạt lệch vai, từ vai phải dọc theo áo ngực kéo dài đến làn váy kéo đất, tất cả đều từ từng mảng tím sáng điểm xuyết mà thành, bắt mắt mà không mất đi vẻ tao nhã quý phái.

“Tối nay là lễ mừng long trọng kỷ niệm Á Ninh chúng tôi tròn ba mươi năm, cám ơn các vị trong giới kinh doanh, các bạn truyền thông, các bạn minh tinh nhiệt tình cổ vũ. Á Ninh do người mẹ đã qua đời của tôi sáng lập, ý tưởng sáng lập của bà chính là thực hiện mơ ước, hy vọng ngàn ngàn vạn vạn người trẻ tuổi có cùng ước mơ với bà có thể có một sân khấu biểu diễn của riêng mình, từ một công ty nhỏ không có tên tuổi cho đến bây giờ có chút danh tiếng, cũng không thể bỏ qua sự ủng hộ của các vị, tôi đại biểu cho tất cả thành viên của Á Ninh ở đây cám ơn mọi người.” Thư Tử Nhiễm khom người cảm ơn tất cả các khách mời toàn hội trường.

Tất cả các khách mời trong sảnh chính đều ngừng nói chuyện, vỗ tay cho lời dạo đầu của Thư Tử Nhiễm.

“Mặt khác, tôi còn muốn cám ơn đại ca và nhị ca của tôi, nếu như không có bọn họ làm hậu thuẫn kiên cường cho tôi, tôi cũng sẽ không có dũng khí trở lại đón nhận Á Ninh, mặc dù cha mẹ của chúng tôi không còn ở đây, nhưng ba anh em chúng tôi vĩnh viễn đều yêu thương lẫn nhau.” Thư Tử Nhiễm nói xong hốc mắt cũng ươn ướt, khiến cho rất nhiều người phía dưới sinh ra bùi ngùi xúc động.

Thư Yến Tả nhìn em gái càng ngày càng thành thục, trong lòng rất vui mừng, chỉ có điều đại ca, vẫn là người thực vật, cũng không biết khi nào có thể tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 115+2: Cô Lại Dám Ăn Mặc Hấp Dẫn Khơi Lửa Như Vậy! (2)

Hoắc Nhĩ Phi nhìn Nhiễm Nhiễm trên bục, cô gái nhỏ tính tình sảng khoái thẳng thắn cô thích khi vừa mới bắt đầu gặp, mặc dù bây giờ thành thục rất nhiều, nhưng vẫn giữ vững tính cách, không bị xã hội ô nhiễm này nhuộm bẩn, thật sự rất khó được. Mà ba anh em nhà họ Thư, thật sự mỗi người đều không giống nhau, tính tình mỗi người đều khác xa như thế, Thư đại ca và Nhiễm Nhiễm đều dễ dàng chung đụng, mà Thư Yến Tả, giống như luôn khiến người ta nhìn không rõ...

“Bữa tiệc tối nay, cũng muốn mời mọi người tới chứng kiến sự trưởng thành của Á Ninh chúng tôi, sau này trên đường còn dựa vào các vị nhiều nhiều hơn, phát triển mơ ước là một quá trình cũng cần chúng ta bỏ ra nỗ lực, ở đây tôi cũng chúc tất cả những người trẻ tuổi có mơ ước đều có thể thực hiện được ước mơ của mình, trở thành chúa tể của mình.” Thư Tử Nhiễm rất nhanh chóng khôi phục vẻ tao nhã mê người lúc trước của mình, vỗ tay.

Phía sau cô chính là một màn chiếu lớn chậm rãi kéo màn che ra, để chiếu lên quá trình đường đi tới gian khó ba mươi năm qua của Á Ninh.

Bản chiếu mười phút nhanh chóng chiếu xong, trong sảnh chính một lần nữa phát ra tiếng vỗ tay như sấm, thực lực làm việc của giải trí Á Ninh quả thật đã không thể khinh thường, nhìn quá trình gian khổ đi tới của người ta cũng coi như cảnh tỉnh mình.

“Mặt khác, tôi còn muốn cám ơn die~nd a4nle^q u21ydo^n hai vị khách quý đặc biệt tối nay, một vị là nhị ca của tôi, chắc hẳn mọi người đều nghe nói tới danh tiếng của anh ở Hương Cảng, xưa nay không tham gia bất

https://thuviensach.vn

kỳ bữa tiệc nào trong giới người nổi tiếng, tối nay lại có thể cho tôi mặt mũi lớn lao!" Ánh mắt Thư Tử Nhiễm tìm kiếm vị trí nhị ca của cô trong đám người, đột nhiên phát hiện đứng bên cạnh anh là một người đẹp xa lạ, không khỏi cau mày, nhị ca lại có bạn gái?

Ở đây cũng có rất nhiều người nghe thấy tên Thư Yến Tả tiên sinh bá chủ hai nhà hắc bạch tung hoành Hương Cảng, phải biết anh được gọi là ma vương khát máu, mặt khác rất nhiều người nghe tiếng đã sợ mất mật, nhưng mà dù sao anh cũng là anh trai ruột của Thư Tử Nhiễm, hơn nữa Á Ninh cũng là công ty của nhà anh, dù sao cũng cần cho chút mặt mũi.

"Một vị khách quý quan trọng khác – được toàn bộ thế giới ca tụng là ông trùm truyền thông Hoắc Đạo Phu – Connery tiên sinh, rất vinh hạnh vì ông trong lúc cấp bách bớt chút thời gian tới cổ vũ, chúng ta cho Connery tiên sinh tràng vỗ tay nhiệt liệt nhất đi." Thư Tử Nhiễm dẫn đầu vỗ tay trước, nói thật sự có mặt của Connery tiên sinh làm cho bữa tiệc này thêm không ít màu sắc, tăng lên một cấp bậc, cũng có tác dụng tuyên truyền danh tiếng tiềm ẩn của Á Ninh.

Toàn hội trường lập tức bộc phát ra tiếng vỗ tay vang y hệt sấm rền, các phóng viên trong sảnh chính rối rít cầm máy chụp hình lên chụp hình "Tách tách", đều chụp lấy một hình ảnh khó có được ở đây.

Hoắc Đạo Phu – Connery mỉm cười đứng đó, ông ngược lại rất thích cô gái nhỏ Thư Tử Nhiễm này, một người rất chân thành tha thiết thẳng thắn, ít dối trá và làm bộ giống như của rất nhiều người trong xã hội này, khiến cho ông rất thưởng thức, cũng tin tưởng ánh mắt của mình không sai.

"Lần này tôi tới đây, cũng mang cho mọi người một tin tức tốt, tôi sẽ dành một số trên tạp chí "E-S" vì Á Ninh." Tuyên bố này của Hoắc Đạo Phu – Connery không thể nghi ngờ đưa tới rung động của mọi người ở hội trường, phải biết "E-S" là tạp chí thời thượng đưa tin về các minh tinh có chút danh tiếng trên thế giới, ai không muốn trèo vào trong đó, Á Ninh có

https://thuviensach.vn

thể nhận được một chuyên đề, đây quả thật là một tin vui quá lớn, cứ như vậy, Á Ninh cũng có cơ hội phát triển trên trường quốc tế, có thể không khiến cho mọi người kêu lên sao?

Thư Tử Nhiễm cũng không ngờ tới Connery tiên sinh sẽ tuyên bố một tin vui kinh người như vậy, hơi kích động, mọi người phía dưới càng thêm nâng chén chúc mừng chuyện tốt quá lớn của Á Ninh.

Phóng viên tòa soạn báo càng thêm chụp vài bức ảnh chung của Thư Tử Nhiễm và Connery tiên sinh, tít trang đầu ngày mai quả nhiên rất mạnh mẽ, Á Ninh thật sự là vận số thêm thực lực, khiến cho người ta hâm mộ!

“Vô cùng cám ơn khẳng định và khích lệ của Connery tiên sinh đối với Á Ninh, tôi tin tưởng Á Ninh sẽ càng ngày càng tốt, hy vọng tối nay mọi người có thể chơi tốt, chơi được vui vẻ, coi như một đêm vui chơi điên cuồng đi, chúng ta cùng nhau HAPPY!” Thư Tử Nhiễm rất kích động nói.

Tiếng nhạc nhất thời vang lên, Connery tiên sinh rất lịch sự muốn mời Thư Tử Nhiễm nhảy một điệu, Thư Tử Nhiễm rất tao nhã đưa tay, tỏ ý hết sức bằng lòng.

Nhảy xong một điệu, cô nhìn thấy nhị ca đứng chung một chỗ với một người đẹp xa lạ, không khỏi nghi ngờ đi tới, thân thiết ôm cánh tay nhị ca, ngọt ngào kêu một tiếng, “Nhị ca, anh tới khi nào vậy, chị Phi Phi đâu? Anh không nhìn thấy chị ấy sao?” Vốn không để ý tới người đẹp bên cạnh anh.

Camilla đương nhiên cảm thấy Thư Tử Nhiễm xem thường, chỉ có điều cô không thèm để ý, nhưng chị Phi Phi trong miệng cô ấy là ai? Chẳng lẽ không chỉ có một tiểu Miêu?

“Anh vào trước khi em lên tiếng năm phút, die nda nle equ ydo nn Nhiễm Nhiễm, bữa tiệc lần này làm rất tốt!” Thư Yến Tả cố ý nói sang chuyện khác, vốn không định nói bất cứ chuyện gì về mèo nhỏ.

https://thuviensach.vn

“Cám ơn nhị ca khích lệ, thật nhớ đại ca và chị Tuyết Nghê đó! Đi thôi, em dẫn anh đi tìm chị Phi Phi, bữa tiệc hôm nay đều do chị ấy thiết kế, sao em không nhìn thấy chị ấy? Chúng ta đi tìm chị ấy thôi.” Thư Tử Nhiễm hưng phấn nói.

“Anh đã biết rồi.” Thư Yến Tả nhàn nhạt trả lời.

Anh bình thản lập tức khiến Thư Tử Nhiễm hoài nghi, “Nhị ca, anh và chị Phi Phi cãi nhau?”

“Anh không muốn nói tới cô ấy.” Giọng điệu Thư Yến Tả tuyệt đối được gọi là bình thản.

“Nhị ca, anh nói một chút với em đi? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Nói không chừng em còn có thể giúp gì đó.” Thư Tử Nhiễm một lòng hướng về chị Phi Phi của cô.

“Xin chào Thư tiểu thư, tôi tên là Camilla, là tổng giám đốc thị trường của tập đoàn Thư Á, rất hân hạnh được biết cô.” Camilla bên cạnh đã nhìn thấu tổng giám đốc không bình tĩnh, rất lập tức lên tiếng giới thiệu mình.

Thư Tử Nhiễm lúc này nhìn cô ta, quan sát trên dưới một lần, “Tổng giám đốc thị trường? Tôi còn tưởng rằng là khuê tú hào môn nhà nào đó? Xem ra ánh mắt của tôi kém cỏi rồi.”

Camilla giống như không để ý chút nào, “Cha mẹ tôi chỉ là Hoa kiều định cư ở New Zealand mà thôi, đương nhiên kém cỏi dòng dõi quý tộc những nhà giàu có ở Hương Cảng này.” Camilla cười đến mê người.

Thư Tử Nhiễm nhàn nhạt liếc nhìn Camilla, cảm thấy người phụ nữ này thật sự không đơn giản, chủ yếu nhất là nhị ca lại có thể chọn lựa chị ta làm bạn đồng hành tối nay.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên nghe được một giọng nói quen thuộc đang chào hỏi mình, thì ra là Kim Thế Thành tiên sinh giám đốc điều hành công ty giải trí nổi danh khác, vội vàng nói “Bye bye” với nhị ca.

Bưng ly rượu đỏ vô cùng tao nhã xoay người sang chỗ khác, nhiệt tình đưa tay, “Kim tổng, thật vui mừng khi ngài có thể trong lúc bận rộn bớt ra chút thời gian tới tham gia buổi lễ mừng Á Ninh chúng tôi tròn ba mươi năm!”

Thư Yến Tả thật ra không thích đi xã giao với người ta, tối nay tới nơi này cũng là không có cách nào, ánh mắt quét qua một vòng toàn hội trường, phát hiện mèo nhỏ đang cười híp mắt nói chuyện với một người đàn ông đẹp trai trông thật vui, nụ cười kia đơn giản đâm vào anh.

Trong tròng mắt đen dần dính vào một tầng lửa giận, nhất là ánh mắt người đàn ông kia thỉnh thoảng liếc nhìn về phía bộ ngực của mèo nhỏ, càng thêm vô cùng căm tức.

Camilla nhìn sang theo ánh mắt tổng giám đốc, vẫn là người phụ nữ tiểu Miêu đó, cô ra rốt cuộc là ai? Tiểu Miêu? Là tên thật hay là biệt danh của cô ta?

Trong sảnh chính, từng đôi nam nam nữ nữ quần áo hoa lệ tiến vào sản nhảy, nhẹ nhàng khiêu vũ, cũng có không ít người đứng bên cạnh bàn đồ ăn và ăn điểm tâm vừa nói chuyện, không khí thật hòa hợp.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy bụng rất đói, d1en d4nl 3q21y d0n mà người đàn ông trước mắt này vẫn nhiệt tình bàn về thiết kế ánh đèn với mình, còn có anh ta cảm thấy đặc biệt hứng thú gì đó với mình, nghe được mà cô nhàm chán lại vô vị, nhưng lại không thể ra vẻ không nhịn được.

“Vị tiên sinh này, ngượng ngùng cắt đứt trò chuyện của hai người, tôi muốn dẫn bạn gái đi ăn chút gì đó.” Âu Dã Sâm rất thức thời xuất hiện, giải cứu Hoắc Nhĩ Phi vô cùng lúng túng.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông kia biết đây là tổng giám đốc giải trí Âu Kỳ, rất thức thời rời đi.

“Âu đại ca, cám ơn anh nha.” Hoắc Nhĩ Phi vô cùng cảm kích nói.

“Cô bé ngốc, đi ăn chút gì đi, lần sau gặp hạng người như vậy thì trực tiếp mượn cớ đi toilet không được sao, ai lại ngây ngốc đứng ở đằng kia nghe người ta giảng giải đạo lý như em vậy!” Âu Dã Sâm cưng chiều nói, anh vẫn coi Phi Phi như em gái.

Hoắc Nhĩ Phi đáp lại anh bằng một nụ cười ngọt ngào, tròng mắt cong cong, cánh môi đỏ thắm như anh đào, dưới ánh đèn chiếu rọi tỏa ra sáng rỡ chói mắt.

Ít nhất lúc này Thư Yến Tả cảm thấy như vậy, từ khi Âu Dã Sâm xuất hiện đến khi hai người cùng đi về phía bàn đồ ăn, ánh mắt của anh vẫn luôn hơi giận, nhất là khi nhìn thấy cô cười đến rực rỡ như vậy thì trong lòng càng thêm cực kỳ khó chịu.

“Nhị thiếu, chúng ta cũng đi ăn chút gì đi, bụng thật sự hơi đói.” Camilla rất biết suy đoán lòng người, cô đương nhiên không dám gọi thẳng tên tuổi tổng giám đốc, chức danh “Nhị thiếu” này do tổng giám đốc cho phép.

Thư Yến Tả nhìn cô một cái, gật gật đầu, hai người cùng đi về phía bàn để đồ ăn.

Hoắc Nhĩ Phi đang nhét một chiếc bánh ngọt kiểu Nhật vào miệng, thật nghẹn, bưng ly nước uống định uống, thiếu chút nữa bị sặc, đột nhiên vừa ngẩng đầu lên nhìn thấy Thư Yến Tả mặt lạnh đi về phía này, sặc đến lợi hại hơn.

Thật ra thì Thư Yến Tả không phải đi về phía cô, bên cạnh người ta còn có một cô gái xinh đẹp Camilla đấy.

https://thuviensach.vn

Âu Dã Sâm rất săn sóc vỗ vỗ lưng cô, dịu dàng nói: “Chậm một chút, không có ai giành với em.”

Hoắc Nhĩ Phi rất không có hình tượng “Khụ” mấy tiếng, phồng má gật gật đầu.

Camilla rất hữu nghị đưa tay về phía Hoắc Nhĩ Phi, “Xin chào, tôi tên là Camilla, chúng ta vừa mới gặp nhau ở cửa ra vào.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 116+1: Chẳng Lẽ Mình Thật Sự Yêu Anh Sao? (1)

Hoắc Nhĩ Phi liếc mắt nhìn người phụ nữ xinh đẹp quyến rũ trước mắt, trong lòng phỉ báng: Quả nhiên không chịu được tịch mịch! Người phụ nữ này đúng là rất xinh đẹp!

Vào giờ phút này, trong một góc sảnh chính, có một người cầm điện thoại di động lên, chụp lại hình ảnh bốn người mặt đối mặt, lưu, gập điện thoại di động lại, như không có việc gì nói chuyện tiếp với một người nào đó.

“Xin chào, tôi tên là Hoắc Nhĩ Phi.” Hoắc Nhĩ Phi cũng không muốn trò chuyện nhiều với cô ta.

Trong mắt Camilla lóe lên vẻ kinh ngạc, Hoắc Nhĩ Phi? Xem ra “Phi Phi” trong miệng Thư tiểu thư và “Tiểu Miêu” trong miệng Đoạn thiếu gia đều là cô ta! Quả nhiên.

“Thì ra là Hoắc tiểu thư, hân hạnh hân hạnh! Nghe nói người lập kế hoạch chính của bữa tiệc hôm nay là Hoắc tiểu thư, quả nhiên rất không bình thường.”

“Cám ơn.” Hoắc Nhĩ Phi hình như không muốn nói nhiều với cô ta.

“Thư nhị thiếu, không phải bạn gái của anh coi trọng Phi Phi chứ, tôi đây một đại soái ca đứng ở chỗ này làm như không thấy, tôi thật sự đã đánh giá cao sức quyến rũ của mình rồi!” Âu Dã Sâm đương nhiên nhìn thấu Camilla người đó đến không có ý tốt, nên giở trò cười giỡn không ảnh hưởng đến toàn cục.

https://thuviensach.vn

Camilla hoảng hốt trong lòng, dinendian.lơqid]on hình như hôm nay mình hơi vượt khuôn rồi, chỉ có thể giảng hòa vì mình, “Âu tổng quả nhiên rất bảo vệ cho Hoắc tiểu thư rồi, tôi cũng chỉ thưởng thức tài hoa của Hoắc tiểu thư, rất muốn kết giao bạn bè với cô ấy mà thôi.”

Lại quay đầu nhìn Thư Yến Tả, nửa làm nũng nửa trêu đùa nói: “Nhị thiếu, anh nhất định phải tin tưởng em.”

Thư Yến Tả liếc nhìn cô ta, tầm mắt lại đặt trên người một cặp nam nữ, lần đầu tiên đưa tay ôm eo Camilla, “Bạn đồng hành của tôi, tôi đương nhiên tin tưởng.” Giọng nói vô cùng quyến rũ vang lên.

Không chỉ có bản thân Camilla sững sờ, ngay cả Hoắc Nhĩ Phi và Âu Dã Sâm cũng không rõ trong hồ lô của anh bán cái gì?

Camilla bị hoảng sợ xong ngay lập tức vui mừng trở lại, ban đầu cô cũng không ngờ tới mình có thể thuận lợi trở thành bạn đồng hành của tổng giám đốc, bởi vì biết Á Ninh và Thư Á là một nhà, cho nên cô đoán chừng tổng giám đốc sẽ đi, nên giả bộ cảm thấy rất hứng thú với lễ kỷ niệm mừng Á Ninh tròn ba mươi năm, tỏ vẻ muốn vé mời, Thư Yến Tả vẫn rất thưởng thức năng lực làm việc của cô, không phải là vé mời nho nhỏ sao? Nhưng ai ngờ không chỉ có vậy, anh lại có thể có thể mang bạn đồng hành vào, vì vậy có một màn này.

(*) Bạn đồng hành (người đi cùng) trong tiếng Trung 女伴 (男伴).女伴 có thể hiểu là bạn gái hoặc bạn đi cùng giới tính nữ. Trong các bữa tiệc có thể dẫn theo bạn gái hoặc thư ký, người đi cùng là bạn gái hay bạn đồng hành giới tính nữ thì người trong cuộc hoặc người hiểu rõ chuyện biết. 男伴 Bạn đồng hành giới tính nam cũng mang nghĩa tương tự.

“Không phải em muốn khiêu vũ sao? Đi thôi.” Phong cách quyến rũ của Thư Yến Tả quả thật là bẩm sinh, khiến cho không một ai có thể ngăn cản.

https://thuviensach.vn

Camilla gần như sắp đắm chìm trong tình cảm dịu dàng ngọt như mật của anh, trên mặt phối hợp tràn đầy hạnh phúc.

“Em nhìn em đi, ăn bánh ngọt cũng dính đầy quanh miệng.” Thư Yến Tả vừa dịu dàng lau khóe miệng vốn không dính mảnh vụn bánh ngọt cho Camilla.

Không biết vì sao, Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy lòng đau ê ẩm, thì ra anh dịu dàng không chỉ với mình.

Nhìn bọn họ càng lúc càng xa, cùng đi vào sàn nhảy, tâm tình Hoắc Nhĩ Phi đột nhiên không ổn.

“Phi Phi, em không sao chứ.” Âu Dã Sâm cũng rất biết nhìn mặt mà nói chuyện.

“Không có việc gì, Âu đại ca anh không cần phải để ý đến em, em muốn đi phòng nghỉ ngơi ngồi một chút, chân quá tê dại.” Hoắc Nhĩ Phi cười cười, tỏ vẻ bản thân mình không có việc gì.

“Phi Phi, em quyết định là được rồi.” Âu Dã Sâm làm sao mà không nhìn ra mờ ám ở trong này, chỉ có điều nếu Phi Phi quyết định ở cùng một chỗ với tiểu Luân, như vậy cũng rất tốt.

“Vâng, anh đi nhanh đi, em sợ những người phụ nữ ái mộ anh sẽ dùng ánh mắt lăng trì em.” Hoắc Nhĩ Phi không quên nhạo báng anh một phen.

“Vậy cũng được, ai bảo dáng dấp của anh phong lưu phóng khoáng, ngọc thụ lâm phong! Haizzz...” Âu Dã Sâm có phong cách trước sau như một.

Hoắc Nhĩ Phi cũng không nhịn được bị anh chọc cười rồi, Âu đại ca quả nhiên là một kẻ dở hơi.

https://thuviensach.vn

Sau khi Âu Dã Sâm đi, nét mặt Hoắc Nhĩ Phi lập tức bình tĩnh trở lại, liếc mắt nhìn hai người bay múa trong sân khiêu vũ, thì ra anh còn có thể khiêu vũ.

Buồn buồn uống ly rượu đỏ, ra khỏi sảnh chính, tìm một chỗ không có ai, ngồi ngẩn người.

Mấy ngày nay cô một mực nghĩ có nên đi xem Lucus một chút không, đã ba tháng không thấy thằng bé rồi, cũng không nghe thấy giọng nói của con, chẳng lẽ thằng bé không thích mẹ của bé sao?

Mà lúc này trong sân khiêu vũ, mặc dù Thư Yến Tả vẫn đang khiêu vũ cùng Camilla, nhưng ánh mắt vẫn chưa rời khỏi mèo nhỏ, cho đến khi nhìn thấy một mình cô rời khỏi sảnh chính, mới buông eo Camilla ra, đi ra khỏi sàn nhảy.

Camilla nhất thời mất mát trong lòng, quả nhiên nhị thiếu cố tình diễn trò cho người phụ nữ kia nhìn.

Khi Hoắc Nhĩ Phi nghĩ đến mất hồn thì một người đàn ông uống say đến ngất ngư đi từ toilet đến, thấy một mình diee ndda fnleeq uysd doon Hoắc Nhĩ Phi cô đơn đứng đó, lảo đảo đi đến.

“Hi, tiểu thư xinh đẹp, sao bạn trai em lại cam lòng để một mình em ở đây vậy, không bằng đi hàn huyên một chút với anh đây.” Người đàn ông say rượu vừa nấc rượu vừa tỏ vẻ bỉ ổi nói.

Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi ghét bỏ, sao không thể để cho một mình cô tỉnh táo một chút chứ?

Người đàn ông say rượu bình thường rất khó dây dưa, do đó, đã bắt đầu động tay động chân.

https://thuviensach.vn

“Tiên sinh, xin tự trọng một chút.” Hoắc Nhĩ Phi rất không vui nói, nếu không phải hôm nay cô mặc bộ đồ này không tiện, cô đã sớm dùng cầm nã thủ * đánh hắn ta ngã xuống đất rồi.

(*) Cầm nã thủ là phép đánh bằng mười ngón tay. Khác với chỉ công khi đánh phải giương thẳng ngón tay ra, trong phép đánh cầm nã thủ, ngón tay phải khum lại. Yếu chỉ của cầm nã thủ thu gọn trong tám chữ: câu, giật, buông, bắt, chộp, điểm, khóa, đẩy. Ba chữ cầm nã thủ có nghĩa đơn giản là thủ pháp sử dụng mười ngón tay để bắt giữ, vô hiệu hóa một người đang đánh với mình. (Theo Vũ Đức Sao Biển)

“Tự trọng? Mấy minh tinh các em ai không phải kiểu như vậy, giả bộ cái gì chứ? Cô em biết anh là ai không? Anh chính là chủ tịch tập đoàn Dương Minh, đi theo anh bảo đảm em được hưởng vinh hoa phú quý vô tận, anh còn có thể giúp em kéo thêm mấy bước tiếp theo.” Người đàn ông say rượu rất tự cho là đúng nói.

Hoắc Nhĩ Phi muốn đi qua tát hắn ta hai cái, chủ tịch tập đoàn Dương Minh thì rất giỏi hả! Hắn ta nói ra tiếng người à! Cái gì mà minh tinh đều kiểu như vậy! Quả thật là miệng chó không mọc được ngà voi!

“Cút ngay, tao không cần!” Hoắc Nhĩ Phi từ trước đến giờ đều không có ấn tượng tốt với hạng người như thế.

“Cô em còn giả bộ thanh cao cái gì!” Người đàn ông say rượu đưa tay sờ soạng mặt Hoắc Nhĩ Phi.

Một cái tát của Hoắc Nhĩ Phi lập tức vung tới, “Bốp” một tiếng vang lên trên hành lang không có một ai.

“Gái điếm thúi! Mày lại dám đánh ông đây!” Người đàn ông say rượu đưa tay kéo cánh tay Hoắc Nhĩ Phi, muốn đánh cô.

https://thuviensach.vn

“Tao thấy mày không muốn sống!” Thư Yến Tả vừa ra tới đã thấy một màn như vậy, trực tiếp phát tiết toàn bộ tức giận lên trên người đàn ông không biết sống chết.

“Ui da! Đau chết tao! Tụi mày đừng để cho tao tra ra được tên họ, nếu không tụi mày sẽ đẹp mắt!” Người đàn ông say rượu vẫn còn tiếp tục nấc rượu điên khùng.

Một quyền của Thư Yến Tả quất tới mặt hắn ta, người đàn ông kia “Rầm” một tiếng té xuống đất, hồi lâu không bò dậy nổi. Nằm trên mặt đất đau kêu rên rỉ.

“Con mẹ nó! Dám đánh ông đây! Không muốn sống! Ui da! Đau chết mất!” Người đàn ông tự xưng là chủ tịch tập đoàn Dương Minh nằm trên mặt đất căm phẫn mắng.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy thật đáng đánh, loại đàn ông này, thật sự không biết làm thế nào leo lên được chức chủ tịch, quá không có tư cách!

Thư Yến Tả kêu hai nhân viên phục vụ đứng đằng xa đến kéo người đàn ông nằm dưới đất đi.

“Mày nhớ, tao chính là Thư nhị thiếu.” di ien n#dang# yuklle e#q quiq on Thư Yến Tả lạnh lùng ném lại một câu.

“Thư nhị thiếu, Thư nhị thiếu?” Người đàn ông kia không biết là say hay vẫn bị đánh cho ngất xỉu, trong đầu còn đang suy nghĩ Thư nhị thiếu là ai?

Cho đến khi bị túm choáng váng, trong đầu mới tỉnh táo lại, Thư nhị thiếu? Chẳng lẽ là Thư nhị thiếu ma vương khát máu tung hoành hai nhà hắc bạch? Trời ạ! Mình lại đắc tội một nhân vật lớn, nhất thời khiến cho hắn sợ đến cả người giật thột!

https://thuviensach.vn

Chờ sau khi giải quyết xong người đàn ông la lối om sòm đó, trên hành lang không người chỉ còn lại hai người Thư Yến Tả và Hoắc Nhĩ Phi.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy tình hình như thế hơi lúng túng, rõ ràng đã nói không gặp mặt lại nữa, không ngờ mới qua ba tháng lại gặp được, hơn nữa vừa rồi cũng coi như anh giúp mình giải quyết một phiền phức.

Về tình về lý cũng phải nói một câu, “Cám ơn.”

Thư Yến Tả lạnh lùng liếc nhìn cô, quan sát từ trên xuống dưới một lần, “Cô cố ý ăn mặc lộ liễu như vậy sao?”

Hoắc Nhĩ Phi không thể tin nhìn anh chằm chằm, cái gì gọi là cố ý ăn mặc lộ liễu như vậy?

“Tôi không cảm thấy quần áo của tôi có lỗi gì.”

Tròng mắt Thư Yến Tả khẽ híp lại, lóe ra tín hiệu nguy hiểm, “Vậy ý của cô là dung mạo của cô quá đẹp? Khiến những người đàn ông kia không kiềm chế được?”

“Tôi không có.” Hoắc Nhĩ Phi cắn môi, người đàn ông này cố ý sao?

“Ba tháng không gặp, Hoắc tiểu thư ngược lại càng ngày càng biết cách ăn mặc, trang điểm tinh xảo như vậy, hợp với bộ lễ phục khêu gợi như thế, chẳng lẽ cô không phải cố ý tới dụ dỗ đàn ông sao?” Trong lòng Thư Yến Tả tràn đầy khó chịu, nói ra những câu cũng có gai.

“Anh không nên nói lời khó nghe như vậy? Tôi biết rõ tôi không nên xuất hiện ở đây, nhưng nghĩ tới quan hệ hợp tác giữa Á Ninh và Âu Kỳ, tôi tới đây cũng bởi vì việc công, bằng không tôi tuyệt đối sẽ không đặt chân tới nơi đây nửa bước.” Hoắc Nhĩ Phi cho rằng Thư Yến Tả nói cô không nên tới Hương Cảng, càng không nên không tuân thủ cam kết.

https://thuviensach.vn

Nhưng lời này của cô vào trong tai Thư Yến Tả, lại có thể vô cùng chói tai, tiến tới gần Hoắc Nhĩ Phi, “Việc công? Có người ép buộc cô nhất định phải đón lấy kế hoạch này sao? Hay căn bản chính là tự cô muốn đến?”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 116+2: Chẳng Lẽ Mình Thật Sự Yêu Anh Sao? (2)

Hoắc Nhĩ Phi nhất thời bị chặn họng không thể nói ra lời, quả thật, nếu như cô nói, Âu đại ca cũng sẽ không ép cô, Nhiễm Nhiễm cũng sẽ không trách cô, chẳng lẽ thật sự đúng như Thư Yến Tả nói, trong lòng mình muốn tới, không thể nào! Cô không thể ích kỷ như vậy, trong lòng cô biết rõ Âu đại ca coi trọng kế hoạch lần này như thế nào.

“Kế hoạch lần này rất quan trọng với Âu Kỳ, tôi không thể vì tình riêng mà hỏng việc công.”

“Hay cho một cái vì tình riêng mà hỏng việc công, xem ra Hoắc tiểu thư thật đúng là hiên ngang lẫm liệt! Suy nghĩ thay Âu tổng của cô như vậy!”

Hoắc Nhĩ Phi tức giận nhìn anh, tại sao từ trong miệng anh nói ra lại khó nghe như vậy! Cô quyết định không tiếp tục tranh luận đề tài này cùng anh nữa, mặc dù trên bữa tiệc không có phóng viên bát quái, nhưng truyền thông vẫn phải có, cô không muốn nổi danh một lần nữa.

Nói sang chuyện khác hỏi, “Anh đồng ý tôi có thể gọi điện thoại với Lucus, tại sao điện thoại của thằng bé luôn không gọi được, có phải anh không cho phép Lucus nhận điện thoại của tôi không.”

“Tôi đưa nó đi học tiểu học hệ nội trú ở nước Anh rồi, không cho phép gọi điện thoại.” Thư Yến Tả nhàn nhạt trả lời.

“Tiểu học hệ nội trú? Lucus còn nhỏ như vậy, sao anh có thể đưa con đi ký túc xá!” Hoắc Nhĩ Phi thương con trai.

https://thuviensach.vn

“Thì ra cô cũng sẽ đau lòng con trai? di1enda4nle3qu21ydo0n Chỉ có điều Lucus đã đến tuổi lên đại học, ở Hương Cảng không có trường học thích hợp cho nó, hơn nữa nó phải bồi dưỡng tính độc lập của bản thân, dù sao nó cũng là con trai tôi.” Thư Yến Tả hơi cường điệu câu nói sau cùng.

“Cái gì? Anh đã hỏi ý kiến của Lucus chưa? Anh không thể xằng bậy tự quyết định cuộc đời của thằng bé.” Hoắc Nhĩ Phi hơi kích động.

Phải biết rằng đưa con đi học trường kiểu nội trú cũng là vạn bất đắc dĩ, nếu không như vậy, con trai nhất định sẽ hỏi tại sao mẹ không đến thăm con? Con muốn mẹ, v.v... Các loại, để cho anh không biết phải trả lời như thế nào, chỉ có thể đưa con trai bảo bối đi để anh có thể trốn tránh vấn đề này, nhưng thái độ của mèo nhỏ thật sự kích động đến anh, để cho anh nghĩ một đằng nói một nẻo.

“Quyết định như thế nào là việc của tôi, không có bất kỳ liên quan gì đến cô! Tôi chỉ có một đứa con trai là Lucus, không thể nghi ngờ tương lai nó nhất định phải kế thừa gia nghiệp của tôi, bây giờ bắt đầu bồi dưỡng chỉ tốt cho nó!”

“Tôi vốn cho rằng anh là một người cha tốt, sẽ không áp đặt tất cả trách nhiệm lên người Lucus, thì ra tôi sai lầm rồi, anh chưa từng nghĩ tới Lucus vốn không thích những thứ này sao? Anh không thể không ép con đi tiếp nhận những thứ này sao?” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy đau lòng, Lucus không nên thừa nhận những thứ này.

Hai mắt Thư Yến Tả như ngậm đuốc nhìn chằm chằm vào cô, từng câu ép sát, “Cô không có tư cách nói tôi! Càng không có tư cách tới yêu cầu tôi! Tôi và con trai tôi không có bất cứ quan hệ gì với cô, chẳng lẽ cô quên sao?”

Lòng của Hoắc Nhĩ Phi lại thắt vào đau đớn, cắn chặt lấy môi dưới nhìn Thư Yến Tả sắp nổi giận, từng câu từng chữ anh nói ra gõ vào trái tim

https://thuviensach.vn

cô, để cho cô không có cách nào tự kiềm chế.

“Thì ra Hoắc tiểu thư còn không rõ tình hình như vậy! Còn tự cho là đúng như vậy! Mặc dù tôi đồng ý cô có thể gọi điện thoại cho con trai, nhưng cũng không nói có thể gọi mấy lần, thời gian nào! Còn cô lần này tới Hương Cảng, có tính không tuân theo trong hiệp nghị không, cô biết rõ tôi sẽ tham gia bữa tiệc, không chỉ nhận lấy case kế hoạch tổ chức, còn ăn mặc khêu gợi và đến gần đàn ông như vậy, là muốn đưa tới sự chú ý của tôi sao? Cũng là cô lại muốn một lần nữa quay lại trong ngực của tôi sao?” Tròng mắt đen của Thư Yến Tả dính vào một tầng tia đỏ, thoạt nhìn vô cùng khát máu xấu xa.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm giác nơi nào đó trong lòng mình càng rách lớn hơn, đau đớn trong mắt vô tận, vẫn như cũ cắn chặt môi quật cường nhìn Thư Yến Tả.

“Sáu năm trước cô chính là vẻ mặt này, sáu năm sau cô vẫn còn vẻ mặt như vậy, cô không cảm thấy đã quá hạn rồi sao? Nếu muốn một lần nữa khơi gợi hứng thú của tôi, cô phải có chút ý mới mới được, cứ như vậy sẽ khiến người ta chán nản.” Môi Thư Yến Tả từ từ nhếch ra một nụ cười gian ác mê hoặc.

Không biết vì sao, Hoắc Nhĩ Phi có một uất ức oan uổng và khổ sở, cô che lên trái tim mình, chỉ cảm thấy nơi đó thật đau, có một đau đớn chưa bao giờ có gây mê đầu óc cô, để cho cô không nghĩ ra bất kỳ lời nói nào vì mình cãi lại.

Chỉ rất máy móc nhìn người đàn ông ngôn ngữ bén nhọn trước mắt, cố nén không để cho mình rơi lệ, thì ra mình ở trong lòng anh, chính là như vậy. Nếu anh không có hứng thú với mình, cô phải nên cảm thấy vui mừng mới đúng chứ? Tại sao cô ngược lại cảm thấy trong lòng rất đau đây? Giống như bị người móc rỗng, trống rỗng, không có chỗ dựa.

https://thuviensach.vn

“Cô tỏ vẻ đáng thương nhìn tôi như vậy, sẽ làm cho tôi hiểu lầm cô yêu tôi! Không khỏi cũng quá buồn cười!” Dieễn ddàn lee quiy đôn Thư Yến Tả lạnh lùng vứt lại một câu, xoay người cũng không quay đầu lại rời đi.

Yêu anh! Không thể nào! Mình sao lại yêu thương anh! Hoắc Nhĩ Phi ngồi chồm hổm trên mặt đất, dùng sức lắc lắc đầu, không thể nào, là bởi vì anh oan uổng mình, cho nên cảm thấy trong lòng rất đau, chứ không phải như vậy.

Lúc Thư Tử Nhiễm đi ra đã nhìn thấy chị Phi Phi ngồi chồm hổm trên mặt đất, vệt nước mắt giàn giụa, không khỏi móc khăn giấy ra lau giúp, “Chị Phi Phi, chị làm sao vậy? Mới vừa rồi có nhân viên phục vụ nói với em hình như chị rất không thoải mái, chị không sao chứ.”

Phục vụ? Chẳng lẽ Thư Yến Tả kêu phục vụ đi gọi Nhiễm Nhiễm sao? Không thể nào, người kia ghét mình như vậy, sao có thể sẽ có lòng tốt như thế.

“Nhiễm Nhiễm, chị muốn đi chỗ nào ngồi nghỉ ngơi một chút.”

“Được, em đi cùng chị, chị khó chịu chỗ nào nhất định phải nói với em đó.” Thư Tử Nhiễm lo âu hỏi.

Giờ phút này Hoắc Nhĩ Phi cần gấp một đối tượng để bày tỏ, mà Nhiễm Nhiễm vừa lúc là thí sinh thỏa đáng, nên nói chuyện giữa mình và Thư Yến Tả cho cô ấy.

Sau khi nghe xong, Thư Tử Nhiễm trầm mặc một hồi lâu, “Chị Phi Phi, đứng dưới góc độ của em nhìn vào, chị và nhị ca đúng là yêu nhau, chỉ có điều chị cứ không dám thừa nhận, cũng sợ sẽ là kết quả này, đúng không?”

https://thuviensach.vn

Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi gợi lên một làn sóng, hoàn toàn bị khiếp sợ, cô yêu Thư Yến Tả, không thể nào, cô sao có thể yêu anh đây? Tối đa cũng chỉ là không ghét, hơi thích mà thôi, làm sao lại yêu anh!

Thư Tử Nhiễm nhìn dáng vẻ rất khiếp sợ của Hoắc Nhĩ Phi, không khỏi nói: “Chị Phi Phi, người đứng xem sáng suốt, ngay cả Lucus cũng biết, cha bé rất yêu mẹ bé, chỉ có điều từ đầu đến cuối chị đều ấn định ấn tượng về nhị ca ở sáu năm trước, thật ra thì anh ấy đã dần dần tiến vào trong lòng chị, chỉ có điều chị chưa từng phát hiện ra mà thôi.”

“Nhiễm Nhiễm, cho dù là như vậy, cũng không cứu vãn được gì, nhị ca của em bây giờ anh ấy rất ghét chị, ngay cả Lucus cũng đưa đi, tụi chị hoàn toàn kết thúc, hơn nữa giữa chị và anh ấy vốn không có khả năng, anh ấy nói những lời đó trước mặt truyền thông, đã rất rõ ràng.”

“Trước mặt truyền thông? Chị nói ở sân bay lần trước sao? Chị Phi Phi, sao chị ngốc như vậy, nhị ca làm việc nói chuyện luôn luôn đều có lý do của mình, nếu như anh ấy nói ra khỏi miệng, thế nào cũng muốn tự mình thanh toán thôi. Cho dù nói lui một vạn bước, đây chẳng qua là nhị ca tùy cơ ứng biến, với thực lực của nhị ca, có thể rất thoải mái ngăn chặn tất cả tin tức bất lợi cho hai người, những thứ kia vốn không quan trọng.” Thư Tử Nhiễm rất xem thường nói.

Hoắc Nhĩ Phi giật mình lần nữa, thì ra chuyện cô cho là khó giải quyết, theo bọn họ nghĩ sao mà dễ dàng, quả nhiên là mình quá buồn lo vô cớ rồi, có lẽ cô nói lý do này chỉ là lấy cớ, nhưng những thứ kia cũng không quan trọng, giữa cô và Thư Yến Tả đã hoàn toàn kết thúc, bọn họ đúng là không thích hợp, không có tin tưởng cơ bản nhất, còn luôn gây gổ, một khi cãi vã giống như núi lửa phun trào không có cách nào thu dọn.

“Chị Phi Phi, nếu như chị bởi vì chút do dự không xác định này mà đi giận dỗi với nhị ca, chị có thể giải thích với anh ấy, nhị ca nhất định sẽ hiểu nỗi khổ tâm riêng của chị, tin tức bát quái quả thật có thể khiến một người

https://thuviensach.vn

hỏng mất, em hiểu tâm tình của chị, chỉ có điều chị nên tin tưởng nhị ca anh ấy có khả năng giải quyết những vấn đề này.” Thư Tử Nhiễm an ủi.

“Nhiễm Nhiễm, cám ơn em, chị cũng cần suy nghĩ thật kỹ, trong đầu chị bây giờ rối nùi.” Hoắc Nhĩ Phi nhức đầu nói, mặc kệ trước kia những hành động mình mượn làm cớ hay là lý do để trốn tránh Thư Yến Tả, cũng đã không quan trọng.

“Chị Phi Phi, em đưa chị về phòng trước đi, bên chỗ nhị ca em sẽ giúp chị, trừ chị ra, ai làm chị dâu hai của em die nd da nl e q uu ydo n cũng không được.” Thư Tử Nhiễm rất khí phách hùng hồn nói.

Hoắc Nhĩ Phi nhếch miệng lên cười khổ, quả nhiên không nên đến Hương Cảng.

Sau khi trở lại phòng, cô lập tức tỉnh táo lại, suy nghĩ một chút về chung đụng giữa mình và Thư Yến Tả trong hơn nửa năm này, từ lúc bắt đầu giương cung bạt kiếm, bình tĩnh ôn hòa đến mập mờ bộc phát... Hình như tất cả đều đang nói lên một vấn đề rõ ràng: Đây chính là mình thật sự có thể yêu anh rồi.

Chỉ có điều cái giá này cũng quá lớn, để cho cô khó tiếp nhận được, hơn nữa phần yêu này yếu ớt như thế, không chịu nổi một kích, vốn đi không xa, quả nhiên vẫn nên kết thúc thì tốt hơn.

Nhắm mắt lại, nằm trên giường, nước mắt theo khóe mắt chảy xuống...

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Cùng dưới một bầu trời, cùng một ban đêm, có người mặc lễ phục dạ hội xinh đẹp tham gia bữa tiệc, cũng có người chôn mình trong quán bar uống rượu mạnh thổ lộ tiếng lòng.

https://thuviensach.vn

Quầy bar “Mê thất” ở thành phố L là nơi buôn bán tốt nhất, náo nhiệt nhất, là nơi nhiều danh nhân quan to đi nhất, bởi vì nơi đó có thể thỏa mãn nhu cầu và tinh thần dục vọng của đủ tầng lớp người, mấy người Chử Tuyết Luân cũng không ngoại lệ, mỗi khi tâm tình bị đè nén đều sẽ đi “Mê thất” ngồi một chút, buông lỏng một chút tâm tình.

Mấy ngày Phi Phi đi Hương Cảng, Chử Tuyết Luân luôn cảm thấy trong lòng mình rất lo lắng, mặc dù biết Phi Phi rất bận, loay hoay vốn không có thời gian đi gặp Thư Yến Tả đó, nhưng dù sao đó cũng là địa bàn của anh ta, luôn không yên lòng.

Lời tác giả: Có lẽ Hoắc Nhĩ Phi không ngờ Thư Yến Tả đi vào trong lòng cô nhanh như vậy, chuyện này đối với cô ấy mà nói, là sao mà không thể tưởng tượng nổi, không thể tin! Người mình đã từng hận khắc cốt ghi tâm như vậy, làm sao có thể yêu? Cho nên trong lòng cô vẫn không muốn đi tin tưởng, chỉ có điều sau khi đã trải qua nhiều như vậy, hơn nữa có Nhiễm Nhiễm chỉ điểm, hình như cô đã thấy rõ tim mình, chỉ có điều Thư Yến Tả và cô có thể hòa hảo giống như ban đầu sao? Cô phải làm như thế nào để đi bảo vệ tình yêu của mình đây..

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 117+1: Hoắc Nhĩ Phi, Em Đừng Trốn Tránh Thực Tế! (1)

A Sâm cũng nói với anh tầm quan trọng của bản kế hoạch lần này với Âu Kỳ, anh không thể ích kỷ trói buộc Phi Phi bên người, huống chi trói được nhất thời không trói được một đời.

Thẩm Lệ ngồi ở bên cạnh anh, rất đau lòng nhìn anh Luân.

Những ngày này, cô mượn cớ mình mới vừa trở về nước, thường quấn lấy anh Luân đi đây đi đó, cũng rất thông minh kêu thêm một hai người bạn tốt trước kia cùng đi ăn cơm, nói chuyện phiếm, ca hát, đến cuối cùng đều chỉ còn dư lại hai người cô và anh Luân, thật ra thì đây đều là cô tỏ ý bảo nhóm bạn bè kia cố ý làm như vậy.

Người sáng suốt đều nhìn ra tâm tư của cô đối với Chử Tuyết Luân, chỉ có Chử Tuyết Luân vẫn chỉ coi cô là bạn tốt, không có chút đề phòng nào.

Trong lòng Chử Tuyết Luân vẫn còn ghen tỵ với Thư Yến Tả, tại sao anh ta có thể ích kỷ cướp đoạt Phi Phi một năm, còn cưỡng ép Phi Phi sinh cho anh ta một đứa bé, mặc dù trong miệng anh nói mình không quan tâm, nhưng trong lòng suy cho cùng vẫn có một cây gai, khẽ nhíu đã đi ra rồi.

Bản thân Thẩm Lệ có chuẩn bị mà đến, tự nhiên hiểu rõ ràng chuyện giữa anh Luân và Hoắc Nhĩ Phi, cô đã sớm coi trọng nguy cơ tiềm tàng này, cái gọi là biết người biết ta trăm trận trăm thắng chính là đạo lý này.

“Anh Luân, Phi Phi gọi điện thoại cho anh rồi sao? Sao cô ấy lần nào cũng vậy, một khi bận rộn lại quên anh luôn, di3nd@nl3qu.yd0n sẽ không

https://thuviensach.vn

phải gặp được bạn bè gì đó, chơi được thật vui đi.” Thẩm Lệ giả bộ lơ đãng nói.

Chử Tuyết Luân rất uất ức uống một ngụm rượu, trong lòng anh cũng rất phiền não, rất muốn tin tưởng Phi Phi, nhưng không biết đi tin tưởng cô như thế nào.

“Đúng rồi, anh Luân, không phải tối nay là lễ kỷ niệm chúc mừng Á Ninh tròn ba mươi năm sao? Cô ấy thân là vợ chưa cưới của anh cũng không mời anh đi làm bạn đồng hành với cô ấy à! Nghe nói buổi tiệc tối nay tổ chức rất ấm áp khác biệt! Thật đáng tiếc!” Thẩm Lệ cố ý khích bác ly gián.

“A Sâm là bạn đồng hành với Phi Phi, anh luôn không có hứng thú gì với các bữa tiệc kiểu đó, không đi cũng vậy.” Chử Tuyết Luân nói rất tùy ý.

Nhưng Thẩm Lệ lại không nghĩ như vậy, “Anh Luân, đây chính là anh không đúng, bữa tiệc này hết sức quan trọng với Hoắc tiểu thư đấy! Nếu như cô ấy thật lòng yêu anh, như vậy sẽ mời anh và cô ấy cùng đi trước, bởi vì không có người phụ nữ nào không muốn chia sẻ vui sướng cùng với người đàn ông mình yêu, huống chi trường hợp đó thích hợp với quan hệ của hai người hơn.”

Tay Chử Tuyết Luân đang bưng ly rượu khựng lại, Lệ Chi nói quả thật không sai, kế hoạch này quả thật hết sức quan trọng đối với Phi Phi, mà bữa tiệc đêm nay cô không chỉ không nói một chữ, vốn không hỏi anh có muốn đi hay không.

Thẩm Lệ nhìn vẻ mặt của anh cũng biết mục đích của mình đã đạt tới, thầm nói trong lòng: Anh Luân, em đang giúp anh, Hoắc Nhĩ Phi gì kia không đáng giá để anh yêu, cô ta đối xử với anh vốn không phải thật lòng, chỉ có em đối xử tốt nhất với anh thôi.

https://thuviensach.vn

“Anh đã nói rồi, a Sâm là bạn đồng hành của Phi Phi, hơn nữa trước đó a Sâm cũng đã nói qua với anh rồi.” Trong lòng Chử Tuyết Luân đã dao động, chỉ có điều trong miệng không muốn thừa nhận mà thôi.

Thẩm Lệ biết anh không muốn thừa nhận, không sao, cô cứ đánh cuộc một lần, dù sao cô đã sắp xếp người đi bữa tiệc, đến lúc đó sẽ chụp được một vài tấm hình gửi cho cô, Hoắc Nhĩ Phi, mày cứ chờ xem đi!

“Được rồi, anh đúng, bọn họ chơi là việc của bọn họ, chúng ta cũng phải chơi HIGH thêm một chút mới được, anh Luân, chúng ta đi sàn nhảy khiêu vũ đi, thật nhớ khi học đại học lúc trước!” Thẩm Lệ không nói lời gì kéo Chử Tuyết Luân trượt vào sàn nhảy, ôm anh khiêu vũ.

Chử Tuyết Luân cũng không từ chối, anh quả thật cần buông thả áp lực của mình.

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Bữa tiệc còn chưa kết thúc, Thư Yến Tả đã bỏ lại bạn đồng hành của mình mà rời đi, Đoạn Tử Lang không cần nghĩ cũng biết Yến và mèo nhỏ lại xảy ra không vui, nói mình đi trước với Coral, để cho cô chơi được vui vẻ, dù sao cô chính là một phần tử của Á Ninh, tự nhiên không thể rời đi giữa chừng.

Camilla bị Thư nhị thiếu ném lại, trong lòng dĩ nhiên rất tức giận, nhưng cô cũng không có cách nào, chỉ có điều càng cảm thấy thêm hứng thú với Hoắc Nhĩ Phi đó.

Khi Đoạn Tử Lang tìm được Thư Yến Tả ở quán bar “Nhạc phương”, cậu ấy đã uống hơi nhiều rồi, giơ tay lên để nhân viên phục vụ lấy cho một ly Margarita dùng Tequila làm nguyên liệu chính giống vậy.

(*) Margarita: là một loại cốc-tai làm cho tequila nổi tiếng tại Mỹ. Loại Margarita truyền thống sử dụng 3 cốc tequila nguyên chất không pha

https://thuviensach.vn

và nước ép chanh, tuy vậy có nhiều phiên bản khác nữa

Trong mấy tháng này, Yến thường mượn rượu giải sầu, thật sự để cho anh không nhìn nổi, giữa Yến và mèo nhỏ không thể thuận buồm xuôi gió một chút sao? Nhất định huyên náo đến bỏ không xong để ý còn loạn như vậy! Lúc nào ra điểm then chốt.

“Lang, sao cậu cũng đi ra.” Thư Yến Tả di@en*dyan(lee^qu.donnn) nhìn người đến bên cạnh mình, giống như rất giật mình.

“Tôi không phải hạng người thấy sắc quên bạn, tối nay lại náo lên? Hai người không thể có điểm gì mới sao? Náo qua náo lại có ý gì?” Đoạn Tử Lang uống một ngụm.

“Là rất không có điểm gì mới, vừa gặp phải cô ấy tôi hình như mất đi lý trí, rất dễ dàng nghĩ một đằng nói một nẻo, không tự chủ được nói một vài lời làm tổn thương đến cô ấy.” Thư Yến Tả lại uống một ngụm.

“Thật sự không hiểu nổi hai người, hiểu lầm giữa tôi và Lạc sau mười một năm cũng đã xóa bỏ, hai người thì không thể nhanh lên một chút giành trước chúng tôi, cố tình khi chúng tôi đang tốt thì hai người cãi nhau, còn huyên náo nghiêm trọng trước nay chưa từng có. Chẳng qua tôi ngược lại bội phục dũng khí của con mèo nhỏ, dám xuất hiện ở trước mặt cậu.”

“Cô ấy muốn gặp Lucus.” Thư Yến Tả buồn buồn nói.

“Cậu chắn chắn đây là suy nghĩ chân thật của cô ấy, hay do cậu đoán?” Trong mắt Đoạn Tử Lang thoáng qua một tia sáng.

“Có thể đừng nói tới cô ấy nữa không!” Thư Yến Tả rất tức giận nhìn bạn tốt.

Đoạn Tử Lang nhún nhún vai, bưng ly rượu lên, chạm ly một cái với cậu ấy, “Nếu không để cho tôi nói tới người ta, cũng đừng vì người ta mà

https://thuviensach.vn

mượn rượu giải sầu, ba tháng, cậu đều không thay đổi hình dạng, khó khăn lắm tối hôm nay mới nhìn thấy cậu dẫn theo người đồng hành xinh xắn quyến rũ, còn tưởng rằng sẽ có một đêm đẹp với cô ta, không nghĩ tới cậu bỏ người đẹp lại tự mình chạy, đừng chọc cho người đẹp tức giận!"

Thư Yến Tả liếc nhìn cậu ta, móc ra mấy tờ một trăm ở trong bóp, vỗ lên bàn, đi thẳng.

Trong mắt Đoạn Tử Lang thoáng qua ý cười, Yến đó! Quả nhiên không kích thích được, giải quyết cái này còn phải đi giải quyết cái đó, nếu sau này hai người kết hôn thật, cảm tạ anh làm ông mai này như thế nào?

Để ly rượu xuống, lau miệng, rất nhàn nhã tự tại đi ra ngoài cửa, vẫn là chiếc Aston Martin bắt mắt, trở về đường cũ đi khách sạn.

Nghe được tiếng gõ cửa, Hoắc Nhĩ Phi còn tưởng Nhiễm Nhiễm lại tới, dụi dụi mắt, mở cửa.

Đoạn Tử Lang ở ngoài cửa sau khi nhìn thấy dáng vẻ của Hoắc Nhĩ Phi, lập tức đổi thành dáng vẻ lưu manh, tròng mắt đen khép hờ, cười vô cùng ngọt ngào.

Thấy mà Hoắc Nhĩ Phi giật mình, "Anh tới làm gì?"

"Haizzz! Một người uống rượu giải sầu ở quán bar, một núp trong phòng khóc, em nói hai người tụi em đi, đây là đang làm cái gì?" Đoạn Tử Lang thở dài, nghênh ngang đi vào trong phòng.

Hoắc Nhĩ Phi đóng cửa lại, "Tôi không khóc, chỉ có điều trong mắt có hạt cát."

"Tôi đi xem một chút, trong phòng còn có hạt cát? Khách sạn cấp năm sao mà vệ sinh cũng quá tệ rồi, tôi sẽ đi sảnh phục vụ tố cáo, nói cho bọn

https://thuviensach.vn

họ biết có khách trong khách sạn bị hạt cát bay vào mắt.” Đoạn Tử Lang cố ý xấu xa nói.

“Anh rốt cuộc muốn làm gì?” Hoắc Nhĩ Phi không vui nhíu mày.

“Để tôi xem em một chút, vốn cho rằng em sẽ thật vui mừng, không ngờ em lại đau lòng như vậy?” Giọng Đoạn Tử Lang mang theo giễu cợt.

“Nếu đã gặp được, như vậy mời đi ngay lập tức, tôi không hoan nghênh anh.”

“Haizzz... Mèo nhỏ, em thật đúng là độc ác, uổng phí chúng ta làm bạn với nhau, em không cần phải gấp gáp đuổi tôi ra ngoài như vậy, tôi cũng không phải Yến, em không chọc giận được tôi đâu.” Đoạn Tử Lang cười đến vô hại.

“Anh có ý tứ gì? Không cần quanh co lòng vòng, có lời gì cứ việc nói thẳng.” Hoắc Nhĩ Phi dứt khoát ngồi nghe anh nói. die ennd kdan/le eequhyd onnn

“...! Tôi cảm thấy được ban đầu hai người không nên gặp gỡ, một cường thế, một quật cường, hoàn toàn không vòng vèo, gặp mặt không phải gây gổ chính là đánh nhau, thật ra không rõ hai người sinh ra Lucus đứa con trai khéo léo đáng yêu như vậy như thế nào, quả thật là đột biến gen.” Đoạn Tử Lang dựa nghiêng trên ghế sa lon, hai chân vắt chéo, thoải mái nhàn nhã.

Hoắc Nhĩ Phi mím chặt môi không nói lời nào, vừa mới bắt đầu tưởng Đoạn lưu manh đến quở trách mình, không ngờ anh lại mắng cả Thư Yến Tả, thật sự không biết trong bụng anh có chủ ý gì.

“Haizzz! Hai người lớn lên trong hoàn cảnh giống nhau, tính tình sao lại khác biệt lớn như vậy, em nhìn tôi xem, rất dịu dàng quan tâm, phong lưu phóng khoáng, tự nhiên mà tiêu sái; mà Yến nhất định là lão bát cổ *,

https://thuviensach.vn

ngang ngược bá đạo! Tính tình cổ quái không nói, còn chỉ biết mạnh mẽ chiếm đoạt, cả ngày khuôn mặt lạnh như băng, hù dọa ai chứ! Còn động một chút là nổi giận, không có một chút xíu tế bào lãng mạn nào, không trách được không ai thích!" Hình như Đoạn Tử Lang càng nói càng đã ghiền, ánh mắt thỉnh thoảng liếc nhìn về phía Hoắc Nhĩ Phi.

(*) bát cổ: cứng nhắc, sáo mòn, rập khuôn, lặp lại y như đúc. Vốn chỉ một thể loại văn trong khoa cử thời Minh -Thanh, quy định về phân đoạn rất nghiêm ngặt, nội dung rỗng tuếch, hình thức cứng nhắc, gò bó tư tưởng con người.

Hoắc Nhĩ Phi càng nghe chân mày càng nhíu sâu, Đoạn lưu manh thật sự cùng phe với Thư Yến Tả sao? Anh đây là hoàn toàn nâng cao mình, chê bai Thư Yến Tả, có ý gì chứ? Hơn nữa người thích Thư Yến Tả rõ ràng rất nhiều, từ An Tình Hủy mới ban đầu, cho tới bạn đồng hành xinh đẹp bên cạnh anh hôm nay, tre già măng mọc một đống lớn...

"Mèo nhỏ, em đừng nhìn tôi chằm chằm như vậy! Chẳng lẽ không phải tôi nói thật sao? Hay là em cho rằng Yến phong lưu phóng khoáng hơn tôi? Dịu dàng thân thiện hơn? Còn có tế bào lãng mạn?" Đoạn Tử Lang nhíu mày không vui nhìn cô.

Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi xẹt qua Thư Yến Tả vì mình mà trúng đạn, ở sân bay rất cẩn thận quan tâm che chở mình ở phía sau; phương thức dùng ánh đèn thổ lộ ở trên quảng trường Barfusserplatz Thụy Sỹ; còn có tỉ mỉ chuẩn bị bánh sinh nhật vì mình; thậm chí là ở suối nước nóng lộ thiên ở biệt thự ngắm cảnh biển ở Nhật Bản, ban đêm bông tuyết bay lên...

Tại sao mình nhớ đều là điểm tốt của anh rồi, những điều trước kia hình như đều không nhớ rõ.

Đoạn Tử Lang theo dõi nét mặt của cô, cảm thấy mục đích của mình đạt tới gần một nửa, tròng mắt đen dưới kính viền vàng càng híp lại nhỏ

https://thuviensach.vn

hơn, lóng lánh ánh sáng khác thường.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 117+2: Hoắc Nhĩ Phi, Em Đừng Trốn Tránh Thực Tế! (2)

"Tính khí của Yến càng ngày càng không tốt, mới vừa rồi tôi tốt bụng khuyên cậu ấy uống ít đi mấy ly, cậu ấy lại có thể nổi giận với tôi, còn vứt ly chạy đi, em nói có phải tức chết tôi rồi không! Mèo nhỏ em nói lời công đạo, có phải lần nào Yến cũng như vậy, tâm tình không tốt lại phát tiết tức giận lên trên người người khác, vốn không suy nghĩ đến cảm nhận của người ta. Hơn nữa đặc biệt dễ bị chọc giận, giống như núi lửa bộc phát, đã xảy ra thì không thể ngăn cản, tôi đây thật sự chọn lầm bạn tốt mà!" Vẻ mặt Đoạn Tử Lang càng ngày càng buồn bã.

Hoắc Nhĩ Phi càng nghe càng cảm thấy là lạ, Đoạn lưu manh rốt cuộc có ý gì, chưa từng thấy nói xấu bạn tốt ở sau lưng như vậy? Hơn nữa còn càng nói càng giống như thật.

"Hai người không phải là bạn bè tốt nhất sao?" Hoắc Nhĩ Phi cực kỳ kinh ngạc hỏi.

"Cho nên tôi mới tìm em để oán trách!"

"Anh không cảm thấy cách làm như vậy của anh rất không đạo đức sao? Tôi với anh lại không quen, chẳng lẽ ở trước mặt bất kỳ ai anh đều mắng anh ta như vậy?" Hoắc Nhĩ Phi cực kỳ hoài nghi hỏi.

Nụ cười trong mắt Đoạn Tử Lang càng ngày càng sâu, "Em đây đang vì Yến mà bất bình sao?"

"Nào có! Tôi chỉ nói sự việc, giống như giữa tôi và Tuyết Nghê, Tiêu Tiêu nếu như có náo loạn mâu thuẫn die ennd kdan/le eequhyd onnn cũng

https://thuviensach.vn

sẽ trực tiếp nói rõ ràng, tuyệt đối không nói xấu hai cô ấy ở trước mặt người khác."

"A, như vậy sao! Mà tôi cũng chưa từng nói xấu ở trước mặt người khác, tôi chỉ oán trách đôi ba câu ở trước mặt em thôi, còn không đến mức bị em nói không chịu nổi như vậy." Đoạn Tử Lang cười đến không có ý tốt.

Hoắc Nhĩ Phi đột nhiên nhận ra mình tự làm tự chịu, Đoạn lưu manh này quá ghê tởm! Lại cố ý moi lời của mình.

"Anh rất nhàm chán!"

"Dĩ nhiên không tẻ nhạt rồi, ít nhất tôi hiểu biết rõ ở trong lòng em Yến cũng không phải một người xấu. Trong mắt của tôi, cậu ấy đối với em tốt không thể nói, cho dù là sáu năm trước hay là bây giờ, ngay cả tôi người làm anh em tốt này cũng phải ghen tỵ." Đoạn Tử Lang đột nhiên xoay chuyển 180 độ.

Hoắc Nhĩ Phi tỏ vẻ nghi vấn rất lớn với câu nói kia "Cho dù là sáu năm trước hay là bây giờ" của anh, không phủ nhận, trong hơn nửa năm gần đây, anh đối với mình coi như không tệ, nhưng nói tới sáu năm trước, cái kia là đối tốt với mình sao?

Đoạn Tử Lang dĩ nhiên biết cô sẽ không tin tưởng, chậm rãi nói, "Cậu ấy mạnh mẽ nhốt em ở nhà cũ họ Thư, đó là cậu ấy độc tài bá đạo, nhưng em là người phụ nữ duy nhất cậu ấy đối xử đặc biệt; em cắn cậu ấy bị thương, quào trầy cậu ấy, cậu ấy không chút lưu tình để em ngã trên mặt đất, đó là cậu ấy bạo lực, nhưng cậu ấy cũng không ném em ra ngoài cho – sói ăn, càng không hung hăng trừng phạt em, còn mặc cho tôi đi điều trị cho em; em vô tình làm nũng có thể khiến cho cậu ấy vui mừng một ngày; ngược lại em quật cường chống lại cậu ấy, sẽ kích thích cậu ấy tức giận hơn, huyên náo hai bên tổn hại; hai ngày trước khi em định chạy trốn, Yến vốn chuẩn bị cho em một niềm vui bất ngờ - định đón cha mẹ em đến tham

https://thuviensach.vn

gia hôn lễ của hai người, mặc dù đây chỉ là cậu ấy đơn phương, nhưng ít nhất nói rõ cậu ấy yêu em, mặc dù cậu ấy yêu hơi bá đạo ngang ngược chút.”

Hoắc Nhĩ Phi không thể tin nhìn Đoạn lưu manh, anh vừa nói cái gì? Hôn lễ? Còn đón cha mẹ cô tới tham dự hôn lễ của bọn họ! Quả thật là lời nói vô căn cứ! Không thể là niềm vui bất ngờ? Chỉ có thể là kinh sợ!

Đoạn Tử Lang không để ý tới cô kinh ngạc, nói tiếp: “Nhưng em chạy trốn không thể nghi ngờ đã đánh đòn cảnh cáo cậu ấy, để cho cậu ấy có cảm giác mình bị phản bội, vì vậy trừng phạt em cũng đồng thời đang trừng phạt lòng cậu ấy, nhìn khuôn mặt sưng như bánh màn thầu và cặp mắt đỏ như thỏ của em, trong lòng cậu ấy vô cùng khó chịu; khoảnh khắc biết em mang thai cậu ấy vô cùng vui mừng, nhưng mà vui mừng đi qua cậu ấy lại rất đau lòng, bởi vì cậu ấy biết rõ em nhất định sẽ không muốn đứa bé này, đêm hôm đó là lần đầu tiên cậu ấy uống đến bất tỉnh nhân sự, trong miệng lại không biết bao nhiêu lần gọi tên của em, ngay cả tôi cũng không đành lòng nghe tiếp.”

Hoắc Nhĩ Phi hơi không dám tin những điều mình nghe được này, làm sao có thể, Thư Yến Tả khi đó, dữ với cô như vậy! Hư như vậy! Làm sao có thể...

“Cố chấp của Yến đối với đứa bé cũng vượt qua khỏi sự tưởng tượng của tôi, cậu ấy vì để cho em sinh ra đứa bé, thậm chí ký cái hiệp nghị rách nát kia với em, biết em không muốn nhìn thấy cậu ấy, nên để cho em ở trong biệt thự của mẹ cậu ấy mà yên tâm dưỡng thai; vì để ý đến tâm tình của em, cậu ấy chỉ có buổi tối lại len lén đến thăm em; càng thêm để vú Trần báo cáo nhanh mọi cử động mỗi ngày của em cho cậu ấy. Sở dĩ cậu ấy không sảng khoái đồng ý thả em rời đi, bởi vì cậu ấy vẫn ôm hy vọng với em, hy vọng em có thể vì giữ lại đứa bé, nhưng khi em nhìn thấy Yến thì hoàn toàn không bận tâm đến thân thể vừa mới sinh xong, vẫn cứ cứng đầu với cậu ấy, dưới tình huống đó em chỉ càng thêm chọc giận cậu ấy, cho nên

https://thuviensach.vn

tôi nói hai người đều quyết giữ ý mình giống nhau, hoàn toàn không suy tính đến cảm nhận của người khác, nghĩ cái gì làm cái đó, thật sự là một đôi oan gia trời sinh."

Hoắc Nhĩ Phi càng nghe càng cảm thấy dfienddn lieqiudoon giống như là thật, khi ở biệt thự dưới quê, cô cũng cảm giác buổi tối có người đang ở bên cạnh nhìn cô, thì ra là anh.

"Thật ra Yến chính là một người không biết cách thể hiện ra như thế nào, phương thức thân thiện đối với em của cậu ấy hơi đặc biệt, theo ý cậu ấy thích sẽ phải đoạt lại, chính là vì đoạt lấy, cho nên yêu hơi oanh liệt! Dĩ nhiên, những lời tôi nói em đều có thể không tin, bởi vì sáu năm trước, em chỉ có hận Yến, hoàn toàn bị ý hận che mờ đôi mắt, nhưng tôi tin tưởng hai người trải qua hơn nửa năm chung đụng này, lòng của em cũng có thể cảm nhận được tôi nói là thật hay giả." Đoạn Tử Lang rất tiêu sái đứng dậy.

Trước khi Hoắc Nhĩ Phi còn chưa kịp phản ứng lại, lại lành lạnh thổi tới một câu, "Cậu ấy yêu em suốt sáu năm, phần si tình này ngay cả tôi cũng mặc cảm, tôi cũng không có ý trách em, bởi vì tôibiết rõ tình yêu không có trước sau, dễ dàng và phân đúng sai, nhưng mà em cũng nên thấy rõ ràng trái tim mình!"

Câu nói sau cùng hoàn toàn khiến cho Hoắc Nhĩ Phi ngẩn người, Thư Yến Tả yêu cô suốt sáu năm, chuyện này để cho cô hơi tiêu hóa không kịp, nếu như sáu năm trước như vậy được coi là yêu, thật sự chính là quá mức kịch liệt! Tim của mình...

"Nói thật, tối nay em xuất hiện rất không hợp thời, vốn Yến đã nghĩ thông suốt, trống vắng sáu năm, bên người khó khăn lắm mới xuất hiện một khuôn mặt mới, lại còn là một báu vật xinh đẹp như vậy, tối nay hai người bọn họ nhất định sẽ có một đêm đẹp mỹ mãn, nhưng em cố tình chạy ra, làm hại Yến ném người đẹp lại, một thân một mình uống rượu giải sầu, haizzz... Thật sự là nghiệp chướng!"

https://thuviensach.vn

Đoạn Tử Lang cười đến không có ý tốt, khóe miệng từ từ dâng lên ý cười, tin tưởng liều thuốc mạnh này sẽ có tác dụng, lời phía trước để đánh thức cái đầu chậm chạp của mèo nhỏ, mà lời cuối cùng để đưa tới mèo nhỏ ghen tức, bởi vì anh tin tưởng mèo nhỏ không thể không có tình cảm với Yến, chỉ có điều còn chưa phát hiện ra lòng của mình mà thôi, quả nhiên là hai người nhạy cảm ngốc nghếch lại hồ đồ!

Quả nhiên nghe hết lời sau anh nói, Hoắc Nhĩ Phi mím môi chặt hơn, người phụ nữ tên Camilla đó không chỉ tên dễ nghe, dáng người lại đẹp như thế, hai người bọn họ quả thật rất xứng với nhau.

“Haizzz... Cũng không biết bây giờ Yến như thế nào đây? Chạy đi trốn tránh đau lòng đi, ôi, thời gian không còn sớm, tôi phải đi đón Lạc về nhà, mèo nhỏ, ngủ ngon.” Đoạn Tử Lang giả vờ thở dài, ý tứ trong lời nói đã rất rõ ràng, đứng dậy rời đi.

Đi ra ngoài cửa, Đoạn Tử Lang nhếch môi lên nở nụ cười chiến thắng, nếu như không ngoài dự đoán của anh, mèo nhỏ nghe lời của anh nói xong, nhất định sẽ không yên lòng về Yến, nói không chừng sẽ làm ra những chuyện không thể tưởng tượng được, nụ cười trong mắt càng sâu, vội lấy điện thoại di động ra chia ra gọi điện thoại cho người gác cổng và vú Thư quản gia của nhà cũ họ Thư, dặn dò bọn họ mấy câu.

Sau đó lại gọi điện thoại cho chú Đinh, để cho bọn họ sắp xếp một người giả bộ làm tài xế taxi đến bên cạnh khách sạn chờ, vả lại người này phải biết Hoắc Nhĩ Phi mới được.

Sau khi cúp điện thoại, giơ tay lên nhìn đồng hồ, Lạc chắc đã về nhà, vội quay đầu xe đi về phía nhà trọ của anh và Lạc.

Hoắc Nhĩ Phi ngồi trên giường, trong đầu vẫn còn mơ hồ, chỉ cảm thấy hôm nay cho cô kích thích quá lớn, đầu tiên là Thư Yến Tả mỉa mai cô; sau đó là Nhiễm Nhiễm nói cho cô biết, die,n; da.nlze.qu;ydo/nn thật ra

https://thuviensach.vn

thì mình đã yêu Thư Yến Tả, chỉ có điều bản thân mình không biết mà thôi; cuối cùng là Đoạn lưu manh tới kể chuyện xưa với mình, nói Thư Yến Tả yêu mình sáu năm, rõ ràng chửi mình không biết điều, làm tổn thương người đàn ông kia tới tận tim.

Một loạt chuyện liên tiếp bất ngờ cũng rõ ràng rồi, bao gồm cả chuyện Thư đại ca nói với cô người đàn ông nhà họ Thư đều rất si tình, còn nói Thư Yến Tả rất thích cô, chẳng lẽ mình thật sự chậm chạp đến như thế kia sao? Chậm chạp đến mọi người biết rồi cô mới hiểu được sao?

Hay là nói mình vẫn luôn lừa mình dối người đây? Đột nhiên nhớ tới tình cảnh buổi sáng mùng một đầu năm, chắc là lần đầu tiên Thư Yến Tả tặng lễ cho người lớn đi, nhìn dáng vẻ lo lắng của anh thật sự hiếm thấy, hốc mắt không khỏi hơi ướt át...

Anh lại có thể vì mình làm đến như vậy, đó chắc là yêu thôi.

Lời tác giả: Có lẽ đọc mấy chương này, các bạn sẽ cảm thấy Phi Phi rất đáng ghét, tình cảm cứ dao động không chắc như vậy. Nhìn tổng quát toàn bộ, từ vừa mới bắt đầu, hình tượng ác ma của Thư Yến Tả đã đi sâu vào trong lòng Phi Phi, có lẽ Yến đối xử tốt với cô, nhưng cô thật sự không biết, chỗ nào cô cũng thấy không tốt...

Yêumột người có thể rất dễ dàng, cũng có thể rất khó – cá tính Phi Phi đó là kiểu cố chấp đơn thuần, quật cường, mạnh miệng, không chịu thua, sẽ khiến cho cô ấy ăn rất nhiều thua thiệt, nhưng cô ấy vẫn như thế. Có lẽ người tiếp tục tồn tại sẽ bị xã hội chảo nhuộm lớn mài tròn góc cạnh, nhưng tính tình của cô ấy rõ ràng cứ cố chấp, ghét cũng được thích cũng vậy, đều chân thật nhất của cô. Trước khi chưa nhìn rõ tâm ý của mình, cô có thể trong vô tình làm tổn thương Yến, sóng gió đi qua mới có thể thấy cầu vồng, tình cảm của hai người có lẽ là như vậy đi.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 118+1: Thư Yến Tả, Em Vẫn Muốn Bám Lấy Anh (1)

Cầm điện thoại di động lên, do dự hồi lâu cũng không biết nên mở miệng như thế nào, cắn chặt môi, băn khoăn ngồi trên giường, tất cả mọi chuyện đều rõ ràng rồi, nhưng thật ra cô là người nhát gan, e dè rất nhiều, bất tri bất giác đã làm tổn thương người khác.

Hồi tưởng lại đủ loại chuyện xảy ra giữa cô và Thư Yến Tả, có quá nhiều ràng buộc và không dứt bỏ được, có lẽ buông tha anh, sẽ là hối hận cả cuộc đời mình.

Sau khi nghĩ thông suốt điểm này, cô cầm điện thoại di động lên gửi một tin nhắn qua: "Em muốn cho Lucus sinh nhật sáu tuổi, bỏ lỡ năm năm trước, em không muốn tiếp tục bỏ qua từ nay về sau."

Sau khi gửi xong, trong lòng Hoắc Nhĩ Phi thấp thỏm một trận, những lời này thật ra thì có nghĩa khác, cô không biết Thư Yến Tả đọc xong sẽ có phản ứng gì, bây giờ anh chán ghét mình như vậy, trừ con trai ra, cô không biết mình còn có thể lấy cái cớ gì đi tìm anh...

Thật lâu không có tin trả lời, khiến cho cô hoài nghi Thư Yến Tả đi đâu, mới vừa rồi Đoạn lưu manh nói anh uống rất nhiều rượu, sau đó anh tức giận bỏ đi, chẳng lẽ...

Gọi một cú điện thoại qua, xin lỗi, điện thoại ngài gọi tạm thời không có ai nghe.

Càng khiến cô thêm không an lòng, hai tiểu nhân ở trong đầu cũng đang đấu đi đấu lại.

https://thuviensach.vn

Tiểu nhân đen nói: Đàn ông mà! Uống nhiều quá nhất định đi tìm phụ nữ phóng đãng rồi, dĩ nhiên không nghe được điện thoại reo...

Tiểu nhân trắng nói: Có lẽ uống nhiều quá ngã ở đâu đó bất tỉnh nhân sự rồi không chừng...

Tiểu nhân đen nói: Nhất định đang phóng đãng với phụ nữ.

Tiểu nhân trắng nói: Nhất định say đến bất tỉnh nhân sự, bên cạnh không có một ai quan tâm anh. di3n~d@n`l3q21y"d0n

...

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác đầu mình sắp nổ tung, nhìn đồng hồ: Mười hai giờ rưỡi.

Nếu không gọi điện thoại xác nhận với Đoạn lưu manh, nhưng vừa nghĩ tới cái mặt muốn đánh của Đoạn lưu manh, cô lại không muốn gọi rồi.

Mới vừa rồi Đoạn lưu manh nói đi đón Coral rồi, giờ phút này nói không chừng hai người đang làm gì đó, quấy rầy người khác luôn không được tốt, nhưng mà...

Ôi giời! Hoắc Nhĩ Phi! Mày còn do dự gì đây? Nếu đã quyết định thì đừng lề mà lề mề, một khi xác định chuyện gì thì phải kiên trì không ngừng đi tiếp, mặc kệ người ta nhìn mày như thế nào, nghĩ về mày như thế nào, cũng không quan trọng! Quan trọng là nghe theo trái tim của mình đi, trong lòng đã có nơi có chốn thì nên đi.

Bất chấp, đi thì đi, ai sợ ai! Cầm điện thoại di động và ví tiền lên đi ra cửa.

Bởi vì là nửa đêm, xe taxi tương đối ít, Hoắc Nhĩ Phi đợi một lúc lâu mới bắt được chiếc taxi, tài xế vừa nghe là chỗ thật xa như vậy, liền hơi

https://thuviensach.vn

không muốn đi lắm rồi.

Hoắc Nhĩ Phi nói hơn nói thiệt mãi, tài xế mới đồng ý thêm tiền đi.

Thật ra thì người tài xế này chính là do Đoạn Tử Lang kêu Đinh Thận thu xếp, chỉ có điều vì để càng thêm giống như thật nên mới cố ý làm như vậy, thật sự thì nhà cũ họ Thư quá kín đáo, người khác không cách nào đến gần.

Sau khi đến, nhìn gần một giờ, Hoắc Nhĩ Phi không nghĩ tới ngoài cửa lại biết cô, thấy là cô, không hỏi một tiếng đã để cho cô đi vào.

Suốt đường đi vào, một nửa bóng người cũng không thấy, đèn đường hành lang vẫn sáng, ngay cả một người giúp việc cũng không có.

Kỳ quái! Đều đi ngủ sao? Đáng ra nên có người trực đêm mới phải chứ? Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi thầm nghĩ.

Bởi vì đã tới rất nhiều lần, tất cả đối với Hoắc Nhĩ Phi mà nói, đều là quen cửa quen nẻo, mở chốt cửa, trong lòng cô thấp thỏm một trận, chắc chắn ở nhà chứ!

Sau khi thấy dáng người trên giường chính là người kia thì trong lòng mừng rỡ, trái lại rất ngoan đó! Uống say sẽ trở về ngủ.

Rón rén đi tới bên giường, cứ nhìn anh như vậy, hình như tim mình cũng đang đập thình thịch thình thịch, mình thật sự yêu anh sao?

Nhưng mà, anh còn có thể muốn mình sao? Mình làm tổn thương anh nhiều lần như vậy, luôn lưỡng lự như vậy, không hạ được quyết tâm, mình như vậy không phải rất đáng chết! Rất thất bại! Sau khi bỏ ra giá cao nặng nề như vậy mới biết được thì ra mình yêu không phải là Chử Tuyết Luân mà là Thư Yến Tả, ông trời nhất định đang trừng phạt cô.

https://thuviensach.vn

Thấy sau khi ngủ Thư Yến Tả vẫn nhíu chặt chân mày, không nghĩ định đưa tay lên vuốt, khoảnh khắc khi đầu ngón tay chạm lên chân mày anh, lòng của Hoắc Nhĩ Phi đột nhiên bình tĩnh lại.

“Mèo nhỏ, mèo nhỏ...” Thư Yến Tả đột nhiên nói mê, bị sợ đến tay Hoắc Nhĩ Phi run lên, còn tưởng rằng anh tỉnh lại, nhìn kỹ một cái mới phát hiện anh chỉ nói mơ mà thôi.

Trong lòng không khỏi ngọt ngào, đây là lần đầu tiên cô nghe được Thư Yến Tả gọi tên cô ở trong mộng, cảm giác đó giống như được quét mật, ngọt đến tận trong lòng.

Đột nhiên phát hiện trên trán anh đổ mồ hôi lạnh, chẳng lẽ đang gặp phải ác mộng, gặp ác mộng gì mà kêu tên của mình? Anh rốt cuộc đang mơ thấy cái gì đây?

Chuẩn bị đi phòng tắm lấy khăn lông lau cho anh, lại không đề phòng bị anh túm được cánh tay, phát hiện anh tỏ vẻ khổ sở nỉ non nói: “Mèo nhỏ, mèo nhỏ, em không được rời khỏi anh...” dieendaanleequuydonn

“Em không đi, em đi lấy khăn lông lau cho anh một chút.” Hoắc Nhĩ Phi dịu dàng nói.

Thư Yến Tả túm được cánh tay cô giữ càng ngày càng chặt, khi Hoắc Nhĩ Phi đứng dậy, hơi sơ ý không đề phòng bị vấp ngã, vừa đúng té nhào vào trên người Thư Yến Tả.

Có lẽ lực đánh vào quá mạnh mẽ, Thư Yến Tả đột nhiên mở mắt, không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm vào người phụ nữ nằm ở trên người anh, hình như rất khó tin.

Tim Hoắc Nhĩ Phi cũng đang đập “Thình thịch”, sao anh lại tỉnh rồi hả? Nếu như anh hỏi tại sao mình lại ở đây, nên nói như thế nào?

https://thuviensach.vn

Nhưng hình như Thư Yến Tả tỉnh lại lại giống như đang ở trạng thái mộng du, một tay từ từ vuốt ve gò má Hoắc Nhĩ Phi, tự lẩm bẩm, “Sao mèo nhỏ trong mộng càng lúc càng nhìn rõ ràng, nhất định do hôm nay nhìn thấy cô ấy.” Nói xong anh liền nhắm mắt lại ngủ tiếp rồi.

Hoắc Nhĩ Phi bĩu môi nhìn Thư Yến Tả lầm bầm, nơi nào đó trong lòng đang hòa tan, đứa ngốc! Cho dù anh không cần em, em cũng cứ bám lấy anh!

Ngón tay sờ lên gò má anh sau khi ngủ, sau đó đến miệng môi, lưu luyến quên về trên đó, đột nhiên cúi người hôn lên, đây là lần thứ hai cô chủ động hôn anh, ý nghĩa lại hoàn toàn khác nhau.

Hôn hôn, Thư Yến Tả trong mộng liền biến khách thành chủ rồi, đây chẳng qua là một loại phản ứng theo bản năng đàn ông của thân thể anh, hoàn toàn giống như không thành thật khi làm giấc mộng xuân.

Trời dần tối, nhiệt độ trong phòng cũng dần dần lên cao, một đôi đóng cảnh uyên ương ở đó liều chết triền miên, hơi thở làm tim người ta đập rộn lên nhanh chóng tràn ngập trong không khí.

Một phòng kiều diễm...

Năm giờ sáng, Hoắc Nhĩ Phi từ trong chăn bò ra ngoài, rón rén mặc quần áo tử tế, vừa ra đến cửa còn liếc mắt nhìn người đàn ông vẫn ngủ say trên giường, nếu như để cho cô đối mặt với Thư Yến Tả tỉnh lại, cô hơi không dám, cũng sợ anh sẽ nói lời lạnh nhạt, vẫn nên chờ anh gửi tin nhắn lại thôi.

Suốt dọc đường đi ra ngoài, hình như cũng không thấy mấy người giúp việc, hình như mọi người đều giống như làm như không thấy cô, đặc biệt kỳ quái, cô dĩ nhiên không biết đây là do Đoạn Tử Lang cố ý dặn dò, cho nên lần này cô thăm dò nhà cũ họ Thư vào ban đêm, tất cả mọi ngời coi

https://thuviensach.vn

như cô là đồ trong suốt, cho đến sau khi Thư Yến Tả tỉnh lại thăm dò, cũng không thể giải thích nghi hoặc.

Hoắc Nhĩ Phi một đường thuê xe đến sân ba, gửi một tin nhắn cho Âu đại ca, nói cô về nhà trước.

Ngồi thẳng lên chuyến bay sớm nhất trở về thành phố L, sau khi về nhà cô ngã đầu đi nằm ngủ, cha mẹ đương nhiên cho rằng cô công việc bận rộn, cho nên cũng không quấy rầy cô.

Nhà cũ họ Thư.

Khi Thư Yến Tả từ từ tỉnh dậy thì theo bản năng đưa tay sờ chỗ bên cạnh trên giường ngủ, trống không, ngay sau đó thầm nghĩ: Quả nhiên là mình xuất hiện ảo giác rồi, sao mèo nhỏ lại ở đây? Chỉ có điều giấc mộng tối hôm qua cũng quá chân thật, hoàn toàn để cho mình hơi không phân rõ, đặc biệt là khoảnh khắc khi mình tiến vào trong mèo nhỏ, anh nghe rõ mèo nhỏ ưm một tiếng, cho dù là giấc mộng xuân, cũng không khỏi quá chi tiết tỉ mỉ rồi!

Bới tóc qua loa, vén chăn lên mới phát hiện mình lại không mảnh vải che thân? Mặc dù anh có thói quen ngủ trần, nhưng kể từ sau khi có con trai, anh gần như có lẽ đã từ bỏ thói quen này rồi, tối hôm qua anh không nhớ rõ mình có cởi hết quần áo! die~nd a4nle^q u21ydo^n

Chẳng lẽ do giấc mộng xuân đó? Nhưng trên giường không có bất kỳ dấu vết gì mà?

Tiện tay túm lấy cái mền quấn lại đi vào phòng tắm, thoải thoải mái mái tắm rửa.

Khi ăn điểm tâm, anh trong lúc vô tình hỏi một câu: “Tối hôm qua có người nào vào phòng tôi sao?”

https://thuviensach.vn

“Nhị thiếu, không thông qua ngài cho phép, chúng tôi không dám tùy tiện vào phòng ngài.” Nữ giúp việc vội vàng nói.

Thư Yến Tả nhấp một ngụm sữa tươi, đúng là như vậy không sai, nhưng ký ức tối hôm qua thật sự quá chân thật, chẳng lẽ thật sự chỉ vì mình quá nhớ nhung mèo nhỏ?

Trên đường đến công ty, Thư Yến Tả mới nhìn thấy một tin nhắn chưa đọc và một cú điện thoại chưa nhận trên điện thoại di động, hơn nửa đêm người phụ nữ này gọi điện thoại cho mình làm gì? Còn có mẩu tin nhắn này, anh cau mày nhìn nội dung trong tin nhắn.

Hồi lâu, gửi mấy chữ qua: ‘Để xem xét.’

Một cú điện thoại của Đinh Thận kéo anh từ trong tưởng tượng về thực tế.

【Nhị thiếu, con đàn bà An Tình Hủy kia bị chúng tôi túm được, Lôi Nhất Hằng đã không có năng lực bao che cho cô ta.】

Đây không thể nghi ngờ là tin tức tốt, Thư Yến Tả hơi trầm ngâm, “Trước tiên canh chừng nghiêm ngặt, lấy người thông minh một chút, con đàn bà đó quỷ kế đa đoan, nếu để cho nó chạy, chú biết là hậu quả gì.”

【Nhị thiếu yên tâm, tôi sẽ để cho An Tình Hủy biết cái gì gọi là gieo gió gặt bão.】

“Đừng làm cho cô ta chết là được.” Giọng Thư Yến Tả lạnh nhạt, An Tình Hủy dám phản bội anh, thật sự là tìm đường chết!

Nửa giờ, một giờ, hai giờ, ba giờ...

Mãi cho đến buổi trưa, vẫn không thấy người nào đó gửi tin nhắn lại, Thư Yến Tả hơi tức giận, người phụ nữ này! Chẳng lẽ cố ý đùa bỡn anh!

https://thuviensach.vn

Gửi một tin nhắn qua: ‘Tôi không có thời gian chơi trò chơi trốn tìm với cô!’

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 118+2: Thư Yến Tả, Em Vẫn Muốn Bám Lấy Anh (2)

Ba giờ chiều, bụng người nào đó trên giường kêu lên hai tiếng "Ùng ục", một cánh tay thò ra ngoài, đầu tiên sờ sờ bụng mình, sau đó sờ về phía điện thoại di động trên bàn, trong mơ mơ màng màng mở mắt, nhìn thấy hai tin nhắn chưa đọc, đều là của Thư Yến Tả, trong lòng không khỏi ngọt ngào.

Thấy tin nhắn thứ nhất, khóe miệng khẽ cong lên; thời gian tin nhắn thứ hai tới cách bốn giờ, xem ra anh tức giận rồi, cho rằng mình cố ý đùa bỡn anh đấy.

Vội vàng gửi tin nhắn qua: 'Em không có, vừa xuống máy bay, em lập tức về nhà ngủ, mới vừa tỉnh... Em thật sự vô cùng hy vọng anh có thể đồng ý một đề nghị này của em.'

Thư Yến Tả đang vùi đầu vào công việc, nghe điện thoại di động vang lên hai tiếng, chần chừ mấy giây, vẫn không nhịn được nhìn xem.

Hơi nhíu mày, vừa mới tình? Cô có mệt như vậy sao? Suy nghĩ một chút cũng đúng, cô lập ra kế hoạch bữa tiệc này, vẫn luôn bận bịu không nghỉ, ngay sau đó lại nghĩ đến, chuyện này vốn không liên quan đến mình!

Hoắc Nhĩ Phi nằm lỳ trên giường chờ tin nhắn của anh, một tiếng tinh tinh vang lên, cầm lên vừa nhìn: 'Nếu như cô biểu hiện được có đủ thành ý, tôi sẽ cân nhắc.'

"Tạch tạch" nhấn một hàng chữ qua, die nda nle equ ydo nn nằm thẳng ở trên giường chờ phản ứng của bên kia.

https://thuviensach.vn

‘Như thế nào mới xem như có đủ thành ý đây?’ Khi Thư Yến Tả nhìn thấy câu này thì nhíu chân mày lại, đầu người phụ nữ này bị chập mạch hay thật sự muốn mừng ngày sinh nhật của con trai?

Cô không biết cô như vậy sẽ khiến cho mình hiểu lầm sao? Chẳng lẽ cô cho rằng làm nũng có thể khiến cho chuyện lúc trước coi như chưa xảy ra sao?

‘Nếu như ngay cả thành ý cô cũng không giải thích được thì chúng ta không cần thiết phải nói chuyện!’

Hoắc Nhĩ Phi nhếch môi lên nhìn tin nhắn này, thật là, chưa từng thấy biến sắc mặt nhanh như vậy.

‘Em hiểu, em sẽ khiến anh nhìn thấy thành ý của em.’

Gửi tin xong, Hoắc Nhĩ Phi bò dậy từ trên giường đi rửa mặt, bụng đói meo rồi.

Thư Yến Tả nhìn tin nhắn, vẫn không hiểu ý tứ của người phụ nữ kia, cô hiểu cái gì chứ?

Gửi qua bốn chữ: ‘Mỏi mắt mong chờ.’

Điện thoại đột nhiên vang lên, Hoắc Nhĩ Phi vội vàng chạy từ trong toilet ra nhận.

【Chị Phi Phi, sao chị đi sớm như vậy chứ! 】

“Nhiễm Nhiễm, em cũng biết mà, chị không thích ở chung với quá nhiều người xa lạ, hơn nữa bữa tiệc làm rất thuận lợi! Chúc mừng em.” Hoắc Nhĩ Phi nhìn dâu tây đỏ trên cổ mình, nếu như còn không đi, không khỏi bị Nhiễm Nhiễm nhìn thấy, đến lúc đó có nhảy vào sông Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

https://thuviensach.vn

【Chị Phi Phi, chị là đại công thần * đã chạy, chúng em còn có ý tứ gì nữa chứ. 】

(*) đại công thần: Người có công lớn

“Nói lời ngốc nghếch gì vậy, tối nay là lễ chúc mừng các em phải chơi thật thoải mái, mấy ngày nay chị mệt chết đi được, mới vừa tỉnh ngủ, có cơ hội em mời chị ăn một bữa đi.”

【Chị Phi Phi, chị nói thật đi, có phải vì tránh nhị ca của em nên mới chạy trốn nhanh như vậy không, thật ra thì hai anh chị... 】

“Không phải, chị thật sự mệt chết đi được, cho nên muốn về nhà nghỉ ngơi, chuyện giữa chị với nhị ca em, chị sẽ xử lý tốt, cám ơn em Nhiễm Nhiễm vẫn một mực ủng hộ chị.” Hoắc Nhĩ Phi rất chân thành nói, Nhiễm Nhiễm quả thật giúp đỡ cô rất nhiều.

【Như vậy em sẽ không quen đâu! Chị Phi Phi, hết cách rồi, ai bảo em vừa nhìn thấy đã yêu chị chứ! 】 Thư Tử Nhiễm vô cùng dí dỏm mà cười nói.

Vừa thấy đã yêu, mặc dù từ này dùng trên thân hai người nghe rất quái lạ, nhưng lại rất thỏa đáng, hai cô gái xa lạ tuổi tác xấp xỉ lần đầu tiên gặp mặt đã có ấn tượng tốt về nhau, cho dù cách nhiều năm như vậy, Nhiễm Nhiễm vẫn hồn nhiên đáng yêu như thế.

Lúc ăn cơm, Hoắc Nhĩ Phi quyết định ngả bài trước với cha mẹ, chỉ có thể lấy được sự ủng hộ của họ mới là khích lệ lớn nhất với mình.

Cha Hoắc trầm ngâm hồi lâu, “Phi Phi, con đã không còn là đứa bé, nên làm như thế nào do chính con quyết định, cuộc sống không thể làm lại, một khi đã quyết định cũng không thể hối hận càng không thể lùi bước.” Những lời này của cha Hoắc không thể nghi ngờ gõ một hồi chuông báo động cho con gái.

https://thuviensach.vn

“Cha, con biết rõ, con đã nghĩ xong.” Hoắc Nhĩ Phi sao không hiểu được đạo lý này, đây là quyết định sau khi cô đã trải qua suy tính kỹ càng.

“Phi Phi à, nhà chúng ta chỉ có một đứa con gái là con, khó tránh khỏi tùy hứng nuông chiều chút, vốn con và Tuyết Luân cũng sắp kết hôn, kết quả lại đột nhiên xảy ra ngoài ý muốn, Lucus là cháu ngoại ruột của cha mẹ, cha mẹ cũng rất thích thằng bé, nhưng con không thể bởi vì thằng bé mà quyết định cuộc sống của mình!” Mẹ Hoắc ý vị sâu xa nói. d1en d4nl 3q21y d0n

“Mẹ, con không có, nếu như bởi vì đứa bé, ban đầu con sẽ không bỏ lại thằng bé mà về nhà, con rất thích Tuyết Luân, nhưng mà con không yêu anh ấy, trong lòng con vĩnh viễn chỉ coi anh ấy như anh trai, cho nên con...” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy cần thiết phải nhìn thẳng vào đáy lòng mình, từ vừa mới bắt đầu cô chính là tham lam sự dịu dàng và sự lệ thuộc vào anh Tuyết Luân, để cho cô rất thoải mái rất ấm áp, nhưng khi ở cùng một chỗ với anh ấy, không có mùi vị tình yêu tim đập rộn lên.

‘Con bé này, may mà lần trước không xác định thời gian kết hôn với bác gái Chử con, nếu như quyết định rồi, mẹ xem con ăn nói với người ta như thế nào, quá không hiểu chuyện, Thư Yến Tả cũng không phải không được, nhưng đứa nhỏ Tuyết Luân này, cha mẹ đều biết tính cách của nó, tuyệt đối không phải nói, càng không bắt nạt con, kết hôn với người giống như Tuyết Luân mới yên ổn.”

“Con cháu tự có phúc của con cháu, chúng ta không cần quản nhiều như vậy, mặc dù Phi Phi tùy hứng nhưng hiểu chuyện, để cho chính con bé tự quyết định đi.” Cha Hoắc tỏ vẻ tuyệt đối rộng lượng, mặc dù ông có thành kiến với Thư Yến Tả, nhưng cháu ngoại có thể dạy được tốt như vậy, nhất định có chút tài năng.

“Cha, mẹ, cám ơn cha mẹ.” Hoắc Nhĩ Phi muốn lấy nhất chính là sự ủng hộ của cha mẹ, như vậy sẽ không khiến cho cô có lo âu về sau.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi suy tính liên tục, cầm điện thoại lên bấm số của Tuyết Luân, có một số việc không thể kéo dài thêm được nữa.

Chử Tuyết Luân rất cao hứng khi nhận được đt của Phi Phi, ngay khi anh chuẩn bị ra cửa, điện thoại di động lại vang lên, mở ra vừa nhìn là Lệ Chi gửi tin nhắn bằng hình ảnh tới.

Là hình Thư Yến Tả và Hoắc Nhĩ Phi mặt đối mặt đứng nói chuyện, khoảng cách giữa hai người rất gần, nhất là bộ lễ phục này của Phi Phi, gợi cảm dễ coi như vậy.

Cơn tức của Chử Tuyết Luân lập tức xông lên, có một cảm giác bị người phản bội, cầm chìa khóa lên lập tức ra cửa.

Thẩm Lệ rất hài lòng nhìn kiệt tác trong máy tính của mình, qua nhiên photoshop rất cường đại, cô chỉ xóa a Sâm ở bên cạnh Hoắc Nhĩ Phi, lại xóa người phụ nữ bên cạnh Thư Yến Tả đi, vì vậy, tấm hình này lập tức trở nên đẹp không tì vết rồi, nếu như cái này không đủ để khơi gợi lên cái gai trong lòng anh Luân, trừ phi anh là kẻ ngu.

Khi Hoắc Nhĩ Phi đến tiệm cà phê gần đó, Chử Tuyết Luân đã ngồi ở đó rồi.

Lập tức có phục vụ đi tới hỏi hai người cần gì?

Hoắc Nhĩ Phi muốn một ly cà phê kem tuyết, “Tuyết Luân, còn anh?”

“Lam Sơn.” Giọng Chử Tuyết Luân rất bình tĩnh.

“Được, hai vị chờ.” Phục vụ rất lễ phép rời đi.

Hai người trầm mặc một lúc, cũng không ai phá vỡ bầu không khí ngột ngạt này trước.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, vẫn là Hoắc Nhĩ Phi mở miệng trước, “Tuyết Luân, hôm nay em hẹn anh ra đây là muốn nói chuyện giữa chúng ta với anh.”

“Anh cũng có ý này.” Chử Tuyết Luân lạnh nhạt ném ra một câu, mở điện thoại di động ra đưa cho cô.

Hoắc Nhĩ Phi rất kinh ngạc nhìn hình trên điện thoại di động, đây là lúc nào? Tuyết Luân lại phía người điều tra mình? Thì ra anh vốn không tin tưởng mình.

“Anh phái người điều tra em?” Hoắc Nhĩ Phi không dám tin hỏi.

“Nếu muốn người khác không biết trừ phi mình đừng làm, nếu như giữa em và Thư Yến Tả không có gì, còn sợ anh điều tra?” Chử Tuyết Luân thật ra vốn không phái người đi thăm dò Phi Phi, dinendian.lơqid]on nhưng dưới tình huống này anh đã mất lý trí, bị chính người phụ nữ mình yêu hết lần này đến lần khác làm tổn thương, anh đã chịu đủ rồi, hơn nữa Thẩm Lệ luôn ghé vào bên tai anh thổi mấy câu, khó tránh khỏi làm cho anh mất phương hướng.

Hoắc Nhĩ Phi mím mím môi, quá trình đã không quan trọng, dù sao hôm nay cô cũng đến để nói rõ ràng, nếu Tuyết Luân đã hoài nghi mình, nói nhiều hơn nữa cũng vô ích.

“Nếu như vậy, em cũng không có lời nào để nói rồi.” Hoắc Nhĩ Phi không muốn nói ra câu sau cùng, cô muốn để cho Tuyết Luân nói, như vậy trong lòng anh sẽ thoải mái hơn một chút.

Chử Tuyết Luân không nghĩ tới một câu Hoắc Nhĩ Phi cũng không vì mình mà cãi lại đã thừa nhận, anh vốn định nếu như Phi Phi giải thích rõ, anh còn có thể cho cô thêm một cơ hội nữa, nhưng lời của cô hoàn toàn khiến cho anh chết tâm rồi...

https://thuviensach.vn

Lệ Chi nói đúng, người Phi Phi yêu không phải là mình, mà người đó tên Thư Yến Tả.

“Em không có lời nào muốn nói sao? Vậy em vẫn luôn lưỡng lự giữa anh và Thư Yến Tả, do dự không thôi, chỉ chờ anh quyết định thay em sao?” Chử Tuyết Luân cảm giác mình đã không lựa lời mà nói rồi.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ yên lặng nghe, cho dù Tuyết Luân nói gì cô đều nhận, có lẽ cô không phải cố ý suy nghĩ như vậy, nhưng kết quả đã tạo thành, nói nhiều hơn nữa còn có công dụng gì chứ?

“Phi Phi, thật ra thì em không phải như vậy, anh vẫn luôn cho rằng em là một cô gái đơn thuần lương thiện, thẳng thắn đáng yêu, thì ra anh sai rồi, chẳng lẽ một năm ở Hương Cảng kia thật sự khiến cho em thay đổi nhiều như vậy sao? Anh cho em rất nhiều cơ hội, nhưng em luôn làm tổn thương anh, Thư Yến Tả và con trai em vốn là một cái gai trong lòng anh, mà anh cứng rắn chôn nó ở trong đáy lòng, không muốn cho nó mọc ra, nhưng em cố tình muốn rút ra ngoài.” Chử Tuyết Luân khổ sở nói.

Lời tác giả: Có lẽ trong thế giới tình yêu bản thân luôn ích kỷ, không có biên pháp vẹn toàn đôi bên, chác chắn sẽ có một người bị thương. Phi Phi là một cô gái đơn thuần cố chấp bốc đồng, cô đang dần dần trưởng thành, có một quá trình lột xác, có lẽ không phải do cô cố ý, nhưng trong lúc vô tình đã làm tổn thương người yêu cô, đây là không nên, cô nên bị trừng phạt sao?

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 119+1: Chủ Động Xuất Kích, Yêu Chính Là Anh (1)

“Em không định lên tiếng chính là cam chịu sao? Chẳng lẽ lần này em đi Hương Cảng chính là vì nối lại tình xưa với Thư Yến Tả sao? Ăn mặc khêu gợi lộ liễu như vậy! Buổi tối nhất định rất kích thích nhỉ, hay hai người đã không chỉ một lần!” Chử Tuyết Luân gần như đã tới giới hạn chuẩn bị sụp đổ, nói ra càng lúc càng cay độc.

Hoắc Nhĩ Phi có thể chịu đựng Tuyết Luân nói những lời đó trước mặt, nhưng lần này cô đi Hương Cảng cũng không nghĩ tới muốn nối lại tình xưa với Thư Yến Tả, hơn nữa bộ âu phục đó có lỗi lầm như vậy sao? Tại sao tất cả mọi người đều lấy anh ra nói chuyện, mặc dù đêm đó mình và Thư Yến Tả xảy ra quan hệ, nhưng cũng không phải như Tuyết Luân nghĩ như vậy, tại sao lời nói ra từ trong miệng anh lại khó nghe như thế? Nói mình giống như một người đàn bà phóng túng, chẳng lẽ anh nhất định cay độc mình như vậy mới vui vẻ sao?

Cô cắn chặt môi, không muốn để cho uất ức của mình lộ ra, nếu là mình có lỗi với Tuyết Luân trước, vậy cứ để cho anh thoải mái mà mắng mình mấy câu đi, có lẽ đây chính là dạy dỗ mình.

“Nếu như như vậy có thể khiến cho anh thoải mái chút, em sẽ chịu đựng.”

Chử Tuyết Luân nhìn chằm chằm vào cô một hồi lâu, “Chúng ta chia tay đi.”

Dứt lời, đứng dậy rời đi, lúc đi không quên rất lịch sự thanh toán hết tiền cà phê.

https://thuviensach.vn

Sau khi Hoắc Nhĩ Phi nhìn anh rời đi, khẽ thở dài, cũng đứng dậy rời đi.

Buổi tối, Chử Tuyết Luân kêu mấy người Âu Dã Sâm, Thẩm Lệ đi "Mê thất" chơi, Âu Dã Sâm đương nhiên không biết chuyện tiểu Luân và Phi Phi đã chia tay, còn nói đùa: "Tiểu Luân, sao không kêu Phi Phi đi cùng vậy, không phải cậu vẫn vì chuyện bữa tiệc đêm trước mà tức giận chứ, nhưng thật ra là do tôi chủ động yêu cầu Phi Phi làm bạn đồng hành của tôi, chuyện này là người anh em này suy tính không chu đáo."

"A Sâm, anh Luân còn để tâm như vậy sao, hơn nữa sao anh cứ lấy Hoắc Nhĩ Phi ra nói chuyện vậy? Nếu như cô ta có lòng muốn mời anh Luân, sao môt cú điện thoại cũng không có?" Thẩm Lệ cố ý thêm mắm thêm muối, trong lòng cô đã rất rõ ràng vì sao tâm tình của anh Luân lại xuống thấp như vậy rồi.

"Lệ Chi nói đúng, tôi không đến mức vì một chuyện nhỏ như vậy mà tức giận một thời gian dài, thêm nữa Phi Phi cũng quả thật không hỏi ý kiến của tôi." Chử Tuyết Luân lạnh lùng nói.

Âu Dã Sâm rất kinh ngạc nhìn bạn tốt, di@en*dyan(lee^qu.donnn) vừa liếc nhìn Lệ Chi, hai người này tâm ý tương thông như vậy từ khi nào, chỉ mới mấy ngày đã tiến triển tốt như vậy?

Quách và Vạn Đạt bên cạnh cũng không rõ tình huống, bọn họ đều biết Hoắc Nhĩ Phi, là một cô gái rất tốt, chỉ có điều vấn đề tình cảm của người khác, bọn họ không cần thiết phải chen miệng vào.

"Được rồi, các anh lại vì một kẻ không quen biết phá hỏng tình cảm anh em nhiều năm sao? Nào, cạn một ly, tiêu tan hiềm khích lúc trước!" Thẩm Lệ vui tươi hớn hở nâng ly, cố ý cường điệu "Người không liên quan".

https://thuviensach.vn

Trừ Chử Tuyết Luân, những người khác đều hơi buồn bực, Phi Phi là người không liên quan sao?

Cũng chỉ có Âu Dã Sâm hỏi tiếng lòng của mọi người, “Tiểu Luân, Phi Phi là người không liên quan?”

Đuôi mắt Chử Tuyết Luân khẽ chau lên, nhìn cậu ấy thật sâu, “Không sai, chúng tôi đã chia tay.”

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người tại chỗ đều sững sờ, phải biết từ năm nhất đại học tiểu Luân đã thích Phi Phi rồi, tình cảm nhiều năm như vậy nói chia tay là chia tay.

Thẩm Lệ ngoài mặt giả bộ như rất giật mình, nhưng mà trong lòng lại vui vẻ không thôi.

“Chia tay thì chia tay chứ sao, anh Luân ưu tú như vậy còn sợ không có ai theo đuổi sao, các anh đều có vẻ mặt gì vậy! Uống rượu đi!” Chỉ có một mình cô giống như rất hưng phấn.

Âu Dã Sâm đương nhiên không dễ dàng bỏ qua cho bạn tốt như vậy, “Chia tay? Cậu nói ra? Phi Phi đã quyết định phủi sạch quan hệ với Thư Yến Tả rồi, trên yến tiệc chúng tôi quả thật có gặp phải, nhưng Thư Yến Tả luôn nói lời lạnh nhạt với Phi Phi, tôi ở bên cạnh nhìn rõ ràng...”

“A Sâm, anh đừng mất hứng như vậy có được không, con trai Hoắc Nhĩ Phi lớn như vậy rồi, anh Luân cưới cô ta cũng quá thua thiệt đi, chia tay không phải tốt hơn sao? Anh làm gì mà cứ canh cánh trong lòng vậy, không phải bởi vì cô ta là nhân viên của anh, anh cứ thiên vị cô ta như vậy chứ!” Thẩm Lệ vội vàng cắt đứt lời Âu Dã Sâm, cô cũng không muốn âm mưu của mình bị phát hiện nhanh như vậy, cho nên cô không tiếc khích bác quan hệ giữa Chử Tuyết Luân và Âu Dã Sâm.

https://thuviensach.vn

Từ xưa tới nay, quan hệ giữa anh em không thể dính dáng tới nhất chính là tiền bạc và phụ nữ, một khi dính đến trong đó, khó tránh khỏi dẫn đến anh em phản bội.

Quả nhiên sau khi nghe lời Thẩm Lệ nói, lửa giận vốn còn chưa hết của Chử Tuyết Luân lại nổi lên, hơi không lựa lời mà nói rồi, “Thì ra cậu lo lắng cho cô ta như vậy.”

Quách và Vạn Đạt ở bên cạnh hít vào một hơi, tiểu Luân lúc này thật sự nói sai, a Sâm cũng vì tốt cho cậu ấy, die ennd kdan/le eequhyd onnn Lệ Chi rốt cuộc muốn làm gì? Dù thích tiểu Luân, vậy cũng không cần nói lời ly gián như thế.

Âu Dã Sâm lạnh lùng liếc nhìn Thẩm Lệ, ngay sau đó uống một ngụm hết sạch rượu trong ly, “Tôi coi lời cậu nói tối nay là mê sảng, tình anh em nhiều năm như vậy, cuối cùng khuyên cậu một câu, chính cậu hiểu rõ ràng!”

Dứt lời, cũng không quay đầu lại mà rời đi.

Hình như Chử Tuyết Luân tỉnh táo một chút, uống một hơi cạn tất cả rượu mạnh trong ly, tựa vào trên ghế sa lon không nói lời nào.

Vạn Đạt nhìn tình huống không đúng, vội rót đầy cho cậu ấy, “Nào, tối nay không say không về, tất cả phiền não tan thành mây khói đi!”

Thẩm Lệ rất cảm kích liếc nhìn Vạn Đạt, bốn người mỗi người uống một ly.

Uống đến cuối cùng, Quách và Vạn Đạt cũng sắp không chịu nổi, hai người dìu nhau đi về.

Trong phòng chỉ còn lại Chử Tuyết Luân uống đến say mèm và Thẩm Lệ rất tỉnh táo.

https://thuviensach.vn

Thẩm Lệ liếc mắt nhìn Chử Tuyết Luân ngã trên ghế sa lon, cầm túi xách đi vào trong toilet, lấy một bình nước hoa nhỏ từ bên trong ra, xịt một chút lên cổ, nơi rãnh giữa bầu ngực mình, khóe miệng từ từ nâng lên một nụ cười ma quỷ, đi ra ngoài, khóa trái cửa phòng, gửi một tin nhắn cho ông chủ.

Nhìn quanh cả phòng một lượt, quả thật rất hoa lệ, công phu mấy ngày nay cô làm quen với ông chủ, mỗi lần tới đây đều là phòng lớn sang trọng vượt bậc, ghế sa lon rất lớn rất rộng, cũng rất thoải mái.

Cô từ từ đến gần Chử Tuyết Luân đã say đến bất tỉnh nhân sự, dán chặt anh, để cho anh ngửi tháy mùi nước hoa giữa cổ gáy mình, loại nước hoa này có tác dụng thúc tình, hơn nữa thích hợp với người say rượu, sẽ nhanh chóng gây ra phản ứng.

Đôi môi từ từ chuyển qua chỗ yết hầu của Chử Tuyết Luân, khẽ liếm, càng thêm dạng chân ngồi trên người Chử Tuyết Luân, yêu kiều kêu tên anh, “Tuyết Luân, Tuyết Luân, là em.”

Chử Tuyết Luân từ từ mở mắt, anh nhìn thấy người trước mặt là Phi Phi, không khỏi ôm lấy cô, “Phi Phi, Phi Phi...”

Trong mắt Thẩm Lệ thoáng qua tia không cam lòng, ngay sau đó hồi phục, không sao, qua tối nay cô nhất định phải làm cho anh Luân quên người phụ nữ kia!

Dưới sự thúc tình của rượu cồn và nước hoa, rất nhanh tạo ra tác dụng, hai người nhanh chóng dây dưa với nhau, nhanh chóng cởi quần áo của nhau, Thẩm Lệ ngồi trên người Chử Tuyết Luân, cực kỳ xinh đẹp hôn đôi môi, yết hầu, trái hạch nhỏ trước ngực Chử Tuyết Luân.

Qua nhiều năm như vậy, Chử Tuyết Luân vẫn rất muốn chân chính có được Phi Phi, nhưng mỗi lần không hải mình cố nén kiềm chế thì chính là

https://thuviensach.vn

Phi Phi không muốn, cho nên hôm nay anh thật sự rất dùng sức muốn người phụ nữ trong ngực.

Trong phòng bao, mùi càng ngày càng thối nát, tiếng thở dốc cùng ngày càng lớn...

Sáng sớm ngày hôm sau, Chử Tuyết Luân tỉnh lại trước, nhìn quanh trang trí trên đầu mình, đây là đâu?

Đột nhiên một tiếng "Ưm" hù sợ anh, dfienddn lieqiudoon nghiêng đầu mới phát hiện mình và Lệ Chi hai người không mảnh vải che thân mà nằm trên ghế sa lon, anh sờ sờ đầu, đây không phải là phòng tối hôm qua uống rượu sao?

Tại sao có thể như vậy? Anh và Lệ Chi làm sao lại phát sinh loại chuyện này?

Chuẩn bị đứng dậy mặc quần áo, đột nhiên phát hiện cánh tay của mình bị Lệ Chi gối lên rồi, còn chưa kịp rút ra, Thẩm Lệ đã tỉnh.

Vừa nhìn thấy Chử Tuyết Luân, lập tức đổi thành dáng vẻ điềm đạm đáng yêu, "Anh Luân."

"Lệ Chi, tối hôm qua... Tối hôm qua, chúng ta xảy ra cái gì vậy?" Chử Tuyết Luân rất khó tránh khỏi căng thẳng, chưa từng nghĩ tới mình sẽ phát sinh chuyện như vậy với Lệ Chi, bản thân mình vẫn luôn coi cô như anh em, làm sao sẽ xảy ra chuyện như vậy?

Thẩm Lệ rất ai oán cúi đầu, "Anh Luân, em không trách anh, em biết rõ tối qua lòng anh quá đau đớn, coi em là Hoắc tiểu thư rồi, em..." Nói xong giọng nói lập tức nghẹn ngào.

Chử Tuyết Luân vừa nghe cô ta khóc, vội luống cuống, "Lệ Chi, xin lỗi, anh... Em nên đẩy anh ra mới đúng."

https://thuviensach.vn

“Tối hôm qua anh uống say như vậy, em cũng uống nhiều quá, anh ôm em gọi tên Hoắc tiểu thư, em nào đẩy ả được, sau đó... Sau đó anh lại hôn em, còn nói anh yêu em... Sau đó thì cởi quần áo của em...” Thẩm Lệ giả bộ khóc ròng nói.

Vừa nghe đến đây, Chử Tuyết Luân càng thêm ảo não, một mặt ảo não mình sau khi say rượu mất lý trí, một mặt ảo não mình không thể quên được Phi Phi, không được, anh nhất định phải hoàn toàn quên Phi Phi.

“Lệ Chi, chuyện tối ngày hôm qua anh sẽ phụ trách, về phần Phi Phi, tụi anh thật sự chia tay, có thể do tình cảm nhiều năm như vậy trong lúc nhất thời không thể quên được thôi. Lệ Chi, em cho anh chút thời gian, anh nhất định sẽ quên cô ấy, nếu như... Em bằng lòng cho anh một cơ hội.” Chử Tuyết Luân biết chuyện đã xảy ra, sai lầm đã tạo thành, anh chỉ có thể cố gắng hết sức đền bù.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 119+2: Chủ Động Xuất Kích, Yêu Chính Là Anh (2)

“Anh Luân, em tin tưởng anh là người đàn ông tốt, chỉ có điều chuyện tối ngày hôm qua anh đừng nói cho mấy người anh Quách và Vạn Đạt, càng đừng nói cho a Sâm, em không muốn khiến cho bọn họ cảm thấy anh...” Thẩm Lệ đang nghe Chử Tuyết Luân nói sẽ phụ trách thì trong lòng mừng rỡ, chỉ có điều cô không thể để cho mấy người a Sâm biết, không để cho bọn họ biết chắc chắn do mình bố trí.

“Lệ Chi, khó có được em vẫn suy nghĩ vì anh như vậy, anh nhất định sẽ không phụ lòng em, chỉ có điều bạn trai em thì làm như thế nào?”

Đứa ngốc! Em đã sớm chia tay anh ta, chỉ có mình anh cho rằng em có bạn trai mà thôi. Thẩm Lệ vui mừng khấp khởi thầm nghĩ ở trong lòng.

“Em sao có bạn trai được, đó cũng là chuyện một năm trước.” Thẩm Lệ chu miệng lên làm nũng nói.

“A! Vậy anh còn tưởng...”

“Anh Luân, chúng ta vẫn nên về trước đi, cha mẹ em nếu biết em cả đêm không về, vậy chắc định muốn hỏi cái này cái kia rồi.” Thẩm Lệ cố ý lôi cha mẹ mình ra.

“Lệ Chi, anh sẽ tự mình đi chào hỏi chú dì, em đừng lo lắng.” Chử Tuyết Luân an ủi cô ta.

Thẩm Lệ vui mừng thầm nghĩ: Kế hoạch thành công!

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

https://thuviensach.vn

Tám giờ sáng, bên trong phòng làm việc của tổng giám đốc điều hành công ty giải trí Âu Kỳ, Âu Dã Sâm nhìn Phi Phi ở đối diện.

“Thật sự không phải từ chức không thể?”

“Âu đại ca, em biết rõ bây giờ nói từ chức không tốt, nhưng em thật sự muốn nghỉ ngơi rồi, bắt đầu từ nửa cuối năm trước, em vẫn luôn ở trong trạng thái hoảng hoảng hốt hốt, nói thật, die,n; da.nlze.qu;ydo/nn chuyện tình cảm khiến cho em rất phiền não, ngày hôm qua Tuyết Luân nói chia tay với em, em nghĩ như vậy cũng tốt.” Hoắc Nhĩ Phi thật bình tĩnh nói.

“Phi Phi, giữa hai người có phải có hiểu lầm gì không?” Âu Dã Sâm thật sự không hy vọng Tuyết Luân và Phi Phi cứ tan rã như vậy.

“Có lẽ vậy, nhưng những chuyện kia đều không quan trọng, em và Tuyết Luân đã không thể trở về ngày trước được rồi.”

“Vậy tiếp theo em có tính toán gì? Từ chức vì trốn tránh sao?”

“Không phải, Tuyết Nghê sắp sinh rồi, em muốn đi đến bên cạnh cô ấy, hơn nữa sinh nhật của Lucus cũng sắp đến rồi, em thiếu thằng bé năm năm sinh nhật, năm nay em không muốn bỏ qua.” Hoắc Nhĩ Phi nói rất khẳng định.

“Được rồi, thay anh chào hỏi Tuyết Nghê, cô ấy là một cô gái thật dũng cảm, đáng giá có được hạnh phúc.” Âu Dã Sâm cũng không nghĩ tới Tuyết Nghê sẽ kiên cường như thế.

“Vâng, em biết rồi, Âu đại ca, em không muốn kiểu cách, nhưng em vẫn muốn nói một câu cám ơn.” Trong giọng nói của Hoắc Nhĩ Phi tràn đầy vị chân thành.

Âu Dã Sâm tự nhiên cũng biết được hàm nghĩa câu cám ơn này, cười đón nhận, “Nhớ nơi này bất kỳ lúc nào cũng hoan nghênh em.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi hé miệng cười, trong mắt tràn đầy ấm áp.

Trước khi đi cô nói quyết định của mình cho bạn tốt Tiêu Tiêu, hy vọng nhận được lời chúc phúc của cậu ấy, dù sao Tiêu Tiêu và Tuyết Nghê đều là người bạn mà cô coi trọng nhất, có hai cậu ấy ủng hộ sẽ làm cho mình kiên cường lên rất nhiều.

Chuyến bay đi nước Anh ba giờ chiều, đây chính là thành ý mà cô nói với Thư Yến Tả, cô muốn chính mình tự đi tìm Lucus, cô còn không tin, mình sẽ tìm không tới.

Ở trên máy bay, cô gửi tin nhắn hỏi Tuyết Nghê địa chỉ, trực tiếp đi biệt thự của Thư đại ca.

Thư đại ca vẫn yên tĩnh trước sau như một, bụng Tuyết Nghê đã hơn tám tháng rồi, đúng là mập hơn trước kia rất nhiều.

“Phi Phi, cậu nhìn tớ xem, cũng sắp thành trái cầu rồi!” Chử Tuyết Nghê vừa thấy bạn tốt, lập tức ai oán nói.

“Bụng trái lại giống như trái cầu, lúc tớ mang thai Lucus cũng như vậy, không có cách nào.” Hoắc Nhĩ Phi cười cười, cố ý nhìn trái phải mà nói cái khác.

“Phi Phi hư, tớ nói là cả người tớ á!”

Hoắc Nhĩ Phi thật vui khi tâm tính Tuyết Nghê có thể tốt như vậy, Tuyết Nghê như vậy mới là người cô quen thuộc.

“Mang thai đều như vậy đó, nào có không mập lên, tớ lúc ấy cũng vậy! Mỗi ngày ăn rồi ngủ ngủ rồi ăn không mập lên mới lạ, chờ sinh xong đứa bé thì tốt rồi.”

https://thuviensach.vn

“A! Nhưng tớ sợ đến lúc đó vóc dáng không khôi phục lại được, lỡ như Phiến Hữu tỉnh lại nhìn thấy dáng vẻ tớ như vậy, rất khói coi!”

“Sẽ không đâu, nếu như anh ấy tỉnh lại nhìn thấy dáng vẻ cậu như vậy, vui mừng còn không kịp đấy.” Hoắc Nhĩ Phi đúng là nói lời nói thật, nếu như Thư đại ca tỉnh lại nhìn thấy Tuyết Nghê, thì đó chính là chuyện tốt đẹp nhất trên thế giới!

Còn có chuyện gì tốt hơn việc đi một chuyến tới Quỷ môn quan trở lại nhìn thấy người mình yêu vẫn ở bên cạnh mình!

“Phi Phi, cậu mau nói tình cảnh lúc cậu mang thai với tớ!” Chử Tuyết Nghê lôi kéo tay Phi Phi, giờ phút này di3n~d@n`l3q21y"d0n cô hoàn toàn đắm chìm trong vui sướng của người sắp được làm mẹ.

“Lúc đầu khi tớ mang thai, chỉ nôn nghén, cái gì cũng ăn không vô, ăn gì ói đó, khi đó đặc biệt nhớ nhà, đặc biệt nhớ mọi người...” Lần đầu tiên Hoắc Nhĩ Phi nói đến chuyện cũ sáu năm trước với bạn tốt.

“Phi Phi đáng thương, bây giờ tớ có thể khắc sâu cảm nhận mang thai, quả nhiên làm phụ nữ chính là chịu tội...” Chử Tuyết Nghê ôm bạn tốt thở dài nói.

“Tuyết Nghê, anh cậu nói chia tay với tớ.” Hoắc Nhĩ Phi nói toàn bộ một lần chuyện mình và Tuyết Luân chia tay.

“Xem ra cậu không làm chị dâu của tớ rồi, chỉ có điều không sao, dù sao hai chúng ta vẫn là thân thích.” Tuyết Nghê cười nói, từ đầu đến cuối cô đều đứng về phía Phi Phi, chuyện tình cảm miễn cưỡng không đến, cô tin tưởng anh trai cũng sẽ tìm được đối tượng ở trong lòng.

“Tuyết Nghê, tớ cảm thấy thật có lỗi với anh trai cậu, anh ấy đối xử tốt với tớ như vậy...”

https://thuviensach.vn

“Được rồi, cái gì có lỗi với không có lỗi, trong thế giới tình yêu vốn ích kỷ, bây giờ nhìn lại hai người thật sự vẫn không phải thích hợp, chia tay cũng tốt.” Chử Tuyết Nghê lại thở dài.

“Tớ vẫn còn nhớ một câu nói của Sư Yến trong hệ liệt Cửu công vũ của Đằng Bình: Thích còn chưa phải là thích, không có vẫn là không có, chỉ trách bạn may mắn hay không may mắn, gặp được người tốt hay người xấu. Coi như tớ gặp phải tên xấu xa đi.” Hoắc Nhĩ Phi đột nhiên nhớ tới một câu nói trong tác phẩm của Đằng Bình.

“Rất có đạo lý, chẳng qua tớ không cảm thấy cậu là người xấu, đừng quá tự đề cao mình!” Trong lời nói của Chử Tuyết Nghê không khỏi chế nhạo.

“Nhưng mà, tớ làm tổn thương hai người đàn ông, cũng rất nhiều người cảm thấy tớ chính là người phụ nữ xấu.”

“Quá để ý cái nhìn của người khác sẽ rất mệt, như nói tớ đi, chưa bao giờ lo lắng những điều kia, nói khó nghe đó là sống vì mình.”

“Tớ hiểu, trên phương diện tình cảm đúng là tớ hơi sợ hãi, về sau tớ sẽ không còn như vậy nữa, lần này tới nước Anh tớ đã quyết định xong rồi, mặc kệ như thế nào, tớ chính là nhất định bám lấy anh ấy!” Hoắc Nhĩ Phi nhếch miệng lên nở một nụ cười kiên định.

“Đều nói nữ theo đuổi nam cách tầng sa, Phi Phi, tớ xem trọng cậu!” Chử Tuyết Nghê cảm thấy Phi Phi và Thư Yến Tả tuyệt đối không chia ra, vốn không cần theo đuổi chứ sao!

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Ngày hôm sau, Hoắc Nhĩ Phi liền tìm dì nhỏ Ninh Như Chân của Thư Yến Tả, hy vọng bà ấy có thể nói cho mình biết Lucus học ở đâu.

https://thuviensach.vn

“Con chính là Hoắc Nhĩ Phi? Mẹ của Lucus?” Ninh Như Chân dịu dàng cười cười, bà là một người phụ nữ rất nhã nhặn lịch sự, khi giơ tay nhấc chân cũng thể hiện ra kiềm chế cực tốt.

“Vâng, ngài gọi con Phi Phi là được rồi.” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy dì nhỏ của Thư Yến Tả tài trí tao nhã không nói ra được, cực kỳ thân thiết.

“Phi Phi, nếu không con gọi dieendaanleequuydonn dì là dì nhỏ giống như tiểu Tả đi.”

Hoắc Nhĩ Phi sờ sờ đầu, đây là thói quen ngượng ngùng của cô, xưng hô “Dì nhỏ” này cô thật sự hơi không kêu được ra miệng, dù sao cô và Thư Yến Tả còn không phải là quan hệ kia.

Ninh Như Chân nhìn thấu băn khoăn của cô, kéo tay cô, dịu dàng nói: “Nếu không gọi dì là dì Ninh cũng được, con là mẹ Lucus, hơn nữa cũng là cô gái duy nhất đi vào trong lòng tiểu Tả, cũng là cô gái khiến nó thay đổi, dì vẫn rất hiếu kỳ về con! Đầu năm cũng chỉ vội vã gặp mấy lần, lần này tới nói gì cũng phải ở lâu một khoảng thời gian mới được.”

“Dì Ninh, cám ơn dì, ý định của con là ở chỗ này cùng với Tuyết Nghê sinh em bé xong, cũng dễ dàng chăm sóc Lucus.” Hoắc Nhĩ Phi cảm giác mình rất may mắn, gặp được mấy người lớn đều rất tốt.

“Vậy mới đúng, tiểu Tả không nói cho con biết trường học nội trú của Lucus ở đâu sao? Nó nên đến cùng con mới đúng.”

“Thật ra thì con còn chưa nói cho anh ấy biết chuyện con tới đây, sinh nhật Lucus còn có ba ngày, con muốn cho anh ấy một niềm vui bất ngờ, cho nên...” Hoắc Nhĩ Phi ngượng ngùng cười nói.

“A... Dì hiểu, nếu không buổi chiều dì đi cùng con, Lucus nhắc đến con rất nhiều lần! Vẫn còn giận dỗi với cha nó đấy, nói cha nó trứng thúi, không để cho nó gặp mẹ, dì nghĩ ngạc nhiên này Lucus nhất định sẽ rất

https://thuviensach.vn

thích.” Ninh Như Chân ngược lại nói thật, bà thật sự không biết thời gian trước tiểu Tả và Phi Phi cãi nhau.

Hoắc Nhĩ Phi nhất thời hiểu được khổ tâm của Thư Yến Tả, anh nhất định không nói cho hai người Lucus và dì Ninh về việc thời gian trước bọn họ xích mích, thật sự ngốc chết! Cho dù muốn lừa gạt, cũng lừa không được bao lâu! Sớm muộn gì sẽ bị phát hiện.

Lúc này ở Hương Cảng, Thư Yến Tả tự dưng hắt hơi một cái, vuốt vuốt lỗ mũi, chẳng lẽ người nào đang chửi anh!

Mấy ngày nay trong đầu cứ nghĩ, thành ý mà người phụ nữ kia nói rốt cuộc là gì? Đã hai ngày rồi vẫn không có động tĩnh, cô đang giở trò quỷ gì! Không phải cố ý đùa bỡn anh chứ!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 120+1: Trước Hoa Dưới Trăng, Bộc Bạch Nội Tâm Không Tính Là Lãng Mạn (1)

Ban đầu khi tiểu Tả nói muốn đưa Lucus vào tiểu học hệ nội trú, Ninh Như Chân cũng không đồng tình lắm, Lucus mới sáu tuổi, muốn thằng bé một mình độc lập thật sự hơi làm khó thằng bé.

Nhưng tiểu Tả kiên trì, bà cũng hết cách rồi, dù sao tiểu Tả mới là cha của Lucus, nó có quyền làm vậy.

Mặc dù là tiểu học, nhưng quản lý rất nghiêm, trường học cho phép người lớn đi thăm đứa bé, cũng không cho phép nhiều lần, phải tan lớp hoặc sau khi tan học mới được, như vậy mới có thể bồi dưỡng tính độc lập của đứa bé, không để cho bọn chúng sinh ra ỷ lại trong lòng.

Khi Lucus mới vừa bắt đầu vào trường học, cực kỳ mâu thuẫn, thậm chí khóc lớn náo lớn, nhưng cha bé giống như quyết tâm, chính là không để ý tới bé khóc rống, sau đó bé lại phát hiện trong trường học cũng không phải nhàm chán như vậy, người bạn nhỏ nơi này còn rất thú vị, chẳng qua bé thật sự rất nhớ mẹ đó! Mỗi cuối tuần người bạn nhỏ khác đều có cha mẹ đến đón, mà bé chỉ có bà cô, chồng bà cô và chú Ba Văn, thỉnh thoảng cha cũng đến, nhưng mà, vẫn thật sự đau lòng...

Ngày này, chuông tan học vừa mới vang, cô giáo Emma đã gọi bé lại, “Lucus, mẹ con tới thăm con, ở ngoài phòng học chờ con đó.”

“Có thật không? Cô Emma cô chắc chắn đó là mẹ con sao?” Lucus hưng phấn hỏi.

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên là thật rồi, cô Emma khi nào gạt con chứ.” Cô giáo Emma hơn ba mươi tuổi cười híp mắt nói, cô là giáo viên lớp một, là người đặc biệt thân thiện hữu nghị, đối xử với người bạn nhỏ luôn đặc biệt có kiên nhẫn, gần như không có người bạn nhỏ nào không thích cô.

“Cám ơn cô Emma, vậy con đi tìm mẹ.” Lucus hoan hô chạy đi.

Emma mỉm cười nhìn theo die~nd a4nle^q u21ydo^n bóng dáng vui vẻ của Lucus, cô cảm thấy mỗi người bạn nhỏ đều là thiên sứ thượng đế ban xuống.

Hoắc Nhĩ Phi và Ninh Như Chân đứng ở trong sân trường, thấy Lucus vui mừng chạy tới từ xa xa, Hoắc Nhĩ Phi vội vàng nghênh đón, một phát ôm lấy con trai gương mặt đỏ bừng, hôn một nụ hôn vang dội lên gương mặt nhỏ nhắn của con trai.

“Mẹ, mẹ thật sự đến thăm con rồi, con cho rằng mẹ lại không cần Lucus rồi.” Đôi tay Lucus ôm cổ mẹ, cái miệng nhỏ nhắn vểnh được thật cao.

Hoắc Nhĩ Phi nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của con trai, cưng chiều nói: “Sao mẹ lại không cần Lucus chứ, mẹ thích Lucus nhất mà.”

Lucus vùi mặt vào trước ngực mẹ, buồn buồn nói: “Mẹ, con rất nhớ mẹ, mẹ không cần rời khỏi Lucus được không?”

“Ừ, mẹ không bao giờ rời khỏi Lucus nữa.” Hoắc Nhĩ Phi sờ đầu con trai, trong lòng xúc động thật lâu.

“Có thật không? Con muốn ngoéo ngón tay, mẹ không được chối cãi.” Lucus đưa ngón tay út ra nhéo ngón tay út của mẹ, trong miệng khẽ nói: “Ngoéo tay lên, một trăm năm không cho thay đổi, sau đó đánh dấu một cái.”

https://thuviensach.vn

Ngón tay hai mẹ con chạm lên nhau, rồi nhìn nhau cười.

Ninh Như Chân đứng ở bên cạnh, nhìn nụ cười thỏa mãn của hai mẹ con, trong lòng đầy ấm áp, đứa bé quả nhiên không thể rời xa mẹ.

Kể từ sau khi mẹ đến, nụ cười của Lucus càng nhiều, cũng thường rơi vào trạng thái hưng phấn, buổi tối khi cha gọi điện thoại đến cho bé thì bé thiếu chút nữa không nhịn được nói chuyện mẹ đã đến cho cha, nhưng mẹ đã nói rồi, cho cha một niềm vui bất ngờ, hơn nữa bé đã đồng ý với mẹ, không thể nói chuyện mà không tính toán gì hết.

Thư Yến Tả nhìn sinh nhật con trai ngày từng ngày đến gần, người phụ nữ kia lại hoàn toàn không có tin tức, thật sự không biết cô có ý gì!

Là cô không nắm được cơ hội lần này, đừng trách anh độc ác!

Mà anh vô cùng không ngờ rằng Hoắc Nhĩ Phi đã ở nước Anh.

Ngày mười tháng sáu là sinh nhật Lucus, Thư Yến Tả nói sẽ tới nước Anh trước một ngày, chuẩn bị khi con trai tan học thì đón bé ra, mặc dù người phụ nữ kia không xuất hiện đúng hẹn, nhưng anh không thể bỏ qua sinh nhật con trai.

Vậy mà cô Emma lại nói cho anh biết con trai được người đón đi, không khỏi hơi kỳ quái, nếu như là dì nhỏ hoặc chồng dì nhỏ nhất định sẽ nói cho anh biết.

Cô Emma biết người đàn ông này là cha Lucus, nhìn vẻ mặt vô cùng nghi ngờ cuẩnh, không khỏi cười nói: “Chẳng lẽ bà xã của anh không nói cho anh biết, đã đón Lucus đi sao?”

Thư Yến Tả buồn bực, “Bà xã của tôi?”

https://thuviensach.vn

Emma thấy phản ứng của anh, cho rằng anh ly dị với vợ rồi, “Thư tiên sinh, xin lỗi tôi không biết hai người đã ly hôn, chỉ có điều nhìn ra được Lucus rất thích mẹ mình đó! Kể từ sau khi mẹ bé đến, mỗi ngày bé cực kỳ vui mừng.”

“Có phải cô ấy họ Hoắc không?” Thư Yến Tả rất muốn xác nhận một lần nữa.

“Đúng, bởi vì Hoắc tiểu thư đi cùng với bà cô của Lucus tới, hơn nữa Lucus gọi cô ấy là mẹ, sẽ không có vấn đề gì chứ.” Emma thấy dáng vẻ Thư tiên sinh không hiểu, không khỏi giải thích, trong lòng cũng cực kỳ buồn bực, xem ra hai vợ chồng huyên náo rất lợi hại!

“Không sai, cô ấy là mẹ Lucus, cám ơn cô giáo đã quan tâm, tôi đi trước.” Thư Yến Tả không muốn để cho cô giáo ôn hòa lương thiện này tạo thành bối rối, nên cáo từ.

Trực tiếp bấm số điện thoại của Hoắc Nhĩ Phi, cô rốt cuộc giở trò quỷ gì? Lại âm thầm chạy đến nước Anh, còn từ chỗ dì nhỏ moi ra được trường học của Lucus.

Giờ phút này, Hoắc Nhĩ Phi đang mang theo Lucus đi dạo ở siêu thị, chuẩn bị mua sắm đồ cho con trai, đây là lần đầu tiên cô mua quần áo cho con trai.

“Mẹ, đẹp mắt không?” Lucus chỉ chỉ quần áo mới trên người.

“Lucus mặc cái gì cũng đẹp trai nhất.” Hoắc Nhĩ Phi cười híp mắt nói, khuôn mặt con trai quả thật rất đẹp trai, die nda nle equ ydo nn đi đâu người khác cũng sẽ than thở đôi câu, thật sự khiến cô vui mừng không dứt.

Lucus vẫn chỉ là đứa bé sáu tuổi, nghe được mẹ khen tặng, hai mắt lập tức cười cong cong lên, vô cùng dễ thương.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, điện thoại của Hoắc Nhĩ Phi vang lên, cô cầm lên vừa nhìn, nhếch miệng lên nở nụ cười, nhận.

【Cô mang Lucus đi đâu? 】 Thư Yến Tả đi thẳng vào vấn đề.

“Tụi em đang đi siêu thị, nếu như anh muốn đến, em cũng không ngại.” Hoắc Nhĩ Phi vui sướng hài lòng nói.

“Tôi hỏi cô ở đâu?” Trong giọng Thư Yến Tả hàm chứa tức giận.

“Lucus, cha con gọi điện thoại tới.” Hoắc Nhĩ Phi trực tiếp coi thường lời của anh, đưa di động cho con trai.

Lucus vội vui mừng chạy tới, “Cha, mẹ đang đi mua quần áo mới với con, cha cũng muốn tới sao?”

Thư Yến Tả vừa nghe là giọng nói của con trai, giọng điệu nhất thời tốt hơn nhiều, 【Hai người ở đâu? Nói địa chỉ cho cha. 】

Lucus liếc nhìn xung quanh, sau đó chạy đến bên cạnh một nhân viên phục vụ, đưa điện thoại di động, ngọt ngào nói: “Chị, chị có thể bấm địa chỉ ở đây vào điện thoại di động cho em không?”

Vị nữ nhân viên phục vụ kia dĩ nhiên không đành lòng từ chối một người bạn nhỏ đángyêu như vậy, nhấn tiếng Anh liên tiếp sau đó đưa cho bé.

“Cám ơn chị.” Giọng Lucus trong trẻo, vô cùng đáng yêu.

Nữ nhân viên phục vụ đó cười ha hả thở dài nói: “Phu nhân, con của bà thật đáng yêu.”

Hoắc Nhĩ Phi đắc ý trong lòng, trên mặt cười thành đóa hoa, nếu như bây giờ nói cô tự hào nhất là điều gì, vậy chính là con trai đáng yêu biết điều như vậy rồi.

https://thuviensach.vn

Khi Thư Yến Tả nhìn thấy địa chỉ con trai gửi tới thì lập tức chạy ô tô tới, anh ngược lại muốn nhìn một chút mèo nhỏ rốt cuộc có ý gì?

Khi anh thấy mèo nhỏ một đống lớn bao to bao nhỏ thì Thư Yến Tả còn chưa kịp mở miệng, con trai bảo bối của anh đã mở miệng trước.

“Cha, mẹ mua cho con rất nhiều quần áo, quần còn có giày, cặp sách, hộp bút, cha không giúp mẹ cầm sao, rất nặng đó!” Lucus mím miệng làm nũng nói.

Còn Hoắc Nhĩ Phi vẫn cười híp mắt nhìn Thư Yến Tả, dáng vẻ quả thật rất nặng.

Thư Yến Tả chỉ không rõ, người phụ nữ này đầu bị chập mạch hay bị gì? Sao đột nhiên có thay đổi lớn như vậy? Để cho anh hơi không phản ứng kịp...

Có lẽ hành động của một nhà ba người này hơi kỳ quái, khiến cho mọi người đi ngang qua đều nghiêng đầu nhìn lại, còn bất chợt lặng lẽ nói một vài lời.

Hoắc Nhĩ Phi cáu giận trừng mắt liếc nhìn Thư Yến Tả đứng bất động tại chỗ, đi tới nhét mạnh một phần lớn đồ vào trong tay anh, rất tự nhiên dắt tay con trai đi về phía trước.

Sau khi đi mấy bước, phát hiện người nào đó còn không theo kịp, không khỏi quay đầu trừng mắt nhìn về phía người nào đó: “Ngu ngốc đứng ở đằng đó làm gì? Mặc dù nơi này không có ai d1en d4nl 3q21y d0n biết anh, nhưng anh cũng không cần không chút kiêng kỵ gì như vậy!” Rồi chuyển sang con trai nói, “Lucus, có phải hôm nay cha con rất kỳ quái không?”

Lucus rất phối hợp gật gật đầu, mặt kỳ quái nhìn về phía cha mình.

https://thuviensach.vn

Hoài nghi trong mắt Thư Yến Tả dâng lên thành lửa giận, giở trò quỷ gì! Sải bước đi theo.

Nể tình con trai, anh tạm thời không so đo với cô, dù sao con trai còn nhỏ, anh không muốn tạo thành ảnh hưởng không tốt cho con trai.

Dọc theo đường đi, Hoắc Nhĩ Phi và Lucus vẫn đều líu ríu không ngừng, còn Thư Yến Tả thì tập trung lái xe của anh, trong lòng không khỏi nghi ngờ.

Trước kia Thư Yến Tả còn không mua biệt thự ở anh, bởi vì trước kia anh tới rất ít, năm nay tới hơi nhiều mà thôi, chỗ đại ca có một biệt thự ba tầng, nhà dì nhỏ cũng là một hoa viên kiểu biệt thự ba tầng, phòng dư thật sự rất nhiều, tất cả mọi người không đề nghị anh mua biệt thự ở đây.

Ninh Như Chân và ông xã Lister nói rất có đạo lý, chỗ đại ca cần yên tĩnh, thật ra thì ở đâu chẳng vậy.

Ông xã của dì nhỏ Lister Douglas là một luật sư tiếng tăm lừng lẫy ở Anh, bản thân có mở một văn phòng luật sư, nghiệp vụ vô cùng giỏi, cũng coi như là một phú ông trăm vạn.

Hoa viên kiểu biệt thự ba tầng nhà bọn họ, vẫn do đại ca tự mình thiết kế, bên trong ngoài nhà khắp nơi tỏa ra hương hoa thơm, bồn hoa sau vườn, ghế gỗ, dàn hoa, xích đu có một vẻyên tĩnh thản nhiên, giống như chủ nhà; tất cả bên trong đều là vật dụng gia đình bằng gỗ sồi trắng điêu khắc phong cách châu Âu, bọc vải tao nhã, tràn ngập hơi thở điền viên nhàn nhạt.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 120+2: Trước Hoa Dưới Trăng, Bộc Bạch Nội Tâm Không Tính Là Lãng Mạn (2)

Ninh Như Chân rất thân thiết bố trí một gian phòng ngủ lớn cho một nhà ba người tiểu Tả, Thư Yến Tả cau mày không bằng lòng, “Dì nhỏ, dì chuẩn bị thêm một gian phòng ngủ.”

“Ai ở chứ?” Ninh Như Chân buồn bực.

“Cô ấy.” Thư Yến Tả đưa mắt nhìn về phía người nào đó không có cảm giác gì.

“Không muốn, con muốn ngủ chung với mẹ, cũng muốn ngủ chung với cha.” Lucus lên tiếng chống lại, cha hôm nay thật kỳ quái đó!

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy trầm mặc vẫn tốt nhất, cô rất muốn ngủ chung với con trai, nhưng Thư Yến Tả thì sao! Vậy thì không nhất định.

Thư Yến Tả nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của con trai, trong lòng cực kỳ rối rắm.

“Vợ chồng son giận dỗi, đầu giường náo loạn cuối giường hòa hợp chứ sao! Tiểu Tả con là đàn ông, nên độ lượng chút!” Ninh Như Chân cười híp mắt nói, rất có thâm ýnhìn lướt qua Hoắc Nhĩ Phi, đóng cửa đi ra ngoài.

Lưu lại một nhà ba người ở bên trong mắt lớn trừng mắt nhỏ, mắt nhỏ trừng mắt lớn, quả nhiên rất kinh hãi...

“Mẹ, cha, hai người chơi với con đi!” Lucus làm nũng nói.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, Thư Yến Tả tạm thời quyết định không so đo với mèo nhỏ, trước hết để cho con trai chơi vui vẻ rồi nói.

Chờ cuối cùng con trai chơi mệt, dinendian.lơqid]on ngủ say rồi, Thư Yến Tả kéo Hoắc Nhĩ Phi định ngủ, dùng khẩu hình miệng nói: “Cô còn thiếu tôi một lời giải thích!”

Hoắc Nhĩ Phi lười biếng ngáp một cái, “Em rất buồn ngủ mà!”

Thư Yến Tả sao lại dễ dàng bỏ qua cho cô như vậy, ý tứ trong mắt không cần nói cũng biết, sức tay lớn hơn rất nhiều.

Lúc này Hoắc Nhĩ Phi mới rất không tình nguyện bò dậy từ trên giường, đi theo anh ra ngoài.

Hai người đi tới chỗ giàn hoa ở sau vườn, Hoắc Nhĩ Phi trực tiếp ngồi xuống xích đu, “Có lời gì nói nhanh đi, mệt mỏi rồi, hơn nữa bên ngoài rất nhiều muỗi đó anh biết không?” Vừa nói vừa đu xích đu, sợ muỗi đốt.

Thư Yến Tả liếc mắt nhìn đồ ngủ hai dây mặc trên người cô, từ góc độ anh đứng nhìn sang, vừa đúng có thể thấy trái đào như ẩn như hiện phía trước mèo nhỏ, anh không khỏi dời tầm mắt qua.

Cái gì gọi là có lời gì thì nói nhanh một chút? Những lời này khiến cho anh cực kỳ khó chịu, giống như cho rằng anh cần phải quấn lấy cô vậy, “Đây chính là thành ý mà cô nói? Âm thầm chạy tới nhìn con trai, cho con trai qua sinh nhật xong rồi âm thầm biến mất?”

“Em nhớ con trai chứ sao! Anh lại không nói cho em biết trường học của thằng bé ở đâu? Như vậy thì em chỉ có thể tự mình tìm đến thôi, hơn nữa, em cũng chưa từng nói sau khi qua sinh nhật của con trai sẽ lập tức biến mất! Anh ghét nhìn em như vậy sao?” Hoắc Nhĩ Phi nghiêng đầu hỏi.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả cảm thấy mèo nhỏ này nhất định không phải là người anh quen thuộc, cho dù là giọng điệu nói chuyện hay về phương diện thần thái, cứ có cảm giác kém rất nhiều, khiến cho anh hơi không có thể thích ứng, nhất là một câu hỏi cuối cùng của cô, để cho anh sững sờ trong nháy mắt.

Ghét nhìn thấy cô sao? Dĩ nhiên không ghét rồi, thậm chí rất hy vọng nhìn thấy cô, chỉ có điều anh đã không muốn thừa nhận rồi.

Hoắc Nhĩ Phi thấy anh không nói lời nào, không khỏi ở nụ cười khẽ không thể thấy, trong lòng ngọt ngào, không biết vì sao, kể từ sau khi biết được tâm ý của mình, nụ cười rõ ràng đáng yêu hơn trước kia rồi, nhất là khi nhìn thấy Thư Yến Tả, trong lòng càng thêm ngọt ngào khó tả, mặc dù Thư Yến Tả luôn không cho cô sắc mặt tốt để nhìn, chỉ có điều cô tin tưởng cuộc sống này cũng không dài lắm.

“A, anh không ghét nhìn thấy em, làm gì mà luôn tỏ vẻ vậy!” Hoắc Nhĩ Phi tiếp tục mở miệng.

“Tôi không thích vòng quanh, cô cũng đừng cho rằng cho là như vậy thì có thể khiến cho tôi thay đổi tâm ý, sau khi qua sinh nhật của Lucus thì cô rời đi.” Thư Yến Tả lạnh mặt nói.

“Chân mọc ở trên người em, anh quản được sao?” Hoắc Nhĩ Phi nhếch khóe môi lên, không hề để ý nói.

Chân mày Thư Yến Tả chau lên, không vui nhìn người phụ nữ trước mắt, cô rốt cuộc là đầu choáng váng rồi hay là cố ý?

“Có phải cô quên cái gì không? Hay cố ý giả ngu với tôi!” Đôi tay Thư Yến Tả thoải mái đút vào trong túi.

“Ôi! Một con muỗi thật to!” diee ndda fnleeq uysd doon Hoắc Nhĩ Phi vỗ một cái lên đùi, nhất thời có một vệt máu.

https://thuviensach.vn

Cô tức giận ngẩng đầu nhìn Thư Yến Tả, “Anh có thể nhanh lên một chút không! Muỗi rất nhiều, anh nhìn đùi em xem, lớn thành cái u rồi!”

Thư Yến Tả cũng cảm thấy rất nhiều muỗi, ai bảo cô mặc phong phanh như vậy, con muỗi không cắn cô thì cắn ai? Cái gì gọi là anh có thể nhanh lên một chút không! Rõ ràng chính là cô đang trốn tránh vấn đề!

“Không phải quên chuyện hiệp nghị chứ.” Thư Yến Tả thấy tay cô đập ra từng vệt đỏ trên đùi, không khỏi hít sâu một hơi.

“Hiệp nghị? Không phải đã sớm không cần nhắc đến hiệp nghị rồi sao?” Giọng của Hoắc Nhĩ Phi nhẹ nhõm tới cực điểm.

Khiến Thư Yến Tả lại bực mình một trận, “Không tính? Đầu cô bị chập mạch hả!”

“Đầu anh mới chập mạch, chẳng lẽ anh quên điều kiện đầu tiên có hiệu lực trong hiệp nghị kia?” Hoắc Nhĩ Phi liên tiếp ngáp hai cái, vỗ vỗ miệng, nhảy xuống xích đu, chuẩn bị đẩy người đó hiện giờ còn chưa kịp phản ứng đi vào trong nhà trước, nhưng Thư Yến Tả sao dễ dàng bỏ qua cho cô như vậy.

Kéo cánh tay của cô, “Cô đang khiêu chiến tính nhẫn nại của tôi sao? Hay cảm thấy đùa giỡn tôi rất dễ dàng?” Điều kiện đầu tiên có hiệu lực không phải là trong vòng nửa năm mèo nhỏ yêu minh sao? Cô rốt cuộc có ý tứ gì? Lại dám chơi mình?

“Đau chết! Anh bóp đau em!” Hoắc Nhĩ Phi chu mỏ ai oán nói.

Thư Yến Tả vẫn không hề chớp mắt nhìn cô, giống như không nhận được đáp án không chịu bỏ qua.

Hoắc Nhĩ Phi cắn môi nhìn anh, mình đã nói rõ ràng như vậy rồi!

https://thuviensach.vn

“Tôi hiểu.” Đau đớn trong mắt Thư Yến Tả chợt lóe lên, buông cánh tay cô ra, cũng không quay đầu lại rời đi.

Khi Hoắc Nhĩ Phi nghe anh nói anh hiểu còn tưởng rằng anh đã hiểu thật, ngay khi nhìn thấy ánh mắt của anh thì hiểu anh hiểu lầm mình, thấy anh không chút lưu tình xoay người rời đi, không khỏi chạy vội lên, ôm chặt lấy Thư Yến Tả từ phía sau.

“Anh hiểu cái gì! Anh đồ ngốc nghếch này! Ngốc hết biết... Ngốc đến không biết... Em yêu anh...” Hoắc Nhĩ Phi dán má vào lưng Thư Yến Tả, từ lớn tiếng lúc đầu đến cuối cùng nhỏ như muỗi kêu, vang dội trong đêm tối yên tĩnh này, cực kỳ công kích lòng người.

Thư Yến Tả bị lực đánh vào của cô đụng phải bước chân lảo đảo mấy bước, khi nghe mèo nhỏ nói “Ngốc” liên tục đến ba chữ vẫn hy vọng xa vời kia, trong lòng quả thật khơi gợi lên sóng lớn cao ngất, hoàn toàn bị chấn động.

Quả nhiên mèo nhỏ không giống lúc trước.

“Thật ra thì ngay cả chính em cũng không biết yêu anh từ khi nào, cho tới nay, em vẫn đang trốn tránh vấn đề này, cảm giác yêu anh là chuyện không thể nào xảy ra, bởi vì anh đã từng đối xử xấu xa với em như vậy...” Giọng Hoắc Nhĩ Phi hơi nghẹn ngào.

“Cho nên, em một mực trốn tránh lòng mình, chưa bao giờ nghĩ tới phương diện đó, cảm giác đó là không đúng, di ien n#dang# yuklle e#q quiq on nhưng không biết ý nghĩ này của mình lại làm tổn thương anh, đều là em không tốt, là em quá tùy hứng...” Giọng Hoắc Nhĩ Phi buồn buồn, nói ra những lời này quả thật cần dũng khí rất lớn, nhưng cô biết mình không thể tiếp tục trốn tránh, nếu thật sự không nói ra lời trong lòng mình, cô sợ mình sẽ hối hận cả đời.

https://thuviensach.vn

Hàng loạt lời bộc bạch thật lòng khiến Thư Yến Tả bình tĩnh rất nhiều, đủ thứ trước kia dường như cũng bù không được câu “Em yêu anh”, quả nhiên là mèo nhỏ hậu tri hậu giác *, phản ứng lâu như vậy.

(*) hậu tri hậu giác: khi người khác đã biết, mình không biết, sau đó mới nhận thấy. Chuyện qua rồi mới phản ứng được.

“Tính cách của em rất quật cường, còn rất cực đoan, luôn cố chấp kiên trì một chuyện. Hơn nữa em ghét bị người khác uy hiếp, ghét người khác hung dữ em, em rất dễ kích thích tính tình quật cường như vậy, không tự chủ sẽ nói ra một vài lời trái lương tâm, lần trước khi anh đi tìm em, chúng ta rõ ràng có thể dễ dàng nói chuyện, nhưng giọng điệu của anh khiến cho em không bình tĩnh được, còn luôn cầm... Giấy chứng nhận kết hôn ra uy hiếp em, em đáng lẽ không định nói chuyện hiệp nghị đâu, nhưng... Em nghĩ một đằng nói một nẻo, anh cũng biết, cho tới bây giờ em cũng sẽ không chịu yếu thế trước mặt anh, nói ra lời tuyệt đối không thể thu lại, thật ra thì, em chính là mạnh miệng...” Hoắc Nhĩ Phi nói đứt quãng, cánh tay càng thêm ôm chặt eo Thư Yến Tả, làm nũng hơi quật cường.

Thân thể Thư Yến Tả hơi cứng ngắc, đây là lần đầu tiên mèo nhỏ mở rộng lòng nói với anh một chút, hồi tưởng lại gây gổ lần đó của hai người, mình cũng có chỗ không hề đúng, ngay lúc đó mình hoàn toàn bị ghen tức làm đầu óc choáng váng, biết rõ mèo nhỏ không thể dùng phương thức như vậy, kết quả vẫn còn không khống chế được miệng mình.

“Sau này chúng ta không cần như vậy có được không, cho dù có hiểu lầm có lỗi gì, đều phải bình tĩnh ngồi xuống, luôn có biện pháp giải quyết đúng không, em... Em không muốn sẽ rời khỏi anh, cho dù anh cảm thấy em da mặt dày cũng được, mày dày mày dạn cũng được, còn không giảng đạo lý đến dây dưa anh, em cũng không muốn buông tay, em...” Hoắc Nhĩ Phi đã nói như bắn rap rồi, ấp úng không nói ra được.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả gỡ cánh tay cô ra, xoay người lại, cười đến hơi ranh mãnh, “Em làm sao?”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 121+1: Lucus Nói: Con Cũng Cảm Thấy Mẹ Là Một Bảo Bối (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian)

"Em... Em nhất định bám lấy anh, cả đời cũng không muốn rời đi." Hoắc Nhĩ Phi lấy hết dũng khí thổ lộ, cô chính là một người như thế, đã nhận định chuyện gì thì kiên trì tới cùng, sáu năm trước cô đã cho rằng Thư Yến Tả là một ác ma, cho nên cô kiên trì tới cùng, hận bao lâu; sáu năm sau, cô phát hiện mình yêu anh, như vậy cô nhận định anh cả đời, cũng không buông tay, trừ phi anh thật sự không cần mình nữa.

Hai người cứ đứng trong ánh trăng nhìn nhau như vậy, ánh mắt dịu dàng như nước khiến trăng sáng trên trời cao kia cũng không nhịn được xấu hổ, lặng lẽ trốn vào trong mây, chỉ lộ ra một mảnh trăng lưỡi liềm tinh tế.

Thư Yến Tả nghiêng người hôn lên đôi môi đỏ mọng của mèo nhỏ, hôn ôn nhu triền miên, giống như hoa tỏa hương thơm bốn phía, làm cho người ta kìm lòng không được mà say.

Hai cánh tay Hoắc Nhĩ Phi ôm cổ Thư Yến Tả, rất xấu hổ hôn trả anh, hình như trong thân thể có một đốm lửa đang thiêu đốt, để cho trái tim cô nhảy thình thịch không ngừng.

Sau một lúc thật lâu, hai người mới thở dốc phì phò tách ra, Hoắc Nhĩ Phi tỏ vẻ thẹn thùng chui vào trong ngực Thư Yến Tả, hai cánh tay ôm chặt quanh hông anh, gương mặt ửng đỏ chôn trước ngực anh, hình như cô có thể nghe được tiếng tim Thư Yến Tả đập, di1enda4nle3qu21ydo0n trong lòng tự dưng vui vẻ, tình yêu quả nhiên có thể khiến người ta sẽ trở nên không giống mình.

https://thuviensach.vn

Hai người triền miên một lúc lâu dưới lầu rồi mới trở về phòng, Lucus đang tứ ngưỡng bát xoa * ở trên giường mà ngủ ngon lành, hoàn toàn không biết trong đêm nay quan hệ giữa cha mẹ bé đã xảy ra biến hóa về chất.

(*) Tứ ngưỡng bát xoa: Chỉ tư thế ngửa mặt lên trời, dạng chân dạng tay ra, có ý chê trách.

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Sáng sớm, Thư Tử Nhiễm đã gọi điện thoại video nói chuyện với Lucus, chúc bé sinh nhật vui vẻ, còn nói mua rất nhiều quà tặng đặt ở trong nhà rồi, chờ bé về mở.

Đối với chuyện chị Phi Phi chủ động xuất kích, cô tỏ vẻ tán thưởng cực lớn, đã sớm nên làm như vậy!

Cha Hoắc và mẹ Hoắc càng thêm gọi điện thoại vượt biển chúc cháu ngoại nhỏ sinh nhật vui vẻ, trên mặt Lucus vui thành một đóa hoa, rất vui vẻ đó!

Nguyện vọng trong sinh nhật năm nay của Lucus chính là mẹ sẽ luôn cùng cha còn có bé ở cùng một chỗ, cũng không cần tách ra nữa, còn có bác cả nhanh chóng tỉnh lại.

Từ sáng sớm Ninh Như Chân đã ở dưới lầu chuẩn bị xong bữa ăn sáng phong phú, vừa thấy tiểu Tả và Phi Phi, không nhịn được trêu ghẹo nói: “Tối hôm qua lúc khuya giống như dì nghe được dưới lầu có người thổ lộ, quả thật giống như kịch trên ti vi, thật sự làm cho người ta cảm động mà!”

Hoắc Nhĩ Phi đang uống sữa bò tay run lên, thiếu chút nữa làm đổ ra, chân phải ở dưới bàn khẽ đạp đạp người nào đó đang bình tĩnh ăn bánh mỳ.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả vẫn bình tĩnh tự nhiên ăn bánh mỳ, “Chắc là con mèo nào đó ở dưới kêu meo meo thôi.”

“Tại sao con không nghe thấy, bà cô, nhà bà nuôi mèo nhỏ từ khi nào?” Lucus rất nghi ngờ chen vào một câu.

Nhất thời đưa tới mấy người trên bàn cười trộm, ánh mắt khác thường liếc về phía Hoắc Nhĩ Phi.

Khóe miệng Hoắc Nhĩ Phi co quắp, rất kịp thời nói sang chuyện khác, “Lucus nói cho mẹ buổi trưa con thích ăn cái gì, mẹ làm tất cả cho con.”

“Mẹ muốn tự mình xuống bếp sao?” Lực chú ý của Lucus lập tức bị hấp dẫn qua.

“Ừ, bởi vì hôm nay là sinh nhật của Lucus, cho nên mẹ phải chuẩn bị rất nhiều món ăn ngon, cho con ăn no.” Hoắc Nhĩ Phi cưng chiều nhìn con trai.

“Wow! Mẹ thật giỏi! Trên lớp con cũng có mấy bạn nói mẹ mình làm cơm ăn ngon, về sau con cũng có thể theo chân các bạn khoe khoang rồi!” Lucus vỗ tay vui mừng nói.

Thư Yến Tả liếc nhìn mèo nhỏ đồ mặt dày, cô biết làm cơm?

Hình như Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy anh không tin, không cho là đúng liếc mắt nhìn anh một cái, hình như muốn nói: Vậy thì chờ ăn đi!

Ninh Như Chân nhìn hình ảnh một nhà tiểu Tả ấm áp như thế, không khỏi cũng vui mừng, nếu như chị và anh rể còn sống, nhất định sẽ cảm thấy rất vui mừng.

Hoắc Nhĩ Phi thật sự nói được làm được, đi siêu thị với Ninh Như Chân mua một đống lớn món ăn và gia vị Trung Quốc, chuẩn bị thể hiện

https://thuviensach.vn

bản lĩnh.

Thư Yến Tả mang theo Lucus Dieễn ddàn lee quiy đôn đi biệt thự của đại ca, chuẩn bị đón Tuyết Nghê về cùng nhau ăn cơm.

Trí nhớ của Lucus rất tốt, vừa đến nước Anh đã la hét muốn gặp bác cả của bé, cho nên mọi người chỉ có thể nói với bé bác cả bị bệnh, bây giờ không thể nói chuyện cũng không thể động đậy, cần điều trị một khoảng thời gian mới có thể tốt.

Mặc dù bé vẫn không thể lý giải cái gì gọi là ngã bệnh thì không thể nói chuyện cũng không thể động đậy, chỉ có điều bé vẫn rất hiểu chuyện, bởi vì bé biết chờ sau khi mình lớn lên rồi sẽ biết.

Khi nhìn thấy bụng thím Tuyết Nghê phồng lên, bé vẫn còn rất ngạc nhiên hỏi bà cô ở bên trong là cái gì?

Ninh Như Chân sờ đầu bé, cưng chiều nói: “Ở trong đó hả, có một em gái nhỏ, chưa tới hai tháng nữa Lucus có thể nhìn thấy em rồi.”

Lucus mở lớn hai mắt, bừng tỉnh hiểu ra hỏi: “Bà, con cũng từ trong bụng mẹ ra ngoài giống như vậy sao?”

Ninh Như Chân gật đầu cười, “Lucus thật thông minh.”

Sau đó bé chỉ muốn ngày nghỉ sẽ chạy đến bên cạnh bác cả nói chuyện với bác ấy, “Bác cả, Lucus rất nhớ bác, khi nào thì bác mới có thể nói chuyện với Lucus, em gái nhỏ thím Tuyết Nghê mang cũng sắp ra đời, bác có muốn nhìn một chút không? Dáng dấp nhất định rất đáng yêu đó.”

Buổi tối ngày nào đó, Lucus gối lên đầu gối bác cả nói, “Bác cả, con biết rõ bác nghe thấy lời con nói, mấy ngày nữa chính là sinh nhật con, trước kia hàng năm bác đều sẽ cùng dự sinh nhật với Lucus...”

https://thuviensach.vn

Do đó, vừa xuống xe, Lucus đã "Bình bịch" chạy đi tìm thím Tuyết Nghê và bác cả, còn kéo tay bác cả nói, "Bác cả, hôm nay con thật vui đó, cha và mẹ đều đến tổ chức sinh nhật cho con, nguyện vọng trong sinh nhật trước kia của con đã thực hiện rồi! Cho nên sang năm bác cả nhất định sẽ cùng đón sinh nhật với Lucus đúng không, bởi vì đây chính là nguyện vọng sinh nhật năm nay của con."

Chờ Tuyết Nghê dắt con trai ra ngoài, Thư Yến Tả cau mày nhìn đại ca nằm đó không nhúc nhích, lần đầu tiên đặt tay lên tay đại ca: "Đại ca, anh nhất định phải kiên trì tiếp, mọi người đều chờ đợi anh." Dứt lời, liếc mắt nhìn chằm chằm sắc mặt đại ca vẫn yên tĩnh như cũ, xoay người đi, hình như rất không đành lòng ở lại tiếp.

Sau khi bọn họ rời đi, sắc mặt Thư Phiến Hữu có chấn động nhỏ không thể nhìn thấy, ngay sau đó như cũ.

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Chử Tuyết Nghê vừa nghe nói Phi Phi tự mình xuống bếp, vội hô to hôm nay có lộc ăn, khiến Lucus hỏi tới, "Thím Tuyết Nghê, mẹ làm món ăn ngon lắm sao?"

"Mẹ con đó, mặc dù bản thân hơi mơ hồ, nhưng phương diện nấu nướng vẫn rất có thiên phú, đặc biệt có nghiên cứu về thức ăn ngon, luôn có thể biến đổi đa dạng làm ra đủ loại món ăn ngon, nhớ năm đó khi chúng ta học đại học, thuê một căn phòng ở ngoài, thím và Tiêu Tiêu bình thường đều phụ trách mua thức ăn, rửa rau rửa chén, nhiệm vụ đầu bếp rơi vào trên đầu mẹ con." Chử Tuyết Nghê nhớ lại chuyện cũ, hình như đặc biệt vui vẻ.

Thư Yến Tả vừa lái xe vừa nghe Tuyết Nghê nói chuyện với con trai, chỉ cảm thấy hết sức khó có thể tin, mèo nhỏ rất có thiên phú nấu nướng? Sao anh không nhìn ra?

https://thuviensach.vn

“Lucus, con và cha con về sau rất có thể có lộc ăn đó! Mẹ con đó, tuyệt đối là một bảo bối!” Chử Tuyết Nghê die nd da nl e q uu ydo n cuối cùng ủng hộ bạn tốt.

“Con cũng cảm thấy mẹ là một bảo bối, kể từ sau khi mẹ trở lại, cha vui vẻ rất nhiều.” Lucus cười ha hả nói.

Là một bảo bối? Là một yêu tinh đáng ghét mới không sai! Thư Yến Tả thầm giận nói, anh nào có vui vẻ rất nhiều?

Hoắc Nhĩ Phi bên trong phòng bếp ngược lại rất thích thú, đeo tạp dề ở đó rửa rau, thái thức ăn, Ninh Như Chân giúp việc cho cô, thấy cô làm có hình có dạng, không khỏi tin tưởng cô thật sự có tài.

Bởi vì tán dương của Chử Tuyết Nghê, Thư Yến Tả và Lucus cũng cực kỳ mong đợi bữa cơm trưa này, khi một bàn món ăn ngon được bưng lên bàn ăn thì Thư Yến Tả vẫn cảm thấy hơi khó có thể tin, những món này đều do một mình cô làm?

“...! Còn có món cuối cùng là mực sườn nấu bí xanh.” Hoắc Nhĩ Phi dùng bao vải ôm nồi đất ra, bỏng đến cô vội vàng túm lỗ tai.

“Trời ạ! Phi Phi, cậu làm cũng quá phong phú đi, trước kia cậu chưa bao giờ làm nhiều món ăn ngon như vậy cho mình tớ, hôm nay tớ phải ăn ba chén!” Chử Tuyết Nghê rưng rưng tuyên bố.

Ninh Như Chân nhịn không được, “Phì” một tiếng bật cười, “Bây giờ con là hai người, ăn nhiều một chút là đương nhiên.”

“Dì Ninh tốt nhất rồi!” Chử Tuyết Nghê cảm động đến rơi nước mắt làm nũng, trong khoảng thời gian này, dì Ninh giống như dì ruột của mình vậy, tốt không thể phản đối.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Ninh Như Chân cũng cực kỳ cảm khái, hai người sắp thành bà xã của cháu ngoại vô cùng tốt, chính là còn chưa cầm giấy đăng ký kết hôn, thật sự khiến cho bà người dì nhỏ này hơi gấp, dù sao chị và anh rể đều không còn, ba cháu ngoại cũng chỉ có một mình bà là dì ruột thịt, anh rể là con trai độc nhất, không có bất kỳ người thân nào.

“Phi Phi, yêu cậu chết mất, tớ thích ăn thịt kho hạt dẻ này nhất rồi, còn có cánh gà thì là chế biến kiểu riêng của cậu, tớ thèm sắp chết rồi, bao lâu chưa ăn món ăn chính tông như vậy, sườn chua ngọt, thịt viên, thịt băm chưng trứng, tôm xào cay, cà nấu cá muối, cá nấu dưa chua... Wow! Còn có bánh chiên vị trái táo, pizza thịt mực, chậc chậc... Rất thích!” Chử Tuyết Nghê ý vị ở đó chép miệng.

Thư Yến Tả gắp một miếng thịt viên đầu sư tử kho tàu nếm nếm, nhai một lúc cũng không nói gì, Hoắc Nhĩ Phi trông mong nhìn anh, hy vọng anh nói ra cảm nhận.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 121+2: Lucus Nói: Con Cũng Cảm Thấy Mẹ Là Một Bảo Bối (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian) (2)

Kết quả người ta ăn hồi lâu, mới nói ra một câu, “Còn có thể.”

Miệng Hoắc Nhĩ Phi lập tức vểnh lên, cái gì gọi là còn có thể, chẳng lẽ hôm nay mình phát huy không như bình thường?

Chử Tuyết Nghê vội vàng gắp một miếng bỏ vào trong miệng, “Rõ ràng ăn cũng rất ngon mà!”

Lucus rất có lực ăn một miếng, chậc chậc gật đầu, “Mẹ, ăn thật ngon đó.”

Quả nhiên người nào đó được con trai khen đã bắt đầu lâng lâng rồi, liều mạng gắp thức ăn vào trong chén con trai.

Thư Yến Tả là người có miệng rất kén chọn, từ trong miệng anh nói ra được còn có thể chính là rất tốt, mèo nhỏ, quả nhiên vẫn thật sự có tài.

Ngay cả chồng dì nhỏ của Thư Yến Tả Douglas tiên sinh cũng tán dương: “Thật sự là một bàn món ăn ngon phong phú! Tay nghề của Phi Phi thật sự không tồi!”

Em họ của Thư Yến Tả Bowen (Ba Văn) trước khi ăn cơm trưa chạy về, nói thẳng hôm nay có lộc ăn, chị dâu hai này quả thật không có gì để nói, không chỉ vóc người xinh đẹp, còn có thể có một tay làm thức ăn ngon, quả thật là hâm mộ chết nhị ca rồi.

https://thuviensach.vn

(Chú thích: Từ nhỏ Ba Văn theo Nhiễm Nhiễm cùng gọi Thư Phiến Hữu là đại ca, Thư Yến Tả là nhị ca, thân thích trong gia tộc của bọn họ vốn ít, cũng không quan tâm những chuyện này.)

Bởi vì là lần đầu tiên gặp chị dâu hai, d1en d4nl 3q21y d0n Ba Văn biểu hiện ra nhiệt tình cực lớn, rất có lễ phép cầm tay nhỏ bé của người ta hôn lên, dĩ nhiên! Đây là lễ tiết khi gặp mặt của người Anh thôi.

Nhưng Thư Yến Tả lại không tình nguyện, nhất là thấy vẻ mặt thẹn thùng e lệ của mèo nhỏ thì càng thêm lửa giận thiêu đốt.

(Hoắc Nhĩ Phi khiếu nại: Em nào có thẹn thùng e lệ, rõ ràng bị em họ nhiệt tình làm cho ngượng ngùng, ai bảo anh không kéo cậu ấy, cậu ấy chỉ hôn mu bàn tay của em mà thôi, em dù sao cũng không thể hất ra, lại nói đây là lễ tiết của người nước ngoài mà!)

Ba Văn là trai đẹp lai điển hình, màu mắt màu xanh nhạt di truyền từ cha cậu Lister Douglas, tóc đen di truyền từ mẹ cậu Ninh Như Chân, hơn nữa ngũ quan điêu khắc kiểu Trung Tây hỗn hợp, quả thật mê chết một đám thiếu nữ thanh xuân, càng thêm tính tình hoạt bát sảng khoái, lại không mất phong độ ga lăng của đàn ông nước Anh.

Cậu và Nhiễm Nhiễm cùng năm, nhỏ hơn Nhiễm Nhiễm một tháng, cho nên mỗi lần Nhiễm Nhiễm đều rất cao hứng mà nói: “Mình cuối cùng có một em trai!”

Vì vậy, Ba Văn rất tự nhiên thành đối tượng Nhiễm Nhiễm bắt nạt, bé lại vô cùng vừa ý để cho “Chị” nay bắt nạt, hai người chơi chung từ nhỏ đến lớn, quan hệ không phải tốt bình thường.

Lần này cậu đưa quà sinh nhật cho Lucus là một thiết bị trò chơi phiên bản số lượng hạn chế toàn thế giới, chơi trò chơi đặc biệt chân thật đặc biệt thoải mái! Lucus lập tức hưng phấn hôn lên mặt chú Ba Văn một cái.

https://thuviensach.vn

Còn Hoắc Nhĩ Phi cau mày rồi, đứa bé yêu thích chơi game quá cũng không tốt, nhưng nhìn ánh mắt Thư Yến Tả không hề lo lắng chút nào, thật là, như vậy sao được?

Nhưng mà đây chỉ là một phần tâm ý của Ba Văn, cô lại không thể tỏ vẻ mất hứng, trong lòng thầm nghĩ: Vẫn âm thầm thương lượng với con trai, cố gắng giảm bớt thời gian chơi game của bé lại.

Sau khi cơm nước xong, Ba Văn đề nghị đi trường đua ngựa cưỡi ngựa, vừa đúng đó là chỗ do nhà một người bạn mở, Hoắc Nhĩ Phi và Lucus vừa nghe cưỡi ngựa cũng hưng phấn, bốn mắt sáng long lanh lên đồng loạt quét về phía Thư Yến Tả, trong mắt tiết lộ ý tứ chính là: Đi đi, đi đi!

“Nhị ca, bên cạnh trường đua ngựa chính là sân đánh golf, anh và cha có thể đi đánh một ván.” Ba Văn cười ha hả đề nghị.

“Cha, con muốn đi cưỡi ngựa.” Lucus dưới sự khuyến khích của mẹ, nói ra ý nguyện của mình.

Có thể nghĩ, tất cả mọi người bỏ phiếu đồng ý, Thư Yến Tả đương nhiên thiểu số phục tùng đa số.

Trừ Chử Tuyết Nghê có thai không thể đi, Ninh Như Chân ở lại chăm sóc cô ra, còn lai năm người đều đi.

Sau khi đến, mọi người mới phát hiện trường đua ngựa này thật lớn, xem ra gia thế của người bạn kia của Ba Văn quả thật không đơn giản! Có thể có được trường đua ngựa lớn như vậy và sân đánh golf thật sự hiếm thấy.

Vừa thấy được bạn tốt Charles, Ba Văn lập tức nhiệt tình giới thiệu: “Charles, từ trái sang phải theo thứ tự là cha tôi, nhị ca, chị dâu hai, cháu trai Lucus.”

https://thuviensach.vn

“Chales Weaves, người bạn tốt nhất của em, trước mắt là quý tộc độc thân nước Anh, tiền đồ không có giới hạn!” Ba Văn cười hì hì giới thiệu bạn tốt, nhưng mà cậu nói cũng là thật, lấy thân phận dinendian.lơqid]on quý tộc của Chales, hơn nữa với năng lực của bản thân anh, tiền đồ quả thật không thể đo lường, là bạch mã hoàng tử trong lòng rất nhiều cô gái nước Anh.

“Rất vinh hạnh được biết mọi người, nghe nói hôm nay là sinh nhật của người bạn nhỏ Lucus, có phải con nhìn trúng con ngựa kia không, chú sẽ đưa cho con có được không?” Charles mắt màu xanh dương, khi cười rất đỗi ngọt ngào.

Lucus là một đứa bé cực kỳ ngoan ngoãn, bé luôn sẽ không nhận quà tặng của người lạ, trừ phi cha mẹ cho phép.

“Cái này, ngựa có thể gửi vận chuyển sao? Tôi cảm thấy công ty hàng không chắc sẽ không cho phép.” Hoắc Nhĩ Phi rất phiền muộn tiếc nuối nói.

“Thư phu nhân quả nhiên rất thú vị.” Mắt xanh dương của Charles híp lại, cười đến mê người, bởi vì vừa rồi khi Ba Văn giới thiệu gọi cô là chị dâu, cho nên rất tự nhiên gọi cô là Thư phu nhân.

Hoắc Nhĩ Phi hơi quẫn bách, cô và Thư Yến Tả còn chưa kết hôn đâu.

Cô chưa kịp mở miệng, Charles lại hỏi, “Sao tôi cảm giác Thư phu nhân hơi quen mặt, rất giống một người bạn tôi quen biết khi đi trượt tuyết trên đỉnh Titlis ở Thụy Sĩ năm rồi.”

Thụy Sĩ? Đỉnh Titlis? Trượt tuyết? Hoắc Nhĩ Phi tiêu hóa mấy từ này, không trách được thế nào mình cũng cảm thấy cậu ta rất quen mặt, cậu ta... Không phải là cao thủ trượt tuyết đó sao! Đúng! Chính là cậu ta! Đây cũng quá trùng hợp rồi.

https://thuviensach.vn

“Không thể nào, trùng hợp như thế! Năm rồi tôi quả thật đến đỉnh Titlis trượt tuyết, cậu giống như chính là cao thủ trượt tuyết!” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy đây đúng là một chuyện thú vị, bạn bè tốt của Ba Văn lại là cao thủ trượt tuyết cô đã từng gặp trên đỉnh Titlis ở Thụy Sĩ – Trai đẹp có mắt màu xanh lam.

Charles cười đến mê người hơn rồi, “Quả thật rất có duyên, cô thật sự đã kết hôn?”

Vốn vừa nghe Charles nói đến trượt tuyết ở đỉnh Titlis thì trong lòng Thư Yến Tả rất khó chịu, mặt cũng âm trầm dọa người, quả nhiên suy nghĩ của mình là đúng, ngay từ ban đầu không nên tới nơi này.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy vấn đề này hỏi cũng quá rõ ràng rồi, lặng lẽ liếc nhìn Thư Yến Tả, phát hiện sắc mặt của anh thật sự không tốt, vội vàng nói: “Cậu đã gọi tôi là Thư phu nhân rồi, câu hỏi này không phải rất kỳ quái sao?” Hiển nhiên không trả lời trực tiếp vấn đề của người ta.

Nghe được câu trả lời của mèo nhỏ, vẻ mặt Thư Yến Tả hơi hòa hoãn xuống, về sau kiên quyết không thể để cho một mình mèo nhỏ ra ngoài du lịch.

“Mẹ, lần sau khi mẹ đi trượt tuyết phải mang theo Lucus.” Lucus chu cái miệng nhỏ nhắn đáng yêu nói.

Hoắc Nhĩ Phi sờ đầu nhỏ của con trai, gật gật đầu.

“Cậu lại còn biết chị dâu hai trước cả tôi, thế giới này thật sự rất nhỏ! Chị dâu hai và Lucus đều không biết cưỡi ngựa, cậu có thể phải tìm thầy dạy cưỡi ngựa tốt nhất dạy cho hai mẹ con chị ấy mới được.” Ba Văn vỗ vỗ bả vai người anh em, phá vỡ không khí có điểm là lạ vừa rồi.

“Đó là đương nhiên, tôi đây không phải có sẵn sao?” Charles tràn đầy tự tin nói, cậu cảm thấy nhị ca của Ba Văn không phải lạnh bình thường,

https://thuviensach.vn

cho nên cố ý kích thích anh ấy.

Quả nhiên, ánh mắt bén nhọn của Thư Yến Tả lập tức quét tới.

“Đánh golf của cậu đi, cần người dạy, còn không bằng tự tôi tới dạy.” Ba Văn cảm thấy hôm nay Charles có gì đó rất không đúng, coi như cậu ấy thích chị dâu hai, nhưng không cần biểu hiện được rõ ràng như vậy chứ! Cậu ta lại dám mơ ước người phụ nữ của nhị ca, vậy không phải va vào trên họng súng sao! Ngày khác phải nói tử tế chuyện xưa của nhị ca với Charles.

Cha Ba Văn là Lister cũng cưỡi ngựa vòng quanh trường đua một vòng, thấy mấy đứa nhỏ còn đứng đó, không khỏi kêu bọn họ qua cưỡi ngựa.

Sau khi thay đồ cưỡi ngựa xong, Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy mình thật hiên ngang mạnh mẽ, cảm giác của mình đặc biệt tốt, con trai lại là một tiểu soái ca, quả nhiên là cực kỳ hợp mắt!

Charles kêu hai thầy dạy cưỡi ngựa tốt nhất dạy cho Hoắc Nhĩ Phi và Lucus, cũng dắt một con ngựa đen nhỏ ra cho Lucus, lông bờm đen nhánh trơn mượt, Lucus đặc biệt vui mừng, dưới sự trợ giúp của thầy dạy cưỡi ngựa, cưỡi con ngựa đen nhỏ, lại còn lấy cho nó một cái tên vang dội: Tiểu Kỳ Lân.

So sánh với con trai bình tĩnh, Hoắc Nhĩ Phi sợ hãi nhiều hơn, mặc dù vẫn mơ ước được cưỡi ngựa, nhưng khi diễn tập thực chiến thì lại là một chuyện khác, dù sao cũng là lần đầu tiên, trong lòng vẫn hơi sợ hãi, nếu ngựa đột nhiên nổi điên thì làm như thế nào? Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy khủng bố.

Cho nên cho dù thầy dạy cưỡi ngựa nói với cô như thế nào, cô đều không cách nào kiềm chế được sợ hãi trong lòng mình, nhưng cô lại vẫn rất muốn học, cho nên Thư Yến Tả ở bên cạnh không nhìn nổi nữa.

https://thuviensach.vn

“Dượng, mọi người qua bên kia trước đánh một ván, cháu lập tức đến sau.”

“Được, Charles, chúng ta đi trước thôi.” Lister kêu Charles đi cùng đến sân đánh golf.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 122+1: Xuân Sắc Vô Biên Ở Trường Đua Ngựa (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 2)

Editor: Puck

Thư Yến Tả kéo Hoắc Nhĩ Phi lên con ngựa trắng, một phát lật người ngồi ở phía sau cô, ôm hông cô, không nhịn được trêu ghẹo cô mấy câu, "Thả lỏng một chút, không phải bình thường lá gan của em rất lớn sao? Cưỡi ngựa lại sợ thành ra như vậy, ngay cả con trai cũng bình tĩnh hơn em."

"Điều này có thể đánh đồng sao? Cưỡi ngựa có nhiều nguy hiểm! Lỡ như nó nổi giận chạy như điên thì làm như thế nào?" Hoắc Nhĩ Phi vểnh môi đỏ mọng lên không vui nói, chỉ có điều sau khi Thư Yến Tả đi lên quả thật cho cô cảm giác an toàn, tâm tình khẩn trương mới vừa rồi lập tức không còn, cũng sẽ không sợ, hình như cho dù xảy ra chuyện gì đều có cánh tay kiên cường của anh che chở mình phía sau, rất yên tâm.

Thư Yến Tả để con ngựa chậm rãi chạy một vòng trên thảm cỏ, mèo nhỏ cần thích ứng trước một chút.

"Anh biết cưỡi ngựa, mới vừa rồi làm sao không bằng lòng tới?" Hoắc Nhĩ Phi tựa vào trong ngực Thư Yến Tả không hiểu hỏi.

"Bởi vì anh sợ dạy yêu tinh phiền toái là em." Cánh môi Thư Yến Tả dán bên tai mèo nhỏ, phun khí nóng.

"Sao anh biết được em không biết, thật là." Hoắc Nhĩ Phi méo miệng.

https://thuviensach.vn

“Em vốn không biết, hay là nói, em giả bộ?” Thư Yến Tả thấy thời điểm không xê xích gì nhiều, siết chặt yên ngựa, kẹp bụng ngựa một cái, con ngựa lập tức chạy.

Bị sợ đến Hoắc Nhĩ Phi co quắp ngã trong ngực Thư Yến Tả, hai cánh tay càng thêm bám chặt lấy cánh tay anh, trong miệng không nhịn được thét to: “A! Chậm một chút! Em sắp té xuống rồi!”

“Ngoan, không có chuyện gì, có anh ở đây, em không rớt xuống được.” Một tay Thư Yến Tả nắm yên ngựa, di ien n#dang# yuklle e#q quiq on một tay ôm eo thon của mèo nhỏ, phun khí liên tiếp bên tai cô.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy bây giờ mình vô cùng khổ sở, con ngựa càng chạy càng nhanh, tim của cô cũng sắp nhảy ra ngoài, hơn nữa người đàn ông thúi này còn phả hơi bên tai cô, thỉnh thoảng một dòng điện đánh qua, khiến cho cô sắp phát điên.

“Ngoan, không phải em rất thích cưỡi ngựa sao? Đây mới thật sự là cưỡi ngựa, gió gào thét bên tai mà qua có phải rất sảng khoái không, mở mắt ra nhìn phía trước mặt.” Thư Yến Tả biết cô rất sợ, một mực an ủi cô.

Con ngựa chạy ra khỏi đồng cỏ, chạy theo đường nhỏ bên cạnh, Hoắc Nhĩ Phi dưới sự khích lệ của Thư Yến Tả từ từ mở mắt ra, nhìn lá cây màu xanh hai bên gào thét mà qua, sao chạy ra khỏi sân, đây là định đi đâu?

“Đây là đâu? Lạc đường làm thế nào?”

“Yên tâm, có anh ở đây làm sao lạc đường được.” Thư Yến Tả rất tự tin bảo đảm.

Có lẽ sợ hãi vừa rồi đã qua, Hoắc Nhĩ Phi rất hưởng thụ cảm giác ngồi rong ruổi trên ngựa, quả nhiên rất kích thích, kích thích đến khiến cô muốn gào to mấy tiếng! Cảm giác rất giống mơ ước cưỡi ngựa trước kia của cô,

https://thuviensach.vn

trong lòng không khỏi vui vẻ, một chút cảm giác khẩn trương cũng không có, có một mùi vị tự do.

Con ngựa chạy như vậy sau một lúc cũng mệt mỏi, Thư Yến Tả khiến nó hãm lại tốc độ.

Hoắc Nhĩ Phi thấy con ngựa dừng lại, xoay đầu lại hỏi, “Sao lại ngừng...” Đôi môi vừa đúng trượt qua cánh môi Thư Yến Tả, ánh mắt của hai người trong nháy mắt giao nhau một chỗ.

“Nếu mèo nhỏ đã nhiệt tình như vậy, anh đương nhiên từ chối thành bất kính.” Nói xong hôn lên luôn.

“Ưmh... Em nào có...” Hoắc Nhĩ Phi ấp úng cãi lại.

Tất cả âm thanh đều bị bao phủ trong nụ hôn dài triền miên này, có lẽ do tư thế ngồi của Hoắc Nhĩ Phi quá khó chấp nhận rồi, Thư Yến Tả dứt khoát ôm lấy cô, để cho cô ngồi đối mặt với mình.

Hoắc Nhĩ Phi hét lên một tiếng, bị buộc ngồi trên người Thư Yến Tả, Thư Yến Tả canh chính xác không sai chiếm lấy cánh môi mềm mại của cô, nuốt toàn bộ tiếng kêu sợ hãi của cô vào trong bụng, bởi vì ở trên ngựa, Hoắc Nhĩ Phi thể không ôm chặt lấy cổ Thư Yến Tả, hai chân treo ngược trên hông anh.

Nụ hôn này có thế tới mãnh liệt, cháy sạch hai người khó nhịn như đốt cháy cơ thể...

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy chống đỡ giữa đùi mình chính là đồ lửa nóng kia, thật khó chịu, không khỏi nâng mông lên, định cho mình cách xa nó một chút, kết quả con ngựa đột nhiên lắc lư, để cho cô vừa đúng ngồi vào phía trên, nhất thời hai người đều phát ra tiếng kêu rên.

https://thuviensach.vn

“Mèo nhỏ, em cố ý.” Thư Yến Tả thở hổn hển, giọng nói trầm thấp vang lên.

“Nào có... Em vốn định cách xa nó một chút...” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoắc Nhĩ Phi cau lại, sắp khóc, thật khó chịu!

Một tay Thư Yến Tả đưa vào trong quần áo của mèo nhỏ, cởi ra hai nút áo trước ngực cô, kìm lòng không được di1enda4nle3qu21ydo0n nắn bóp. Đều do mèo nhỏ đòi cưỡi ngựa, bộ đồ cưỡi ngựa này thật sự đủ phiền toái, nhất là quần này còn mang giày, thật sự muốn xé nát vứt bỏ nó.

“Không... Đừng, ở đây sẽ có người nhìn thấy, ở ngoài trời đấy, anh buông em ra ngồi đàng hoàng nào!” Hoắc Nhĩ Phi mím miệng khóc kể.

Có lẽ hai từ “Ngoài trời” nhắc nhở Thư Yến Tả, anh vội vã cài nút áo lại cho mèo nhỏ, nhấc cô lên, để cho cô xoay người sang chỗ khác, ôm hông của cô, điều khiển ngựa chạy nước rút.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy đổi tư thế trên ngựa thật sự quá khó chịu, không đợi mình ngồi vững vàng, con ngựa đã chạy, lắc lư đến cô vội vàng rúc vào trong ngực Thư Yến Tả, hai cánh tay càng thêm ôm chặt chân anh, để giữ vững thăng bằng cho mình.

Mới vừa rồi lửa nóng trong cơ thể còn chưa tản đi, giờ phút này bị gió thổi tới, chỉ cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái nói không ra được, nhưng sao vật chống đỡ phía sau mình còn nóng bỏng như vậy!

Nhìn hoàn cảnh chung quanh dường như không phải đường quay về, không khỏi hỏi, “Đi đâu vậy?”

“Ngoan, em chờ một chút sẽ biết.” Giọng nói quyến rũ của Thư Yến Tả cực kỳ có sức hút, khiến trong lòng Hoắc Nhĩ Phi tê dại một trận, cực kỳ yêu nghiệt!

https://thuviensach.vn

Chờ đến khi ra đến bãi đậu xe ngoài trường đua ngựa, Hoắc Nhĩ Phi mơ hồ, phải đi nhanh như vậy? Hơn nữa con trai vẫn còn ở trong trường đua ngựa cưỡi ngựa!

“Lucus vẫn còn ở bên trong cưỡi ngựa mà, chúng ta không thể ném con lại một mình rồi đi.”

Thư Yến Tả tung người xuống ngựa trước, đỡ mèo nhỏ xuống ngựa, trực tiếp lôi kéo cô đi về phía chiếc Hummer của mình.

“Đừng! Chúng ta đi Lucus sẽ đau lòng.” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy cho dù nói như thế nào cũng không thể ném con trai lại.

“Ai nói phải đi, anh chỉ cần em giúp anh... Tiêu lửa.” Thư Yến Tả sợ cô liến thoắng không ngừng, giải thích rất đơn giản, đóng cửa xe lại, cho xe chạy ra bên ngoài.

Tiêu lửa? Hoắc Nhĩ Phi còn đang suy nghĩ ý tứ của từ này, trong lúc vô tình liếc về vật vẫn còn nhô lên ở hông Thư Yến Tả, mặt lập tức nóng lên, không phải chứ? Đây là ý tứ của tiêu lửa? Còn ở trong xe?

Xe dừng lại bên cạnh đường nhỏ vắng vẻ, cây xanh bóng mát, vừa đúng che một phía, Thư Yến Tả đổi toàn bộ cửa sổ xe thành màu đen như mực, xe xa hoa chính là tốt như vậy! Cứ như thế, cho dù có người đi qua bên cạnh cũng không nhìn thấy cảnh tượng bên trong.

Hoắc Nhĩ Phi cũng coi như là một người từng trải, làm sao không hiểu được anh định làm gì, không thuận theo kêu lên: “Em không muốn đâu, tối về, em... Em lại bồi thường anh.”

“Không còn kịp rồi, em nhìn dáng vẻ như vậy của anh còn có thể đánh golf sao? Còn không phải bị bọn họ cười nhạo?” Thư Yến Tả nhìn vật nào đó trong quần.

https://thuviensach.vn

“Nhưng mà, nhưng mà... Bọn họ sẽ hoài nghi...” mặt của Hoắc Nhĩ Phi hoàn toàn cau lại, người đàn ông thúi này!

“Bọn họ đều là người trưởng thành, sẽ rõ, tới đây...” Thư Yến Tả kéo dài giọng, ý bảo mèo nhỏ ngồi lên người anh.

“Em không muốn!” Hoắc Nhĩ Phi Dieễn ddàn lee quiy đôn kiên quyết không đồng ý, tại sao có thể làm chuyện như vậy ở trên xe?

Thư Yến Tả đã nhịn lâu rồi, một phát kéo mèo nhỏ đang cong môi ở kia, để cho cô giạng chân ở trên người mình, tay đã đưa vào trong quần áo của cô, đến mức, nóng như lửa cháy lan ra đồng cỏ, hai người mới vừa rồi còn chưa tiêu tan hết tình dục, trong nháy mắt bắt đầu cháy rừng rực.

Sau khi trải qua nhiều chuyện như vậy, Hoắc Nhĩ Phi cũng không phải không muốn, chỉ có điều ở trong suy nghĩ của cô, làm chuyện như vậy phải ở trong phòng, hơn nữa ở trên giường mới đúng!

Nhưng mà, trên dưới toàn thân cô đều bị Yến trêu chọc đến tê dại! Thật khó chịu!

“Mới vừa rồi em nói là ngoài trời, bây giờ toàn bộ đều bị che kín, ngoan, không ai nhìn thấy, kể cả đứng trước cửa sổ xe cũng không nhìn thấy.” Thư Yến Tả phả hơi bên cạnh tai mèo nhỏ, an ủi cô.

“Vậy... Anh nhanh một chút...” Gương mặt Hoắc Nhĩ Phi đỏ bừng dính vào trên người Thư Yến Tả, giọng nhỏ yếu như ruồi muỗi.

Thư Yến Tả lập tức được cổ vũ, bắt đầu cởi giày ủng và quần của mèo nhỏ xuống.

Mà Hoắc Nhĩ Phi chỉ mặc quần lót màu đen giạng chân ở trên người Thư Yến Tả, dáng vẻ đó cực kỳ xinh đẹp, toàn thân cũng tản mát ra hơi thở

https://thuviensach.vn

lười biếng giống như mèo, móc áo lót đã sớm bị anh cởi ra, giờ phút này đang cắn trái anh đào tươi ướt át kia...

Hoắc Nhĩ Phi không khỏi ngẩng đầu lên, phát ra từng trận rên rỉ khó nhịn, chiếc cổ tinh tế ngửa ra đường cong duyên dáng, quả thật khiến Thư Yến Tả sôi sục máu nóng...

Anh nhanh chóng cởi khóa kéo quần của mình, nâng chân mèo nhỏ lên, để cho cô cởi quần lót ngồi xuống.

...

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 122+2: Xuân Sắc Vô Biên Ở Trường Đua Ngựa (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 2)

Khoảnh khắc khi hai người kết hợp thân mật, nhiệt độ trong xe chợt lên cao đến đỉnh núi, một tay Thư Yến Tả điều chỉnh hạ thấp ghế ngồi, lật người đè mèo nhỏ ở phía dưới hung hăng rung động, hơi thở hai người đan vào một chỗ, tiếng lòng cực kỳ mê người...

Trên đồng cỏ, Lucus đang cưỡi ngựa phát hiện cha mẹ bé đã thật lâu không quay lại, không khỏi hỏi chú Ba Văn, “Chú Ba Văn, mẹ và cha đi đâu rồi?”

Ba Văn cũng không nói được, chỉ đành phải sờ đầu nhỏ của Lucus, “Cha con dạy mẹ con cưỡi ngựa rồi, có thể ngựa chạy quá nhanh nên lạc đường.”

“Cha ngốc quá, lại có thể lạc đường.” Lucus cười hì hì nói, “Chú Ba Văn, chú xem có phải con học được rất nhanh không, một mình con có thể cưỡi nó đi khắp nơi rồi.”

“Dĩ nhiên, Lucus luôn rất thông minh.” Ba Văn tán dương từ trong thâm tâm.

Đúng lúc này, Thư Yến Tả và Hoắc Nhĩ Phi cưỡi ngựa trở lại, so sánh với Thư Yến Tả mặt mày hớn hở, Hoắc Nhĩ Phi thì mặt mũi tràn đầy ửng hồng, tóc cũng hơi xốc xếch, gió này, quả nhiên rất lớn!

“Cha, mẹ, con đã học được cưỡi ngựa rồi, sao hai người lâu như vậy mới trở về, bị lạc đường sao?” Lucus vừa nhìn thấy cha mẹ bé, vội để cho tiểu Kỳ Lân chạy qua.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả tung người xuống ngựa, thuận tiện ôm mèo nhỏ xuống, cười nói: “Đúng vậy, Lucus thật thông minh, nơi này quá lớn, cho nên hơi không phân rõ phương hướng, ngay cả cha cũng lạc đường.”

Ba Văn vừa nhìn dáng vẻ anh họ và chị dâu, đại khái có thể đoán ra được bọn họ đi làm gì rồi, đều là người lớn, die nd da nl e q uu ydo n hơn nữa nước ngoài luôn rất cởi mở, sao cậu không hiểu.

“Anh họ, chúng ta qua sân golf đi, cha đợi anh tới đánh cùng một ván đấy.” Ba Văn cười ha hả nói.

“Ừ.” Thư Yến Tả biết dượng nhỏ luôn ham mê đánh golf, hôm nay khó có được một cơ hội.

Sau khi nhìn bọn họ đi, Hoắc Nhĩ Phi trực tiếp tìm một cái ghế ngồi xuống, nói với con trai: “Lucus, chơi mệt chưa, nếu không xuống nghỉ ngơi đi.”

“Không mệt, mẹ, mẹ ngồi ở đó nhìn con cưỡi, tiểu Kỳ Lân nghe lời.” Lucus rất tỏ vẻ chỉ con ngựa đen nhỏ mà mình cưỡi, bé mới đặt tên.

Hoắc Nhĩ Phi cười híp mắt gật đầu, ngồi ở đó, giữa hai chân vẫn còn khó chịu mơ hồ, đàn ông thúi kia! Cũng không biết khống chế chút, làm hại mình không có cách nào cưỡi ngựa rồi.

Bên sân đánh golf, Lister thấy cháu ngoại tới, vội nhiệt tình gọi, “Chờ cháu nửa giờ rồi, kỹ thuật dẫn bóng của Charles không tệ, ba người chúng ta tới chơi một ván.”

Thư Yến Tả đưa mắt nhìn Charles cười híp mắt đứng đằng kia, cảm thấy người này thật sự không đơn giản, không thể khinh thường, nói không chừng sau này có thể trở thành người hợp tác kinh doanh, nếu là bạn của Ba Văn, ngược lại cũng đáng giá thử một lần.

https://thuviensach.vn

Chơi đến quá trưa, tất cả mọi người cực kỳ vui mừng, buổi tối, Charles làm ông chủ, mời bọnhọ đi mấy khách sạn cấp năm sao nổi danh nhất nước Anh, biểu hiện ra khảng khái và nhiệt tình cực lớn, càng thêm rất thân thiết chuẩn bị bánh sinh nhật sang trọng vì Lucus, chọc vui Lucus.

Thư Yến Tả chỉ chậm rãi không có ý thù địch như trước với cậu ta, mặc dù Ba Văn không nói gia thế của cậu ta, nhưng nhìn ra được thân thế không hề nhỏ bé, Ba Văn chỉ nói câu "Là quý tộc độc thân rất nổi danh ở nước Anh", chẳng lẽ có thân phận quý tộc?

Tối về, sau khi tắm rửa sạch sẽ cho con trai, Hoắc Nhĩ Phi ôm bé lên giường đi ngủ rồi, đứa bé chơi lớn như vậy nửa ngày, khẳng định mệt mỏi, hơn nữa ngày mai bé còn phải đi học.

Nhìn khuôn mặt yên tĩnh khi ngủ của con trai, Hoắc Nhĩ Phi khẽ hôn lên trán bé, cầm đồ ngủ đi vào phòng tắm, hôm nay nhất định phải tắm tử tế, cả người cũng dinh dính, không thoải mái.

Khi cô đang rất hài lòng nằm trong bồn tắm, chơi bong bóng trong nước thì cửa mở ra, Thư Yến Tả một thân mùi rượu mà thẳng bước đi vào, trực tiếp cởi quần áo ở trước mặt cô, cởi quần, cho đến khi không mảnh vải che thân.

Hoắc Nhĩ Phi kinh ngạc đến cằm cũng sắp rớt xuống, anh... Anh... Sao lại phóng khoáng như vậy!

Khi thấy anh từng bước một đi về phía mình, Hoắc Nhĩ Phi có ý định muốn chạy trốn, mặc dù vóc người của anh không tệ, không có một chút thịt dư, còn có cơ bụng sáu múi, rất to lớn, rất hoàn mỹ...

Sờ còn đặc biệt có cảm xúc, nhưng những thứ kia không phải quan trọng nhất, quan trọng là hôm nay cô mệt chết đi, mệt chết đi được!

https://thuviensach.vn

Khi một chân Thư Yến Tả đặt vào trong bồn tắm, Hoắc Nhĩ Phi lập tức kêu lên, “Anh đi ra đi, em lập tức tắm xong.”

Nhưng người nào đó vốn không để ý đến cô, trực tiếp ngồi vào, Hoắc Nhĩ Phi “Vụt” một cái che ngực đứng dậy, di3nd@nl3qu.yd0n chuẩn bị chạy đi, kết quả còn chưa kịp chạm tới khóa cửa, đã bị Thư Yến Tả ôm lấy từ phía sau.

Anh mở van nước, làm trôi bọt trên người hai người đi, bàn tay dao động chung quanh, miệng càng thêm không nhàn rỗi, lưu luyến quên về ở sau lưng, cổ mèo nhỏ...

Cả khuôn mặt Hoắc Nhĩ Phi cũng cau lại rồi, người đàn ông thúi này! Hu hu... Thể lực cũng quá tràn đầy...

“Tự em nói, buổi tối sẽ bồi thường anh đấy...” Giọng nói trầm thấp quyến rũ của Thư Yến Tả giống như ma túy vang lên bên tai Hoắc Nhĩ Phi.

“Nhưng em đã giúp anh tiêu lửa, hơn nữa còn ở... Ở trong xe...” Hoắc Nhĩ Phi vội cãi lại.

“Không đủ... Anh còn chưa thỏa mãn...” Dứt lời, trực tiếp đặt cả người mèo nhỏ tản ra hơi thở mê người lên bàn đá cẩm thạch, nghiêng người qua, để chân cô vòng chắc hông mình...

Đôi tay càng thêm vuốt ve trên da thịt trắng nõn của cô, đôi môi đến cổ, xương quai xanh, nụ hoa, xuống tiếp nữa...

Đưa đến Hoắc Nhĩ Phi thở gấp liên tiếp, một khoái cảm nóng rực giống như luồng điện nhanh chóng từ dưới người cô khuếch tán ra, dọc theo hai chân xông thẳng lên mũi chân, để cho bắp đùi cô không nhịn được co quắp một cái, mũi chân cũng căng lên.

https://thuviensach.vn

“Lucus... Lucus đang ngủ, anh... Anh nhẹ chút... A...” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy anh tuyệt đối cố ý, kêu anh nhẹ một chút, ngược lại nặng hơn, va chạm mình đến sắp không chịu nổi.

“Ngày mai anh phải về Hương Cảng... Trở về cùng anh...” Thư Yến Tả thở hổn hển nói.

“Em... Em đồng ý Tuyết Nghê rồi, phải cùng cô ấy... Cô ấy sinh... Sinh xong, ừ... Hơn nữa... Con trai cũng ở đây...” Hoắc Nhĩ Phi cảm giác mình sắp kích thích chết rồi.

“Anh làm thế nào?” Thư Yến Tả cố ý hung hăng va chạm, vừa đúng đội vùng mẫn cảm của mèo nhỏ lên, làm hại cô thiếu chút nữa kêu ra.

“Ừ... Em... A...” Hoắc Nhĩ Phi chỉ đành phải cắn một cái lên vai Thư Yến Tả, không để cho mình kêu ra, đàn ông thúi này! Cô cảm thấy hông của mình cũng sắp gãy.

Thể lực của Thư Yến Tả quả nhiên không phải tốt bình thường, anh đều không gián đoạn vận động dữ dội như vậy mà tới nhiều lần, đến cuối cùng, Hoắc Nhĩ Phi hoàn toàn dính trên người anh, mặt đỏ tươi, trên người càng điểm thêm nhiều dâu tây, không khỏi chu miệng gặm cắn vài cái lên lồng ngực vững chắc của Thư Yến Tả, cũng định làm mấy ký hiệu.

Người nào đó vốn đã được thỏa mãn, khi mèo nhỏ trắng trợn trêu chọc, lại bắt đầu bành trướng... Khoái cảm nhanh chóng vòng lấy toàn thân Hoắc Nhĩ Phi, cô ngẩng đầu lên, khẽ nhếch đôi môi tinh tế thở dốc, môi Thư Yến Tả nhanh chóng đặt lên, thì thào nói trong miệng cô, “Chính là như vậy... Mèo nhỏ... Trước kia từ sớm như vậy, anh chỉ muốn nhìn dáng vẻ như thế này của em...”

Vừa nói vừa tăng nhanh rung động, Hoắc Nhĩ Phi không khỏi bám chặt lấy bả vai anh, khoảnhkhắc khi dục vọng nổ tung cùng anh đạt tới đỉnh núi vui thích.

https://thuviensach.vn

...

Cuối cùng, Hoắc Nhĩ Phi hoàn toàn gục đầu bị ôm lên giường, đầu dính giường lập tức bắt đầu mơ hồ, chỉ nhớ rõ mình bị ăn sạch sành sanh, không còn dư lại chút nào...

Mệt quá... Quả nhiên cạn kiệt thể lực sống chính là mệt chết người...

Sáng ngày hôm sau, trong mơ mơ di@en*dyan(lee^qu.donnn) màng màng Hoắc Nhĩ Phi bị con trai lay tỉnh, nhưng đầu cô rất không tỉnh táo, không bò dậy nổi.

Thư Yến Tả ôm lấy con trai, “Ngày hôm qua mẹ con quá mệt mỏi, để cho mẹ ngủ thêm một lúc, cha tiễn con đi học, sau đó cha phải trở về Hương Cảng, mẹ ở đây cho đến khi con được nghỉ có được không?”

“Vâng, nếu cha cũng ở đây thì tốt hơn.” Lucus vẫn rất cao hứng.

“Cha sẽ thường xuyên đến thăm Lucus, hơn nữa con còn nửa tháng nữa là được nghỉ rồi, đến lúc đó cha đến đón con và mẹ về nhà.” Thư Yến Tả vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của con trai.

“Được.” Lucus rất vui mừng “Chụt” một cái lên mặt cha.

Chờ sau khi Hoắc Nhĩ Phi tỉnh lại, đã là xế chiều, toàn thân đau nhức muốn chết, như bị đè vật nặng vậy, cầm điện thoại di động lên thấy có tin nhắn chưa đọc, là của Thư Yến Tả.

‘Anh đi, đừng quá nghĩ đến anh.’

Môi từ từ cong thành đường cong tinh tế, đi cũng không nói một tiếng với cô, vội nhấn một hàng chữ qua: ‘Em đã bắt đầu nhớ anh rồi, làm thế nào?’

https://thuviensach.vn

Quả nhiên khi Thư Yến Tả nhìn thấy dòng tin nhắn này thì nụ cười trong mắt sâu hơn, mèo nhỏ đây chính là trêu chọc anh trắng trợn.

‘Anh không ngại bay lại, vừa đúng Lucus đi học, chúng ta đi đảo nhỏ ở Maldives mấy ngày thế giới hai người, bảo đảm để cho em tính phúc đến không muốn rời giường.’

Hoắc Nhĩ Phi vừa nhìn thấy tin nhắn lộ liễu như vậy, gương mặt nóng đỏ lên trong nháy mắt, người đàn ông thúi này! Xấu lắm!

Bỏ lại điện thoại di động đi rửa mặt, ưmh... Bụng thật đói...

Sau khi Lucus đi học, Hoắc Nhĩ Phi dọn đi ở chung với Tuyết Nghê rồi, theo cô ấy nói chuyện phiếm, giúp cô ấy giải tỏa áp lực, còn một tháng nữa sẽ sinh, Tuyết Nghê vẫn còn hơi khẩn trương.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 123+1: Thư Yến Tả, Cứu Mạng! Em Bị Vây Đánh Rồi! (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 3)

Editor: Puck - Diễn đàn

Thành phố L, Chử Tuyết Nghê vừa mới nhận được tin tức anh trai chuẩn bị kết hôn với chị Lệ Chi, Chử Tuyết Nghê không kết giao quá nhiều với Thẩm Lệ đó, chỉ có điều bởi vì chị ta là bạn tốt của mấy người anh trai, cho nên tạm được.

Từ lần đầu tiên Hoắc Nhĩ Phi nhìn thấy Thẩm Lệ, đã nhìn ra tâm tư của chị ta, chỉ có điều không ngờ Tuyết Luân lại sớm kết hôn với chị ta như vậy, rất tốt, cô sẽ chúc phúc cho bọn họ.

Âu Dã Sâm cũng chỉ có hai chữ: Chúc phúc đối với lựa chọn của bạn tốt.

Phi Phi và tiểu Luân cuối cùng không thể đi đến chung một chỗ, quả thật rất đáng tiếc, Tuyết Nghê cũng có thể hiểu lý do bọn họ chia tay, anh cần gì phải rối rắm chứ? Mỗi người đều có nơi chốn đi về của tình cảm của mình, hạnh phúc mới quan trọng nhất.

Tin tức Chử Tuyết Luân và Thẩm Lệ kết hôn lan truyền nhanh chóng ở thành phố L, các nhà truyền thông lớn càng thêm đăng tin về chuyện này, tất cả mọi người đều thật tò mò, Hoắc Nhĩ Phi tiểu thư đi đâu rồi?

Chẳng lẽ vì đau lòng mà rời đi?

Vì vậy, các tờ báo lớn tranh nhau viết bài: Hoắc Nhĩ Phi bị chồng chưa cưới Chử Tuyết Luân vứt bỏ, đau lòng rời đi, thậm chí từ chức tổng giám

https://thuviensach.vn

đốc kế hoạch ở Âu Kỳ, thấy vậy lần này đau lòng không nhẹ!

Sau khi Hoắc Nhĩ Phi nghe được Tiêu Tiêu nói chuyện này, chỉ cảm thấy rất bất đắc dĩ, báo giải trí đúng là sẽ đổi trắng thay đen, nói cái gì cũng do bọn họ nói, may mà bây giờ mình không ở nhà, lỗ tai được yên tĩnh vui vẻ.

Chỉ có điều Thư Yến Tả sẽ không tin tưởng những lời đó chứ? Thời gian quả thật trôi rất đúng dịp, cô lo lắng lòng tin tưởng mình của Thư Yến Tả vừa mới có sẽ lại xuất hiện vết rách, không khỏi suy tính mình có cần bay về Hương Cảng một chuyến không.

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Cha mẹ nhà họ Chử mặc dù tỏ vẻ hoài nghi với lựa chọn của con trai, nhưng bọn họ cũng nhìn con bé Lệ Chi kia từ nhỏ đến lớn, nếu hai đứa bằng lòng kết hôn, bọn họ làm cha mẹ sao lại không đồng ý đây?

Công ty trách nhiệm hữu hạn vật liệu xây dựng Trí Thắng của nhà họ Thẩm cũng có tiếng tăm lừng lẫy ở thành phố L, hai nhà liên thủ mạnh mẽ có thể nói ghen chết rất nhiều người, cứ như vậy, hai nhà Chử, Thẩm trên căn bản lũng đoạn thị trường xây dựng của thành phố L.

Về phần phía Phi Phi, bọn họ chỉ có thể cảm thấy rất có lỗi, chuyện đứa nhỏ người lớn không quản được, haizzz...

Cha mẹ nhà họ Hoắc khi biết được Tuyết Luân muốn kết hôn với người khác, biểu hiện thật bình tĩnh, die ennd kdan/le eequhyd onnn con cháu tự có phúc của con cháu, không quản được! Hơn nữa con gái đã có một đứa con trai lớn như vậy, con rể tương lai tám chín phần mười chính là cha đứa bé, chỉ cần tốt cho Phi Phi, bọn họ cũng không có ý kiến gì lớn.

Vì vậy, chuyện náo động gần đây nhất ở thành phố L chính là tin tức Chử Tuyết Luân và Thẩm Lệ tuyên bố kết hôn, bởi vì Chử Tuyết Nghê còn

https://thuviensach.vn

một tháng nữa sẽ sinh, nên không thể tham dự hôn lễ của anh trai, vì vậy tặng mười búp bê tình yêu bản số lượng hạn chế toàn thế giới cho anh trai chị dâu, mong ước tình yêu và hôn nhân của anh chị mười phân vẹn mười, không xa không rời.

Hoắc Nhĩ Phi biết mình đưa cái gì cũng không được, tốt nhất là đồ sau khi xem xong có thể vứt bỏ, tránh cho đặt trong nhà sẽ khiến bọn họ khó chịu, như vậy không tốt với ai, cho nên cô gửi thiệp chúc mừng kết hôn qua.

Chỉ có một câu: Chúc anh chị hạnh phúc mỹ mãn, đầu bạc răng long.

Khi Chử Tuyết Luân nhìn thấy tấm thiệp chúc mừng Phi Phi gửi tới thì không khỏi cảm khái trong lòng, chuyện cho tới bây giờ cũng là người và vật không còn.

Thẩm Lệ cướp lấy tấm thiệp chúc mừng anh cầm thật lâu không buông trên tay, liếc mắt nhìn, trong lòng âm thầm: Hoắc Nhĩ Phi này ngược lại rất biết điều, chỉ gửi thiệp chúc mừng.

“Luân, chúng ta đi vào thôi, bạn bè người thân đều đến.” Thẩm Lệ kéo tay anh đi vào trong sảnh chính.

Tấm thiệp chúc mừng bị rơi rớt trên bàn, cho đến khi hôn lễ kết thúc, bị người ta ném vào trong thùng rác.

Mỗi một người đều có cuộc sống thuộc về mình, nếu như đã bỏ qua, vậy cũng không cần thiết phải hối tiếc, quý trọng người trước mắt mới quan trọng nhất.

Hôn lễ này ít nhiều gì cũng đưa đến không ít tranh cãi, chỉ có điều những thứ kia cũng chỉ là râu ria, nếu thân là danh nhân, không có chút xì căng đan cũng có vẻ không bình thường, mà bây giờ mọi người đều thích thảo luận những chuyện này khi rảnh rỗi, làm trò tiêu khiển mà thôi.

https://thuviensach.vn

Không sao cả.

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Thư Yến Tả đương nhiên biết chuyện Chử Tuyết Luân kết hôn, trong nháy mắt đó, anh quả thật hoài nghi mèo nhỏ rồi, chẳng lẽ cô bị Chử Tuyết Luân vứt bỏ rồi mới tới tìm mình sao?

Nghe nói cô dâu của Chử Tuyết Luân là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên, chẳng lẽ xa cách nhiều năm như vậy anh ta mới phát hiện mình yêu không phải là mèo nhỏ mà là cái gọi là thanh mai trúc mã đó sao?

Thật sự đủ tức cười!

Anh rất không bằng lòng đi tin tưởng mèo nhỏ bị vứt bỏ rồi mới đến tìm anh, nhưng thời gian quá mức khớp, để cho bức tường tin tưởng mỏng manh yếu ớt mới tạo dựng lên với cô lập tức xuất hiện vết rách.

Mà mèo nhỏ lại một cú điện thoại, một cái tin nhắn cũng không có, để cho anh càng thêm lo lắng, trên mặt cũng gắn đầy mây đen, nhân viên trong công ty rõ ràng cảm thấy mấy ngày nay tâm tình của boss thật sự không tốt, tất cả mọi người cố gắng tránh bãi mìn này ra.

Monica cũng cố gắng ít nói, qua nhiều năm như vậy cô cũng hiểu rõ tính tình của boss rồi, lần này chẳng lẽ có liên quan đến Hoắc tiểu thư?

Đường tình của boss đúng là biến đổi bất ngờ!

Những ngày qua thư ký Beryl cũng yên phận không ít, cả khu vực văn phòng làm việc của tổng giám đốc đều đắm chìm trong một mảnh mây đen đó, ai dám càn rỡ chứ!

Từ sau lần trước bị vứt bỏ trong bữa tiệc, Camilla khó chịu trong lòng đồng thời cũng cố gắng không đi tìm “Phiền toái” chỗ tổng giám đốc, cô

https://thuviensach.vn

biết rõ phụ nữ phải hiểu được từ chối lại ra vẻ mời chào, dfienddn lieqiudoon không thể cứ một mực quấn chặt lấy, huống chi tổng giám đốc là một người đàn ông cường thế khôn khéo, chỉ thích hợp thỉnh thoảng trêu chọc một chút, cô đã sớm lần mò rõ ràng tính tình của tổng giám đốc, mặc dù Thư Yến Tả là kiểu người cô thích, nhưng cô biết mình không thể giống như An Tình Hủy, luôn thích tìm đường sống trong cõi chết, cuối cùng vẫn khiến mình giỡn vào, không đáng giá! Cũng quá ngu xuẩn!

Lớn lên từ nhỏ ở nước ngoài đồng thời được tiếp nhận giáo dục cao cấp, cô chắc chắn sẽ không ngu xuẩn như vậy, nếu như biết rõ không thể nào còn liều chết dây dưa, đó không phải là tác phong của cô; trừ phi đã xuất hiện vết rách, có thể nhân cơ hội, cô tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Hỏi han ân cần thích hợp, hấp dẫn thích hợp, mời gọi thích hợp...

Vẫn có thể.

Buổi sáng thứ hai, Hoắc Nhĩ Phi mệt mỏi cả người đi ra từ sân bay quốc tế Hương Cảng, nhìn giờ một chút, mới chín giờ, ngáp một cái, thật sớm đó!

Trực tiếp thuê ô tô đi tòa nhà tập đoàn Thư Á, khi nhìn thấy tòa nhà hơn ba mươi tầng này thì Hoắc Nhĩ Phi chép chép miệng, quả nhiên đủ rộng lớn khí thế! Chỉnh trang lại cũng không tệ, đi vào.

Quả nhiên là công ty lớn! Thật sự khí thế! Nhân viên tiếp tân lầu một đứng đầy mấy người đẹp ngọt ngào, Hoắc Nhĩ Phi cười híp mắt đi đến, “Xin hỏi Thư Yến Tả ở đâu? A, phòng làm việc của anh ấy ở tầng mấy?”

Khi nghe thấy người phụ nữ quần áo tầm thường thậm chí tóc còn hơi rối gọi đích danh tên boss thì mấy người đẹp trước quầy lễ tân đều hít vào một hơi, người phụ nữ có ngũ quan dáng dấp coi như tạm được này là ai? Có quan hệ như thế nào với tổng giám đốc?

https://thuviensach.vn

Căn cứ vào lòng ghen tỵ của phụ nữ, cho nên giọng nói chuyện củangười đẹp trước quầy lễ tân cũng không quá thân thiện rồi.

“Xin chào, xin hỏi cô có hẹn trước không? Tổng giám đốc của chúng tôi không phải ai cũng có thể tùy tiện gặp được.” Một nữ nhân viên tiếp tân trong đó cười đến quyến rũ, câu nói có hàm ý khác.

Sau khi Hoắc Nhĩ Phi nghe xong lời nói của cô ta, hơi nhíu mày, giở trò quỷ gì chứ! Phiền toái như vậy!

“Không có hẹn trước, nhưng tổng giám đốc của các cô biết toi, tôi tên Hoắc Nhĩ Phi, chỉ cần các cô nói tên của tôi ra, anh ấy nhất định sẽ gặp tôi.” Hoắc Nhĩ Phi vội kêu lên.

“Xin lỗi, người phụ nữ như vậy tới tim tổng giám đốc mỗi ngày thật sự không thể đếm được, chúng tôi không có lý do tin tưởng lời của cô nói, nếu như không có chuyện gì khác, cô có thể đi được rồi.” Người đẹp trước quầy lễ tân vẫn giữ khuôn mặt tươi cười, kiên quyết không nhượng bộ.

“Tôi thật sự biết tổng giám đốc của các cô, tôi là... Mẹ của con trai anh ấy.” Hoắc Nhĩ Phi vạn bất đắc dĩ chỉ có thể nói như vậy.

Người đẹp kia hơi ngẩn người, ngay sau đó cười, “Cái này còn hoang đường hơn! Tổng giám đốc quả thật có một con trai, die,n; da.nlze.qu;ydo/nn nhưng mẹ tiểu thiếu gia là ai, còn chưa từng công khai, cô nói chính là cô! Người giả mạo nhiều lắm, tiểu thư, cô còn cố tình gây sự như vậy tôi sẽ gọi bảo vệ tới.”

Hoắc Nhĩ Phi đột nhiên cảm thấy người đẹp này có phải cố ý với mình không! Không khỏi lôi điện thoại di động ra, tìm được số của Thư Yến Tả, gọi tới, nếu không thể cho anh niềm vui bất ngờ thì không thể làm gì khác hơn là gọi điện thoại.

https://thuviensach.vn

Nhưng vang liên tục một phút cũng không có ai nhận, giận đến chân cô cũng run run, ánh mắt của mấy người đẹp trước quầy lễ tân nhìn cô rõ ràng khinh bỉ thêm mấy phần, hình như đang nói: Xem đi! Xem đi! Cô chính là đồ giả mạo!

Hết cách rồi, cô chỉ đành đi đến một ghế salon ở góc sảnh chính ngồi xuống, gọi một cú điện thoại cho Nhiễm Nhiễm, kết quả cũng không ai nghe.

Không khỏi nâng trán than thở, chuyện gì xảy ra đây!

Bên cạnh đột nhiên có nhân viên bảo vệ đi tới, “Xin lỗi, tiểu thư, cô không thể ngồi ở đây.”

Hoắc Nhĩ Phi ngẩng đầu lên nhìn nhân viên bảo vệ tuổi cỡ bằng mình, giả bộ đáng thương cầu khẩn, “Tôi chỉ ngồi một lúc, một lúc là được rồi, tôi bảo đảm không náo loạn không làm khó, rất biết điều ngồi yên.”

Có lẽ nhìn cô nói chân thành, người còn rất xinh đẹp, người bảo vệ kia dao động, “Chỉ có thể ngồi một lúc.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 123+2: Thư Yến Tả, Cứu Mạng! Em Bị Vây Đánh Rồi! (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 3)

Hoắc Nhĩ Phi vội vàng gật đầu, chờ người bảo vệ kia đi xa, không thể làm gì khác hơn là cắn chặt môi dưới nghĩ đối sách, người đàn ông thúi đáng chết! Làm gì mà không nhận điện thoại! Người của tập đoàn Thư Á sao lại xấu xa như vậy! Hu hu...

Lại còn muốn đuổi cô đi ra ngoài! Lệ rơi...

Bởi vì ngồi máy bay một đêm, cô gần như vừa mệt vừa đói, tựa vào trên ghế sa lon liền ngủ mất rồi, khi cô đang ngủ say sưa thì có một cái tay không biết sống chết đẩy cô.

“Tiểu thư, tỉnh...”

Bất động.

“Tiểu thư, đã mười lăm phút rồi, nếu cô không đi ra tôi sẽ gọi người tới...”

Vẫn bất động.

Nhân viên bảo vệ tức giận, đẩy một cái.

Hoắc Nhĩ Phi lảo đảo, ngã nghiêng trong ghế sa lon, động tác khổng lồ cuối cùng đánh thức cô, xụ mặt nhìn đầu sỏ đánh thức cô, ánh mắt tối tăm nhỏ nước.

“Anh không biết quấy rầy giấc mộng đẹp của người khác là một chuyện rất không có đạo đức sao? Anh đẩy như vậy, không sợ tôi trượt

https://thuviensach.vn

chân một cái ngã dập đầu sao? Anh bồi thường nổi sao?" Hoắc Nhĩ Phi mím miệng quở trách từng câu.

Nhân viên an ninh bị cô nói ngẩn người, ngay sau đó phản ứng kịp, nhớ tới mục đích ban đầu của mình, "Tiểu thư, nơi này không phải chỗ để ngủ, mời rời đi, nếu không tôi thật sự gọi người tới!"

"Ngủ một cái sẽ chết hả! Thư Á các người sao hẹp hòi như vậy chứ! Tôi lại không làm chuyện gì phạm pháp, các người phải đề phòng tôi như vậy sao?" Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy mình thật sự đủ xui xẻo!

"Tiểu thư, đây là vấn đề nguyên tắc." Nhân viên bảo vệ cảm thấy vị tiểu thư này hơi già mồm át lẽ phải.

"Nguyên tắc chó má gì! Tôi cứ không đi đấy!" Hoắc Nhĩ Phi tức giận chửi tục.

Nhân viên bảo vệ rất khó khăn nhìn cô, di3n~d@n`l3q21y"d0n đụng phải một người phụ nữ không thức thời như vậy, thật sự rất nhức đầu, chỉ đành phải kêu một đồng nghiệp khác lại đây, định "Mời" Hoắc Nhĩ Phi đi ra ngoài.

Kết quả chính là Hoắc Nhĩ Phi một phát ném người bảo vệ kia qua vai ra ngoài, thật sự không thể nhịn được nữa!

Thật ra thì không phải tài nghệ của người bảo vệ kia quá kém, là anh ta không ngờ tới Taekwondo của người phụ nữ này lại lợi hại như vậy!

Vì vậy, nhiều bảo vệ vây quanh, lại tới một người luyện võ.

Đúng lúc ấy, từ trong thang máy đi ra một nhóm nam nam nữ nữ, dẫn đầu bất ngờ chính là Thư Yến Tả, một bộ âu phục danh tiếng quý phái màu đen cắt xén vừa người, gương mặt lạnh lùng ma quỷ, vóc người cao 1m85,

https://thuviensach.vn

khiến các nữ nhân viên trong công ty mở rộng tầm mắt, tổng giám đốc thật sự soái đến chết người!

"Thư Yến Tả cứu mạng! Em bị vây đánh!" Hoắc Nhĩ Phi gào thét rất thích hợp, giọng nói kia đinh tai nhức óc, xuyên thấu cả tầng một tầng hai trong tòa nhà tập đoàn Thư Á.

Thư Yến Tả hiển nhiên cũng không chú ý tới tình huống không rõ ràng ở ngóc ngách, chỉ có điều không ngờ người phụ nữ đầu tóc hơi rối bù kia lại là mèo nhỏ! Mà một tiếng cứu mạng kia càng khiến anh đưa mắt nhìn.

Mấy nhân viên bảo vệ cũng bị khiếp sợ, người phụ nữ này quả nhiên không muốn sống, tên tuổi tổng giám đốc cũng dám gọi thẳng, hơn nữa nhìn ánh mắt lạnh lẽo của tổng giám đốc quét tới, rõ ràng rất tức giận!

Cô ta chắc cách cái chết không xa!

Hoắc Nhĩ Phi thừa dịp lỗ hổng mấy nhân viên bảo vệ này sững sờ, nhấc chân chạy như điên tới, trực tiếp nhào vào trên người Thư Yến Tả, ôm anh chặt chẽ không buông tay, khóc lóc kể lể: "Hu hu... Người của công ty anh đều thật xấu, không cho phép gặp anh không nói, còn định đuổi em đi! Cuối cùng còn vây đánh em!"

Người cả sảnh trợn tròn mắt, người phụ nữ điên này rốt cuộc là ai! Điên khùng cũng quá hoàn toàn đi!

Vậy mà để cho mọi người kinh ngạc vẫn còn ở phía sau, Thư nhị thiếu lại không một cái tát gạt cô ra, mà mắt lạnh quét về phía mấy nhân viên bảo vệ, "Xảy ra chuyện gì?"

Vì vậy nhân viên bảo vệ ban đầu nói liên tục chuyện đã xảy ra, còn chỉ vào một người đẹp trước quầy lễ tân nói: "Là cô ta nói như vậy với tôi."

https://thuviensach.vn

Người đẹp kia vội nơm nớp lo sợ chạy đến, nói chuyện xảy ra một lần.

Thư Yến Tả hỏi cô gái trong ngực, “Là như thế phải không?”

Trên mặt Hoắc Nhĩ Phi còn vương chút nước mắt, vội gật gật đầu, “Tại sao không ai tin tưởng em nói, ghê tởm nhất chính là điện thoại của anh gọi không thông, toàn bộ bọn họ coi em như kẻ lừa gạt...”

“Cắt hết tiền lương hôm nay, đi.” Thư Yến Tả nhìn lễ tân và bảo vệ trước mặt.

“Chờ một chút!” Hoắc Nhĩ Phi vội vàng cắt lời Thư Yến Tả, cong môi nói, “Em cảm thấy thật ra bọn họ cũng không sai, ít nhất nói rõ bọn họ đều rất làm tròn bổn phận, coi như là một nhân viên tốt đối với anh, em cũng không so đo nữa, hay là thôi đi, mấy nhân viên bảo vệ cũng không chiếm được chỗ tốt.”

Những lời này nghe vào tai nhân viên bảo vệ và nữ lễ tân, không thể nghi ngờ là âm thanh tự nhiên của đất trời, trong lòng đều đang suy đoán: Người phụ nữ này chẳng lẽ thật sự là mẹ của con trai tổng giám đốc, lại khiến tổng giám đốc cưng chiều như vậy.

“Nếu em đã cầu tình, vậy anh cũng không so đo, đi xuống đi, về sau nhớ nhận rõ!” Thư Yến Tả biết mèo nhỏ nhất định sẽ cầu tha thứ, anh cũng thuận tiện giúp cô có một nhân tình như thế.

Dĩ nhiên, có mấy lời muốn hỏi, chẳng qua bây giờ không thích hợp.

Camilla đi theo sau lưng Thư Yến Tả vẫn mắt lạnh nhìn tất cả, Hoắc Nhĩ Phi quả nhiên rất có ma lực, cô ta vừa đến, cảm giác cả người tổng giám đốc liền thay đổi rất nhiều, trong lòng tự dưng khó chịu, chỉ có điều tạo hình hôm nay của cô đủ câu người đấy!

https://thuviensach.vn

“Em đi phòng làm việc của anh trước, làm xong việc anh sẽ trở lại.” Thư Yến Tả lau nước mắt nơi khóe mắt Hoắc Nhĩ Phi, cho dù anh vẫn chưa hoàn toàn xóa bỏ hoài nghi với cô, nhưng anh vẫn không thể nhìn được cô bị uất ức.

“Làm xong việc mất bao lâu?” Hoắc Nhĩ Phi dẩu môi hỏi, cô còn có chuyện muốn nói cùng anh mà.

“Một giờ.”

“A, được rồi...” Hoắc Nhĩ Phi kéo thật dài âm cuối, hình như vô cùng không tình nguyện.

Thư Yến Tả kêu một nhân viên lễ tân, để cho cô ta mang mèo nhỏ lên phòng làm việc của anh.

Trong thang máy, Nhiễm Nhiễm gọi điện thoại tới.

【Chị Phi Phi, chị vừa tìm em? Mới vừa rồi em đi họp, điện thoại di động điều chỉnh tắt âm, không nghe thấy.】

“A, không có việc gì đâu, chị tìm được nhị ca của em rồi, vừa rồi nhân viên lễ tân và nhân viên bảo vệ công ty ngăn không cho chị vào, coi chị là kẻ lừa gạt, kết quả hai người đều không nghe điện thoại, cũng may, vào thời điểm mấu chốt nhất, nhị ca của em xuất hiện.” Hoắc Nhĩ Phi nói đơn giản chuyện xảy ra một lần.

Nhân viên lễ tân đứng bên cạnh run sợ trong lòng, người phụ nữ này quen biết em gái của tổng giám đốc như vậy, quả nhiên mình hơi có mắt không tròng rồi, may mà có cô ấy cầu cạnh, bằng không công việc cũng mất, không khỏi có một ấn tượng tốt và sùng bái lớn với cô.

【Không phải chứ, coi chị trở thành tên lừa gạt, những người này cũng quá không có ánh mắt đi, nhị ca không trực tiếp đuổi việc bọn họ?】

https://thuviensach.vn

Thư Tử Nhiễm ở đầu điện thoại bên kia rất khó tin nói.

“Anh ấy nói như vậy, chẳng qua chị xin tha, người ta tìm việc làm cũng không dễ dàng! Từ một góc độ khác mà nói, cũng coi như tận trung với cương vị công tác thôi!”

Nhân viên lễ tân đứng bên cạnh quả thật cảm động đến sắp rơi nước mắt rồi, Hoắc tiểu thư này thật sự quá tốt! Không trách được tổng giám đốc đối xử với cô ấy không tầm thường như vậy!

Người xem nói xấu trong lòng: Mới vừa rồi là ai mắng chửi người ta ở trong lòng? Quay đầu nhanh như vậy! Haizzz.

【Chị Phi Phi, chị cũng quá tốt rồi.】

“Được rồi, Nhiễm Nhiễm em bận rộn thì làm đi, chị buồn ngủ quárồi, ngồi máy bay cả đêm.” Hoắc Nhĩ Phi ngáp một cái, buồn ngủ quá ~

【Vâng, bye bye.】

“Bye bye.” Sau khi cúp điện thoại xong, Hoắc Nhĩ Phi phát hiện ánh mắt của người đẹp lễ tân bên cạnh nhìn mình không giống trước, không phải chứ, không phải biến hóa nhanh như vậy chứ, rất không thích ứng đó ~

Khiến Hoắc Nhĩ Phi vui mừng là lại một lần nữa nhìn thấy Monica rồi, thật cao hứng kéo cánh tay cô ấy nói này nói nọ.

Monica cũng rất vui khi gặp Phi Phi ở đây, còn rất thân thiết pha cho cô một ly trà sữa.

“Cám ơn.” Hoắc Nhĩ Phi cười ngọt ngào với Monica.

“Không cần cám ơn, cô và boss thật sự biến đổi bất ngờ rồi, lần này quyết định xong chưa?” Monica hỏi một câu rất tùy ý.

https://thuviensach.vn

“Ừ, quyết định xong rồi, cả đời sẽ không buông tay.” Hoắc Nhĩ Phi đáp rất kiên định.

“Nghe được câu này thật sự vui vẻ đấy, die~nd a4nle^q u21ydo^n chúc phúc hai người, boss là một người tốt, công ty của chúng tôi có thể có không ít người mắt nhìn chằm chằm vào boss đó!” Monica nghịch ngợm cười một tiếng, sao cô lại không nhìn ra tâm tư của Camilla.

“Monica, cô thật tốt.”

Hai người lại trò chuyện một lúc, Monica đi ra ngoài làm việc, Hoắc Nhĩ Phi tựa vào trên ghế sa lon lớn lại thoải mái trong phòng làm việc của Thư Yến Tả ngủ say sưa, buồn ngủ quá...

Chờ đến mười một giờ khi Thư Yến Tả về thì nhìn thấy khóe miệng mèo nhỏ mang cười, ngủ say sưa, bên khóe miệng còn chảy ra một chuỗi nước miếng khả nghi.

Anh nhẹ nhàng đi tới, ôm lấy cô chuẩn bị đặt cô lên giường ở phòng phía sau phòng làm việc của anh, mới vừa để xuống, Hoắc Nhĩ Phi đã tỉnh, còn buồn ngủ dụi dụi con mắt, “Đã về rồi.”

“Ừ, sao em đột nhiên trở lại, không phải nói ở cùng Tuyết Nghê sinh xong sao?” Thư Yến Tả cảm thấy phải giải quyết vấn đề này.

Hoắc Nhĩ Phi ngồi thẳng người, “Em sợ anh không tin tưởng em, em sợ anh cảm thấy em bị ném bỏ mới đi tìm anh, em sợ... Anh không cần em...” Giọng càng nói càng nhỏ, dần dần có vẻ uất ức.

“Cho nên nói, là em vứt bỏ Chử Tuyết Luân, sau đó anh ta di tình biệt luyến *?”

(*) di tình biệt luyến: lúc trước yêu một người nhưng sau yêu người khác = thay người yêu như thay áo = thay lòng đổi dạ

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 124+1: Không Có Việc Gì, Hôn Một Cái Là Tốt Rồi (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 4)

"Cũng không hoàn toàn là vậy, ngày hôm đó em đi tìm anh ấy ra ngoài, chính là muốn nói chuyện chia tay với anh ấy, kết quả anh ấy nói trước, cho nên coi như tụi em vứt bỏ lẫn nhau, anh tin tưởng em không?" Cặp mắt Hoắc Nhĩ Phi mong đợi nhìn Thư Yến Tả.

"Tin tưởng." Thư Yến Tả không biết vì sao chỉ tin tưởng thôi, có lẽ chân thành tha thiết trong mắt mèo nhỏ xúc động anh, hoặc có thể do tình ý cực nóng trong mắt mèo nhỏ xúc động anh, hoặc có thể không có bất kỳ lý do gì.

Miệng Hoắc Nhĩ Phi bẹt bẹt, ôm cổ Thư Yến Tả, cả người nhào vào trong ngực anh, "Yến, em không bao giờ muốn rời khỏi anh, cả đời em xác định dựa vào anh."

Thân thể Thư Yến Tả run rẩy, mèo nhỏ nhiệt tình thật sự cho anh vui mừng rất lớn, khiến cho anh ngây người trong nháy mắt.

"Không phải anh thích em gọi anh là Yến sao? Nếu không, gọi tiểu Tả cũng được." Trên mặt Hoắc Nhĩ Phi mang theo nụ cười ngọt ngào, ngọt đến Thư Yến Tả cũng sắp không thể nào chịu đựng rồi.

Vừa nghe đến cái tên "Tiểu Tả" này, anh lập tức mím môi, "Anh thích em gọi là Yến."

"Yến, em đói rồi, người ta ngồi máy bay một đêm, ra khỏi sảnh chính sân bay đã đến tìm anh, vừa mệt vừa đói, còn như kẻ điên." Hoắc Nhĩ Phi ảo não cào cào đầu tóc rối bời của mình.

https://thuviensach.vn

“Ở trong mắt anh, em vĩnh viễn đẹp nhất.” Thư Yến Tả nói lời tâm tình, mặt không đỏ tim không đập nhanh.

Trên hai gò má Hoắc Nhĩ Phi nhanh chóng bay lên hai mảnh đỏ ửng, đôi môi hơi chu ra càng thêm nõn nà quyến rũ người khác, Yến nói lời tâm tình thật sự rất thẹn thùng đó!

Khi đôi môi hai người dán vào một chỗ thì trong nháy mắt hô hấp dồn dập rất nhiều, hai người giống như die nda nle equ ydo nn đang khát khô tìm được nguồn nước, hấp thu ngọt ngào trong miệng đối phương với nhau, đầu lưỡi dây dưa, không biết bao nhiêu lần, hình như thế nào cũng không đủ.

Hai cánh tay Hoắc Nhĩ Phi câu lấy cổ Thư Yến Tả, hoàn toàn xụi lơ trong ngực anh, trong miệng thỉnh thoảng phát ra tiếng “Ư ư” làm tim người ta đập rộn.

Thư Yến Tả buông mèo nhỏ sắp hít thở không thông ra, thở hổn hển chế nhạo nói: “Không đi ăn cơm nữa, anh sợ mình sẽ không nhịn được mà ăn em.”

Hoắc Nhĩ Phi thẹn thùng đứng lên, “Đi ăn cơm thôi.”

Hai người tay nắm tay đi ra tòa nhà Thư Á, Thư Yến Tả trực tiếp lái xe đi “Nguyên Tân”, mèo nhỏ vẫn thích đồ ăn đầu bếp ở đó làm, nhớ lại đồ ăn mèo nhỏ tự mình làm, Tuyết Nghê nói quả thật rất đúng, về sau mình thật sự có lộc ăn.

“Yến, nếu không kêu Đoạn lưu manh và Coral, rất lâu không nhìn thấy hai người bọn họ rồi.” Hoắc Nhĩ Phi nghĩ đến mình nên cám ơn nhất chính là Đoạn lưu manh, cho tới nay, mặc dù anh lưu manh, nhưng là người tốt, cũng giúp mình không ít.

“Ừ, em gọi điện thoại cho Lang, vừa lúc cậu ấy ở Hương Cảng.”

https://thuviensach.vn

“Đúng rồi, hai người bọn họ tốt đẹp như thế nào vậy?” Sau khi gọi điện thoại, Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy rất hứng thú hỏi.

“Có thể không cần hiếu kỳ chuyện của người khác như vậy không, cảm thấy hứng thú với anh là được rồi.” Thư Yến Tả cười đến quyến rũ mờ ám.

Hoắc Nhĩ Phi bị nụ cười quyến rũ mờ ám nhộn nhạo đó của anh làm cho trái tim nhỏ run rẩy, lầu bầu nói: “Mỹ nam đều gieo họa!” Ngay sau đó cười ha hả nói, “Em cảm thấy được sau khi con trai lớn lên khẳng định sẽ đẹp trai hơn anh! Bởi vì bé tổng hợp ưu điểm của hai chúng ta, đến lúc đó khẳng định sẽ mê hoặc một nhóm nữ sinh lớn, ha ha...”

“Chính là vì tổng hợp của hai chúng ta, cho nên mới không thể đẹp trai hơn anh.” Thư Yến Tả rất quả quyết cắt đứt hoa si của cô, quả nhiên cả giấm của con trai cũng muốn ăn!

“Làm sao lại như vậy?” Hoắc Nhĩ Phi nói xong câu đó lập tức phản ứng kịp, trong mắt bắn ra ánh sáng lạnh, “Anh đây là đang nói dáng dấp em khó coi?”

“Anh không nói, nào, đến rồi.” Thư Yến Tả rất thức thời nói sang chuyện khác, đỗ xe yên ổn, xuống xe.

Mãi cho đến khi xuống xe, Hoắc Nhĩ Phi vẫn còn chưa vui lòng, “Dáng dấp của em rõ ràng cũng tạm mà!”

Nụ cười khẽ trên môi Thư Yến Tả từ từ lan ra, “Cho dù em dễ nhìn hay khó coi, anh đều thích.”

Mặc dù những lời này ngọt đến đáy lòng Hoắc Nhĩ Phi, nhưng vẫn không nói ra trọng điểm!

https://thuviensach.vn

Đoạn Tử Lang và Coral chạy đến rất nhanh, nhìn thấy hai người ngọt ngào như thế, không khỏi trêu ghẹo nói: “Quả nhiên ba ngày không thấy, nhìn với cặp mắt khác hẳn! Lại ngọt ngào như vậy rồi, nhìn thấy mà khiến tôi buồn nôn!”

“Anh không nói chuyện không ai nói anh bị câm.” Hoắc Nhĩ Phi trừng mắt lườm anh ta.

“Haizzz.... Người nào đó đối xử với ân nhân như vậy đó!” Đoạn Tử Lang tiếp tục buồn bã.

Thư Yến Tả rất nhanh bắt được từ “Ân nhân” này, chẳng lẽ Lang nói gì với mèo nhỏ sao? Nhưng đề tài rất nhanh bị mèo nhỏ chuyển đi, để cho anh còn không kịp ngẫm nghĩ.

“Coral, chị nhanh chóng quản miệng chồng chị đi, ăn cơm cũng không đóng được hàm răng của anh ấy.” Hoắc Nhĩ Phi d1en d4nl 3q21y d0n vội vàng kéo Coral giúp một tay.

Coral cười cười, “Không phải anh ấy thật đáng yêu sao.”

Lời này vừa nói ra, vẻ mặt ba người đang ngồi đều được một chữ 囧!

Quả nhiên vẫn là Coral ra tay, mã đáo thành công!

“Khụ... Khụ...” Tròng mắt đen của Đoạn Tử Lang khẽ híp, cặp mắt giấu dưới gọng kính viền vàng lóe ra tín hiệu nguy hiểm.

“Nhìn em chằm chằm làm gì, thịt kho này là món anh thích ăn nhất nè!” Coral gắp miếng thịt kho tươi ngon ướt át nhét vào trong miệng Đoạn Tử Lang, đắm đuối đưa tình nhìn anh.

“Yến, em muốn ăn thịt viên đó...” Hoắc Nhĩ Phi kéo dài âm cuối làm nũng nói.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả cảm thấy Lang khẳng định bị ăn đến sít sao, quả nhiên vỏ quýt dày có móng tay nhọn!

Vội đưa tay gắp một miếng thịt viên, đút vào trong miệng mèo nhỏ, kết quả không chú ý tới thịt viên vừa gắp trong súp nóng lên rất nóng.

Có thể nghĩ, Hoắc Nhĩ Phi vừa cắn một cái đã bị bỏng đến phun ra ngoài, gặp họa chính là Đoạn Tử Lang ngồi đối diện cô, miếng thịt viên bị cắn thành mấy miếng phân thành bọt thịt, tiếp xúc thân mật với Đoạn Tử Lang...

Ba người kia đều nhìn đến ngây người! Quả nhiên rất dũng mãnh...

“Phụt...” Thư Yến Tả không nhịn được thẳng bả vai lên, cố nén nụ cười, nếu như cười đến quá lớn tiếng, anh sợ Lang âm thầm trả thù mình, nói ví dụ như lần đó khi anh bị thương, cố ý để cho mình nằm trên giường thêm mấy ngày...

“Đoạn lưu manh, xin lỗi, em không phải cố ý... Cái đó, thịt viên quá nóng, em thật sự thân bất do kỷ...” Hoắc Nhĩ Phi vội xé rất nhiều khăn giấy, muốn lau giúp Đoạn lưu manh.

Coral rất bình tĩnh nhận lấy khăn giấy, dịu dàng tỉ mỉ giúp bạn trai lau từng chút một, an ủi Phi Phi nói: “Không có việc gì, Lang sẽ không dễ giận như vậy.”

Mặc dù Coral nói không có việc gì, nhưng nhìn lửa mạnh hừng hực phun ra từ trong mắt Đoạn lưu manh, Hoắc Nhĩ Phi không nhịn được rụt vai lại, ai oán nhìn người nào đó đang cười như rút gân ở bên cạnh, tay nhỏ bé khẽ véo đùi anh.

Đau đến Thư Yến Tả nhe răng nhếch miệng, vội vàng túm lấy tay nhỏ bé làm việc ác của cô, “Nếu không gọi đầu bếp tới đây, thay thức ăn nguội, như vậy em sẽ không phun.”

https://thuviensach.vn

“Còn nói... Đều do anh không tốt, nóng như vậy cũng đút vào miệng em, anh xem, làm miệng bị bỏng rồi...” Hoắc Nhĩ Phi chu cái miệng bị bỏng oán giận nói.

“Không có việc gì, hôn một cái là tốt rồi.” Thư Yến Tả sờ cánh môi của cô, nói rất tự nhiên.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ thiếu không tìm một cái lỗ để chui vào, cái gì gọi là hôn một cái là tốt rồi! Quả nhiên tư tưởng rất không lành mạnh!

Vừa quay đầu, phát hiện Đoạn lưu manh dùng ánh mắt giống như giết người nhìn mình, không khỏi rùng mình một cái, nhỏ giọng đề nghị, “Ặc... Đoạn lưu manh, nếu không anh để Coral phun lên mặt anh ấy.” Ánh mắt Hoắc Nhĩ Phi liếc về phía Thư Yến Tả.

“Khụ... Khụ...” Toàn thân Đoạn Tử Lang dinendian.lơqid]on cũng không kiềm chế được mà run rẩy, quả nhiên nhanh chóng bị xóa cơn tức!

Coral rất thân thiết vỗ vỗ lưng bạn trai, “Chậm một chút.”

Thư Yến Tả tỏ vẻ rất bình tĩnh, thua thiệt mèo nhỏ nghĩ ra chủ ý cùi bắp này! Đây là chuyện có thể chuyển đổi lẫn nhau sao!

Hoắc Nhĩ Phi rất vô tội nhìn Thư Yến Tả, hôm nay Đoạn lưu manh dường như rất xui xẻo! Nhưng mà không hoàn toàn liên quan trực tiếp đến mình...

Mãi cho đến khi bữa ăn này bình yên ăn xong, Hoắc Nhĩ Phi cũng cố gắng hết sức nhịn không nói lời nào, tránh cho rước lấy ánh mắt giống như dao găm của Đoạn lưu manh, làm hại mình cũng rất áy náy đó!

“Phi Phi, em thật sự từ chức ở Âu Kỳ?” Coral đột nhiên hỏi, vì vậy hai người đàn ông này đều rất mong đợi nhận được đáp án từ trong miệng mèo nhỏ.

https://thuviensach.vn

“Ừm, từ chức.” Hoắc Nhĩ Phi rất bình tĩnh cười khẽ.

“Không tiếc nuối sao? Khó khăn lắm mới gây dựng được giang sơn, cứ từ bỏ như thế.”

“Đều nói cá và tay gấu không thể kiêm được, cho nên em vì tay gấu mà bỏ qua cá.” Nói xong ánh mắt hếch về phía người nào đó.

Thư Yến Tả ở bên cạnh hung hăng co rút khóe miệng hai cái, tay gấu? Tay gấu có thể so sánh với anh sao?

Đoạn Tử Lang ở chếch đối diện cũng thế, không chỉ co quắp khóe miệng, ngay cả bả vai cũng rụt lại, ví dụ Yến thành tay gấu, quả thật là một ví dụ rất tốt, hình tượng quá sống động!

Hoắc Nhĩ Phi và Coral tiếp tục bình tĩnh nói chuyện, “Thật ra thì cũng không tính là giang sơn! Chỉ nán lại mấy năm mà thôi, nơi đó tương đương như sự nghiệp vỡ lòng của em, giúp đỡ em rất nhiều, cũng cho em học được rất nhiều thứ, nhưng cuộc sống chính là như vậy mà! Có bỏ mới có được, rời đi Âu Kỳ cũng không giống như buông tha, có thể nhìn thành bắt đầu lại một lần nữa mà! Nếu không, Á Ninh các anh thu em đi!” Nói càng về sau, Hoắc Nhĩ Phi lại đổi thành vẻ cợt nhả rồi

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 124+2: Không Có Việc Gì, Hôn Một Cái Là Tốt Rồi (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 4)

“Nếu như Nhiễm Nhiễm nghe được những lời này của em, sẽ lập tức ký với em.” Coral che miệng cười.

Coral nói quả thật không sai, sau khi Nhiễm Nhiễm biết cô từ chức ở Âu Kỳ, đã ám hiệu cô nhiều lần, nhưng mà cô không thể như vậy được, tin tưởng Nhiễm Nhiễm cũng sẽ hiểu cô.

“Mèo nhỏ, hôm nay tôi một lần nữa nhận thức em, quả nhiên thành thục không ít.” Đoạn Tử Lang trầm mặc bên cạnh mở miệng nói.

“Anh mới phát hiện sao, em luôn luôn tích cực hướng lên.” Hoắc Nhĩ Phi nhếch môi, nụ cười tràn trề.

“Da trâu không thể thổi phồng! Phải biết được tiết chế, tiết chế.” Đoạn Tử Lang lập tức đánh trả.

“Hừ! Đồ mặt dày gì đâu, em nói là sự thật.” Hoắc Nhĩ Phi hừ hừ lỗ mũi, xem thường.

Thư Yến Tả nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đắc ý của mèo nhỏ, chỉ cảm thấy trong lòng có một luồng ấm áp từ từ tan ra.

“Từ chức đồng nghĩa với thất nghiệp, sẽ không có nguồn kinh tế!” Đoạn Tử Lang gắp một miếng thịt viên, thở dài nói.

“Anh nuôi dưỡng em cả đời.” Thư Yến Tả đột nhiên thâm tình nhìn mèo nhỏ nói.

https://thuviensach.vn

Lập tức cảm động đến khiến Hoắc Nhĩ Phi lệ nóng dâng trào rồi, ôm cánh tay Thư Yến Tả, đầu nghiêng lên vai Thư Yến Tả, dáng vẻ thẹn thùng, “Yến, anh tốt nhất rồi.”

“Khụ khụ... Khụ khụ... Chú ý một chút, đây chính là ở ngoài công cộng, muốn buồn nôn về nhà buồn nôn đi.”Đoạn Tử Lang cười đến vô hại.

Coral cũng khoác cánh tay Đoạn Tử lang, “Càng ở nơi công cộng, càng nên buồn nôn, chính là muốn khiến cho diee ndda fnleeq uysd doon tất cả đều biết, chúng ta yêu nhau.”

“Wow...” Hoắc Nhĩ Phi kêu lên, mắt còn nháy một cái, dáng vẻ dí dỏm đáng yêu.

Dù Đoạn Tử Lang đã trải qua “Chiến trường” cũng không nhịn được đỏ mặt, đặc biệt là bị mèo nhỏ nhìn như vậy, rõ ràng nhạo báng anh mà! Lời nói buồn nôn như vậy, nên về nhà nói, sau đó...

“Lại nói em rất ngạc nhiên đó, Đoạn lưu manh bị chị kiềm chế đến ngoan ngoãn nghe lời như vậy như thế nào, Coral, chị quá làm em sùng bái!” Cặp mắt Hoắc Nhĩ Phi bốc lên trái tim nhìn Coral ở chếch đối diện.

Coral mím môi cười, “Chiêu này không dùng được với vị kia nhà em, chị cảm thấy hai người như bây giờ rất tốt.”

Thư Yến Tả rất đúng lúc gắp một miếng thịt viên lên, thổi thổi, nhét vào trong miệng mèo nhỏ, chặn lại cái miệng nhỏ nhắn lảm nhảm của cô.

“Ưmh... Vị quả nhiên rất ngon!” Hoắc Nhĩ Phi vừa nhai viên thịt vừa cảm khái nói.

“Em làm ăn càng ngon.” Thư Yến Tả lại gần bên tai cô nhỏ giọng nói ra.

https://thuviensach.vn

“Đó là đương nhiên rồi.” Kết quả mỗi lần được khen, người nào đó lại lộ ra nguyên hình, cười đến ngọt ngào.

“Mèo nhỏ, em biết nấu ăn?” Đoạn Tử Lang không tin.

“Đó là tất nhiên.” Hoắc Nhĩ Phi rất kiêu ngạo ngẩng đầu lên.

“Tài nấu nướng của mèo nhỏ vô cùng tốt.” Thư Yến Tả luôn lên tiếng vào thời điểm mấu chốt.

“Xem ra biết em một lần nữa là đúng, vì hôm nay chúng ta nhận biết một lần nữa cạn một ly!” Đoạn Tử Lang khí phách ngút trời nâng ly rượu lên.

Bốn người nâng ly rượu của mình lên chạm một cái, bữa cơm này, ăn được hết sức vui vẻ.

Sau khi ăn xong, Thư Yến Tả phải về công ty làm việc, mà Coral thân là nghệ sĩ đương nhiên không dễ dàng đi dạo phố gì đó với Hoắc Nhĩ Phi, nếu như bị đám chó săn gặp phải, vậy coi như chỉ có thể dùng chạy trốn mất dạng để hình dung, còn không bằng không đi.

Cho nên hai đôi tình nhân đều trở về cương vị công việc của mình, Hoắc Nhĩ Phi không muốn một mình về nhà cũ họ Thư, nên đi theo Thư Yến Tả về phòng làm việc, dù thế nào đi nữa chỗ anh có giường, mình đi ngủ cũng có thể, cũng sẽ không quấy rầy công việc của anh, thật sự mệt mỏi.

Khi nhân viên tập đoàn Thư Á nhìn thấy boss mang theo người phụ nữ đầu tóc rối tung buổi sáng kia trở về lần nữa, không khỏi cảm thán trong lòng: Người phụ nữ này quả nhiên không tầm thường, lại có thể chiếm được cưng chiều của Thư nhị thiếu.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi hơi dính giường lập tức ngủ thiếp đi, Thư Yến Tả sờ khuôn mặt khi ngủ của cô, khóe mắt có một vệt ấm áp nhà nhạt tràn ra, tiếng lòng say lòng người.

Bởi vì mèo nhỏ đến, khiến cho tâm tình của anh tự dưng tốt hơn nhiều, công việc cũng tập trung.

Buôn bán bên các tiểu Vương quốc Ả Rập thống nhất cũng chầm chậm lên quỹ đạo, không cần anh đích thân làm mọi chuyện, anh chuẩn bị qua một thời gian ngắn nữa sẽ giao toàn bộ di ien n#dang# yuklle e#q quiq on công việc bên đó cho chú Đinh phụ trách, bang Viêm Ưng tạm thời giao cho chú Diêm, hai người kia đều là trợ thủ đắc lực nhất của anh, mà Lang cũng có thể giúp anh xử lý chút chuyện.

Thư Á có Frank trấn giữ, thật sự rất yên tâm, chờ con trai nghỉ, anh chuẩn bị mang theo mèo nhỏ và con trai cùng nhau đi chơi các nơi trên thế giới một vòng.

Buổi tối, chờ sau khi Thư Yến Tả hết bận, hai người lần đầu tiên tay nắm tay đi trên đường, Thư Yến Tả cảm thấy rất kỳ cục, nhưng mèo nhỏ kiên trì, nói tất cả tình nhân đều hẹn hò giống như vậy.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy đây mới là nói yêu đương! Cô hy vọng cho dù cô đã làm mẹ, vẫn muốn trải nghiệm một chút cảm giác nói yêu đương với Yến, rất tốt đẹp rất hạnh phúc.

“Đúng rồi, tại sao Lang nói cậu ta là ân nhân của em?” Thư Yến Tả đột nhiên nhớ ra câu lúc ăn cơm Lang nói, “Haizzz... Người nào đó chính là đối xử với ân nhân như vậy.”

“Cái đó áo... Thật ra thì chính là em ép Đoạn lưu manh nói chuyện lúc trước của anh cho em nghe, sau đó em cảm thấy anh thật ngốc...” Hoắc Nhĩ Phi nói xong lời cuối cùng, lúc nói một chữ “Ngốc” thì hơi chu cánh môi.

https://thuviensach.vn

Trong tròng mắt đen của Thư Yến Tả lộ ra ánh sáng nóng bỏng, chuyện này anh vốn không muốn để cho mèo nhỏ biết, nhưng Lang cái miệng rộng này, lại nói hết sau lưng.

Có lẽ là một cảm giác, cảm giác đầu quả tim mọc hoa, cảm giác đáy lòng nhộn nhạo hạnh phúc giờ phút này tràn đầy toàn thân Thư Yến Tả, anh cảm nhận được mèo nhỏ thật lòng, hình như giờ khắc này đợi đã quá lâu, anh không biết mình nên may mắn vì trước đó Lang nói chuyện với mèo nhỏ hay trách cứ cậu ấy không nên, tất cả đều trở nên không quan trọng, chỉ có giờ khắc này mới chân thật nhất.

Chính là nhè nhẹ mà ấm áp nhếch môi cười như vậy, khiến cặp mắt Hoắc Nhĩ Phi mơ màng, mím đôi môi đỏ mọng oán hận trừng mắt nhìn người đàn ông cô yêu trước mắt.

Đột nhiên bên cạnh đi đến một đôi tình nhân bón kem cho nhau, Hoắc Nhĩ Phi vội vàng cắt đứt suy nghĩ của mình, lôi kéo Thư Yến Tả đi về phía tiệm nhỏ bán kem bên cạnh, chỉ vào một hộp kem trong tủ lạnh hỏi: “Ông chủ, cái này bán như thế nào?”

“Mười đồng.”

Hoắc Nhĩ Phi vội lấy mười đồng từ trong bóp ra đưa tới, “Ừm.”

Ông chủ cũng lấy kem ra đưa cho cô.

Xé mở nắp hộp, Hoắc Nhĩ Phi múc một muỗng cho vào trong miệng mình, sau đó lại múc một muống đút cho Thư Yến Tả.

Thư Yến Tả mím môi, tỏ ý không ăn.

Hoắc Nhĩ Phi lập tức phồng quai hàm lên, nhìn anh chằm chằm, dụ dỗ nói: “Ăn ngon lắm, anh nếm thử một chút đi!”

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả lão đại không tình nguyện há mồm, anh chưa bao giờ ăn kem thứ đồ này, chỉ có điều anh không muốn từ chối tình ý của mèo nhỏ, không thể làm gì khác hơn là phá lệ.

Nhìn anh ăn đến ngoan ngoãn, cặp mắt Hoắc Nhĩ Phi cong thành hai hình trăng non, trong lòng cực kỳ ngọt ngào.

Hai người cứ vừa đi vừa ăn như vậy, gió đêm từ từ thổi qua, nhẹ nhàng khoan khoái vui vẻ không nói ra được, có một ngọt ngấy không tan được bao phủ giữa hai người.

“Yến, anh xem, trên quảng trường di1enda4nle3qu21ydo0n thật nhiều người đó, chúng ta cũng đi chơi một chút.” Hoắc Nhĩ Phi ngẩng đầu hỏi.

“Được.”

Một góc quảng trường, có người đốt pháo hoa, lửa khói nhiều màu rực rỡ nở rộ trong đêm đen, đẹp đến khiến người rung động, có một vẻ đẹp như phù dung sáng nở tối tàn và lãng mạn.

Hoắc Nhĩ Phi kéo cánh tay Thư Yến Tả, tựa vào trên vai anh, đầu hơi ngẩng lên, nhìn lửa khói nở rộ rực rỡ trên không trung, chỉ cảm thấy giờ phút này trong lòng thỏa mãn không nói ra được.

“Yến, có phải rất đẹp không?” Cô ngây ngốc hỏi.

“Có một vẻ đẹp hoa lệ.” Thư Yến Tả cảm thấy hoa mắt rực rỡ đến chói mắt, cũng biến mất nhanh hơn.

“Chúng ta đi thôi, nhìn pháo hoa sẽ khiến người ta có cảm giác đau đớn, cảm giác tốt đẹp chỉ trong nháy mắt, không thích hợp với chúng ta.” Hoắc Nhĩ Phi hít mũi một cái.

“Ừ, không thích hợp với chúng ta.”

https://thuviensach.vn

“Chúng ta về nhà đi.”

“Được, về nhà.” Giọng Thư Yến Tả dịu dàng không nói ra được.

Tối nay hình như hai người cũng cực kỳ nhiệt tình như lửa, sau khi tiến vào trong phòng bắt đầu liều chết triền miên, kịch liệt đến khiến người ta liếc xéo...

Có lẽ, sau khi trải qua tối nay, có thứ gì đó không giống trước, đã không chỉ là tin tưởng, hơn nữa là tình yêu không thể thay đổi.

Hôn, giống như mưa to gió lớn tới mãnh liệt âm trầm; chỗ bàn tay sờ đến, nóng bỏng như lửa cháy lan ra đồng cỏ.

“Yến, em yêu anh.” Đôi môi Hoắc Nhĩ Phi khẽ nhếch, khoảnh khắc khi Thư Yến Tả tiến vào trong thân thể cô, cực kỳ hấp dẫn thổ lộ.

Mặt Thư Yến Tả chấn động, tia sáng kỳ dị lưu chuyển trong mắt, giống như than thở lặp đi lặp lại kêu tên mèo nhỏ, da thịt và da thịt cọ sát lẫn nhau, hơi thở và hơi thở giao hòa dây dưa, anh nằm trên thân thể thon dài của mèo nhỏ điên cuồng vận động, mỗi một lần kết hợp thật sâu đều khiến mèo nhỏ uyển chuyển rên rỉ.

Hai người cùng nhau lấy được buông thả viên mãn trên đỉnh dục vọng, giống như đặt mình trong dải ngân hà rực rỡ ánh sao.

...

Sau khi xong chuyện, Hoắc Nhĩ Phi mềm nhũn nằm trên người Thư Yến Tả, ngón tay vô ý thức chạy dọc theo đường cong bắp thịt trước ngực anh, vẽ nên các vòng tròn, đây không thể nghi ngờ là trêu đùa trắng trợn!

Thư Yến Tả một phát túm được tay nhỏ bé đang chơi xấu của cô, đặt ở trong miệng khẽ cắn, đôi mắt đen thui lóng lánh tình dục rực rỡ, “Mới vừa

https://thuviensach.vn

rồi người nào khóc cầu xin tha thứ? Bây giờ lại tới trêu đùa anh.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 125+1: Tối Nay... Anh Mặc Em Túm Lấy (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 5)

“Em nào có... Trêu đùa anh.” Hoắc Nhĩ Phi cong cánh môi bị Thư Yến Tả mút vào đến đỏ ửng lên, hoàn toàn không biết hành động này của mình đang kích thích giác quan của Thư Yến Tả.

Yết hầu Thư Yến Tả hoạt động hai cái, kết quả tay Hoắc Nhĩ Phi đưa tới, hết sức tò mò sờ sờ ở đó, tự nhủ, “Sao lại động, sao trước kia không phát hiện.”

“Em lại có thể sờ loạn yết hầu của đàn ông.” Giọng Thư Yến Tả khàn khàn.

“Em cứ sờ anh.” Hoắc Nhĩ Phi cười lấy lòng.

Bàn tay Thư Yến Tả trừng phạt bằng cách nhéo hai cái trên mông cô, từ từ trượt vào chỗ nào đó...

Hoắc Nhĩ Phi vội khép hai chân lại, tay nhỏ bé nắm thành quyền đấm trên người Thư Yến Tả, “Trứng thúi, nơi đó rất đau đó! Tối nay không muốn, mấy giờ rồi, buồn ngủ quá đó...”

“Tắm, ngủ.” Nói xong ôm mèo nhỏ lên trên phòng đi vào phòng tắm.”

“Anh nói đó, chỉ tắm.” Hoắc Nhĩ Phi không quên dặn dò một câu.

Thư Yến Tả ngược lại nói lời giữ lời, sau khi tắm rửa đơn giản xong thì ôm mèo nhỏ ngủ thiếp đi, đêm nay, hai người ngủ được hương vị cực kỳ ngọt ngào.

https://thuviensach.vn

Bên trong rèm cửa sổ mở phân nửa, ánh trăng màu sáng bạc như nước chảy vào trong phòng, chiếu khắp nơi, tất cả đều bị phủ lên vầng sáng nhạt cmar giác quyển rũ tràn đầy ấm áp, cả phòng ấm áp.

Sáng sớm hôm sau, hai người bị ánh mặt trời chói mắt làm nóng tỉnh.

“Ưmh... Nóng quá.” Hoắc Nhĩ Phi Dieễn ddàn lee quiy đôn lẩm bẩm lật người, chân dài khêu gợi gác lên chăn bông.

Thư Yến Tả cũng bị ánh mặt trời chói mặt làm tỉnh theo, lấy khăn tắm cuốn bên hông, kéo rèm cửa sổ lại thật kỹ, lại nằm về bên giường, vừa đúng nhìn thấy đùi đẹp hấp dẫn lộ ra bên ngoài của mèo nhỏ, phải biết cô cái gì cũng không mặc, sáng sớm đã tới kích thích anh, vội vàng đi tới, giúp mèo nhỏ đắp chăn.

“Đừng, nóng quá... Không cần đắp chăn.” Hoắc Nhĩ Phi lẩm bẩm đá toàn bộ chăn xuống, thân thể trắng như tuyết lộ rõ, đặc biệt là trái đào đứng thẳng trước ngực, tươi ướt át.

Mỗi điểm dâu tây trên người lại càng thêm hấp dẫn anh, Thư Yến Tả nhắm mắt lại hít thở một hơi, đều nói dục vọng của đàn ông vào buổi sáng mạnh nhất, quả nhiên không giả.

Dứt khoát kéo chăn ra, che lên người, hôn cánh môi khẽ nhếch của mèo nhỏ.

Một nụ hôn dài cách thức tiêu chuẩn tỉ mỉ kéo dài cuối cùng đánh thức Hoắc Nhĩ Phi đang mê mê man man hoàn toàn tỉnh lại, thấy người đàn ông đè trên người mình, “Anh không phải đi làm sao?”

“Ăn no rồi đi.” Thư Yến Tả động thân một cái, kích thích Hoắc Nhĩ Phi tự giác gác đùi lên eo Thư Yến Tả.

“Anh không định đi ăn cơm sao? Tại sao muốn... A...”

https://thuviensach.vn

“Bởi vì ăn em càng ngon...”

Hoắc Nhĩ Phi quả thật khóc không ra nước mắt, vì sao anh lại có thể lực tốt vậy, tối hôm qua muốn cô thật nhiều lần, sáng sớm hôm nay lại tới, hu hu... Hông của cô thật đau, nơi đó cũng thật đau...

Đột nhiên một trận khoái cảm đột kích, run rẩy đến cô vòng tay ra sau lưng Thư Yến Tả, quả nhiên là... Đau cũng vui vẻ...

Sau khi vận động buổi sáng, Hoắc Nhĩ Phi ngủ thật say một lần nữa, mà Thư Yến Tả còn sảng khoái tinh thần đi công ty.

Đây chính là khác biệt giữa đàn ông và phụ nữ! Haizzz...

Vừa đến phòng làm việc, Thư Yến Tả đã nhận được điện thoại của chú Đinh, nói người phụ nữ An Tình Hủy kia bị nhốt nhưng vẫn không yên phận, hy vọng nhị thiếu mau chóng xử lý xong cô ta, nếu không lưu lại cũng vô ích.

Mà bên bang Lôi Thần kia, từ sau nhiều lần chặn hàng hóa của bọn họ, rõ ràng bọn họ sắp không sống được ở thị trường Đông Nam Á nữa, mà Lôi Nhất Hằng ở Las Vegas chơi bạc thua tiền càng ngày càng nhiều, dần dần sắp không chống đỡ được rồi, đoán chừng không được bao lâu, bang Lôi Thần sẽ tự động giải tán.

“Tiếp tục chú ý động tĩnh bên kia, nếu Lôi Nhất Hằng thích đánh cuộc như vậy, tôi muốn ông ta đánh cuộc đến táng gia bại sản, tôi muốn việc này khiến ông ta khó chịu hơn giết ông ta!” Thư Yến Tả cảm thấy thời gian cũng không xê xích gì nhiều.

“Về phần An Tình Hủy, cứ để cho cô ta thoải mái hai ngày cuối cùng đi.”

https://thuviensach.vn

Sau khi cúp điện thoại xong, Thư Yến Tả đang định gọi điện thoại cho mèo nhỏ, đột nhiên nghĩ đến khẳng định cô còn đang ngủ, không vội thì để buổi trưa rồi hẵng gọi.

Buổi trưa, Thư Yến Tả vốn chuẩn bị gọi mèo nhỏ rời giường ăn cơm, vừa nghe thấy giọng nói mơ hồ ở đầu điện thoại bên kia, “Không ăn, em muốn đi ngủ, mệt quá...” Thì anh không nhịn được cười, ngủ thêm một lát cũng tốt, buổi tối mới có tinh lực.

Mèo nhỏ còn có thể ngủ hơn so với trong tưởng tượng của anh, vẫn ngủ thẳng đến năm giờ chiều mới rời giường, ăn thức ăn khoái khẩu dì Cầm đã sớm chuẩn bị xong vì cô, Hoắc Nhĩ Phi vuốt ve bụng ăn đến tròn vo của mình, từ từ đi về phía căn phòng.

Mở laptop ra, bắt đầu lên mạng, chuẩn bị đặt vé máy bay, ở thêm một ngày rồi quay lại nước Anh, mặc dù rất không nỡ, nhưng hết cách rồi!

Khi Thư Yến Tả trở về, đã nhìn thấy cô mặc đồ ngủ ngồi xếp bằng trên giường nghịch máy tính, dáng vẻ hết sức tập trung này khiến cho anh hơi ghen, không khỏi cố ý bật hơi bên tai cô, “Đang làm gì đấy?”

“Đặt vé máy bay, xem weibo, die nd da nl e q uu ydo n chú ý tình huống gần đây của mọi người thôi!” Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy bên tai hơi ngứa, né tránh môi Thư Yến Tả, cười duyên nói.

“Vé máy bay lúc nào?” Vừa nói vừa lại gần.

“Chiều mai, này... Đừng lại gần như vậy, rất nhột...” Hoắc Nhĩ Phi cười duyên né tránh.

“Nhanh như vậy đã vứt bỏ anh?” Trong giọng điệu của Thư Yến Tả thật buồn bã.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi xoay người một cái, đôi tay ôm mặt Thư Yến Tả, chu môi làm nũng, “Anh chỉ cần nhẫn nại một tháng thôi, chờ Tuyết Nghê sinh xong rồi, em sẽ trở lại với anh, lại nói đó cũng là cháu trai hoặc cháu gái ruột của anh đúng không.”

Trong mắt Thư Yến Tả lộ ra ý cười nhẹ, giống như tự cân nhắc hồi lâu, “Được rồi, chỉ có điều bất cứ lúc nào cũng hoan nghênh em thỉnh thoảng trở lại an ủi anh, anh sợ sẽ không tự kiềm chế được...”

“Anh dám!” Hoắc Nhĩ Phi vừa nghe anh nói không tự kiềm chế được, lập tức trợn trừng mắt lên tức giận nhìn tới.

“Anh nói không kiềm chế được sẽ đi nước Anh tìm em!” Nụ cười trong mắt Thư Yến Tả càng sâu.

“Mới không sai...” Hoắc Nhĩ Phi dẩu cánh môi đỏ thắm mổ một cái lên môi Thư Yến Tả, lập tức đưa đến thế tiến công xâm lược của Thư Yến Tả, hai người náo loạn một lúc trên giường, rồi mới thở dốc phì phò tách ra.

Lúc đó, lửa lòng hai người đều đang rừng rực, trên da trắng nõn cũng lộ ra đỏ ửng nhàn nhạt, chọc cho người ta mơ mộng.

Thư Yến Tả đột nhiên nghĩ đến chuẩnbị hỏi mèo nhỏ xem cô định xử lý An Tình Hủy như thế nào, nụ cười trên mặt cũng nhạt đi.

“An Tình Hủy đã bị anh nhốt lại, anh muốn hỏi suy nghĩ của em?” Dù sao An Tình Hủy làm tổn thương mèo nhỏ rất nhiều lần, cô chắc chắn hận cô ta.

“A, bây giờ anh mới bắt được cô ta, anh bá chủ hắc đạo này cũng chẳng có gì đặc biệt!” Hoắc Nhĩ Phi chế nhạo nói.

Bị mèo nhỏ trêu ghẹo, Thư Yến Tả không mất hứng, ngược lại cười xấu xa nói: “Vậy em cảm thấy anh đây bá chủ hắc đạo phải như thế nào?”

https://thuviensach.vn

“Ờ thì... Ít nhất cũng phải dáng người khôi ngô, một mình có thể đấu lại rất nhiều người, còn có chính là đặc biệt lợi hại, bên cạnh chắc chắn có rất nhiều người tài gì đó...” Hoắc Nhĩ Phi chống cằm chớp mắt tưởng tượng.

“Em xem ti vi đã thấy nhiều, hay bị Young and dangerous ảnh hưởng?” Thư Yến Tả cười.

“Không phải như vậy sao? Em thấy bên cạnh anh cũng không thiếu cao thủ... Nhân tài, ví dụ như Đoạn lưu manh, còn có chú Đinh đó...” Hoắc Nhĩ Phi buồn bực.

“Cũng coi như vậy...” Thư Yến Tả cảm thấy chuyện hắc bang vẫn không nên nói quá nhiều với mèo nhỏ, không có lợi cho cô.

“Chỉ có điều bản lĩnh của anh chưa ra hình dáng gì nha.” Hoắc Nhĩ Phi cười gian nói.

Thư Yến Tả rất bình tĩnh mở miệng, “Mười người không thành vấn đề.”

“Khoác lác đi, anh ngay cả em cũng không đánh lại, còn mười người?” Hoắc Nhĩ Phi cười đến rất lớn tiếng.

Thư Yến Tả liếc cô một cái, “Anh đó là không so đo với người bình thường, chỉ với thân thể nhỏ bé kia của em, di3nd@nl3qu.yd0n anh nhẹ nhõm quẳng xuống.”

Hoắc Nhĩ Phi trừng mắt, “Em có yếu như vậy sao? Em cũng có thể đấu... Hai ba người.”

“Hai ba người bình thường.” Thư Yến Tả không chút lưu tình đả kích cô.

https://thuviensach.vn

“A!” Hoắc Nhĩ Phi cực kỳ tức giận cắn lên vành tai Thư Yến Tả, dùng sức gặm...

“Ngoan ~ đừng găm đó, gặm ở đây...” Thư Yến Tả chỉ chỉ vào môi mỏng hấp dẫn của mình.

Hoắc Nhĩ Phi không chú ý cắn đầu lưỡi, lệ rơi đầy mặt! Giả vờ khóc nói: “Nếu không đưa An Tình Hủy đến châu Phi đi, mặc dù chỗ đó nhiều dân chạy nạ, nhưng lòng người mộc mạc, anh nói có thể cải thiện ý nghĩ xấu xa của cô ta không?”

Châu Phi? Ý tưởng của mèo nhỏ quả thật rất kém cỏi! Khu vực dân chạy nạ? Ý tưởng rất tốt, quả nhiên là người phụ nữ của anh, thủ đoạn rất không bình thường!

“Thế nào? Không được sao?” Hoắc Nhĩ Phi thấy anh hồi lâu không lên tiếng, còn tưởng rằng anh không đồng ý.

“Vô cùng tốt, sẽ lập tức đưa cô ta đến khu vực dân chạy nạn ở châu Phi đi, nếu cô ta sợ nghèo, vậy để cho cô ta nghèo hơn, quả nhiên là một ý kiến hay!” Trong mắt Thư Yến Tả phát ra ý tán thưởng.

“Thật ra thì, em mới đọc được tin tức về dân chạy nạn ở châu Phi ở trên mạng, cho nên nghĩ ra.”

“Anh nghĩ không có cái nào tàn nhẫn hơn cái này, để cho cả đời cô ta sống ở khu vực dân chạy nạn, chết cũng không chết được, sống thì khó khăn, quả nhiên là trừng phạt tốt nhất cho hạng người như cô ta.” Giọng Thư Yến Tả nhàn nhạt.

“Em cũng cảm thấy vậy.” Hoắc Nhĩ Phi gật gật đầu, ngay sau đó lại nói, “À này, anh không thể nói cho cô ta biết là em đề nghị ném cô ta đến khu vực dân chạy nạn ở châu Phi, không phải cô ta sẽ nguyền rủa em ngày ngày à! Rất dọa người!”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 125+2: Tối Nay... Anh Mặc Em Túm Lấy (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 5)

Editor: Puck -

“Em nghĩ rằng anh ngốc như em sao?” Thư Yến Tả trợn mắt lên.

“Vậy anh định chuẩn bị khi nào đưa cô ta đi?”

“Trong hai ngày này, anh để chú Đinh làm.”

“A, về sau anh không thể chọc hạng người phụ nữ như vậy, sẽ làm cơn ác mộng.” Hoắc Nhĩ Phi rất nghiêm nghị nói.

Không đợi Thư Yến Tả mở miệng, cô lại nói, “Còn có Camilla ở công ty anh? Về sau không cho anh lui tới với cô ta, không cho nhìn cô ta, càng không cho phép mang theo cô ta đi tham gia bữa tiệc gì đó!”

Thư Yến Tả cười đến quyến rũ xấu xa, “Mèo nhỏ ghen?”

“Anh chỉ có thể là của em thôi, không cho phép người phụ nữ khác ôm anh, hôn anh.” Hoắc Nhĩ Phi bá đạo tuyên bố.

“Được rồi, em ôm như thế nào cũng có thể, hôn chỗ nào anh đều thích.” Thư Yến Tả cười đến mập mờ.

Hoắc Nhĩ Phi lập tức mắc cỡ đỏ bừng mặt, cái gì gọi là hôn nơi nào cũng có thể!

“Cho em một cơ hội chủ động, tối nay... Anh mặc em túm lấy.” Giọng nói quyến rũ mờ ám của Thư Yến Tả phun lên bên gáy Hoắc Nhĩ Phi, dòng

https://thuviensach.vn

điện đánh trúng cả người cô run lên một cái.

Dáng vẻ của Yến, thật tà ác đó!

Mình có nên đụng ngã anh không? Có muốn nhào qua không?

Nhào qua hay không nhào qua?

...

Cuối cùng, Hoắc Tiểu Miêu cực kỳ rối rắm vẫn dùng một tư thế hết sức phóng khoáng đụng ngã người khác, bởi vì ánh mắt của Yến thật sự quá mê người rồi, trêu chọc đến xương cả người cô tê dại, hai người nhanh chóng lăn giường đơn.

Lăn thành một đoàn, ừ... Ưmh ưmh...

Nhiều tiếng vang vang trong căn phòng, rất mê người...

Buổi chiều ngày hôm sau, Thư Yến Tả tự mình đưa mèo nhỏ đến sân bay, hai người lưu luyến không rời tách ra, Hoắc Nhĩ Phi càng thêm núp trong ngực Thư Yến Tả hồi lâu không chịu ngẩng đầu.

“Nếu không bỏ được như vậy, thì đừng đi.”

Nghe xong lời này, Hoắc Nhĩ Phi vội ngẩng đầu lên, “Em đi đây.”

Thư Yến Tả khẽ hôn lên trán mèo nhỏ, “Ngoan, vào đi thôi.”

Quả nhiên là nam nữ trong tình yêu cuồng nhiệt, một khi tách ra, tương tư khó nhịn, hai người gần như ngày ngày nấu cháo điện thoại, gửi tin nhắn, gửi thư điện tử, bởi vì chênh lệch múi giờ, luôn có chút cảm giác ngày đêm lẫn lộn.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau khi Hoắc Nhĩ Phi trở về nước Anh, An Tình Hủy lập tức bị vứt xuống khu vực dân chạy nạn ở châu Phi, sau khi biết sự thật này, An Tình Hủy gần như khóc náo tìm chết, để cho cô đi địa phương đó, còn không bằng chết đi coi như xong, sinh hoạt chung một chỗ với đám dân chạy nạn, còn nghèo hơn cuộc sống trước kia của mình, chủ yếu nhất là ở Hương Cảng còn có thể nghĩ đến cách mưu sinh, mà tới chỗ đó, hoàn toàn chỉ có chờ chết.

Cho nên cô kiên quyết chống lại, nhưng Đinh Thận là ai? Vốn không để ý tới bất kỳ kêu gào gì của cô, trực tiếp lấy mẩu băng dính dán miệng cô lại, ném lên máy bay, tự mình đưa tới châu Phi.

Khoảnh khắc khi máy bay hạ cánh, An Tình Hủy hoàn toàn tâm như tro tàn rồi, Thư Yến Tả! Hoắc Nhĩ Phi! Cô sẽ nhớ bọn họ cả đời! Dù là hóa thành tro tàn cô cũng nhớ bọn họ cả đời.

Đầu tháng bảy chớp mắt đã tới, nghênh đón một kỳ nghỉ hè nữa, khi Lucus nghỉ, mẹ tự mình đến trường học đón bé, khiến cho bé vô cùng vui vẻ.

Buổi tối, Lucus rúc vào trong ngực mẹ, “Mẹ, khi nào thì mẹ và cha kết hôn?”

Hoắc Nhĩ Phi ngây ngốc, sao Lucus biết điều này?

“Sao Lucus biết mẹ và cha còn chưa kết hôn?”

“Bởi vì Hank nói với con chỉ khi nào cha và mẹ kết hôn, mới có thể vĩnh viễn ở chung một chỗ.” Lucus nghiêm trang nói.

“Chuyện này hả, là như vậy không sai, nhưng mà...” Hoắc Nhĩ Phi sờ đầu, không biết phải giải thích làm sao mới phải.

“Nhưng mà cái gì? Là bởi vì cha chưa cầu hôn mẹ sao?”

https://thuviensach.vn

Cái gì và cái gì? Lucus nhỏ tuổi như vậy sao biết điều này?

Tư tưởng của đứa bé bây giờ quá phát triển, cũng sắp khiến cho cô không theo kịp.

“Mẹ? Con nói với cha để cho cha cầu hôn mẹ, sau đó mẹ đồng ý cha có được không, về sau ba người chúng ta sẽ không tách ra nữa.” Lucus ngước khuôn mặt nhỏ nhắn lên rất nghiêm túc nói.

Ặc... Suy nghĩ của đứa bé quả nhiên rất tốt, cô đột nhiên rất muốn nhìn tình cảnh khi Yến cầu hôn cô rồi, có thể rất thú vị không!

Nheo tròng mắt nhìn con trai, “Ừ, nếu như cha con cầu hôn mẹ, mẹ sẽ đồng ý cha, sau đó chúng ta sẽ không xa rời nhau nữa.”

“Bây giờ con lập tức gọi điện thoại cho cha.” Lucus nói xong lập tức bò dậy tìm điện thoại.

Hoắc Nhĩ Phi ôm lấy thân thể định bò dậy của bé, “Con trai ngoan, chờ thím Tuyết Nghê của con sinh em gái xong, chúng ta trở về Hương Cảng tìm cha con có được không.”

Lucus rất hiểu chuyện gật đầu, “Mẹ có ý là chờ em gái sinh xong, rồi kết hôn với cha sao?”

“Ừ.” Hoắc Nhĩ Phi cưng chiều nhìn con trai, thật đáng yêu!

“Hì hì...”Càng tới gần ngày sinh trước một tháng, Chử Tuyết Nghê cũng càng tỏ vẻ nóng nảy, Tom vẫn thường tới làm chút phụ đạo cho cô, hy vọng cô không nên vô cùng khẩn trương.

Hoắc Nhĩ Phi cũng tới nói chuyện phiếm với cô ấy, giảm áp lực cho cô ấy, còn có Lucus cả ngày chạy tới chạy lui, tiếng nói tiếng cười tràn đầy mỗi một góc nhỏ.

https://thuviensach.vn

Thư Tử Nhiễm đến không nghi ngờ cho nhóm người này tăng thêm phần hoạt bát, chạng vạng tối, ánh trời chiều nhàn nhạt vẩy lên một mảnh sau vườn xanh biếc.

Cô đẩy xe lăn của đại ca đi từ từ trên đường mòn trong rừng, “Đại ca, chị Tuyết Nghê sắp sinh, anh không lo lắng sao? Mấy ngày gần đây chị ấy đều rất hồi hộp, khiến cho Tom cũng khẩn trương theo.”

“Bác sỹ nói chị Tuyết Nghê mang thai chính là bé gái, anh thích không? Anh cảm thấy đứa bé lớn lên sẽ giống ai?”

“Đại ca, cũng đã hơn nửa năm rồi, anh một mực không nói một câu với chúng em, chẳng lẽ anh không nghĩ đến chúng em sao? Chị Tuyết Nghê vì anh mà bỏ ra nhiều như vậy, anh nhất định phải tỉnh lại, cho chị ấy một tương lai hạnh phúc mới được.”

“Đại ca, chúng em đều rất nhớ anh.” Hốc mắt Thư Tử Nhiễm chứa lệ, cầm đôi tay hơi lạnh của Thư Phiến Hữu.

Ngày Chử Tuyết Nghê sinh, mẹ Chử càng thêm chạy từ thành phố L tới, mặc dù con gái không nghe lời, nhưng dù sao cũng là con gái mình mang thai mười tháng sinh ra, làm sao lại không đau lòng chứ.

Có lẽ do gặp được mẹ, Chử Tuyết Nghê kiên cường rất nhiều, bác sỹ cũng bảo đảm cô sẽ thuận lợi sinh.

Dưới tình huống này Hoắc Nhĩ Phi gặp lại bác gái Chử một lần nữa, tâm tình hơi kỳ quái, vẫn như trước kia mỉm cười tiến lên chào hỏi, “Bác gái Chử, bác cũng đừng quá lo lắng, Tuyết Nghê không có việc gì.”

Liên Tĩnh liếc mắt nhìn người con dâu mình từng nhận định, cầm hai tay con bé, “Phi Phi, nhờ có con vẫn ở đây với Tuyết Nghê, bác...”

https://thuviensach.vn

“Bác gái, con và Tuyết Nghê tình như chị em, mặc dù không làm bà xã của con trai ngài, nhưng mà tình bạn giữa con và Tuyết Nghê vĩnh viễn sẽ không thay đổi.” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy Tuyết Luân với mình mà nói đã là quá khứ rồi, không cần thiết cứ phải sống trong quá khứ, con người luôn luôn phải hướng về phía trước.

“Đứa bé ngoan.” Trừ nói câu này ra, Liên Tĩnh cũng không biết nên nói gì cho phải.

Chử Tuyết Nghê bình an sinh hạ một cô con gái, trong lòng mọi người đều vui vẻ khác thường, đây cũng là một sinh mệnh mới đi tới nhà họ Thư, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại mà nhăn nhúm của cô bé con này, trong lòng mỗi người đều vui mừng, nhất là Chử Tuyết Nghê làm mẹ, nhìn con gái mình, kích động đến nước mắt tràn ra.

Khi nhìn thấy mẹ mình, cô đã khôi phục lại tính cách con gái nhỏ làm nũng, “Mẹ, sao dáng dấp con gái con lại xấu như vậy, nhăn nhúm.”

“Khi con sinh cũng là như vậy, từ từ lớn lên xinh đẹp.” Liên Tĩnh nắm tay con gái nói.

“Mẹ...” Chử Tuyết Nghê làm nũng ngã vào trong ngực mẹ, có lẽ cứ như vậy một lần, để cho cô có thể phóng túng mình, không cần nghĩ đến rất nhiều vấn đề rất thực tế như vậy.

Khi Chử Tuyết Nghê ở cữ, Liên Tĩnh quyết định lưu lại chăm sóc con gái, dù sao ở cữ cũng quá quan trọng đối với phụ nữ.

Khi Lucus nhìn thấy cô em gái nhăn nhúm này thì mím miệng rối rắm nói: “Dung mạo của em ấy quá xấu!”

Hoắc Nhĩ Phi cười nói: “Bởi vì em gái vừa mới sinh ra, da vẫn chưa hoàn toàn tốt lên, cho nên bây giờ nhìn không ra đẹp xấu, đợi đến khi em gái trưởng thành, thì sẽ càng lớn càng xinh đẹp.”

https://thuviensach.vn

“A, thì ra là như vậy.” Lucus gật gật đầu, chờ sau khi bé lớn lên, mới chính thức hiểu được mẹ nói đúng, bởi vì tiểu Tinh Tinh càng lớn càng xinh đẹp rồi.

Tiểu Tinh Tinh là nhũ danh Lucus lấy cho Thư Tinh Sở, căn cứ vào tầm ảnh hưởng của bé, nhũ danh này dần dần lưu truyền ra, tất cả mọi người gọi như vậy.

Sau khi Thư Yến Tả biết được Chử Tuyết Nghê sinh một cô con gái, cũng cực kỳ vui mừng, cho dù về sau đại ca có tỉnh hay không, anh cũng sẽ đối đãi với tiểu Tinh Tinh như con gái ruột thịt.

Vốn định sau khi Tuyết Nghê sinh được ba ngày thì đi nước Anh đón hai mẹ con mèo nhỏ, nhưng công ty chi nhánh bên châu Âu tạm thời xảy ra chút vấn đề, bởi vì bên đại lục có một công ty lễ phẩm có giá tiền thấp hơn bọn họ, cho nên người ta đương nhiên sẽ suy tính đến vật đẹp giá thấp nhất, Thư Yến Tả không thể không tự mình đi một chuyến, tiện thể thăm hỏi tiên sinh Peter người phụ trách công ty Slater có quan hệ hợp tác lâu dài với bọn họ, tiếp tục ký kết tiếp.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 126+1: Mèo Nhỏ, Em Bằng Lòng Gả Cho Anh Không (Đại Kết Cục 1)

Kêu Camilla đi cùng, Thư Yến Tả có ý nghĩ của mình, từ lần trước sau khi mèo nhỏ tỏ vẻ ghen tức nồng đậm với Camilla, anh quả thật cũng từng cân nhắc vấn đề này, hơn nữa anh cũng không phải kẻ ngu, sao lại không hiểu tâm tư của Camilla, chỉ có điều anh thật sự thưởng thức tài hoa của cô ấy, không hy vọng Camilla tiếp tục lãng phí thời gian trên người mình, cho nên anh quyết định điều Camilla đến chi nhánh công ty ở châu Âu, hy vọng cô toàn quyền quản lý thị trường châu Âu.

Camilla là một người thông minh, sau khi tổng giám đốc tìm cô nói chuyện, thì hiểu, “Tôi bằng lòng đi.” Cô đáp rất dứt khoát lưu loát.

“Vậy thì tốt, xế chiều cô đi bộ phận nhân sự làm thủ tục bàn giao hồ sơ hiện tại, buổi sáng ngày mai cô đi châu Âu cùng tôi, tôi cảm thấy được cô có thể tín nhiệm, cũng tin tưởng cô có năng lực khiến thị trường châu Âu làm được tốt hơn.” Thư Yến Tả ngược lại nói lời thật lòng.

“Cám ơn tổng giám đốc thưởng thức, tôi nhất định sẽ cố gắng.” Camilla cười đến tao nhã, nếu tổng giám đốc coi trọng mình như vậy, ít nhất mình phải làm ra chút thành tích mới được.

Thư Yến Tả cảm thấy cô ấy thuộc về một chút đã thông suốt, giao thiệp với người như vậy có thể bớt phiền hơn, huống chi vẫn là một trong những trợ thủ đắc lực của anh, phải ủy thác trọng dụng mới được.

Người trên thương trường ngồi chung một chỗ trừ ăn cơm nói chuyện phiếm ra, đơn giản chính là uống rượu vui đùa, ngay cả Thư Yến Tả luôn

https://thuviensach.vn

không thích xã giao, nhưng trong những thời khắc đặc biệt thì vẫn cư xử đặc biệt, dù sao Peter tiên sinh là người Thư Á hợp tác lâu dài, khách hàng lớn tập đoàn Slater này tuyệt đối không thể mất.

Camilla là người quản lý công ty chi nhánh châu Âu mới nhậm chức, đương nhiên không thể thiếu sau này tiếp xúc lâu dài với Peter tiên sinh, mấy người vừa uống vừa tán gẫu, cũng thoải mái, die,n; da.nlze.qu;ydo/nn Peter càng thêm phát ngôn bừa bãi: Tuyệt đối sẽ không dừng hợp tác với tập đoàn Thư Á, hai công ty vẫn tiếp tục hợp tác tiếp.

Người sau khi say rượu nói chuyện bình thường cũng không có mấy phần đáng tin cậy, còn cố tình lại là một thương nhân cáo già xảo quyệt, độ tin cậy tự nhiên thấp đi không ít, Thư Yến Tả dĩ nhiên cũng đề phòng ngón này của ông ta, hiệp ước mang theo bên người, giấy trắng mực đen, chỉ có ký tên đóng dấu lên mới có hiệu lực, Peter cứ mơ mơ màng màng ký tên mình như vậy, chờ sau khi ông tỉnh rượu, hối hận cũng không kịp rồi.

Quả nhiên tên Thư nhị thiếu không phải gọi không, lại có bản lĩnh để cho mình sau khi say rượu ký hiệp nghị, cho nên ông cũng nhận, dù sao trừ giá tiền cao hơn một chút ra, chất lượng và kiểu dáng của lễ phẩm Thư Á đều là trong trăm có một, không phản đối.

Trong đêm này, mấy người đều uống hơi nhiều, nhất là Peter bị đổ không ít, đến cuối cùng, ông cũng khoa chân múa tay, có lẽ uống nhiều quá, nằm ở đó thiếu chút nữa phun ra, Thư Yến Tả bất đắc dĩ chỉ đành phải đỡ ông ta đi toilet.

Nhưng mà điện thoại di động đặt trên bàn quên cầm theo, sau khi anh đi hai phút, điện thoại di động liền vang lên, vang lên một lúc rất lâu, Camilla ngồi ở bên cạnh nhìn hiển thị cuộc gọi đến là Tiểu Miêu, sắc mặt bình tĩnh, không lộ vẻ gì.

https://thuviensach.vn

Nếu cô đã bị loại, như vậy để tổng giám đốc và Hoắc Nhĩ Phi hiểu lầm cũng tốt, cũng không đi nhận điện thoại, cũng không tắt, cứ vẫn nhìn nó ở đó vang lên không ngừng, sau ba cuộc điện thoại còn không nhận, điện thoại di động cuối cùng yên lặng.

Camilla thấy bọn họ còn chưa đi ra, không khỏi có một trò đùa tai quái, nhấn vào ba cuộc điện thoại chưa nhận, như vậy tổng giám đốc sẽ không nhìn thấy ba cuộc gọi chưa nhận rồi.

Quả nhiên sau khi gọi ba cú điện thoại không ai nhận, Hoắc Nhĩ Phi tức giận đến không gọi lại nữa, vốn cô cũng không muốn nghĩ đến chỗ lệch lạc, ai bảo Yến lại mang người phụ nữ nguy hiểm Camilla đó theo cùng, tuy nói là điều cô ta đến châu Âu, nhưng trên chức vị lại thăng hai cấp, năng lực của cô ta có đạt đến mức đó sao? Thật là! Tức chết cô!

Điện thoại lại còn không nhận, đi đâu? Chẳng lẽ là... Uống say? Người đàn ông thúi này! Anh tốt nhất giữ vững cho em, nếu như thật sự để cho Camilla thừa dịp có cơ hội rồi, anh nhất định phải chết!

Hoắc Nhĩ Phi càng nghĩ càng tức giận, lẩm bẩm mắng: Trứng thúi!

Khi Thư Yến Tả lần nữa đỡ Peter đi ra, bản thân cũng hơi tập tễnh rồi, cầm điện thoại di động gọi điện thoại, để cho người ta chia ra đưa Peter và Camilla về.

Mình thì về phòng khách sạn, lật giường đi ngủ, quả nhiên uống hơi nhiều rồi, cũng không mở điện thoại di động ra xem, dĩ nhiên không thấy được cuộc điện thoại chưa nhận của mèo nhỏ chứ sao.

Hoắc Nhĩ Phi đợi trong một đêm cuối cùng bộc phát, lại không trả lời điện thoại của cô, quá, quá tức giận!

Cho nên cô quyết định mình cũng ra ngoài chơi, anh phóng khoáng của anh, vậy em cũng phóng khoáng của em đấy, xem ai lợi hại hơn!

https://thuviensach.vn

Mới sáng sớm, Lucus bị mẹ lay tỉnh rồi, “Mẹ, ngủ thêm một lúc nữa đi.”

“Con trai ngoan, mẹ dẫn con đi chơi được không?” Hoắc Nhĩ Phi nheo tròng mắt lại, hấp dẫn con trai.

“Cha cũng đi cùng sao?” Lucus dụi đôi mắt mờ mịt, giọng nói trong veo.

Tiếng “Cha” này không thể nghi ngờ khơi gợi lên lửa giận của Hoắc Nhĩ Phi, rất khẳng định, rất trực tiếp, rất kiên quyết nói: “Chỉ hai mẹ con mình đi.”

“Ah, vậy chúng ta đi đâu chơi?”

“Lucus muốn đi đâu?” Hoắc Nhĩ Phi rất muốn hỏi ý kiến con trai, dù sao đây là lần đầu tiên đưa con trai đi chơi.

“Con muốn đi bờ biển chơi.” Cặp mắt Lucus lập tức sáng lóng lánh.

“Được, vậy mẹ dẫn con đi Hawai, có được không?” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy Hawai là một lựa chọn rất tốt.

Lucus vui mừng “Chụt” một cái lên mặt mẹ, mắt cười cong cong, đưa hai cánh tay ra, “Mẹ, ôm đi.”

Hoắc Nhĩ Phi một phát ôm lấy con trai đi phòng vệ sinh rửa mặt, giúp bé mặc quần áo xong, sau đó bắt đầu đặt vé máy bay, di3n~d@n`l3q21y"d0n cũng dặn dò con trai không được nói với cha đi đâu, muốn chơi trốn tìm với cha.

Lucus là một đứa trẻ thích chơi, cười híp mắt gật đầu.

Sau khi hai mẹ con cáo từ một nhà Ninh Như Chân còn có Tuyết Nghê, thì đi sân bay.

https://thuviensach.vn

Khi Thư Yến Tả tỉnh lại lần nữa đã là mười giờ sáng, nhìn điện thoại di động, mèo nhỏ lại không gọi điện thoại với anh, cũng không gửi tin nhắn, thật sự kỳ quái, nhớ khi nói với cô phải đi cùng Camilla đến châu Âu thì cô còn rất ghen, sao lần này gió êm sóng lặng?

Mở điện thoại di động ra, kiểm tra một chút, lại phát hiện ở chỗ điện thoại chưa nhận có ba cuộc gọi lỡ, đều là mèo nhỏ gọi tới, lúc mười hai giờ tối hôm qua?

Sao anh lại không biết? Khi đó chắc đang ở trong quán bar, chẳng lẽ quá ồn ào không nghe thấy?

Rất quả quyết gọi lại, xin lỗi, số máy ngài gọi đã tắt.

Tắt máy? Gọi số điện thoại cầm tay của con trai cũng tắt máy, mèo nhỏ rốt cuộc đang giở trò quỷ gì?

Vội gọi điện thoại cho dì nhỏ, “Dì nhỏ, mèo nhỏ và Lucus có ở nhà không?”

“Mới vừa trở về Hương Cảng, con không biết sao?” Ninh Như Chân còn hơi kỳ quái, tiểu Tả lại không biết?

“A, không trách được điện thoại di động tắt máy, con biết rồi.” Thư Yến Tả vừa nghe, lập tức tin, bởi vì dì nhỏ chắc chắn sẽ không lừa anh, nhưng anh quên mất mèo nhỏ có thể nói dối!

Vì vậy, anh vội vàng mua vé máy bay trở về Hương Cảng, khi anh tới Hương Cảng, Hoắc Nhĩ Phi và con trai đã đến Hawai, đang ngồi trong phòng khách sạn ở bờ biển ăn hải sản, salad trái cây, uống nước dừa!

Trở lại Hương Cảng, Thư Yến Tả lập tức phát hiện mèo nhỏ và con trai vốn không trở lại, không khỏi vận dụng quan hệ điều tra danh sách tất

https://thuviensach.vn

cả các khách trên chuyến bay từ nước Anh trở về Hương Cảng, phát hiện vốn không có tên mèo nhỏ và con trai.

Hơn nữa điện thoại còn không gọi được, Thư Yến Tả không khỏi tin tưởng mèo nhỏ cố ý, lại mang theo con trai đi chơi trò cút bắt với anh.

Quả nhiên có can đảm! Anh còn không tin, không tìm được cô ở đâu?

Mà Hoắc Nhĩ Phi đang ăn salad trái cây "Hắt xì hơi" một cái, vuốt vuốt lỗ mũi, chẳng lẽ Thư Yến Tả đang mắng chửi cô? Mở điện thoại di động lên vừa nhìn, điện thoại lỡ liên tiếp đều là anh gọi tới, hừ hừ!

"Mẹ, mẹ sao vậy?" Lucus uống một ngụm nước dừa, nơi khóe miệng tràn ra một hai giọt.

"Con trai ngoan, không có việc gì, chắc có người đang mắng mẹ." Hoắc Nhĩ Phi vuốt vuốt lỗ mũi, thờ ơ nói.

"Ah ~"

"Con trai ngoan, ăn no chưa? dieendaanleequuydonn Mẹ dẫn con đi mua trang phục địa phương Hawai như thế nào? Sau đó mua đồ bơi đi bơi lội." Hoắc Nhĩ Phi híp tròng mắt lại.

"Được ạ!" Lucus đẩy nước dừa ra, không uống, không hề ngọt chút nào!

Hoắc Nhĩ Phi đứng dậy thanh toán hóa đơn xong rồi dắt con trai đi mua quần áo, cô vẫn luôn rất thích mặc kiểu quần dài phong cách Bohemian, sau đó đội nón rộng vành phong cách nhiệt đới, cảm giác đẹp ngây người!

Sau một tiếng, Hoắc Nhĩ Phi thay một bộ váy đi biển phong cách Bohemian nhiều màu sắc, trên đầu đội nón rộng vành lớn, cả người hoàn

https://thuviensach.vn

toàn đổi phong cách, gió biển vừa thổi, cực kỳ phóng khoáng.

Lucus mặc áo ngắn màu xanh lam nhạt và quần cụt mẹ bé mua cho, còn mang kính mát lớn, cao hứng ngây người.

Hai mẹ con tay nắm tay đi trênbờ cát, trừ ánh mặt trời hơi gắt ra, còn lại tất cả đều rất tuyệt mỹ, bầu trời bao la và nước biển xanh thẳm đến không chân thật. Nhìn ra xa, giống như hòa làm một thể, còn có cây dừa cao, nửa dựa thân vào trong gió nói lời tâm tình, lay động lòng người.

“Mẹ, chúng ta đi bên kia, có rất nhiều bạn nhỏ ở đó.” Lucus rất hưng phấn chỉ về phía khu vực bơi lội nước nông.

Hoắc Nhĩ Phi sao lại không hiểu ý định của con trai, bé muốn đi bơi lặn, thời tiết nóng như vậy, cũng chỉ có ngây ngô trong nước biển mới thoải mái.

Vì vậy cô mang theo con trai đi đổi một bộ đồ bơi, lần đầu tiên mặc bikini, thật sự hơi không có dũng khí! Chỉ có điều nơi này cũng không có ai biết cô, lại nói mình cũng không mập, hà hà, nếu đã ra nước ngoài, vậy thì nhập gia tùy tục thôi!

Lucus thừa dịp mẹ bé không chú ý len lén dùng di động chụp một tấm hình, gửi tin nhắn cho cha bé.

Trong lòng thầm nghĩ: Mẹ, mẹ cũng không nên trách Lucus, Lucus cũng đầy lòng tốt bụng chứ sao! Mẹ và cha phải mau chóng kết hôn mới được!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 126+2: Mèo Nhỏ, Em Bằng Lòng Gả Cho Anh Không (Đại Kết Cục 1)

Hoắc Nhĩ Phi cứ như vậy không hề biết gì bị con trai "Tính toán" rồi, còn vui vẻ chơi được phấn khởi ở trong nước với con trai, để cho cô đắc ý càng thêm đắc ý chính là có không ít trai đẹp nước ngoài đến gần cô, vốn là cuộc gặp gỡ nhỏ đến vô cùng không tệ ở nơi đất khách, nhưng cố tình bên cạnh mình lại có một tiểu soái ca đi kèm, rất dễ dàng khiến cho những người đàn ông kia thấy khó mà lui rồi.

"Mẹ, mẹ không thể nói chuyện phiếm với các chú, bác xa lạ kia, nhất là khi mẹ mặc đến khêu gợi như vậy, cha sẽ mất hứng đó." Lucus nói giống như tiểu đại nhân.

"Cha con cũng mang theo người đẹp ra ngoài chơi, mẹ lại không được sao, không phải chỉ nói mấy câu thôi sao?" Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy con trai quả nhiên hướng về người nào đó, quá đau đớn lòng cô rồi, hu hu...

"Mẹ, cha phải đi làm việc." Lucus chu cái miệng nhỏ nhắn lên giải thích vì cha, sau khi thân quen với mẹ mới phát hiện có lúc mẹ thật tiểu bạch đó ~

"Không đề cập tới cha con, chúng ta về khách sạn đi, tối nay đi ăn hải sản?" Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy vẫn nên nghe theo con trai đi, thật ra thì gặp gỡ tươi đẹp có tới hay không cũng không sao cả, chỉ một Thư Yến Tả thôi đã đủ làm cho cô khó có thể tiêu thụ rồi.

"Con muốn ăn cua hấp..." Lucus cảm thấy dáng vẻ cua hấp kia ngon đến mức có dục vọng muốn cắn một miếng đó ~

https://thuviensach.vn

“Được, Lucus muốn ăn cái gì thì chọn cái đó.” Tròng mắt Hoắc Nhĩ Phi híp lại, cho dù như thế nào, thức ăn ngon mới là vương đạo!

Mà lúc này ở Hương Cảng, khi Thư Yến Tả nhìn thấy tin nhắn con trai gửi tới thì mặt đã sắp tức giận đến thành màu xanh lá, lại dám mặc bikini khêu gợi như vậy?

(Mèo nhỏ khóc: Nào có khêu gợi, không phải chỉ lộ cánh tay, lộ một vòng eo, còn có bắp đùi bắp chân thôi sao? die~nd a4nle^q u21ydo^n Chỗ cần che em đều che nghiêm nghiêm chỉnh chỉnh...)

Thư Yến Tả nhíu mày: Lộ bắp đùi ra ngoài còn không tính là hấp dẫn?

(Mèo nhỏ tiếp tục khóc: Nào có bikini nào không lộ bắp đùi...)

Toàn thế giới này, chỗ có nước biển đẹp như vậy thật sự không có mấy chỗ? Trong hình có một góc có dấu hiệu tiếng Anh, khiến Thư Yến Tả lập tức đoán được vị trí hiện tại của mèo nhỏ.

Lập tức đặt vé máy bay đi Hawai, lại dám gạt anh len lén mang con trai đi chơi, mèo nhỏ thật sự chán sống rồi, lần này nhất định phải trừng phạt cho cô không bò được xuống giường!

Hoắc Nhĩ Phi đang ăn hải sản dĩ nhiên không biết được ý tưởng của Thư Yến Tả, nếu mà biết được, đoán chừng sẽ chạy trốn thật nhanh.

“Ựm...” Đột nhiên buồn nôn khiến Hoắc Nhĩ Phi thiếu chút nữa phun ra, mùi vị sò biển này cũng tạm thôi, vì cái gì mà khi mình ăn lại rất muốn ói đây?

“Mẹ, mẹ làm sao vậy?” Lucus rất kỳ quái nhìn mẹ.

“Lucus, ngoan, mẹ đi toilet một chút, con ngoan ngoãn ngồi đây không được chạy đi đâu, người lạ tới đây không được đáp lời không cần để

https://thuviensach.vn

ý tới biết không?" Hoắc Nhĩ Phi rất cẩn thận dặn dò con trai, cầm giỏ xách lên chuẩn bị đi toilet, không phải ăn đồ xấu bụng chứ.

"Vâng, con biết rõ." Lucus rất nghe lời gật gật đầu, tỏ vẻ mình biết.

Hoắc Nhĩ Phi đi phòng vệ sinh, càng nghĩ càng buồn bực, không có đau bụng, rốt cuộc xảy ra chuyện gì đây?

Đột nhiên liếc nhìn về phía thứ đồ ở trong túi rác kia, chợt nhớ tới hình như hai tháng này mình không có kinh nguyệt rồi, sẽ không phải lại trúng thưởng chứ!

Tính tính toán toán, nếu quả thật mang thai, vậy chắc là trong buổi tiệc mừng Á Ninh tròn ba mươi năm, Yến uống say, mình chạy đi nhà cũ họ Thư xảy ra quan hệ với anh, chuyện này... Tỷ lệ cũng quá cao...

Nhất định là do chuyện xảy đến quá nhiều, khiến cho cô quên mất đã lâu không tới cái đó, vậy phải làm sao bây giờ? Yến còn chưa cầu hôn với mình đâu, lại mang thai!

Hoắc Nhĩ Phi ngồi trở lại chỗ ngồi tâm tình rõ ràng hơi xuống thấp một chút, rốt cuộc mình có cần nói cho Yến không? Hay là gạt anh trước, để cho anh một niềm vui bất ngờ?

Lucus cảm thấy từ sau khi mẹ từ toilet trở lại thì hơi là lạ, không ăn cơm cũng không uống đồ uống, chống cằm ở đó ngẩn người.

"Mẹ, mẹ làm sao vậy?"

"A... Mẹ ăn bị xấu bụng, cho nên không dám ăn."

"Vậy lần sau chúng ta không ăn hải sản nữa."

"Mẹ không có việc gì, Lucus muốn ăn gì cũng có thể." Hoắc Nhĩ Phi cười đến ngọt ngào, ai nói chỉ có con gái là áo bông thân thiết, Lucus nhà

https://thuviensach.vn

cô cũng là áo bông cực kỳ thân thiết!

Mới sáng sớm, Hoắc Nhĩ Phi đã bị tiếng gõ cửa đánh thức, lẩm bẩm lật người, kết quả vẫn còn vang lên, không khỏi rất tức giận bò dậy, sáng sớm mà ai vậy? Nhân viên phục vụ khách sạn die nda nle equ ydo nn cũng quá không có tố chất đi, hoàn toàn làm phiền người khác nghỉ ngơi như vậy sao!

Khi mở cửa đang định quở trách nhân viên phục vụ gõ cửa, kết quả khuôn mặt của người nào đó khiến cho cô ngẩn ngơ trong nháy mắt, rù rì nói: “Em chắc bị hoa mắt rồi, sao lại là anh.”

“Là anh.” Thư Yến Tả đẩy cửa ra, đi tới hung hăng ôm lấy mèo nhỏ, như muốn tan biến cô vào trong thân thể của mình.

“Khụ... Khụ... Anh ôm chặt quá, ghìm chết em.” Hoắc Nhĩ Phi lần này cảm thấy chân thật.

“Em nói anh nên trừng phạt em như thế nào, lại mang theo con trai không một tiếng động chạy đến Hawai, lại còn mặc bikini ở trước mặt bao nhiêu đàn ông! Em nói có phải em chán sống không!” Giọng Thư Yến Tả trầm thấp chậm rãi lọt vào tai, vẻ uy hiếp hoàn toàn!

“Rõ ràng là anh mang theo nữ nhân viên xinh đẹp đi châu Âu trước, còn không nhận điện thoại của em, tự anh nói khuya ngày hôm qua anh làm gì thế?” Hoắc Nhĩ Phi chu cái miệng nhỏ nhắn, rất bất mãn chọc chọc lồng ngực Thư Yến Tả.

Trong mắt Thư Yến Tả có ý cười, thì ra mèo nhỏ ghen, cho nên mới âm thầm mang theo con trai tới Hawai.

“Buổi tối còn có thể làm gì, đương nhiên là ngủ.”

“Ngủ? Với ai?” Hoắc Nhĩ Phi lập tức trừng mắt.

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên là một mình anh.” Thư Yến Tả nói rất khẳng định.

“Một mình? Anh không lừa em? Vậy tại sao anh không nhận điện thoại của em.” Hoắc Nhĩ Phi mím miệng, hơi không hoàn toàn tin.

“Khi em gọi điện thoại tụi anh vẫn ở đang ở quán bar, lúc ấy rất ồn ào không nghe thấy, sau đó Peter uống say, anh gọi người đưa ông ta và Camilla chia ra về, sau đó anh cũng về khách sạn ngủ, ngày hôm sau tỉnh lại mới phát hiện em gọi điện thoại tới.”

Hoắc Nhĩ Phi nghi ngờ nhìn anh, còn tiến tới ngửi một cái trên người anh, giống như vẫn còn hơi hoài nghi.

“Kể từ khi có em, anh đều coi thường phụ nữ khác.” Thư Yến Tả cứ tùy ý nói một câu như vậy, cũng khiến cho người ta cảm thấy cực kỳ thâm tình, tối thiếu Hoắc Nhĩ Phi bây giờ cảm thấy như vậy.

“Vậy thì em gắng gượng tin tưởng anh thôi.” Hoắc Nhĩ Phi vểnh cánh môi lên, giống như nói rất oan ức, thật ra thì trong lòng vui mừng khấp khởi.

Thư Yến Tả nhếch môi cười khẽ, đè đầu mèo nhỏ lại hôn lên.

“Ưmh... Buông em ra đi, em còn chưa đánh răng...” Hoắc Nhĩ Phi nắm quyền vung vẩy, chống lại.

“Không sao, anh không ngại.” Thư Yến Tả vốn không để ý tới mèo nhỏ chống lại.

Hoắc Nhĩ Phi rơi lệ trong lòng: Em ngại đó! Không đánh răng đã hôn môi, rất cái đó chứ sao...

Lucus tỏ vẻ cực kỳ hoan nghênh việc cha đến, một nhà ba người chơi ở Hawai đến vui vẻ khác thường.

https://thuviensach.vn

Buổi chiều, dưới sự uy hiếp đe dọa của Thư Yến Tả, Hoắc Nhĩ Phi vứt bộ bikini đó, mặc áo dài phong cách Bohemian nằm trên ghế trên bãi cát với con trai.

“Con trai, cha con đâu rồi?” Hoắc Nhĩ Phi kỳ quái, vừa rồi Yến còn ở chỗ này, sao một lúc đã không thấy tăm hơi.

“Không biết, con cũng không nhìn thấy cha.” Lucus liếc nhìn chung quanh một vòng, không tìm được cha bé.

Người đàn ông thúi này! Đã chạy đi đâu? Hoắc Nhĩ Phi chu môi nghĩ, cô còn đang suy nghĩ lúc nào thì nói cho anh biết tin tức cô mang thai đấy.

“Wow! What is that? Balloon? So romantic!” (Wow! Đó là cái gì? Khinh khí cầu? Thật sự quá lãng mạn!) Trong đám người trên bãi cát có người ngạc nhiên kêu lên.

“Mẹ, mau nhìn này!” Lucus lắc lắc cánh tay mẹ bé, để cho mẹ nhìn lên một đám khinh khí cầu bay trên bầu trời.

“Khinh khí cầu có gì hay mà nhìn...” Hoắc Nhĩ Phi vô cùng không tình nguyện mở mắt, khi nhìn thấy chữ trên khinh khí cầu thì hơi sửng sốt, làm cái gì vậy!

“Mẹ, đây nhất định do cha làm, hì hì...” Lucus chỉ vào đám khinh khí cầu cười híp mắt nói.

Giữa không trung bay lên một đám khinh khí cầu, tạo thành một hình trái tim lớn, ở giữa trung tâm tim hồng còn có chín khinh khí cầu màu hồng phấn, phía trên theo thứ tự viết: Mèo nhỏ, em bằng lòng gả cho anh không?

Quả nhiên có đủ phong cách, anh lấy được nhiều khinh khí cầu như vậy từ đâu, hơn nữa còn thiết kế đẹp như vậy, trong lòng Hoắc Nhĩ Phi chảy qua một dòng nước ấm hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả mặc bộ đồ màu trắng thoải mái đi từ đằng xa tới, khóe miệng ẩn chứa nụ cười thản nhiên, khi cách vị trí mèo nhỏ nửa thước, một chân quỳ xuống, giống như ảo thuật lấy ra một chiếc nhẫn kim cương mười lăm carat cầm trong tay.

“Mèo nhỏ, em bằng lòng gả cho anh không?”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 127: Mèo Nhỏ, Em Bằng Lòng Gả Cho Anh Không (Đại Kết Cục 2)

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy mắt Yến có ma lực, khi anh tràn ngập thâm tình nhìn chăm chú vào mình thì tim mình sẽ thình thịch nhảy không ngừng, mặt cũng cảm thấy phát sốt, nóng quá.

Cử động này, không thể nghi ngờ đưa tới rất nhiều người chú ý, tất cả mọi người đều rất thưởng thức người đàn ông phương Đông dũng cảm và trực tiếp.

Lucus ở bên cạnh ngước khuôn mặt nhỏ nhắn lên tha thiết nhìn mẹ bé, hình như muốn nói: Mẹ, nhanh đồng ý!

“Em bằng lòng.” Hoắc Nhĩ Phi từng nói cả đời này mình nhất định sẽ bám lấy người đàn ông này rồi, tại sao có thể không muốn, Yến lại lãng mạn thổ lộ với cô như vậy, không chỉ khiến cô cảm động đến không xong, còn cực kỳ thỏa mãn lòng hư vinh của phụ nữ là cô.

Đoạn lưu manh còn nói Yến không hiểu lãng mạn, tuyệt đối là nói bừa!

Khóe miệng Thư Yến Tả từ từ tràn ra một nụ cười nhộn nhạo, quyến rũ đến khiến người ta mở mắt không ra, nhẹ nhàng cầm tay phải của mèo nhỏ lên, đeo chiếc nhẫn kim cương vào.

Trong đám người lập tức bộc phát ra mấy tiếng hoan hô, mặc dù không nghe hiểu tiếng Trung Quốc, nhưng có thể nhìn ra ý tứ mà!

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi nhất thời mắc cỡ dinendian.lơqid]on đỏ bừng cả khuôn mặt, có một cảm giác hạnh phúc truyền khắp toàn thân, trong mắt đều lộ ra tình cảm ngọt ngào.

Thư Yến Tả kìm lòng không được hôn lên, ánh mặt trời màu vàng chiếu lên hai người đang đóng cảnh uyên ương triền miên, khúc xạ ra hào quang nhiều màu, hạnh phúc đến khiến cho người ta hâm mộ.

Có lẽ do hai người quá mức tập trung, cho nên quên mất con trai vẫn đứng ở bên cạnh, Lucus chu cái miệng nhỏ nhắn kéo váy mẹ thì Hoắc Nhĩ Phi mới thẹn thùng đẩy Thư Yến Tả ra.

“Mẹ, cha, Lucus cũng muốn thân ái.” Lucus chu cái miệng nhỏ nhắn ra, rất không vui lòng khi cha mẹ bỏ lại một mình bé chơi trò thân ái.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ đành phải “Chụt” một cái lên mặt con trai, trong lòng thầm than mình không nên hôn Yến trước mặt con trai, như vậy có được tính là dạy hư trẻ con không?

Thư Yến Tả đột nhiên cảm thấy có phải cần đưa con trai về hay không, bằng không tối nay thế giới hai người của anh và mèo nhỏ khẳng định không vui, quả nhiên thời gian này không thích hợp mang theo con trai, quá không dễ làm chuyện.

Quả nhiên, buổi tối Lucus thức đến rất khuya mới ngủ, còn nhất định ôm mẹ ngủ chung, Thư Yến Tả rất muốn ném con trai ra ngoài, đáng giận hơn chính là mèo nhỏ ôm con trai quay lưng về phía anh chế nhạo hai cái, để cho anh ngứa ngáy trong lòng mà không có cách gì.

Hoắc Nhĩ Phi sao lại không hiểu ý định của Yến, mặc dù tối nay nên thỏa mãn anh, nhưng con trai ở đây, cô cũng không có cách nào.

Mãi cho đến khi Lucus phát ra tiếng hít thở đều đều, Thư Yến Tả mới bắt đầu rục rịch ngóc đầu dậy, rón rén bò đến bên cạnh mèo nhỏ, bàn tay

https://thuviensach.vn

trực tiếp luồn vào trong quần áo cô, đôi môi càng thêm không nhàn rỗi, giống như bàn ủi, in một dấu ấn như bị bỏng.

Hoắc Nhĩ Phi ngăn tay sờ loạn của anh lại, dùng khẩu hình miệng nói, “Con trai ở bên cạnh đó.”

“Nó ngủ thiếp đi rồi.” Thư Yến Tả tiếp tục công thành chiếm đất, anh nhịn đã lâu rồi, thật sự không nhịn nổi nữa.

Rất nhanh, áo lót và quần lót của Hoắc Nhĩ Phi bị cởi bỏ, trong huyệt mật cũng có mấy ngón tay thăm dò, quậy đến cô ý loạn tình mê, thở hổn hển kêu dừng.

Thư Yến Tả đã là tên lắp vào cung không bắn không được, một động thân chui cả vào, còn chưa bắt đầu rung động, Lucus bên cạnh đã lật người, bị sợ đến Hoắc Nhĩ Phi hung hăng bấm ngang hông Thư Yến Tả một cái.

“Đừng.... Ở chỗ này... Nhỡ Lucus tỉnh...”

“Vậy chúng ta ra ngoài phòng khách.” Thư Yến Tả ôm cổ mèo nhỏ, để cho hai chân cô vòng quanh hông mình, cố ý đi từ từ, đâm đến Hoắc Nhĩ Phi kêu khổ thấu trời.

Sau khi đến phòng khách, Thư Yến Tả trực tiếp đè mèo nhỏ xuống ghế sa lon, hung hăng chạy nước rút...

Tối nay hai người đều nhiệt tình như lửa, biến đổi đủ loại tư thế, cực kỳ xinh đẹp mà hết lần này đến lần khác, diee ndda fnleeq uysd doon giống như đều không đủ, có một quyết tâm muốn tan đối phương ra nhập vào trong xương mình.

Từng góc trong phòng khách, đều tràn đầy tư vị kiều diễm xa hoa lãng phí...

https://thuviensach.vn

Khi Thư Yến Tả thỏa mãn lui ra từ bên trong mèo nhỏ thì mèo nhỏ đã hơi mơ hồ, tay ôm cổ Thư Yến Tả cũng hơi vô lực, đôi môi ghé vào bên tai anh, khẽ nói một câu, “Em mang thai rồi.”

Bốn chữ này quả thật chấn động Thư Yến Tả, mèo nhỏ vừa nói mang thai rồi? Vậy tối nay mình mãnh liệt như vậy, có thể làm tổn thương đến đứa trẻ trong bụng không?

Chờ anh định xác nhận lần nữa thì mèo nhỏ đã ngủ thật say, hoàn toàn không để ý đến sự hưng phấn của anh.

Sáng sớm hôm sau, Thư Yến Tả đã không kịp chờ đợi mang mèo nhỏ đi bệnh viện kiểm tra.

Bác sỹ rất nghiêm túc kiểm tra một lần, “Đứa bé đã hơn hai tháng rồi, nói không chừng chính là sinh đôi, phương diện phòng the của hai vợ chồng vẫn còn cần cấm kỵ, bởi vì bây giờ giống như biến hóa tương đối lớn, chú ý một chút thì tốt hơn.”

Mới đầu Hoắc Nhĩ Phi và Thư Yến Tả bị cái từ sinh đôi này hấp dẫn, nghe đến một câu phía sau thì Hoắc Nhĩ Phi hơi ngượng ngùng, nhưng Thư Yến Tả lại giống như người không liên quan, vẻ mặt bình tĩnh.

“Ông nói bà xã tôi có thể mang thai đôi?” Anh hiển nhiên quan tâm vấn đề này hơn.

“Khả năng tương đối lớn, còn cần quan sát.”

“Vậy cám ơn ngài, chúng tôi cáo từ.” Hoắc Nhĩ Phi kéo Thư Yến Tả đi ra khỏi bệnh viện.

Vừa lên xe, Lucus hưng phấn bừng bừng hỏi, “Mẹ, trong bụng mẹ thật sự có em gái nhỏ rồi sao? Cũng xấu xí giống như tiểu Tinh Tinh sao?”

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy vấn đề con trai hỏi rất có ý nghĩa rồi, chỉ đành phải nói sang chuyện khác, “Lucus thích em gái hay em trai?”

“Đều thích, như vậy có người chơi với con rồi.” Lucus ngược lại rất phóng khoáng, không hề nghĩ tới sau khi mẹ sinh em trai hoặc em gái, sẽ không thương yêu bé như trước, thật ra thì bé quả thật không cần lo lắng, chuyện như vậy sẽ không xảy ra.

Một nhà ba người trực tiếp bay từ Hawai đến Las Vegas, Thư Yến Tả và Hoắc Nhĩ Phi đều cảm thấy nơi này rất có ý nghĩa kỷ niệm, quyết định nhận giấy đăng ký kết hôn ở nơi này một lần nữa.

Đứng trước mặt cha xứ, hai người thề sau này cho dù gặp phải chuyện gì, hiểu lầm hay khó khăn, đều không buông tha đối phương, nhất định phải tin tưởng lẫn nhau, tha thứ cho nhau, di ien n#dang# yuklle e#q quiq on giữ vững tâm tình hòa nhã, làm được tư tưởng không ngăn cách.

Lucus cũng thật cao hứng, cha và mẹ cuối cùng kết hôn, hơn nữa còn cử hành một hôn lễ đặc biệt lớn, ngày đó mẹ thật xinh đẹp đó ~ ánh mắt cha nhìn thẳng vào ~ bé đoán chừng tối nay, cha lại không cho phép bé ngủ chung với mẹ rồi!

Cha thật hư!

Ngày đó tới thật nhiều người, rất nhiều chú dì, ông nội bà nội, ông ngoại bà ngoại, tất cả mọi người rất vui vẻ, trên mặt cha mẹ cũng cười tủm tỉm, cha mặc bộ âu phục màu đen và mẹ mặc bộ váy cưới màu trắng đứng chung một chỗ, dùng lời của cô: Đó chính là quá xứng đôi!

Một nhà chúng ta cuối cùng có thể ngày ngày ở chung một chỗ, chỉ có điều cha luôn nói bé là nam tử hán, không nên theo mẹ ngủ chung, nhưng chính cha càng làm nam tử hán, vì sao mỗi đêm khi trời tối đều ngủ chung với mẹ, như vậy có thể thấy được cha là một người xấu! Hu hu...

https://thuviensach.vn

Còn có tiểu Tinh Tinh, em ấy không hề chơi tốt chút nào, luôn khóc không ngừng, lại không nói chuyện, cũng không đi, cả ngày đòi thím Tuyết Nghê ôm, thật đáng ghét!

Em trai em gái trong bụng mẹ rốt cuộc khi nào mới ra ngoài...

HOÀN CHÍNH VĂN

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới

Phần 1:

Tia sáng mặt trời sáng sớm đầu tiên chiếu xuyên qua rèm cửa sổ hắt vào phòng ấm áp, vầng sáng nhàn nhạt bao phủ lên bốn người nằm trên giường, hai bên theo thứ tự là hai người lớn, ở giữa là hai đứa bé chừng hai tuổi, một nam một nữ, khuôn mặt nhỏ nhắn giống nhau như đúc, giờ phút này đang ngủ say đấy.

Tiếng gõ cửa bất ngờ khiến bốn người trên giường đều tỉnh dậy, bé gái nhỏ lầm bầm một tiếng chui vào trong ngực cha, bé trai "Bịch" một cái chân gác lên người bé gái, nhắm mắt lại chép chép miệng, hình như rất ghét người đang gõ cửa ở phía ngoài.

Hoắc Nhĩ Phi mê mê man man mở hai mắt ra, đưa tay đẩy ông xã còn đang ngủ, "Yến, anh đi xem một chút, có phải Hách nhi đang gõ cửa không."

Bà xã đã lên tiếng, Thư Yến Tả sao lại có đạo lý không đứng lên, bò dậy mở cửa, quả nhiên đứng ngoài cửa là con trai lớn nhất Lucus đã gần chín tuổi – tên chính thức là Thư Nhĩ Hách.

"Cha, sao Bảo Bảo và tiểu Bối không có ở trong phòng?" Thư Nhĩ Hách vừa nói vừa nhìn vào trong phòng cha mẹ.

"Ừ." Thư Yến Tả liếc nhìn lên giường lớn, cảm thấy rất nhức đầu, cũng thấy đôi long phượng thai này không phải lợi hại bình thường, mỗi ngày đều nghĩ đủ cách chạy đến trên giường của anh và mèo nhỏ, di1enda4nle3qu21ydo0n cản cũng không cản được, nhất là con gái bảo bối

https://thuviensach.vn

thường sử dụng đòn sát thủ, ôm cổ anh ngọt ngào gọi, “Cha, con muốn ngủ chung với cha.”

Anh vốn không từ chối được, khiến cho anh buổi tối mỗi ngày đều vượt qua trong đau khổ, thật sự muốn chết luôn, thứ tư tuần sau là sinh nhật hai tuổi của con trai con gái, nói gì cũng phải để cho hai đứa trở về phòng của chúng ngủ.

“Anh Hách, em muốn ôm.” Bảo Bảo hai tuổi chu cái miệng anh đào nhỏ nhắn chúm chím của mình nói với bé trai điển trai tuấn tú ngoài cửa.

Thư Nhĩ Hách nhất định yêu cô em gái này, đi tới, ôm em gái lên, đi ra ngoài.

Tiểu Bối trên giường không thuận theo, mím miệng định khóc, anh trai thiên vị, chỉ thích chị gái, không thích bé!

Thư Yến Tả đi tới một phát ôm lấy con trai nhỏ, “Tiểu Bối không khóc, cha ôm con trở về phòng, anh trai ôm không nổi.”

Lúc này tiểu Bối mới vui mừng trở lại, ôm cổ cha, liếc mắt nhìn chị gái.

Rất nhanh, phòng đã yên tĩnh lại, Hoắc Nhĩ Phi lật người, ngủ tiếp, Bảo Bảo là nhũ danh của con gái Thư Cách Gia, tiểu Bối là nhũ danh của con trai nhỏ Thư Nhĩ Hoàng.

Tên của đôi long phượng thai do cô lấy, Yến không phản đối, về phần nhũ danh cô cũng tạm thời nghĩ, cảm thấy mỗi đứa bé đều là bảo bối của mình.

Lại nói, long phượng thai lại kiên quyết phản đối nhũ danh này, lúc ấy Cách Cách khóc nói không muốn gọi là Bảo Bảo, sau đó cô nói, “Được rồi, vậy thì gọi Đại Bảo hoặc tiểu Bảo?”

https://thuviensach.vn

Cách Cách lập tức khóc đến lớn tiếng hơn, “Mẹ, con muốn gọi là Bảo Bảo.”

Hoàng Hoàng ở bên cạnh lập tức cảm giác thấy tình huống không đúng, chị gái bình thường lợi hại như vậy cũng khóc đầu hàng, vậy mình càng không làm trò được, dưới ánh mắt nhìn sang của mẹ rất tự giác nói, “Mẹ, mẹ gọi con là tiểu Bối đi.” Bởi vì bé là nhỏ nhất trong nhà chứ sao!

Nghe được tiếng đóng cửa, Hoắc Nhĩ Phi biết rõ Yến vào, kể từ sau khi có Bảo Bảo và tiểu Bối, trong nhà rõ ràng náo nhiệt hơn nhiều, thời gian làm việc của Yến rõ ràng cũng ít đi nhiều.

Thư Yến Tả trực tiếp ôm chầm lấy thân thể đầy đặn của mèo nhỏ, kể từ sau lần sinh thai thứ hai, bộ ngực của mèo nhỏ càng ngày càng đầy đặn rồi, khắp nơi đều quyến rũ anh, cố tình lại chỉ có thể nhìn chứ không thể ăn, lúc này khó khăn lắm mới dụ dỗ được hai quỷ nghịch ngợm.

“Ưmh... Đừng, lát nữa mấy đứa sẽ qua.” Hoắc Nhĩ Phi cười khẽ đẩy tay Yến đang luồn vào trong áo ngủ của mình.

“Không đâu, Hách nhi dẫn hai đứa đi chơi, anh nhịn đã lâu rồi...” Tay Thư Yến Tả vuốt ve nụ hoa trên ngực mèo nhỏ, đôi môi trực tiếp hôn lên.

Hoắc Nhĩ Phi đã sớm trải qua, lại nói cũng có hơn nửa tháng chưa làm rồi, dưới trêu chọc của Yến, rất nhanh đã không nhịn nổi thở hồng hộc, tay cũng âm thầm vòng lên lưng Yến, bắp đùi chủ động cong lên.

Có lẽ nhịn quá lâu, hai người đều rất nhiệt tình, vận động đến mức kịch liệt khác thường...

Mà ở sân sau, Thư Nhĩ Hách mang theo em trai, em gái sinh đôi ở phòng ăn ăn điểm tâm. Dieễn ddàn lee quiy đôn

https://thuviensach.vn

“Cha mẹ thật lười, bây giờ cũng không rời giường.” Bảo Bảo lấy một trứng chần nước sôi cho vào miệng.

“Chúng ta đi gọi cha mẹ rời giường đi.” Tiểu Bối vừa mới uống một ngụm sữa tươi dằn bụng.

“Thôi, lát nữa cha mẹ sẽ rời giường, chúng ta ăn điểm tâm trước.” Thư Nhĩ Hách rất bình tĩnh ngăn cản ý tưởng của em trai, cha mẹ khẳng định đang XOXO, Bảo Bảo và tiểu Bối quá nhỏ, sẽ dạy hư hai đứa.

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Sau khi Yến và mèo nhỏ kết hôn được một tháng thì Đoạn Tử Lang và Lam Y Lạc (tên tiếng Trung của Coral) hỏa tốc kết hôn, bởi vì, có con mới cưới thôi! Khi đó Lam Y Lạc đã mang thai ba tháng, còn hơn Hoắc Nhĩ Phi một tháng.

Vì vậy, hai nhà ước định, nếu như một nam một nữ thì định cô dâu nhỏ, Lam Y Lạc sinh ra trước Hoắc Nhĩ Phi một tháng, là một bé trai, đặt tên là Đoạn Tư Lam.

Một tháng sau, Hoắc Nhĩ Phi sinh hạ một đôi sinh đôi: Thư Cách Gia và Thư Nhĩ Hoàng.

Rất đương nhiên, Đoạn Tư Lam và Thư Cách Gia từ nhỏ đã dưới mưu cầu danh lợi của người lớn hai nhà, định ra cô dâu nhỏ.

Vì vậy, Đoạn Tư Lam trở thành đối tượng bị Thư Cách Gia bắt nạt, cả ngày bị Thư Cách Gia gọi thành tiểu Lam tử, bé cũng không một câu oán hận, hoàn toàn mất hết hình tượng lưu manh của cha bé, dáng vẻ ngoan ngoãn, còn luôn đi theo sau cái mông của Thư Cách Gia, bị cô bé quát bảo.

Thư Cách Gia hai tuổi nghiễm nhiên có dáng vẻ của đại tỷ, là quỷ tinh nghịch, quỷ nghịch ngợm được cả nhà công nhận! Ở đâu chơi thích đi đó,

https://thuviensach.vn

càng thêm là đại vương chỉnh người!

Đối tượng thường bị chỉnh đều là thanh mai trúc mã của bé Đoạn Tư Lam, nói ví dụ như ngày nào đó Thư Cách Gia tâm huyết dâng trào bắt con cóc lớn len lén đặt bên trong chăn của tiểu Lam tử, dọa sợ cậu bé đến thiếu chút nữa tè ra quần, từ đó về sau Đoạn Tư Lam nhìn thấy cóc lại ghê tởm.

Vì thế Hoắc Nhĩ Phi còn hung hăng dạy dỗ con gái một trận, Bảo Bảo ở trước mặt mẹ ngược lại rất ngoan ngoãn die nd da nl e q uu ydo n cúi đầu nhận sai, chờ mẹ vừa đi, cô bé lập tức làm mặt quỷ với tiểu Lam tử, ánh mắt lóe ra tín hiệu uy hiếp.

Đoạn Tử Lang cảm thấy con trai mình quả thật bị Bảo Bảo ăn được gắt gao, đến lúc đó khẳng định là kiểu bị vợ quản nghiêm.

Lam Y Lạc cũng rất thích Bảo Bảo, cảm thấy con bé có thể quản con trai mình, từ nhỏ đã coi cô bé như con dâu tương lai mà đối đãi.

Buổi tối, Hoắc Nhĩ Phi lặng lẽ nói với ông xã: “Yến, anh nói có phải Bảo Bảo của chúng ta bị em chiều hư rồi không, là đứa nghịch ngợm phá phách nhất trong mấy đứa bé, tiểu Lam tử cũng bị con bé bắt nạt thành như vậy, có thể không tốt không?”

Thư Yến Tả sờ đầu bà xã, dịu dàng nói: “Thật ra Bảo Bảo rất hiểu chuyện, chỉ có điều con bé tương đối thích giở trò, không có chuyện gì, tiểu Lam tử cũng không ngốc như vậy, hai đứa một đứa bằng lòng đánh một đứa bằng lòng chịu đựng, chuyện đứa nhỏ, em tốn sức như vậy làm gì?”

“Ưmh.. Nhưng em thật vất vả mới có một con gái, tính tình lại bướng bỉnh như thế, con gái Tuyết Nghê dịu dàng khéo léo bao nhiêu, anh nói có phải do Bảo Bảo ở lâu dài với bé trai nên mới như vậy không?” Hoắc Nhĩ Phi chống nửa người lên, hơi ngước đầu nhìn về phía ông xã.

https://thuviensach.vn

“Anh thấy Bảo Bảo như vậy rất tốt.” Thư Yến Tả chau mày lên không đồng ý với quan điểm của bà xã.

“Đều do anh nuông chiều, Bảo Bảo còn lỗ mãng hơn tiểu Bối, hai đứa nên đổi lại cho nhau mới đúng.” Hoắc Nhĩ Phi lầm bầm.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+2: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (2)

"Nếu không chờ sau khi Bảo Bảo lớn lên đưa con bé đến trường học nữ sinh ở nước Anh đi, tuyệt đối để cho con bé biến thành một thục nữ điển hình." Thư Yến Tả biết mèo nhỏ luôn nói chua ngoa như thế nhưng tấm lòng như đậu hũ, cho nên cố ý khích bác cô.

"Đừng, giáo dục như vậy không thích hợp với Bảo Bảo, sẽ làm con bé nhịn hỏng." Hoắc Nhĩ Phi lập tức đau lòng con gái.

Thư Yến Tả sớm biết mèo nhỏ có thể nói như vậy, ôm cô, nói sang chuyện khác, "Mấy ngày nữa chính là sinh nhật hai tuổi của hai đứa, không phải em nói muốn đón cha mẹ sao?"

"A... Cha mẹ vẫn nhắc tới hai đứa rất lâu, lần này em muốn đón cha mẹ đến đây ở lâu một khoảng thời gian."

"Phòng trong nhà còn nhiều, di3nd@nl3qu.yd0n em quyết định là được rồi." Thư Yến Tả cưng chiều nói.

Hoắc Nhĩ Phi chui vào trong ngực ông xã, "Tuyết Nghê bảo ngày mai sẽ mang Tinh Tinh cùng trở lại, chỉ có điều hai năm rồi, đại ca anh ấy vẫn còn chưa tỉnh..."

"Anh ấy sẽ tỉnh, anh ấy không chịu bỏ lại chúng ta đâu." Thư Yến Tả tin tưởng đại ca nhất định sẽ tỉnh lại.

"Ừ, anh ấy sẽ không nỡ bỏ lại Tuyết Nghê và Tinh Tinh."

---

https://thuviensach.vn

Sinh nhật hai tuổi của long phượng thai Thư Cách Gia và Thư Nhĩ Hoàng, chỉ mời một số bạn bè người thân tham gia náo nhiệt mà thôi.

Hai ông bà nhà họ Hoắc yêu thương vô cùng ba cháu ngoại cưng, người già lớn tuổi, khó tránh khỏi cưng chiều đứa bé một chút, luôn muốn gì được đó, cũng khiến ba đứa nhỏ rất lệ thuộc và yêu thích ông ngoại bà ngoại.

Đối với người con rể Thư Yến Tả này, hai người già vẫn rất hài lòng, cho dù là trước khi kết hôn hay sau khi kết hôn, đều không bạc bọn họ, sợ bọn họ cô đơn, thường sẽ đón bọn họ đến đây, chỉ có điều người già mà, khó tránh khỏi sẽ không nỡ xa nhà cũ của mình, ở lâu đều sẽ nhớ nhung nhà mình.

Lần đến lần đi, đều do Thư Yến Tả hết lòng đưa đón, khiến hai người già rất vui lòng, một con rể như vậy còn có lời gì để nói, không chỉ tốt với con gái, ngay cả cha mẹ vợ đều tốt đến không thể phản đối, mặc dù thân phận đặc biệt chút, nhưng có liên quan gì đâu?

Cũng khiến đưa đến mỗi lần Thư Yến Tả và Hoắc Nhĩ Phi trở về thành phố L thì Thu Linh đều hơi nhiệt tình với con rể, điều này khiến Hoắc Nhĩ Phi có thể ăn giấm, trực tiếp càu nhàu với ông xã.

“Yến, kể từ khi có anh, mẹ em không thương em nữa.”

“Ba đứa nhỏ mẹ còn thương không tới, còn có thời gian thương em sao?” Thư Yến Tả sờ sống mũi mèo nhỏ.

“Em nói là giữa em và anh!” Hoắc Nhĩ Phi nói rất nghiêm túc.

“Chúng ta còn phân ra ư, em chính là anh đấy, anh chính là em.”

“Ừmh... Cũng đúng...” Hoắc Nhĩ Phi suy nghĩ một chút, ông xã nói rất đúng.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả cười đến quyến rũ, anh phát hiện có lúc mèo nhỏ rất ngốc, vô cùng dễ thương.

Trong tiệc sinh nhật, Hoắc Nhĩ Phi vốn chuẩn bị cho con gái mặc váy trắng, con trai mặc âu phục màu đen, nhưng Bảo Bảo không đồng ý, non nớt nói: “Mẹ, con muốn mặc váy đen, để em trai mặc âu phục màu trắng đi!”

“Bảo Bảo ngoan, con gái mặc váy trắng nhìn rất đẹp.” Hoắc Nhĩ Phi dụ dỗ con gái.

“Mẹ, mẹ có biết đen trắng thì đen đứng trước không, di@en*dyan(lee^qu.donnn) con là chị, đương nhiên phải mặc màu đen.” Bảo Bảo chu cái miệng nhỏ nhắn, rất nghiêm túc nói đạo lý với mẹ.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn ánh mắt quật cường của con gái, chỉ cảm thấy đặc biệt giống mình, không khỏi mềm lòng, “Được rồi, lần này mẹ nghe con.”

“Mẹ vạn tuế!” Bảo Bảo vui mừng hôn lên mặt mẹ một cái.

Nhưng tiểu Bối không vui vẻ, chị thật bá đạo, rõ ràng phải là con gái mặc đồ trắng, bé mặc đồ đen mới đúng! Nhưng lo ngại uy “Hổ” của chị, bé chỉ tạm thời nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.

Hoắc Nhĩ Phi sờ khuôn mặt và mắt con gái và con trai quá giống Yến, tại sao ba đứa bé của cô đều tương đối giống Yến, trừ khuôn mặt và mắt của Hách nhi lớn lên giống mình, lỗ mũi tiểu Bối giống mình, những chỗ khác đều cùng một khuôn mẫu đúc ra với Yến, quá làm cho cô không cam lòng!

Cho đến khi cô oán trách với ông xã, Thư Yến Tả rất tùy ý nói một câu: “Lại sinh một đứa giống em là được.”

https://thuviensach.vn

“Không muốn, anh cho rằng đứa trẻ đơn giản giống như nhà nhà vậy sao! Lúc sinh Bảo Bảo và tiểu Bối cũng đau sắp chết, khi đó em thề sẽ không bao giờ sinh nữa!” Hoắc Nhĩ Phi kiên quyết nói, Yến vốn không thể hiểu được nỗi đau của cô mà!

“Được được được, em nói thế nào thì là thế đó.” Thư Yến Tả hiện giờ luôn luôn lựa chọn chính sách dụ dỗ, hơn nữa mèo nhỏ rất dễ dỗ, làm còn nhanh hơn cãi vã nhiều.

Khi Hoắc Nhĩ Phi dắt một đôi trai gái vào trong sảnh chính thì mọi người đã sớm chờ từ lâu, Thư Tử Nhiễm đi tới bên cạnh hai nhóc kia hôn một cái, “Nhớ cô không?”

“Nhớ.” Bảo Bảo và tiểu Bối cùng kêu lên.

“Thật biết nghe lời, còn nhận ra dượng không?” Thư Tử Nhiễm kéo ông xã bên cạnh nói, Bảo Bảo và tiểu Bối đã nửa năm không gặp Colin rồi, không nhận ra cũng rất bình thường.

“Dượng, cô sắp sinh em trai nhỏ rồi sao?” Bảo Bảo hỏi một cách tinh quái.

Colin gật đầu cười, cúi người hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của Bảo Bảo, “Bảo Bảo không thích em gái sao?”

“Em gái nhỏ thích khóc, không dễ chơi, die ennd kdan/le eequhyd onnn vẫn là em trai nhỏ dễ chơi hơn.” Bảo Bảo tỏ vẻ nghiêm túc nói.

Thư Tử Nhiễm cảm thấy cô cháu gái này đúng là kiểu khẩu vị nặng, quả thật hiểu được liều mạng giống như cô lúc bé, sờ tóc trơn mượt của Bảo Bảo, cười đến rất vui vẻ.

“Cô, con thích cô sinh một em gái nhỏ, về sau con sẽ có người hầu nhỏ.” Tiểu Bối đứng bên cạnh mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

“Tiểu Bối định bắt nạt em gái hay bảo vệ em gái vậy?” Thư Tử Nhiễm nhìn cháu trai nhỏ.

“Con là anh, đương nhiên phải bảo vệ em gái rồi!” Tiểu Bối đĩnh đạc ưỡn ngực nhỏ lên.

Hai người lớn đều bị chọc cười, Bảo Bảo đưa tay chọc lồng ngực em trai, mặt coi thường, “Là cây đậu lép! Mỗi lần đều do chị bảo vệ em!”

Tiểu Bối lập tức méo miệng, trong lòng thầm nghĩ: Chị là trứng thúi!

Lập tức xoay người chạy về phía thím Tuyết Nghê và chị Tinh Tinh, vẫn là chị Tinh Tinh tốt, vừa dịu dàng vừa đẹp tính khí lại tốt.

Chử Tuyết Nghê thấy tiểu Bối “Vèo” cái chạy đến, vội ôm bé, “Hôm nay tiểu Bối thật đẹp trai, giống như bạch mã hoàng tử.”

Tiểu Bối ngọt ngào cười một tiếng, giọng mềm dẻo nói, “Bạch mã hoàng tử cưỡi ngựa trắng, mà con thích cưỡi ngựa đen, cho nên con muốn làm Hắc mã vương tử.”

Hai mẹ con nghe được câu trả lời của bé đều cười, tiểu Bối thật sự là đứa bé lanh lợi!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+3: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (3)

Mà bên kia Bối Bối thấy em trai không để ý đến mình, chạy đi tìm chị Tinh Tinh chơi, mặt bực tức, chu cái miệng nhỏ nhắn tìm tiểu Lam tử trong đám người, hừ! Em trai thối, ai bảo em không chơi với chị! Có tiểu Lam tử theo chị, còn lâu mới cần em!

Thư Tử Nhiễm đứng bên cạnh nhìn long phượng thai, chỉ cảm thấy ấm áp khác thường.

Colin ôm bà xã, cười nói: “Em cũng có thể sinh vài đứa, khẳng định càng náo nhiệt hơn ở đây.”

“Không muốn, anh nói sinh thì sinh đi!” Thư Tử Nhiễm nhéo eo chồng, tỏ ý bất mãn.

Mà bên kia Bảo Bảo đang toàn lực tìm kiếm tiểu Lam tử của cô trong đám người, khi thấy cha nuôi lập tức chạy đến, “Cha nuôi, tiểu Lam tử đâu?”

Đoạn Tử Lang ôm lấy Bảo Bảo, kinh ngạc nói: “Nó vừa mới nói đi tìm con, hai đứa không gặp nhau sao?”

Bảo Bảo chu cái miệng nhỏ nhắn quét mắt nhìn quanh đám người, bởi vì bây giờ đứng thật cao, bé rất nhanh nhìn thấy tiểu Lam tử mặc bộ âu phục màu trắng rồi, vội vàng tránh khỏi tay ôm của cha nuôi, “Cha nuôi, cha thả con xuống, con thấy tiểu Lam tử rồi, con muốn đi tìm anh ấy.”

Đoạn Tử Lang vội để tiểu tổ tông này xuống, Bảo Bảo thật sự xứng đáng là tiểu tổ tông của nhà họ Thư, dfienddn lieqiudoon mới hai tuổi,

https://thuviensach.vn

chính là đối tượng khiến mọi người trong nhà nhức đầu, gần như tất cả mọi người đều bị con bé chỉnh. Để cho anh không khỏi hoài nghi đứa nhỏ này giống ai? Yến khi còn bé thì trầm lặng, mèo nhỏ cũng nói khi còn bé cô không như thế, Nhiễm Nhiễm vẫn luôn nói Bảo Bảo giống mình, đoán chừng thật sự có thể như vậy.

“Tiểu Lam tử.” Giọng nói mềm mại của Bảo Bảo vang lên.

Đoạn Tư Lam đang đứng chung với anh Hách, chị Tinh Tinh, tiểu Bối lập tức quay đầu, đi về phía Bảo Bảo, cầm tay của cô bé, “Anh vừa mới đi tìm em một vòng, cũng không tìm thấy.”

“Bảo Bảo, ai bắt nạt em, cong môi khó coi đó.” Thư Nhĩ Hách vốn rất thương em gái mình.

“Anh Hách, tiểu Bối bắt nạt em.” Bảo Bảo dẩu môi mặt uất ức đi tới bên cạnh anh Hách.

Tiểu Bối lập tức biện bạch, “Em không có, là Bảo Bảo bắt nạt em.”

Thư Nhĩ Hách cầm tay em trai và em gái đặt chung một chỗ, “Hôm nay là sinh nhật của hai em, tại sao có thể gây gổ chứ, hơn nữa hai em còn là long phượng thai, phải hòa thuận với nhau mới đúng chứ.”

Bảo Bảo và tiểu Bối liếc nhìn nhau, đều nghĩ: Tại sao có dáng dấp giống người ta như đúc chứ!

“Bảo Bảo, chúng ta đi ăn bánh pho mát có được không?” Đoạn Tư Lam cầm tay Bảo Bảo, giọng bi bô kiểu con nít giống nhau nói.

Vì vậy, trận “Chiến tranh” giữa mấy đứa bé tan thành mây khói.

Buổi trưa, sau khi chờ toàn bộ khách đến đông đủ, hai tay Thư Yến Tả mỗi tay ôm một, giống như nói giỡn hỏi, “Sau khi lớn lên Bảo Bảo và tiểu

https://thuviensach.vn

Bối muốn làm cái gì nhỉ?”

“Con muốn làm lão đại hắc bang!” Bảo Bảo bi bô lớn tiếng tuyên bố, vẻ mặt nghiêm túc.

“Cha, vậy con làm lão đại bạch đạo!” Tiểu Bối cũng không cam chịu yếu thế.

“Xem ra Bảo Bảo và tiểu Bối nhà chúng ta có chí hướng thật cao xa, đều muốn làm lão đại, rất tốt!” Thư Yến Tả cười ha hả nói, quả nhiên thai long phượng hơi không giống.

Mọi người đều cho rằng Bảo Bảo nói sau khi lớn lên làm lão đại hắc bang chỉ là lời nói lung tung của đứa trẻ, không thể tin.

Ngay cả vợ chồng Thư Yến Tả và Hoắc Nhĩ Phi cũng không hề để ý, dù sao Bảo Bảo mới chỉ có hai tuổi, lời của con bé sao có thể có hiệu lực! Nhưng chưa từng nghĩ đến ngày sau, Bảo Bảo thật sự vẫn tiếp nhận thay cha Thư Yến Tả ngồi lên chiếc ghế quan trọng nhất của bang Viêm Ưng, đây là nói sau, tạm thời không nhắc tới.

--- ----

Đêm đó, chờ ba đứa nhỏ ngủ say xong, hai người Thư Yến Tả và mèo nhỏ nhẹ chân nhẹ tay bò dậy, cầm va ly hành lý giấu ở ngoài phòng ngủ, chạy thẳng tới bãi đậu xe.

Trên xe, Hoắc Nhĩ Phi nhìn căn nhà qua gương chiếu hậu càng lúc càng xa, lo âu hỏi, “Yến, anh nói mấy đứa Bảo Bảo tỉnh dậy không tìm được chúng ta, có thể khóc lớn náo lớn không!”

“Không có chuyện gì, có cha mẹ ở đó còn lo lắng cái gì, hơn nữa Hách nhi sẽ chăm sóc tốt cho em trai em gái.” Thư Yến Tả nói lời an ủi bà xã.

https://thuviensach.vn

“Em vẫn cảm thấy hai chúng ta chạy đi hưởng tuần trăng mật, ném bọn nhỏ lại vẫn không được tốt.” Hoắc Nhĩ Phi ai oán liếc nhìn ông xã.

“Kể từ sau khi chúng ta kết hôn, vẫn chưa từng đơn độc ra ngoài, khi kết hôn em nói đang mang thai không tốt cho thai nhi; saudó đợi đến khi đứa nhỏ ra đời, em lại nói bú sữa mẹ tốt; chờ đến khi hai đứa một tuổi rồi, em lại nói đứa bé quá nhỏ, bây giờ đủ hai tuổi rồi, em lại nuốt lời thì thành có lỗi với anh.” Giọng Thư Yến Tả buồn bã hơn, trong hai năm qua, cuộc sống hạnh phúc của anh cũng bị bọn nhỏ chiếm lấy rồi, hoàn toàn mất hết không gian chung sống riêng với mèo nhỏ, có thể không khiến cho anh phiền não sao?

Khó khăn lắm mới xui khiến được mèo nhỏ cùng đi hưởng tuần trăng mật với anh vào buổi tối sinh nhật hai tuổi của Bảo Bảo và tiểu Bối, mèo nhỏ còn do do dự dự không bỏ được đứa bé, haizzz... Quả nhiên có con quên ông xã.

“Thật sao! Em biết rõ trong hai năm qua bạc đãi anh, nhưng ai bảo Bối Bối và tiểu Bảo còn nhỏ chứ!” Hoắc Nhĩ Phi lượn vòng vòng trên vạt áo sơ mi của ông xã, dáng vẻ lấy lòng.

Thư Yến Tả chỉ muốn bây giờ nhanh chóng bay đi Maldives, mèo nhỏ hoàn toàn đang dụ dỗ mình, lâu như vậy chưa ngọt ngào, lại còn chống lại trêu chọc trắng trợn của cô!

Trên máy bay, Hoắc Nhĩ Phi dựa vào ông xã ngọt ngào ngủ, trong lòng vẫn còn nhớ tới ba đứa bé, chỉ hy vọng cha mẹ có thể quản được ba đứa.

Sáng sớm ngày hôm sau đã đến nơi, Hoắc Nhĩ Phi mê mê man man mở mắt, bị Thư Yến Tả dắt xuống máy bay đã hạ cánh, hít vào một hơi thật sâu, chỉ cảm thấy một hơi thở của biển đập vào mặt.

“Yến, em muốn ở nhà trên nước đó, còn có phòng tắm riêng, không nên quá hào hoa, xưa cũ một chút là được rồi, thiết bị phải đầy đủ hết.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi ôm cánh tay ông xã làm nũng nói.

“Chỉ cần em muốn, không có gì anh không làm được.” Thư Yến Tả cười đến quyến rũ, những chuyện này anh đã sớm sắp xếp xong xuôi.

Hoắc Nhĩ Phi cười đến ngọt ngào với ông xã, thừa dịp chỗ ít người, hôn lên má anh một nụ hôn, sau đó thầm vui.

“Tối nay, anh muốn trừng phạt em một trận, để cho em hai ngày hai đêm không bò được xuống giường.” Thư Yến Tả cúi đầu ghé vào bên tai mèo nhỏ cố ý nói mập mờ.

“Đừng... Chúng ta còn phải ở đây thật nhiều ngày, anh không thể ngay ngày đầu tiên đã để cho em không bò dậy nổi, em còn chưa vui đùa tử tế một chút đâu.” Hoắc Nhĩ Phi làm nũng không thuận theo.

“Vậy... Em phải thỏa mãn anh mới được.” Thư Yến Tả giả bộ suy nghĩ một chút, rất miễn cưỡng nói.

“Thật sao! Nhất định sẽ thỏa mãn anh.” Hoắc Nhĩ Phi hoàn toàn không biết mình đã bị dắt mũi rồi, còn ngây ngốc hồ đồ đồng ý.

Tâm tình Thư Yến Tả cực tốt ôm eo con mèo nhỏ, bắt chiếc taxi, tiến về nhà trên nước đã đặt trước.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+4: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (4)

Vừa mới đến nơi, điện thoại của hai người đã bắt đầu vang lên, không cần nhìn cũng biết là bọn nhỏ gọi tới.

Hoắc Nhĩ Phi liếc nhìn ông xã, cuối cùng vẫn nhận.

“Mẹ, sao buổi sáng tỉnh lại đều không thấy mẹ và cha?” Bảo Bảo bi bô hỏi.

“Bởi vì mẹ và cha có việc đi công tác phải ra ngoài mấy ngày, Bảo Bảo ở nhà ngoan ngoãn nghe lời ông ngoại và bà ngoại đó!” Hoắc Nhĩ Phi chỉ có thể lừa gạt con gái.

“Công việc? Nhưng không phải mẹ không có việc làm sao?” Bảo Bảo cũng không dễ lừa như vậy!

“Chỉ vì mẹ sinh các con nên xin nghỉ hai năm thôi, trước kia mẹ có công việc, bằng không sao nuôi sống mình chứ!” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy con gái chính là một tiểu nhân tinh.

“Nhưng mà, vì sao cha mẹ không mang theo Bảo Bảo đi cùng, Bảo Bảo cũng muốn đi mà!” Bảo Bảo bắt đầu làm nũng.

“Mấy ngày nữa cha mẹ trở lại, Bảo Bảo phải nghe lời đó!” Hoắc Nhĩ Phi chỉ có thể cố hết sức dụ dỗ con gái.

“Con muốn nói chuyện điện thoại với cha.” Bảo Bảo cảm thấy chỗ mẹ không thể thực hiện được, vậy chỗ cha nhất định có thể. dinendian.lơqid]on

Hoắc Nhĩ Phi chỉ đành đưa điện thoại cho Yến, “Ừ.”

https://thuviensach.vn

“Cha, Bảo Bảo không muốn xa cha.”

“Bảo Bảo ngoan, cha có việc không thể mang theo Bảo Bảo đi cùng, anh và em trai còn có tiểu Lam tử đều ở nhà mà, ông bà ngoại khó khăn lắm mới tới nhà được một lần, con là cháu gái mà ông bà ngoại yêu thương nhất, sao có thể rời đi chứ.” Thư Yến Tả biết lấy lý trí chạm vào trái tim con gái.

Bảo Bảo hai tuổi mặc áo ngủ quả đào nhăn nhúm, cầm điện thoại mím miệng ngồi trên giường, “Vậy tại sao cha mẹ phải rời đi?”

“Bởi vì cha mẹ là người lớn, cho nên có một số việc phải xử lý, chờ sau khi Bảo Bảo lớn lên sẽ hiểu.”

“A ~ vậy cha mẹ trở về sớm một chút, Bảo Bảo sẽ nhớ cha mẹ.” Cuối cùng, Bảo Bảo thỏa hiệp, ai bảo cha mẹ đã không ở nhà rồi, bằng không bé khẳng định theo đi cùng.

Tiểu Bối ở bên cạnh nhìn chị gái sa sút tinh thần, biết chắc không vui.

Thư Nhĩ Hách đã sớm nghe nhiều nên quen với mánh khóe thường dùng của cha mẹ, chỉ có điều vẫn không nên phơi bày trước mặt em trai em gái thì tốt hơn, nên đành phải mỗi tay dắt một đứa, “Anh trai mang hai em đi ăn điểm tâm, không thể để cho ông ngoại, bà ngoại chờ quá lâu đó!”

Chị em long phượng thai ngược lại ngoan ngoãn để cho anh trai dắt ra ngoài.

Mà bên Maldives này, Hoắc Nhĩ Phi thấy Yến cúp điện thoại, không khỏi lo lắng hỏi, “Bảo Bảo không khóc chứ.”

“Không, thật ra thì Bảo Bảo còn hiểu chuyện hơn tiểu Bối một chút, chỉ có điều lần sau đi ra ngoài sẽ không dễ dàng như vậy.” Sao Thư Yến Tả không biết con gái mình.

https://thuviensach.vn

“Chờ bọn chúng lớn lên chút nữa, năm người chúng ta có thể ra ngoài đi du lịch.” Hoắc Nhĩ Phi vui mừng khấp khởi nói.

“Đi thôi, đi ‘nhà trên nước’ xem một chút.” Thư Yến Tả nắm tay mèo nhỏ đi về phía gian phòng đã đặt trước.

“Wow! Ở đây phía trên nước biển xanh thẳm trong suốt, thật sự thoải mái đó! Yến, anh xem còn nhìn thấy cá cảnh nhiệt đới nhiều màu sặc sỡ trong biển, còn có rặng đá san hô chói mắt tươi đẹp bên đó, thật đẹp đó!” Hoắc Nhĩ Phi đứng bên cạnh ‘nhà trên nước’, nhìn thẳng vào nhiều loại động vật đẹp trong biển, giờ khắc này cô hoàn toàn quên mất ba đứa nhỏ ở nhà.

“Em thích là tốt rồi.” Thư Yến Tả cũng biết mèo nhỏ luôn rất dễ thỏa mãn.

Hoắc Nhĩ Phi nhìn quanh nhà một vòng, “Yến, từ bên này có thể nhìn thấy bờ cát trắng sáng như tuyết, gió nhẹ thổi qua cây dừa xinh đẹp, quả nhiên là phong cảnh bên này tuyệt đẹp đó!” diee ndda fnleeq uysd doon

“Chúng ta đi phòng ăn ‘Ithaa’ ăn trưa, xế chiều đi bờ biển bơi lội, buổi tối đi ăn gì do em chọn.”

“Phòng ăn ‘Ithaa’ có phải là phòng ăn dưới đáy biển, có thể vừa ăn cơm vừa nhìn cá bơi qua bơi lại không?” Hoắc Nhĩ Phi hoàn toàn hưng phấn.

Thư Yến Tả gật đầu cười, hai người đi xuyên qua đường đi bằng gỗ, sau đó sẽ đi xuống mấy bậc cầu thang, đã thấy sáu bàn ăn, vừa lúc chỉ còn lại một bàn trống.

Lúc ăn cơm, mỗi khi có con cá màu sắc tươi đẹp không biết tên nào đó dán lên thủy tinh bơi qua thì những khách ăn cơm cũng hét lên một tiếng kinh ngạc, “Wow! Is fantastic!”

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác như mình đưa thân vào trong một hồ cá lớn, chung quanh có từng vòng cá bơi qua bơi lại, cảm giác này thật sự tuyệt vời.

Buổi chiều, Hoắc Nhĩ Phi định mặc bikini, nhưng người nào đó nhất định không đồng ý, tuyệt đối là chủ nghĩa đàn ông, cảm thấy bikini quá mức lộ liễu, không được là không được.

“Anh xem người ta đều mặc bikini! Hơn nữa dáng người ta còn đẹp hơn em.” Hoắc Nhĩ Phi làm nũng nói.

“Vậy cũng không được, anh không cho phép người đàn ông khác nhìn thấy em mặc bikini.” Thư Yến Tả cũng kiên quyết không nhượng bộ.

Mặc dù Yến ghen, nhưng trong lòng Hoắc Nhĩ Phi vẫn không vui mừng, cái gì chứ! Chủ nghĩa đàn ông điển hình, tới bờ biển không mặc bikini thì mặc cái gì?

“Vậy tại sao anh có thể mặc lộ liễu như vậy!” Hoắc Nhĩ Phi chỉ vào người nào đó đang mặc quần bơi.

“Anh là đàn ông.” Thư Yến Tả nói như chuyện đương nhiên.

“Nhưng nhiều người đẹp nước ngoài đang nhìn thẳng vào vóc người của anh, em rất khó chịu.” Hoắc Nhĩ Phi cũng không vui vẻ, vì sao mà Yến có thể khoe vóc người! Còn đưa tới nhiều người đẹp nước ngoài như vậy! Vóc người này, là vóc người cả đời cô hâm mộ không được.

“Anh thích em như vậy.” Thư Yến Tả ôm mèo nhỏ, mập mờ nói nhỏ.

“Ghét! Nổi da gà!” Hoắc Nhĩ Phi cười khẽ né tránh, nâng váy vui sướng chạy về phía sóng biển đánh lên.

“Có muốn ngồi ca nô không?” Thư Yến Tả hấp dẫn mèo nhỏ.

https://thuviensach.vn

“Có, em còn chưa từng được ngồi.” Hoắc Nhĩ Phi lập tức gật đầu, trước kia đều cảm thấy những thứ này là đồ xa xỉ, nhưng mà bây giờ mình gả cho ông xã có tiền, những thứ kia đều là tiền lẻ! Ha ha...

Thư Yến Tả rất nhanh điều tới một chiếc ca nô hào hoa dài chừng năm thước, thấy mà Hoắc Nhĩ Phi trợn mắt há mồm, wow! Cái này giống chiếc ca nô trong ‘Thiên sứ mặt trời’ của Ngô Tôn như đúc, quả thật là đẹp trai ngây người!

Cảm giác bay nhanh trên mặt biển chính là thoải mái, gió biển mằn mặn đập vào mặt, thổi tóc trên đầu bay loạn, đôi tay Hoắc Nhĩ Phi nắm chặt tay lái, từ vừa mới bắt đầu khẩn trương cho tới bây giờ thoải mái và vui vẻ, chỉ cảm thấy đây là một trải nghiệm mới lạ trước nay chưa từng có, quá kích thích!

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+5: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (5)

Bởi vì có Yến đứng sau lưng cô, cho nên cũng không cảm thấy sợ, dù sao trời sập xuống, anh cũng có thể chống đỡ thay mình.

“Vui không?”

“Thật kích thích!” Bởi vì gió biển rất lớn, Hoắc Nhĩ Phi vui mừng kêu lên.

Hai người chơi ở trên mặt biển gần nửa giờ, mới dần dần cảm thấy cánh tay đau nhức, chỉ đành phải ngày khác chơi tiếp.

Buổi tối, hai người ăn hải sản, anh một miếng em một miếng đút cho nhau, ngọt ngào không coi ai ra gì.

“Ăn no chưa?” Thư Yến Tả dịu dàng rút khăn giấy ra lau khóe miệng giúp mèo nhỏ.

“Ừ, rất no bụng, anh còn cho ăn như vậy tiếp, em sẽ mập lên.” Hoắc Nhĩ Phi nói lầm bầm.

“Thịt nhiều sờ mới có cảm giác.” Thư Yến Tả tỏ vẻ mình không chê mèo nhỏ mập.

“Một năm gần đây hông em rất nhiều thịt béo, em muốn giảm cân!” Hoắc Nhĩ Phi cảm giác nếu mình cứ có khuynh hướng phát triển tiếp như vậy, sẽ biến thành tròn vo đấy. di ien n#dang# yuklle e#q quiq on

“Ngoan ~ ăn no mới có hơi sức giảm cân.” Thư Yến Tả dụ dỗ nói.

https://thuviensach.vn

“A ~ mặc dù cũng rất có đạo lý.” Hoắc Nhĩ Phi rõ ràng bị vòng vào.

“Đi thôi.” Thư Yến Tả đứng dậy chuẩn bị thanh toán.

“Chúng ta lại đi đâu chơi đây?” Hoắc Nhĩ Phi hăng hái dồi dào hỏi, hoàn toàn không hiểu ý tứ ngầm của ông xã.

“Đi vào trong phòng chơi.”

“A... Cái gì đó!” Hoắc Nhĩ Phi thẹn thùng nhéo eo ông xã.

Hai người quay lại gian phòng, Hoắc Nhĩ Phi lập tức trốn vào trong phòng tắm đi tắm, tắm xong mới phát hiện ra mình không mang đồ vào, chỉ đành phải cầm khăn tắm lên, quấn lên người mở cửa phòng tắm ra.

“Bà xã, anh tới ngửi, em có thơm hay không...” Thư Yến Tả vòng lấy mèo nhỏ từ phía sau, lỗ mũi dán lên vai mèo nhỏ.

“Thôi... Nhanh đi tắm đi, cả người vị mặn...” Hoắc Nhĩ Phi đẩy ông xã một cái.

“Nào có vị mặn.” Thư Yến Tả không thuận theo mút vào một cái trên cổ mèo nhỏ.

“Nhanh đi đi ~” Hoắc Nhĩ Phi đẩy Yến vào phòng tắm.

Bản thân cô nằm trên giường, hài lòng mở ti vi, xem phim bộ.

Không tới năm phút đồng hồ, cửa phòng tắm đã bị mở ra, Thư Yến Tả toàn thân không mặc gì đi ra ngoài, mặc dù đã sớm nhìn quen thân thể của Yến, nhưng Hoắc Nhĩ Phi vẫn không thay đổi được thói quen xấu hổ, nhất là thứ kia, quá...

“Tóc anh còn ướt nhẹp.” Hoắc Nhĩ Phi cầm khăn lông lên, lau tóc giúp anh.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả trực tiếp đến gần hôn mèo nhỏ, mèo nhỏ cười đến nghẹn nhanh chóng trốn về phía sau, anh cắn lấy cằm tinh xảo xinh xắn của cô, một tay vòng qua sau gáy nâng lên, một tay trực tiếp gỡ khăn tắm trên người cô.

Theo đó thân thể lập tức đè lên,hai người rất nhanh dây dưa một chỗ.

“Ưmh...” Hoắc Nhĩ Phi khó nhịn phát ra tiếng rên rỉ.

Thư Yến Tả động thân một cái, từ dưới lên trên, đâm đến mèo nhỏ “A!” kêu một tiếng.

Hai chân vòng thật chặt trên thắt lưng Yến, đôi môi càng thêm trượt qua lỗ tai Yến, chọc cho cả người anh run rẩy, rung động đến càng điên cuồng rồi.

“A... Ừ... Nhẹ một chút...”

“Như vậy... Có thể không?” Thư Yến Tả cố ý xấu xa chậm tốc độ lại.

“Nha... Nhanh một chút chứ sao...” Giọng nói tinh tế của Hoắc Nhĩ Phi khó nhịn hừ hừ. di1enda4nle3qu21ydo0n

Thư Yến Tả nâng cái mông mèo nhỏ lên, một động thân mạnh, hai người đồng thời phát ra tiếng kêu rên.

“Cái đó... Bao... Anh có đeo không...” Hoắc Nhĩ Phi đột nhiên nhớ ra một chuyện quan trọng.

“Không có.”

“Người xấu! Nếu như mang thai thì làm thế nào? Em không muốn sinh nữa...” Hoắc Nhĩ Phi trừng phạt ông xã bằng cách cắn trên vai một phát.

https://thuviensach.vn

“Mang thai thì sinh ra là được.” Thư Yến Tả ngược lại không cảm thấy có gì.

“Anh cho em là heo mẹ hả! Anh nói sinh thì sinh! Em không muốn...” Hoắc Nhĩ Phi không thuận theo, chuyện sinh con khổ sở như vậy cô cũng không muốn trải nghiệm nữa, hơn nữa có ba đứa bé đã đủ, nhiều hơn nữa thì không chịu nổi.

“Ngoan ~ hôm nay là thời kỳ an toàn của em, ngày mai anh đi mua được không.” Thư Yến Tả chỉ đành phải cố hết sức trấn an bà xã, nói thật, anh cảm thấy ba đứa bé hay bốn đứa bé đều có thể, chỉ có điều nếu mèo nhỏ không muốn sinh thì không sinh chứ sao.

“Có thật không? Vậy ngày mai anh nhất định phải nhớ mua.”

“Ừ, có khi nào anh lừa em chưa, ngoan ~ tập trung một chút...” Thư Yến Tả dụ dỗ cực kỳ dịu dàng.

...

Đêm nay hai người đều cực kỳ nhiệt tình, giống như khô cạn đã lâu, không ngừng nghỉ ép mật ngọt của đối phương, có một dịu dàng triền miên cực hạn và bạo ngược.

Hoắc Nhĩ Phi cảm giác hơi sức toàn thân mình giống như bị ép khô, mềm nhũn mặc cho Yên giày vò, lên tục hét lên trong cao trào...

Sau khi xong chuyện, Thư Yến Tả cúi đầu nhìn chằm chằm vào khuôn mặt ngủ ngon yên lành của mèo nhỏ, một hồi lâu sau, cho đến khi gió rạng sáng mang theo hơi lạnh xuyên qua màn cửa sổ bằng lụa mỏng thổi rèm cửa sổ lên, bên trong phòng lạnh lẽo, anh theo bản năng đưa tay kéo chăn mỏng đắp lên cho cô, trong lòng tràn đầy đều là hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

Thì ra là, sau khi một người đàn ông yêu một người phụ nữ, thì cưng chiều cô vô biên vô hạn tốt đến không thuốc nào cứu được, phần yêu này, đã ăn sâu bén rễ, sâu tận xương tủy.

Trong bóng đêm, khóe môi Thư Yến Tả nhàn nhạt nhếch lên nụ cười, ánh mắt yên tĩnh, đưa tay lau nước miếng cho người phụ nữ trong ngực, hôn nhẹ lên chóp mũi cô, buồn ngủ ập tới, hương vị ngọt ngào đi vào giấc mộng.

Mãi cho đến trưa hôm sau, hai người mới từ từ tỉnh giấc.

Hoắc Nhĩ Phi nhắm mắt lại lật người, toàn bộ đầu bù xù đều chôn trong ngực ông xã, lẩm bẩm một tiếng, “Yến, em rất đói.” Dieễn ddàn lee quiy đôn

Thư Yến Tả bị đầu tóc bù xù của mèo nhỏ cọ đến trong lòng ngứa ngáy, mở mắt đã thấy cô chu cánh môi sưng đỏ, dáng vẻ ánh mắt mờ mịt, không khỏi cổ họng căng thẳng, khàn giọng nói, “Anh cũng đói bụng vậy.”

Tư thế ngủ của Hoắc Nhĩ Phi luôn khó coi, luôn thích gác chân lên người Yến, đã thế, đùi lại đưa tới, hoàn toàn quên mất toàn thân mình không mặc gì, hoàn toàn kích thích dục vọng bộc phát lúc sáng sớm của đàn ông.

“Chân đau không?”

“Cũng may, không phải rất đau.” Hoắc Nhĩ Phi lầm bầm một tiếng, hỏi cái này làm gì chứ, quan trọng là ăn cơm chứ sao.

“Vậy chúng ta tiến hành vận động có dưỡng khí buổi sáng trước.” Thư Yến Tả nói xong lập tức đè lên.

“A! Người xấu, tối hôm qua anh nói thỏa mãn...” Hoắc Nhĩ Phi vung vẩy nắm tay, kiên quyết chống lại.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+6: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (6)

“Em nói là tối hôm qua, giờ đã qua, bây giờ anh lại đói.”Thư Yến Tả cười đến xấu xa.

“Đói bụng thì đi ăn chứ sao!”

“Nhưng mà, anh càng muốn ăn... Em.” Thư Yến Tả cười xấu xa nói, không nói lời gì đã ngăn chặn cánh môi sưng đỏ của mèo nhỏ.

“Ưmh... Hư... Trứng thúi!” Hai chân Hoắc Nhĩ Phi rất không an phận đá lung tung mấy cái, kết quả bị Thư Yến Tả vững vàng đè xuống.

Vì vậy, vốn là Maldives buổi trưa nắng tươi sáng, bây giờ càng thêm ấm lên...

Cuối cùng, Thư Yến Tả kêu nhân viên phục vụ khách sạn tự mình đưa phần ăn đến cửa, Hoắc Nhĩ Phi hoàn toàn không có sức lực ăn cơm, đều do ông xã bón từng muỗng từng muỗng một, có lúc là bón bằng miệng, ăn gần nửa giờ mới xong bữa cơm này.

Cứ như vậy, hai người qua thời gian gần một tuần ngọt ngào, rồi bị Bảo Bảo, tiểu Bối, Hách nhi của mình liên hoàn call đi call lại gọi về, cho nên nói cha mẹ có con nít chính là không được tự do!

Về đến nhà, đã gặp phải hai tiểu bảo bối thay phiên nhau tố cáo, càng thêm trực tiếp bám lấy trên người cha mẹ không chịu xuống, nổi cơn vô lại cố tình gây sự không chỗ nào không dùng.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Bảo Bảo và tiểu Bối hừ hừ! Ai bảo cha mẹ bỏ chúng lại đi một tuần, nhất định phải bù lại! Bù lại! die nd da nl e q uu ydo n

Chử Tuyết Nghê mang theo con gái Tinh Tinh ở Hương Cảng hai ngày sau đó trở về bên nhà cha mẹ mấy ngày rồi quay về nước Anh, mặc dù Phiến Hữu vẫn không tỉnh lại, nhưng cô vẫn không buông tha.

Có lẽ coi như cả đời Phiến Hữu không tỉnh, cô cũng sẽ không yêu người khác, nhìn con gái, cô cảm thấy cái gì cũng đều đáng giá.

Cha Chử mẹ Chử chỉ có thể cảm thán về con gái cố chấp, cháu ngoại gái thật đáng yêu, nhưng con gái cũng không thể cả đời như vậy, vậy phải làm sao bây giờ?

Trong hai năm qua, cuộc sống gia đình của Chử Tuyết Luân và Thẩm Lệ ngược lại tạm ổn trôi qua thật dễ chịu, mặc dù ban đầu hơi giấu giếm, nhưng thời gian luôn rất đáng sợ, sẽ khiến cho người ta quên rất nhiều thứ, cuộc sống vợ chồng sớm chiều chung đụng làm cho bọn họ học được tha thứ và bỏ qua cho nhau.

Phải nói Thẩm Lệ ngược lại là một người phụ nữ thông minh, trước hôn nhân đùa bỡn chút tâm nhãn kia cũng là vì đoạt lại lòng của tiểu Luân, sau khi cưới ngược lại toàn tâm toàn ý với ông xã Chử Tuyết Luân, bảo vệ tim anh, cùng anh tiến lùi.

Kết hôn hai năm, bụng Thẩm Lệ rốt cuộc truyền đến tin vui, khiến cha Chử và mẹ Chử vui mừng khác thường, lần này cuối cùng có thể bồng cháu rồi.

Nước Anh.

Sau vườn biệt thự của Thư Phiến Hữu, sống lâu lên lão làng, cỏ thơm bay bay, gió mát hiu hiu.

https://thuviensach.vn

Chử Tuyết Nghê đẩy xe lăn của Phiến Hữu từ từ đi trên con đường nhỏ, đưa tay kéo chặt cổ áo cho anh, vẻ mặt điềm tĩnh lạnh nhạt, “Hữu, thời gian trôi qua thật nhanh, hai năm rồi.”

Cô đi từ từ tới trước mặt Thư Phiến Hữu, ngồi chồm hổm xuống, đầu gối trên đầu gối anh, cứ như vậy lẳng lặng ngây ngô, cũng không nói chuyện, chỉ cảm nhận nhiệt độ còn lưu trên người anh.

“Mẹ, mẹ, bà cô mua rất nhiều đồ ăn cho con, chúng ta đút cho cha ăn có được không?” Thư Tinh Sở mặc bộ váy công chúa màu hồng phấn, trên đầu buộc hai bím tóc, theo chuyển động của cô bé, tỏ ra cực kỳ đẹp mắt.

Chử Tuyết Nghê sờ đầu con gái, con bé càng ngày càng giống khuôn mặt yên tĩnh trước mắt, khiến cho mình rất vui mừng.

“Tinh nhi tự ăn là được rồi, bây giờ cha còn không ăn được đồ.”

Người bạn nhỏ Thư Tinh Sở vẫn đủ tò mò với người cha vẫn ngồi như vậy hoặc ngủ không động, tại sao cha vẫn luôn như vậy chứ? Mẹ nói cha bị bệnh, nhưng cha những người bạn nhỏ khác bị bệnh không giống như vậy, ít nhất có thể nói chuyện ăn chút gì đó! di3nd@nl3qu.yd0n

“Mẹ, bệnh của cha lúc nào mới có thể tốt, con rất muốn cha nói chuyện với con!” Tinh nhi cắn môi dưới, khuôn mặt chờ đợi.

Chử Tuyết Nghê cũng không biết nên trả lời vấn đề này của con gái như thế nào, yêu thương vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của con gái, “Cha cũng hy vọng có thể sớm ngày nhìn thấy Tinh nhi xinh đẹp, nhưng mà chúng ta phải kiên nhẫn đợi chút có được không?”

Mặc dù Thư Tinh Sở không hiểu hoàn toàn, nhưng vẫn hiểu chuyện gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

Khi Chử Tuyết Nghê xoay người sang chỗ khác, ngón tay Thư Phiến Hữu đặt trên xe lăn có rung động nhỏ không thể nhìn thấy, vừa lúc bị con gái Tinh Tinh nhìn thấy.

“Mẹ, con nhìn thấy ngón tay cha động.” Tinh Tinh kích động kêu lên.

Chử Tuyết Nghê không thể tin quay đầu lại, vậy mà cái gì cũng không nhìn thấy, vẫn hoàn toàn yên tĩnh, lòng vừa rồi vẫn còn mênh mông khựng lại, nhắm mắt lại rồi mở ra, nhất định là Tinh nhi nhìn nhầm rồi.

“Ah, tại sao lại không động, vừa rồi rõ ràng mới nhìn thấy.” Tinh nhi nghi ngờ nhìn vào cha mình, nhìn trái nhìn phải, vẫn không phát hiện khác thường gì.

“Bởi vì Tinh nhi quá nhớ cha, cho nên mới xuất hiện ảo giác.” Chử Tuyết Nghê an ủi con gái nói.

“Không phải vậy, con thật sự nhìn thấy ngón tay cha cử động.” Tinh nhi cau mày cãi lại lời của mẹ.

Chử Tuyết Nghê bị nghiêm túc kiên trì của con gái lây đến, có lẽ con gái vốn không nhìn lầm, vậy...

Vậy có phải nói lên bệnh của Hữu có tiến triển mới không...

Cô lập tức gọi một cú điện thoại cho Tom, nói tin tức này cho anh ấy.

Sau khi Tom nghe xong, cũng kích động, “Tuyết Nghê, Phiến Hữu cậu ấy... Rất có thể đã ở ranh giới thức tỉnh, chỉ có điều em đừng nói tin tức này cho những người khác, tránh cho tất cả mọi người vui mừng hụt một trận, anh lập tức chạy tới, kiểm tra toàn diện cho cậu ấy, chờ sau khi xác nhận lại rồi nói tin tức tốt này cho mọi người.”

https://thuviensach.vn

Nghe được Tom nói như vậy, Chử Tuyết Nghê cũng vui mừng lên, tâm tình vốn bình tĩnh không nhịn được sôi sục kích động, trong hai năm qua cô đợi chính là giờ khắc này, nhưng khi giờ khắc này sắp tới thì cô lại cảm thấy sao giống như không thật, hình như tất cả đều là mộng, hơi mê ảo.

“Mẹ, có phải chú Tom nói bệnh của cha sắp tốt rồi không.” Thư Tinh Sở ngước đầu lên, ánh mắt tha thiết, từ nhỏ bé đã hâm mộ các bạn nhỏ khác có cha chơi cùng. Mặc dù chú hai, cậu, cô, chú Tom và rất nhiều người thân đối xử tốt với cô bé, nhưng bé vẫn hy vọng bệnh của cha mình có thể tốt nhanh lên một chút.

“Ừ, chú Tom sẽ lập tức tới đây làm kiểm tra toàn diện cho cha con, chờ sau khi xác định mới biết.” di@en*dyan(lee^qu.donnn)

“Mẹ, con thật vui vẻ, mẹ nói sau khi cha tỉnh lại có thể không nhận ra con không.” Người bạn nhỏ Thư Tinh Sở vừa đi vừa hỏi mẹ mình.

“Sao lại không nhận ra Tinh nhi xinh đẹp đáng yêu chứ.”

“Mẹ, cha làm việc gì vậy?”

“Cha con à, là kiến trúc sư nổi danh.’

...

Hai mẹ con vừa đi vừa nói, khóe miệng Thư Phiến Hữu ở trên xe lăn cũng chấn động nhỏ không thể thấy, giống như thật sự đang ở ranh giới thức tỉnh.

Có lẽ, anh cũng không kịp chờ đợi muốn nhìn cô con gái xinh đẹp đáng yêu như vậy của mình, còn có Tuyết Nghê vẫn thủy chung với mình trước sau như một cùng với rất nhiều bạn bè người thân liên quan đến mình.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+7: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (7)

Thư Phiến Hữu cảm giác mình giống như làm một giấc mộng dài thật dài, trong mộng từng gương mặt quen thuộc khi ẩn khi hiện ở trước mặt anh, Tuyết Nghê, tiểu Tả, Nhiễm Nhiễm, Phi Phi, Lucus, dì nhỏ, chồng dì nhỏ, Ba Văn, Tom... Còn có một cô bé chừng một hai tuổi.

Kỳ quái nhất là cô bé kia gọi anh là cha, dáng dấp kia, ánh mắt kia, gương mặt nhỏ nhắn đáng yêu kia, mỗi một dạng đều quen thuộc như vậy, nhưng mình rõ ràng không có con gái, chẳng lẽ trong hai năm này xảy ra chuyện gì mà anh không biết sao?

Từ từ mở hai mắt ra, nóc nhà quen thuộc, rèm cửa sổ, đèn treo, đồ gia đình, thì ra mình chỉ ngủ thiếp đi, sau khi tỉnh lại, tất cả còn như lúc ban đầu.

Nhìn từng người thân quen thuộc ở bên cạnh, khóe môi tái nhợt của Thư Phiến Hữu nhếch lên nụ cười thản nhiên.

Đúng, anh vẫn còn sống, còn sống, có cái gì tốt đẹp hơn điều này sao?

Còn sống, thì còn có hy vọng.

Còn sống, chính là hạnh phúc.

“Đại ca, hoan nghênh anh trở lại.” Giọng Thư Yến Tả hơi nghẹn ngào, ánh mắt ấm áp giống như ánh mặt trời giữa trưa ngày đông, ấm áp chiếu vào trong lòng người ta.

https://thuviensach.vn

Hốc mắt Thư Phiến Hữu ướt át, trong nháy mắt tất cả cảm xúc đều dâng lên trong lòng, trong hai năm qua tiểu Tả từng nói với anh rất nhiều rất nhiều lời nhẹ nhàng, tất cả hình như trở lại khi còn bé, hai anh em tâm tình không ngăn cách.

Thật tốt.

Cha mẹ trên trời có linh thiêng cũng sẽ cảm thấy vui mừng.

“Đại ca, anh còn không tỉnh, em sẽ khuyên chị Tuyết Nghê lập gia đình.” Thư Tử Nhiễm lau nước mắt nơi khóe mắt, nói đùa. die ennd kdan/le eequhyd onnn

“Anh...” Bởi vì do ngủ hai năm, cổ họng của anh vừa khô vừa rát, giờ phút này giọng nói còn khàn đục hơn vịt đực.

Chử Tuyết Nghê rất thân thiết đưa một ly nước ấm tới, lại đỡ anh ngồi dậy.

“Tuyết... Nghê...” Thư Phiến Hữu cầm thật chặt tay người phụ nữ bên cạnh, trong lòng xúc động thật lâu, Thư Phiến Hữu anh có tài có đức gì mà gặp được người phụ nữ tốt như Tuyết Nghê, đối xử tốt với anh không cần báo đáp, tốt đến không chú ý đến tất cả, tốt đến vứt bỏ tất cả của mình mà toàn tâm toàn ý yêu anh.

Phần yêu này, vô tư đến khiến cho anh đau lòng.

Anh có thể tưởng tượng được trong hai năm qua một mình Tuyết Nghê phải gánh bao nhiêu áp lực, nhận chịu bao nhiêu lời đồn đại, nhưng vẫn làm việc nghĩa không chùn bước mà ở bên cạnh anh chăm sóc anh.

“Về sau, đến lượt anh chăm sóc em...” Ngàn vạn lời chỉ vẻn vẹn hóa thành trong tám chữ này.

https://thuviensach.vn

Ngày tháng sau này, anh sẽ dốc hết đời sau yêu Tuyết Nghê, bảo vệ cô, bao dung cô, yêu thương cô, không để cho cô chịu chút uất ức nào.

Chử Tuyết Nghê nhất thời lệ nóng lưng tròng, cầm tay người đàn ông yêu mến dán lên gương mặt mình, nhiệt độ truyền đến trong lòng bàn tay ấy sao mà chân thật, để cho cô vui vẻ đến không nhịn được mà run rẩy.

Có lẽ ông trời nghe được lời khẩn cầu của cô; có lẽ ông trời thương cô góa bụa con thơ; có lẽ ông trời không tuyệt đường người, tất cả đều bắt đầu theo phương hướng tốt.

“Đứa bé, tỉnh lại là tốt rồi.” Ninh Như Chân đã ươn ướt hốc mắt.

Chị, chị thấy được không? Tiểu Phiến Hữu là kỳ tích của nhà chúng ta, nó tỉnh rồi.

Mọi người đây một câu kia một câu nói lời chúc phúc, đều cảm thấy vui vẻ từ trong đáy lòng vì Phiến Hữu thức tỉnh.

“Hữu, em đây không phải nằm mơ chứ...” Chử Tuyết Nghê nắm thật chặt tay Thư Phiến Hữu.

Đúng lúc ấy, một cô bé đáng yêu mặc váy công chúa màu hồng từ ngoài cửa chạy vào, “Mẹ, cha tỉnh thật chưa?”

Sau khi nhìn thấy người đàn ông trên giường mở mắt, vội xấu hổ trốn vào trong ngực mẹ.

Ánh mắt Thư Phiến Hữu vẫn dừng trên người cô bé, thì ra không phải là mình nằm mơ, là thật!

Nhìn tuổi cô bé chừng hai tuổi, đó chính là chuyện lúc anh phẫu thuật rồi, nhưng thời điểm đó không phải Tuyết Nghê đã đến bệnh viện phá thai sao? Làm sao lại...

https://thuviensach.vn

“Tinh Tinh, gọi cha, không phải con vẫn muốn nói chuyện với cha sao?” Chử Tuyết Nghê dịu dàng nói với con gái.

Thư Tinh Sở vẫn còn hơi khiếp sợ, dù sao bé vẫn không thể lập tức thích ứng với sự thật cha tỉnh lại.

“Hữu, con bé là con gái của cậu, Thư Tinh Sở.” Tom vỗ vỗ bả vai bạn tốt đi ra cửa, về phần chuyện đã xảy ra cứ để cho Tuyết Nghê nói cho cậu ấy biết đi.

Ngẩng đầu ngắm nhìn bầu trời ánh nắng tươi sáng, hôm nay thật sự là một ngày đẹp.

Những người khác cũng rất tự giác lặng lẽ rời khỏi phòng, để không gian lại cho một nhà ba người đã lâu không gặp. dfienddn lieqiudoon

“Cha thật sự là cha con sao?” Giọng tiểu Tinh Tinh.

“Đúng vậy.” Giọng Thư Phiến Hữu khàn khàn.

“Cha, về sau cha không bao giờ rời khỏi Tinh Tinh và mẹ được không?”

...

Giọng một hỏi một đáp của một nhà ba người truyền ra xa xa, trên đầu quả tim của mỗi người đều chảy qua một dòng nước ấm.

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Hoắc Nhĩ Phi và Thư Yến Tả nắm tay ra ngoài sân cỏ, đã nhìn thấy hai bảo bối của mình lảo đảo chạy như bay tới.

“Mẹ.”

https://thuviensach.vn

“Mẹ.”

Hoắc Nhĩ Phi vội khom lưng mỗi tay ôm một, hôn hai cái “Chụt” lên trên khuôn mặt nhỏ nhắn của long phượng thai, phồng mặt lên khiển trách, “Lần sau không cho chạy nhanh như vậy, sẽ ngã nhào.”

“Mẹ, cha chị Tinh Tinh tỉnh chưa?” Giọng Bảo Bảo mềm dẻo như tiếng chim hoàng oanh, giọng nói thanh thúy dễ nghe.

“Bảo Bảo không ngoan rồi, mẹ dạy con như thế nào?” Hoắc Nhĩ Phi cưng chiều nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của con gái.

“Phải gọi là bác cả.” Tiểu Bối ở bên cạnh bi bô giành đáp.

Bảo Bảo cực kỳ bất mãn trừng mắt liếc nhìn em trai rắm thúi.

“Mẹ, bác cả thật sự tỉnh rồi hả?” Thư Nhĩ Hách ở bên cạnh vui mừng hỏi, bởi vì bé phải chăm sóc em trai em gái nên chưa đi vào phòng, cho nên chưa nhìn thấy bác cả tỉnh lại.

“Ừ.” Thư Yến Tả sờ đầu con trai.

“Cha, cha nói bác cả còn nhận ra Hách nhi không?” Thư Nhĩ Hách ngước khuôn mặt nhỏ nhắn lên hỏi. die,n; da.nlze.qu;ydo/nn

“Đứa nhỏ ngốc, sao bác cả con lại quên được Hách nhi khéo léo hiểu chuyện chứ.”

“Cha, tiểu Bối cũng rất ngoan.” Thư Tiểu Bối vội vàng cọ đến bên cạnh chân cha, cười đến ngọt ngán.

“Các con đều là bảo bối của cha và mẹ, đều là bé ngoan.” Thư Yến Tả cảm thấy kể từ sau khi có Bảo Bảo và tiểu Bối, tình thương người cha của mình càng ngày càng nhiều, khí thế ác ma khi trước đã từ từ tiêu tán.

https://thuviensach.vn

“Anh trai, anh xem trên trời rất nhiều diều, Bảo Bảo cũng muốn chơi.” Thư Cách Gia chạy ra khỏi ngực mẹ, chui vào trong ngực anh trai làm nũng.

Thư Nhĩ Hách luôn có cầu xin tất đáp ứng đối với yêu cầu của em gái, mỗi tay dắt một người, đi chơi diều.

Bảo Bảo vừa đi vừa nhe răng nhếch miệng với tiểu Bối, “Tiểu Bối rắm thúi, em cũng chơi diều sao.”

“Thông minh như em đây, vừa học đã biết.” Tiểu Bối tỏ vẻ nói, không hề bị ảnh hưởng chút nào.

“Hừ... Em là tiểu Bối ngốc!” Bảo Bảo cố ý hung dữ hừ nói.

“Em là tiểu Bối thông minh!”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+8: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (8)

Hoắc Nhĩ Phi nhìn ba con chơi đùa đến vui sướng ở phía xa, trong lòng tràn đầy ấm áp, “Ông xã...”

Âm cuối kéo thật sự dài thật dài, có một kiểu giọng nói mềm mại chỉ thuộc về cô gái phương nam, tê tê dại dại xâm nhập vào trong lòng Thư Yến Tả.

“Ừ.” Giọng điệu dịu dàng giống như gió xuân thổi qua, mắt đen đắm đuối đưa tình nhìn bà xã của mình.

Hoắc Nhĩ Phi cũng không nói chuyện, chỉ tựa đầu lên vai Thư Yến Tả, cánh tay nắm thật chặt cánh tay anh, mười ngón tay quấn quanh.

“Ông xã, anh thích em từ khi nào?” Hình như phụ nữ đều thích hỏi câu hỏi này, đều thích phần ký ức ngọt ngào kia.

Thư Yến Tả nhìn cặp mắt to sáng ngời lại ngập nước của mèo nhỏ, không nhịn được trêu chọc cô, “Không nhớ nổi.”

“Cái gì chứ!” Hoắc Nhĩ Phi làm nũng không thuận theo.

“Ờ thì...” Thư Yến Tả cố ý vò đầu bứt tai mà ngẫm nghĩ.

Gấp đến mức Hoắc Nhĩ Phi ý vị gãi ngứa trong lòng bàn tay anh, có một khí thế thề không bỏ qua.

Thư Yến Tả bị móng vuốt của cô gãi đến cả người tê dại, chỉ đành phải nộp vũ khí đầu hàng. di3n~d@n`l3q21y"d0n

https://thuviensach.vn

“Thật lâu rồi, lâu đến khắc cốt ghi tâm. Khi đó em giống như con mèo nhỏ giương nanh múa vuốt, không hề có chút tế bào dịu dàng nào, nhưng anh lai mê muội em, haizzz... Suy nghĩ một chút đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi!” Vừa mới bắt đầu Thư Yến Tả còn thâm tình khẩn thiết, nói đến sau thì trở thành than thở.

Hoắc Nhĩ Phi cũng không đánh lại cũng không gây sự với anh như thường ngày, ngược lại mím miệng khóc “Hu hu”.

Vừa khóc, nhưng hù dọa Thư Yến Tả, anh cũng không nói gì mà!

“Ngoan ~ sao rồi, đều do anh không tốt, em không phải là con mèo nhỏ giương nanh múa vuốt, em là mèo nhỏ dịu dàng đáng yêu lương thiện xinh đẹp nhất lại khéo hiểu lòng người nhất trên đời này.” Thư Yến Tả chỉ đành phải trái lương tâm nói lời dụ dỗ.

Nhưng nước mắt của Hoắc Nhĩ Phi chẳng những không có khuynh hướng dừng lại, ngược lại càng khóc càng dữ tợn.

“Hu hu... Hu hu hu...”

Thư Yến Tả luống cuống tay chân một trận, sao nước mắt mèo nhỏ giống như vòi nước chảy không ngừng, hai tay anh đều ướt chèm chẹp không biết để vào đâu.

“Mèo nhỏ,đều là anh sai rồi có được không, đừng khóc...” Quả nhiên nước mắt của phụ nữ là điểm chết người, đầu rất lớn!

“Hu hu... Đứa ngốc... Ngu ngốc....” Hoắc Nhĩ Phi khóc đến thút tha thút thít, đầu chui thẳng vào trong ngực Thư Yến Tả, toàn bộ nước mắt nước mũi đều cọ lên âu phục giá trị xa xỉ của anh.

Kinh nghiệm dỗ phụ nữ của Thư Yến Tả hoàn toàn không hề phong phú, sợ mình lại nói sai một chữ, chọc cho nước mắt mèo nhỏ giống như

https://thuviensach.vn

nước sông vỡ đê, chỉ đành phải dịu dàng vỗ vỗ ở sau lưng cô.

“Anh đồ đại ngốc này, tại sao phải yêu thích em đồ ngu ngốc này...” Hoắc Nhĩ Phi nghẹn ngào chui vào trong ngực Thư Yến Tả.

Hai người từ lúc mới đầu gặp nhau cho tới bây giờ, gập ghềnh đã tám năm, trong đó vui buồn hờn giận, buồn vui lẫn lộn đều khắc cốt ghi tâm như vậy.

Từng có hiểu lầm, từng có đấu tranh, từng có hận. Nhưng cuối cùng, tất cả đều đáng giá, vậy là đủ rồi.

“Anh chính là em đại ngốc nghếch này, làm sao giờ? Sửa không được rồi.” Thư Yến Tả thở dài một hơi, mèo nhỏ hôm nay làm sao vậy, sao đột nhiên cảm tính như thế, là bởi vì đại ca sao?

“Em không cho phép anh đổi!” Hoắc Nhĩ Phi ngước khuôn mặt nhỏ nhắn đầy nước mắt lên, hung dữ nói.

Thư Yến Tả cưng chiều cười cười, lòng ngón tay dịu dàng lau bẩn thỉu trên gương mặt nhỏ nhắn cho mèo nhỏ, giọng than nhỏ.

“Haizzz... Tuổi một bó to không nói, đứa nhỏ cũng ba đứa rồi, không ai muốn.”

“Nào có, mỗi lần đi ra ngoài ăn cơm, rất nhiều người phụ nữ cũng sẽ háo sắc nhìn anh, nói rõ sức quyến rũ của anh vẫn còn đó.” Cả người Hoắc Nhĩ Phi đều bốc lên vị chua. dieendaanleequuydonn

“Mèo nhỏ ghen?” Người nào đó cười đến ranh mãnh.

“Mặc dù dáng dấp ông xã đẹp trai là chuyện rất vẻ vang, nhưng được hoan nghênh cũng không tiện, nhiều người phụ nữ đều mang ánh mắt háo sắc nhìn anh như vậy, em đương nhiên không vui rồi.”

https://thuviensach.vn

“Nếu vậy, lần sau trước khi ra cửa anh mang khẩu trang nhé?”

“Há há... Đeo khẩu trang nhiều khó chịu! Chỉ cần trong mắt anh chỉ có em là được rồi, những người phụ nữ khác khỏi phải nghĩ đến!” Hoắc Nhĩ Phi cười ngã vào trong ngực Thư Yến Tả.

...

Mà ba đứa nhỏ chơi ở nơi xa đến vui vẻ hiển nhiên không biết vừa rồi mẹ mình vừa khóc vừa gào một lần, tiếng cười như chuông bạc sang sảng truyền đi cực xa.

Thư Yến Tả không sai, đúng là bởi vì Thư đại ca thức tỉnh là Hoắc Nhĩ Phi có cảm xúc, ban đầu cũng bởi vì một điệu nhảy của Thư Phiến Hữu mà đưa tới sự kiện “Bẫy rập”.

Một năm đầu kia, cô đều sống trong khổ sở và căm hận, thuộc về cố chấp và chấp nhất.

Năm năm sau đó, cô học được quên, học được tiếp nhận một người khác, học được bắt đầu cuộc sống mới, nhưng cuối cùngtrời đất xui khiến gặp nhau.

Không có nên hay không nên, hình như tất cả đều đã định trước từ trong chốn tăm tối, chạy không thoát cũng không thể nào quên được.

Nhất là khi con trai xuất hiện, để cho tâm tư cô rối loạn, tình thương của mẹ phát ra từ trong đáy lòng dính bọn họ thật chặt, giống như sợi dây thừng vững vàng trói chặt.

May mắn hay không phải là may mắn, thời điểm đó cô cũng không biết.

https://thuviensach.vn

Trong lòng đã hòa tan trong lúc lơ đãng, bắt đầu từ khi nào đã không nhớ rõ, cho tới hết lần này đến lần khác trốn tránh thực tế, luôntổn thương lẫn nhau.

Gặp là người tốt hay kẻ xấu, thật sự không có cách nào định nghĩa.

Từ góc độ quá khứ năm năm trước nhìn đến, anh quả thật là thập ác bất xá *, cái gọi là đại ca xã hội đen không phải đều là động chân lại động tay sao? Tính khí còn vô cùng xấu, động một chút là ném người cho sói ăn, ngược đãi!

(*) thập ác bất xá: mười tội nặng nhất (tùy từng thời đại, từng chế độ có các loại tội khác nhau), ý chỉ tội ác tày trời.

Nhưng mà, chung đụng đã lâu, sẽ phát hiện anh rất dịu dàng, rất thân thiết.

Khi bạn ở thời khắc nguy hiểm anh sẽ quên mình đẩy bạn ra; khi bạn bị lời đồn đại tấn công, anh sẽ làm việc nghĩa không chùn bước mà ngăn cản trước mặt bạn thay bạn giải quyết tất cả phiền toái; khi bạn một mình đi du lịch ở nơi đất khách, anh sẽ cho bạn vui mừng lãng mạn bất ngờ.die~nd a4nle^q u21ydo^n

Có lẽ, đây chính là yêu thôi.

Ở trong cuộc sống xâm nhập từng chút một vào xương tủy, khiến cho bạn không quên được.

“Yến, em thật sự cảm thấy vui mừng vì Tuyết Nghê, cô ấy và Thư đại ca nhất định sẽ rất hạnh phúc.” Tròng mắt Hoắc Nhĩ Phi cong thành hai vầng trăng non, bên khóe miệng treo nụ cười ngọt ngào.

Cô gái xinh tươi, dũng cảm kiên cường như Tuyết Nghê, tại sao có thể không hạnh phúc đây?

https://thuviensach.vn

“Ừ, nhất định sẽ như vậy.” Thư Yến Tả đối với người chính xác là chị dâu này, thật sự vô cùng tôn kính, đại ca có thể gặp được Tuyết Nghê, đó là phúc khí của anh ấy.

Giống như, anh gặp được mèo nhỏ vậy.

“Qua hai ngày nữa là tới giáng sinh rồi, chúng ta đi Hokkaido chứ?” Thư Yến Tả ghé vào bên tai mèo nhỏ khẽ nói.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+9: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (9)

Bên trong sảnh chính sân bay New Chitose Nhật Bản, một mảnh màu vàng tươi một mực thu hút tầm mắt của du khách; vừa quay đầu nhìn, thật sự gọi là cao!

Cũng không ngoại lệ khiến mọi người rối rít ghé mắt, người một nhà này cũng quá mức bắt mắt, trừ màu sắc quần áo đoạt mắt người ra, dung mạo cũng khiến người ta kinh ngạc!

Người phụ nữ đã là mẹ của ba đứa trẻ mà còn trẻ tuổi như thế, da thịt trắng nõn đến giống như cô gái nhỏ hai mươi tuổi, nhất là cặp mắt cười linh động kia, ở trong ngày đông giá rét này giống như ánh mặt trời sưởi ấm lòng người, làm cho người ta có cảm giác bị hấp dẫn.

Tay trái cô dắt một cô bé phấn điêu ngọc trác, tay phải dắt một bé trai đẹp trai bức người, ngũ quan hai bé giống nhau như đúc, không cần phải nói, hai bé chính là Bảo Bảo và tiểu Bối.

Bảo Bảo hưng phấn đến nhảy nhảy nhót nhót, so sánh với cô bé vui vẻ, cha bé vẫn mặt lạnh, hình như không vui vẻ.

Thư Yến Tả thề mình sống đến hơn ba mươi tuổi, đây vẫn là lần đầu tiên mặc trang phục màu vàng, từ nhỏ đến lớn, trong tủ quần áo của anh trừ màu đen và màu xám tro ra, thật sự không có quần áo màu sắc khác.

Lần này không biết mèo nhỏ lấy đâu ra ý tưởng kỳ quái, lại nhất định đòi cả nhà mặc trang phục màu sắc giống nhau ra ngoài chơi, nói là như vậy sẽ có hiệu quả tốt hơn, anh cũng không nhìn ra điểm nào tốt, đi tới đâu cũng bị người ta chỉ chỉ chỏ chỏ, thật xấu hổ! die nda nle equ ydo nn

https://thuviensach.vn

Đều do tối hôm qua mình bị thiêu đốt trong mèo nhỏ nhiệt tình cực kỳ khác thường, nhất thời không xem xét kỹ bị cô dụ dỗ rồi, lại không thể đổi ý, mặc trang phục áo lông đầy đặn này trên người thật sự quái gở nói không ra được!

“Yến, anh không cần vẫn làm bộ mặt như vậy! Anh không thích một nhà chúng ta ra ngoài chơi sao? Hay là anh không thích bộ đồ em mua?” Hoắc Nhĩ Phi dẩu môi bất mãn nói.

“Không có, anh chỉ là... Hơi nóng.” Thư Yến Tả nhếch nhếch khóe môi.

“Cha gạt người, rõ ràng không nóng.” Bảo Bảo cười hì hì phá hư.

“Bảo Bảo thật biết nghe lời, hôm nay cha không phải đặc biệt đẹp trai sao, trang phục áo lông này quá thích hợp với cha con!” Hoắc Nhĩ Phi cười đến được gọi là ngọt ngào, ánh mắt thỉnh thoảng liếc về phía ông xã bên cạnh, hình như muốn nói: Anh dám cởi, anh không xong với em!

Thư Yến Tả dưới uy “Hổ” của bà xã, vốn không dám có bất kỳ ý tưởng gì khác.

“Ừm, cha là cha đẹp trai nhất trên đời này, anh trai đẹp trai đến mê người khiến nữ sinh thét chói tai, chỉ có tiểu Bối không có khí chất nhất, như viên thịt!” Bảo Bảo bi bô ví dụ khiến mọi người cười dài.

Thư Nhĩ Hách cưng chiều sờ đầu bù xù của em gái, thật sự không biết con bé lấy đâu ra những từ này.

Mình có phần đẹp trai đến khiến nữ sinh thét chói tai sao? Dường như không có.

Tiểu Bối tức giận nhìn chằm chằm vào chị gái sinh đôi, mím miệng muốn cởi áo lông xuống.

https://thuviensach.vn

“Mẹ, tiểu Bối không phải viên thịt, Bảo Bảo mới là viên thịt!”

Hoắc Nhĩ Phi cúi người hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn tròn xoe của con trai, “Viên thịt thật đáng yêu nha, mẹ thích viên thịt nhất rồi.”

Tiểu Bảo vừa rồi còn méo miệng nhỏ nhắn lập tức thả lỏng, rất hả hê liếc nhìn Bảo Bảo.

Bảo Bảo hừ hừ, không để ý tới em trai, mình mới không so đo với đứa nhỏ bình thường.

Bé hình như quên mất mình cũng là đứa bé...

--- ------Puck.d.đ.l.q.đ---- -----

Cửa chính sân bay, một chiếc ô tô Lexus dòng IS màu đen kiểu mới nhất từ xa xa lái tới, dừng ở bên cạnh bọn họ, một người đàn ông tuấn tú mặc âu phục màu đen bước xuống, không đẹp trai, nhưng có một phong cách gọn gàng mát mẻ.

Cung kính nói: “Boss, phu nhân, hai vị thiếu gia, tiểu thư, hoan nghênh mọi người đến Hokkaido xinh đẹp.”

“Mục Tang, trong khoảng thời gian này vất vả cậu rồi.” Thư Yến Tả rất coi trọng vị bang chủ mới nhậm chức phân bang ở Nhật Bản này, trong thời gian ngắn ngủi mấy tháng đã sửa lại phân bang ở Nhật Bản đến trật tự, không ai không phục, có nhiều thủ đoạn. d1en d4nl 3q21y d0n

Là trợ thủ cứng rắn đáng tin cậy.

“Có thể gặp được boss, là phúc khí của Mục Tang.” Mục Tang lạnh nhạt nói, anh luôn nói ít, chú trọng thiết thực.

“Này này, hai người có thể không lên giọng được không, nơi này gió lạnh vù vù, về khách sạn rồi nói.” Hoắc Nhĩ Phi vội vàng cắt lời khách sáo

https://thuviensach.vn

một đến một đi của bọn họ.

“Phu nhân nói rất đúng.” Mục Tang cười cười, boss và phu nhân thật sự bù đắp cho nhau, rất tốt.

Thành phố Sapporo, có một vẻ đẹp kín đáo, nhất là ngày đông, thành thị bao phủ trong một làn áo bạc càng tăng thêm vẻ đẹp mông lung.

Dọc theo đường đi, Mục Tang đều giới thiệu phong thổ nhân tình đặc sắc nơi này, thức ăn ngon giải trí và tập tục con người.

Hoắc Nhĩ Phi nghe được say sưa ngon lành, cô đã sớm hâm mộ tiếng tăm nơi này thật lâu, ba năm trước đây cô từng tới một lần, chỉ tiếc lần đó ngây ngô còn chưa tới hai ngày đã vội vã rời đi.

Lần này mặc kệ nói như thế nào cũng phải cẩn thận chơi cho đã ghiền, chơi tận hứng.

Tối hôm qua Yến còn thần thần bí bí nói sẽ cho cô một niềm vui bất ngờ, cho dù cô quấn chặt lấy như thế nào cũn không chịu nói, nói gì mà vui mừng bất ngờ dĩ nhiên không có khả năng tiết lộ trước, thật đáng ghét!

Xe dừng ở một chỗ dưới chân núi, toàn cảnh màu xanh lá cây xanh um tươi tốt, khiến Hoắc Nhĩ Phi trong chớp mắt có cảm giác quen thuộc, nơi này? Dường như cô đã từng tới!

Mục Tang đưa bọn họ đến nơi rồi rời đi, tối nay, một nhà boss cần nghỉ ngơi thật tốt.

Sau khi xuống xe cáp treo, còn có một đoạn đường đá xanh, con đường uốn cong quanh co giống như còn cách một đoạn.

“Cha, tại sao chúng ta lại ở trên núi?” Thư Nhĩ Hách hơi nghi ngờ hỏi.

https://thuviensach.vn

“Ờ thì... Trên núi thấy cao hơn nhìn xa hơn chứ sao.” Thư Yến Tả bình tĩnh trả lời. dinendian.lơqid]on

“Cha, có phải trên núi sẽ có nhiều con côn trùng không, Bảo Bảo hơi sợ.” Bảo Bạo cọ đến bên cạnh chân cha muốn ôm, dù sao cô bé vẫn chỉ là cô gái nhỏ hai tuổi, cho dù bình thường bướng bỉnh, cũng sợ côn trùng.

“Không sợ, cha sẽ bảo vệ Bảo Bảo.”

Tiểu Bối thì biểu hiện hưng phấn trước nay chưa từng có, ý vị xông về phía trước.

Gấp đến mức Hoắc Nhĩ Phi ở phía sau kêu lên: “Tiểu Bối, chậm một chút, đừng té ngã đó.”

Khi một nhà đứng trước một căn biệt thự kiểu Nhật, trên mặt Hoắc Nhĩ Phi đã không còn là kinh ngạc, chuyện này... Đây không phải là biệt thự ngắm biển trên núi ba năm trước đã từng ở sao?

Chẳng lẽ Yến nói vui mừng bất ngờ chính là chỗ này?

Thư Yến Tả nhìn dáng vẻ mèo nhỏ ngây ngô đang nhìn mình, khóe môi dịu dàng vểnh lên, hình như muốn nói: Thích không?

Ba đứa nhỏ nhìn thấy biệt thự trên núi lớn như vậy, đã sớm hào hứng chạy vào.

“Tại sao lại ở đây?”

“Không thích sao? Nơi này có ký ức của chúng ta, ba năm trước đây anh đã mua lại.” Trong mắt Thư Yến Tả lộ ra vẻ cưng chiều nồng đậm.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+10: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (10)

"Ba năm trước đây?" Hoắc Nhĩ Phi hơi giật mình, chẳng lẽ nói rằng sau khi bọn họ rời đi, Yến đã mua biệt thự này rồi.

"Ừ, vốn định cho em một niềm vui bất ngờ, nhưng sau lại xảy ra rất nhiều chuyện, nên trì hoãn, nhưng mà bây giờ cũng không muộn."

Hoắc Nhĩ Phi dĩ nhiên hiểu "Xảy ra rất nhiều chuyện" là chuyện gì, đoạn thời gian đó, hai người vừa đúng đang cãi nhau, còn ầm ĩ thật sự rất hung dữ, thiếu chút nữa mất đi nhau rồi.

Chỉ có điều, may mà kết cục sau cùng vẫn viên mãn.

Bằng không, cô sợ mình sẽ hối hận cả đời.

"Ghét, anh luôn khiến em rất cảm động." Hoắc Nhĩ Phi gắt giọng.

"Vậy tối nay em càng phải nhiệt tình hơn tối hôm qua mới được, em đồng ý anh rồi đấy, thường xuyên..." Thư Yến Tả ghé vào bên tai mèo nhỏ khẽ nói, cánh môi thỉnh thoảng sượt qua vành tai cô, khiến cho hai người chấn động kiểu run rẩy.

Đỏ tươi nhanh chóng từ tai Hoắc Nhĩ Phi bò đến mặt, kiều diễm ướt át như hoa hồng, môi đỏ mọng hé mở: "Bọn nhỏ đều ở đây đó."

"Vậy thì dỗ các con ngủ sớm một chút." Thư Yến Tả nói đơn giản dễ dàng tự nhiên. diee ndda fnleeq uysd doon

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi giả bộ bấm một cái bên hông ông xã, ôm cánh tay của anh đi vào trong nhà.

Bởi vì cả ngày hôm nay đều ngồi máy bay, ngồi xe hơi mà trôi qua, người một nhà đều rất mệt mỏi, Thư Yến Tả để cho người ta làm một bàn món ăn Nhật phong phú đến phòng ăn, sau khi ăn xong thì ngâm suối nước nóng, sau đó nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai đi chơi.

Đối với ngâm suối nước nóng, ba đứa nhỏ đều rất hưng phấn, chơi đùa trong nước đến vui sướng, nhất là Bảo Bảo và tiểu Bối, coi hồ bơi này thành trận chiến dưới nước rồi.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ sợ hai đứa sặc, cố ý hù dọa hai đứa, “Hai con còn không nghe lời nữa, về sau mẹ sẽ không mang hai con ra ngoài chơi.”

Quả nhiên lời của mẹ chính là thánh chỉ, Bảo Bảo và tiểu Bối lập tức yên tĩnh, cùng chui vào trong ngực mẹ.

“Mẹ, mẹ đã nói Bảo Bảo là tâm can bảo bối của mẹ.”

“Mẹ, còn có tiểu Bối cũng thế.”

“Các con đều là tâm can bảo bối của mẹ, nhưng mẹ thích đứa bé nghe lời hơn.” Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy đứa nhỏ không thể quá mức dung túng, ai oán liếc nhìn về phía ông xã bên cạnh, Bảo Bảo và tiểu Bối đều do anh nuông chiều ra, cho đến bây giờ đều không nói hai đứa tí gì, tùy hai đứa, như vậy sao được!

Thật sự không biết Hách nhi được dạy bảo biết điều hiểu chuyện như thế bằng cách nào, khéo léo rộng lượng, quả thật là không thể tưởng tượng nổi!

Thư Yến Tả cảm nhận được ánh mắt ai oán của mèo nhỏ, không khỏi uất ức trong lòng, trong nhà luôn có một người giả bộ mặt trắng một người

https://thuviensach.vn

giả bộ mặt đen, nếu mèo nhỏ giả bộ mặt đen, vậy anh chỉ có thể giả bộ mặt trắng thôi.

Haizzz! Thân bất do kỷ * mà! Lại nói, anh cũng quả thật không thể hung dữ với Bảo Bảo và tiểu Bối.

(*) thân bất do kỷ: Thân thể không thể do bản thân mình làm chủ, chỉ hành động không thể do mình chi phối. Chỉ việc mình không muốn làm nhưng vẫn phải làm.

Sau khi dỗ ba đứa nhỏ ngủ xong, bản thân Hoắc Nhĩ Phi cũng mệt đến không mở mắt ra được, vốn tối hôm qua bị Yến chơi đùa đến rất khuya mới ngủ, hôm nay lại không nghỉ ngơi tốt, khó tránh khỏi tinh thần không sung mãn rồi.

Nhẹ nhàng khép cửa phòng bọn nhỏ lại, Hoắc Nhĩ Phi duỗi lưng đi về phía phòng ngủ, lại phát hiện Yến không có ở đây. di ien n#dang# yuklle e#q quiq on

Ah, anh đã chạy đi đâu?

Tìm một vòng mới phát hiện anh đứng trên ban công hút thuốc lá, nhẹ chân nhẹ tay đi tới, vòng chắc hông anh từ phía sau, gương mặt dính vào trên lưng anh.

“Không đi ngủ, đứng ở đây nhìn cái gì chứ?”

“Từ nơi này nhìn sang, thành thị ban đêm thật đẹp.” Đôi tay Thư Yến Tả bao phủ trên tay mèo nhỏ, từ từ vuốt ve.

Hoắc Nhĩ Phi thò đầu ra từ sau lưng anh, “Cách xa như vậy còn nhìn thấy đèn đuốc sáng chói rực rỡ.”

https://thuviensach.vn

“Bọn nhỏ đều ngủ rồi.” Thư Yến Tả nghiêng người qua, trong tròng mắt mang theo ý cười.

Hoắc Nhĩ Phi thừa nhận mình nghĩ sai lệch, trong đầu lập tức hiện lên Yến nói với cô chờ sau khi bọn nhỏ ngủ...

“Sao mặt nóng như vậy, chẳng lẽ bị gió thổi cảm rồi?” Thư Yến Tả sờ trán mèo nhỏ, phát hiện hơi nóng.

“Nào có yếu không ra được gió như vậy.” Mặt Hoắc Nhĩ Phi ửng hồng ngập ngừng nói.

“Vậy...” Đôi môi Thư Yến Tả lại gần vành tai mèo nhỏ, thè lưỡi liếm.

Nhất thời, Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy có một luồng điện tê tê dại dại từ vành tai truyền xuống cả người, gương mặt trong nháy mắt đỏ bừng, say lòng người.

“Mèo nhỏ, em chính là nhạy cảm như vậy.” Giữa răng môi Thư Yến Tả bật ra ý cười nhè nhẹ, mèo nhỏ của anh, vẫn luôn xấu hổ như vậy, ngọt ngào như vậy.

“Trứng thúi, anh biết em sợ nhột nhất, còn luôn liếm chỗ đó của em.” Hoắc Nhĩ Phi nũng nịu cắn một cái lên cằm Thư Yến Tả.

Thư Yến Tả lập tức biến khách thành chủ, cắn một cái lên cánh môi mềm mại của cô, không ngừng ma sát, dây dưa.

Tay phải luồn vào trong áo ngủ của mèo nhỏ, vuốt ve đẫy đà mềm mại trước ngực cô.

“Ừ...” Hoắc Nhĩ Phi không nhịn được khẽ bật ra một tiếng rên rỉ, cảm thấy bây giờ mình đang đứng giữa hai bên băng hỏa, một bên là gió lạnh thổi vù vù, một bên là đám lửa đang thiêu đốt trong lòng.

https://thuviensach.vn

Cảm giác này thật sự khó chịu, cô chỉ muốn bấu chặt lấy bả vai Yến, không để cho mình mềm đi. di1enda4nle3qu21ydo0n

Đôi môi nóng bỏng của Thư Yến Tả đã thiêu đốt đến cổ cô, khiến cho cô không nhịn được ngửa ra phía sau, trong miệng rên rỉ giống như mèo nhỏ đang kêu gọi, cào lòng người.

Tiếng thở gấp êm ái mê người kích thích lửa dục trên người Thư Yến Tả, há mồm ngậm tươi ướt át đứng thẳng này, gặm nuốt từng tấc một, mút vào, không buông tha bất kỳ một chỗ ngọt ngào nào.

“Lạnh quá... Nóng quá...” Hoắc Nhĩ Phi khó nhịn nỉ non ngâm nga, thân thể mềm giống như vũng nước.

“Rốt cuộc là lạnh hay là nóng?” Thư Yến Tả cũng hơi khó thở.

Hoắc Nhĩ Phi giở trò xấu luồn bàn tay nhỏ bé lạnh đến sắp không còn tri giác vào trong áo ngủ của Yến, lạnh đến khiến người nào đó hít vào một hơi, “Sao lại lạnh như vậy?”

“Sờ là tốt rồi.” Hoắc Nhĩ Phi cười sờ lên dáng người to lớn của ông xã, không có quy tắc gì sờ loạn một trận khiến người nào đó hít vào một hơi.

Sức lực giữa răng môi cũng gia tăng một chút, gặm nuốt, mút thỏa thích đến càng thêm hung dữ.

Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy toàn thân có một đốm lửa nhỏ đang thiêu đốt, nhưng không chiếm được thoải mái, cô thích Yến vuốt ve và hôn, luôn có một cảm giác kỳ diệu bay lên, dâng trào...

Đôi tay càng thêm sờ loạn thêm chỗ này, lại sờ chỗ kia, cuối cùng dừng lại ở hạt châu nhỏ trên ngực Yến, dùng sức vuốt ve, chơi được cực kỳ vui mừng.

https://thuviensach.vn

“Phía dưới, cũng cần sờ nắn.” Giọng phái nam khàn khàn như đầu độc của Thư Yến Tả khiến Hoắc Nhĩ Phi sảng khoái trong lòng, nhưng chỗ đó, vẫn không muốn vậy.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+11: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (11)

Khi đang nói chuyện, Thư Yến Tả đã túm lấy tay không quy củ của mèo nhỏ đặt lên phía trên thứ đã sớm bộc phát, dỗ dành cô, “Ngoan, sờ nó, kết hôn cũng đã hai năm rồi, cho tới bây giờ em vẫn chưa từng an ủi nó...”

“Nào có...” Cô rõ ràng có từng sờ một lần, mặc dù chỉ có mấy giây, đó cũng là sờ mà!

Ở phương diện tình dục, cô luôn tương đối xấu hổ, kín kẽ, luôn rất không muốn nắm quyền chủ động, mỗi lần chỉ có thể cố hết sức phối hợp với Yến ra sức diễn, muốn chính cô chủ động tấn công, thật sự là một khiêu chiến không hề nhỏ, trong hai năm qua cô thật sự chưa từng đặc biệt chủ động, tối đa chỉ không chịu trách nhiệm thắp một đốm lửa, sau đó giao cho người khác đi dập tắt.

“Thật nóng... Nó vẫn còn động!” Hoắc Nhĩ Phi chỉ cảm thấy giống như chơi thật thú vị mà nhéo nhéo, kết quả càng trướng to hơn, dọa cho sợ đến cô vội vàng rút tay về.

“Đừng...” Giọng trầm thấp khàn khàn của Thư Yến Tả giống như kỳ quái, tròng mắt tràn ngập lửa tình nhìn chăm chú vào mèo nhỏ phía trước, một lực lớn nâng cô ngồi lên lan can.

“A!” Hoắc Nhĩ Phi nhất thời hét rầm lên, hai tay ôm chặt cổ Yến, quay đầu liếc nhìn xuống dưới, dọa cô sợ đến hồn phách cũng sắp không còn một nửa, tim “Thình thịch” đập không ngừng. Dieễn ddàn lee quiy đôn

https://thuviensach.vn

Mẹ ơi! Đây cũng quá cao đi, tất cả phía dưới đều là xanh um tươi tốt sâu không thấy đáy, té ngã xuống ngay cả hài cốt cũng không còn!

Thư Yến Tả sợ cô đánh thức các con, vội vàng dùng miệng che miệng anh đào của cô lại.

“Ưmh... Buông em xuống, mau buông em xuống!” Hoắc Nhĩ Phi mơ hồ không rõ kêu lên.

Hai chân càng thêm quấn chặt lấy eo ông xã, chỉ sợ mình không cẩn thận ngã ngửa ra sau.

“Anh thích nhiệt tình của mèo nhỏ.” Thư Yến Tả cố ý chống đỡ thứ bản thân đã sớm dựng lên ở cửa mật của mèo nhỏ, cọ xát như có như không...

Nhưng mà không có động tác khác.

Mèo nhỏ gấp đến mức ủn ủn trong ngực anh, khuôn mặt nhỏ nhắn nóng đến đỏ bừng, ánh mắt mù sương, môi đỏ mọng hé mở, “Ông xã, em muốn...”

“Muốn... Cái gì?” Thư Yến Tả cố ý chơi trò xấu hấp dẫn cô.

“Muốn... Anh...” Hoắc Nhĩ Phi không nhịn được, chân đang quặp lấy ông xã cũng dùng sức đạp, cái mông cọ một cái đè xuống thứ khổng lồ kia...

“Ừ...” Thư Yến Tả kêu rên một tiếng, trừng phạt nhéo thịt non trên mông người nào đó, lại gần như cắn răng nghiến lợi nói: “Em định cắt đứt tính phúc sau này của mình?”

“Nào có... Là anh cố ý không cho người ta...” Hoắc Nhĩ Phi gấp đến mức sắp khóc, cô cũng không ngờ sẽ tính sai! Cô cũng không phải cố ý.

https://thuviensach.vn

Thật ra thì Thư Yến Tả đã sớm không nhịn được sắp bộc phát, bàn tay nâng mông của mèo nhỏ lên, mãnh liệt đi sâu vào...

Một vui vẻ cực hạn bộc phát ra trên người hai người, cảm giác kích thích dữ dội giống nhưngồi trên tàu siêu tốc, làm cho người ta muốn ngừng mà không được.

“Ừ... Yến, đi vào nhà... Đi chứ...” Hai tay Hoắc Nhĩ Phi ôm chặt cổ ông xã, cánh môi vô tình hay cố ý gặm cắn bên cổ anh, giọng mềm nhũn ngọt ngào giống như mật đường.

Thư Yến Tả bị trêu ghẹo đến nhiệt huyết sôi trào, nào còn có tâm tình đổi chỗ, thở hổn hển vận động mãnh liệt.

Mèo nhỏ đã sinh ba đứa nhỏ, càng tỏ ra hấp dẫn mê người, khít khao mất hồn...

Gió bắc lành lạnh vù vù thổi qua, có một lạnh lẽo thấu xương, áo ngủ trên người hai người đều nửa mở, nhưng không cảm thấy lạnh, toàn thân giống như có một đám lửa đang hừng hực thiêu đốt... die nd da nl e q uu ydo n

Cho đến khi đạt đến đỉnh núi kia, lóa mắt giống như pháo hoa rực rỡ.

Buổi sáng, Thư Yến Tả bị đầu tóc xù cọ tỉnh, mở mắt sương mù ra, phát hiện cả người mèo nhỏ đều chui vào trong ngực anh, tóc dài xốc xếch lả tả bên gáy anh, trên gối đầu...

Lông mi thật dài giống như một hàng quạt nhỏ che mí mắt lại, khóe miệng hình như treo nụ cười ngọt ngào, một tay ôm eo mình, một tay thả xuống bên kia, tư thế ngủ cả người giống như con mèo lười biếng.

Nghiêng đầu nhẹ nhàng hôn lên cánh môi đỏ mọng của mèo nhỏ, chỗ đã bị anh làm dịu thành ngọt ngào như đào mật, làm cho người ta không

https://thuviensach.vn

nhịn được muốn hái.

“Ưmh...” Hoắc Nhĩ Phi không thoải mái ủn ủn, đổi tư thế ngủ.

Vì vậy, hai con thỏ ngọc trước ngực nảy lên rung động hấp dẫn tầm mắt người, nhất là đối với một người sáng sớm hăng hái bừng bừng mà nói, hoàn toàn là hấp dẫn rõ ràng.

Dâu tây lấm tấm trên da thịt trắng như tuyết càng thêm kích thích hormone Thư Yến Tả sâu sắc, yết hầu không nhịn được lăn lăn hai cái.

Một lật người đã đè mèo nhỏ xuống dưới, lè lưỡi liếm trái nho đỏ đứng thẳng kia, từng chút từng chút, vây quanh giống như cố ý đùa bỡn lấy.

Hoắc Nhĩ Phi chính là bị kích thích như vậy, phản ứng đầu tiên là túm cái đầu trước ngực lên, lại dám đánh lén cô!

“Bà xã, đau!” Thư Yến Tả cau mày giả bộ tội nghiệp nhìn bà xã có tính khí nghiêm trọng lúc rời giường, sao lại quên mất mèo nhỏ là người luyện võ, không cẩn thận, sẽ gây ra nguy hiểm đến tính mạng!

“A!” Hoắc Nhĩ Phi vừa nhìn thấy là ông xã, vội buông tay, giống như dụ dỗ con nít sờ đông sờ tây xoa xoa đầu anh, “Còn đau không?”

“Đau...” Thư Yến Tả uất ức chu môi, dáng vẻ hết sức yêu nghiệt.

Nhìn thấy mà trái tim nhỏ bé của Hoắc Nhĩ Phi đập mạnh, mẹ ơi! Yến nhà cô chính là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, dung mạo còn xinh đẹp hơn cô, dáng vẻ chu miệng lên quả thật chính là vừa thấy đã yêu! di3nd@nl3qu.yd0n

“Em mơ thấy mình đang ăn nho, Đường Bảo đột nhiên xông lên, sau đó em liền túm lấy đầu nó...” Hoắc Nhĩ Phi ngượng ngùng gãi gãi đầu.

https://thuviensach.vn

Mặt Thư Yến Tả đen sì, ăn nho? Đường Bảo! Lại là Đường Bảo!! Không phải con chó thúi kia đã đi mất sao? Sao lại cứ như âm hồn không tan quấn lấy mèo nhỏ.

Ghê tởm nhất chính là, nhiều buổi sáng hôn mèo nhỏ đều sẽ bị cô cho là Đường Bảo, con chó thúi đáng chết kia rốt cuộc đã ăn đậu hũ của mèo nhỏ bao nhiêu lần! Ngày nào đó nó còn dám xuất hiện, xem anh có tự tay làm thịt nó nấu canh uống không!

“Yến, em thật sự nhớ Đường Bảo, anh nói sao nó lại chạy mất chứ, đều do em không tốt, là em làm hại nó bị người xấu lừa chạy.” Hoắc Nhĩ Phi nhớ tới Đường Bảo lại đau lòng.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+12: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (12)

Một buổi xế chiều hai năm trước, cô mang theo Đường Bảo ra ngoài đi dạo, kết quả gặp được người quen, lại hàn huyên thêm mấy câu, đợi đến khi cô phản ứng lại, đã không thấy Đường Bảo, vì thế còn hại cô thương tâm khổ sở chừng mấy ngày, sau đó Yến an ủi cô nói sẽ đưa cho cô một con giống Đường Bảo như đúc, mới khiến cho cô vui vẻ.

Nhưng mà, cho tới bây giờ, Yến còn chưa thực hiện, luôn tìm đủ cớ khác nhau.

“Ngoan, điều này không thể trách em, nếu như nó là một con chó cưng trung thành, thì không nên tùy tiện chạy theo người khác.” Thư Yến Tả dịu dàng dụ dỗ nói.

Trong lòng lại nghĩ: Chạy vừa đúng.

“Yến, anh đồng ý đưa cho em một con chó cưng.” Hoắc Nhĩ Phi bắt đầu làm nũng.

“Ờ thì... Chó không thể nuôi loạn, Bảo Bảo và tiểu Bối của chúng ta còn nhỏ, lỡ như bị lây bệnh hay đồ gì không sạch sẽ sẽ không tốt, hơn nữa người bị chó cắn sẽ bị bệnh chó dại, rất dọa người, hay là thôi đi.” Thư Yến Tả nghiêm túc nói đạo lý, tròng mắt đen cũng không hề chớp mà nhìn chằm chằm vào trái nho đang đứng thẳng trong không khí. di@en*dyan(lee^qu.donnn)

Hoắc Nhĩ Phi hiện lên vài vạch đen, Yến nói là chó cưng sao? Chó cưng sẽ cắn người sao? Chẳng lẽ anh định nuôi một con chó ngao Tây

https://thuviensach.vn

Tạng?

“Chó cưng sẽ không cắn người, hơn nữa mỗi ngày em đều tắm cho nó, sao lại không sạch sẽ chứ.” Hoắc Nhĩ Phi vẫn kiên trì ý nghĩ của mình.

“Bằng không nuôi một con mèo nhỏ đi.” Thư Yến Tả nghĩ dù sao cũng là vật cưng, khác nhau chỗ nào chứ? Lại không nghĩ tới gặp phải phản đối mãnh liệt của bà xã.

“Không!” Hoắc Nhĩ Phi kích động quát, cuộc sống từ nay về sau của cô không liên quan đến mèo, còn có thôi đi hay không!

“Vậy thì không nuôi, ngoan ~ đừng nóng giận.” Thư Yến Tả dịu dàng dỗ dành mèo nhỏ đang xù lông.

“Không nuôi mèo, nuôi chó!” Hoắc Nhĩ Phi hét lớn một tiếng đẩy ngã ông xã.

Thư Yến Tả ngược lại rất hưởng thụ cảm giác được mèo nhỏ đẩy ngã, nghiêng người dựa vào trên giường, lồng ngực lộ rõ, mắt hẹp dài xếch lên, nhộn nhạo từng vòng sóng.

Nhìn thấy mà khiến Hoắc Nhĩ Phi miệng đắng lưỡi khô, một luồng nóng ran khó tả trong nháy mắt vọt lên toàn thân cô.

“Yến, anh đừng lẳng lơ như vậy! Thật muốn cắn một cái...” Hoắc Nhĩ Phi thè lưỡi nhẹ nhàng liếm liếm đôi môi khô khốc.

“Vậy... Thì cắn thôi...” Tròng mắt đen của Thư Yến Tả khép hờ, khóe môi khẽ cong thành độ cong câu người, tản mát ra vẻ quyến rũ cực hạn.

Hoàn toàn mê hoặc thần kinh Hoắc Nhĩ Phi, mầm mống tình dục nhỏ thiêu đốt trong cơ thể đang ở đó rục rịch ngóc đầu dậy, đôi tay quả quyết sờ

https://thuviensach.vn

lên gương mặt xinh đẹp, vuốt ve, da thật tốt, anh bình thường đều không cần đồ trang điểm! Thật quá không công bằng!

Đôi môi chu lên, dán lên, hung hăng nếm vài miếng, âm thanh rất vang động làm cũng rất đơn điệu.

Người nào đó rất chán nản! Đang chuẩn bị có hành động, lại bị mèo nhỏ nghiêm lệnh dừng lại, “Đừng động, hôm nay em muốn ở phía trên!”

Dứt lời, lập tức ấn chặt gắt gao người đàn ông xấu lộn xộn, bắt đầu ra sức “Hôn”.

“Cắn nữa sẽ sưng lên.” Thư Yến Tả yếu ớt bay ra một câu.

Hoắc Nhĩ Phi với cặp mắt mù sương ngẩng đầu, nghiêm túc nhìn cánh môi sáng bóng đầy đặn kia, hình như hơi lớn hơn trước kia, lại thè lưỡi ra giống như an ủi liếm liếm, sau đó liên tục chiến đấu ở các mục tiêu chiến trường kế tiếp.

Vừa liếm thành công khiến người đàn ông dưới người sợ run, nếu như nói mới vừa hút cắn chỉ là dạo đầu, vậy một liếm dịu dàng này tuyệt đối là dụ dỗ trí mạng. die ennd kdan/le eequhyd onnn

Nhưng mà, mèo nhỏ trên người lại chuyển đến cổ anh, hình như đang cố gắng trồng trọt dâu tây.

Đi tiếp đi tiếp...

Kích thích đến khiến Thư Yến Tả liều mạng hít sâu.

Hơn nữa khi cánh môi mềm mại của mèo nhỏ mổ lên hạt gạo nhỏ trước ngực mình thì anh không thể kiềm chế được rên rỉ một tiếng.

Nói như thế nào Hoắc Nhĩ Phi cũng qua hơn hai năm kinh nghiệm, đã nắm giữ mấu chốt cơ bản, cũng vô cùng quen thuộc cơ thể ông xã, vì vậy

https://thuviensach.vn

chuyên chọn chỗ nhạy cảm của anh mà chơi đùa.

Tay nhỏ bé càng thêm xấu xa sờ loạn, từng có kinh nghiệm tối hôm qua, cô không sợ cái đó sẽ nhảy lên rồi.

Tuyệt đối đùa lửa!

“Tiểu yêu tinh.” Thư Yến Tả cắn lỗ tai mèo nhỏ, đặt cho cô danh hiệu mới, bàn tay càng thêm vuốt ve mông trơn mềm của cô, nâng lên.

Hoắc Nhĩ Phi rất phối hợp ép xuống...

“Mẹ, cha, sao hai người còn chưa rời giường?” Đúng lúc này, cửa mở ra.

Bảo Bảo và tiểu Bối chạy như làn khói tới, mơ hồ có khuynh hướng bò lên giường.

Ngay khoảnh khắc khi cửa bị mở ra, Thư Yến Tả đã lanh tay lẹ mắt kéo chăn che lên lưng ngọc trần trụi của mèo nhỏ.

Càng thêm tư tương xấu đỉnh mấy cái.

Hoắc Nhĩ Phi thiếu chút nữa kêu lên thành tiếng, đưa tay dùng sức nhéo eo ông xã.

“Mẹ, mẹ đang làm gì vậy?” Bảo Bảo đã bò đến bên giường, rất kỳ quái nhìn tư thế của mẹ và cha.

Mẹ ngủ thật sự không có quy củ, lại ngủ đến trên người cha.

“Sao hôm nay Bảo Bảo và tiểu Bối thức dậy sớm vậy?” Trong lòng Hoắc Nhĩ Phi mênh mông không dứt, trên mặt lại tỏ vẻ bình tĩnh nói chuyện với bọn nhỏ.

https://thuviensach.vn

Yến đáng chết! Vậy phải làm sao bây giờ? Hai người bọn họ đều không mặc gì! Hơn nữa bộ phận riêng tư đó còn kết hợp thật chặt với nhau, cô định đứng dậy, Yến lại gắt gao đè chặt cái mông của cô xuống không để cho cô như ý nguyện.

Quan trọng nhất là, tên đáng chết này còn thỉnh thoảng rung động một cái, để cho cô không nhịn được định thét chói tai, nhưng bọn nhỏ đều ở đây!

“Không phải cha mẹ nói dẫn chúng con ra ngoài trượt tuyết sao?” Bảo Bảo đang định chui vào trong chăn, lại bị cha chặn lại. dfienddn lieqiudoon

“Bảo Bảo ngoan, bây giờ mẹ con hơi sốt, để cho mẹ ngủ tiếp một lát có được không?” Thư Yến Tả dỗ dành con gái.

“Mẹ, mẹ rất khó chịu sao?” Tiểu Bối ở bên cạnh trợn to mắt, cảm thấy mặt của mẹ thật đỏ đó!

“Ừ, mẹ hơi nhức đầu, trước tiên để anh trai mang các con đi chơi một lúc có được không?” Hoắc Nhĩ Phi không thể làm gì khác hơn là giả bộ nhức đầu.

Bảo Bảo càng thêm thân thiết đưa tay nhỏ bé sờ trán mẹ, “Thật nóng mà! Mẹ, vậy mẹ ngủ tiếp đi.”

Hoắc Nhĩ Phi kêu rên trong lòng: Đều do cha thúi của các con làm hại! Hu hu...

“Cha, cha phải chăm sóc tốt cho mẹ đó, chúng con đi tìm anh trai chơi!” Tiểu Bối giống như tiểu đại nhân dắt tay chị ra ngoài.

Bảo Bảo lần đầu tiên biết điều như vậy để cho em trai nắm tay đi ra ngoài, còn đột nhiên quay đầu sang nhìn mẹ và cha, cắn ngón tay út không biết đang nghĩ cái gì.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+13: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (13)

Khoảnh khắc khi cửa đóng chặt lại, Hoắc Nhĩ Phi lập tức đấm một quyền tới, "Trứng thúi! Trứng thúi!"

"Ngoan ~ chẳng lẽ em định để Bảo Bảo chui vào trong chăn?" Thư Yến Tả chọn lựa tấn công dịu dàng.

"Nhưng mà, sẽ khiến bọn nhỏ hiểu sai." Hoắc Nhĩ Phi hơi lo lắng.

"Bọn nhỏ còn nhỏ, sẽ không nghĩ nhiều, ngoan ~ tập trung một chút, chỗ đó của anh thật khó chịu..." Thư Yến Tả sờ lưng bóng loáng của mèo nhỏ, một hồi tâm thần nhộn nhạo.

"Chính là bởi vì còn nhỏ, cho nên mới càng không thể dạy hư mấy đứa..."

Thư Yến Tả dứt khoát che cái miệng nhỏ nhắn của cô lại, ra sức vận động.

Lời Hoắc Nhĩ Phi còn chưa nói hết cứ bị nuốt vào trong miệng như vậy, từng cơn sóng khoái cảm trong cơ thể khiến cho cô cũng không nói ra lời được nữa, chỉ đành phải ôm thật chặt lưng ông xã.

Kích thích đến cô định thét chói tai, nhưng cô lại sợ âm thanh quá lớn sẽ khiến cho bọn nhỏ nghe thấy, chỉ đành phải cắn chặt bờ môi, phát ra tiếng rên rỉ "Ừ a a" đẹp đẽ.

https://thuviensach.vn

Mới sáng sớm, nhiệt độ trong phòng chợt lên cao, tạo nên sự chênh lệch rõ rệt với gió mát xào xạc bên ngoài.

...

Sau một tiếng, hai người ăn mặc chỉnh tề từ trong phòng ngủ đi ra.

Thư Yến Tả đầy mặt thoải mái, tinh thần phấn chấn.

Mặt mũi Hoắc Nhĩ Phi tràn đầy ửng đỏ, tinh thần không đầy đủ, cả người cũng dường như mềm nhũn cạn sạch sức lực.

“Mẹ, mẹ chính là không thoải mái sao?” Bảo Bảo quả nhiên là áo bông thân thiết của mẹ, vừa nhìn thấy mẹ ra ngoài đã nhảy tới.

“Bảo Bảo ngoan, mẹ không có việc gì.” Hoắc Nhĩ Phi thầm thề trong lòng tối nay nhất định ngủ cùng Bảo Bảo và tiểu Bối, Yến tên vô lại đó, tối hôm qua cũng đã thỏa mãn bao nhiêu lần, sáng sớm hôm nay còn không bỏ qua cho cô, hu hu... Chân quá tê dại ~

Vậy muốn cô trượt tuyết như thế nào!

Yến tuyệt đối cố ý!!

Trên sân trượt tuyết, Hoắc Nhĩ Phi vừa định thử ván trượt tuyết một chút, chua xót đau đớn từ bắp đùi truyền tới khiến cho cô lập tức ngã nhào trên mặt tuyết.

Thư Yến Tả tranh thủ nửa ôm cô lên, lại gần bên tai cô nói nhỏ, “Ngoan, đừng trượt tuyết nữa, Bảo Bảo và tiểu Bối, Hách nhi đều có người hướng dẫn chuyên nghiệp, em ngồi bên cạnh nhìn là được rồi.”

“Người xấu! Cảm giác chỉ có thể xem mà không thể trượt bi kịch đến cỡ nào anh có biết không! Ghét! Đáng ghét chết đi!” Hoắc Nhĩ Phi vung

https://thuviensach.vn

thẳng quyền, giống như mèo nhỏ gãi ngứa vung lên áo lông của Thư Yến Tả, vốn không hề có chút hiệu ứng uy hiếp nào.

“Em đã thích như vậy, nếu không anh đặc biệt xây một sân trượt tuyết cho em, như vậy em thích đi trượt lúc nào cũng có thể?” Thư Yến Tả dụ dỗ nói.

“Ưmh... Hay là thôi đi, thật xa xỉ mà...” Mặc dù Hoắc Nhĩ Phi cũng rất thích, nhưng cũng quá xa xỉ đi, những đứa nhỏ nhà nghèo kia ngay cả tiền mua sách mua máy tính cũng không có, tiền xây một sân trượt tuyết đủ để những người này dùng mấy đời rồi. Dieễn ddàn lee quiy đôn

“Không xa xỉ, chỉ cần em thích.” Thư Yến Tả dịu dàng cười nói.

“Cũng không cần, dùng ở trên người em không thể hiện được giá trị của nó, không bằng chúng ta đổi cách dùng khác?” Hoắc Nhĩ Phi giống như nghĩ tới điều gì, hai mắt sáng lóng lánh nhìn người nào đó.

“Đổi lại cách dùng?” Thư Yến Tả hơi nghi ngờ, chẳng lẽ mèo nhỏ của anh lại nghĩ đến điểm quan trọng nào đó?

“Yến, anh đã đồng ý em, quà sinh nhật do em tự chọn.” Tay Hoắc Nhĩ Phi níu cổ áo ông xã, giọng nói ngọt ngào giống như bôi mật.

“Ừ, chỉ có thứ em nghĩ không tới, không có việc anh không làm được, nếu như hái sao trên trời, vậy để anh suy nghĩ một chút.” Trong mắt Thư Yến Tả lóe lên vẻ ranh mãnh mà cười.

“Em biết rõ anh là bá chủ hai nhà hắc bạch! Nào có chuyện anh không làm được.”Hoắc Nhĩ Phi cười híp mắt nói.

Lại đột nhiên nghiêm nghị, trong mắt đen lóng lánh ánh sáng sáng rõ, “Yến anh nói bây giờ có phải chúng ta có đủ tiền không?”

https://thuviensach.vn

“Ừ.” Mắt Thư Yến Tả tươi cười, ừ một tiếng.

“Có tiền đến chúng ta vốn xài không hết?”

“Ừ.”

“Chúng ta không thể nuôi Hách nhi, Bảo Bảo và tiểu Bối cả đời đúng không? Về sau các con nhất định phát triển tốt hơn, kiếm thật nhiều tiền, đúng không?”

“Ừ, dĩ nhiên, con trai và con gái Thư Yến Tả anh dĩ nhiên giỏi nhất.”

“Vậy, chúng ta làm chút việc thiện vì những đứa nhỏ nghèo khổ kia đi.” Sau khi Hoắc Nhĩ Phi nói xong câu đó, sóng mắt nhìn ông xã, mặt chờ đợi.

“Làm việc thiện?” Khóe môi Thư Yến Tả nhếch lên nở nụ cười ấm áp.

“Ừ đúng.” Hoắc Nhĩ Phi vội vàng gật gật đầu.

“Được.” Nụ cười trong mắt Thư Yến Tả sâu hơn, mèo nhỏ của anh quả nhiên rất có lòng thương người.

“Yến, em yêu anh chết mất! Cũng biết anh tốt nhất, yêu nhất á!” Hoắc Nhĩ Phi vui mừng nhảy lên, ôm cổ chồng, cả người cũng treo trên người anh, mặt hưng phấn không thôi. die nd da nl e q uu ydo n

Hành động kịch liệt này thành công đưa đến một mảng lớn quay đầu nhìn, mọi người rối rít cảm thán người phụ nữ này sao kích động thành như vậy, lại nhào tới ngay trước mặt mọi người.

“Mẹ, mẹ làm sao vậy?” Tiểu Bối từ từ theo hướng dẫn chuyên nghiệp lướt qua bên cạnh, hơi kỳ quái sao mẹ lại lập tức vui mừng như vậy, vừa rồi còn là dáng vẻ không thoải mái đấy.

https://thuviensach.vn

“Chụt” một tiếng vang lên, Hoắc Nhĩ Phi hôn một cái lên khuôn mặt nhỏ nhắn của con trai, nước miếng cũng sắp bôi lên trên mặt bé, nhưng tiểu Bối không hề ghét bỏ, ngược lại hôn lên miệng mẹ.

Lần này, cha bé mất hứng, ôm bé từ trong ngực mẹ ra bắt đầu giáo dục.

“Tiểu Bối là con trai, không thể hôn miệng mẹ, biết không?”

“Vậy cha cũng là đàn ông, sao có thể hôn miệng mẹ.” Tiểu Bối không vui chu miệng, đừng cho rằng con không biết, cha hôn trộm mẹ thật nhiều lần!

Hoắc Nhĩ Phi đứng ở bên cạnh cười trộm, tiểu Bối của cô thật biết nghe lời.

“Cha là người lớn, dĩ nhiên có thể hôn.” Thư Yến Tả sưng mặt lên.

“Cha có ý rằng sau khi tiểu Bối lớn lên có thể hôn miệng mẹ rồi?” Tiểu Bối là một đứa bé ngoan, năng lực lý giải thật nhanh.

Hoắc Nhĩ Phi ở bên cạnh càng cười đến vui vẻ hơn.

Thư Yến Tả đen nửa mặt, nghiêm trang giáo dục con trai, “Cha và mẹ là vợ chồng, cho nên có thể tùy tiện hôn, chờ sau khi tiểu Bối lớn lên lấy vợ, rồi sẽ hiểu.”

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+14: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (14)

“Cái gì gọi là lấy vợ?” Trong mắt tiểu Bối tràn đầy không hiểu và nghi vấn.

“Chờ sau khi con lớn lên sẽ hiểu.” Thư Yến Tả cảm thấy tiểu Bối còn khó dây dưa hơn Hách nhi khi còn bé.

“Mỗi lần cha đều nói chờ sau khi con lớn lên sẽ biết, nhưng cha mẹ không nói cho con nguyên nhân, cho dù trưởng thành, con vẫn không biết!” Giọng nói mềm dẻo của tiểu Bối lượn quanh khiến cho đặc biệt có thú vị.

Thư Yến Tả lần đầu tiên có cảm giác vô lực, tiểu Bối quả nhiên là một đứa bé vô cùng thông minh.

“Cũng ví dụ như: Cha cưới mẹ con, đó chính là lấy vợ.” Thư Yến Tả thật sự không biết nên giải thích vấn đề này với đứa nhỏ như thế nào.

“A ~ con hiểu, vậy chờ sau khi con lớn lên cũng cưới một bà xã giống như mẹ.” Tiểu Bối hưng phấn nói.

Cặp mắt Hoắc Nhĩ Phi cũng sắp cong thành vầng trăng non, câu trả lời của tiểu Bối thật có lực!

Thư Yến Tả đột nhiên cảm thấy, tiểu Bối hơi có tình yêu mẹ.

Không được, chờ đến khi nó có thể đi nhà trẻ phải nhanh đưa đi.

Bảo Bảo đang cố gắng học trượt tuyết hơi khinh bỉ nhìn tiểu Bối được cha ôm vào trong ngực, trong lòng thầm mắng: Tiểu Bối là một yêu tinh

https://thuviensach.vn

bám người! Không tử tế trượt tuyết, chỉ biết dính cha mẹ.

Đột nhiên, cô bé bị vấp phải thứ gì đó, không khống chế được cả người mang theo ván trượt cùng ngã quỵ rồi, tư thế ngã gục tiêu chuẩn.

Hu hu... Bảo Bảo dù sao cũng chỉ là cô bé mới hơn hai tuổi, té đau một cái đến nước mắt trong hốc mắt cô bé đảo loạn.

Chỉ có điều, bé không gặm được tuyết như trong tưởng tượng, mà gặp đến một thứ nóng nóng...

Lại cắn một cái, wow! Thật mềm, còn nóng hổi nữa...

Không khỏi mở mắt ra, một đôi mắt trong suốt xanh như bầu trời phản chiếu trong đôi mắt đen nhánh của bé. di3nd@nl3qu.yd0n

Thì ra bé cắn là đôi môi của anh trai có đôi mắt xanh lam, hu hu... Bé ăn đậu hũ rồi!

Hai đứa bé cứ nhìn nhau chằm chằm như vậy hồi lâu, một trong tròng mắt chơi được thật hay, một trong tròng mắt mang theo tức giận nho nhỏ.

Bảo Bảo chớp chớp mắt, chớp chớp, vẫn là màu xanh thẫm.

“Mắt của anh thật đẹp đó!” Bảo Bảo hoàn toàn quên mất việc mình còn nằm trên người người ta, còn đưa tay nhỏ bé lên sờ mắt người ta.

Bé trai mắt xanh lam hơi tức giận, con bé này nhà ai? Tại sao không ai trông nom, đầu tiên cắn môi bé không buông, sau đó còn nói mấy lời bé không hiểu, còn động tay động chân với mắt bé?

Hơi giận đẩy tay nhỏ bé của cô bé ra, “Don’t touch!” (Đừng sờ loạn)

Động đặc cô lên *? Có ý gì? Đầu nhỏ của Bảo Bảo nhất thời chuyển loạn, ngây ngốc nhìn chằm chằm vào người ta.

https://thuviensach.vn

(*) Đông đặc cô lên: có cách đọc ‘dòng tè tā qǐ’, giống cách đọc của “Don’t touch”

Bé trai mắt xanh lam ý thức được cô bé này nghe không hiểu lời mình, chỉ đành phải lấy tay đẩy bé ra, ý bảo bé đứng lên.

Nhưng Bảo Bảo vẫn thờ ơ, chỉ mãnh liệt nhìn người ta chằm chằm.

Anh trai có mắt màu xanh lam này thật đẹp trai ~ đây là lần đầu tiên bé nhìn thấy con trai còn đẹp trai hơn anh trai mình, mắt giống như viên đá quý màu xanh trên mặt nhẫn của mẹ, lỗ mũi cũng rất cao, da rất trắng non, nhất là đôi môi, mềm mềm mại mại, rất muốn cắn một cái nữa, làm thế nào bây giờ ~

Nếu tiểu Lam tử có một nửa đáng yêu của anh ấy thì tốt, không được, về nhà nhất định phải nếm thử một chút miệng của tiểu Lam tử, xem mùi vị có giống nhau không.

Bảo Bảo phồng má nằm trên người người khác nghĩ đến xuất thần.

“Bảo Bảo, Bảo Bảo, em ở đâu?” Giọng lo lắng của Thư Nhĩ Hách vang lên.

“Anh, em ở đây.” Bảo Bảo nghe được giọng của anh vội nâng đầu nhỏ lên.

Khi Thư Nhĩ Hách chạy tới thì nhìn thấy Bảo Bảo nằm trên người một bé trai nước ngoài, vội đưa tay bế em gái lên, dịu dàng hỏi: “Xảy ra chuyện gì? Là cậu ta bắt nạt em sao?”

Bảo Bảo đầu tiên lắc đầu một cái, sau đó lại gật đầu một cái.

Vừa nhìn thấy Bảo Bảo gật đầu, vẻ mặt Thư Nhĩ Hách lập tức lẫm liệt, tuy mới chỉ có chín tuổi, nhưng dù sao hổ phụ vô khuyển tử *, ánh mắt kia

https://thuviensach.vn

đã đủ dọa người. di@en*dyan(lee^qu.donnn)

(*) hổ phụ vô khuyển tử: cha hổ không sinh con chó

Bé trai mắt xanh lam tao nhã đứng dậy từ dưới đất, không hề bị ánh mắt của Thư Nhĩ Hách làm sợ mất mật, ngược lại bình tĩnh nhìn Thư Nhĩ Hách, có vẻ trầm ổn không giống như tuổi của bé.

Thư Nhĩ Hách cảm thấy đứa nhỏ này không đơn giản, xem ra chỉ sáu bảy tuổi, lại trầm ổn như vậy, còn trấn tĩnh hơn khi bằng tuổi bé.

“I didn’t bully your sister, she is not wet floor on me.” (Tôi không bắt nạt em gái anh, là bé ấy không cẩn thận ngã trên người tôi.) Giọng bé trai êm tai dễ nghe, giọng điệu chân thành.

Mặc dù bé không muốn giải thích quá nhiều, nhưng nhiều một chuyện còn không bằng bớt một chuyện, vẫn cứ nói rõ ràng thì tốt hơn, đừng dẫn đến hiểu lầm gì đó, dù sao đây cũng phải địa bàn của bé.

Năm Thư Nhĩ Hách sáu tuổi đã được cha đưa đến nước Anh học tiểu học rồi, tiếng Anh đối với bé mà nói đúng là không phải vấn đề gì.

Ngay sau đó quay đầu lại phiên dịch một lần lời bé trai cho Bảo Bảo nghe, “Là thế này phải không?”

Bảo Bảo suy nghĩ một chút, cảm thấy là như thế không sai, nhưng ai vấp té trước chứ?

“Là anh ấy vấp té em trước!” Bảo Bảo chu cái miệng nhỏ nhắn.

Thư Nhĩ Hách cảm thấy tỷ lệ bị vấp té ở sân trượt tuyết vẫn đủ lớn, người ta cũng không phải cố ý, nếu biết rõ sự thật, vậy coi như xong.

Quan trọng nhất là Bảo Bảo không bị thương, bằng không nói gì cậu cũng phải cẩn thận dạy dỗ bé trai hơi bướng bỉnh trước mắt này.

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên gặp mặt ở Hokkaido, đối với Bảo Bảo và Lục Tư Ân mà nói, là có ý nghĩa mang tính lịch sử phi phàm.

Thư Yến Tả và Hoắc Nhĩ Phi thấy con gái không hề bị thương, nên cho qua khúc nhạc đệm này, dù sao bọn họ cũng hiểu con gái mình, người bình thường thật sự không bắt nạt được Bảo Bảo ranh ma cổ quái. die ennd kdan/le eequhyd onnn

“Chị, chị đang tìm cái gì?” Tiểu Bối thấy cặp mắt Bảo Bảo xoay tròn trong đám người tìm gì đó, không khỏi tò mò tiến lên phía trước.

“Bí mật.” Bảo Bảo thần thần bí bí nói, bé dĩ nhiên sẽ không nói, thật ra bé vẫn đang tìm bé trai đẹp mắt xanh lam kia, thật muốn lưu MSN của anh ấy lại ~

“Đồ hẹp hòi!” Tiểu Bối không vui vểnh môi lên, ngay sau đó cười hì hì nói: “Khi về em sẽ nói cho tiểu Lam tử, nói chị và bé trai khác hôn môi, ha ha...”

“Tiểu Bối thúi, em dám nói lung tung!” Trong lòng Bảo Bảo vẫn rất quan tâm tiểu Lam tử, chuyện này trước tiên vẫn không nên nói cho anh ấy biết, em trai thúi thật xấu chết rồi.

Hai bé sinh đôi đuổi theo náo loạn trong đống tuyết, hai bóng dáng màu vàng sáng điên cuồng cực kỳ vui sướng.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+15: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (15)

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy sinh nhật nay đủ ý nghĩa thực tế nhất, Yến thực hiện lời hứa của anh, lấy tiền vốn chuẩn bị xây sân trượt tuyết ra thành lập một cơ quan từ thiện.

Đặc biệt trợ giúp những em bé khốn khó vùng núi và những em nhỏ tàn tật cần sự quan tâm của xã hội, dốc hết sức của mình đưa đi một quan tâm nhỏ bé.

Đặt vào trước kia, Hoắc Nhĩ Phi nằm mơ cũng không nghĩ đến mình sẽ làm ra chuyện có ý nghĩa như vậy.

Cô chỉ là con của một gia đình bình thường, cho dù có thương tiếc và không nỡ với những đứa nhỏ nghèo khó kia, nhưng cô cũng chỉ có thể quyên góp một chút quần áo và sách vở không dùng đến, cố gắng một phần sức lực non nớt của mình.

Dù sao, quyên tiền không phải mù quáng, nhưng trên cơ sở kinh tế của bản thân không đảm bảo, lấy cái gì đi trợ giúp người khác đây?

Nhưng, bây giờ đã khác, cô gả cho Yến, bọn họ có tiền xài không hết, hoàn toàn có thể làm chút chuyện đủ khả năng, đi trợ giúp những người cần giúp đỡ kia.

“Yến, anh thật tốt.” Hoắc Nhĩ Phi tựa vào trên vai ông xã, cảm xúc trong lòng rất nhiều.

Người phụ nữ làm được phần đóng góp của mình, thật hạnh phúc đấy.

https://thuviensach.vn

Có một ông xã yêu thương mình, còn có ba đứa nhỏ đáng yêu.

Người một nhà thật vui vẻ, vui vui vẻ vẻ, khỏe mạnh, còn có gì mỹ mãn hơn điều này. dfienddn lieqiudoon

“Em vui vẻ là được rồi.” Thư Yến Tả vẫn được gọi là ma vương khát máu, ai ngờ anh sẽ vì bà xã mà đi thành lập cơ quan từ thiện gì đó, đoán chừng nói ra sẽ thành câu chuyện cười.

Nhưng mà, sự thật chính là như thế.

Chuyến đi Hokkaido, tấm màn viên mãn hạ xuống.

Sau khi trở lại Hương Cảng, Thư Yến Tả bắt đầu lu bu lên, mặc dù đã giao quyền không ít, nhưng người quyết định sách lược của tập đoàn Thư Á và bang Viêm Ưng vẫn là anh, đi ra ngoài chơi hơn nửa tháng như vậy, công việc tích lũy lại rất nhiều.

Cho nên mấy ngày gần đây đều đi sớm về trễ, Hoắc Nhĩ Phi rảnh rỗi hai năm cũng bắt đầu cảm thấy nhàm chán, luôn muốn làm chút gì đó mới được, luôn núp trong nhà như vậy sẽ chệch đường ray với xã hội.

Bọn nhỏ cũng lớn, không cần cô quá quan tâm, cứ như vậy, một nửa thời gian đều trong nhàm chán trôi qua.

Sách trong thư phòng cũng bị cô đọc hết rồi, phim truyền hình cũng khó xem, lên mạng cũng không còn ý gì, haizzz...

Cho nên cô quyết định buổi tối thương lượng với Yến một chút, có thể đi ra ngoài tìm công việc không, cô không muốn làm sâu gạo!

Đợi đến mười một giờ, sau khi dỗ bọn nhỏ ngủ xong, Yến còn chưa trở về.

https://thuviensach.vn

Hoắc Nhĩ Phi hơi buồn ngủ rồi, mở điều khiển từ xa của ti vi cũng không có phim truyền hình gì hay, chống đầu ở đó ngủ gà ngủ gật.

Khi kim đồng hồ chỉ mười hai giờ, cửa "Kẹt" một tiếng vang lên rồi.

Hoắc Nhĩ Phi vội vàng đứng dậy, nhiệt tình như lửa nhào vào trong ngực ông xã, buồn buồn nói: "Sao hôm nay trở về trễ vậy."

"Chuyện hôm nay hơi nhiều, sao còn chưa ngủ?" Thư Yến Tả dịu dàng vuốt tóc mèo nhỏ.

"Đói không? Canh xương củ sen em nấu vẫn còn ở phòng bếp đấy." Hoắc Nhĩ Phi chuẩn bị đi phòng lấy canh nóng cho ông xã. die,n; da.nlze.qu;ydo/nn

"Không đói bụng, em đi ngủ đi, anh đi tắm." Thư Yến Tả không nỡ để mèo nhỏ cực khổ như vậy, trong lòng lại ngọt.

"Chờ anh tắm xong em đã hâm nóng xong canh rồi." Hoắc Nhĩ Phi vẫn kiên trì đi phòng bếp.

"Được rồi." Thịnh tình của bà xã khó từ chối!

Thư Yến Tả cũng biết mèo nhỏ không có chuyện gì mà ân cần chính là có yêu cầu nho nhỏ gì đó.

Do đó, giờ đang mềm nhũn vùi đầu trong ngực anh mè nheo làm nũng đấy.

"Yến, anh phải đồng ý em đó, còn tiếp tục sống như vậy em sắp nổi mốc rồi, tách rời khỏi xã hội rồi." Giọng Hoắc Nhĩ Phi mềm đến như chứa nước.

"Không có việc gì thì mang các con ra ngoài đi dạo phố một chút, vui đùa một chút, không phải rất tốt sao? Bảo Bảo và tiểu Bối dính người như

https://thuviensach.vn

vậy, em cam lòng để cho bảo mẫu trông chúng sao?" Đôi tay Thư Yến Tả sờ về phía eo mèo nhỏ, dùng sức ôn hòa vuốt ve.

"Em đương nhiên không nỡ, nếu không, chờ Bảo Bảo và tiểu Bối đi nhà trẻ, em lại đi làm?" Hoắc Nhĩ Phi cảm giác mình một mặt không muốn ở nhà làm sâu gạo, một mặt lại không bỏ được các bảo bối của cô, thật sự rất khó khăn, đành phải lui một bước.

Giáo dục vỡ lòng cho bọn nhỏ rất quan trọng, giao cho bảo mẫu thật sự không yên tâm.

"Vậy em muốn làm công việc gì?" Tay Thư Yến Tả từ từ vuốt lưng mèo nhỏ.

"Đương nhiên là làm kế hoạch quảng cáo, cũng sắp qua ba năm, còn không biết có công ty nào cần em không." Hoắc Nhĩ Phi dẩu môi ai oán nói.

"Anh cần em là được rồi." Anh không thể cưỡng chế mèo nhỏ bỏ ý niệm ra ngoài làm việc, chỉ có thể từ từ dỗ dành.

"Nhưng mà, tiếp tục như vậy, em sẽ càng ngày càng mập, rất khó coi, anh xem thành phần tri thức thành phố người ta có bao nhiêu phong cách, nhìn lại em, hoàn toàn là một người phụ nữ gia đình." Hoắc Nhĩ Phi tỏ vẻ cực kỳ buồn bã.

"Chỗ nào mập, quá gầy sờ lên cấn tay, vẫn thịt nhiều tốt hơn." Thư Yến Tả vừa nói vừa nhéo trái nho trước ngực mèo nhỏ. di3n~d@n`l3q21y"d0n

"Này! Xấu quá, người ta đang nói chuyện đứng đắn với anh đấy." Hoắc Nhĩ Phi chụp tay sờ loạn của ông xã.

https://thuviensach.vn

“Anh đang nghe mà, cũng rất nghiêm túc đưa ra đề nghị cho em.” Thư Yến Tả rất oan uổng.

“Haizzz...” Hoắc Nhĩ Phi thở dài, đầu chôn trước ngực ông xã, ngón tay vô ý thức vẽ lên vòng tròn, thật rối rắm ~

Lửa dục của Thư Yến Tả lập tức bị khơi lên, vừa mới có hành động, mèo nhỏ đã lên tiếng, “Nếu không, em đi làm thư ký cho anh đi!” Khi Hoắc Nhĩ Phi nói lời này, cặp mắt tỏa ra sao màu hồng phấn.

“Thư ký?” Động tác của Thư Yến Tả khựng lại.

“Đúng vậy, cho dù là làm thư ký văn phòng hay thư ký lão đại hắc bang, đều có thể, thư ký kiêm vệ sỹ chứ sao! Thân thủ của em tốt như vậy.” Hoắc Nhĩ Phi cười hề hề đến như trộm.

“Thư ký kiêm vệ sỹ? Em bảo vệ anh?” Thư Yến Tả không khỏi cười ra tiếng, theo ý anh bản lĩnh của mèo nhỏ giống như mèo ba chân không có gì khác, chứ đừng nói tới bang Viêm Ưng, lại nói nơi đó đều là một đám đàn ông, nếu cô chạy tới đó, không phải thêm phiền sao!

“Thế nào? Anh xem thường em?” Hoắc Nhĩ Phi hơi không vui mừng.

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+16: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (16)

"Nào có. Ngày mai em đến Thư Á báo danh."

"Có thật không? Mà em chưa từng làm công việc thư ký, có thể không tốt không?" Sau khi hưng phấn, Hoắc Nhĩ Phi vừa nghĩ tới mình không hiểu công việc thư ký, khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi suy sụp xuống.

"Không sao, để Monica dạy em, rất đơn giản."

"Ông xã, anh thật sự quá tuyệt!" Hoắc Nhĩ Phi vui mừng "Chụt" một cái bên khóe miệng ông xã.

Công việc thư ký, trước kia cô chưa từng thích cũng chưa từng có hứng thú chút nào, cũng chưa từng nghĩ có một ngày sẽ đi làm công việc này.

Nhưng bây giờ tình huống không giống nhau, làm thư ký cho ông xã, một trải nghiệm rất mới lạ ~

"Anh rốt cuộc tuyệt không hay tuyệt, thử một chút thì biết." Thư Yến Tả tỏ vẻ mập mờ, bàn tay trực tiếp luồn vào phía dưới mèo nhỏ, ngón tay đưa vào...

"Ưmh..." Hoắc Nhĩ Phi thở gấp mềm nhũn đi.

Tiếng rên rỉ mê lòng người đan xen với tiếng thở dốc, nhiều tiếng lọt vào tai, ngay cả ánh trăng giữa không trung cũng lặng lẽ trốn vào trong đám mây, rất mắc cỡ đó ~ dieendaanleequuydonn

https://thuviensach.vn

Buổi sáng thứ hai, Hoắc Nhĩ Phi quả nhiên đi Thư Á báo danh.

Một bộ đồ công sở thành phần tri thức màu đen, vớ đen, giày cao gót, tóc cột sau gáy, tinh thần sảng khoái.

Nhất là vóc người trước lồi sau vểnh vô cùng có liều lượng! Cả người tỏ vẻ thành thục tao nhã quyến rũ của phụ nữ, hoàn toàn thoát khỏi bóng dáng cô gái nhỏ tùy tiện trước kia.

Hoắc Nhĩ Phi vì kiêng dè, cố ý không ngồi cùng xe với Yến đến công ty.

(Quần chúng đấm ngực: Cô coi chúng tôi là kẻ mù hay người ngu! Cả Thư Á thậm chí cả Hương Cảng, ai không biết ai không rõ Hoắc Nhĩ Phi cô là vợ yêu của ma vương khát máu Thư Yến Tả! Đó là hoàn toàn cưng chiều đến tận xương.)

Sửa sang lại dáng vẻ của mình, cất bước đi vào trong tòa nhà.

Cho dù nói như thế nào, hôm nay cũng là ngày đầu tiên mình đi làm sau thời gian hai năm, muốn biểu hiện tốt một chút mới được.

Nữ nhân viên lễ tân sảnh trước vẫn là người đó, vừa nhìn thấy Hoắc Nhĩ Phi vội vàng ra đón, cười đến hơi nịnh nọt, “Phu nhân, ngài cần làm gì?”

“Tôi tới đi làm, chỉ có điều tôi quên đi như thế nào, cô dẫn tôi lên đi.” Hoắc Nhĩ Phi cười híp mắt nói.

“Đi làm?” Nữ nhân viên lễ tân sảnh chính hơi kinh ngạc trong lòng, cô ấy còn cần đi làm? Đi làm là giả, đi nhìn tổng giám đốc mới là thật thôi...

“Đúng vậy, đi làm.”

https://thuviensach.vn

“A, mời tới bên này, tôi dẫn ngài đi lên.” Phu nhân của boss đó! Không đắc tội nổi, chỉ có thể nịnh hót.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy cô gái này hơi sợ mình, cô có đáng sợ như vậy không? Không khỏi sờ mặt mình một cái, trước khi ra cửa có soi gương mà, thoạt nhìn rất thân thiện đấy!

Tràn đầy nghi ngờ đi theo cô ta vào thang máy.

Sáng sớm, Thư Yến Tả đã nói trước với Monica, nói Phi Phi muốn tới trải nghiệm công việc thư ký, để cho cô dẫn dắt Phi Phi, làm một chút công việc đơn giản là được.

Cho nên, khi thấy Hoắc Nhĩ Phi với bộ đồ công sở thì cô cũng không tỏ vẻ kinh ngạc nhiều, giống như bình tĩnh nói cho cô ấy biết một chút hạng mục công việc cơ bản nhất. die~nd a4nle^q u21ydo^n

Nói đến sau, Hoắc Nhĩ Phi lại bắt đầu quan tâm đến chuyện lớn cả đời của Monica rồi.

“Monica, cô có bạn trai chưa?”

“Còn chưa có.” Giọng Monica thật lạnh nhạt thật bình tĩnh.

Hoắc Nhĩ Phi một phát túm lấy tay Monica, ý vị sâu xa nói: “Phụ nữ tốt nhất không nên kết hôn sau ba mươi tuổi, quá ba mươi tuổi sinh đứa nhỏ rất khó khăn, cô sao ưu tú vậy, nhưng không thể để cho mình trở thành đấu sĩ còn dư lại!”

“Ừ, chỉ có điều chưa gặp được người thích hợp mà thôi, mà tôi, lại không thích chấp nhận, kết hôn là chuyện cả đời, vẫn còn cần cẩn trọng suy tính.” Monica sao lại không hiểu đạo lý này, không có người phụ nữ nào không hy vọng gặp được ông xã của mình.

https://thuviensach.vn

“Đó là đương nhiên, nếu như gặp được người thì phải sớm xuống tay ~ tôi cảm thấy trong công ty có mấy quản lý cũng không tệ, dáng dấp tuấn tú lịch sự.” Hoắc Nhĩ Phi cười đến rất gian.

“Công ty không cho phép nhân viên nội bộ nói yêu đương, lại nói không phải cứ dáng dấp không tệ thì có thể.” Monica cười cười, Phi Phi vẫn nhiệt tình như vậy, cô ấy và boss hai người thật tốt, thật sự khiến cho người ta hâm mộ.

Mà ông xã của mình, còn ở đâu đây?

“A... Đúng thế.” Hoắc Nhĩ Phi thở dài, cô dĩ nhiên biết rất nhiều công ty đều không cho phép nhân viên trong công ty nói chuyện yêu đương, chỉ có điều thoáng chốc quên mất mà thôi.

“Này, tôi phải làm việc, tránh cho Yến nói tôi tới chơi, nhưng mà, tôi có thể làm những gì?” Hoắc Nhĩ Phi gãi gãi đầu, hơi luống cuống, hoàn toàn không hiểu ra sao.

“Nếu không cô pha ly cà phê cho boss đi, ra cửa đi thẳng quẹo phải có một bàn trà nhỏ.” Monica cười cười chỉ hướng đi. die nda nle equ ydo nn

“Ok.” Hoắc Nhĩ Phi đưa tay ra hiệu ok, đạp giày cao gót lắc lư eo thon nhỏ đi.

Thư Yến Tả vùi đầu xem tài liệu, nghe được có người gõ cửa, lên tiếng: “Đi vào.”

Hoắc Nhĩ Phi rất ít khi nhìn thấy ông xã nghiêm túc làm việc như vậy, không khỏi cảm thán một câu: Quả nhiên người đàn ông chăm chỉ làm việc đều đẹp trai nhất, nhất là Yến nhà các cô, đẹp trai đến trời giận người oán!

Rón rén bưng cappuccino Yến yêu thích nhất, đặt ở trên bàn làm việc.

https://thuviensach.vn

Qua nhiều năm như vậy, Thư Yến Tả đã sớm hình thành thói quen với cappucino Monica pha, mặc dù chức vụ của cô ấy đã tăng lên, sớm không cần làm việc này, nhưng cô biết boss đã thành thói quen, nên không mượn tay người khác.

Mà hôm nay, cũng nên đến lúc rồi, thoáng một cái mình đã ngây người ở Thư Á tám năm, phần tình cảm này không phải nói dứt bỏ thì dứt bỏ luôn được, tám năm qua, cô luôn đặt công việc ở vị trí thứ nhất, cho nên buông tha và bỏ lỡ rất nhiều việc.

Phi Phi nói đúng, tiếp tục như vậy nữa, mình thật sự trở thành đấu sĩ còn dư lại rồi.

Cho nên, cô cũng đang làm một quyết định khó khăn lại thận trọng.

“Sao vậy? Còn có việc gì sao?” Thư Yến Tả rất kỳ quái, sao Monica không như thường ngày đặt cà phê đó xong rời đi.

Ngẩng đầu lên, lại nhìn thấy mèo nhỏ đang cười hì hì nhìn anh, ánh mắt hơi kỳ quái...

https://thuviensach.vn

CƯỚP TÌNH: TỔNG GIÁM ĐỐC ÁC MA RẤT DỊU DÀNG

Nam Quan Yêu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128+17: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (17)

“Là Monica để cho em bưng vào?” Thư Yến Tả nhếch mày lên, mèo nhỏ đứng ở đây, anh nào còn có tâm tư làm việc.

Nhất là bộ đồ công sở màu đen này, bọc lại đường cong đẹp đẽ của cô, chỉ tưởng tượng thôi, phía dưới của anh đã có phản ứng.

Đều nói phụ nữ mặc đồ đen gợi cảm nhất, thật đúng là không phải giả, đây hoàn toàn đang thử thách sự nhẫn nại của anh!

“Làm gì? Không phải anh thích uống cappucino em pha nhất sao?” Hoắc Nhĩ Phi mím miệng, vẻ mặt Yến như vậy là sao!

“Không phải, anh đương nhiên thích...” Thư Yến Tả rất nhức đầu, không liên quan gì đến cà phê!

“Vậy không phải được rồi sao.” Hoắc Nhĩ Phi lập tức cao hứng.

“Cảm giác như thế nào? Có cảm thấy không thích ứng không?” Thư Yến Tả đặt tài liệu trong tay xuống, quan tâm nói.

“Xong rồi, chính là... Hơi không có mục tiêu, bởi vì không biết tính chất công việc, cho nên không biết làm gì.” Hoắc Nhĩ Phi đặt mông ngồi bên cạnh tay cầm ghế của ông xã, rất nghiêm túc nói. d1en d4nl 3q21y d0n

Từng đợt mùi thơm bay vào trong lỗ mũi Thư Yến Tả, hô hấp dồn dập một trận, ổn định tâm thần, an ủi mèo nhỏ, “Trước kia em chưa từng làm, không tự nhiên là dễ hiểu, từ từ quen thuộc rồi sẽ tốt lắm.”

https://thuviensach.vn

“A....” Hoắc Nhĩ Phi kéo âm cuối dài thật dài, hai tay đột nhiên ôm chặt cổ ông xã, thân thể trượt vào trong ngực anh, ngồi nghiêng trên đùi anh.

Ánh mắt dịu dàng nhìn anh, ngón giữa xinh đẹp đang trượt từ trên gương mặt anh xuống dưới cằm.

“Ngoan ~ đừng làm rộn.” Thư Yến Tả một phát túm được ngón tay nghịch ngợm của mèo nhỏ, đặt ở trong miệng, trừng phạt bằng cách cắn hai cái.

Hoắc Nhĩ Phi càng thêm vô tình hay cố ý uốn éo người, giống như con mèo nhỏ không yên phận.

Thư Yến Tả rất nhức đầu, mèo nhỏ hôm nay làm sao đây? Cố ý hấp dẫn mình? Định diễn cảnh nóng trong phòng làm việc? Anh vốn nhạy cảm khác thường với thân thể của mèo nhỏ, phía dưới đã sớm nổi lên.

“Lộn xộn nữa, anh sẽ ăn em...” Thư Yến Tả cắn lỗ tai mèo nhỏ, nói từng chữ từng chữ, giọng khàn khàn quyến rũ, có một vẻ đoạt lòng người.

“Được ~” Hoắc Nhĩ Phi “Khanh khách” mà cười nói, vừa nói tay nhỏ bé còn luồn vào trong áo sơ mi của Yến, vẻ quyến rũ hiển thị rõ.

Yết hầu Thư Yến Tả lăn hai cái, hôm nay mèo nhỏ quá quyến rũ ma mị rồi, để cho anh sắp không chống đỡ được.

Bàn tay trực tiếp luồn vào phía dưới váy mèo nhỏ, đáng hận bị tất chân chặn lại một bước tiến về phía trước, không khỏi hơi căm tức, dùng sức móc một lỗ, sau đó...

“Ngừng...” Hoắc Nhĩ Phi đột nhiên cười đến hả hê kêu ngừng.

https://thuviensach.vn

Thư Yến Tả rất không hiểu rõ, cặp mắt phóng hỏa nhìn chằm chằm vào mèo nhỏ đùa với lửa.

“Ông xã, trừ em ra, còn có người phụ nữ thứ hai nào từng hấp dẫn anh như vậy không?” Có vị chua!

“Có, nhưng mà...” Anh còn chưa nói hết lời đã bị mèo nhỏ trách móc rồi.

“Chuyện xảy ra khi nào? Cô ta là ai? Cô ta có hôn anh không? Hai người có cái đó không?” Hoắc Nhĩ Phi kích động, hoàn toàn bị đổ bình dấm chua, khắp người vị chua. dinendian.lơqid]on

Thư Yến Tả cố sức hít hà, tròng mắt đen chứa đầy nụ cười.

“Nói mau, không cho phép trốn tránh vấn đề!” Hoắc Nhĩ Phi nóng nảy, đôi tay xoay mặt ông xã, mặt nghiêm túc nhìn anh.

“Ừmh, anh suy nghĩ đã... Ước chừng năm – sáu năm trước, anh đã sớm không nhớ rõ cô ấy là ai, hơn nữa cô ấy hấp dẫn cũng không thành công.” Nụ cười trong mắt Thư Yến Tả càng ngày càng sâu.

“Năm, sáu năm trước? Chưa thành công? Rất xinh đẹp sao?”

“Ừ, quên mất, người khác có dáng dấp xinh đẹp hay không anh cũng không quan tâm, trong mắt anh chỉ có một mình bà xã anh mèo nhỏ.” Thư Yến Tả đắm đuối đưa tình nói.

Hoắc Nhĩ Phi cảm thấy Yến giỏi nói lời tâm tình, mỗi lần nói đều để cho cô cảm động như vậy, khiến cho trong lòng cô cảm thấy ngọt, thật hạnh phúc mà ~

“Vậy... Trước đó anh có diễn trò quá khích với người phụ nữ khác trong phòng làm việc không?” Hoắc Nhĩ Phi có dáng vẻ kiên quyết thề

https://thuviensach.vn

không bỏ qua.

“Không có.” Thư Yến Tả rất kiên định mà lắc đầu, mặc dù trước khi gặp được mèo nhỏ anh từng có không ít phụ nữ, nhưng kia đều là tiêu khiển ngoài công việc, nhu cầu bình thường của đàn ông mà thôi, hơn nữa anh cũng không thích mang phụ nữ tới không gian làm việc.

Lại nói anh lúc trước, là ma vương máu lạnh khiến cho người ta nghe danh mà mất hồn mất vía, cho dù có loại phụ nữ có gan bằng trời, cũng không vào được phòng làm việc của anh, dù sao những nhân viên lễ tân sảnh trước và bảo vệ kia đều không phải ngồi không!

“Được rồi, nể tình anh thông minh như vậy, em sẽ bỏ qua chuyện cũ.” Hoắc Nhĩ Phi cười híp mắt nhéo gương mặt tuấn tú của ông xã, cảm giác tay thật tốt ~

“Lại nói nhưng cũng rất đáng tiếc! Anh còn chưa từng nếm thử ở văn phòng...” Hai chữ cuối cùng nói ra nhẹ như muỗi.

Hoắc Nhĩ Phi sưng mặt lên, “Không cho phép! Bây giờ không cho phép! Về sau cũng không được! Nếu như bị em phát hiện anh dám trèo tường, em sẽ mang theo Hách nhi, Bảo Bảo và tiểu Bối bỏ nhà ra đi!”

“Bà xã, ý của anh là muốn cùng em... Cũng ví dụ như lúc này...” Thư Yến Tả cực kỳ uất ức chu môi, ngón tay đã đưa vào trong huyệt mật của mèo nhỏ.

“Không cho phép chu môi!” Một tay Hoắc Nhĩ Phi bịt môi ông xã.

“Tại sao?” Thư Yến Tả nghi ngờ.

“Bởi vì quá hấp dẫn, khiến cho em không nhịn được muốn đụng ngã anh.” Hoắc Nhĩ Phi cau mày, ngón tay Yến quậy đến cô tâm phiền ý loạn một trận, ghét!

https://thuviensach.vn

“Đụng ngã? Anh thích vô cùng.” Khóe môi Thư Yến Tả khẽ mở, cười đến điên đảo chúng sinh. diee ndda fnleeq uysd doon

Hoắc Nhĩ Phi liếm môi một cái, làm thế nào? Làm thế nào? Có muốn đụng ngã hay không? Có muốn hay không?

Thư Yến Tả cũng không chủ động, chỉ ở đó cười, ngón tay càng thêm không nhàn rỗi...

Hai người cứ giằng co như vậy sau hai phút, Hoắc Nhĩ Phi không nhẫn nại được trước, đỡ lấy đầu ông xã, đưa môi thơm tới.

Không bao lâu, áo hai người đã lộn xộn, thở cũng không đều rồi.

“Yến, sẽ không có người đi vào chứ.” Hoắc Nhĩ Phi thở gấp nói.

Đầu Thư Yến Tả chôn trước ngực cô từ từ ngẩng lên, cầm điện thoại bàn bấm số máy nội bộ của Monica, “Trong vòng nửa giờ, không cho phép bất kỳ ai vào.” Dứt lời tắt luôn.

“Ghét! Monica sẽ biết.” Hoắc Nhĩ Phi đấm một quyền lên người ông xã.

“Ngoan ~ cô ấy đã sớm biết.” Thư Yến Tả vuốt tóc suôn mượt của mèo nhỏ, Monica thông minh như vậy sao lại không đoán ra được, gọi điện thoại chỉ để đề phòng những người khác mà thôi.

Váy được vén lên tận eo, tất quần kéo xuống dưới đùi, quần lót cũng treo ngược trên chân...

Giờ phút này Hoắc Nhĩ Phi đang xinh đẹp giạng chân trên người ông xã, cổ áo sơ mi đã sớm mở rộng, ánh mắt lúng liếng đưa tình, lửa tình mãnh liệt.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, một tiếng chuông đột ngột vang lên, hơn nữa không gián đoạn, mơ hồ nếu không nhận sẽ có khuynh hướng cứ vang lên không ngừng.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1+1: Mở Đầu
Chương 1+2: Trên Trời Rớt Xuống Một Cái “Bánh Nhân Thịt” Bự (1)
Chương 2: Trên Trời Rớt Xuống Một “Bánh Nhân Thịt” Bự (2)
Chương 3: Chuyến Đi Hongkong, Dạo Chơi Ban Đêm Ở Cảng Victoria
Chương 4: Gặp Gỡ Hoàng Tử, Cơn Ác Mộng Bắt Đầu
Chương 5: Bánh Nhân Thịt Rơi Xuống Thành Một Cái Hố To
Chương 6: Bá Chủ Hai Nhà Hắc Bạch
Chương 7: Trở Thành Công Cụ Ấm Giường Cho Ác Ma
Chương 8: Hiện Trường Trình Diễn Cảnh Nóng Sao
Chương 9: Ác Ma Muốn Np?
Chương 10: Np? Đại Chiến Đẫm Máu?
Chương 11: Ác Ma Cũng Có Bạn
Chương 12: Mèo Nhỏ Răng Sói Dài (1)
Chương 13: Mèo Nhỏ Răng Sói Dài (2)
Chương 14: Ân Oán Hắc Bang
Chương 15: Quyến Rũ Như Ẩn Như Hiện
Chương 16: Bị Ác Ma Xxx (1)
Chương 17: Bị Ác Ma Xxx (2)
Chương 18: “Luyện Công Buổi Sáng” Tàn Nhẫn
Chương 19: Quan Hệ Anh Em Tinh Tế
Chương 20: Phi Phi Mất Tích (1)
Chương 21: Phi Phi Mất Tích (2)
Chương 22: Không Có Lệnh Của Tôi, Em Tuyệt Đối Không Thể Chết
Chương 23: Nhất Định Phải Kiên Cường Sống Tiếp
Chương 24: Thích Ứng Với Cuộc Sống “Mới”
Chương 25: Chiến Tranh Ngầm Giữa Phụ Nữ
Chương 26: Lạc Đường Dẫn Đến Một Loạt Chuyện Mất Mặt
Chương 27: Trừng Phạt Mãnh Liệt (1)

https://thuviensach.vn

Chương 28: Trừng Phạt Mãnh Liệt (2)
Chương 29: Trừng Phạt Mạnh Mẽ (3)
Chương 30: Thức Ăn Ngon Hấp Dẫn
Chương 31: Vô Duyên Bỏ Qua
Chương 32: Thói Quen Là Tốt Rồi
Chương 33: Tâm Tư Của Chử Tuyết Luân
Chương 34: Trò Chuyện Với Nhau Thật Vui, Không Quên Tìm Người (1)
Chương 35: Trò Chuyện Với Nhau Thật Vui, Không Quên Tìm Người (2)
Chương 36: Thư Ký Toàn Năng Diêm Dúa Lắng Lơ
Chương 37: Truy Tìm Nguồn Gốc – Tìm Người
Chương 38: Đi Ra Ngoài Mua Đồ
Chương 39: Khổ Sở Cầu Khẩn
Chương 40: Đạt Được Ước Muốn
Chương 41: Cuộc Khẩu Chiến
Chương 42: Thư Đại Công Tử Dịu Dàng Đa Tình
Chương 43: Anh Em Gặp Mặt Lần Nữa
Chương 44: Em Gái Thư Tử Nhiễm
Chương 45: Tiểu Thuyết Tình Yêu Của Nhà Họ Thư
Chương 46: Kế Hoạch Chạy Trốn
Chương 47: Tôi Cứ Muốn Đi, Cô Ngăn Được Tôi Sao
Chương 48: Bị Bắt
Chương 49: Em Cứ Muốn Rời Đi Như Vậy?
Chương 50: Dẫu Có Chết Cũng Không Làm Chim Hoàng Yến
Chương 51: Tôi Cứ Muốn Ràng Buộc Em Cả Đời
Chương 52: Đột Nhiên Xuất Hiện Sinh Mệnh Nhỏ
Chương 53: “Vui Mừng” Không Ngờ
Chương 54: Cũng Không Phải Anh Làm Chủ
Chương 55: Say Rượu Ở Quán Bar
Chương 56: Nhớ Lại Chuyện Cũ Ở Quán Bar
Chương 57: Tình Yêu Chết Yểu Của Lang
Chương 58: Giá Lớn Của Tự Do
Chương 59: Ngay Cả Trong Không Khí Cũng Tràn Ngập Mùi Vị Tự Do

https://thuviensach.vn

Chương 60: Ngay Cả Trong Không Khí Cũng Tràn Ngập Mùi Vị Tự Do
Chương 61: Trời Xui Đất Khiến
Chương 62: Vô Duyên Bỏ Qua
Chương 63: Biệt Thự Ở Nông Thôn
Chương 64: Đối Xử Y Hệt Công Chúa
Chương 65: Tâm Tư Khác Biệt
Chương 66: Thời Kỳ Mang Thai
Chương 67: Ghé Thăm Âm Thầm Lúc Nửa Đêm
Chương 68: Vén Ra Mây Mù
Chương 69: Mùa Xuân Đau Buồn Nhất
Chương 70: Cơm Tất Niên Đoàn Viên Đầu Tiên
Chương 71: Nhất Kiến Như Cố (1)
Chương 72: Nhất Kiến Như Cố (2)
Chương 73+1: Nhảy Vào Hoàng Hà Cũng Rửa Không Sạch (1)
Chương 73+2: Nhảy Vào Hoàng Hà Cũng Rửa Không Sạch (2)
Chương 74: Trong Lúc Chờ Sinh
Chương 75: Bé Cưng Đáng Yêu
Chương 76: Hiệp Nghị Đã Nói, Sinh Xong Đứa Bé Sẽ Cho Tôi Tự Do
Chương 77: Hy Vọng Tan Biến, Tâm Như Tro Tàn
Chương 78: Dường Như Đã Có Mấy Đời, Về Nhà (Canh 1)
Chương 79: Cuộc Sống Không Liên Quan Đến Nhau
Chương 80: Tôi Không Phải Người Lương Thiện Gì
Chương 81: Làm Bạn Gái Của Anh Được Không
Chương 82+1: Tiểu Thiếu Gia Lucus (1)
Chương 82+2: Tiểu Thiếu Gia Lucus (2)
Chương 83+1: Hai Mẹ Con Gặp Mặt Lần Đầu Tiên (1)
Chương 83+2: Hai Mẹ Con Gặp Mặt Lần Đầu Tiên (2)
Chương 84+1: Show Tân Lục Viên
Chương 84+2: Show Tân Lục Viên (2)
Chương 85+1: Không Cách Nào Xóa Sạch Tình Mẹ Co (1)
Chương 85+2: Không Cách Nào Xóa Sạch Tình Mẹ Con (2)
Chương 86+1: Tất Nhiên Lại “Gặp” (1)

https://thuviensach.vn

Chương 86+2: Tất Nhiên Lại “Gặp” (2)
Chương 87+1: Tình Yêu Không Cho Được (1)
Chương 87+2: Tình Yêu Không Cho Được (2)
Chương 88+1: Gợn Sóng Vào Đêm Trước Đính Hôn (1)
Chương 88+2: Gợn Sóng Vào Đêm Trước Đính Hôn (2)
Chương 89+1: Gặp Mặt Bất Ngờ Trong Tiệc Đính Hôn (1)
Chương 89+2: Gặp Mặt Bất Ngờ Trong Tiệc Đính Hôn (2)
Chương 90+1: Thời Gian Cách Năm Năm, Nụ Hôn Đầu Tiên (1)
Chương 90+2: Thời Gian Cách Năm Năm, Nụ Hôn Đầu Tiên (2)
Chương 91+1: Kiên Định Quyết Tâm Theo Đuổi Em Một Lần Nữa (1)
Chương 91+2: Kiên Định Quyết Tâm Theo Đuổi Em Một Lần Nữa (2)
Chương 92+1: Bắt Đầu Tấn Công Tình Yêu (1)
Chương 92+2: Bắt Đầu Tấn Công Tình Yêu (2)
Chương 93+1: Âm Thầm Nảy Sinh Tình Cảm Khó Hiểu (1)
Chương 93+2: Âm Thầm Nảy Sinh Tình Cảm Khó Hiểu (2)
Chương 94+1: Lucus Bị Ai Mang Đi? (1)
Chương 94+2: Lucus Bị Ai Mang Đi? (2)
Chương 95+1: Sự Kiện Bắt Cóc, Chân Tướng Hiện Ra
Chương 95+2: Sự Kiện Bắt Cóc, Chân Tướng Hiện Ra (2)
Chương 96+1: Chỉ Treo Mành Chuông, Đạn Bay
Chương 96+2: Chỉ Treo Mành Chuông, Đạn Bay (2)
Chương 97+1: Rốt Cuộc Đạn Bay Đi Đâu
Chương 97+2: Rốt Cuộc Đạn Bay Đi Đâu (2)
Chương 98+1: Mèo Nhỏ, Thì Ra Em Nhiệt Tình Như Vậy
Chương 98+2: Mèo Nhỏ, Thì Ra Em Nhiệt Tình Như Vậy (2)
Chương 99+1: Không Có Việc Gì, Tất Cả Đều Có Tôi Đây
Chương 99+2: Không Có Việc Gì, Tất Cả Đều Có Tôi Đây (2)
Chương 100+1: Trái Tim Mê Hoặc
Chương 100+2: Trái Tim Mê Hoặc (2)
Chương 101+1: Phát Triển Địa Bàn Mới (1)
Chương 101+2: Phát Triển Địa Bàn Mới (2)
Chương 102+1: Vui Mừng Ngoài Ý Muốn Khi Du Lịch Thụy Sĩ (1)

https://thuviensach.vn

Chương 102+2: Vui Mừng Ngoài Ý Muốn Khi Du Lịch Thụy Sĩ (2)
Chương 103+1: Kích Tình Điên Cuồng Đêm Giáng Sinh (1)
Chương 103+2: Kích Tình Điên Cuồng Đêm Giáng Sinh (2)
Chương 104+1: Trứng Thúi! Tôi Không Muốn! Anh Lại Muốn.. (1)
Chương 104+2: Trứng Thúi! Tôi Không Muốn! Anh Lại Muốn.. (2)
Chương 105+1: Một Mình Em Ở Đây, Anh Không Yên Lòng (1)
Chương 105+2: Một Mình Em Ở Đây, Anh Không Yên Lòng (2)
Chương 106+1: Người Nào Giở Trò Sau Lưng?
Chương 106+2: Người Nào Giở Trò Sau Lưng?
Chương 107+1: Thì Ra Sai Vẫn Luôn Là Mình...
Chương 107+2: Thì Ra Sai Vẫn Luôn Là Mình.. (2)
Chương 108+1: Bị Tình Cảm Dịu Dàng Của Ác Ma Giết Đến (1)
Chương 108+2: Bị Tình Cảm Dịu Dàng Của Ác Ma Giết Đến (2)
Chương 109+1: Có Yêu Còn Lâu Mới Hối Hận
Chương 109+2: Có Yêu Còn Lâu Mới Hối Hận 2
Chương 110+1: Là Anh Không Rời Xa Được Em
Chương 110+2: Là Anh Không Rời Xa Được Em 2
Chương 111+1: Ít Nhất Còn Sống
Chương 111+2: Ít Nhất Còn Sống (2)
Chương 112+1: Cẩn Thận Đó! Phi Phi Nguy Cơ Tứ Phía (1)
Chương 112+2: Cẩn Thận Đó! Phi Phi Nguy Cơ Tứ Phía (2)
Chương 113+1: Hai Người Bị Lửa Giận Làm Choáng Váng Đầu Óc
Chương 113+2: Hai Người Bị Lửa Giận Làm Choáng Váng Đầu Óc (2)
Chương 114+1: Dấu Hiệu Báo Trước Gặp Nhau Một Lần Nữa (1)
Chương 114+2: Dấu Hiệu Báo Trước Gặp Nhau Một Lần Nữa (2)
Chương 115+1: Cô Lại Dám Ăn Mặc Hấp Dẫn Khơi Lửa Như Vậy! (1)
Chương 115+2: Cô Lại Dám Ăn Mặc Hấp Dẫn Khơi Lửa Như Vậy! (2)
Chương 116+1: Chẳng Lẽ Mình Thật Sự Yêu Anh Sao? (1)
Chương 116+2: Chẳng Lẽ Mình Thật Sự Yêu Anh Sao? (2)
Chương 117+1: Hoắc Nhĩ Phi, Em Đừng Trốn Tránh Thực Tế! (1)
Chương 117+2: Hoắc Nhĩ Phi, Em Đừng Trốn Tránh Thực Tế! (2)
Chương 118+1: Thư Yến Tả, Em Vẫn Muốn Bám Lấy Anh (1)

https://thuviensach.vn

Chương 118+2: Thư Yến Tả, Em Vẫn Muốn Bám Lấy Anh (2)
Chương 119+1: Chủ Động Xuất Kích, Yêu Chính Là Anh (1)
Chương 119+2: Chủ Động Xuất Kích, Yêu Chính Là Anh (2)
Chương 120+1: Trước Hoa Dưới Trăng, Bộc Bạch Nội Tâm Không Tính Là Lãng Mạn (1)
Chương 120+2: Trước Hoa Dưới Trăng, Bộc Bạch Nội Tâm Không Tính Là Lãng Mạn (2)
Chương 121+1: Lucus Nói: Con Cũng Cảm Thấy Mẹ Là Một Bảo Bối (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian)
Chương 121+2: Lucus Nói: Con Cũng Cảm Thấy Mẹ Là Một Bảo Bối (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian) (2)
Chương 122+1: Xuân Sắc Vô Biên Ở Trường Đua Ngựa (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 2)
Chương 122+2: Xuân Sắc Vô Biên Ở Trường Đua Ngựa (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 2)
Chương 123+1: Thư Yến Tả, Cứu Mạng! Em Bị Vây Đánh Rồi! (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 3)
Chương 123+2: Thư Yến Tả, Cứu Mạng! Em Bị Vây Đánh Rồi! (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 3)
Chương 124+1: Không Có Việc Gì, Hôn Một Cái Là Tốt Rồi (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 4)
Chương 124+2: Không Có Việc Gì, Hôn Một Cái Là Tốt Rồi (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 4)
Chương 125+1: Tối Nay... Anh Mặc Em Túm Lấy (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 5)
Chương 125+2: Tối Nay... Anh Mặc Em Túm Lấy (Đại Kết Cục Đếm Ngược Thời Gian 5)
Chương 126+1: Mèo Nhỏ, Em Bằng Lòng Gả Cho Anh Không (Đại Kết Cục 1)
Chương 126+2: Mèo Nhỏ, Em Bằng Lòng Gả Cho Anh Không (Đại Kết Cục 1)

https://thuviensach.vn

Chương 127: Mèo Nhỏ, Em Bằng Lòng Gả Cho Anh Không (Đại Kết Cục 2)
Chương 128: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới
Chương 128+2: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (2)
Chương 128+3: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (3)
Chương 128+4: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (4)
Chương 128+5: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (5)
Chương 128+6: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (6)
Chương 128+7: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (7)
Chương 128+8: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (8)
Chương 128+9: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (9)
Chương 128+10: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (10)
Chương 128+11: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (11)
Chương 128+12: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (12)
Chương 128+13: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (13)
Chương 128+14: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (14)
Chương 128+15: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (15)
Chương 128+16: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (16)
Chương 128+17: Ngoại Truyện Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Cưới (17)

https://thuviensach.vn